

Dr Jaša ROMANO

**JEVREJI ZDRAVSTVENI RADNICI JUGOSLAVIJE 1941—1945.
Žrtve fašističkog terora i učesnici u narodnooslobodilačkom ratu**

O TRAGEDIJI koja je zadesila jevrejsku zajednicu u Jugoslaviji u toku drugog svetskog rata pisano je vrlo malo, a i ono što je objavljeno do danas fragmentarnog je karaktera. Smatramo teškim propustom što preživeli Jevreji ni do danas nisu registrovali imena nekoliko hiljada postradalih i time se oduzili, skromno, njihovim senama. Ako se to ne učini, oni će za buduće generacije predstavljati samo brojke. Sem toga, buduće generacije treba da budu upoznate sa subjektivnim i objektivnim okolnostima koje su dovele do masovnog stradanja jevrejskog stanovništva u Jugoslaviji. One treba da budu upoznate i sa činjenicom da se Jevreji nisu odnosili pasivno prema okupatoru i da su uzeli u znatnom broju učešća u oružanoj borbi protiv okupatora i njegovih pomagača zajedno s ostalim jugoslovenskim narodima. U toj borbi, koju je povela Komunistička partija Jugoslavije, Jevreji su učestvovali kao ravnopravni članovi zajednice jugoslovenskih naroda. No, na žalost, dosadašnja istraživanja nisu dala ni približne podatke o broju Jevreja koji su učestvovali u narodnooslobodilačkom ratu i onih koji su poginuli u toj borbi. To je i razlog što i neki dobromerni kritičari izjavljuju da je »mali broj Jevreja učestvovao u NOR«. Međutim, na osnovu naših dosadašnjih istraživanja možemo tvrditi da taj broj nije bio mali, odnosno da je procenat Jevreja učesnika u NOR isti kao kod ostalih naroda Jugoslavije. Bez sumnje bi broj Jevreja učesnika u NOR bio znatno veći, da nisu postojale mnoge objektivne okolnosti, specifične u odnosu na Jevreje, koje su bile od presudnog značaja za njihovo masovnije uključivanje u narodnooslobodilački rat. Te okolnosti ne smeju se prenebregavati pri davanju objektivne ocene o učešću Jevreja u NOR.

Ovaj rad je prvi te vrste koji obuhvata jednu veću jevrejsku grupaciju — zdravstvene radnike, i to one koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, kao i učesnike u NOR.* Smatrali smo za potrebno da u uvodnom delu damo kratak prikaz o doprinosu Jevreja zdravstvenoj kulturi Jugoslavije, a posebno o uključivanju zdravstvenih radnika Jevreja u napredni pokret između dva svetska rata, na čelu kojeg je stajala Komunistička partija. Zahvaljujući njenom uticaju, a u prvom redu na mlade zdravstvene radnike, u taj pokret bio je uključen veliki

* Obuhvaćena su samo ona lica za koja smo utvrdili da su rođeni Jevreji, bez obzira na to kako su se nacionalno ili verski bila opredelila.

74 J. Romano

broj Jevreja, od kojih je najveći deo učestvovao u NOR. U tom ratu je poginulo oko 1200 Jevreja, među njima preko 200 zdravstvenih radnika.

Svesni smo da ovim radom nisu obuhvaćeni svi zdravstveni radnici koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, kao ni svi učesnici u NOR. Postoji veoma mali broj sačuvanih dokumenata s podacima o njima, pa su podaci prikupljeni, najvećim delom, na osnovu sećanja preživelih, a njih je, na žalost, vrlo malo. S obzirom na to da su kao glavni izvor iskorišćena sećanja preživelih, koja su posle skoro 30 godina velikim delom izbledela, postoji verovatnoća da su neki podaci i događaji nesvesno krivo interpretirani. Čitaocima ćemo biti zahvalni ako nam ukažu na eventualne netačnosti i nedostatke. Čitaoci će uočiti da je o nekim licima više napisano, a o nekim manje. Moramo naglasiti da je jedini razlog toj nesrazmeri bio taj što smo za neka lica raspolagali veoma oskudnim podacima. No, i pored tih nedostataka, ovim radom će biti oteta zaboravu mnoga imena, a to nam je i bio prvenstveni cilj.

Cilj koji smo sebi postavili ne bi mogao biti ostvaren bez pomoći i saradnje preživelih drugarica i drugova, koji su nam dali dragocene podatke, pa im se i ovim putem zahvaljujemo. Njihova imena su u poglavljju »Izvori i literatura«.

Posebno želimo da se zahvalimo na saradnji sledećim drugaricama i drugovima: dr Moši Alkalaju, prof. dr Milanu Berkešu, primarijusu dr Samuelu Đajču, prof. dr Lavoslavu Glezingeru, dr Josipu Jelenu, dr Alfredu Najfeldu, dr Alfredu Niku, mr Jelisaveti Nik, dr Davidu Pintu, prof. dr Mariju Romanu, Mirku Sekelju, dr Olgi Šomlo, dr Davidu Tajtacaku.

Za izvestan broj lekara, farmaceuta, studenata medicine i farmacije, za koje raspolažemo podacima da su živeli u Jugoslaviji pred drugi svetski rat, nismo mogli utvrditi, i pored upornog traganja, da li su preživeli rat, ili su stradali kao žrtve fašističkog terora. Njihova imena su navedena na strani 220. pa molimo čitaoce da nas izveste ako za nekog od njih imaju podatke.

Smatramo da ćemo se ovim radom odužiti, skromno senima brojnih zdravstvenih radnika Jevreja koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, ili poginuli kao učesnici u NOR.

Beograd 1972. g.

DOPRINOS JEVREJA ZDRAVSTVENOJ KULTURI JUGOSLAVIJE

MEDICINA na teritoriji današnje Jugoslavije spada u red onih društvenih delatnosti u kojoj su Jevreji odigrali značajnu ulogu, kako u periodu njene početne organizacije tako i u toku njenog daljeg razvoja. U vreme postavljanja prve organizacije zdravstvene službe na teritorijama koje su 1918. g. ušle u sastav države Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS) nisu postojali domaći zdravstveni radnici, već su dovedeni stranci iz susednih zemalja, među kojima je bio i veći broj lekara Jevreja. Politički status pojedinih pokrajina uslovio je kasnu pojavu sopstvene inteligencije. Od posebnog značaja za kasnu pojavu zdravstvenih radnika bilo je i nepostojanje odgovarajućih visokih škola. Prva Visoka medicinska škola na teritoriji današnje Jugoslavije osnovana je 1917. g. u Zagrebu. Tek u novostvorenoj državi SHS došlo je do otvaranja i drugih zdravstvenih učilišta (fakulteta): godine 1919. osnovan je Veterinarski fakultet u Zagrebu; 1920. g. Medicinski, 1936. g. Veterinarski i 1938. g. Farmaceutski fakultet u Beogradu.

Prvi zdravstveni radnici rođeni na teritoriji današnje Jugoslavije pojavili su se tek u drugoj polovini 19. veka, a i oni su završili odgovarajuće visoke škole u inostranstvu. Dolazak prvih zdravstvenih radnika iz inostranstva usledio je u prvoj polovini 19. veka, a među njima, kao što je pomenuto, bilo je i Jevreja. Broj zdravstvenih radnika Jevreja iz inostranstva stalno je rastao do početka prvog svetskog rata. Mnogi od njih odigrali su značajnu ulogu u vreme postavljanja prve organizacije zdravstvene službe u pojedinim pokrajinama. Do pojave zdravstvenih radnika iz susednih zemalja, teritorije današnje Jugoslavije bile su bez školovanih lekara, iako je potreba za tim stručnim kadrom bila vrlo velika s obzirom na postojanje brojnih epidemija i epizootija. Pri pojavi oboljenja ljudi i stoke, rarod je bio prepušten sam sebi, tražio je pomoć u narodnoj medicini — etnomedicini, odnosno etnoveterini. To je i razlog što je na svim teritorijama današnje Jugoslavije došlo do jakog razvoja etnomedicine. Potpuno je razumljivo što su i Jevreji nastanjeni na tím teritorijama morali pribegći primeni etnomedicine pri pojavi bolesti. Zahvaljujući tome, etnomedicina je među Jevrejima uhvatila duboke korene, naročito u krajevima južno od reke Save i Dunava, tj. u Bosni, Srbiji i Makedoniji.

No, moramo naglasiti da se nije radilo o autohtonoj jevrejskoj etnomedicini. U njoj se ogledaju uticaji etnomedicine sredine u kojoj je nastala, kao i medicine s Istoka, a u prvom redu arapske i turske. Jevreji su prihvatali izvesne elemente navedenih etnomedicina povezujući ih s elementima etnomedicine koji su postojali u raznim hebrejskim medicinskim rukopisima i knjigama. U toku vremena pojavila su se među Jevrejima posebna lica, koja su se bavila isključivo lečenjem — došlo je do pojave narodnih lekara. Mnogi od njih

su unosili u postojeću etnomedicinu i elemente savremene medicine, koristeći razne medicinske rukopise koji su u to vreme objavljivani na Zapadu.

Doprinos Jevreja etnomedicini

Etnomedicina u Jevreja prenosila se u prvo vreme s majke na kćerku, ili s oca na sina. S vremenom su pojedini ljudi i žene u toku dugogodišnjeg rada stekli veća iskustva u lečenju i postali čuveni narodni lekari. Mnogi od njih bavili su se lečenjem kao zanatom, što je bio naročito slučaj na teritoriji Bosne, Srbije i Makedonije. Najstariji podatak o postojanju narodnih lekara Jevreja potiče s teritorije Makedonije, iz prve polovine 14. veka. Radi se o narodnom lekaru Juda ben Moše Moskonij-u, koji je rođen 1328. g. u Ohridu. Pored njega, kao narodni lekar bio je čoven i Abraham Melamed, rabin i talmudista iz Skoplja.¹

S teritorije Srbije raspolažemo podacima o tri narodna lekara Jevreja. Godine 1834. lečila je kneza Miloša Obrenovića čuvena vidarica Rena Davičo, žena beogradskog trgovca Hajima Daviča.² U jednom sačuvanom dokumentu iz prve polovine 19. veka pominju se još dva narodna lekara. To su Salamon Bohor, koji je zajedno s Juda de Betone imao radnju lekovitih trava i u kojoj je lečio i narod. Radnja je otvorena 1825. godine i nju je vodio posle smrti Solomona Bohora, Juda de Betone, za kojeg se zna da je poreklon iz Soluna. Radnja je zatvorena juna 1845. g. po naređenju Ministarstva unutrašnjih dela, na traženje Sanitetetskog odeljenja.³

Mnogo više podataka o narodnim lekarima Jevrejima imamo s teritorije Bosne. Među njima je bilo nekoliko čuvenih vidarica: Mirjam Papo, Merkada Papo, Hana Ruso i Rahela Papo-Salom (sve iz Sarajeva), kao i Luna Finci iz Travnika.⁴ Mnogo je veći broj priznatih narodnih lekara muškaraca, koji su stekli glas odličnih stručnjaka ne samo među Jevrejima već i kod ostalog stanovništva. Najstariji podatak o narodnim lekarima Jevrejima u Bosni potiče iz 1476. godine. Te godine boravio je u Bosni hećim Jakov, koji je bio lični lekar sultana Mehmeda II, a došao je iz Turske. Međutim, što se tiče narodnih lekara Jevreja s teritorije Bosne, postoji mišljenje da su oni već u 16. veku bili poznati, odnosno da su bili prvi narodni lekari na toj teritoriji.⁵ Prihvatajmo mišljenje da je bilo narodnih lekara Jevreja u Bosni već u 16. veku, ali ne i prepostavku da su oni bili prvi narodni lekari. Proučavajući etnomedicinu s te teritorije, utvrdili smo da je ona postojala i mnogo ranije, pa prema tome morali su postojati i narodni lekari pre dolaska Sefarada u Bosnu. Glavni nosioci etnomedicine u to vreme, a i kasnije bili su katolički franjevci i kaluđeri.

U Bosni i Hercegovini postojale su dve kategorije narodnih lekara: »hekimi« (hećim — turska reč, koja označava mudraca) i »džarahi« (vidari). Hekimi su se bavili isključivo lečenjem unutrašnjih bolesti, a džahari lečenjem spoljnih bo-

¹ D. Ginsberger, *Prilozzi k historiji Jevreja na Balkanu*, Omanut V, 1—2, 1941, str. 8. i 22.

² I. Šlang, *Jevreji u Beogradu*, Beograd 1926, str. 72.

³ V. Mihailović, *Iz istorije saniteta u obnovljenoj Srbiji od 1804—1860*, Beograd 1951, str. 610.

⁴ S. Elazar, *Narodna medicina sefardskih Jevreja u Bosni*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u BiH, Sarajevo 1966, str. 156.

⁵ S. pinto, *Jevrejski hećimi i starci u Bosni za tursko doba*, Medicinski arhiv 2, 1954.

lesti, odnosno lečenjem koje je zahtevalo određene hirurške zahvate. Među narodnim lekarima Jevrejima nije bilo džahara, tu specijalnost su obavljali isključivo Muslimani. Verovatno je to bilo u vezi s određenim verskim propisima koji su Jevrejima zabranjivali krvne zahvate.

Za neke narodne lekare Jevreje utvrđeno je da su došli iz Turske. Tako se pominje hekim Rafael, koji je došao iz Turske sredinom 18. veka. Prvi podatak o hekimima rođenim u Bosni potiče iz druge polovine 18. veka, a odnosi se na narodnog lekara Salamona, sina Mojsija, i Moro Mošu, sina Isaka. Obojica su umrli u Sarajevu 1785. godine.⁶ Mnogo više podataka o hekimima Jevrejima imamo sa kraja 18., kao i iz 19. veka. Od njih su kao stručnjaci bili najčuveniji Jozef Hajima Salom i Samuel Sumbul. Obojica su imala i svoje priručne apoteke. Prema nepotvrđenim podacima, sin Jozefa Saloma, Isak Salom, bio je prvi škоловани lekar u Bosni, dok je sin Samuela Sumbula završio farmaciju. Najpoznatiji jevrejski hekimi iz 19. veka bili su Samuel Atijas i Avram Atijas (Avram-»hećim«), kao i lekari iz porodice Papo: Avram, njegov sin Santo i unuk Albert. Svi su oni živeli u Sarajevu. U Banja Luci je uživao glas sposobnog lekara Isak Papo-Papić, kao i njegov učenik Kalmi Altarac-»Kalamiko«. Ovom poslednjem turske vlasti su dodelile naziv »hekim-baša« (nadlekari).⁷ Narodnih lekara Jevreja bilo je i po drugim mestima Bosne. Kao narodni lekari u Travniku bili su čuveni Isak Atijas i njegov sin Albert.⁸

Poznato je da su s vremenom narodni lekari počeli voditi i svoje podsetnike u koje su ubeležavali lekove za lečenje pojedinih vrsta bolesti. U tim podsetnicima nailazimo često i na elemente savremene, naučne medicine, što pokazuje da su se autori koristili i nekim stranim medicinskim knjigama. Ti rukopisni podsetnici dobili su popularan naziv »lekaruše«. U potrazi za tim lekarušama uspeli smo do danas pronaći preko 100, koje su nastale na teritoriji Bosne i Hercegovine, a među njima i 3 sefardske lekaruše.⁹ Od ovih dve su sačuvane i nalaze se u biblioteci Jevrejske opštine u Sarajevu, a treća je zagubljena i od nje je sačuvan samo prepis.¹⁰ Analizirajući te lekaruše utvrdili smo da su se autori pri pisanju koristili i nekim stranim medicinskim rukopisima: navode se nazivi za neke bolesti i lekove na latinskom, arapskom i turskom jeziku. Sve tri lekaruše su napisane modificiranim hebrejskim pismom i na šparškom jeziku, odnosno jeziku kojim su se služili Sefardi u Bosni. Najstarija lekaruša potiče iz 1820. godine, a autor je nepoznat. Isto tako je nepoznat autor lekaruše koja je napisana 1836. godine. Autor treće lekaruše je poznati narodni lekar iz Sarajeva Avram Papo, a napisana je 1840. godine.

Za narodne lekare je karakteristično, da su sami spravljali i lekove koristeći razne lekovite trave i droge. S vremenom su se pojavili posebni skupljači i prodavci lekovitih trava i droga, koji su dobili naziv »atari« (turska reč — miris), a njihove prodavnice »atarske« radnje. Atara je bilo i među Jevrejima na teritoriji Srbije i Makedonije, a najviše ih je bilo u Bosni, odnosno u Sarajevu.

⁶ Isto.

⁷ S. Elazar, n.d. str. 156.

⁸ J. Konforti, *Jevreji u unutrašnjosti Bosne i Hercegovine*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u BiH, Sarajevo 1966, str. 136.

⁹ J. Romano, *Lekaruše i narodni medicinski rukopisi na teritoriji Jugoslavije*, (u rukopisu)

¹⁰ M. Levi, *Sefardi u Bosni*, Beograd 1969, str. 68—73.

Jedna takva radnja postojala je u Sarajevu do drugog svetskog rata, a njen vlasnik je bio Santa Papo, koga su ubile ustaše u logoru. U Travniku je sve do 1918. godine postojala atarska radnja, koja je pripadala porodici Abinun, a njen poslednji vlasnik bio je Moša Abinun.¹¹

U etnomedicini, koja predstavlja prvu fazu u razvoju zdravstvene kulture jugoslovenskih naroda, Jevreji su dali, naročito u Bosni, vidan doprinos.

Doprinos Jevreja razvoju savremene zdravstvene kulture Jugoslavije

U vreme postavljanja prve organizacije zdravstvene službe u pojedinim pokrajinama današnje Jugoslavije, postojao je, kao što smo pomenuli, veći broj zdravstvenih radnika Jevreja. Mnogi od njih su dali i prve osnove toj organizaciji, kao i znatan doprinos u njenom daljem razvoju.

Do pojave prve organizacije zdravstvene službe nije došlo istovremeno u svim pokrajinama današnje Jugoslavije, a sem toga, i dalji njen razvoj bio je, više ili manje, specifičan za svaku pokrajinu. Razlog leži u političkom statusu svake pokrajine u vreme pojave prve organizacije zdravstvene službe: Slovenija, Hrvatska i Slavonija, Bosna i Hercegovina, kao i Vojvodina bile su u sastavu Austro-Ugarske Monarhije, a današnja Makedonija pod turskom okupacijom. Jedino je Srbija stekla početkom 19. veka političku samostalnost. Tek 1918. g. kada su pokrajine ušle u sastav novostvorene države Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS) postavljena je jedinstvena organizacija zdravstvene službe. Iz tih razloga, razvoj zdravstvene službe podelili smo u dva perioda: period do 1918. i period od 1919. do 1941. godine.

Period do 1918. godine

Postojanje različitih političkih statusa u pojedinim pokrajinama današnje Jugoslavije bilo je odlučujući faktor u odnosu na vreme pojave prve organizacije zdravstvene službe, kao i na njen dalji razvoj. Iz tih razloga prikazaćemo svaku pokrajinu posebno, kao i doprinos zdravstvenih radnika Jevreja u svakoj pokrajini.

SRBIJA. U toj pokrajini došlo je do pojave prve organizacije zdravstvene službe nešto kasnije nego u nekim drugim pokrajinama današnje Jugoslavije, ali je Srbija prva stekla svoju političku samostalnost. Zahvaljujući tome, njeni zdravstveni službenici razvijala su se, više ili manje, samostalno, bez stranog uticaja koji susrećemo u pokrajinama koje su u vreme pojave prve zdravstvene službe bile pod okupacijom i morale prihvatići organizaciju koju im je nametnuo okupator.

U vreme turske okupacije u Srbiji nije postojala organizovana zdravstvena služba. Pošto je dobila političku samostalnost, stvoreni su bili uslovi za postavljanje takve organizacije. Godine 1840. doneta je bila prva Uredba o organizaciji zdravstvene službe. No, i pre donošenja te Uredbe postojali su povremeno u Srbiji lekari koji su došli iz susednih zemalja, a u prvom redu iz Turske i Grčke. Ali, to su bili priučeni lekari, među kojima je bilo i Jevreja. Prvi takav lekar u Srbiji

¹¹ J. Konforti, n.d., str. 156.

pominje se 1661. g. pod imenom Jakov »Jevrejin«, koji je radio neko vreme u Beogradu. Nismo mogli utvrditi odakle je došao.¹²

U oslobođenoj Srbiji radili su pre donošenja pomenute Uredbe dva lekara Jevrejina. Jedan je bio Samuel Azriel, hirurg, koji je 1833. godine podneo molbu knezu Milošu za odobrenje obavljanja privatne prakse u Šapcu. Ne znamo odakle je došao.¹³

Drugi lekar je bio Magist. chirurg. Leopold Erlich (Erlich), rodom iz Galicije, koji je medicinu studirao u Beču, Pešti i Padovi. U Srbiju je došao 1839. g. i obavljao lekarsku praksu po raznim mestima. Kasnije je prešao u hrišćansku veru i uzeo ime Đorđe Novaković.¹⁴ Obojica su nosila naziv »hirurg«, ali on nije identičan s nazivom hirurga u savremenoj medicini. Naslov »hirurg« u to vreme sticala su lica koja su završila određene srednje medicinske škole i bavila su se isključivo lečenjem spoljnih bolesti, za razliku od druge kategorije lekara sa svršenom srednjom medicinskom školom — »fizikusa«, koji su se bavili lečenjem unutrašnjih bolesti.

U sastavu srpske vojske postojao je sanitet i pre donošenja pomenute Uredbe. Među lekarima u srpskoj vojsci bilo je i Jevreja. Godine 1839. postavljen je za štabnog hirurga u Vojnoj bolnici u Kragujevcu Mag. chirurg. Morig Fidler (Fiedler), a 1841. g. Patronus chirurg. Jozef Šauengl (Schauengel) za drugog štabnog hirurga. Šauengl je rođen 1815. g. u Vršcu, a medicinu je završio u Pešti. Kasnije je prešao u hrišćansku veru i promenio ime u Jovan Petrović. U vojski je stekao čin sanitetskog majora. Poznat je kao konstruktor specijalnih kola za prenos ranjenika.¹⁵ Iste godine je postavljen za lekara u srpskoj vojski Patronus chirurg. Martin Polak (Pollak), koji je posle kraćeg vremena napustio vojsku i dalje radio kao civilni lekar.¹⁶ U vreme pojave kolere u Beogradu, 1866. godine, formirana je Jevrejska bolnica na Jaliji, kojom je rukovodio Martin Polak, a pomagao mu je dr Herman Landau, takođe Jevrejin.¹⁷ Godine 1849. postavljen je za lekara u srpskoj vojski Jevrejin Herman Šlezinger (Schlesinger), sin čuvenog kapelnika u srpskoj vojski Josifa Šlezingera. Bio je na dužnosti drugog štabnog hirurga, ali je umro posle kraćeg vremena.¹⁸

Među zaslužne lekare Jevreje u Srbiji iz tog perioda spada dr Morig (Moses) Gartenberg, koji je došao 1854. g. iz Austrije. Bio je na dužnosti okružnog fizičkusa u Majdanpeku, a istovremeno je bio i lekar rudnika u Majdanpeku. On je jedan od osnivača rudarske zdravstvene zaštite u Srbiji, a posebno socijalne zaštite rudara i rudarskih porodica. Zahvaljujući Gartenbergu, u Majdanpeku je bila osnovana i prva sindikalna organizacija rudara.¹⁹

Prva uredba o zdravstvenoj službi u Srbiji doneta 1840. godine; bila je zajednička za vojni i civilni sanitet, s tim što je rukovodstvo zdravstvene službe bilo u sastavu vojske. Godine 1860. došlo je do izdvajanja civilne iz

¹² R. Jeremić, *Zdravstvene prilike u Jugoslovenskim zemljama do kraja 19. veka*, Beograd 1935, str. 86.
¹³ I. Alkalaj, *Arhivska građa o Jevrejima u Srbiji*, Jevrejski almanah za 5689, Vršac 1928, str. 33.

¹⁴ V. Mihailović, n.d., str. 442.

¹⁵ V. Mihailović, n.d., str. 442.

¹⁶ VI. Đorđević, *Istoriја srpskog vojnog saniteta*, knjiga I, Beograd 1935, str. 88.

¹⁷ D. Alkalaj, *Sefardska opština u Beogradu*, Jevrejski narodni kalendar 5698, (1937—1938.), str. 108.

¹⁸ VI. Đorđević, n.d., str. 17.

¹⁹ Nikolić-Stojančević Vidosava, *Lekari stranci kao osnivači zdravstvene službe u rudarskom naselju Majdanpek 1849—1856*, — Acta historica medicinae, pharmaciae et veterinae, X, 1, 1970, str. 96.

80 J. Romano

sastava vojne zdravstvene službe i od tada je nastao proces bržeg razvoja i jedne i druge službe.²⁰ U vezi s tim došlo je do znatnog povećanja broja lekara u Srbiji. No, svi ti lekari u to vreme bili su stranci, tj. došli su iz susednih zemalja, a među njima je bilo i lekara Jevreja. Pomenućemo ih po godinama dolaska u Srbiju:

1862. g. dr Samuel Pops, »doktor medicine, i babičluka«. Rođen je u Lavovu, gde je počeo studirati medicinu, a završio u Hajdelbergu. Po dolasku u Srbiju bio je neko vreme lekar u »Domu za sumanute«, a kasnije lekar grada Beograda. Vrlo brzo je stekao glas odličnog stručnjaka i uživao veliki ugled među lekarima;²¹

1862. g. dr Herman Kraus (Krauss), koji je postavljen za upravnika Vojne bolnice u Kragujevcu;²²

1872. g. dr Lajb Šnekendorf (Schneckendorf), »doktor medicine, hirurgije i babičluka«. Rođen je u Drohobiču (Galicija), a medicinu je završio u Marburgu. Bio je lekar civilne zdravstvene službe po raznim mestima u Srbiji;²³

1872. g. dr Bernard Bril (Brüll), lekar na dvoru Obrenovića. Istaknuti društveni radnik među lekarima i jedan od osnivača Srpskog lekarskog društva;²⁴

1874. g. dr Ignat Hirš (Hirsch), lekar u sastavu srpske vojske, a zatim u civilnoj zdravstvenoj službi. Rođen je u Osijeku, on i napred pomenuti Šauengl bili su dotad jedini lekari Jevreji u Srbiji koji su rođeni na teritoriji današnje Jugoslavije;²⁵

1881. g. dr Ignat Feliks (Felix), »doktor celokupne medicine«. Rođen je u Moravskoj, a u Pragu je završio medicinu. Vrlo rano se istakao kao odličan stručnjak, pa je bio neko vreme asistent u Porodilištu u Ljubljani, odakle je prešao u Srbiju i služio 23 godine po raznim mestima i u svakom mestu ostavio za sobom vidne rezultate u vezi s organizacijom zdravstvene službe.²⁶

Među prve žene lekare u Srbiji spada dr Ana Mihailovna Epštajn (Epstein). U Srbiju je došla u drugoj polovini 19. veka, gde je umrla 1895. godine. Nismo mogli utvrditi odakle je došla u Srbiju, a najverovatnije je iz Galicije.

Potrebito je posebno pomenuti trojicu lekara Jevreja koji su došli u Srbiju pred kraj 19. veka, jer su se osobito istakli kao stručni radnici i dali značajan doprinos zdravstvenoj službi u Srbiji:

dr Aleksandar Popov, koji je kasnije promenio ime u Aleksandar Marković. Nismo mogli utvrditi odakle je došao u Srbiju (verovatno iz Austrije). On je prvi uveo primer u rendgenologije u sanitetu srpske vojske:

dr Roman Sondermajer (Sondermayer), rodom iz Krakova. Po završetku medicine specijalizirao je hirurgiju. On je bio prvi hirurg specijalista u srpskoj vojsci, a dugo godina je bio šef hirurškog odeljenja Vojne bolnice u Beogradu;

dr Avram Vinaver, rodom iz Krakova, gde je završio medicinu, a hirurgiju je specijalizirao u Beču. Godine 1890. došao je u Šabac, gde je bio privatni lekar,

²⁰ J. Romano, *Organizacija i razvoj veterinarske službe u srpskoj vojsci (1800—1918)*, Beograd 1964, str. 23.

²¹ St. Ivanić, *Kondukt-lista lekara iz 1834. g.*, Miscellanea 4, 1941.

²² Isto.

²³ Isto.

²⁴ I. Šlang, n.d., str. 100.

²⁵ St. Ivanić, n.d.

²⁶ St. Ivanić, n.d.

a istovremeno i banjski lekar u Koviljači. Godine 1901. nabavio je prvi rendgen-aparat u Srbiji. S vlastitim iskustvima u primeni rendgen-aparata u medicini upoznao je učesnike Prvog kongresa lekara i prirodnjaka u Srbiji, koji je održan 1904. g. u Beogradu. Iz te oblasti objavio je veći broj stručnih radova u našim i stranim časopisima. Umro je 1915. godine u Đevđeliji od malarije, kao učesnik u srpskoj vojsci u prvom svetskom ratu.²⁷

Pred kraj 19. odnosno na početku 20. veka, u Srbiji je bilo 39 lekara Jevreja, delom u sastavu vojnog, a delom civilnog saniteta.²⁸

U drugoj polovini 19. veka otvorene su u Srbiji prve srednje škole, što je domorocima omogućilo odlazak u inostranstvo na medicinske studije. Među njima je bilo i Jevreja. Pomenućemo prve lekare Jevreje rođene u Srbiji, po godinama diplomiranja: dr Leon Koen — 1902. g. (kasnije specijalizirao urologiju); dr Avram Farkić, dr Salamon Alkalaj (kasnije specijalizirao ginekologiju) i dr Moša-Bukus Alkalaj (kasnije specijalizirao otorinolaringologiju) — 1904. g.; dr Bora Beraha — 1906. g.; dr Bukić Pijade (kasnije specijalizirao ginekologiju) — 1907. g.; dr Hajim Ruso i dr Josif Hajim (kasnije specijalizirao venerologiju) — 1909. g.; dr David Albala i dr Rafailo Margulis — 1910. g. itd. Njihov stručni rad došao je do punog izražaja u periodu između dva svetska rata.

Na teritoriji Srbije nije bilo farmaceuta Jevreja iz inostranstva sve do kraja prvog svetskog rata, jer su bili propisani veoma teški uslovi za dobijanje koncesije za otvaranje apoteka. Prvi farmaceut Jevrejin iz Srbije bio je mr Evgenije Mandelbaum. Rođen 1879. g. u Nišu, farmaciju je završio 1903. g. u Minhenu. Po završetku studija radio je kao vojni farmaceut u srpskoj vojsci, a istovremeno studirao hemiju i fiziku, pa je 1908. g. stekao i drugu diplomu. O njegovim zaslugama za vojnu farmaciju govorićemo kasnije.²⁹ Godine 1907. završio je farmaciju još jedan Jevrejin — mr Nisim Almozlino. Diplomirao je u Beču. Poginuo je kao učesnik u narodnooslobodilačkom ratu (NOR) 1941. g.³⁰

Prva zvanična organizacija veterinarske službe propisana je u Srbiji 1860. godine. Međutim, dalji razvoj te službe tekao je vrlo sporo zbog nedovoljnog broja veterinarskog kadra. Sve do kraja 19. veka veterinari u Srbiji bili su stranci, među kojima je bilo i Jevreja, raspoređenih delom u sastavu srpske vojske, a delom civilne veterinarske službe. Prvi veterinar Jevrejin došao je u Srbiju iz Austrije 1864. godine. To je bio Robert Lerman (Lehrmann). Posle njega je došao Julije Hercog (Herzog). Krajem 1869. g. došli su iz Austrije Jakov Luc i Morig Finkelštajn, a zatim Leopold Haze (Hase) iz Galicije (1882. g.), Ignjat Šlezinger iz Mađarske (1883.), Vilhelm Dijamant iz Austrije (1888. g.), itd.³¹ Broj veterinara Jevreja iz inostranstva bio je relativno malen, iako je Srbija preko inostranih časopisa stalno tražila veterinare. Razlog što se malo veterinara odazvalo tim traženjima ležao je u vrlo teškim uslovima rada te struke u Srbiji, kao i u neravnopravnom položaju veterinara u odnosu na ostale stručnjake u pitanju plata i napredovanja u službi. Verovatno je to bio razlog što

²⁷ D. Dimitrijević, *Pioniri rentgenologije u Srbiji*, Zbornik radova VII sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1961.

²⁸ R. Jeremić, n.d., str. 89—90.

²⁹ A. Mirković, *Farmaceuti Jevreji žrtve fašizma*, Jevrejski almanah 1861—1962, str. 148.

³⁰ Isto, str. 134.

³¹ J. Romano, n.d., str. 115.

do prvog svetskog rata nije otišao na veterinarske studije u inostranstvo nijedan Jevrejin s teritorije Srbije.

Iz napred iznetog se vidi da su lekari Jevreji u Srbiji dali znatan doprinos razvoju zdravstvene kulture, dok je doprinos farmaceuta i veterinara bio neznatan zbog njihovog malog broja.

HRVATSKA I SLAVONIJA. Prva naseljavanja Jevreja na tu teritoriju usledila su još u vreme Rimijana, ali do masovnijeg naseljavanja je došlo u srednjem veku i to na području između reke Save i Drave. Prema tadašnjim zakonima Jevreji su se mogli baviti isključivo zanatstvom i trgovinom, dok su im ostale delatnosti bile zabranjene. Sve do 1526. g. Jevreji su na toj teritoriji živeli relativno mirno, tj. do naredbe koju su izdali Habsburgovci o proterivanju Jevreja sa tog područja. Od tada pa do prve polovine 18. veka na teritoriji Hrvatske i Slavonije nije bilo Jevreja. Naredbom iz 1729. godine dopušteno je ponovo naseljavanje Jevreja uz izvesna ograničenja u pogledu mesta stanovanja, kao i zanimanja. Ta ograničenja su ukinuta Zakonom o emancipaciji Jevreja iz 1873. godine.³²

Od kraja 11. veka, kada je Hrvatska izgubila svoju samostalnost, na toj teritoriji su se menjali razni okupacioni režimi sve do 1527. godine, kada je ona ušla u sastav Austro-Ugarske Monarhije. Ti razni okupacioni režimi, kao i odnos Monarhije prema toj teritoriji uslovili su kulturno, prosvetno i ekonomsko zaostajanje naroda u tim krajevima, što je imalo za posledicu i kasnu pojavu sopstvene inteligencije, dakle zdravstvenih radnika. Usled toga, u vreme postavljanja prve organizacije zdravstvene službe na teritoriji Hrvatske i Slavonije, zdravstveni radnici su dovođeni s drugih teritorija Monarhije. Među doseljenim zdravstvenim radnicima bilo je i Jevreja. Još pre donošenja uredbe o zvaničnoj organizaciji zdravstvene službe, tj. u prvoj polovini 15. veka u Hrvatskoj su radila dva lekara Jevrejina. Godine 1431. pominje se kao lekar u Zagrebu Magister Jacobus Medicus, a 1435. g. Magister Medicus Fridericus de Nerenberg.³³ Krajem 18. veka postavljen je u Zagrebu za državnog lekara pokršteni Jevrejin Ivan Krstitelj Alpruno, rodom iz Tirola.³⁴ Od 1797. godine radio je u Zagrebu kao dentista Izrael Levi (Löwy), koji je takođe došao iz inostranstva. Za njega kaže prof. dr Lavoslav Glesinger da je bio priućeni dentista.³⁵ Početkom 19. veka u Zagrebu je radilo nekoliko školovanih dentista Jevreja. Godine 1820. objavio je svoju ordinaciju Isak Kon (Kohn) — »zubar i operater kurjih očiju«, koji je došao iz Mađarske, a od 1824. g. radio je kao dentista i njegov sin Koloman Kon (Kohn).³⁶ Pored njih, u Zagrebu je radio od 1821. g. kao dentista i Moric Lefler (Löffler), rodom iz Holiča (Slovačka).³⁷

Prvi lekar Jevrejin sa završenom visokom medicinskom školom koji je došao u Hrvatsku bio je dr Sigmund Kopel, rodom iz Pešte, gde je završio medicinu. U Hrvatsku je prešao 1835. godine i postavljen za gradskog fizikusa u Zagrebu. Posle njega došli su u Hrvatsku s ostalih teritorija Monarhije sledeći

³² D. Levi, *Regionalne jevrejske zajednice do 1918. g.*, Spomenica Saveza Jevrejskih opština, Beograd 1969, str. 13.

³³ L. Šik, *Jevrejski liječnici u Jugoslaviji*, Liječnički vjesnik 4, 1931.

³⁴ L. Glesinger, *Nekoliko novih podataka o dr Ivaniu Krstitelju Alprunu*, Liječnički vjesnik 7—8, 1957, str. 772.

³⁵ L. Glesinger, *Jevrejski liječnici u starom Zagrebu*, Jevrejski narodni kalendar za 5701. (1940—1941), str. 99.

³⁶ L. Kallay, *Od barbira do stomatologa*, Vjesnik (Zagreb) 1966, g. od 20. i 21. 8, str. 11 i 15.

³⁷ L. Glesinger, *Cehoslovačko-južnoslavenske medicinske veze u prošlosti*, Beograd 1965, str. 43.

lekari Jevreji: dr Goldman (Goldmann) 1840, dr Simon Vajs (Weiss), 1843. dr Lavoslav Šenštajn (Schönstein), 1849, dr Sigmund Hercog (Herzog) 1852, dr Adolf Holcer, 1857, dr Rubin Šenhajt (Schönheit) 1860. Pored njih, do kraja 19. veka došli su još sledeći lekari: dr Mavro Aleksandar, dr Žiga Najman (Neumann), dr Ljudevit Lev (Löw), dr Milan Figatner, dr Moric Šefer (Schäffer), dr Aleksandar Firedi, dr Dragutin Švarc (Schwartz), dr Žiga Altšteter (Altstädter), dr Rikard Klajnkind (Kleinkind), dr Mavro Fridman (Friedmann), dr Friderik Šišman, dr Bertold Has, dr Oskar Vajs (Weiss), dr Manfred Glasgal (Glasgall), dr Žiga Hercog (Herzog), dr Bogumir Hiršl (Hirschl), dr Jakob Rajner (Reiner), dr Lavoslav Singer, dr Koloman Sarvaš, dr Robert Herman (Hermann), dr Natan Policer (Politzer), dr David Vajs (Weiss). Svi su bili u sastavu civilne zdravstvene službe. U sastavu vojnog saniteta bio je krajem 19. veka (1879—1884) Nataniel Fajer (Feuer), rođen u Subotiću (Slovačka). Medicinu je završio u Beču, a zatim specijalizirao okulistiku. Služio je u Zagrebu kao domobranski lekar u činu pukovnika do odlaska u Suboticu, a zatim u Budimpeštu, gde je izabran za profesora.³⁸

Od napred navedenih lekara potrebno je posebno istaći trojicu, zbog njihovih doprinosova unapređenju zdravstvene službe u Hrvatskoj i Slavoniji:

dr Simon Vajs (Weiss), bio je prvi pobornik da se uvede nastava iz medicine na Zagrebačkoj akademiji;

dr Lavoslav Šenštajn (Schönstein) poznat kao odličan stručnjak i organizator, pa mu je Zbor liječnika Hrvatske poverio izradu projekta zdravstvene službe za teritoriju Hrvatske i Slavonije. Bio je na dužnosti primarijusa u bolnici Milosrdnih sestara u Zagrebu. Rođen je u Starom Budimu, a u Zagreb je došao 1849. g.;

dr Adolf Holcer (Holzer), jedan od najistaknutijih balneologa svoga vremena u Hrvatskoj. Rođen je u Svatom Juru (Slovačka), a medicinu završio u Beču. U Hrvatsku je došao 1858. g. i bio neko vreme lekar u Daruvaru, a zatim u Lipiku i stekao je velike zasluge u vezi s razvojem tog banjskog mesta. Kao član Zdravstvenog vijeća izradio je Statut za kupališta u Hrvatskoj i Slavoniji. Poznat je bio i po jednom medicinskom aparatu, koji je primenjivan u ginekologiji.³⁹

U prvoj polovini 19. veka javili su se i prvi lekari Jevreji rođeni na toj teritoriji, koji su završili medicinske nauke na medicinskim fakultetima u zemljama Monarhije. Pomenućemo ih po godinama diplomiranja: dr Jakov Breslauer, rodom iz Daruvara (1838); dr Emanuel Luksadro (Luxadro), Zadranin (1838); dr Morig Rajner (Reiner) iz Osijeka (1840); dr Mavro Saks (Sachs), završio gimnaziju u Zagrebu (1846); dr Jakov Vinter, rodom iz Koprivnice (dipl. pre 1850); dr Ilija Hiršenštajn (Hirschenstein) rodom iz Varaždina (1860); dr Ignjat Hirš (Hirsch), rodom iz Osijeka (1873), itd.

Od navedenih lekara Jevreja istaknuto mesto je zauzimao dr Mavro Saks, gradski fizik u Zagrebu, koji je kao docent predavao na Pravnom fakultetu sudske medicinu i iz te oblasti objavio veći broj radova.

³⁸ Isto, str. 42.

³⁹ Isto, str. 38.

Prvi lekari Jevreji, koji su završili određene specijalnosti iz medicinskih nauka bili su: dr Dragutin Švarc (hirurgija), dr Oskar Vajs (ginekologija) i dr Adolf Holcer (balneologija).

S teritorije Slavonije potiče istaknuti naučnik dr Emanuel Klajn (Klein). Rođen je 1844. g. u Osijeku, a medicinu je studirao u Beču. Po diplomiranju ostao je neko vreme na Medicinskoj visokoj školi u Beču, a zatim je otišao u London za nastavnika na katedri za histologiju, anatomiju i opštu fiziologiju, a kasnije i bakteriologiju. Kao bakteriolog stekao je glas svetskog naučnika; smatraju ga pionirom bakteriološke nauke u Engleskoj.⁴⁰

Prema zvaničnim statističkim podacima, na teritoriji Hrvatske i Slavonije bilo je 1900. godine ukupno 339 lekara, od kojih 89 Jevreja. U 1910. godini bio je na toj teritoriji 101 lekar Jevrejin.⁴¹

Broj farmaceuta Jevreja u Hrvatskoj i Slavoniji bio je relativno mali, kako stranaca, tako i domaćih, a razlozi su bili teški uslovi za dobijanje koncesije za otvaranje apoteka. Međutim, posle otvaranja Farmaceutskog tečaja na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1882. g.), broj farmaceuta u Hrvatskoj i Slavoniji naglo se počeo povećavati. U 1900. godini bilo je tu 129 farmaceuta, od kojih 12 Jevreja, a 1910. godine 143 farmaceuta, od kojih 19 Jevreja.⁴²

Pomenućemo prve farmaceute Jevreje koji su završili farmaciju u Zagrebu: dr Josip Švarc (Schwartz), 1885. g.; mr Dragutin Jelinek (Jelinek) i mr Ljudevit Hiršman (Hirschmann), 1890. g.; mr Hinko Bril, 1893. g.; mr Rikard Štajner (Steiner), 1895. g.; mr Arnold Špicer (Spitzer), 1897. g. itd. Do 1918. g. na Farmaceutskom tečaju Filozofskog fakulteta u Zagrebu diplomirala su 24 Jevrejina.⁴³

Prvi farmaceut Jevrejin koji je dobio koncesiju za otvaranje apoteke bio je mr Benjamin Kräuterblüth-Krajanski. Apoteku je otvorio 1860. g. u Varaždinu; ona je imala i malu laboratoriju za hemijske i mikroskopske analize.⁴⁴ Prvi farmaceut Jevrejin iz ovih krajeva koji je dobio koncesiju za otvaranje apoteke bio je mr Alojz Fišl. On je otvorio svoju apoteku 1900. g. u Koprivnici.

Sve do kraja 19. veka bio je broj veterinara u Hrvatskoj i Slavoniji relativno mali, a i oni su došli najčešćim delom s ostalih teritorija Monarhije. Od ukupno 83 veterinara, koliko ih je bilo pred kraj 19. veka, samo 7 su bili Jevreji od kojih su 6 došli s ostalih teritorija Monarhije, a 1 je bio iz ovih krajeva. Broj veterinara domaćih Jevreja povećao se do početka prvog svetskog rata na 20. Pomenućemo prve veterinare Jevreje rođene u Hrvatskoj po godinama diplomiranja: Bertold Hirš (Hirsch), 1888. g.; Emanuel Frankl i Filip Lipa, 1900. g.; Robert Bauer, dr Žiga Bril, Kamil Goranić, 1902. g.; Adam Hofman (Hoffmann), 1903. g. Do početka prvog svetskog rata diplomirali su još: Emil Štajner (Steiner), Rudolf Štajner (Steiner), Ferdo Švrljuga, Josip Straus, (Strauss), Josip Glid i August Tausig (Taussig).⁴⁵ Frankl, Lipa, Bauer i Goranić su stradali kao žrtve

⁴⁰ Z. Levntal, *Osječanin E. E. Klein — histolog i pionir engleske bakteriologije*, Zbornik radova III sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960, str. 102.

41 Statistički godišnjak kraljevine Hrvatske I Slavonije, Zagreb 1905. 1 1911. g.

Slavonije, Zagreb 1905. i 1911. g.

43 Pedeset godina farmaceutske nastave na Zagrebačkom univerzitetu, Zagreb 1934. g.

⁴⁴ A. Mirković, n.d., str. 146.

⁴⁵ M. Kadić, *Popis i raspored veterinar u Hrvatskoj i Slavoniji 1901. i 1918. g.*, Vetserum 9—10 i 11—12, 1967.

fašističkog terora u toku drugog svetskog rata, a Švrljuga je poginuo kao učesnik u NOR.

Pomenućemo i prve veterinare Jevreje, koji su došli s drugih teritorija Monarhije: Albin Rotenštajn (Rottenstein), Solomon Fuks (Fuchs), Feliks Jun, Julijus Libling (Liebling), Samuel Purec, Pinkas Ajzenštajn (Eisenstein) i Kolo- man Vajs-Bijelić. Od njih su se posebno istakli i dali vrlo značajan prilog razvoju jugoslovenske veterinarske službe Solomon Fuks (kao organizator službe) i Julijus Liblirg (kao organizator savremenog uzgoja peradi). Obojica su stradali kao žrtve fašističkog terora u toku drugog svetskog rata.

DALMACIJA. U primorskim gradovima duž jadranske obale lekara Jevreja bilo je samo u Dubrovniku i Splitu. Oni su došli u te gradove posle izgona Jevreja iz Španije i Portugalije. No, moramo napomenuti da se odnos prema lekarima Jevrejima u Dubrovačkoj Republici bitno razlikovao od odnosa u Splitu.

Zbog nedostatka lekara, a i haranja zaraznih bolesti, u prvom redu kuge, Senat Dubrovačke Republike rado je primao lekare Jevreje u službu. Međutim, poglavari katoličke crkve u Dubrovniku suprotstavljali su se njihovom postavljenju zahtevajući da im Senat zabrani lečenje hrišćana. Senat je bio prisiljen da u izvesnim slučajevima traži posebno odobrenje rimskog pape za rad lekara Jevreja, a bilo je slučajeva kada su katolički poglavari u Dubrovniku uspeli da se doneše zabrana lečenja od strane lekara Jevreja.

Od 1500. do 1617. godine u Dubrovačkoj Republici bilo je 14 lekara Jevreja. Prvi lekar Jevrejin pominje se 1502. godine. To je bio Mose medico ebreo, koji je te godine osuđen na smrt pod optužbom da je učestvovao u »ritualnom umorstvu« jednog hrišćanina. Pomenućemo još neke lekare Jevreje, navodeći vreme njihovog službovanja u Dubrovačkoj Republici: Magister Isac Hebreus, phisicus (1543—1553); Joao Roderiguez, poznat pod imenom Amatus Lusitanus (1557—1558); Magister Abraham Hebreus, chirurgus (1558—1590); Josip Salomon, zet Abrahamov (1575—?); Samuel Abeatar-Beataro, phisicus (1588—1607); Leo Cabiglius-Kabiljo, phisicus (1607—1609); Baptista Pignatelli, chirurgus (unuk Abrahamov, 1612—1636); David Riberos, medicus phisicus (1613—1617). Riberos nije primao platu od Dubrovačke Republike, već samo pomoć, jer se katolička crkva bila suprotstavila njegovom postavljenju. Od navedenih lekara Samuel Abeatar-Beataro uživao je glas odličnog stručnjaka, a Joao Roderiguez (Amatus Lusitanus) stekao je glas svetskog medicinskog naučnika svojim brojnim naučnim radovima. Rođen je 1511. g. u Portugaliji, gde je završio medicinu. Godine 1536. prognan je iz Portugalije, pa se sklonio u Holandiju odakle je došao u Italiju, gde je bio neko vreme profesor na medicinskim fakultetima. Zbog progona Jevreja u Italiji doselio se u Dubrovnik, gde je postavljen za lekara, ali je pod pritiskom katoličke crkve ubrzo otpušten iz službe. Umro je 1559. g. od kuge.⁴⁶

I u Splitu, poglavari katoličke crkve su se suprotstavljali postavljenju lekara Jevreja, zahtevajući da im se zabrani lečenje hrišćana. Međutim, Mletačka Republika je bila mnogo tolerantnija prema Jevrejima nego što je bio rimski

⁴⁶ R. Jeremić — J. Tadić, *Prilozi za istoriju zdravstvene kulture starog Dubrovnika*, 2. Bilten Centralnog higijenskog zavoda 10, Beograd 1939.

papa, pa zahtevima poglavara splitske katoličke crkve nije bilo udovoljeno. Mletačka Republika bila je izdala posebno odobrenje za rad lekara Jevreja. Neki lekari Jevreji stekli su i posebne privilegovane položaje u Mletačkoj Republici.

Prvi lekari Jevreji u Splitu pominju se početkom 17. veka. To su bili: Jerolim Melamed, Salomon Thobi i Tobija Gabaj. Ovaj poslednji je bio poznat kao odličan hirurg i uživao je puno poverenje Mletačke Republike, koja ga je postavila za jevrejskog konzula splitske trgovačke skele. Sredinom 17. veka za fizikusa u Splitu bio je postavljen Juda Lumbroso, koji je u vreme kandijskog rata (1657. g.) imenovan za upravnika novoosnovane vojne bolnice u Splitu. Početkom 18. veka u Splitu je radio Iseppo Senior (Josip Stariji), koji je posebno zaslužan za suzbijanje i iskorenjivanje kuge, koja je vladala u to vreme u splitskoj okolini. Prvi lekar domorodac u Splitu bio je Mario Morpurgo, koji je završio medicinu u Padovi. Živeo je u 18. veku. Neko vreme je bio lični lekar mletačkog dužda Marka Foscarinija.⁴⁷

Sve do prvog svetskog rata nije bilo na teritoriji Dalmacije farmaceuta i veterinara Jevreja.

BOSNA I HERCEGOVINA. Godine 1463. Turska je zaposela teritoriju Bosne i Hercegovine pretvorivši je u Bosanski pašaluk, kao sastavni deo Turske Carevine. Turska uprava je trajala do 1878. godine, kada je odlukom Berlinskog konгресa tu teritoriju okupirala Austro-Ugarska Monarhija, koja ju je 1908. uključila u svoj sastav.

Odnos turskih vlasti prema zdravstvu na toj teritoriji bitno se razlikovao od odnosa austrijskih vlasti. Činjenica je da su turske vlasti vrlo malo učinile za zdravstvo za svo vreme svoje vladavine, a pre svega, nisu preduzele mere da se organizuje zdravstvena služba, iako su na toj teritoriji masovno harale razne epidemije i epizootije. Narod je bio ostavljen bez zdravstvenih radnika, dok su paše i valije imale svoje lične lekare, a njih je bilo i u sastavu turske vojske locirane na toj teritoriji. Među ličnim lekarima paša i begova, kao i u sastavu turske vojske bilo je i lekara Jevreja. Najstariji podatak potiče iz 1580. godine i odnosi se na lekara Benvenistija, koji je bio lični lekar Siavuš paše.⁴⁸ Sredinom 19. veka pominje se vojni lekar Jakov Nisim, rodom iz Soluna, koji je završio medicinu u Carigradu. Neko vreme bio je lekar u novopazarskom garnizonu, a zatim u Sarajevu, gde je stekao čin generala. Bio je odličan stručnjak i napisao je veći broj stručnih radova iz oblasti medicine.⁴⁹

Prvi civilni lekar na teritoriji Bosne i Hercegovine bio je dr Gabriel Gantaj (Galanthay). Roden je u Bratislavi, a medicinu je završio u Pragu. Zbog učešća u madarskoj revoluciji 1848. godine morao se skloniti u Travnik, gde se bavio privatnom praksom. Bio je vrlo omiljen u narodu, jer je lečio bolesnike besplatno. Po austrougarskoj okupaciji Bosne postavljen je za opštinskog lekara u Travniku, a 1883. g. premešten u Bugojno za sreskog lekara. Umro je 1889. g.⁵⁰

⁴⁷ D. Kečkemet, *Zidovi u povijesti Splita*, Split 1971, str. 83.

⁴⁸ Vl. Bazala, *Povijestni razvoj medicine u hrvatskim zemljama*, Zagreb 1943.

⁴⁹ R. Jeremić, *Prilozi istoriji zdravstvenih i medicinskih prilika Bosne i Hercegovine pod Turском i Austro-Ugarskom*, Beograd 1951.

⁵⁰ L. Glesinger, *Cehoslovačko-Južnoslavenske medicinske veze u prošlosti*, Beograd 1965, str. 49.

Teške higijenske i zdravstvene prilike koje su vladale i među jevrejskim stanovništvom u Sarajevu primorale su Jevrejsku opštinu da uputi Isaka Saloma na medicinske studije u inostranstvo. Salom je rođen 1806. g. u Sarajevu i prema nekim podacima medicinu je završio u Padovi.⁵¹ Međutim, naknadnim proveravanjem utvrdio je dr Risto Jeremić da Salom nije studirao u Padovi, pa se pretpostavljalo da je možda medicinu studirao u Carigradu. No, i ta pretpostavka se pokazala naknadnim proveravanjem kao netačna. Na osnovu toga dolazimo do zaključka da Salom nije uopšte završio medicinu odnosno da nije studirao na nekom medicinskom fakultetu (školi), već da je stekao određenu stručnu praksu radeći kod nekog lekara u inostranstvu. Salom je vrlo brzo stekao glas odličnog stručnjaka. Postavljen je 1850. godine za vojnog lekara i dobio naziv Isak efendi Salom. Imenovan je i za člana Medžilis Idareha pri bosanskoj vladici. Prema tome, pred kraj turske vladavine, u Bosni su radila dva lekara Jevrejina.

U vreme austrougarske vladavine odnos prema zdravstvu bitno se izmenio. Austrougarske vlasti su odmah preduzele mere da se organizuje zdravstvena služba u Bosni i Hercegovini, koja bi sprečavala pojavu i širenje epidemije i epi-zootija na toj teritoriji i time zaštitila ostale teritorije Monarhije od tih zaraza. Godine 1878. doneta je Uredba o organizaciji zdravstvene službe, identična s već postojećim uredbama koje su primenjivane na ostalim teritorijama Monarhije. Odmah se pristupilo dovođenju zdravstvenih radnika određenih stručnih profila u Bosnu i Hercegovinu s drugih teritorija Monarhije, jer u vreme preuzimanja vlasti bilo je u Bosni i Hercegovini samo 6 lekara (2 Jevrejina i 4 Muslimana), kao i 1 veterinar (Musliman).

U prvo vreme učestvovali su u akciji na suzbijanju zaraza vojni lekari iz sastava austrougarske vojske koja je bila locirana na to teritoriji. Među njima je bilo i lekara Jevreja. Pomenućemo neke od njih:

dr Jakob Trojlih (Treulich), rođen 1822. g. u Radnici (Češka). Godine 1878. postavljen je za prvog upravnika poljske bolnice u Sarajevu, a 1881. g. je penzionisan;⁵²

dr Šnajder (Schneider) nasledio je dr Trojliha kao upravnik vojne bolnice u Sarajevu i stekao je čin sanitetskog generala;⁵³

dr Rihard Polak (Pollak), rođen 1874. g. u Jičinu (Češka). Bio je prosektor Vojne bolnice u Sarajevu. U vreme prvog svetskog rata vodio je vojnu laboratoriju u Čačku, a po završetku rata odselio se u Brno, gde je penzionisan u činu sanitetskog generala.⁵⁴

U 1879. godini postavljeni su prvi okružni, a ubrzo i sreski lekari. Svi su oni bili došli s ostalih teritorija Monarhije, a među njima je bio znatan broj lekara Jevreja. Pomenućemo neke od njih: dr Henrik Levenštajn (Lewenstein), dr Ignat Pordes, dr Bernhard Cauderer (Zauderer), dr Henrik Markijević, dr Ferdinand Cajsler, dr Leopold Glik (Glück), dr Aleksandar Grinhut (Grünhut), dr Isidor Baum, dr Jakob Zajdenfeld (Seidenfeld), dr Geza Kobler (rodom iz Osijeka), dr Rudolf Fišer (Fischer), dr Elias Majer, dr Moric Lefković (Lefkowitz), dr

⁵¹ M. Levi, *Sefardi u Bosni*, Beograd 1969, str. 73.

⁵² L. Glesinger, *Cehoslovačko-Južnoslavenske medicinske veze u prošlosti*, Beograd 1965, str. 50.

⁵³ J. Hahamović, *Aškenazi u Bosni i Hercegovini*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u BiH, Sarajevo 1966, str. 144.

⁵⁴ L. Glesinger, n.d. str. 87.

Moric Seleš (Szöllös) dr Leo Šenfeld (Schönfeld), dr Jozef Kac (Katz), itd. Godine 1885. bilo je u Bosni i Hercegovini preko 30 lekara Jevreja, 1914. godine oko 60, a pred kraj prvog svetskog rata oko 80.⁵⁵ Njihov doprinos zdravstvenoj službi bio je vrlo značajan, kako u periodu njene početne organizacije tako i u njenom daljem razvoju i afirmaciji. Poseban doprinos zdravstvenoj službi Bosne i Hercegovine dali su sledeći lekari Jevreji:

dr Jakob Zajdenfeld (Seidenfeld), koji je bio neko vreme šef zdravstvene službe pri Zemaljskoj vladi i na tom položaju mnogo je doprineo pravilnoj organizaciji te službe. Bio je zajedno s dr Rudolfom Fišerom (Fischer) član Zdravstvenog savjeta pri Zemaljskoj vladi;⁵⁶

dr Leopold Glik (Glück). Rođen 1845. g. u Novom Sandecu (Galicija). Medicinu je završio u Krakovu, a dermatologiju specijalizirao u Beču. On je bio prvi lekar specijalista u Bosni, gde je došao 1881. godine. Najpre je bio postavljen za sreskog lekara u Travniku, a zatim za upravnika Zemaljske bolnice u Sarajevu i šefa dermatološkog odeljenja. Svojim originalnim radovima iz oblasti endemskog sifilisa i lepre obogatio je medicinsku nauku ne samo Bosne i Hercegovine nego i uopšte. Sem toga, Glik se bavio i proučavanjem etnomedicine, etnomedicinske terminologije, etnologije i antropologije i iz tih oblasti objavio je veliki broj stručnih i naučnih radova, kako u našim tako i u stranim časopisima. Za doprinos koji je dao medicini izabran je bio za počasnog člana Srpskog lekarskog društva u Beogradu i Zbora liječnika Hrvatske i Slavonije. Umro je 1907. g. u Sarajevu;⁵⁷

dr Isidor Najman (Neumann), istaknuti dermatolog iz Beča, koga je bečka vlada uputila u Bosnu na privremeni rad u cilju pomaganja oko organizacije zdravstvene službe. Od posebnog značaja je njegovo otkriće lepre u Bosni.⁵⁸

Početkom 20. veka javljaju se i prvi lekari Jevreji rođeni na teritoriji Bosne i Hercegovine. Oni su završili medicinske nauke u Beču, Pragu ili Pešti. Pomenemo ih po godinama diplomiranja: dr Jozef Salom (1901), dugogodišnji banjski lekar u Ilidži kod Sarajeva; dr Isak Izrael (1903), dr Žiga Bauer (1910), dr Rafael Papo (1914), dr Isak Samakovlija (1917), itd.⁵⁹

Udeo farmaceuta Jevreja u organizaciji farmaceutske službe na teritoriji Bosne i Hercegovine bio je znatno manji od udela lekara Jevreja u organizaciji zdravstvene službe. Razlog leži u malom broju farmaceuta u toj pokrajini do prvog svetskog rata, kako domaćih tako i doseljenih s drugih teritorija Monarhije.

Prvi diplomirani farmaceut Jevrejn na toj teritoriji bio je Jakov Sumbul, koji je završio farmaceutske nauke 1887. g. u Carigradu. Pre njega u Sarajevu su radila dva priućena apotekara Jevrejina. Za jednog se zna samo toliko da se zvao Juda, a drugi je bio Jozef Sumbul. Sumbulovu apoteku nasledio je mr Jozef Šlezinger (Schlesinger), rodom iz Slavonske Požege.⁶⁰

⁵⁵ Bošnjak, *Statistički kalendar 1900—1918*, Sarajevo.

⁵⁶ J. Hahamović, n.d., str. 144.

⁵⁷ R. Jeremić, n.d., str. 97.

⁵⁸ L. Glesinger, *Jevrejski liječnici u Jugoslavenskim zemljama*, (rukopis u JIM, Beograd).

⁵⁹ Medicinski godišnjak kraljevine Jugoslavije, Beograd 1933.

⁶⁰ A. Đuričić — S. Elazar, *Pregled historije farmacije Bosne i Hercegovine*, Sarajevo 1958.

Do početka prvog svetskog rata imali su svoje apoteke na teritoriji Bosne i Hercegovine sledeći farmaceuti Jevreji: mr Robert Bramer (Brammer) u Banja Luci, mr Lujo Hiršman (Hirschmann) u Prijedoru, mr Ernest Finci u Sarajevu, mr Aleksandar Susman (Susmann) u Derventi, mr Mihajlo Finkelštajn (Finkelstein) u Prnjavoru i mr Oto Vajs (Weiss) u Zenici. Od navedenih farmaceuta samo je Hiršman diplomirao u Zagrebu. S teritorije Bosne bio je i Aleksandar Vagi, koji se nije vratio u Bosnu po diplomiranju, već je otvorio apoteku u Velikom Bečkereku (Zrenjanin).⁶¹

Prva organizacija veterinarske službe propisana je 1879. godine i u njenoj realizaciji i daljem razvoju veterinari Jevreji su odigrali vrlo značajnu ulogu. U vreme donošenja tog propisa u Bosni i Hercegovini postojao je samo 1 veterinar (Ali Riza Kreševljaković).⁶² Stoga je Austrija preduzela hitne mere da se u Bosnu dovede što veći broj veterinara s ostalih teritorija Monarhije. Među doseljenim veterinarima bio je veći broj Jevreja. Već 1881. godine nalazili su se na dužnostima okružnih i sreskih veterinara sledeći Jevreji: Josip Tau (Thau), Josip Efenberger, Mavro Homet, Julijus Farthofer, Moric Šomet (Schomet) i Anton Laufer (Lauffer). Nešto kasnije su došli: Leo Simental, Salomon Laufer (Lauffer), Jakob Hauzner (Hausner), David Klinger, Emanuel Kobloch (Kobloch), Eduard Šperk (Sperk), Leo Vajc, Alojz Fišer (Fischer), David Rozenbuš (Rosenbusch), Maks Polgar, Ignac Bien, Arnold Hofman (Hoffmann), Julijus Vinter (Winter), i dr.⁶³ Prvi veterinar Jevrejin rođen u Bosni bio je Isak Nahmijas, koji je završio veterinu 1909. godine u Beču, gde je stekao i doktorat veterinarskih nauka.

Od ukupno 55 veterinara, koliko ih je bilo u Bosni i Hercegovini pre početka prvog svetskog rata, 28 su bili Jevreji, tj. preko 50,0%. Taj procenat očito govori o ulozi veterinara Jevreja u Bosni i Hercegovini u sprovodenju postavljene organizacije veterinarske službe, kao i u njenom daljem razvoju.

VOJVODINA. Ta teritorija bila je do 1918. godine u sastavu Ugarske. U nju su se počeli Jevreji doseljavati početkom 18. veka, ali su za njih važila ista ograničenja u odnosu na mesta naseljavanja, i vrste zanimanja, kao i na teritoriji Hrvatske i Slavonije. Tek 1867. ukinuta su ta ograničenja.

Prvi podatak o zdravstvenim radnicima Jevrejima na toj teritoriji potiče iz 1744. godine. U popisu petrovaradinskih Jevreja, koji je izvršen te godine, pominje se felčer Abraham.⁶⁴ Karakteristično je da je jevrejska zajednica u Novom Sadu imala svoje honorarne lekare za lečenje siromašnih članova. Početkom 19. veka tu dužnost je obavljao Jakov Rot (Roth), a njega je nasledio 1836. g. dr Leopold Caper (Zaper), a ovoga 1868. dr Mor Ofner (Offner). Lekare je plaćala „Hevra kadiša“. U drugoj polovini 19. veka u Novom Sadu su radili još sledeći lekari Jevreji: dr Benjamin Hofmajster (Hoffmeister), dr Aleksandar Šosberger (Schosberger) i dr Epštajn (Epstein).⁶⁵

⁶¹ A. Mirković, n.d., str. 154.

⁶² J. Romano, *Veterinarska služba na teritoriji Bosne i Hercegovine do 1919.* g. Veterinaria 4, 1969, str. 533.

⁶³ Isto, str. 550—552.

⁶⁴ G. Grünwald, *Starli popisi novosadskih Jevreja, Jevrejski almanah 1961—1962,* str. 35.

⁶⁵ M. Rado — J. Major, *Istorija novosadskih Jevreja,* Novi Sad 1930.

Godine 1846. diplomirao je na Medicinskoj visokoj školi u Beču dr Leopold Milko, rodom iz Subotice, i on je bio prvi lekar Jevrejin u Subotici. Posle njega u Subotici su se doselili sledeći lekari Jevreji: dr Vilhajm (Wilheim), koji je bio upravnik Gradske bolnice, a po specijalnosti okulista; dr Aleksandar Srajer (Schreiber), dr Silaši, dr Banjai Bertalan (stomatolog), dr Izidor Mezei, dr Adolf Klajn (Klein), dr Josip Vol (Wohl), i dr.

Godine 1871. u Velikom Bečkereku (Zrenjaninu) nalazimo 2 lekara Jevreja: dr Izidora Mencera (Mentzer) i dr Mavra Hofenrajha (Hoffenreich), a 1875. godine došli su još: dr Adolf Gutman (Gutmann), dr Jakob Gutman (Gutmann) i dr Morig Švimer (Schwimmer). Ovaj poslednji je bio stomatolog. Pred kraj 19. veka u V. Bečkereku su radili još sledeći lekari Jevreji: dr Julije Najman (Neumann), dr Morig Ivanji, dr Julije Štajner (Steiner). Prva žena lekar u Banatu bila je Jevrejka dr Regina Fišer (Fischer), koja je radila prvih godina 20. veka u V. Bečkereku.⁶⁶

Od 1891. godine dužnost gradskog fizikusa u Kikindi obavljao je dr Mor Špicer (Spitzer), ftiziolog.⁶⁷

Krajem 19. i početkom 20. veka na teritoriji Vojvodine su radili još sledeći lekari Jevreji: dr Mirko Benedek, dr Jakov Štajn (Stein), dr Aleksandar Dembic, dr Samuel Lorand, dr Bernhard Handler, dr Andrija Glikštal (Glückstahl), dr Samuilo Fuks (Fuchs), dr Jozef Volhajmer (Wollheimer), dr Mavro Grin (Grün), dr Drago Mesirger (Messinger), dr Jozef Klajn (Klein), dr Šandor Šomođi, dr Mikša Fišer (Fischer), i dr. Od navedenih lekara završili su specijalizaciju određenih grana medicine: dr Samuel Lorand (stomatologiju), dr Mor Špicer (ftiziologiju), dr Vilhajm (okulistiku), dr Morig Švimer (stomatologiju), dr Bertalan Banjai (stomatologiju).

S teritorije Vojvodine potiče i dr David Grubi (Gruby), koji je stekao glas svetskog naučnika iz oblasti mikrobiologije i parazitologije. Rođen je u Bačkom Dobrom Polju, a medicinu je završio u Beču. Po diplomiranju ponuđena mu je katedra za histologiju na Medicinskoj visokoj školi u Beču pod uslovom da pređe na hrišćansku veru. Odbivši taj uslov odselio se u Pariz, gde se posvetio proučavanju mikrobiologije i parazitologije i iz tih oblasti objavio je veliki broj naučnih radova. Njega smatraju pionirom mikrobiologije i parazitologije Francuske.⁶⁸

Sve do početka 20. veka broj farmaceuta Jevreja u Vojvodini bio je relativno mali. Njihov broj se počeo povećavati po otvaranju Farmaceutskog tečaja na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Prvi farmaceut Jevrejin koji je otvorio apoteku u Vojvodini bio je mr Bertalan Nad (Nagy), rodom iz Sv. Stefana (Mađarska). Apoteku je otvorio 1882. g. u Mokrinu. Pored njega apoteke u Vojvodini su imali još sledeći farmaceuti Jevreji: mr Aleksandar Vagi (Vagy) u Velikom Bečkereku (1906), mr Imre Nad, u Velikoj Kikindi (1905), mr Imre B. Nad (Nagy) u Subotici (1912). Za apoteku Aleksandra Vagija se navodi da je «u ono vreme

⁶⁶ Z. Kamenović — B. Popović — I. Vencel, *Lekari grada Zrenjanina (1880—1960)*, Zbornik radova XIX sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968, str. 20.

⁶⁷ A. Vrtipraški, *Zdravstvo u velikokiklinskom distriktu*, Zbornik radova XIX sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968, str. 79.

⁶⁸ L. Gieslinger, *Dr. David Gruby iz Bačkog Dobrog Polja — pionir mikrobiologije*, Zbornik radova III sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960, str. 39.

predstavljala jednu od najsavremenijih zdravstvenih ustanova te vrste u Vojvodini.“ Ona je imala i mali laboratorij za mikroskopske i hemijske analize.⁶⁹

Pomenućemo prve farmaceute Jevreje-Vojvodane po godinama diplomiranja: mr Žigmond Fuks (Fuchs), rodom iz St. Kanjiže (1903); mr Mor Glikštal (Glückstal) rodom iz Sente, i mr Jelena Halmoš-Sege (Szegő) rodom iz V. Bečkereka (1908); mr Imre B. Nad (Nagy), rođen u Mokrinu (1910); mr Eugen Vajnfeld (Weinfeld), rodom iz Novog Sada (1911).

Broj veterinara Jevreja u Vojvodini bio je sve do prvog svetskog rata mali i oni su došli najvećim delom iz Mađarske. Prvi veterinar koji je došao iz Mađarske bio je Izidor Imre (1900), a prvi veterinar rodom iz Vojvodine Aron Klajn (Klein, 1904).

SLOVENIJA. U Sloveniji je još u 9. veku postojala veća jevrejska zajednica u gradu Mariboru, koja je imala svoju sinagogu, jevrejsku školu, ritualno kupatilo i dr. Ta zajednica je postojala do 1496. godine, kada su svi Jevreji morali da napuste Sloveniju po naredenju cara Maksimilijana.⁷⁰ Od tada, pa sve do kraja prvog svetskog rata, broj Jevreja u Sloveniji bio je neznatan, tj. nije došlo do naseljavanja Jevreja u većem broju, kao što je to bio slučaj u Hrvatskoj i Slavoniji.

U vreme postojanja jevrejske zajednice u Mariboru pominje se kao lekar neki Haimb (1452. g.) za koga se navodi da je bio »jedan od najuglednijih građana Maribora«. Godine 1478. radio je u tom mestu i ranarnik Mihel.⁷¹

U 18. veku u Sloveniji su radila tri zdravstvena radnika, koji su bili po reklom Jevreji, ali su se njihovi preci pokrstili i kao takvi su mogli da opstanu u toj sredini: To su:

dr Ivan Jožef Anton Hajman (Heimann), rodom iz Postojne. Medicinu je završio 1758. g. u Beču. Bio je upravnik Mediko-kirurškog učilišta u Ljubljani, a 1774. g. imenovan je za protomedikusa;⁷²

dr Antun Hajne (Hayne), rođen 1786. g. u Kranju. Po završetku studija na Mediko-kirurškom učilištu u Ljubljani produžio je studije na Medicinskoj visokoj školi u Beču, gde je završio medicinu. Bio je neko vreme profesor na Hirurškoj školi u Olomucu, a zatim na Veterinarskom institutu u Beču. Napisao je veći broj udžbenika. Navodi se da je bio dalji rođak pesnika Hajnriha Hajnea;⁷³

Emanuel Hajne (Hayne), brat Antuna Hajnea, rođen u Kranju. U Ljubljani je završio Mediko-kirurško učilište, a zatim je studirao na Veterinarskom institutu u Beču. Godine 1819. postavljen je za prvog zemaljskog veterinaru u Sloveniji. Umro je 1841. g.⁷⁴

MAKEDONIJA. Ta teritorija je bila nekoliko vekova pod turskom okupacijom. Godine 1912. ušla je u sastav Srbije. Utvrđeno je da su postojale još u srednjem veku veće jevrejske zajednice u Skoplju i Bitolju. Međutim, prvi podaci o lekarima Jevrejima potiču iz 16. veka. Pominju se tri lekara od kojih

⁶⁹ A. Mirković, n.d., str. 154.

⁷⁰ Detoni Milica, *Mariborski geto*, Jevrejski almanah 1957—1958, str. 72.

⁷¹ L. Šik, n.d.

⁷² I. Pintar, *Mediko-kirurški učni zavod v Ljubljani*, Ljubljana 1939, str. 47.

⁷³ H. Turk, *Trile znameniti kranjski živilozdravniki*, Jugoslovenski veterinarski glasnik 11, 1928, str. 308.

⁷⁴ A. Stefančič, *Veterinarstvo u Sloveniji*, Veterinarski glasnik 5, 1954, str. 233.

su dvojica došla iz inostranstva. Prvi je Magister Josip Darari, koji je došao iz Italije u prvoj polovini 16. veka. Za drugog lekara se zna da je došao iz Granade, ali nije poznato njegovo ime. Pominje se kao »el dotor di Granada«. Treći je bio Jakov Pinto, rodom s teritorije Makedonije.⁷⁵

Posle njih na teritoriji Makedonije nije postojao nijedan lekar Jevrejin sve do prvih godina 20. veka.

Period od 1918. do 1941. godine

Godine 1918. došlo je do stvaranja države Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS), koja je promenila naziv 1929. godine u Kraljevinu Jugoslaviju. U sastavu države SHS ušle su sledeće pokrajine: Srbija, Hrvatska i Slovenija, Dalmacija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, kao i teritorije koje danas obuhvataju Makedonija i Kosovo (Kosovo i Metohija).

U periodu između dva rata došlo je do naglog povećanja broja zdravstvenih radnika Jevreja, zahvaljujući otvaranju većeg broja fakulteta na teritoriji Jugoslavije, kao i tome što nisu postojala ograničenja za Jevreje u pogledu studija.

Opšti podaci o zdravstvenim radnicima Jevrejima između dva svetska rata

U Spomenici Saveza jevrejskih opština, koja je objavljena 1969. godine, navodi se, da je 1918. godine, tj. u vreme stvaranja države SHS, bilo oko 75.000 Jevreja.⁷⁶ Međutim, u istoj Spomenici se navodi da je pred drugi svetski rat bilo u Jugoslaviji oko 71.000 Jevreja.⁷⁷ Naše je mišljenje da 1919. godine nije bilo u Jugoslaviji 75.000 Jevreja, a što se tiče broja Jevreja u 1941. godini, utvrđili smo na osnovu naših istraživanja da ih je bilo oko 78.500, od kojih je stradalo od fašističkog terora oko 64.500, dok je oko 14.000 preživelo drugi svetski rat.

U navedenoj Spomenici dati su i podaci o broju zdravstvenih radnika Jevreja pred drugi svetski rat: lekara 528, farmaceuta 101, veterinara 50, studenata medicine 170, studenata veterinarne 21, itd.⁷⁸ Međutim, na osnovu naših istraživanja utvrđili smo da navedeni podaci nisu ni približno tačni. Prema istraživanjima, broj zdravstvenih radnika Jevreja pred drugi svetski rat bio je: lekara oko 1150, farmaceuta oko 350, veterinara oko 120, studenata medicine oko 250, studenata farmacije oko 50, studenata veterinarne oko 40.⁷⁹ Koliko su podaci o broju

⁷⁵ D. Ginsberger, *Prilozi k historiji Jevreja na Balkanu*, Omanut V, 1—2, 1941, str. 15.

⁷⁶ D. Levi, *Regionalne Jevrejske zajednice do 1918.* g., Spomenica Saveza Jevrejskih opština, Beograd 1969., str. 7—19.

⁷⁷ D. Perera, *Struktura Jevrejskog stanovništva pred drugi svetski rat*, Spomenica Saveza Jevrejskih opština, Beograd, 1969, str. 80.

⁷⁸ Isto, str. 8.

⁷⁹ Do navedenih podataka o broju zdravstvenih radnika Jevreja pred drugi svetski rat došli smo na osnovu sledećih Izvora: Uplisnik Medicinskog fakulteta u Beogradu, 1932—1941. g.; Uplisnik Farmaceutskog fakulteta u Beogradu, 1938—1941. g.; Uplisnik Veterinarskog fakulteta u Beogradu, 1936—1941. g.; Farmaceutski godišnjak, Zagreb 1934. g.; Ko je ko u Jugoslaviji — Lekari, Izd. Saveza društava lekara Jugoslavije, Beograd 1968. g.; Medicinski godišnjak kraljevske Jugoslavije, Beograd 1933. g.; Zbornik lekara i farmaceuta Jugoslavije, Novi Sad 1958. g.; Pedeset godina Medicinskog fakulteta u Beogradu, Beograd 1971. g.; Spomenica Farmaceutskog fakulteta u Zagrebu, 1882—1957, Zagreb 1958. g.; Spomenica Veterinarskog fakulteta u Zagrebu, Zagreb 1959. g.; Spomenica Veterinarskog fakulteta u Beogradu, Beograd 1961. g.; Usmene izjave preživelih zdravstvenih radnika.

zdravstvenih radnika navedeni u Spomenici netačni vidi se i iz broja stradalih u toku rata: lekara 490, farmaceuta 148, veterinara 79, studenata medicine 125, studenata farmacije 16, studenata veterine 20.

Prema statističkim podacima iz 1919. godine bilo je u novostvorenoj državi SHS zdravstvenih radnika Jevreja: lekara 350, farmaceuta 64, veterinara 60.⁸⁰ Uopredajući to brojno stanje sa stanjem koje smo utvrdili za 1941. godinu, viđimo da se povećao broj lekara za tri, farmaceuta za dva i po i veterinara za 2 puta. Do tog povećanja je došlo prvenstveno odlaskom većeg broja Jevreja rođenih na teritoriji Jugoslavije na studije zahvaljujući otvaranju odgovarajućih fakulteta u zemlji. Moramo naglasiti da je Jevrejima u Jugoslaviji bilo omogućeno studiranje bez ograničenja sve do oktobra 1940. godine, tj. do donošenja protivjevrejske uredbe od strane tadanjeg režima — »Uredba o upisu lica Jevrejskog porekla za učenike univerziteta, visokih škola u rangu univerziteta, viših, srednjih, učiteičkih i drugih stručnih škola«.⁸¹ Dakle, uveden je »numerus clausus« za Jevreje, pod uticajem nacističke ideologije, koja je počela od 1933. godine sve više da prodire i u našu zemlju. U vezi s tim, povremeno su se javljali i antisemitski ispadi manjih razmara, kao i razni protivjevrejski članci u jednom delu štampe, koja je bila proracistički nastrojena. Treba naglasiti, da su napredni studenti na svim fakultetima javno osuđivali pomenutu Uredbu kojom se ograničava upis Jevreja na fakultetima i ostalim školama. U državni aparat sve više su se uvlačili desničarski elementi, koji su počev od 1936. godine sprečavali zapošljavanje Jevreja u državnoj i banovinskoj službi, iako za to nije postojalo neko zvanično rešenje.

U 1939. godini procenat zdravstvenih radnika Jevreja u odnosu na ukupan broj zdravstvenih radnika u Jugoslaviji iznosio je kod: lekara 21,8%, farmaceuta 17,6%, veterinara 17,1%, dentista 17,8%.⁸² Među lekarima Jevrejima bio je znatan broj specijalista. Najviše je bilo stomatologa, zatim internista, dermatovenerologa, hirurga, ginekologa, itd. Ukupno je bilo oko 420 specijalista. Veći broj lekara stekao je glas odličnih stručnjaka i naučnih radnika. Pomenućemo samo neke od njih: prof. dr Leon Koen (jedini Jevrejin koji je izabran za univerzitetskog profesora u bivšoj Jugoslaviji), osnivač moderne urologije u Srbiji; dr Nisim Alkalaj, dr Moša Baruh i dr Franjo Šosberger (Schosberger) bili su istaknuti dermatolozi; dr Aleksandar Glik (Glück) autor brojnih naučnih radova iz oblasti endemskog sifilisa; dr Beno Štajn (Stein), asistent na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, istaknuti internista i autor preko 30 stručnih i naučnih radova; dr Antun Gotlib (Gottlieb), jedan od najpoznatijih hirurga između dva svetska rata; dr Izidor Štajnhardt (Steinhardt), upravnik Zarazne bolnice u Zagrebu; dr Žiga Švarc (Schwartz), upravnik Dečje ambulante u Zagrebu; dr Željko Han i dr Miroslav Šlezinger (Schlesinger) organizatori službe radničkog osiguranja u Hrvatskoj, itd. Među lekarima-istoričarima istaknuto mesto je zauzimao dr Hinko Levi (Löwy) koji je objavio veći broj radova iz oblasti razvoja medicine u Hrvatskoj i Slavoniji.

⁸⁰ Statistički godišnjak Jugoslavije, Beograd 1920.

⁸¹ Službene novine Jugoslavije od 5. oktobra 1940.

⁸² Statistički godišnjak Kraljevine Jugoslavije 1938/39, Beograd 1939.

Od farmaceuta potrebno je posebno istaći mr Evgenija Mandelbauma i mr Artura Krajanskog. Mandelbaum je osnivač i rukovodilac prve vojne hemijske laboratorije u Beogradu i nastavnik Vojno-sanitetske škole.⁸³ Krajanski se istakao kao pobornik za reorganizaciju nastave na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu i autor velikog broja naučnih radova iz oblasti razvoja farmacije u nas i u svetu. No, i pored velikog broja istaknutih stručnjaka i naučnih radnika Jevreja, samo je jedan izabran za univerzitetског profesora i devet za asistente na medicinskim fakultetima. O postojanju diskriminacije prema jevrejskim naučnim radnicima svedoče i sledeća dva slučaja. Prilikom osnivanja katedre za istoriju farmacije na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu konkurisao je za mesto nastavnika i mr Artur Krajanski. Iako je imao daleko veće kvalifikacije za to mesto od ostalih kandidata, Krajanski nije izabran. U vezi s tim izborom, prof. dr Tartalja u jednom svom radu navodi: „...neki tadašnji profesori su već priлагodili svoje ideje novoj doktrini rasne diskriminacije.“⁸⁴ Drugi slučaj: Na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu dr Branko Osvald (Oswald) bio je asistent i objavio je veći broj vrlo značajnih naučnih radova. No, bio je premešten »po potrebi službe« u Uroševac, gde nije imao nikakve uslove za dalji naučni rad.

Nacistička ideologija počev od 1934. godine postepeno je širila svoje korene i u Jugoslaviji. Doista, ona nije bila prihvaćena od širokih narodnih masa, ali je svoje uporište imala u državnim vrhovima, koji su spoljnu politiku usmeravali prema »silama osovine«. Rezultat toga je bila pojava nekoliko protivjevrejskih uredaba. Ta pojava nacističke ideologije u Jugoslaviji, kao i drugi faktori o kojima će biti kasnije govora, doveli su do političkog opredeljenja Jevreja, naročito jevrejske omladine, a koje se ogleda u njihovom masovnjem uključivanju u napredni pokret kojim je rukovodila Komunistička partija Jugoslavije. U periodu između dva svetska rata veći broj tih omladinaca je primljen u članstvo KPJ, odnosno SKOJ-a.

Jevreji u naprednom pokretu Jugoslavije

Kada govorimo o naprednom pokretu u Jugoslaviji između dva svetska rata, mislimo na pokret kojim je rukovodila Komunistička partija Jugoslavije i koji je u sebe uključio sve one koji su prihvatili borbu za demokratske slobode narodnih masa, za rešenje teških socijalnih, ekonomskih i nacionalnih pitanja, kao i borbu protiv fašizma kao najvećeg neprijatelja radničke klase i svih demokratskih slojeva. Iz redova pripadnika tog pokreta najrevolucionarniji su primani u članstvo KPJ, odnosno SKOJ-a.

Omasovljjenje naprednog pokreta išlo je uporedo s jačanjem uloge Komunističke partije u zemlji. Krajem 1931. i početkom 1932. godine Komunistička partija je uspela da se konsoliduje posle teških udara koje joj je naneo šestosjunaarski monarhofašistički režim. U to vreme ekonomska i politička situacija u zemlji bila je vrlo teška. Ekonomska kriza u svetu teško je pogodila i našu zemlju, u prvom redu seljake i radnike: došlo je do osiromašenja seljaka i ve-

⁸³ A. Mirković, n.d., str. 148.

⁸⁴ H. Tartalja, *Historičari farmacije žrtve fašističkog terora*, Zbornik radova III sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960, str. 277

like nezaposlenosti radnika. Teška politička situacija ogledala se u ukidanju demokratskih sloboda od strane monarhofsističkog režima i u diskriminatorskim postupcima prema pojedinim narodima i narodnostima u zemlji. Stalno je raslo nezadovoljstvo širokih narodnih masa, koje su rešenje za mnoge postojeće probleme našle u programu akcija koji je u to vreme izradilo rukovodstvo Komunističke partije.

Rukovodstvo KP Jugoslavije pravilno je ocenilo situaciju u zemlji i donelo odluku o stvaranju narodnog revolucionarnog demokratskog pokreta povezivanjem sa širokim narodnim masama: sindikatima, omladinskim organizacijama, radničkim, prosvetnim i kulturnim udruženjima, itd. Članovi KPJ i SKOJ-a postaju nosioci svih naprednih akcija i zahvaljujući tome Partija je dobila puno poverenje širokih narodnih masa, koje se uključuju u masovni pokret. Od posebnog uticaja na omasavljenje naprednog pokreta bili su pojava međunarodnog fašizma i postepeno povezivanje državnog režima s fašističkim zemljama, jer su narodne mase u fašizmu videle najvećeg neprijatelja demokratije i svega što je napredno.

Potpuno je razumljivo što su napred navedene okolnosti imale uticaja i na jevrejsku omladinu, naročito radničku i školsku, i na njihovo političko opredeljivanje. Naime, posle prvog svetskog rata jevrejska omladina je prihvatile ideologiju cionističkog pokreta i, u vezi s tim, postojale su brojne jevrejske organizacije. Međutim, teška ekonomska kriza koja je pogodila i veliki broj jevrejskog stanovništva, kao i pojava međunarodnog fašizma koji se počeo postepeno infiltrirati i u našu zemlju, uticali su, u prvom redu na omladinu i na njihovo masovnije uključivanje u napredni pokret. Napredna ideologija sve više se uvlači u program rada raznih jevrejskih udruženja (radničkih, sportskih, prosvetnih, kulturnih), a u prvom redu u najmasovniju organizaciju jevrejske omladine »Hašomer hacair.⁸⁵ U tim organizacijama postepeno se sve više ispoljava uticaj članova KPJ i SKOJ-a, koji su putem predavanja upoznavali ostalo članstvo s markstističkom ideologijom i osnovama socijalizma. Naročito jak uticaj na jevrejsku omladinu u Sarajevu imalo je radničko jevrejsko udruženje »Matatja«, koje je pred drugi svetski rat brojalo oko 1100 članova, a među njima oko 400 članova KPJ i SKOJ-a.⁸⁶ Njihov rad se odvijao i van okvira tog udruženja: u raznim radničkim društвима i strukovnim sindikatima.⁸⁷

I po drugim mestima Jugoslavije bio je snažan uticaj članova KPJ Jevreja na jevrejsku omladinu. Pomenućemo neke od njih: u Zagrebu — Jula Vajner, Magda Bošković, Viktor Rozencvajg, dr Pavao Verthajm; u Beogradu — Edi Davičo, Sima Benvenisti, Luna Koen, Šela Baruh, dr Aleksandar Štajnfeld; u Subotici — M. Fincl, *U evangardi društvenog progrusa*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u BiH, Sarajevo 1966, str. 200.

⁸⁵ Ideja o osnivanju jevrejske organizacije »Hašomer hacair« ponikla je u Poljskoj posle prvog svetskog rata i ubrzo su takve organizacije formirane i u ostalim zemljama u kojima je bilo Jevreja. To je bila omladinska jevrejska organizacija, koja je prihvatile u svom programu cionističku ideologiju, a njena unutrašnja struktura zasnivala se na principima koji su važili u skautskim organizacijama. Cilj te organizacije bio je fizičko i psihičko pripremanje jevrejske omladine za odlazak u Palestinu, uključivanje u njenu obnovu, kao i izgradnja socijalističkog društva unutar poljoprivrednih organizacija-kibucu.

⁸⁶ M. Fincl, *U evangardi društvenog progrusa*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u BiH, Sarajevo 1966, str. 200.

⁸⁷ »Matatja« je osnovana 1923. g. u Sarajevu sa zadatkom da razvija društveni, prosvetni i sportski život unutar radničke jevrejske omladine. Postepeno je izrasla u brojnu organizaciju i nosioca progresivne misli i akcija među jevrejskom radničkom omladinom. Zbog političke aktivnosti rad društva bio je zabranjen godinu dana u vreme Stojadinovićeve vlade. Rad »Matatja« bio je tesno povezan s raznim naprednim organizacijama, a delovala je po direktivama MK KPJ. U NOR je stradao veliki broj njenih članova.

tici — dr Adolf Singer, Konstantin Lakenbah, Josip Liht; u Somboru — Andrija Fišer, Andrija Sekelj; u Zrenjaninu — Ruža Šulman; u Osijeku — Branimir Friedman; u Banja Luci — Flora, Mica i Lela Levi, itd.

Napred je navedeno šta je uslovilo pojavu masovnijeg uključivanja Jevreja, a u prvom redu jevreske omladine u napredni pokret počev od 1932. godine. Među jevrejskim omladincima bilo je istaknutih revolucionara koji su se isticali svojom izgrađenošću u marksističkom duhu i ubrzo postali nosioci napredne misli u svojim sredinama. To se vidi i iz izjave Stefanije Vrcelj, koja je bila do rata učenica srednje škole u Beogradu: „...U ono vreme u našem pokretu — i kod skauta i u gimnaziji — Jevreji su bili nosioci pokreta i revolucionarnosti. Jevrejke omladinke su prve počele da se interesuju za pokret i okupljale su oko sebe nas ostale. Treba da naglasim da su upravo Jevreji bili prvi koji su počeli kod nas da rade, koji su počeli da okupljaju omladinu. To su bili u naše vreme i kod nas najnapredniji omladinci i skojevci.“⁸⁸

O masovnom uključivanju jevreske omladine u napredni pokret svedoči i letak koji je štampan 1940. g. u vezi s predstojećom opasnošću od napada nacističke Nemačke na Jugoslaviju. Među potpisnicima tog letka našazimo veći broj jevrejskih omladinaca i omladinki.⁸⁹ Međutim, pogrešno bi bilo zaključiti da su u napredni pokret bili uključeni samo jevrejski omladinci. U sastavu tog pokreta bio je velik broj i starijih Jevreja među kojima je bilo istaknutih revolucionara, koji su vrlo aktivno delovali u raznim naprednim organizacijama: SBOTIČU, sindikatima, radničkim udruženjima, kulturno-prosvetnim udruženjima, ženskim organizacijama, uredništвимa naprednih časopisa itd.

Prema nepotpunim podacima, u redovima španske republikanske armije je učestvovalo 34 Jevreja iz Jugoslavije od kojih su 7 poginuli u Šapniji. Među Jevrejima učesnicima u španskoj republikanskoj armiji bilo je i 7 zdravstvenih radnika: dr Jozef Hauptman-Mezić (Hauptmann), dr Teodor Fodor (obojica lekari); Vladimir Majder-Kurt, Kornelija Sende-Popović (studenti medicine); Artur Keršner (Kerschner), Samuel Lehrer (studenti veterine) i Lea Kraus (Krauss) medicinska sestra.

Zbog pripadnosti naprednom pokretu, odnosno Komunističkoj partiji, oko 150 Jevreja je bilo osuđeno na robiju ili zatvor od Suda za zaštitu države u periodu između dva svetska rata. I taj podatak očito govori o masovnom uključivanju Jevreja u napredni pokret i o njihovom revolucionarnom delovanju kao članova KPJ.

U redovima naprednog pokreta, kao i Komunističke partije Jugoslavije, bio je velik broj studenata, koji su se opredelili za poziv zdravstvenih radnika, kao i već diplomiranih zdravstvenih radnika. Među njima je bilo i istaknutih revolucionara.

Uključivanje Jevreja studenata u napredni pokret

U Jugoslaviji između dva rata postojala su dva studentska centra u kojima je bio veći broj studenata Jevreja. To su Beogradski univerzitet i Zagrebačko

⁸⁸ Istorijiski arhiv grada Beograda, MG broj 377.

⁸⁹ Kako su komunisti zatvorili studentsku omladinu, Beograd 1940.

sveučilište. U tim centrima je među studentima koji su se opredelili za poziv zdravstvenih radnika bio veći broj naprednih omladinaca, kao i članova KPJ i SKOJ-a. Pomenućemo neke od njih koji su bili najaktivniji na pojedinim fakultetima.

BEOGRADSKI MEDICINSKI FAKULTET. Jedan od prvih članova na tom Fakultetu bio je Isak Alfandari, sekretar Partijske organizacije na tom Fakultetu. Godine 1919. učestvovao je kao delegat Beogradskog univerziteta na Internacionalnom kongresu studenata socijalista-komunista u Ženevi.⁹⁰ Po diplomiranju (1924. g.) nastavio je s revolucionarnim radom u Prištini i Sarajevu, gde je bio sa službom kao neurolog.

Vrlo jak uticaj na svoje kolege na tom Fakultetu imao je Aleksandar Štajnfeld (Steinfeld), koji je postao član KPJ 1928. godine. Kao komunista osuđen je dva puta po 2 godine na robiju od Suda za zaštitu države.⁹¹

Godine 1929. član KPJ je postao Andrija Sekelj, a nešto kasnije i Andrija Fischer (Fischer). Fišer je bio jedan od osnivača naprednog društva u Somboru »Omladinsko kulturno-privredni pokret«.⁹² U tom društvu održala je više predavanja iz oblasti marksizma studentkinja medicine Ružica Rip (Ripp). Zbog revolucionarnog rada i pripadnosti Komunističkoj partiji Sud za zaštitu države osudio je sledeće studente na robiju: Klaru First (Fürst) na 1 i Ištvanu Gereu na 2 godine. Članovi KPJ, odnosno SKOJ-a na tom Fakultetu su bili Kurt Levi, Vladislav Švarc (Schwartz), Marko Anaf, i dr.

Istaknuto mesto u revolucionarnom pokretu na Beogradskom univerzitetu zazuimao je Pavle Pap—»Šilja«, koji je postao član KPJ 1934. g. Njegov rad je otkrila policija i Sud za zaštitu države osudio ga je na robiju u trajanju od 3 godine, koju je odležao u Sremskoj Mitrovici. Po izlasku s robije izabran je za člana CK SKOJ-a, a 1940. g. za člana CK KPJ. Zatim je radio u Zagrebu kao rukovodilac tehnike CK KPJ i partijski instruktor pri CK KPH.⁹³

Drugi svetski rat zatekao je na tom Fakultetu sledeće studente Jevreje kao članove SKOJ-a: Isaka Alfandarija—»Alfo«, Salamona Anafa, Ladislava Bojkora, Leopolda Dajča (Deutsch), Klaru Feješ, Juditu Hajon, Martu Husar, Salamona Kavesona, Karolja Levija, Šabetaju Leviju, Esteru Papo, Gelerta Perl, Žaklinu Ruso, Avrama Sadikarija, Korneliju Sende-Popović, Tibora Šenbruna (Schönbrun), Maksima Šterna (Stern), Ota Vesel, i dr.⁹⁴ Od navedenih samo 3 su preživeli drugi svetski rat, dok su ostali poginuli kao učesnici u NOR.

BEOGRADSKI VETERINARSKI FAKULTET. Na tom Fakultetu, koji je otvoren 1936. godine, bilo je vrlo malo Jevreja. Od njih u napredni pokret bili su uključeni Otto Blam i Benji Antal. Po kapitulaciji Jugoslavije Antal je odveden od Gestapo u Aušvic, gde je ubijen.⁹⁵

ZAGREBAČKI MEDICINSKI FAKULTET. Među prvim članovima KPJ na tom Fakultetu su bili Miroslav Dajč (Deutsch) i Zlata Miler (Müller). Dajč je postao

⁹⁰ S. Cvetković, *Napredni omladinski pokret u Jugoslaviji 1919—1928*, Beograd 1966.

⁹¹ Damjanović Milica, *Napredni pokret studenata Beogradskog univerziteta*, knjiga 1. Beograd 1966.

⁹² M. Beljanski, *Hronika o radničkom pokretu i KPJ u Somboru i okolini 1918—1941*, Sombor 1968.

⁹³ *Zbornik narodnih heroja Jugoslavije*, Beograd 1957.

⁹⁴ Podaci uzeti iz dokumentacije u Istorijском arhivu grada Beograda.

⁹⁵ Z. Miliševac, *Poruke iz rešetaka*, Novi Sad 1968.

član KPJ 1922. godine i bio jedan od osnivača Kluba studenata marksista na Zagrebačkom sveučilištu. Kao komunista bio je osuđen od Suda za zaštitu države na 9 meseci zatvora. Po diplomiranju radio je kao nastavnik u školi za primalje i vrlo aktivno delovao među učenicama te škole uvodeći ih u napredni pokret.⁹⁶ Za Zlatu Miler se navodi da je bila »duša organizacije studentkinja na Zagrebačkom sveučilištu i jedna od najaktivnijih žena komunista u Zagrebu.«⁹⁷ Učestvovala je u osnivanju Kluba studenata marksista na Zagrebačkom sveučilištu. Član SKOJ-a je postala 1923. godine, a KPJ 1925. g. Od Partije je bila zadužena za rad s radnicima. Godine 1925. izabrana je za sekretara SKOJ-a, a nešto kasnije i za člana PK SKOJ-a za Hrvatsku u okviru kojeg je rukovodila Komisijom za rad sa ženama u Hrvatskoj. Godine 1926. bila je kao komunista uhapšena, ali zbog nedostatka dokaza oslobođena. Po zadatku Partije odlazi 1929. g. u Beograd radi aktiviranja skojevske organizacije. Izabrana je i za člana MK KPJ za Beograd. Posle jedne partijske provale upućena je od Partije u Moskvu, gde je završila medicinski fakultet.⁹⁸

Na tom Fakultetu isticala su se još tri studenta svojim revolucionarnim radom Mira Kajzer-Carin, Vladimira Majder-Kurt i Hajnrih Fertig. Mira Kajzer-Carin je postala član SKOJ-a 1935. godine. Bila je vrlo aktivna u Udruženju medicinara. Zbog revolucionarne delatnosti bila je osuđena na 1 godinu robije od Suda za zaštitu države. Vladimir Majder-Kurt postao je član SKOJ-a u gimnaziji, a na fakultetu član KPJ. U vreme obnavljanja partijske organizacije u Sisku (1932. g.) odigrao je vrlo značajnu ulogu.⁹⁹ Godine 1936. otišao je za Španiju i borio se u redovima španske republikanske armije Hajnrih Fertig, član SKOJ-a od 1933. a KPJ od 1936. g. Njegova aktivnost se naročito ispoljila u sindikalnoj organizaciji grafičara u Sarajevu. Njegov rad je otkrila policija, pa je osuđen na robiju.¹⁰⁰

ZAGREBAČKI FARMACEUTSKI FAKULTET. Među najaktivnije pripadnike naprednog pokreta na tom Fakultetu do drugog svetskog rata spadale su Rahela Albahari (diplomirala 1939. g.) i Mirjam Ferera. Prva je bila član KPJ, a druga član SKOJ-a. Obe su kao pripadnice Komunističke partije odvedene u drugoj polovini 1941. g. u logor od ustaša i ubijene.¹⁰¹

ZAGREBAČKI VETERINARSKI FAKULTET. Najstariji član KPJ na tom Fakultetu bio je Šua Salom, koji je počeo studirati veterinu u Beču, gde je 1924. g. primljen za člana KP Austrije. Kao komunista prognan je 1926. g. iz Beča, pa je nastavio studije na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Međutim, od tada se nije više eksponirao kao član KPJ.¹⁰²

Godine 1932. osnovana je na tom Fakultetu prva partijska organizacija, a među njenim članovima nalazili su se i sledeći studenti veterine Jevreji: Josip-Pepo Polak, Artur Keršner (Kerschner), Samuel Lerer (Lehrer), Viktor Ro-

⁹⁶ Miler Zlata, *Studentake frakcije — Četrdeset godina (1917—1929)*, knjiga 1, Beograd 1960.

⁹⁷ V. Rajčević, *Studentaki pokret na Zagrebačkom sveučilištu*, Zagreb 1959.

⁹⁸ Miler Zlata, *Studentske frakcije — Četrdeset godina*, knjiga 1, Beograd 1960.

⁹⁹ Ml. Ivezović, *Hrvatske lijeve Intelektualci 1918—1946*, knjiga 1, Zagreb 1970.

¹⁰⁰ M. Finci, *U avangardni društvenog prograse*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1986. str. 202.

¹⁰¹ A. Mirković, n.d., str. 134 i 137.

¹⁰² Veterinari, studenti veterine i veterinarski tehničari u NOB, Spomenica 1941—1951. g., Izd. Saveza društava veterinara FNRJ, Beograd 1961, str. 106.

¹⁰³ J. Romano, *Veterinari Jevreji — žrtve fešlizma i poginuli u NOR*, Jevrejski almanah 1968—1970, str. 148.

zencvajg (Rosenzweig), Vilko Bihler (Bichler), a kasnije Albert Atlas i Mavro Klajn (Klein).¹⁰³

Josip-Pepo Polak postao je član SKOJ-a još u gimnaziji i na Fakultet je došao kao izgrađeni marksista. Bio je jedan od glavnih organizatora svih naprednih akcija na Fakultetu i zato je izabran za člana Sveučilišnog komiteta KPJ. Vrlo aktivno je delovao u radničkim organizacijama i udruženjima. S obzirom na to da je bio jako eksponiran kao levičar na tom Fakultetu, morao je preći na Šumarsko-poljoprivredni fakultet.¹⁰⁴

Artur Keršner (Kerschner) došao je 1931. g. kao član SKOJ-a na Fakultet, gde je kasnije primljen za člana KPJ. Isticao se poznavanjem marksističke ideologije. Do dolaska na Fakultet bio je oduševljeni cionista, ali je i kasnije kao član KPJ vrlo aktivno delovao među jevrejskom omladinom. Za njega se navodi da je bio beskompromisni partijski radnik, internacionalista, odličan propagator i instruktor, i to ne samo u studentskim već i u radničkim krugovima. Godine 1937. otišao je u Španiju, gde se uključio u redove španske republikanske armije. Bio je borac u internacionalnom bataljonu »Đuro Đaković«. Poginuo je krajem 1938. godine u borbi s falangistima na brdu Pena Markos. Posle pogibije uputili su njegovi drugovi pismo u Jugoslaviju sa 100 potpisa u kojem se, između ostalog kaže: »Keršner je bio veliki revolucionar na kojeg mogu biti ponosni jugoslovenski narodi.«¹⁰⁵

Samuel Lerer (Lehrer) — Voja Todorović, stupio je u napredni pokret još u sarajevskoj gimnaziji, a član KPJ je postao 1932. g. na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Učestvovao je u svim akcijama koje je organizovao Sveučilišni komitet KPJ. Za vreme semestralnih raspusta vrlo aktivno je delovao u sarajevskoj partijskoj organizaciji. Bio je zadužen prebacivanjem partijskog materijala iz Zagreba do PK KPJ za Bosnu i Hercegovinu. Prilikom jedne partijske provalje u Sarajevu bio je uhapšen i odležao je godinu dana u zatvoru na Adi Ciganliji (Beograd). Po izlasku iz zatvora otišao je u Španiju, gde se borio u redovima Španske republikanske armije, kao mitraljezac u bataljonu »Đuro Đaković«. Po povlačenju internacionalnih jedinica iz Španije dospeo je u logor u Francuskoj, odakle je uspeo pobeći 1941. godine.¹⁰⁶

Viktor Rozencvajg (Rosenzweig) postao je član SKOJ-a na Fakultetu. Isticao se svojom marksističkom izgrađenošću. Naročito su bila zapažena njegova predavanja iz oblasti ekonomike sela. Bio je reustrašiv borac i često je dolazio u sukob s profašističkim studentima. Noću 30/31. marta 1941. g. uhapšen je od Mačekove gradanske straže i zatvoren kao komunista u Kerestincu. Streljan je od ustaša 9. jula 1941. g. u Maksimiru (Zagreb) skupa s Hadžijom, Keršovanjem i dr. Pao je među prvim istaknutim komunistima Hrvatske.¹⁰⁷

Vilko Bihler (Bichler) postao je član SKOJ-a još u gimnaziji. Na Fakultetu je spadao u red istaknutih levičara. Zbog svojih naprednih istupanja došao je

¹⁰⁴ Isto, str. 164.

¹⁰⁵ B. Miklaušić, *Studenti Zagrebačkog veterinarskog fakulteta — španski borci*, Vetserum 11—12, 1961, str. 94.

¹⁰⁶ *Veterinari, studenti, veterinarne i veterinarski tehničari u NOB*, Spomenica 1941—1961. g., Izd. Saveza društava veterinara FNRJ, Beograd, 1961, str. 59.

¹⁰⁷ T. Švob, *Viktor Rozencvajg*, Vetserum 11—12, 1961, str. 106.

u sukob s fakultetskom upravom; stoga je morao napustiti taj Fakultet, pa se upisao na Šumarsko-poljoprivredni fakultet.¹⁰⁸

Albert Atias primljen je za člana KPJ 1935. g. Zbog učestvovanja u raznim akcijama levičara bio je više puta hapšen od policije. Njegova aktivnost se načito ispoljila u raznim naprednim udruženjima i radničkim organizacijama. Diplomirao je 1939. g.

Mavro Klajn (Klein) uključio se u napredni pokret po dolasku na Fakultet. Radio je u partijskoj tehnici MK KPJ za Zagreb. Bio je zadužen izradom lažnih legitimacija i pasoša za prebacivanje ilegalaca u Španiju. Njegov rad je otkriven, pa je osuđen 1939. g. od Suda za zaštitu države na zatvor. Diplomirao je 1941. g.¹⁰⁹

Na tom Fakultetu u napredni pokret su bili uključeni još sledeći studenti Jevreji: Morig Kamhi, Fedor Satler (Sattler), Filip Davidović, Tibor Rausnic (Rausnitz), Ivica Šenvald (Schönwald) i Izidor Vinter (Winter). Kamhi i Satler su poginuli kao učesnici u NOR, a ostali su stradali kao žrtve fašističkog terora.¹¹⁰

Diplomirani zdravstveni radnici Jevreji u naprednom pokretu između dva rata

Prvi zdravstveni radnici Jevreji koji su se uključili u napredni pokret, odnosno bili primljeni za članove KPJ pripadali su, u najvećem broju, grupi studenata koji su studirali neposredno posle prvog svetskog rata u Beču ili Pragu. Na njihovo opredeljivanje je, bez sumnje, uticala oktobarska revolucija, kao i novoosnovana Socijalistička radnička partija Jugoslavije (komunista) 1919. godine.

Vrlo veliki uticaj na studente u Beču imao je »Klub studenata socijalista iz Jugoslavije«, koji je formiran 1919. g. po odobrenju Socijalističke radničke partije Jugoslavije (komunista). Jedan od osnivača tog Kluba bio je Lavoslav Kraus (Krauss). Od studenata Jevreja članovi Kluba su bili: Salomon-Moni Levi, Miroslav Šlezinger (Schlesinger), Miroslav Dajč (Deutsch), Stjepan Policer (Poplitzer), Eli Moša, Greta Dijamant, Šua Salom, itd.

Po direktivi Komunističke partije Jugoslavije, Klub je otpočeo 1924. godine sa štampanjem zvaničnog organa KPJ — »Srpski čekić«, koji je prebacivan ilegalno u Jugoslaviju. Urednik tog lista je bio Salomon-Moni Levi. Klub je rasformiran 1926. godine.¹¹¹

Zahvaljujući intenzivnom proučavanju marksističke literature, članovi tog Kluba vratili su se u Jugoslaviju kao izgrađeni marksisti. Među njima je bilo najviše zdravstvenih radnika, koji su ili završili medicinu u Beču, ili su nastavili studije u Jugoslaviji. Pored njih, izvestan broj zdravstvenih radnika Jevreja, koji su postali članovi KPJ, završio je studije u Jugoslaviji. Među diplomiranim zdravstvenim radnicima bilo je istaknutih revolucionara. Pomenućemo neke od njih: LEKARI. O revolucionarnom radu dr Isaka Alfandarija i dr Miroslava Dajča između dva svetska rata bilo je već govora. Obojica su poginuli kao učesnici u NOR;

¹⁰⁸ Usmena izjava general-pukovnika Voje Todorovića.

¹⁰⁹ Istoriski arhiv grada Beograda — dokument sa sudjeluju.

¹¹⁰ J. Romano, *Veterinari Jevreji — žrtve fašizma i poginuli u NOR*, Jevrejski almanah 1968—1970, str. 148.

¹¹¹ L. Kraus M. Levi, *Marksistički klubovi jugoslovenskih studenata u Beču i Pragu, Četrdeset godina*, knjiga 1, Beograd 1960, str. 110.

dr Ištvan Gere (Gerö), član KPJ od 1936. g. Od 1940. godine član MK KPJ za Sentu. Rukovodio je partijskom tehnikom, a sem toga bio je zadužen za rad s intelektualcima. Kao komunista osuđen 2 godine robije od Suda za zaštitu države;¹¹²

dr Jozef Hauptman (Hauptmann), član KPJ od 1936. g. Te godine je diplomirao i otišao u Španiju, gde se borio u redovima španske republikanske armije, a u toku drugog svetskog rata u redovima Pokreta otpora u Francuskoj;

dr Lavoslav Kraus (Krauss), član Socijaldemokratske partije od 1918. godine. Medicinu je počeo studirati u Budimpešti. Učestvovao je u mađarskoj revoluciji, pa je zatim nastavio studije u Beču. Jedan je od osnivača »Kluba studenata socijalista iz Jugoslavije«. Po diplomiranju vratio se u Jugoslaviju i aktivno se uključio u rad radničkih organizacija, a posebno u sindikatu lekara;¹¹³

dr Salamon-Moni Levi, pristupio je naprednom pokretu u vreme studija u Beču 1922. godine, gde je primljen za člana KPJ. Učestvovao je u radu »Kluba studenata socijalista iz Jugoslavije«. Godine 1924. određen je od CK KPJ za urednika partijskog organa »Srp i čekić«, koji se štampao u Beču. Istovremeno je bio saradnik i administrator časopisa »La Fédération Balkanique«, koji je ilegalno prebacivan u Jugoslaviju. Po diplomiranju došao je u Zagreb, gde je 1928. g. izabran za člana Reonskog i Opštinskog komiteta KPJ za Zagreb i istovremeno je rukovodio tehnikom CK KPJ. Njegov rad je otkriven pa ga je Sud za zaštitu države osudio na 10 godina robije. Po izlasku s robije nastavio je s revolucionarnim radom;¹¹⁴

dr Stjepan Policer (Politzer) studirao je u Beču, gde je 1921. stupio u članstvo »Kluba studenata socijalista iz Jugoslavije«. Kasnije je produžio studije u Zagrebu, gde se aktivno uključio u Klub studenata marksista Zagrebačkog sveučilišta. Izabran je za člana Gradskog komiteta KPJ za Zagreb, a po dolasku u Osijek, gde je premešten kao lekar, za sekretara Gradskog komiteta. Kao komunista bio je do rata stalno proganjan od policije;¹¹⁵

dr Adolf Singer primljen je za člana KPJ u vreme studija. Kao lekar u Subotici bio je zadužen od Partije za rad s intelektualcima, kao i prevođenjem partijskog materijala na mađarski jezik. Od posebnog značaja je bio njegov rad s jevrejskom omladinom. Kao komunista je bio više puta zatvaran od policije;¹¹⁶

dr Miroslav Šlezinger (Schlesinger) član KPJ postao je 1919. godine još u vreme studija u Beču, gde je bio vrlo aktivno u »Klubu studenata socijalista iz Jugoslavije«. Po diplomiranju radio je u Zagrebu, gde se naročito eksponirao kao borac za radnička prava. Od posebnog značaja je njegova aktivnost u vezi s organizovanjem službe radničkog osiguranja u Središnjem uredu u Zagrebu;

dr Beno Štajn (Stein) pristupio je naprednom pokretu još u vreme studija u Beču. Po dolasku u Zagreb okupio je oko sebe napredne intelektualce i taj skup nosio je nezvanično naziv »Klub dr Bene Štajna«. Prema nekim podacima član KPJ je postao 1926. g. Nekoliko puta je prenosio ilegalan materijal između CK KPJ i Kominterne. Kao komunista više puta je hapšen od policije. U saču-

¹¹² J. Doboš, *Antifašistički pokret otpora u Sentu 1941.* g., Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

¹¹³ Z. Has, *Osijek i okolica u prvim danima NOB*, Ustanak naroda Jugoslavije, knjiga 4, Beograd 1964.

¹¹⁴ S. Cvetković, n.d.

¹¹⁵ L. Kraus, *Dr Stjepan Policer-Pišta*, Vojnosanitetski pregled 5—6, 1952.

¹¹⁶ M. Dubajić, *Organizacija KPJ i SKOJ-a u Subotici 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad, 1967.

vanom dosijeu u Zagrebačkoj policiji stoji: »...istaknuti komunista u čijem stanu se održavaju ilegalni sastanci«. Sakupljao je »Crvenu pomoć«, skrivaо i lečio komuniste, slao lekove zatvorenim komunistima u Lepoglavi, itd. U vreme kapitulacije Jugoslavije, koja ga je zatekla u Čačku kao rezervnog sanitetskog oficira, izvršio je samoubistvo;¹¹⁷

dr Mojsije-Milan Zón (Sohn) došao je u Bosnu 1917. g. kao svršeni lekar iz Poljske. Odmah se uključio u Socijaldemokratsku stranku. Godine 1918. izabran je za člana Mesnog i Glavnog odbora Socijaldemokratske stranke Bosne i Hercegovine, a 1919. g. za člana Centralnog veća novoosnovane Socijalističke radničke partije Jugoslavije (komunista). Zbog ilegalnog rada bio je 4 meseca u zatvoru. Vrlo aktivno je delovao u raznim radničkim udruženjima.¹¹⁸

FARMACEUTI. Mr Rahela Albahari radila je po diplomiranju kao apotekarski saradnik u Tuzli. Njena aktivnost bila je dobro poznata ustašama, koji su je ubrzo po dolasku na vlast uhapsili, odveli u logor, gde je ubijena.

VETERINARI. O radu u naprednom pokretu još u vreme studija Alberta Atijasa i Mavre Klajna bilo je već govora.

DENTISTI. Đorđe Blajer (Bleier), član KPJ i istaknuti sindikalni radnik u organizaciji dentista. Zbog ilegalnog rada bio je više puta hapšen od policije;

Eliezer Papo, član KPJ. Bio je vrlo aktivni radnik u sarajevskoj partijskoj organizaciji. Ubrzo po dolasku ustaša na vlast ubijen je kao komunista;

Julijana Rajter, član KPJ. Vrlo aktivno je delovala do rata u naprednom pokretu žena u Beogradu;¹¹⁹

Iso Šosberger (Schosberger)-Brdarić. Do rata aktivno učestvovao u radničkom pokretu u Valjevu;

Milan Špiccer (Spitzer)-Milanović, član KPJ od njenog osnivanja. Od 1926. do 1928. bio je član MK KPJ za Zagreb. Vrlo aktivno je delovao u radničkim organizacijama u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast odveden je u logor Jasenovac, gde je ubijen 1944. godine. Zbog zasluga stečenih do rata u radničkom pokretu, jedna zubna ambulanta u Zagrebu nosi danas njegovo ime.

MEDICINSKE SESTRE. Lea Kraus, član KPJ od 1934. g. Kao komunista osuđena od Suda za zaštitu države na 1 godinu robije. Po izlasku s robije prebacila se ilegalno u Španiju, gde se borila u redovima španske republikanske armije, a u toku drugog svetskog rata u redovima Pokreta otpora u Francuskoj;¹²⁰

Ester Perera, član KPJ. U Školi za nudilje rukovodila je naprednim pokretom, pa je kao komunista isključena iz te škole. Školovanje je nastavila u Skoplju. Po završetku škole nije mogla da dobije zaposlenje zbog pripadnosti Komunističkoj partiji, pa se upisala na Medicinski fakultet, koji je i završila.¹²¹

¹¹⁷ Ml. Iveković, *Hrvatska lijeva Intelligencija 1918—1945*, knjiga 1. i 2., Zagreb 1970.

¹¹⁸ M. Finci, *U evangeli u društvenog progresu*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966, str. 195.

¹¹⁹ Istorijiski arhiv grada Beograda, Memoarska grada.

¹²⁰ Žene Hrvatske u neodnošlobodilačkoj borbi, Zagreb 1955.

¹²¹ Istorijiski arhiv grada Beograda, MG br. 277/1.

*
Prema nepotpunim podacima, sledeći zdravstveni radnici Jevreji bili su članovi KPJ ili SKOJ-a između dva svetska rata:

lekari: dr Isak Alfandari, dr Marko Anaf, dr Lili Bem, dr Franjo Berger, dr Ruža Blau, dr Miroslav Dajč, dr Teodor Fodor, dr Klara First, dr Andrija Fišer, dr Ištvan Gere, dr Jozef Hauptman, dr Margita Hercl, dr Herbert Kraus, dr Ladislav Kraus, dr Lavoslav Kraus, dr Ivo Lev, dr Kurt Levi, dr Salomon-Moni Levi, dr Zlata Miler, dr Stjepan Policer, dr Ružica Rip, dr Adolf Singer, dr Miroslav Šlezinger, dr Beno Štajn, dr Aleksandar Štajnfeld, dr Vladislav Švarc, dr Moj-sije-Milan Zon;

farmaceuti: mr Rahela Albahari;

veterinari: Albert Atijas; Mavro Klajn; Šua Salom;

dentisti: Đorđe Blajer, Eliezer Papo, Julijana Rajter, Iso Šosberger-Brdarić, Milan Špiccer-Milanović;

studenti medicine: Cila Albahari, Isak Alfandari-»Alfo«, Salamon Anaf, Jovan Atlas, Ladislav Bokor, Leopold Dajč, Klara Feješ, Hajnrih Fertig, Finci-Božić Hana, Šandor Fogl, Judita Hajon, Izrailo Hazan, Franjo Hercog, Đorđe Holo, Magda Husar, Agneza Kadoš, Tibor Kaufman, Salamon Kaveson, Lajoš Krishaber, Karolj Levi, Moric Levi, Vladimir Majder-Kurt, Pavle Pap, Ester Papo, Gelert Perl, Žaklen Russo, Avram Sadikario, Kornelija Sende-Popović, Tibor Šenbrun, Mak-sim Štern, Oto Vesel, Ladislav Vilhajm;

studenti farmacije: Rea Almozino i Mirjam Ferera;

studenti veterine: Benji Antal, Oto Blam, Vilko Bihler, Artur Keršner, Josip Polak, Tibor Rausnic, Viktor Rozencvajg, Samuel Lerer;

medicinske sestre: Lea Kraus, Ester Perera.¹²²

Pomenuli smo da je između dva svetska rata oko 150 Jevreja osuđeno na zatvor ili robiju zbog pripadnosti Komunističkoj partiji. Među njima su bili i sledeći zdravstveni radnici: lekari — dr Aleksandar Štajnfeld, dr Miroslav Dajč, dr Klara First, dr Ištvan Gere, dr Salomon-Moni Levi, dr Adolf Singer, dr Moj-sije-Milan Zon; veterinari — Albert Atijas i Mavro Klajn; studenti medicine — Pavle Pap, Cila Albahari; studenti veterine — Samuel Lerer, Viktor Rozencvajg; medicinske sestre — Lea Kraus.

PERIOD 1941 — 1945. godine

FAŠISTIČKI TEROR NAD JEVREJIMA U JUGOSLAVIJI

Strahovita kataklizma koja je zadesila čovečanstvo pojavom nacizma naj-teže je pogodila Jevreje u Evropi. U toj kataklizmi izgubilo je živote oko 6 mi-

¹²² Podaci nejvećim delom uzeti iz kartoteke u Istorijском arhivu grada Beograda.

liona Jevreja u Evropi. Težak obol su dali i Jevreji u Jugoslaviji. Od oko 78.500 Jevreja, koliko ih je bilo do početka drugog svetskog rata (bez nekoliko hiljada emigranata koji su prebegli u Jugoslaviju ispred nacističke zveri), preko 64.000 je stradalo od zločinačkih kama, metaka, gasnih komora, zverskih mučenja, itd. Oko 82,0% jugoslovenskih Jevreja pobili su u toku rata razni nacistički, fašistički, ustaški i drugi dželati.

Pod parolom »konačno rešenje jevrejskog pitanja«, nacistička ideologija je imala za cilj potpuno uništenje Jevreja. Tu ideologiju prihvatili su, više ili manje i ostali agresori koji su učestvovali u rasparčavanju Jugoslavije, a u prvom redu ustaše, koji su u svojim zverstvima nastojali nadmašiti svoje gospodare — Nemce. No, pre primene mera za masovno uništenje Jevreja, oni su sprovodili mere koje su imale za cilj dovodenje do psihičkog sloma Jevreja kao što su negiranje osnovnih prava čoveka, javno obeležavanje Jevreja (žuta traka i sl.), odvođenje na prisilne radove najnižih kategorija, ekonomsko uništavanje, razdvajanje dece i žena od roditelja i muževa odvođenjem u razne logore, itd. Posle toga je usledilo fizičko istrebljenje Jevreja.

Fizičko istrebljenje Jevreja u Jugoslaviji nije sprovedeno istovremeno u svim njenim pokrajinama, a takođe nisu bili ni isti dželati. To je bilo u vezi s podelom Jugoslavije posle njene kapitulacije između učesnika u napadu na Jugoslaviju, koja je izvršena na osnovu »Privremenih smernica«, koje je izdao Hitler 12. aprila 1941. g. Iz tih razloga prikazaćemo način stradanja Jevreja u pojedinim pokrajinama, odnosno koji su okupatori učestvovali u njihovom uništavanju.

Banat je po kapitulaciji Jugoslavije ostao pod nemačkom vojnom komandom, čije sedište je bilo u Beogradu. Odmah su bile preduzete brojne protiv-jevrejske mere od strane Gestapoa, kao i pripadnika banatskih folksdojčera. Do kraja aprila 1941. g. preko 30% banatskih Jevreja odvedeno je u privremene logore, gde su bili zverski mučeni i ponižavani, a neki i ubijeni. Iz tih logora su pušteni kućama, koje su u međuvremenu folksdojčeri potpuno opljačkali. Međutim, noću 14/15. avgusta 1941. g. svi banatski Jevreji su bili pohapšeni i odvedeni u privremene logore, i to: u logor u Zrenjaninu — Jevreji iz srezova Zrenjanin, Srpska Crnja i Jaša Tomić; u logor Novi Bečeј — Jevreji iz N. Bečeja, Novog Kneževca i V. Kikinde; u logor u Pančevu — Jevreji iz pančevačkog sreza. Ukupno je internirano oko 4200 Jevreja. Posle nekoliko dana svi su šlepovima Dunavom prebačeni u Beograd s tim što su muškarci od 14 godina starosti pa nadalje internirani u logor »Topovske šupe«, a žene i deca smešteni kod beogradskih Jevreja. U toku septembra i oktobra 1941. g. Jevreji iz logora »Topovske šupe« vođeni su po grupama na streljanje, koje je vršeno kod sela Jabuke (Pančevо). Do kraja oktobra svi muškarci su bili pobijeni. Žene i deca su odvedeni 11. decembra 1941. g. u logor na Sajmištu (Zemun) gde su pobijeni pri-menom gasne komore.¹²³

S teritorije Banata u životu je ostao, u poređenju s ostalim pokrajinama, najmanji broj Jevreja, i to iz dva razloga: prvi, što su folksdojčeri odmah po

¹²³ B. Ivković, *Uništenje Jevreja i pljačka njihove imovine u Banatu 1941—1944*, Tokovi revolucije, tom I, str. 373.

okupaciji namerno širili lažnu vest da će Banat potpasti pod Mađarsku i na taj način osujetili blagovremena bekstva Jevreja s te teritorije; i drugi, što je Gestapo za kratko vreme internirao Jevreje u privremene logore i ubrzo ih pogubio.

Srbija je takođe stavljena pod nemačku vojnu komandu, koja je imala u svom sastavu specijalnu organizaciju za uništenje Jevreja (»Referat za jevrejska pitanja«). Nekoliko dana po ulasku u Beograd, Gestapo je propisao veći broj protivjevrejskih mera: popis Jevreja, zabrana slobodnog kretanja, obeležavanje žutim trakama, vođenje na prisilne radove, oduzimanje celokupne imovine, itd. Zatim su sledila pojedinačna, pa grupna streljanja i konačno masovno strelianje svih Jevreja.

Ceo tok »rešenja jevrejskog pitanja« u Beogradu možemo podeliti u 4 etape:
 prva etapa — od aprila do avgusta 1941. g. sprovedene su sve napred navedene protivjevrejske mere, jer su »Jevreji krivi za drugi svetski rat«. U to vreme izvršena su pojedinačna i jedno veće grupno streljanje Jevreja kao odmazda za diverzije u Beogradu koje su izvršili napredni omladinci;

druga etapa — od avgusta do oktobra 1941: sprovedeno je interniranje Jevreja muškaraca od 14 godina starosti pa nadalje, kao i veća grupna strelianja »jer su Jevreji isključivi krivci i podstrekači narodnog ustanka«;

treća etapa — od oktobra do kraja decembra 1941: u tom periodu pobijeni su gotovo svi internirani muškarci, a po naređenju šefa Vojne uprave u Srbiji generala Turnera (akt br. 44 od 26. 10. 1941. g.), »jer je utvrđeno da je jevrejski elemenat uzeo znatnog učešća u vođstvu bandi i zato se mora uništiti.«¹²⁴ Žene i deca su internirani 12. decembra 1941. g. u logor na Sajmištu (Zemun);

četvrta etapa — od januara do maja 1942: pobijeni su u logoru na Sajmištu svi preostali muškarci, kao i žene i deca. Od ukupno 11870 Jevreja, koliko ih je bilo u Beogradu do rata, pobijeno je preko 10500.¹²⁵

Ista sudbina zadesila je i ostale Jevreje u Srbiji. U Šapcu je živilo oko 80 domaćih Jevreja i oko 1100 emigranata. Oni su internirani u logor van Šapca, pored reke Save, krajem jula 1941. g. Svi muškarci su pobijeni kod sela Zasavice 11. oktobra 1941. a žene i deca odvedeni početkom 1942. g. na Sajmište, gde su pobijeni.¹²⁶

Jevreji iz ostalih mesta zapadne i centralne Srbije dovedeni su u logore u Beograd, gde su pobijeni, sem Jevreja iz Kragujevca (muškarci), koji su pobijeni u Kragujevcu 21. oktobra 1941. prilikom masovnog streljanja Kraguječana od strane Nemaca.

Niški Jevreji, kao i Jevreji iz drugih mesta istočne Srbije internirani su oktobra 1941. u logor »Crveni krst« kod Niša i februara 1942. godine svi muškarci su pobijeni na Bubnju kod Niša, dok su žene i deca prebačeni u logor na Sajmištu i pobijeni u prvoj polovini 1942. Streljanje u Nišu (Bubnju) Nemci su izvršili kao odmazdu za bekstvo nekoliko članova KPJ iz niškog zatvora.¹²⁷

¹²⁴ Zbornik dokumenata i podataka o NOR, tom I, knjiga 1, dokument broj 334.

¹²⁵ L. Ivanović, *Jevrejsko pljenje u Beogradu za vreme okupacije 1941—1944, Beograd u ratu i revoluciji 1941—1945*, g., Beograd 1971, str. 189.

¹²⁶ St. Filipović, *Logori u Šapcu*, Novi Sad 1967, str. 135.

¹²⁷ D. Dejanović — D. Živković — M. Milovanović — Đ. Stamenković, *Niš u vhuoru oslobođilačkog rata*, Novi Sad 1968.

Brzu i masovnu likvidaciju Jevreja u Srbiji uspeli su Nemci da sproveđu zahvaljujući ne samo dobro organizovanoj »protivjevrejskoj službi«, već i mnogo-brojnim perfidnim obmanama koje su imale za cilj da Jevreje dovedu u zabludu u pogledu njihove konačne sudbine i na taj način ih odvrate od eventualnog pokušaja bekstva na druge teritorije. Pomenućemo neke od tih obmana:

Nemci su izvršili popis Jevreja pod izgovorom da je spisak potreban za određivanje Jevreja za prisilne radove. Međutim, cilj tog popisa je bio da Jevreji budu likvidirani po spisku u datom momentu. Jevreji su poverovali da se radi samo o prisilnom radu i da nisu u pitanju njihovi životi;

početkom maja 1941. naredili su Nemci da se u Beogradu organizuje posebna zdravstvena služba za Jevreje. To je bio vrhunac perfidnosti tih zločinaca, prikazujući se »humanim« prema Jevrejima, jer vode brigu i o njihovom zdravlju! Zar je neko mogao i posumnjati da se iza te perfidne obmane krije namera da se Jevreji na najzverskiji način likvidiraju?

Prema nepotpunim podacima, s teritorije Srbije pobijeno je oko 11.500 Jevreja.

Formiranjem Nezavisne Države Hrvatske Hitler je htio u potpunosti da ostvari ciljeve nemačke okupacione politike. U toj kvizlinškoj tvorevini vlast je predata ustaškoj organizaciji, koja je imala izrazito teroristički karakter usmeren protiv naprednih snaga, a posebno protiv Srba i Jevreja. Taj ustaški režim prihvatio je u potpunosti nacističku ideologiju o »rešenju jevrejskog pitanja« s tom razlikom što su akcije pogroma bile usmerene ne samo protiv Jevreja nego i protiv Srba.

U sastav te kvizlinške države ušle su sledeće pokrajine: Hrvatska i Slavonija, Srem, Bosna i Hercegovina, Hrvatsko primorje do Novigrada, kao i teritorija od Splita do Boke Kotorske.¹²⁸ Teritorija Hrvatskog primorja, kao i teritorija južno od Splita ušle su u sastav tzv. »Zone II« u kojoj su Talijani imali svoju vojnu, a ustaše civilnu upravu.

Neposredno po dolasku na vlast ustaše su primenile iste protivjevrejske mere kao i Nemci u Srbiji: popis Jevreja, obeležavanje žutim trakama, pljačka imovine, odvođenje na prisilne radove, a vršena su i pojedinačna ubistva. Međutim, interniranje Jevreja je otpočelo pre nego u Srbiji. Lokalne ustaške vlasti formirale su u početku sabirne logore za Srbe i Jevreje. Prvi takav sabirni logor formiran je krajem aprila 1941. kod Koprivnice (logor »Danica«), zatim u Zagrebu (»Zagrebački zbor«), Gospiću, Kruščici, Lobergradu, a u 1942. g. u Tenju kod Osijeka i u Vinkovcima. U sabirnim logorima logoraši su bili podvrnuti raznim ponižanjima i mučenjima, a bilo je i pojedinačnih ubistava. Iz tih sabirnih logora prebacivani su posle kraćeg vremena u koncentracione logore u kojima su masovno pobijeni na najzverskije načine. Prvi takav logor osnovan je krajem juna 1941. na otoku Pagu, i to u mestu Slano za muškarce, a u mestu Metajno za žene. U tom logoru pobijeno je u roku od mesec dana nekoliko hiljada Srba i nekoliko stotina Jevreja. Koncentracioni logori su formirani još u Jadovnu, Jasenovcu, Staroj Gradiški i Đakovu. Upućivanje u logore bilo je ozakonjeno naredbom Pavelića — »Izvanredna zakonska odredba i zapovisi

¹²⁸ Vojna enciklopedija, tom 6, Beograd 1964, str. 472.

jest« od 26. 6. 1941. kao i »Zakonskom odredbom o upućivanju nepoćudnih i pogibeljnih osoba na prisilan rad u sabirne logore« od 23. 11. 1941. Od oko 40.000 Jevreja, koliko je bilo na teritoriji NDH, u ustaškim logorima stradalo je oko 28.000 Jevreja, od kojih oko 17.000 sa teritorije Hrvatske i Slavonije, i to do kraja 1942. Međutim, na teritoriji Hrvatske i Slavonije je ostalo još oko 4000 Jevreja koji su po naređenju Gestapoa odvedeni maja 1943. u Aušvic.¹²⁹

S teritorije NDH uspelo je da se spase nekoliko hiljada Jevreja koji su se blagovremeno sklonili u neke susedne zemlje, odnosno na teritoriju Dalmacije i Hrvatskog primorja, o čemu će biti kasnije detaljnije govor.

Likvidacija Jevreja iz Novog Pazara i okoline (njih oko 230) izvršena je od Nemaca u prvoj polovini 1942. Tu teritoriju zadržali su Nemci pod svojom komandom i krajem marta su odveli sve Jevreje u logor Sajmište, gde su pobijeni.¹³⁰

Na osnovu »Privremenih smernica« koje je Hitler izdao 12. aprila 1941. godine, Bačka, Baranja, Međumurje i Prekomurje pripojeni su Mađarskoj. Mađarski fašisti organizovali su mnogobrojne pogrome protiv Srba »zbog njihove pripadnosti četničkoj organizaciji« u toku aprilskega rata, kao i posebne protivjevrejske mere »zbog pomaganja četničkih organizacija od strane Jevreja«. Bez sumnje da su to bili izmišljeni razlozi, kako bi se mogli pravdati pogromi protiv Srba i protivjevrejske mere. Prvih dana po ulasku mađarskih vojnih jedinica izvršena su pojedinačna ubistva Srba i Jevreja, i izdata naređenja o formiranju sabirnih logora za Srbe i Jevreje. Naređenje je izdao komandant 3. armije general-lajtnant Novak Gorondi 21. 4. 1941. pod br. 189/3. U vezi sa tim naređenjem formirani su već maja 1941. sabirni logori u Bačkoj Palanci, Somboru, Starom Bečeju, Novom Sadu, Bačkoj Topoli i Subotici.¹³¹ Logoraši su bili podvrgnuti strahovitim mučenjima i zlostavljanjima, a puštani su kućama tek pošto bi isplatili velike sume novaca na ime kontribucije. Sem toga, Jevreji su odvođeni i na razne prisilne radove. Izvestan broj Jevreja mađarski fašisti su predali Nemcima, koji su ih streljali na Banjici, kao i ustašama, koji su ih pobili u ustaškim logorima.

Do januara 1942. mađarski fašisti nisu preduzeli mere za masovno uništavanje Jevreja. Međutim, posle borbe jedne mađarske jedinice s Šajkaškim partizanskim odredom u kojoj je poginulo nekoliko mađarskih vojnika, naredili su ministar odbrane Barta Karolj i ministar unutrašnjih poslova Keresteš-Fišer Ferenc da se teritorija južne Bačke »očisti od partizana«. To »čišćenje« u kojem su učestvovali vojne jedinice i žandarmerija pretvorilo se u pogrom protiv Srba i Jevreja i ta akcija je poznata pod nazivom »racija«.¹³² U toj »raciji« pobijeno je nekoliko hiljada Srba i oko 1400 Jevreja u Čurugu, Žablju, Temerinu, Titelu, Đurđevu, Gospodincima, Šajkašu, Novom Sadu i Starom Bečeju. Akcija je otpočela 4. januara 1942. godine, a završena je 23. 1. 1942. Međutim, Komisija za ispitivanje ratnih zločina okupatora na teritoriji Vojvodine utvrdila je da sukob sa Šajkaškim partizanskim odredom nije bio uzrok, već povod

¹²⁹ Komunistički pokret i socijalistička revolucija u Hrvatskoj, Zagreb 1969.

¹³⁰ E. Mušović, *Nešto o novopazarskim Jevrejima i njihovoj sudbini u drugom svetskom ratu*, Jevrejski almanah 1965—1967, str. 149—155.

¹³¹ M. Vrtunski, *Kuća užasa*, Beograd 1970.

¹³² V. Rotbart, *Čije je delo novosadska racija*, Jevrejski almanah 1965—1967, str. 168—187.

za taj pogrom. Ta akcija protiv Srba i Jevreja bila je planirana još krajem decembra 1941. godine, pa je sukob sa Šajkaškim partizanskim odredom dobrodošao za njeno ostvarenje.¹³³

U prvoj polovini 1942. g. Ministarstvo odbrane donelo je »Dopunu zakona o narodnoj odbrani« po kojoj Srbi i Jevreji kao pripadnici »niže« rase ne mogu da služe u mađarskoj vojsci, ali se oni mobilisu u »radnu službu«. Na osnovu tog dopunskog zakona mobilisano je oko 4000 Jevreja, koji su poslati na prisilne radove, i to: 1500 u Ukrajinu i 500 u Borski rudnik, odakle se vratilo posle rata samo nekoliko desetina, a oko 2000 je upućeno u Mađarsku, gde je takođe stradao velik broj lica.¹³⁴

Kada su aprila 1944. Nemci preuzeли vojnu upravu u Bačkoj, Baranji, Međumurju i Prekomurju, naređeno je da se preostali Jevreji sa tih teritorija prebace u Aušvic, što je učinjeno krajem maja i početkom juna. U tom logoru su gotovo svi Jevreji stradali.

U Makedoniji je živilo do rata oko 7.500 Jevreja. Bugarski fašisti neposredno po okupaciji te teritorije preduzeli su niz protivjevrejskih mera: nošenje žute trake, kontribucija, zabrana bavljenja trgovinom, ograničenje slobodnog kretnja, itd. Sem toga, novembra 1941. predali su Gestapou oko 300 Jevreja izbeglica iz Srbije, koji su odvedeni na Banjicu i 3. 12. 1941. streljani. Bugarska fašistička vlada naredila je 26. 8. 1942. godine da se obrazuje »Komesarijat za Jevreje« sa sedištem u Sofiji, a za komesara je postavljen Belev. Komesarijat je tesno sarađivao s nemačkim poslanstvom u Sofiji i po njegovom uputstvu propisivao protivjevrejske mere.

Na zahtev nemačkog opunomoćenog poslanika Teodora Danekera, ministar unutrašnjih poslova bugarske vlade izdao je naređenje o interniranju svih makedonskih Jevreja u sabirni logor u Skoplju. Interniranje je izvršeno 11. marta 1943. Ukupno je internirano 7.215 lica. Internirce su preuzeли Nemci, koji su ih u 3 transporta (22, 25. i 29. marta) prebacili preko Beograda u Treblinku, gde su pobijeni ili stradali od bolesti i gladi.¹³⁵

Posle kapitulacije Italije nemačke vojne jedinice zaposele su Kosovo i Metohiju, kao i Crnu Goru. Na Kosovu i Metohiji bilo je oko 400 Jevreja, koje su Nemci odveli 14. maja 1944. na Sajmište, a zatim u logor Bergen-Belsen. Juna 1944. iz Crne Gore su doveli oko 120 Jevreja, najvećim delom izbeglica iz Bosne, takođe na Sajmište, a zatim skupa s Jevrejima s Kosova i Metohije odveli u Bergen-Belsen. Gotovo svi su stradali u tom logoru.¹³⁶

Jevreji koji su živili do rata na teritoriji Dalmacije i Hrvatskog primorja, kao i izbeglice, bili su zaštićeni od genocida sve do kapitulacije Italije. Na tim teritorijama bilo je okupljeno oko 6000 Jevreja, od kojih preko 5500 izbeglica. Jevreji koji su se našli na teritoriji koja je po kapitulaciji Jugoslavije anektirana Italiji — »Zona I« bili su konfinirani (Split, Korčula), a Jevreji na teritoriji »Zone II«, u kojoj su Talijani imali svoju vojnu, a NDH civilnu upravu, bili su

¹³³ Elaborat komisije za utvrđivanje ratnih zločina okupatora u Bačkoj, mikrofilm broj 554 u Jevrejskom istorijskom muzeju, Beograd.

¹³⁴ Zločini fašističkog okupatora i njegovih pomagača protiv Jevreja u Jugoslaviji, Beograd 1957, str. 163—166.

¹³⁵ Isto, str. 189—195.

¹³⁶ Isto, str. 134—135.

početkom novembra 1942. internirani u posebne logore (Dubrovnik, Kraljevica, a zatim na Rabu). Po kapitulaciji Italije velik broj konfiniranih i interniranih Jevreja stupio je u NOR, dok su ostali, najvećim delom starci, žene i deca, prebačeni u Italiju, a kasnije u Egipat (El Šat) zajedno s ostalim zbegovima.¹³⁷

Preko 64.000 jugoslovenskih Jevreja je stradalo u toku drugog svetskog rata kao žrtve fašističkog terora, odnosno oko 82,0% od broja Jevreja do rata. Izvesan broj bio je spasen od logora smrti zahvaljujući njihovom uključivanju u narodnooslobodilački rat, kao i postojanju slobodnih partizanskih teritorija u koje su se sklonili starci i deca. Jedan broj Jevreja preživeo je rat u zarobljeničkim logorima, a neznatan broj u raznim koncentracionim logorima.

Među žrtvama fašističkog terora bio je i velik broj zdravstvenih radnika. Međutim, najveći broj zdravstvenih radnika koji su preživeli drugi svetski rat spasao se je zahvaljujući blagovremenom uključivanju u narodnooslobodilački rat.

ZDRAVSTVENI RADNICI JEVREJI — ŽRTVE FAŠISTIČKOG TERORA

Pomenuli smo da je po kapitulaciji Jugoslavije došlo do njenog rasparčavanja i da su njene teritorije stavljene pod razne okupacione režime. Svaki okupacioni režim imao je svoj sistem u »rešavanju jevrejskog pitanja« s odgovarajućim specifičnostima. Iz tih razloga primorani smo i stradanja zdravstvenih radnika prikazati po okupacionim zonama.

BANAT. Tu pokrajinu stavljamo na prvo mesto, jer su banatski Jevreji bili prve žrtve fašističkog terora. Zajedno s ostalim banatskim Jevrejima prebačeni su i zdravstveni radnici u Beograd krajem avgusta 1941. Muškarci su odmah internirani u logor »Topovske šupe« i u toku septembra i oktobra svi su pobijeni kod sela Jabuke (Pančevo). Žene i deca su internirani decembra 1941. u logor na Sajmištu i u prvoj polovini 1942. ugušeni u gasnim komorama.

Među žrtvama fašističkog terora bilo je 81 zdravstveni radnik, s teritorije Banata, i to: lekara 48, apotekara 13, veterinara 4, dentista 6 i studenata medicine 10. Od lekara bilo je po specijalnostima: lekara opšte prakse 32, stomatologa 8, hirurga 2, dermatovenerologa 2, ginekologa 2, neuropsihijatra 1, pedijatra 1.

Samo neznatan broj zdravstvenih radnika iz Banata uspeo je da se spase, jer su neposredno po okupaciji najvećim delom internirani i ubrzo pobijeni. U vreme njihovog odvođenja u logore, partizanski odredi na toj teritoriji bili su tek u formiranju, pa nisu postojali uslovi za uključivanje u partizanske jedinice. **SRBIJA.** U Beogradu je bio do rata koncentrisan veći broj zdravstvenih radnika Jevreja, ali neznatan broj je uspeo izbeći logore smrti. Izvestan broj lekara prebegao je odmah po dolasku Nemaca u Makedoniju, ali su ih bugarski fašisti pohvatili novembra 1941. i predali Gestapou, koji ih je streljao na Banjici 3. decembra te godine.

Pomenuli smo da su Nemci naredili početkom maja 1941. godine da se u Beogradu osnuje posebna zdravstvena služba za Jevreje, koju će voditi lekari

¹³⁷ J. Romano, *Jevreji u logoru na Rabu i njihovo uključivanje u narodnooslobodilački rat*.

Jevreji. Cilj te naredbe bio je da Jevreji steknu utisak kako Nemci vode računa o njihovom zdravlju i tom obmanom da ih odvrate od eventualne namere da se sklone iz Beograda. Sem toga, naredbom su hteli vezati lekare Jevreje i time sprečiti njihovo eventualno bekstvo, jer ih je i sama lekarska etika primorala da ostanu pored svojih pacijenata.

U sastavu »Jevrejske zdravstvene službe« bilo je oko 70 lekara, 6 apotekara, 1 drogerista, 24 studenta medicine, 1 veterinar i 26 bolničarki. Broj lekara i bolničarki kasnije je povećan, jer se verovalo da će lica angažovana u zdravstvenoj službi biti poštedena od prisilnog rada koji su propisali Nemci za sve Jevreje. Što se tiče bolničarki, treba napomenuti da to nisu bile profesionalne bolničarke.

Jevrejska zdravstvena služba odlično je funkcionalisala u stručnom pogledu, jer su u njoj bile zastupljene sve specijalnosti. Ona je imala upravni aparat i odgovarajuće zdravstvene ustanove. U upravnem aparatu su bili dr Isak Eškenazi (šef službe), dr Jaša Alfandari (zamenik šefa) i Sima Saso (sekretar). U sastavu Jevrejske zdravstvene službe bile su sledeće zdravstvene ustanove:

»Jevrejska bolnica« — nalazila se u zgradi bivšeg Jevrejskog ženskog društva. Upravnik je bio dr Bukić Pijade, ginekolog. Bolnica je imala u početku 100 kreveta, kasnije 300, ali je u prvim mesecima 1942. godine i taj broj povećan s obzirom na velik priliv bolesnika iz logora na Sajmištu;

»Jevrejska ambulanta na Tašmajdanu« kojom je rukovodio dr Marko Kajuski. Zadatak ambulante bio je da utvrdi da li je neko lice, koje je bilo određeno tog dana na prisilan rad, sposobno ili mu je potrebna pošteda;

»Jevrejska ambulanta broj 1«, nalazila se u Jevrejskoj ulici. Upravnik je bio dr Solomon Azriel, a kasnije dr Hajim Maclijah;

»Jevrejska ambulanta broj 2«, nalazila se u Kosmajskoj ulici. Upravnik je bio dr Franjo Ditrihštajn (Ditrichstein).

Sem toga, postojala je i reonska zdravstvena služba, koja je obilazila bolesne Jevreje po kućama do njihovog odvođenja u logore.¹³⁸

Jevrejska zdravstvena služba nije zbrinjavala samo beogradske Jevreje već i Jevreje dovedene iz Banata, kao i iz ostalih mesta Srbije.

Krajem 1941. ukinute su jevrejske ambulante, kao i reonska zdravstvena služba, jer su do tog vremena bili likvidirani svi Jevreji u Beogradu, ili su se nalazili u logoru na Sajmištu. Jedino je produžila s radom Jevrejska bolnica u koju su slati teži bolesnici iz logora na Sajmištu. Međutim, 19. marta 1942. godine rasformirana je i ta bolnica. Toga dana Gestapo je došao s pokretnom gasnom komorom i oko 700—800 bolesnika je bilo ugušeno. U toku noći 18. na 19. mart Gestapo je pokupio po stanovima lekare te bolnice i likvidirao ih. Jedino je u životu ostao dr Bukić Pijade, koji je određen od Nemaca za lekara logorske bolnice na Banjici. O radu dr Pijade u toj bolnici i o njegovim nastojanjima da pomogne nesrećnim logorašima pisano je veoma malo. Njegove tople reči ohrabrenja olakšale su mnogim logorašima poslednje časove života. Često je stavljao i svoj život na kocku intervenišući kao lekar da se neki logoraš ne odvede tog dana na streljanje. Taj veliki čovek i lekar nije mogao da izdrži

¹³⁸ Dokumentacija u Jevrejskom istorijskom muzeju, Beograd.

gledajući svakodnevno ubijanje logoraša, a posebno što je na svojim rukama morao da unosi decu u kamion »dušegupku«. Umro je 19. septembra 1943. od apopleksije cerebri.¹³⁹

Bez obzira na intencije koje je imao Gestapo u vezi s formiranjem Jevrejske zdravstvene službe, činjenica je da je ona odigrala humanu ulogu. S jedne strane, olakšala je bolove bolesnicima bar do časa kada su odvođeni na pogubljenje, a s druge, omogućila je izvesnom broju Jevreja da pobegnu iz Beograda i da traže sigurnije sklonište. Naime, Jevreji su se morali svakog dana javljati na prisilne radove. Izvestan broj Jevreja, na osnovu lažnih lekarskih uverenja izdatih od Jevrejske zdravstvene službe, bio je po nekoliko dana pošteđen od prisilnog rada, odnosno javljanja nemačkim vlastima, pa je uspeo u međuvremenu da pobegne iz Beograda.

Zdravstvene radnike Jevreje u ostalim mestima Srbije zatekla je ista sudbina. Zdravstveni radnici Jevreji iz Kragujevca streljani su u Kragujevcu 21. oktobra 1941. godine, i to muškarci, a žene su dovedene na Sajmište, gde su pogubljene u prvoj polovini 1942. Zdravstveni radnici iz Niša, Leskovca, Zaječara, Kuršumlije i Prokuplja dovedeni su u logor »Crveni krst« (Niš) i streljani na Bubnju (Niš) februara 1942.

Vrlo mali broj zdravstvenih radnika Jevreja uspeo je da se spase od logora smrti prebegavši u Albaniju, Dalmaciju i Kosmet. Međutim, oni koji su se sklonili na Kosmet bili su 1944. pohvatani od Nemaca i odvedeni u logore.

Kao žrtve fašističkog terora stradalo je u Srbiji 299 zdravstvenih radnika Jevreja, i to: 93 lekara, 36 apotekara, 8 veterinar, 27 dentista, 26 studenata medicine, 3 studenta farmacije, 1 student veterinarne, 5 medicinskih sestara, 3 primalje, 20 bolničarki i 7 apotekarskih pomoćnika. Od 93 lekara bilo je po specijalnostima: lekara opšte prakse 45, stomatologa 17, dermatovenerologa 7, internista 5, pedijatra 5, ginekologa 5, hirurga 3, otorinolaringologa 2, ortopeda 1, rendgenologa 1, okulista 1, neuropsihijatra 1. U odnosu na broj zdravstvenih radnika do rata, u Srbiji je posle Banata stradalo procentualno najviše zdravstvenih radnika Jevreja.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA. Iako su pojedine pokrajine u sastavu novostvorene kvislinške države NDH oskudevale u zdravstvenim radnicima, u prvom redu u lekarima, ipak su ustaše veći broj tih radnika odvele u logore i pobili. U akciji za odvođenje lekara, kako Jevreja tako i Srba, posebnu ulogu su odigrali proustaški nastrojeni lekari u Hrvatskoj i Slavoniji, i to iz dva razloga: prvi, da se reše »stručne konkurenциje«, i to tim više što je bilo među lekarima Jevrejima istaknutih i autoritativnih stručnjaka; i drugi, da bi se domogli njihovih savremeno uređenih ordinacija. Ti proustaški nastrojeni lekari zahtevali su od ustaških vlasti da lekare Jevreje i Srbe interniraju u logore. Dok se razmatrao taj zahtev, iz Sarajeva je stigao dopis koji je uputio dr Ivan Raguz, šef zdravstvene službe Bosne i Hercegovine. U dopisu je traženo da se iz Hrvatske uputi veći broj lekara s obzirom na defektnost zdravstvene službe i postojanje brojnih žarišta zaraznih bolesti, a u prvom redu endemskog sifilisa. Proustaški nastrojeni lekari Oberučke su prihvatali taj zahtev i predložili da se u Bosnu

¹³⁹ Ž. Folgeraš, *Mučenik dr Bukić Pijade na Banjici*, — Jevrejski almanah 1957—1958, str. 121.

i Hercegovinu upute lekari Srbi, a lekari Jevreji da se interniraju u logore. S tim predlogom složilo se i Zdravstveno savetodavno telo pri vlasti u Zagrebu. Međutim, s takvim rešenjem se nije složio dr Raguz, koji je, iz nepoznatih nam razloga, uputio Paveliću akt u kojem izričito zahteva da se u Bosnu i Hercegovinu upute isključivo lekari Jevreji. Pavelić je prihvatio zahtev dr Raguza i iz Hrvatske i Slavonije je upućeno 70 Jevreja stručnjaka (68 lekara, 1 farmaceut i 1 ing. hemije), koji su bili uključeni u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa. Srećna je bila okolnost što je na čelu te akcije stajao dr Ante Vuletić i što je upravnik Zavoda za suzbijanje endemskog sifilisa u Banja Luci bio dr Ante Sielski, obojica veliki prijatelji Jevreja. O njihovo ulozi u spasavanju Jevreja biće kasnije govora.

Prva grupa lekara Jevreja iz Hrvatske došla je u Bosnu avgusta, a druga oktobra 1941. godine. U vezi s uključivanjem lekara Jevreja u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa objavljena su posle rata dva članka: jedan od prof. dr Zdenka Levntala¹⁴⁰ i drugi od primariusa dr Samuela Dajča.¹⁴¹ S obzirom na to da izvesne postavke u tim člancima ne odgovaraju činjeničnom stanju, a u prvom redu postavke o inicijatoru te akcije, želimo dati izvesna objašnjenja na osnovu naknadno prikupljenih i proverenih podataka.

U članku dr Levntala se navodi: »...želja da se što veći broj lekara sačuva za potrebe NOR, koje su se sve više nazirale, — uticale su na jednu malu grupu jevrejskih lekara u Zagrebu, kojoj je na čelu stajao dr Miroslav Šlezinger, da prihvati ideju o odlasku 80 lekara u Bosnu i Hercegovinu, u okviru Zavoda za suzbijanje endemskog sifilisa, koji je u to vreme trebalo da se osnuje u Banja Luci.¹⁴² I dalje: »Dr M. Šlezinger i neki od njegovih drugova, koji su već ranije bili članovi KPJ ili njeni simpatizeri, ohrabreni dobivenim obaveštenjem da Partija pozitivno gleda na odlazak većeg broja jevrejskih lekara u Bosnu i Hercegovinu, pomogla su sa svoje strane da dođe do realizacije tog projekta.« Bez obzira na to što se na osnovu tog navoda dobija utisak kao da su lekari Jevreji bili odlučujući faktor u realizaciji tog projekta, smatramo da je postavka o postojanju zamislj »da se što veći broj lekara sačuva za potrebe NOR« istorijski netačna. Naime, u vreme pojave ideje o akciji za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini, a to je bilo krajem maja 1941. godine, CK KPJ nije bio još doneo odluku o podizanju narodnog ustanka u Jugoslaviji. Ne možemo se složiti ni s postavkom da je »Partija pozitivno gledala na slanje jevrejskih lekara u Bosnu«, jer ako su oni bili potrebni za NOR u Bosni, bili su, bez sumnje, potrebni i za NOR u Hrvatskoj. Sem toga, iz članka dr Levntala se ne vidi ko je bio inicijator pokretanja akcije za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni, jer tada bi mnoge stvari bile jasnije i ne bi došlo do krivih pretpostavki.

U članku dr Dajča se navodi da je inicijator te akcije bio dr Ante Vuletić, poznati higijeničar i dermatolog, a namera mu je bila »da se na taj način spase ne samo život jevrejskih liječnika u NDH, nego i njihovih familija.« Nećemo ulaziti u to da li se znalo još u maju 1941. g. da će ustaše na tako zverski

¹⁴⁰ Z. Levntal, *Lekari na suzbijanju endemskog sifilisa u BiH i njihovo učešće u NOB*, Zbornik referata 11. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1963. str. 84.

¹⁴¹ S. Dajč, *Jevrejski liječnici i akcija za suzbijanje endemskog tuesa u Bosni*, Jevrejski pregled 1—2, 1970.

¹⁴² Iz Hrvatske je otišlo u Bosnu svega 71 lice, i to: 68 lekara, 1 farmaceut, 1 ing. hemije i 1 student medicine.

način likvidirati Jevreje. No, postavlja se drugo pitanje: da li bi dr Vuletić u svojoj plemenitoj nameri uspeo da nije bilo pokrenuto s druge strane traženje da se lekari Jevreji uklone iz Hrvatske i Slavonije, odnosno da se upute u Bosnu? Na osnovu napred iznetog zaključujemo da je inicijativa potekla od strane dr Raguza, a bila je potpomognuta i od proustaški nastrojenih lekara u Hrvatskoj. Te dve činjenice ne smemo prenebregnuti. One su, doista, pomogle dr Vuletiću u ostvarenju njegove plemenite namere, a da one nisu bile prisutne, verujemo da dr Vuletić ne bi uspeo da spase navedene lekare.

U akciji za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini bilo je uključeno 80 lekara, 1 farmaceut, 1 ing. hemije i 1 student medicine. Iz Hrvatske je uključeno u tu akciju 68 lekara, dok ih je 12 još pre rata bilo sa službom u Bosni.

U vezi s pokretanjem te akcije postavlja se pitanje da li je ustaškim vlastima doista stalo do likvidiranja endemskog sifilisa, ili su se iza toga krile neke druge namere? Pokušaćemo na osnovu nekih činjenica dati odgovor na to pitanje:

u vreme kada je iz Hrvatske upućeno u Bosnu 68 lekara radi suzbijanja endemskog sifilisa, ustaške vlasti u Bosni su odvele u logore 31 lekara Jevrejina koji su do rata bili sa službom u Bosni;

od navedenih 68 lekara iz Hrvatske, ustaške vlasti u Bosni su odvele 4 lekara u logor, gde su ubijeni;

ustaške vlasti u Bosni su tražile od nadležnih da se lekari Jevreji, koji su bili angažovani u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa, upute u logore. Tako, na primer, veliki župan u Travniku uputio je Ministarstvu unutrašnjih poslova u Zagrebu akt pod brojem Taj. 369 u kojem zahteva da se lekari angažovani u toj akciji u Travniku, Žepču, Visokom i Zenici upute u logor, »jer postoji opasnost da će pacijente da truju;«¹⁴³

sa stručne strane gledano, u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa prvenstveno je trebalo angažovati dermatovenerologe. Međutim, u ekipi za suzbijanje te bolesti bilo je samo 6 dermatovenerologa, iako je u Hrvatskoj bilo preko 20 lekara Jevreja te specijalnosti. U toj akciji su bili angažovani balneo-lozi, hirurzi, ginekolozi, otorinolaringolozi, okulisti, stomatolozi, itd.

Napred navedene činjenice očito govore da ustaškim vlastima nije bio prvenstveni cilj suzbijanje endemskog sifilisa. Da je to bio prvenstveni cilj, zar bi 35 lekara bilo odvedeno u logore i da li bi bio logičan zahtev da i ostali lekari angažovani u toj akciji budu odvedeni u logor? Iz prednjeg zaključujemo da su ustaške vlasti hteli, organizujući navedenu akciju, prvenstveno da se odstrani iz Hrvatske što veći broj lekara Jevreja. U prilog takvom zaključku govori i izjava prof. dr Ernesta Grina (Grün), koji je bio od prvog dana uključen u tu akciju i koji je imao prilike, sarađujući s dr Sielskim, da se upozna s izvešnjim detaljima: »Progon Jevreja, pljačka lekarskih ordinacija i stanova, defektност zdravstvene službe u Bosni i Hercegovini i afirmacija ustaškog režima putem jevrejskih liječnika, naročito među muslimanskim stanovništvom, bila je osnovna intencija organizovanja akcije za suzbijanje endemskog sifilisa.«

¹⁴³ Mikrofilm dokumenta u Jevrejskom Istorijском muzeju, Beograd, broj mikrofirma 357.

Da se radilo o težnji da se iz Hrvatske i Slovenije odstrane lekari Jevreji, potvrđuje i tzv. »Osječka lekarska afera«, koja se odigrala 1942. godine. Naime, u Osijeku je bilo do rata oko 40 lekara Jevreja, od kojih je u 1942. godini ostalo samo četiri (neki su bili odvedeni u logore, izvestan broj je bio uključen u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni, dok su neki uspeli pobegnuti na teritoriju koja je bila pod talijanskom okupacijom). U Osijeku su ostali: dr Lazar Margulies, dr Karlo Vajsman (Weismann), dr Ladislav Kraus (Krauss) i dr Aleksandar Rubinštajn (Rubinstein). Protiv ta 4 lekara pokrenuta je kampanja za njihovo odvođenje u logor od strane proustaški nastrojenih lekara. Na čelu kampanje su bili dr Zvonimir Senić i dr Ivanović. Oni su uputili peticiju s potpisima još 16 lekara iz Osijeka Glavnom ravnateljstvu za javni red i sigurnost u Zagrebu u kojoj se traži da se »u interesu rasne čistoće zdravstvene službe« odstrane i pomenuta 4 lekara Jevreja. S obzirom na popularnost koju su uživali u narodu dr Margulies i dr Vajsman, Ravnateljstvo nije moglo doneti odluku da se oni upute u logore smrti, već je dr Margulies upućen za lekara u logor srpske dece u Sisku, a dr Vajsman u logor srpske dece u Jastrebarskom. Ostala dvojica, dr Kraus i dr Rubinštajn odvedeni su u logor Aušvic, gde su ubijeni.¹⁴⁴

Da se vratimo na akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni. Lekari angažovani u toj akciji radili su pod vrlo teškim uslovima, pa je veći broj oboleo, a trojica su umrli. No, i pored toga, ta akcija je imala i određenih pozitivnih strana: spasena je od odvođenja u logore smrti veća grupa lekara, od kojih je najveći broj stupio u redove NOV i time je znatno ublažen problem nedostatka lekarskog kadra u okviru partizanskog saniteta na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Neosporno je da uloga dr Vuletića i dr Sielskog u spasavanju tih lekara bila vrlo značajna, naročito u 1942. i 1943. godini. Naime, već krajem 1942. godine počeli su lekari angažovani u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa da se uključuju u redove NOV, a do njihovog masovnijeg uključivanja je došlo u 1943. godini. Iako su dr Vuletić i dr Sielski, kao njihovi pretpostavljeni, znali za odlazak tih lekara u partizane, o njihovom odlasku nisu izveštavali ustaške vlasti, već su ih i dalje vodili u evidenciji, kao da se nalaze na svojim radnim mestima. Na taj način spasene su i porodice lekara koji su otišli u partizane, kao i lekari koji još nisu bili stigli da to učine. Tim postupcima dr Vuletić i dr Sielski stavljali su svoj položaj na kocku, a sem toga postojala je opasnost da i oni budu odvedeni u logor. Njihova humanost došla je do punog izražaja u 1943. godini, kada su nemačke vlasti postavile zahtev da svi lekari Jevreji budu odvedeni u logor. Oni su odgovorili da su ti lekari neophodni s obzirom na masovnu pojavu pegavog tifusa u narodu i da »sa sebe skidaju odgovornost ako se zaraza unese i u redove nemačke vojske.« Ta izjava stornirala je nemacki zahtev za odvođenje lekara Jevreja u logor.

Od 80 lekara Jevreja, koliko je bilo uključeno u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa, 3 su umrla, a 4 odvedena od ustaša u logor. Od preostalih 73 u NOV je stupilo 65 lekara (a ne 58 kao što je naveo dr Leyntal u svom članku),

¹⁴⁴ Dokumentacija u Jevrejskom istorijskom muzeju, Beograd, reg. broj 1855, dok. 6.

i to: u 1942. godini stupilo je 16; u 1943. godini 33; u 1944. godini 13 i u 1945. godini 3. Od 65 lekara, koliko je stupilo u NOV, poginulo je u toku rata 15 lekara.¹⁴⁵

S teritorije NDH stradalo je od fašističkog terora 359 zdravstvenih radnika Jevreja, i to: lekara 158, apotekara 53, veterinara 36, dentista 41, studenata medicine 41, studenata farmacije 7, studenata veterine 8, medicinskih sestara 5, primalja 3, bolničarki 6 i apotekarskih pomoćnika 1. Od navedenih 359 lica, s teritorije Bosne i Hercegovine je bilo 82, i to: lekara 30, apotekara 20, veterinara 3, dentista 11, studenata medicine 12, studenata farmacije 3, studenata veterine 1, medicinskih sestara 1 i primalja 1.

Od 158 lekara koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, bilo je po specijalnostima: 101 lekara opšte prakse, 26 stomatologa, 5 internista, 3 ginekologa, 5 dermatovenerologa, 3 pedijatra, 5 otorinolaringologa, 4 okulista, 2 neuropsihijatra, 2 balneologa, 1 bakteriolog i 1 kozmetičar.

BAČKA — BARANJA — MEĐUMURJE. Na tim teritorijama, a naročito u Bačkoj bio je do rata veći broj zdravstvenih radnika Jevreja, ali su oni u toku drugog svetskog rata najvećim delom stradali kao žrtve fašističkog terora. Do prvih stradanja došlo je januara 1942. godine u nekim mestima južne Bačke u vreme tzv. »racije«, koju su sprovele mađarske fašističke vojne jedinice. U toj »raciji« stradalo je 27 lekara i 1 farmaceut. Manja grupa zdravstvenih radnika uspela je prebeći u Mađarsku, ali su oni pohvatani u drugoj polovini 1944. godine od Gestapoa, odvedeni u nemačke logore, gde su pobijeni. Najveći broj zdravstvenih radnika je stradao u logoru Aušvic, skupa s ostalim Jevrejima iz tih pokrajina po njihovom odvođenju od strane Nemaca krajem maja 1944. godine.

S teritorije Bačke, Baranje i Međumurja stradalo je u toku drugog svetskog rata kao žrtve fašizma 224 zdravstvenih radnika, i to: 130 lekara, 28 apotekara, 24 veterinara, 20 dentista, 10 studenata medicine, 3 studenta farmacije, 4 studenata veterine, 4 medicinske sestre i 1 bolničarka. Od navedenih 130 lekara bilo je po specijalnostima: lekara opšte prakse 96, stomatologa 15, ginekologa 4, dermatovenerologa 4, pedijatra 3, internista 2, okulista 2, hirurga 2, rendgenologa 1 i neuropsihijatra 1.

Broj postradalih Jevreja, a među njima i zdravstvenih radnika nije trebalo da bude tako velik, da su se oni blagovremeno uključili u sastav NOV. To se u prvom redu odnosi na one koji su odvedeni u Aušvic krajem maja 1944. godine, jer do tog vremena na tim teritorijama su postojali brojni partizanski odredi u koje su se mogli uključiti. Ali oklevanja, koja su bila potkrepljena nadom da mađarski fašisti neće primeniti genocid prema Jevrejima, teško su se osvetila.

MAKEDONIJA. U odnosu na ostale pokrajine Jugoslavije, Makedonija spada u red onih s kojih je uspeo da se spase najmanji broj Jevreja iz logora smrti. Spasili su se samo oni koji su uspeli blagovremeno da se sklone u Albaniju, kao i oni koji su stupili u redove NOV. Ali takvih je bilo vrlo malo. Iako je CK KP Makedonije upozorio Jevreje da se sprema njihovo odvođenje u logore smrti

¹⁴⁵ J. Romano, *Neki podaci o učešću lekara Jevreja u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini*, Jevrejski pregled 11—12, 1970. str. 14—18.

i da se uključe u redove NOV — a uslova za to je bilo s obzirom na okolnost da se narodnooslobodilački rat i na toj teritoriji bio u to vreme razbuktao pa su postojale mnoge partizanske jedinice — mali broj makedonskih Jevreja se oda-zvao pozivu. Tragedija je bila u tome što su se makedonski Jevreji nadali da će ih Bugari zaštiti i sprečiti njihovo odvođenje u logore smrti, što se teško osvetilo.

Pomenuli smo da je manji broj makedonskih Jevreja uspeo da se spase bekstvom u Albaniju. Među njima je bio i izvestan broj zdravstvenih radnika. To je i razlog što je relativno mali broj zdravstvenih radnika Jevreja stradao kao žrtve fašističkog terora. Ukupno je stradalo 35 zdravstvenih radnika, i to: 4 lekara, 5 apotekara, 3 veterinar, 8 dentista, 3 studenta medicine, 1 student veterinarne, 2 bolničarke i 9 apotekarskih pomoćnika. Od 4 postradala lekara, 2 su bili lekari opšte prakse i 2 stomatolozi.

KOSOVO I METOHIJA. Na toj teritoriji bio je do rata vrlo mali broj zdravstvenih radnika Jevreja. Neki od njih spasli su se bekstvom u Albaniju, tako da su stradala samo 2 lekara i 1 veterinar.

Manji broj lekara prebegao je iz Beograda na tu teritoriju neposredno po dolasku Nemaca, ali su ih talijanske okupacione vlasti predale Gestapou na nje-govo traženje, koji ih je odveo u logore smrti. O njima je bilo govora u vezi sa žrtvama fašističkog terora u Srbiji.

DALMACIJA — HRVATSKO PRIMORJE — PRIOBALSKA OSTRVA. Na tim teritorijama bio je manji broj Jevreja, kao i mali broj jevrejskih zdravstvenih radnika. Međutim, po kapitulaciji Jugoslavije na te teritorije je prebegao veći broj Jevreja s drugih teritorija Jugoslavije, a među kojima je bio i znatan broj zdravstvenih radnika. Izbeglice su se delom nastanile na teritoriji koju je Italija anektirala (»Zona I«), a delom na teritoriji koju je Italija okupirala (»Zona II«). Jevrejske izbeglice u »Zoni I« bile su konfinirane, dok su oni koji su se nastanili u »Zoni II« bili novembra 1942 internirani u dva logorska centra: dubrovački i kraljevički. Među interniranim bio je i znatan broj zdravstvenih radnika, koji su vrlo dobro organizovali zdravstvenu službu unutar tih logora. U kraljevičkom logoru postojala je i vrlo dobro snabdevena apoteka. Juna 1943. Talijani su preba-cili Jevreje iz dubrovačkog i kraljevičkog logora u logor na Rabu, ali su zabranili jevrejskim zdravstvenim radnicima da leče logoraše, već su to preuzeли na sebe talijanski lekari. Lekari Jevreji u tom logoru organizovali su ilegalne kurseve prve pomoći za osposobljavanje bolničarki za potrebe NOV, kada dođe do oslo-bođenja logora.

U Splitu, koji je potpadao pod »Zonu I«, lekari koji su do rata u tom mestu živeli kao i lekari izbeglice uspeli su za vrlo kratko vreme da organizuju zdravstvenu službu, koja je zbrinjavala jevrejske izbeglice, porodice partizana, kao i ranjene partizane koji su kriomice prebačeni u Split. Osnovana je i posebna »Jevrejska ambulanta« koju je vodio dr Milan Zon s još nekoliko lekara Jevreja. Sem toga, formirana je bila i »Reonska zdravstvena služba« u kojoj su radili dr Silvio Altaras i dr Suzana Remenji-Švarc (Schwartz).¹⁴⁶

¹⁴⁶ J. Romano, *Sudjelovanje splitčkih Židova u narodnooslobodilačkom ratu Jugoslavije, Židovi u povijesti Splita*, Split 1971. str. 181—202.

Po kapitulaciji Italije svi zdravstveni radnici Jevreji iz »Zone I« i »Zone II« stupili su u NOV, sem jednog dentiste, koji je ostao i on je uhvaćen od Nemaca i streljan. Prema tome, s teritorije Dalmacije, Hrvatskog primorja i priobalskih ostrva stradao je samo 1 zdravstveni radnik kao žrtva fašističkog terora.

Na osnovu podataka do kojih smo uspeli doći, u toku drugog svetskog rata stradalo je 932 zdravstvenih radnika iz Jugoslavije, kao žrtve fašističkog terora.

U sledećem pregledu prikazaćemo broj postradalih zdravstvenih radnika Jevreja po pokrajinama i stručnim profilima.

Pokrajina	lek.	apot.	vet.	studenti			dent.	med. ses.	pri-malja	bolničarki	apot. pom.	Svega
				med.	farm.	vet.						
Banat	48	13	4	10	—	—	6	—	—	—	—	81
Srbija	93	36	8	26	3	1	27	5	3	20	7	229
Hrvatska i Slavonija	128	33	33	29	4	7	30	4	2	6	1	277
BiH	30	20	3	12	3	1	11	1	1	—	—	82
Bačka, Baranja i Međumurje	130	28	24	10	3	4	20	4	—	1	—	224
Makedonija	4	5	3	3	—	1	8	—	—	2	9	35
Kosmet	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	3
Dalmac. i Hrv. prim.	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1
Svega	435	135	76	90	13	14	103	14	6	29	17	932

Od ukupnog broja zdravstvenih radnika Jevreja najveći procenat otpada na teritoriju Hrvatske i Slavonije (29,7%), a ako uključimo i Bosnu i Hercegovinu, koja je bila u sastavu NDH, procenat postradalih iznosi 38,5%. Sledi teritorija Srbije (24,5%), Bačke, Baranje i Međumurja (23,8%), Banata (8,6%), Makedonije (3,7%), itd.

Procenat postradalih zdravstvenih radnika po stručnim profilima, u odnosu na ukupan broj postradalih iznosi kod: lekara 46,6%, apotekara 14,5%, veterinaru 8,1%, studenata medicine 9,7%, studenata farmacije 1,4%, studenata veterine 1,4%, dentista 10,9%, medic. sestara 1,4%, primalja 0,6%, bolničarki 3,1%, apotek. pomoćnika 1,8%.

Procenat postradalih po stručnim profilima, u odnosu na njihov broj do rata, iznosi kod: lekara 37,8%, apotekara 38,3%, veterinara 63,4%, studenata medicine 36,0%, studenata farmacije 32,5%, studenata veterine 47,0%, dentista 64,0%, itd. Iz prednjeg se vidi da je u odnosu na diplomirane stručnjake (lekare, apotekare, veterinare i dentiste) najmanji procenat stradalih bio kod lekara. Postoji više razloga većem procentu preživelih lekara:

na teritoriji Hrvatske i Slavonije bilo je do rata najviše lekara Jevreja u odnosu na njihov ukupan broj u Jugoslaviji. Oni su imali više mogućnosti da se blagovremeno sklone u susedne zemlje a naročito na teritoriji koju je okupila Italija, nego lekari s ostalih teritorija Jugoslavije;

118 J. Romano

65 lekara koji su bili uključeni u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini, blagovremeno su stupili u redove NOV i tako se spasli od odvođenja u logore smrti;

izvestan broj lekara se spasao zahvaljujući mešovitim brakovima; manji broj lekara vratio se posle rata iz zarobljeničkih i koncentracionih logora.

Od preživelih lekara veći broj je stupio u redove NOV, o čemu će biti kasnije govora.

Od ukupno 435 lekara koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, bilo je po specijalnostima:

Specijalnost	Banat	Srbija	Hrvat. Slav.	BIH	Bačka Baranja Medium.	Maked.	Kosmet	Dalmac.	Svega
opšt. praksa	32	45	79	22	96	2	2	—	288
hirurga	3	3			2				8
ortopeda		1							1
internista		5	4	1	2				12
dermatoven.	1	7	5		4				17
okulista		1	4		2				7
rendgenol.		1			1				2
otorinol.		2	4	1					7
pedijatra	1	5	2	1	3				12
ginekologa	2	5	2	1	4				14
stomatologa	8	17	22	4	15	2			68
neuropsihij.	1	1	2		1				5
bakteriolog.			1						1
balneologa			2						2
kozmetičara			1						1
Svega	48	93	128	30	130	4	2	—	435

Od 932 postradala zdravstvena radnika po polu je bilo:

pol	studenti										Svega	
	lek.	apot.	vet.	med.	farm.	vet.	dent.	med. ses.	pri- majje	bojn- čarke		
muški	381	108	76	70	10	14	86			6	16	767
ženski	54	27		20	3		17	14	6	23	1	165
Svega	435	135	76	90	13	14	103	14	6	29	17	932

Na osnovu dosadašnje brojčane analize se vidi da je procenat zdravstvenih radnika, koji su stradali kao žrtve fašističkog terora, vrlo velik. Postoje izjave da je taj procenat mogao biti znatno manji da su se oni blagovremeno uključili u sastav NOV. S takvim izjavama mi se možemo samo delimično složiti, jer smo na osnovu detaljnih analiza utvrđili da su postojali i ozbiljni objektivni faktori,

koji su bili od uticaja u pogledu mogućnosti masovnijeg uključivanja zdravstvenih radnika u sastav NOV. Navećemo samo neke najvažnije:

1. Velik broj zdravstvenih radnika Jevreja bio je ubijen ili se nalazio u koncentracionim logorima već u vreme kada na pojedinim teritorijama još nije došlo do formiranja partizanskih odreda, ili su bili tek u formiranju. U sledećem pregledu prikazaćemo vreme stradanja ili odvođenja u logore u periodu od 1941 — 1945. godine:

god.	lek.	apot.	vet.	studenti				med. ses.	pri-melje	bolni-čarke	apot. pom.	Svega
				med.	farm.	vet.	dent.					
1941,	184	68	35	48	7	6	38	6	3	22	4	421
1942.	109	31	12	20	2	4	22	2	3		1	206
1943.	21	9	4	7		3	13	1		4	10	72
1944.	116	23	24	7	2	1	17	5		1	1	197
1945.	5	2	1									8
nepoz.		2		8	2		13			2	1	28
Svega	435	135	76	90	13	14	103	14	6	29	17	932

Od 932 zdravstvena radnika, u 1941. godini je ubijeno ili se nalazilo u logorima 421, odnosno 45,2%. Oni su najvećim delom bili s teritorije Banata, Srbije, Hrvatske i Slavonije, kao i Bosne i Hercegovine. U 1942. godini stradalo je 206 zdravstvenih radnika, odnosno 22,1%. Prema tome, samo u 1941. i 1942. godini bilo je pobijeno ili se nalazilo u logorima 627 zdravstvenih radnika, odnosno 67,3%.

Međutim, broj postradalih zdravstvenih radnika s teritorije Makedonije, Bačke, Baranje i Međumurja mogao je biti znatno manji, da su se uključili u NOV, jer oni su odvedeni u logore 1943. odnosno 1944. godine tj. u vreme kada su na teritoriji Makedonije, kao i Bačke, Baranje i Međumurja postojali brojni partizanski odredi, a i slobodne partizanske teritorije. Izvesna oklevanja teško su se osvetila.

2. Pri davanju ocene o mogućnosti masovnijeg učešća zdravstvenih radnika Jevreja u NOV treba uzeti u obzir i godine starosti lica koja su stradala kao žrtve fašističkog terora, a što se vidi iz sledećeg pregleda:

profesija	do 30 g.	30—40 g.	40—50 g.	50—60 g.	preko 60 g.	svega
lekari	49	77	162	75	72	435
apotekari	17	49	43	19	7	135
veterinari	13	7	15	17	24	76
dentisti	25	39	26	9	4	103
Svega	104	172	246	120	107	749

Prikazali smo samo lekare, apotekare, veterinare i dentiste, odnosno 749 zdravstvenih radnika od kojih je bilo 14,3% starijih od 60 godina; 16,0% od 50

do 60 godina; 32,9% od 40—50 godina, itd. Naše je mišljenje da lica u starosti od preko 60 godina, pa i lica od 50 do 60 godina nisu bila sposobna za uključivanje u sastav NOV a takvih je bilo 227, odnosno 30%. Treba pretpostaviti da je bilo među njima i bolesnih. Iz ranijeg pregleda smo videli da je najveći broj zdravstvenih radnika stradao još u vreme kada nisu postojale slobodne partizanske teritorije na koje bi se mogli skloniti stariji i bolesni zdravstveni radnici.

3. Nemci i ustaše su bili preduzeli rigorozne mere u cilju onemogućavanja bekstva Jevreja na teritorije na kojima bi im život bio obezbeđen. Te su mere preduzeli neposredno po okupaciji i svako ilegalno prebacivanje bilo je skopčano s velikim opasnostima, i to ne samo za lica koja bi pokušala bekstvo već i za njihove porodice. Znatan broj Jevreja koji su pokušali da prebegnu bio je uhvaćen i ubijen. Sem toga, treba imati u vidu i činjenicu da su jevrejski zdravstveni radnici bili koncentrisani najvećim delom u gradovima iz kojih je bilo gotovo nemoguće organizovati masovnija bekstva.

Sve navedene činjenice treba uzeti u obzir pri davanju objektivne ocene o mogućnostima uključivanja većeg broja zdravstvenih radnika Jevreja u NOV, no što je stvarno bio uključen.

ZDRAVSTVENI RADNICI JEVREJI — UČESNICI U NARODNOOSLOBODILAČKOM RATU

Uključivanje Jevreja u NOR

Pomenuli smo teško stanje u Jugoslaviji u periodu između dva svetska rata koje je bilo uslovljeno nerešenim nacionalnim pitanjem, ukladanjem demokratskih sloboda od strane monarhofsističkih režima, teškim ekonomskim stanjem, a od 1935. godine sve tešnjim povezivanjem tih režima s fašističkim zemljama. To povezivanje je dovelo Jugoslaviju u takav položaj da je ostala pred sam rat bez saveznika. Aprilski rat je pokazao svu trulost tadanjeg državnog uređenja i nespremnost jugoslovenske vojske za rat.

Po kapitulaciji Jugoslavije rukovodioci raznih političkih stranaka pobegli su u inostranstvo prepustivši jugoslovenske narode njihovoj sudsbari. Međutim, jedino je rukovodstvo Komunističke partije ostalo u zemlji preuzevši na sebe istorijsku ulogu — organizovanje i predvođenje naroda Jugoslavije u borbi protiv okupatora i domaćih izdajnika.

Još 1938. godine, po priključenju Austrije nacističkoj Nemačkoj, CK KPJ je upozorio na predstojeću opasnost od napada Nemačke na Jugoslaviju. U vezi s tim izdao je svojim članovima direktivu da organizuju kurseve za obučavanje i rukovanje oružjem, kao i kurseve prve pomoći.

Nakon kapitulacije Jugoslavije CK KPJ je doneo odluku o produžavanju borbe protiv okupatora. Odluka je doneta početkom maja 1941. g. u Zagrebu („Majsko savetovanje“): izvršiti organizacione pripreme za predstojeću oružanu borbu, formirati udarne grupe koje će diverzijama i sabotažama slabiti vojni i ekonomski potencijal okupatora i koje će u datom momentu prerasti u oru-



Pavle Pap, član CK KPJ, narodni heroj, poginuo avgusta 1941.



Dr Adolf Singer, jedan od organizatora ustan-
ka u Subotici, obešen 18. 11. 1941.



Dr Istvan Gere, jedan od organizatora ustan-
ka u Senti, obešen 11. 11. 1941.



Oto Blam, student, jedan od organizatora
ustanka u Futogu, obešen 27. 10. 1941



Milan Špicer-Milanović, dentist, istaknuti re-
volucionar, ubijen u Jasenovcu 1944.



Ana Finci, student, istaknuti pozadinski partijski radnik u Sarajevu u toku rata. Ubijena u St. Gradiški 1944.



Dr Ružica Rip, prvoborac, obešena od četnika u Kolašinu 20. 3. 1942.

žane jedinice. U sastavu udarnih grupa u mnogim mestima bio je od prvih dana veći broj jevrejskih omladinaca (Subotica, Sombor, Novi Sad, Senta, Sarajevo, Beograd, i dr.). Jednu od prvih sabotaža u Beogradu izvršio je Emil-Guta Almozlin spalivši nemački motocikl.¹⁴⁷

Odluku o oružanom ustanku doneo je CK KPJ 4. jula 1941, nekoliko dana posle napada Nemačke na SSSR. U vezi sa tom odlukom upućen je 12. jula proglaš narodima Jugoslavije s pozivom na oružanu borbu. Članovi CK KPJ krenuli su u sve pokrajine sa zadatkom da organizuju borbene jedinice. Na teren su upućeni i ostali članovi KPJ. Među tim članovima KPJ bilo je i nekoliko zdravstvenih radnika Jevreja: Salamon Anaf, student medicine upućen je u sastav vojne komisije pri OK KPS za okrug Požarevac;¹⁴⁸ Pavle Pap, student medicine, u Dalmaciju;¹⁴⁹ Josip-Pepo Polak, student veterine, u Šibenik;¹⁵⁰ Oto Blam, student veterine u futoški srez.¹⁵¹ Pored njih u organizovanju ustanka učestvovali su i sledeći zdravstveni radnici: u Subotici — dr Adolf Singer, lekar, i Gelert Perl, student medicine; u Senti — dr Ištvan Gere, lekar; u Sarajevu — Hajnrih Fertig, student medicine; u Makedoniji — Đorđe Blajer, dentist, i Avram Sadikario, student medicine; u Bačkoj — dr Ruža Blau-Francetić, lekar, Magda Husar i Klara Feješ, studenti medicine; u Banatu — Franjo Hercog, student medicine; u Boljevcu — dr Vladislav Švarc, lekar, itd.

U vezi sa direktivom CK KPJ donetom na »Majskom savetovanju«, u oslobođilački front se uključio znatan broj Jevreja, u prvom redu omladine. Međutim, imali smo prilike čuti da je u NOR bio »mali broj Jevreja«. Te izjave, iako dobromamerne, ne odgovaraju činjeničnom stanju i one su date bez prethodne objektivne analize stvarnog broja Jevreja učesnika u NOR, tako i mogućnosti masovnijeg njihovog uključivanja. Vladimir Dedijer u svom »Dnevniku« doslovce navodi: »Malo nam je Jevreja prišlo. Ne znam da li poznajem više od 50 Jevreja u našim redovima.«¹⁵² Taj podatak je zapisan krajem 1942. godine. Koliko je on proizvoljan vidi se i po tome što je do tog vremena bilo u sastavu NOR oko 250 samo zdravstvenih radnika. Do sada smo uspeli prikupiti podatke za preko 4000 Jevreja učesnika u NOR. To nije mali broj, što ne znači da nije mogao biti i veći. No, kao što smo rekli, potrebno je proanalizirati i sve objektivne činioce koji su bili presudni u odnosu na mogućnost njihovog masovnijeg uključivanja. Pomenućemo neke od njih:

oko 4200 Jevreja iz Banata je odvedeno u logore već u vreme kada na toj teritoriji još nisu bile formirane partizanske jedinice;¹⁵³

prvi partizanski odredi su se počeli formirati u Srbiji jula 1941. godine, a prve slobodne partizanske teritorije su stvorene u prvoj polovini septembra 1941. Međutim, masovno interniranje Jevreja u Beogradu je otpočelo avgusta 1941. godine.¹⁵⁴ Nadalje, s obzirom na to da su Nemci zabranili slobodno kre-

¹⁴⁷ Zločini fašističkog okupatora i njegovih pomagača protiv Jevreja u Jugoslaviji, Beograd 1957, str. 8.

¹⁴⁸ A. Vitorović, Centralna Srbija, Beograd 1967, str. 58.

¹⁴⁹ D. Gizić, Dalmacija 1941. g., Zagreb 1959, str. 93.

¹⁵⁰ Isto, s. 22.

¹⁵¹ J. Romano, Učešće veterinarskog kadra Vojske u organizovanju ustanka na toj teritoriji, Zbornik referata 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968, str. 191.

¹⁵² Vl. Dedijer, Dnevnik, knjiga 1, Beograd 1945, str. 343.

¹⁵³ B. Ivković, Unštenje Jevreja i pljačka njihove imovine u Banatu 1941—1944, Tokovi revolucije, knjiga 1, Beograd 1967, str. 373.

¹⁵⁴ V. Giljić, Teror i zločini nacističke Nemačke u Srbiji 1941—1944, Beograd 1970, str. 81.

tanje Jevreja uz primenu najstrožih kazni za prekršioce te zabrane, kao i da su putevi koji vode iz Beograda u unutrašnjost Srbije bili pod stalnom nemačkom kontrolom, mogućnosti za masovan beg Jevreja iz Beograda nisu postojale. Bilo je dosta slučajeva da su Jevreji koji su uspeli da pobegnu iz Beograda bili pohvatani od nedićevske straže i četnika i predati Nemcima, koji su ih streljali:

na teritoriji Hrvatske i Slavonije došlo je do formiranja partizanskih odreda nešto kasnije, sem Sisačkog odreda, koji je formiran krajem juna 1941. Prvi lički odred formiran je krajem septembra, Kordunaški i Papučko-krndijski oktobra, a Banijski decembra 1941. godine.¹⁵⁵ Do tog vremena nekoliko hiljada Jevreja s te teritorije je odvedeno u logore smrti;

na teritoriji oko Sarajeva, gde se nalazio najveći broj Jevreja Bosne i Hercegovine, prvi odredi su formirani, i to: Kalinovački krajem septembra, Romanijski i odred »Zvijezda« oktobra 1941. g. Do tog vremena odvedeno je iz Sarajeva oko 4000 Jevreja u logore. Sem toga, u Sarajevu je bio uključen u sastav udarnih grupa veći broj jevrejskih omladinaca. S obzirom na direktivu PK KPJ da članovi udarnih grupa ne napuštaju Sarajevo, jer se predviđalo da će partizanske jedinice napasti Sarajevo, u kom slučaju bi udarne grupe sadejstvovale u napadu. Međutim, do predviđenog napada nije došlo, a u međuvremenu su ustaše pohvatale jevrejske omladince i odveli ih u logore.¹⁵⁶ Bez sumnje je i vraćanje izvesnog broja jevrejskih omladinaca iz Kalinovačkog odreda u Sarajevo, do kojeg je došlo pod uticajem četničkih elemenata koji su se uvukli u odred, dezorientisalo ostale jevrejske omladince koji su nameravali krenuti u partizane.

No, i pored toga u oslobođilački front bio je uključen veći broj Jevreja, naročito jevrejske omladine, što potvrđuju brojne posleratne publikacije i sačuvana dokumentacija. Oni su bili uključeni u sastav udarnih grupa naročito u Subotici, Novom Sadu, Senti, Sarajevu i Beogradu.

U Subotici je početkom juna 1941. g. u sastavu udarnih grupa bilo preko 70 jevrejskih omladinaca i omladinki, koji su već bili članovi SKOJ-a, ili su u to vreme primljeni. Među organizatorima tih udarnih grupa istaknuto mesto su zauzimali dr Adolf Singer i Nikola Geršon. U udarnoj grupi koja je početkom avgusta 1941. g. izvršila prvu sabotažu, od 5 članova četvorica su bili Jevreji. Policija je uspela da ih pohvata, a preki sud je osudio Josipa Lihta (Licht), na smrt, a ostale na robiju. Liht je streljan 15. avgusta 1941. g. u Subotici.¹⁵⁷ Ta presuda nije pokolebala ostale članove udarnih grupa, koji su produžili s vršenjem sabotaža i diverzija. Međutim, septembra 1941. g. prilikom jedne provalе, policija je uspela da pohvata 118 omladinaca članova udarnih grupa, među kojima je bilo oko 70 Jevreja. Preki sud je osudio na smrt vešanjem 9 Jevreja, a ostale na višegodišnju robiju. Preki sud je naveo u obrazloženju presude da su Jevreji tako strogo kažnjeni, jer je »utvrđeno da su oni deo svetske internacionalističko-cionističke zavere u službi boljševizma.« Jevreji koji su osu-

¹⁵⁵ Vojna enciklopedija, tom 6, Beograd 1964, str. 663.

¹⁵⁶ M. Fincl, *Sjećanja iz predretnog revolucionarnog perioda*, Istorijski arhiv Beograda, fond »Memoarska grada«.

¹⁵⁷ M. Šekelj, *Učešće subotičke jevrejske omladine u borbi protiv okupatora*, Jevrejski almanah 1955—1956, str. 119 i 121.

đeni na robiju odvedeni su na prisilne radove u Ukrajinu i Mađarsku, kao i u Borski rudnik i na tim radovima je od njih 31 stradao. Među Jevrejima osuđenima na smrt bili su i sledeći zdravstveni radnici: dr Adolf Singer, kao i studenti medicine Gelert Perl i Aleksandar Fogl (Fogel), a na prisilnim radovima su stradali studenti medicine: Tibor Kaufman, Ladislav Krishaber i Ladislav Vilhajm (Wilheim), kao i Tibor Polak (Pollak), student veterine. Kao pripadnica NOP osuđena je na robiju i dr Jolanda Hajman, lekarka.¹⁶⁰

U Novom Sadu pred drugi svetski rat bilo je oko 10 Jevreja članova KPJ i veći broj skojevaca. U sastavu udarnih grupa bilo je oko 70 jevrejskih omladinaca i omladinki. Od članova KPJ zaduženi su bili za rad na organizovanju ustanka Oto Blam, Lili Bem, Đorđe Mikić i Milan Kom. Blam je uhvaćen od žandarma i obešen 24. oktobra 1941. godine u Futogu, a Lili Bem je obešena 25. novembra 1941. g. u Novom Sadu. Ostali su poginuli prilikom vršenja određenih partijskih zadataka u borbi s žandarmima. Oktobra i novembra mađarska policija je uspela da pohvata 65 jevrejskih omladinaca, članova udarnih grupa koji su osuđeni na višegodišnju robiju, a od njih je 24 stradalo na prisilnim radovima.¹⁶¹

I u Senti u sastavu udarnih grupa bilo je više jevrejskih omladinaca, zahvaljujući uticaju dr Ištvana Gerea, koji je bio jedan od najaktivnijih organizatora ustanka u tom mestu. Fašisti su otkrili njihov rad i preki sud je osudio dr Gerea (lekar), Karolja Levia (stud. medicine), Deneša Levia (tehničar) i Ištvana Milera (tehničar) na smrt vešanjem, koje je izvršeno 11. novembra 1941. g. u Senti, a ostale na višegodišnju robiju.¹⁶²

Jedan od organizatora udarnih grupa u Somboru bio je dr Andrija Fišer (Fischer), a od jevrejskih omladinaca najaktivniji su bili: Tibor Šenbrun (Schönbrun), Olga Braun i Ladislav Bokor. Krajem avgusta 1941. godine mađarski fašisti su otkrili njihov rad i preki sud u Somboru osudio je na smrt vešanjem dr Nandora Popera, lekara iz Bezdana, zbog slanja sanitetskog materijala partizanima, kao i Šandora Glida (Glied), a 23 omladinca je osuđeno na robiju, od kojih je 7 stradalo na prisilnim radovima u Ukrajini.¹⁶³

I u Čakovcu je postojala veća grupa Jevreja članova KPJ ili SKOJ-a. Neke od njih su mađarski fašisti uspeli da otkriju i vojni sud u Pečuhu osudio ih je na višegodišnju robiju.¹⁶⁴

I pored mera koje su preduzeli Nemci protiv Jevreja u Beogradu, ipak je bio uključen u NOP izvestan broj Jevreja, prvenstveno omladinaca. Nemci su uspeli da pohvataju oko 20 jevrejskih omladinaca prilikom izvršavanja sabotaža i diverzija. Među uhapšenim i streljanim bila je Rašela-Šela Baruh, koja je izradivala eksplozivna sredstva. Posebno treba istaći Olgu Alkalaj, člana MK KPJ u Beogradu, koja je bila zadužena organizacijom ustanka. Njen rad otkrio je Gestapo i posle strahovitog mučenja ugušena je u gasnoj komori marta 1942. g.

¹⁶⁰ M. Dubajić, *Organizacija KPJ i SKOJ-a u Subotici 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

¹⁶¹ J. Mirković, *Sistem prekog suđenja na mađarskoj okupacionoj teritoriji 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

¹⁶² J. Dobroš, *Antifašistički pokret otpora u Senti 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

¹⁶³ M. Beljanski, *Hronika o narodnooslobodilačkom ratu u Somboru i okolini 1941—1945*, Sombor 1967.

¹⁶⁴ *Međumurje 1919—1959*, g., Čakovec 1959.

Izneli smo nekoliko primera iz kojih se može očito zaključiti da se Jevreji, naročito omladina, nisu držali pasivno prema zverstvima okupatora, već da su oni u velikom broju stupili u oslobođilački front. Tragedija je bila u tome što su Nemci i ustaše uspeli da odmah na početku ustanka pohvataju najveći broj članova KPJ i SKOJ-a, koji su rukovodili jevrejskom omladinom. Njihova brza likvidacija dezorientisala je ostalu jevrejsku omladinu, što je bio naročito slučaj u Bačkoj. Ostavši bez rukovodstva, veći deo jevrejske omladine se silom prilika pasivizirao. Do toga verovatno ne bi došlo, da su rukovodioci, koji su izbegli prvim hapšenjima, sklonjeni u ilegalnost, pa bi oni bili u mogućnosti da dalje dejstvuju unutar jevrejske omladine u cilju masovnijeg aktiviranja i kasnijeg uključivanja u NOV. Neiskustvo partijskih rukovodilaca u radu pod takvim uslovima dovelo je do mnogobrojnih provala i do brzog hvatanja članova udarnih grupa, i to tim više što nije bila u dovoljnoj meri zastupljena konspirativnost.

Izneli smo neke objektivne razloge koji su bili od presudnog značaja za broj uključenih Jevreja u NOR, odnosno u NOV. No, bilo je i subjektivnih slabosti, koje su se ogledale u izvesnim kolebanjima u pogledu blagovremenog uključivanja u NOV. Ta kolebanja su iskoristili Nemci i ustaše i organizovali brzo odvođenje Jevreja u logore smrti. Kolebanja su došla do punog izražaja kod Jevreja u Bačkoj i u Makedoniji. U vreme odvođenja Jevreja u logore smrti s tih teritorija postojali su brojni partizanski odredi u koje su se Jevreji mogli uključiti pre no što su odvedeni u logore.

Uključivanje zdravstvenih radnika Jevreja u NOR

Pomenuli smo da je CK KPJ uputio 1938. godine svojim članovima direktivu da se obučavaju u rukovanju oružjem, kao i da organizuju kurseve prve pomoći. Među organizatorima ilegalnih kurseva prve pomoći bio je i izvestan broj lekara Jevreja, članova KPJ. Navedeno je da je bio veći broj zdravstvenih radnika Jevreja uključenih u napredni pokret između dva svetska rata. Gotovo svi oni su se uključili u NOR već na početku ustanka. Najveći broj onih koji su bili uključeni u NOR na početku ustanka radio je po zadatku Partije na organizovanju ustanka, dok su oni koji su se kasnije uključili bili angažovani u radu sanitetske službe u sastavu NOV i pozadine. Iz tih razloga podelili smo zdravstvene radnike Jevreje u dve grupe: grupa koja je učestvovala u organizovanju ustanka, i grupa koja je bila uključena u partizanski sanitet.

Zdravstveni radnici — organizatori ustanka

Tu grupu čine prekaljeni revolucionari, predratni članovi KPJ, kao i članovi SKOJ-a. Mnogi od njih su bili osuđivani do rata od Suda za zaštitu države kao komunisti na robiju ili zatvor. S robije su izlazili još revolucionarniji, još borbeniji.

Veliki gubitak za narodnooslobodilačku borbu predstavlja hapšenje i likvidiranje velikog broja revolucionara neposredno po okupaciji Jugoslavije od strane

Nemaca i ustaša. Među njima je bio i znatan broj zdravstvenih radnika Jevreja. Među komunistima Jevrejima zdravstvenim radnicima, koje je uhapsila Mačekova građanska straža noću 30. na 31. mart 1941. godine i koje su ustaše pobili jula 1941. godine, bili su: dr Leo Kun, lekar, i Viktor Rozencvajg (Rosenzweig), student veterine. Međutim, mnogo veći broj je stradao u prvoj godini ustanka na zadacima dobijenim od Partije u vezi s organizovanjem ustanka, ili su bili osuđeni na višegodišnju robiju sa koje se mnogi nisu više vratili.

Pomenućemo najistaknutije zdravstvene radnike koji su bili angažovani na organizaciji ustanka.

LEKARI. Dr Franjo Berger, lekar u Novom Sadu. Član KPJ. U njegovom stanu su održavani sastanci PK KPJ za Vojvodinu u vezi s pripremama za ustank. Mađarski fašisti su otkrili njegov rad, ali je on uspeo da pobegne u Mađarsku, gde je nastavio s ilegalnim radom;

dr Ruža Blau-Francetić, lekar u Bačkoj Topoli. Član KPJ. Po okupaciji Bačke od strane Mađara učestvovala je vrlo aktivno u oslobođačkom frontu. Prilikom jedne provale uhapšena i osuđena od mađarskog prekog suda na smrt, ali je kazna preinačena u robiju;¹⁶⁵

dr Andrija Fišer (Fischer), lekar u Somboru. Član KPJ. Zadužen je bio od Partije za održavanje veze između partijskih organizacija u Somboru i PK KPJ za Vojvodinu. Aktivno učestvovao u organizovanju udarnih grupa. Njegov rad su otkrili mađarski fašisti i osudili ga na 6 godina robije. Odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao krajem 1943.;¹⁶⁶

dr Dragutin Fišl (Fischl), lekar u Novom Sadu. Po zadatku Partije organizovao ilegalne kurseve prve pomoći, a kasnije stupio u NOV;

dr Ištvan Gere (Gerö), lekar u Senti. Član MK KPJ za Sentu. Organizator udarnih grupa, a i lično učestvovao u vršenju sabotaža i diverzija. Njegov rad su otkrili mađarski fašisti i preki sud ga je osudio na smrt. Obešen je u Senti 11. novembra 1941;¹⁶⁷

dr Jolanda Hajman (Heimann), lekar u Subotici. Po okupaciji Bačke aktivno se uključila u NOP, ali je ubrzo uhvaćena i osuđena na višegodišnju robiju;¹⁶⁸

dr Salamon-Moni Levi, član KPJ od 1922. g. Učestvovao u organizovanju ustanka na teritoriji zapadne Bosne, a kasnije je postavljen za političkog komesarja 1. krajiškog partizanskog odreda;¹⁶⁹

dr Adolf Singer, lekar u Subotici. Član MK KPJ za Suboticu. Organizator udarnih grupa, i sam učestvovao u vršenju sabotaža i diverzija. Organizovao je ilegalne kurseve prve pomoći. Njegov rad su otkrili mađarski fašisti, pa ga je preki sud osudio na smrt. Obešen je u Subotici 18. novembra 1941;¹⁷⁰

dr Vladislav Švarc (Schwartz), lekar u Boljevcu. Član KPJ od 1932. g. Po zadatku Partije radio na organizovanju ustanka u boljevačkom kraju. Gestapo je otkrio njegov rad i odveo ga u logor.

¹⁶⁵ *Zene u Hrvatskoj u narodnooslobodilačkoj borbi*, knjiga 1, Zagreb 1955.

¹⁶⁶ M. Beljanski, *Hronika o narodnooslobodilačkom ratu u Somboru i okolini 1941—1945*, Sombor 1967.

¹⁶⁷ J. Mirnić, *Sistem prekog suđenja na mađarskoj okupacionoj teritoriji 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

¹⁶⁸ M. Dubajić, op. cit.

¹⁶⁹ D. Lukac, *Ustanak u Bosanskoj krajini*, Beograd 1967.

¹⁷⁰ J. Mirnić, op. cit.

¹⁷¹ A. Mirković, op. cit. s. 134.

FARMACEUTI. Mr. Rahela Albahari, apotekarski saradnik u Tuzli, član KPJ. Po dolasku ustaša na vlast aktivno učestvuje u NOP, ali je ubrzo odvedena u logor Loborgrad, a zatim u Aušvic, gde je ubijena;¹⁷¹

STUDENTI MEDICINE. Salamon Anaf-»Žika«, član KPJ. Pokrajinski Komitet KP Srbije uputio ga je u Požarevac za člana Vojne komisije pri OK KPJ za Požarevac radi organizovanja ustanka. Kasnije je bio komandir čete u Kosmajskom odredu. Poginuo oktobra 1941. kod Venčana u borbi s Nemcima;¹⁷²

Ladislav Boškar, student iz Sombora. Član SKOJ-a. Kao član udarne grupe uhvaćen pri vršenju sabotaže i osuđen od mađarskog prekog suda na 6 godina robije. Stradao je u Ukrajini 4. decembra 1943. g. na prisilnom radu;¹⁷³

Klara Feješ, student iz Velike Kikinde. Član KPJ. Po kapitulaciji Jugoslavije upućena od CK KPJ u Vojvodinu radi učestvovanja u organizovanju ustanka. Bila je neustrašiv borac i beskompromisni revolucionar. Poginula je 12. novembra 1943. g. kod Bačke Palanke u borbi s mađarskim žandarmima;¹⁷⁴

Hajnrih Fertig, student iz Sarajeva. Član KPJ. Po dolasku ustaša na vlast aktivno učestvuje u pripremama za ustank, ali je ubrzo uhapšen, odveden u logor, gde je ubijen;

Aleksandar Fogl (Fogel), student iz Subotice. Član SKOJ-a. Kao jedan od organizatora udarnih grupa i aktivni učesnik u vršenju sabotaže osuđen je od prekog suda na smrt. Obešen u Subotici 1942.;¹⁷⁵

Franjo Hercog (Herzog), student iz Vel. Bečkereka (Zrenjanin). Član KPJ. Učestvovao u organizovanju prvog partizanskog odreda u Banatu — Bečkerečkog partizanskog odreda, u kojem je bio politički komesar. Po rasformiranju odreda prebegao u Mađarsku, gde je produžio s ilegalnim radom;¹⁷⁶

Marta Husar, student iz Našica. Član SKOJ-a. Po okupaciji Bačke učestvovala je u organizovanju NOP u Novom Sadu. Njen rad je otkriven, pa je osuđena na 12 godina robije;¹⁷⁷

Tibor Kaufman, student iz Subotice. Član SKOJ-a. Kao član udarne grupe uhvaćen prilikom vršenja sabotaže i od prekog suda osuđen na robiju. Stradao je krajem 1943. g. u Ukrajini na prisilnom radu;¹⁷⁸

Lajoš Krishaber, student iz Subotice. Član SKOJ-a. Bio je član udarne grupe i kao takav uhapšen od mađarske policije. Preki sud ga je osudio na robiju. Odveden je na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao krajem 1943.;¹⁷⁹

Karolj Levi (Löwy), student iz Sente. Član MK KPJ za Sentu. Vrlo aktivno učestvovao u organizovanju ustanka, a u prvom redu u organizovanju udarnih grupa. Njegov rad je otkriven pa ga je preki sud osudio na smrt. Obešen je u Senti 11. novembra 1941.;¹⁸⁰

Pavle Pap-»Šiljo«, student iz Perleza. Član CK KPJ. Po dolasku ustaša na vlast učestvovao je u Zagrebu u organizovanju udarnih grupa. Početkom avgusta

¹⁷¹ A. Vitorović, *Centralna Srbija*, Beograd, 1967.

¹⁷² M. Beljanski, op. cit.

¹⁷³ Ljubica Šljajčki — S. Šljajčki, *Klikinda od 1941—1945*, g., Klikinda 1970. str. 7.

¹⁷⁴ J. Mirković, op. cit.

¹⁷⁵ S. Vrg, *Pripreme za ustank i partizanski odredi u Banatu 1941*, g., Vojvodina 1941, Novi Sad 1967, str. 32.

¹⁷⁶ J. Mirković, op. cit., s. 88.

¹⁷⁷ J. Mirković, op. cit.

¹⁷⁸ J. Mirković, op. cit.

¹⁷⁹ J. Doboš, *Antifašistički pokret otpore u Senti 1941*, g., Vojvodina 1941, Novi Sad 1967, str. 234 i 244.

upućen je od CK KPJ u Split radi organizovanja partizanskih odreda. Za kratko vreme uspeo je da organizuje 7 odreda, pa je postavljen za političkog komesara tih odreda. U borbi s talijanskim fašistima bio je zarobljen 15. 8. 1941. i streljan u Skradinu. Posle rata proglašen je za Narodnog heroja.¹⁸¹ U referatu druga Tita, koji je održao na V kongresu KPJ, navodi se: »Pavle Pap, član CK KPJ, neumorni organizator partizanskih odreda, poginuo je u Dalmaciji herojskom smrću, u vreme kada je poveo u borbu partizanske odrede;«¹⁸²

Gelert Perl, student iz Subotice. Član KPJ. Vrlo aktivno je učestvovao u organizovanju udarnih grupa. Njegov rad je otkriven pa je od prekog suda osuđen na smrt. Obešen je u Subotici 18. novembra 1941.;¹⁸³

Avram Sadikario, student iz Bitolja. Član KPJ. Po okupaciji Makedonije aktivno učestvuje u Bitolju na pripremama za ustank. Po zadatku CK KP Makedonije otišao je u Sofiju radi povezivanja rada KP Makedonije i KP Bugarske;

Kornelija Sende-Popović, član KPJ. Učesnik u španskom građanskom ratu u redovima španske republikanske armije. Po povratku iz Španije radila po partijskim zadacima u Beogradu. Njen rad je otkrio Gestapo i streljao ju je na Banjici septembra 1941.;¹⁸⁴

Tibor Šenbrun (Schönbrunn), student iz Sombora. Član SKOJ-a. Kao član udarne grupe uhvaćen je pri vršenju sabotaže i osuđen od prekog suda na 12 godina robije. Odveden na prisilan rad u Ukrajinu, ali je uspeo pobegi na sovjetsku teritoriju decembra 1942. g. Sovjeti su ga internirali dok ne stignu podaci o njemu, ali je u međuvremenu umro;¹⁸⁵

Ladislav Vilhajm (Wilheim), student iz Subotice. Član SKOJ-a. Kao član udarne grupe je uhapšen i osuđen marta 1942. g. na robiju. Stradao je na prisilnom radu u Ukrajinji krajem 1943. g.¹⁸⁶

STUDENTI VETERINE. Oto Blam, student iz Novog Sada. Član SKOJ-a. Po okupaciji Bačke upućen je od Partije u futoški srez radi organizovanja ustanka. Njegov rad je otkriven, pa je od prekog suda osuđen na smrt. Obešen u Futogu 27. oktobra 1941.;¹⁸⁷

Samuel Lerer (Lehrer) — Voja Todorović, student iz Sarajeva. Član KPJ. Po povratku iz Španije, gde se borio u redovima španske republikanske armije, radio je na organizovanju ustanka u severozapadnoj Bosni. Bio je komandir prvog partizanskog odreda koji je formiran na toj teritoriji. Kasnije je bio komandant brigade i divizije. Proglašen je za Narodnog heroja Jugoslavije.¹⁸⁸

Josip-Pepo Polak, student iz Zagreba. Član KPJ. Po kapitulaciji Jugoslavije upućen je od Partije u Šibenik radi organizovanja partizanskog odreda. Formirao

¹⁸¹ B. Leontić *Split 1941. g.*, Beograd 1960.

¹⁸² V kongres Komunističke partije Jugoslavije, Beograd 1949, str. 76.

¹⁸³ M. Sekeli, *Učešće subotičke Jevrejske omladine u borbi protiv okupatora*, Jevrejski almanah 1955—1956, str. 119 i 121.

¹⁸⁴ Istoriski arhiv grada Beograda, Memoarska građa, broj 295.

¹⁸⁵ M. Beljanski, op. cit.

¹⁸⁶ M. Sekeli, op. cit. str. 122.

¹⁸⁷ J. Romano, *Učešće veterinarskog kadra u organizovanju ustanka u Vojvodini*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968, str. 194.

¹⁸⁸ Veterinari, studenti veterinarne i vet. tehničari u NOB-u, Savez veterinarskih društava FNRJ, Beograd 1961, str. 59.

je Šibenički odred i kao njegov komandir bio zarobljen od talijanskih fašista i streljan u Šibeniku 1942;¹⁸⁹

Tibor Polak (Pollak), student iz Subotice. Član SKOJ-a. Kao član udarne grupe bio je uhapšen i osuđen na robiju. Stradao je na prisilnom radu u Ukrajini krajem 1943;¹⁹⁰

DENTISTI. Đorđe Blajer, dentista u Skoplju. Član KPJ. Po okupaciji Makedonije učestvuje u Skoplju u organizovanju ustanka. Njegov rad su otkrili bugarski fašisti i osudili ga na doživotnu robiju. Po oslobođenju Makedonije, oktobra 1944. godine, bio je u redovima NOV;¹⁹¹

Iso Šosberger-Brdarić, dentista iz Valjeva. Član KPJ. Učestvovao u organizovanju ustanka u valjevskom kraju, a zatim kao borac u Valjevskom partizanskom odredu.

Pored navedenih zdravstvenih radnika Jevreja, koji su učestvovali u organizovanju ustanka, odnosno u prvim borbenim akcijama, bio je i veći broj zdravstvenih radnika koji su se uključili u NOP već na početku ustanka i na određeni način pomagali razvoj i jačanje ustanka. Najvećim delom oni su bili otkriveni od okupatora i osuđeni na smrt ili višegodišnju robiju, a neki su odvedeni u koncentracione logore, gde su stradali. Pomenućemo neke koji su stradali kao učesnici u NOP:

lekar: dr Isak Alfandari iz Sarajeva, član KPJ; dr Klara First (Fürst) iz Beograda, član KPJ; dr Nandor Popov iz Bezdana;

studenti medicine: Judita Hajon iz Bijeljine, član KPJ; Ester Papo iz Višegrada, član SKOJ-a; Oto Vesel iz Beograda, član SKOJ-a;

dentisti: Eliezer Papo iz Sarajeva, član KPJ; Šil Andrija iz Aleksinca;

medicinske sestre: Tilda Levi iz Banja Luke.

Prema podacima koje smo uspeli prikupiti, 50 zdravstvenih radnika Jevreja je stupilo u NOP na početku ustanka. Od toga je bilo 33 muškaraca i 17 žena. Od navedenih 50 zdravstvenih radnika stradalo je već u prvim mesecima ustanka 38 (26 muškaraca i 12 žena), odnosno 72,0%. Uzrok tako velikom procentu postradalih leži u drakonskim merama koje je okupator preuzeo već na samom početku ustanka radi sprečavanja njegovog daljeg jačanja.

Zdravstveni radnici u sastavu partizanskog saniteta

Specifičnosti oslobođilačkog rata naroda Jugoslavije, koje su se ogledale, prvenstveno, u načinu njegove organizacije i vođenja borbenih dejstava od strane partizanskih jedinica, zahtevala su primenu specifične organizacije i zdravstvene službe, kako u sastavu NOV tako i pozadine. Potpuno je razumljivo što je u okviru zdravstvene službe najpre došlo do formiranja sanitetske službe, dok je formiranje veterinarske službe usledilo u kasnijem periodu rata, kada su za to sazreli objektivni uslovi.

¹⁸⁹ B. Leontić, op. cit.

¹⁹⁰ M. Sekelić, op. cit. str. 120 i 122.

¹⁹¹ Podaci uzeti iz autobiografije Đorda Blajera, u arhivu Jevrejskog Istoriskog muzeja u Beogradu.

Dr Frida Gutman, prvoborac, zaklana od četnika 1944. god.



Dr Viktor Kon-Kolin, prvoborac, obešen od ljotičevaca u Smederevu 5. 9. 1943.





Dr Miroslav Šlezinger, glavni epidemiolog u NOV, poginuo na Sutjesci početkom juna 1943.



Dr Izidor Perera-Matić, rukovodilac sanitetske službe u Dalmaciji, poginuo 14. 1. 1944.



Dr Albert Atias, rukovodilac sanitetske službe
u 16. vojvodsanskoj diviziji, poginuo 1944. u
Hercegovini.



Mr pharm. Kornel-Kolja Bauer, poginuo krajem
maja 1943. u Crnoj Gori.



Dr Ivo Lev, ubijen od četnika 20. 4. 1944.



Moric Levi, student, prvoborac, jedan od prvih sanitetskih radnika u istočnoj Bosni. Umro od posledica smrzavanja marta 1943.

Rad partizanskog saniteta bio je, pored ostalog, u vrlo teškom položaju i stoga što su okupator i njegovi sateliti grubo kršili Ženevsku konvenciju o neprikosnovenosti ranjenika i sanitetskog osoblja. Posebno obučenim jedinicama tragali su za skrivenim partizanskim ranjenicima i ubijali ih na najzverskije načine skupa sa sanitetskim osobljem koje ih je zbrinjavalo. S obzirom na to da u prvim godinama rata nije postojala sigurna pozadina za evakuaciju ranjenika i bolesnika, oni su ostajali u sastavu borbenih jedinica, što je kočilo njihovu potrebitljivost i borbenost. Za narodnooslobodilačku vojsku je posebno karakteristično da se među borcima negovala ljubav prema ranjenim drugovima i u vezi s tim postavljao se kao prvenstveni zadatak izvlačenje ranjenika s vatreñih položaja i čuvanje do njihovog ozdravljenja, jer kao što je rekao rukovodilac sanitetske službe u ratu »sačuvati život ranjenika značilo je ne samo čuvanje žive sile, nego još i više, čuvanje i jačanje morala borbenih jedinica.¹⁹² Ta ljubav prema ranjenicima negovala se i među sanitetskim osobljem, koje ni u najtežim situacijama nije napušтало ranjenike, već su skupa s njima ginuli. Kao primer navodimo borbe na Sutjesci 1943. u toku 5. neprijateljske ofanzive, u kojoj je poginulo 30 lekara, farmaceuta, medicinara, kao i preko 200 bolničarki.¹⁹³

Nedostatak sanitetskog kadra, a u prvom redu lekara raznih stručnih profila, predstavljao je poseban problem za partizanski sanitet u toku celog rata. Poznato je da je i do rata bio mali broj lekara u Jugoslaviji, kao i da su okupator i njegovi kvislinzi pobili veliki broj lekara Jevreja i Srba već u prvoj godini okupacije (pomenuli smo da je stradalo u logorima oko 435 lekara Jevreja). Od preostalog broja lekara u NOR je stupio u prvoj godini rata mali broj, tako da se problem nedostatka lekara bio ispoljio u svoj oštirini. U ovom radu daćemo pregled broja zdravstvenih radnika Jevreja raznih stručnih profila učesnika u NOR.

LEKARI. Problem popune partizanskih jedinica lekarima pojavio se već od prvog dana rata i nije mogao biti potpuno rešen ni do kraja rata. Broj jedinica u sastavu NOV povećavao se mnogo brže no što je bio priliv lekara. Tako, na primer, u 1941. g. u sastavu NOV bilo je oko 90.000 boraca i samo 43 lekara, a u 1942. oko 150.000 boraca i samo 73 lekara.¹⁹⁴ Od 43 lekara u 1941. godini, 17 su bili Jevreji, a sem njih, u sastavu NOP bilo je još 12 lekara Jevreja. Od 73 lekara u 1942. g. 40 su bili Jevreji. Prema tome, procenat lekara Jevreja u sastavu NOV u 1941. iznosio je 41,8% a u 1942. 56,1%. Doista, u 1942. stupilo je u sastav NOV 33 lekara Jevreja, ali je 7 lekara bilo živih od 17 lekara, koji su stupili u NOV u 1941. godini. Od 33 novoprdošla lekara u 1942. godini, 16 su pripadali grupi lekara angažovanih u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni. Od 33 lekara, koji su stupili u NOV u 1942. godini, stradalo je 18 u toku rata.

U toku 1943. godine došlo je do većeg priliva lekara Jevreja u sastav NOV. U prvoj polovini 1943. g. pristupilo je 21, a u drugoj polovini 85 lekara.

¹⁹² G. Nikolić, *Ranjenici kao operativni i moralni faktor u četvrtoj i petoj neprijateljskoj ofanzivi*, Acta historica medicinae, pharmaciae et veterinariae VIII, 1968, br. 1—2, str. 205.

¹⁹³ G. Nikolić, op. cit., str. 214.

¹⁹⁴ G. Nikolić, *Razvoj sanitetske službe u našoj Armiji*, Beograd 1947. str. 11.

Ukupno 106 lekara od kojih su 33 bili iz sastava ekipe za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni, dok su ostali pristupili najvećim delom iz Splita, kao i iz logora sa Raba. Od navedenih 106 lekara poginulo je 15 u toku rata.

1944. godini u šastav NOV pristupilo je 103 lekara Jevreja, od kojih 13 iz ekipe za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni. Ostali su došli delom iz Italije, gde su se bili sklonili po okupaciji Jugoslavije, a delom iz koncentracionih logora s teritorije Mađarske. Sem toga, 10 lekara koji su dovedeni 1942. i 1943. godine iz Mađarske na prisilan rad u Borski rudnik stupilo je u NOV po njihovom oslobođenju od strane partizanskih jedinica. Oni su ostali u NOV do kraja rata.

Od januara do 9. maja 1945. godine u sastav NOV stupilo je 49 lekara, najvećim delom povratnika iz zarobljeničkih i koncentracionih logora.

U NOR je bilo 1941. godine 29 lekara (17 u NOV i 12 u NOP); 1942. godine 43 (40 u NOV i 3 u NOP); 1943. godine 128 (svi u NOV); 1944. godine 216 (svi u NOV); 1945. godine 265 lekara.

Ukupno je učestvovalo u NOR 323 lekara Jevreja od kojih 308 u sastavu NOV i 15 u sastavu NOP. Pomenuli smo da je bilo u Jugoslaviji pred drugi svetski rat oko 1150 lekara Jevreja, od kojih je 435 stradalo kao žrtve fašističkog terora, a oko 100 odvedeno u zarobljeničke i druge logore, pa su se vratili u Jugoslaviju po završetku rata. Od preostalih 615 lekara u NOR je bilo 323, odnosno oko 52,0%.

Od 323 lekara učesnika u NOR, 284 su bili muškarci, a 39 žene. Od njih je poginulo u ratu 52, odnosno 16,2% (39 muškaraca i 13 žena). Od poginulih je bilo s teritorije Srbije 10, Hrvatske i Slavonije 26, Bosne i Hercegovine 9, Bačke, Baranje i Međumurje 5 i Dalmacije 2.

Pregled broja lekara po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

	1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—45		Svega	
	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž
NOV učest.	11a)	6	26	7	20	1	74	11b)	96c)	7	48	1	275	33	308	
pogin.	5	5	14	4	5		10						34	9	43	
NOP učest.	8	4	1	2									9	6	15	
pogin.	5	3		1									8	1	9	
NOR učest.	19	10	27	9	20	1	74	11	96	7	48	1	284	39	323	
pogin.	10	8	14	5	5		10						39	13	52	

a) Jedan lekar u Pókretu otpora u Francuskoj

b) Jedna lekarka u albanskim partizanskim jedinicama

c) Deset lekara iz Mađarske oslobođeni iz Borskog rudnika

Pregled broja lekara po specijalnostima

specijalnost	učestvovalo	poginulo
opšta praksa	156	26
stomatolozi	42	7
internisti	26	4
hirurzi	18	2
dermatovenerolozi	14	1
neuropsihijatri	11	3
pedijatri	10	2
ginekolazi	9	1
urolozi	7	1
otorinolaringolozi	7	
okulisti	6	
rendgenolozi	4	
epidemiolozi	2	2
bakteriolozi	4	1
ftiziolozi	3	
ortopedi	2	1
biohemici	1	
kozmetici	1	1
Svega	323	52

Od 29 lekara koji su stupili u NOR 1941. godine poginulo je 18, i to u: 1941. g. 6; 1942. g. 8; 1943. g. 2; 1944. g. 2;

od 36 lekara koji su stupili u NOR 1942. poginulo je 19, i to u: 1942. g. 4; 1943. g. 12; 1944. g. 3;

od 106 lekara koji su stupili u NOR 1943. godine, poginulo je 15, i to u: 1943. g. 4; 1944. g. 9; 1945. g. 2.

Najveći broj poginulih lekara bio je u 1943. godini, tj. u toku 4. i 5. neprijateljske ofanzive.

Uključivanjem lekara Jevreja u partizanski sanitet bio je umnogome ublažen problem nedostatka tog stručnog kadra. Oni su bili raspoređeni na raznim sanitetskim dužnostima u vojnom i pozadinskom sanitetu. Vrlo brzo su se prilagodili specifičnim uslovima rada u okvirima partizanskog načina ratovanja, primenjujući onaj način lečenja i ona sanitetska sredstva kojima se raspolagalo u datom momentu i koji su odgovarali taktici partizanskog ratovanja. U toku rata bili su premeštani s jedne na drugu dužnost zavisno od potreba u datom momentu. Lekare Jevreje nalazimo na svim sanitetskim dužnostima u sastavu NOV, a isto tako i u pozadinskom sanitetu. U sastavu NOV bili su na dužnosti referenta saniteta brigada, divizija, načelnika saniteta korpusa do zamenika načelnika saniteta pri Sanitetском odeljenju VŠ, upravnika korpusnih i armijskih bolnica, šefova hirurških ekipa, epidemiologa, nastavnika sanitetskih škola itd.

Pomenućemo samo neke: zamenik načelnika saniteta NOV bio je dr Herbert Kraus; načelnici saniteta korpusa su bili dr Salomon-Moni Levi, dr Izidor Matić-Perera, dr Martin Kolb i dr.; glavni epidemiolog partizanskog saniteta bio je dr Miroslav Šlezinger; glavni hirurg dr Izidor Papo. Neki lekari su radili u po-

zadinskom sanitetu, kao na primer dr Stjepan Policer (Komitet narodnog zdravlja), dr Rudolf Binenfeld (upravnik Više sanitetske škole) i dr.

U mnogim posleratnim edicijama u kojima preživeli borci i rukovodioci iznose svoja sećanja iz narodnooslobodilačkog rata, pominju se i mnogi lekari Jevreji, koji su s ranjenicima delili svako dobro i зло i često skupa s njima stradali. Imena lekara Jevreja, koji su stradali u NOR nalaze se uklesana na spomen-ploči u Vojnoj medicinskoj akademiji u Beogradu.

Naročito je mnogo pisano o dr Mariji Šlezinger kao lekaru i čoveku. Navedemo jedan događaj pred samu njenu smrt. U toku neprijateljske ofanzive teški ranjenici su smešteni u zemunicu, a s njima je bila i dr Marija Šlezinger. U međuvremenu je teško obolela i na samrti tražila da je zakopaju pred ulazom u zemunicu, i na taj način je ulaz bio zamaskiran. Nemci, tragajući za ranjenicima došli su pred ulaz u zemunicu, ali naišavši na grob prekinuli su s daljim traganjem. Na tom mestu je podignuta posle rata spomen-ploča na kojoj piše: »Ovde je pokopana partizanska lekarka drugarica dr Marija Šlezinger. Pred smrt sama je odredila položaj groba da bi svojim kosturom sakrila ulaz u zemunicu. Otkopavši njen grob, neprijatelj je odustao od daljeg traganja. Mrtva partizanka zaštitila je žive drugove.«

Dostojno priznanje za učinjene usluge partizanskom sanitetu dato je i pok. Izidoru Pereri-Matiću. Posle rata novopodignuta vojna bolnica u Splitu nosi njegovo ime.

Svi lekari učesnici u NOR odlikovani su visokim ratnim vojnim odlikovanjima, a sledeći preživeli prvoborci su nosioci »Partizanske spomenice 1941. g.«: dr Jozef Hauptman-Mezić, dr Martin Kolb, dr Herbert Kraus, dr Oto Kraus, dr Salamon-Moni Levi, dr Izidor Papo i dr Roza Papo.

FARMACEUTI. U toku narodnooslobodilačkog rata postavila su se pred farmaceutsku službu dva teška problema: nedostatak stručnog kadra i nedostatak sanitetskog materijala i opreme kojim je trebalo snabdevati partizanski sanitet. I do drugog svetskog rata Jugoslavija je raspolagala relativno malim brojem farmaceuta. Svega ih je bilo oko 1700, ali je taj broj znatno smanjen već prvih meseci po kapitulaciji Jugoslavije, jer su ustaše i Nemci pobili znatan broj farmaceuta Jevreja i Srba.

Narodnooslobodilačka vojska sve do pred kraj rata nije raspolagala sanitetskim skladištima, pa su osnovni izvori sanitetskog materijala bili: plen od neprijatelja, tajni kanali preko kojih se prebacivao taj materijal s okupiranih teritorija, kao i vlastita izrada sanitetske opreme na terenu i lekova korišćenjem lekovitih trava i droga. Taj zadatak je pao u deo farmaceutskom kadru, koji je pored toga morao obavljati i sanitetske dužnosti (lečenje ranjenih i bolesnih partizana) zbog nedostatka lekara. Situacija u pogledu snabdevanja sanitetskim materijalom i opremom donekle se poboljšala krajem rata, kad su saveznici avionima počeli slati taj materijal.

Pomenuli smo da je bilo u Jugoslaviji pred drugi svetski rat oko 1700 farmaceuta, od kojih oko 350 Jevreja (20,6%). Od 350 farmaceuta Jevreja stradalo je kao žrtve fašističkog terora 134, a izvestan broj po kapitulaciji Jugoslavije odveden je u zarobljeničke logore. Od preostalog broja farmaceuta u NOR

je učestvovalo 71 (52 muškaraca i 18 žena) i to: u sastavu NOV 60 i u sastavu NOP 11. Od učesnika u sastavu NOV je poginulo 7, a u NOP takođe 7. Svega je stradalo 14 farmaceuta, odnosno 20,3% od ukupnog broja učesnika u NOR.

Pregled broja farmaceuta po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

		1941.		1942.		1943—I		1943—II		1944.		1945.		svega		
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	Svega
NOV	učest.	1		4	2	2		24	7	8	6	6		45	15	60
	pogin.	1		2	2			2						5	2	7
NOP	učest.	8	3											8	3	11
	pogin.	5	2											5	2	7
NOR	učest.	9	3	4	2	2		24	7	8	6	6		51	18	71
	pogin.	6	2	2	2			2						10	4	14

U NOV je stupio 1941. godine samo jedan farmaceut Jevrejin. To je bio mr Nisim Almozino iz Beograda, koji je imao 60 godina. On je bio najstariji farmaceut u NOV. Po izlasku na oslobođenu teritoriju formirao je partizansko sanitetsko skladište na teritoriji Užičke republike. Njegov rad su prekinuli četnici, koji su ga uhvatili oktobra 1941. godine kod Kablarsko-ovčarske klisure i zaklali. Pored njega, u sastav NOP je pristupilo još 11 farmaceuta na početku ustanka, od kojih je okupator uspeo 7 da pohvata i pobije. Oni su, i pored velike opasnosti da budu otkriveni, slali tajnim kanalima sanitetski materijal partizanskim jedinicama.

VETERINARI. Od oko 120 veterinara Jevreja, koliko ih je bilo pre početka drugog svetskog rata, 76 ih je stradalo od fašističkog terora. Od preostalog broja u NOV je stupilo 22 veterinara, od kojih su trojica poginula. Zbog nedostatka lekara, u prvim godinama rata veterinari su bili angažovani u radu sanitetske službe. Na sanitetskoj dužnosti su poginula 2 veterinara (Samuel Altarac i Moric Kamhi). U drugoj polovini 1943. g. formirana je u sastavu NOV i veterinarska služba. Neki od veterinara Jevreja su postavljeni na rukovodeće dužnosti u sastavu NOV: Dezider Herman (šef veterinarske službe 8. korpusa), dr Jaša Romano (šef veterinarske službe 5. korpusa), Jakov Kalderon (šef veterinarske službe 4. operativne zone), Albert Atias (šef veter. službe 4. armije). Herman Dezider, veterinarski pukovnik jugoslovenske vojske, bio je najstariji veterinarian u sastavu NOV. Izvestan broj veterinara je bio raspoređen u sastav pozadinske veterinarske službe na oslobođenim teritorijama: dr Žiga Bril, dr Josip Gostl, Ignac Bien, Ignac Laslo, Arnold Hofman, i dr. Najstariji veterinarian u NOR bio je Bien — imao je preko 70 godina.

Pregled broja veterinara po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

		1941.		1942.		1943.		1944.		1945.		1941—1945.		Svega		
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	Svega
učestvovalo		2		3		8		6	1	2		21	1	22		
poginulo		1		1		1						3		3		

Od preživelih veterinara učesnika u NOR, dr Jaša Romano je nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.«

DENTISTI. Od oko 160 dentista Jevreja, koliko ih je bilo u Jugoslaviji pred drugi svetski rat, 103 su stradali kao žrtve fašističkog terora, a od preostalih 31 je učestvovao u NOR. Oni su bili angažovani delom na raznim vojnim i političkim dužnostima, a delom u sastavu partizanskog saniteta. Na vojnim i političkim dužnostima su bili: Đorđe Blajer, Julijana Rajter, Iso Šosberger-Brdarić i Drago Volner. Od 31 učesnika u NOR poginulo je 8, ili 22,6%.

Pregled broja dentista po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

	1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—1945.		Svega
	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	
NOV učest.	5		3	2	1		10	1	4	1	1		24	4	28
NOV pogin.	2		1	1			1		1				4	2	6
NOP učest.	2	2											2	2	4
NOP pogin.	2												1		2
NOR učest.	6	2	3	2	1		10	1	4	1	1		25	6	32
NOR pogin.	4	1	1				1		1				6	2	8

Zahvaljujući tim dentistima, mnoge sanitetske ustanove imale su u svom sastavu zubne stanice ili ambulante.

Od preživelih dentista nosioci »Partizanske spomenice 1941. g.« su: Đorđe Blajer, Iso Šosberger-Brdarić i Drago Volner.

STUDENTI MEDICINE. U NOR je učestovao veći broj studenata medicine Jevreja. Izvestan broj tih studenata učestvovao je u organizovanju ustanka, kao i u akcijama udarnih grupa. U tim akcijama je poginulo 17 studenata. U prvim partizanskim odredima bilo je 16 studenata Jevreja, od kojih je poginulo u toku rata 13. Najveći broj tih studenata na početku ustanka nije bio u sastavu partizanskog saniteta, već su učestvovali kao borci ili vojni i politički rukovodioci u sastavu partizanskih jedinica. Neki od njih su poginuli herojskom smrću. Pomenućemo neke od njih: Isak Alfandari-»Alfo« poginuo je kao puškomitrailjezac; Salomon Anaf-»Žika« poginuo je kao komandir čete; Vladimir Majder-Kurt poginuo je kao član Glavnog štaba Hrvatske; Pavle Pap-»Šiljo« poginuo je kao politički komesar grupe dalmatinskih partizanskih odreda (proglašen za Narodnog heroja) itd.

Značajnu ulogu u organizovanju saniteta na početku ustanka odigrali su neki studenti medicine: Markus Abinun je organizovao prvu partizansku bolnicu u Okruglici (Bosna); Moric Levi prvu bolnicu u Strigovu;¹⁹⁵ Cila Albahari prvu bolnicu u Žumberku¹⁹⁶ itd. U toku rata studenti medicine su zamenjivali lekare i bili raspoređeni na dužnosti referenata saniteta bataljona i brigada, ili pomoćnika upravnika bolnica.

Od 103 studenata medicine u NOR poginulo je 36, ili 34,9%. Na sanitetskim dužnostima je poginulo 8, dok su ostali poginuli kao borci, vojni i politički rukovodioci, ili kao učesnici u pokretu otpora.

¹⁹⁵ Draginja Baruh, Moric Levi — borac i lječnik iz narodnooslobodilačkog rata, Vojnosanitetski pregled 11, 1960.

¹⁹⁶ Žene u Hrvatskoj u narodnooslobodilačkoj borbi, Zagreb 1955.

Pregled broja studenata medicine po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

		1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—1945.		Svega
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	
NOV	učest.	14	2	4	1	5	—	20	10	19	6	3	1	65	20	85
	pogin.	12	1					3	3					15	4	19
NOP	učest.	12	7											12	7	19
	pogin.	11	6											11	6	17
NOR	učest.	26	9	4	1	5	—	20	10	19	6	3	1	76	27	104
	pogin.	23	7					3	3					26	10	36

Od 35 studenata medicine, koji su stupili u NOR 1941. godine, rat je preživelo 7 studenata od kojih su nosioci »Partizanske spomenice 1941. g.«: Cila Albahari i Maksim Štern-Šternić.

STUDENTI FARMACIJE. U nekim statističkim podacima se navodi da je pred drugi svetski rat bilo samo 19 studenata farmacije Jevreja.¹⁹⁷ Taj podatak je netačan, jer smo utvrdili da ih je bilo preko 50, od kojih su 13 stradali kao žrtve fašističkog terora, 26 su učestvovali u NOR, a 15 su se sklonili u neke susedne zemlje po kapitulaciji Jugoslavije.

Od 26 učesnika u NOR poginula su 4 (1 muškarac i 3 žene) i svi su bili u sastavu NOV.

Pregled broja studenata farmacije po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

		1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—1945.		Svega
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	
NOV	učest.	—	1	—	2	1	—	10	4	5	3	—	—	16	10	26
	pogin.				1			1	1	1	1			1	3	4

Studenti farmacije su bili raspoređeni na dužnostima referenata za apotekarstvo brigada i divizija ili u sanitetskim skladištima. Prvi priručnik za trupnu apotekarsku službu napisao je student Majer Musafija (»Priručnik za divizijskog apotekara«).

Jedini student farmacije koji je stupio u NOV 1941. g. je Rea Almozljino i ona je nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.«. Ona je i jedini preživeli član porodice Almozljino: otac (mr Nisim), mati i dva brata su stradali u sastavu NOV.

STUDENTI VETERINE. Od oko 30 studenata veterine, koliko ih je bilo pred drugi svetski rat, 14 su stradali kao žrtve fašističkog terora, a 10 su učestvovali u NOR. Od navedenih 10 studenata samo su 3 bili na veterinarskim dužnostima, dok su ostali učestvovali u organizovanju ustanka ili su bili na vojnim dužnostima u sastavu NOV. U organizovanju ustanka učestvovali su: Oto Blam, Tibor Polak i Ladislav Vilhajm. Svi su oni pobijeni od okupatora. Na vojnim dužnostima su bili:

¹⁹⁷ E. Mosbacher, *Jugoslovenski Jevreji u svjetlosti statistike*, Jevrejski narodni kalendar 5570. g. (1940—1941. g.).

Samuel Lerer — Voja Todorović, španski borac i komandant brigade i divizije u NOV. Nositelj je ordena Narodnog heroja Jugoslavije i »Partizanske spomenice 1941. g.«;

Josip-Pepo Polak, koji je poginuo kao komandir Šibeničkog partizanskog odreda;

Fedor Satler, koji je poginuo na dužnosti obaveštajnog oficira.

Pregled broja studenata veterinarne po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

	učest.	1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—45.	
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž
NOV	učest.	3						2				2		7	
	pogin.	2												2	
NOP	učest.	3												3	
	pogin.	3												3	
NOR	učest.	6						2				2		10	
	pogin.	5												5	

MEDICINSKE SESTRE. Do drugog svetskog rata broj medicinskih sestara bio je vrlo mali. Kao žrtve fašističkog terora stradalo je 10, a u NOR je učestvovalo 19 medicinskih sestara. Sem toga, jedna je učestvovala u Pokretu otpora u Francuskoj, a jedna u Pokretu otpora u Belgiji. U najvećem broju slučajeva to su bile priučene medicinske sestre.

Pregled broja medicinskih sestara po godinama stupanja u borbu

	učest.	1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—1945. Svega		
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	
NOV	učest.	3		2		8		3				16		16		
	pogin.	1										1		1		
NOP	učest.	1										1		1		
	pogin.	1										1		1		
Pokret otpora u Belgiji	učest.	1										1		1		
	pogin.													—		
Pokret otpora u Francuskoj	učest.		1									1		1		
	pogin.													—		
Svega	učest.	2		4		2		8		3			19		19	
	pogin.	1		1								2		2		



Josip Almozino, student, prvoborac, poginuo
3. 8. 1942.



Brajković Edgard, student, prvoborac, poginuo
1942.



Natko Nik, učenik, poginuo kao bolničar
25. 5. 1944. prilikom neprijateljskog desanta
na Drvar



ŠLEZINGER DR MARIJA
1895.-1943.

ZAVRIJEME 4 NEPRIJATELJSKE
OFENZIVE OVDJE JE SAHRANJENA
PARTIZANSKA LIJEČNICA MARIJA
ŠLEZINGER

MRTVA PARTIZANKA GROBOM JE
MASKIRALA I ŠTITILA RANJENE
DRUGOVE

Spomen-ploča
na grobu
dr Marije Šlezinger



Vladimir Nazor s bolničarkom Sidom Montilija



Dr Salamon-Moni
Levi, prvoborac, šef
sanitet 3. korpusa
u ratu

Dr Milan Vajs,
partizanski lekar,
ukazuje lekarsku
pomoć detetu u
izbeđilištvu



APOTEKARSKI POMOĆNICI. Nedostatak farmaceutskog kadra u sastavu NOV rešavan je putem kurseva za osposobljavanje apotekarskih pomoćnika. Te kurseve je završilo u ratu 22 jevrejska omladinca i omladinki. Oni su po završetku kursa raspoređeni na dužnosti referenata za apotekarstvo u brigadama i ambulantama.

Pregled broja apotekarskih pomoćnika po godinama stupanja u narodnooslobodilačku vojsku

	učest.	1941.		1942.		I—1943.		II—1943.		1944.		1945.		1941—1945.			Svega
		m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž
NOV		1		2	1	1		6	10	1	3			8	15	23	
	pogin.									1					1	1	

Od preživelih apotekarskih pomoćnika osposobljenih u ratu Eliezer Katan je nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« Izvestan broj tih apotekarskih pomoćnika završio je posle rata farmaceutske studije.

BOLNIČARI. Profesionalnih bolničara bilo je do drugog svetskog rata među Jevrejima vrlo malo i oni su gotovo svi stradali kao žrtve fašističkog terora. U toku rata organizovan je velik broj kurseva raznih profila (niži, srednji i viši sanitetski kurs, epidemiološki kurs i dr.) za osposobljavanje nižeg i srednjeg sanitetskog kadra za potrebe NOV i pozadine. Među učesnicima tih kurseva nalazimo i velik broj jevrejskih omladinika i omladinaca, koji su po završetku odgovarajućih kurseva raspoređeni za četne, bataljonske i brigadne bolničare, kao i za referente saniteta bataljona i brigada, a neki su radili u partizanskim bolnicama.

Dužnost bolničarskog kadra bila je u uslovima partizanskog rata vrlo teška i ona je zahtevala ne samo ogromne fizičke napore nego i izlaganje sopstvenog života pri izvlačenju ranjenika sa vatreñih položaja. Bolničarke nisu samo zbrinjavale ranjenike, već su morale često da ih s puškom u ruci brane prilikom neprijateljskog napada na bolnice. Svoja oskudna stručna znanja dopunjavale su velikom ljubavlju i požrtvovanjem pri zbrinjavanju ranjenika i bolesnika i često su se i same zarazile negujući bolesnike od pegavog ili trbušnog tifusa. Mnoge bolničarke Jevreijke ostale su u sećanju preživelih partizana. Pomenemo samo neke od njih:¹⁹⁸

Brankica Daniti, koju su ranjenici od milošte zvali »Majkica«, hrabro je poginula 1944. godine braneći puškom u ruci ranjenike u bolnici u Trnavi prilikom napada četnika na bolnicu;

Frida Bihler-Levi — »Dunja«, koja je stupila u sastav NOV na početku ustanka. Pokazala je izvanredne organizacione sposobnosti, pa je dobila čin majora kao referent saniteta za Srem. Poginula je 1944. g. u borbi s Nemcima;

Jelka Šabenic, koja je junački poginula 1942. godine kod Šekovića (Istočna Bosna) braneći ranjenike prilikom četničkog napada na bolnicu.

U toku rata poginulo je 78 bolničarki i bolničara i o mnogima od njih moglo bi se opširno pisati. Međutim, i među preživelim bolničarkama bilo je

¹⁹⁸ *Bolničarke i bolničari poginuli u NOR 1941—1945. g., Sanitetski tehničar 5, 1981. g.*

vrlo zaslužnih za partizanski sanitet. Pomenućemo samo Haniku Altarac »Vuja«, koja je formirala prvu partizansku ambulantu na Romaniji 1941. godine.

Grešili bi ako ne bismo pomenuli još tri bolničarke — dve najstarije i jednu najmlađu bolničarku u sastavu NOV. To su:

Tereza Almozilino, starica od preko 60 godina, koja je pošla u borbu na početku ustanka skupa s mužem, dva sina i kćerkom. Svi su poginuli u borbi sem kćerke. Tereza Almozilino je poginula krajem maja 1943. g. na Sutjesci u toku neprijateljske ofanzive, kao bolničarka u Centralnoj bolnici VŠ;

Liza Benvenisti, starica od preko 60 godina, koja je pošla u partizane na početku ustanka skupa s mužem, dva sina i kćerkom. Svi su poginuli u borbi. Liza je umrila od pegavog tifusa početkom juna 1943. g. na Sutjesci kao bolničarka u Centralnoj bolnici VŠ;

Jelica Anaf, kći Fride Bihler-Levi, koja je imala samo 11 godina kada je na početku ustanka stupila u redove partizana. Poginula je 1944. skupa s majkom u Sremu u borbi s Nemcima.

I u talijanskim logorima, a naročito u logoru na Rabu, u kojima su bili internirani Jevreji, vršena je obuka jevrejskih omladinaca i omladinki u ukazivanju prve pomoći, odnosno osposobljavani su za bolničare za potrebe partizanskog saniteta. Po kapitaluciji Italije iz tih logora izišao je velik broj bolničarki i bolničara, koji su stupili u partizanske jedinice. Po oslobođenju logora na Rabu oni su bili raspoređeni u sastav Jevrejskog rapskog bataljona, a kasnije u jedinice 7. banjiske divizije, 35 bolničarki stupilo je u 4 slovenačka bataljona Rabske brigade; a ostali u jedinice 6. i 35. ličke divizije, kao i u razne druge sanitetske ustanove. Od 35 bolničarki koje su bile raspoređene u sastav naveđena 4 slovenačka bataljona, poginule su 3 na teritoriji Slovenije.¹⁹⁷

Pregled broja bolničarki i bolničara po godinama stupanja u narodnooslobodilački rat

	1941. 1942. I—1943. II—1943. 1944. 1945. 1941—1945.												Svega		
	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž			
NOV učest.	4	50	9	34	5	32	26	234	14	34	1	1	59	384	443
pogin.	2	36	1	11	5	2	18		3		5	74	79		

Od 443 bolničarki i bolničara u sastavu NOV poginulo je 79 (17,8%). Najveći procenat gubitaka bio je kod bolničarki i bolničara koji su stupili u NOV u 1941. i 1942. godini. Od 97 poginulo je 51 (52,6%). Visoki procenat poginulih u prve dve godine rata očito govorio o vrlo teškim uslovima pod kojima je radio taj stručni kadar.

Od preživelih bolničarki i bolničara, koji su stupili u NOV na početku ustanka, nosilići »Partizanske spomenice 1941. g.« su: Rahela Albahari, Hanika-Vuja Altarac, Matilda Altarac, Olivera Gutman, Danica Kabiljo, Tilda Lerer-Todorović, Donka Papo-Baković, Renika Papo, Jozefina Pilinger, Rudi Rajh, Ruta D. Salom i Zlata D. Salom.

¹⁹⁷ Pismene Izjave Ante Romano, Davida Kabilja »Dača«, Edite Lederer — u JIM, Beograd.

Posle rata izvestan broj bolničarki i bolničara upisao se na medicinske studije i danas su svršeni lekari.

VETERINARSKI BOLNIČARI. Do drugog svetskog rata nije bilo u Jugoslaviji veterinarskih bolničara Jevreja. U toku rata osposobljena su za taj poziv dvojica, od kojih je 1 poginuo 1944. godine.

Broj zdravstvenih radnika učesnika u narodnooslobodilačkom ratu 1941. godine

		NOV			NOP			NOR		
		m	ž	svega	m	ž	svega	m	ž	svega
Lekari	učestvovalo	11a)	6	17	8	4	12	19	10	29
	poginulo	5	5	10	5	3	8	10	8	18
Farmaceuti	učestvovalo	1		1	8	3	11	9	3	12
	poginulo	1		1	5	2	7	6	2	8
Veterinarji	učestvovalo	2		2				2		2
	poginulo	1		1				1		1
Dentisti	učestvovalo	5		5	2	2b)	4	7	2	9
	poginulo	2		2	2		2	4		4
Studenti medicine	učestvovalo	14	2	16	12	7	19	26	9	35
	poginulo	12	1	13	11	6	17	23	7	30
Studenti farmacije	učestvovalo		1	1					1	1
	poginulo									
Studenti veterinarne	učestvovalo	3		3	3		3	6		6
	poginuo	2		2	3		3	5		5
Medicinske sestre	učestvovalo		1c)	1		1	1		2	2
	poginulo					1	1		1	1
Apotekarski pomoćnici	učestvovalo	1		1				1		1
	poginulo									
Sanitetски boničari	učestvovalo	4	50	54				4	50	54
	poginulo	2	36	38				2	36	38
Veterinarski boničari	učestvovalo									
	poginulo									
Svega	učestvovalo	41	60	101	33	17	50	74	77	151
	poginulo	25	42	67	26	12	38	51	54	105

a) Jedan lekar u Pokretu otpora u Francuskoj

b) Jedna dentistkinja u Pokretu otpora u Mađarskoj

c) Jedna medicinska sestra u Pokretu otpora u Belgiji

*Broj zdravstvenih radnika u narodnooslobodilačkom ratu 1942. godine
(novopridošli)*

		NOV			NOP			NOR		
		m	ž	svega	m	ž	svega	m	ž	svega
Lekari	učestvovalo	26	7	33	1	2	3	27	9	36
	poginulo	14	4	18		1	1	14	5	19
Farmaceuti	učestvovalo	4	2	6				4	2	6
	poginulo	2	2	4				2	2	4
Veterinari	učestvovalo	3		3				3		3
	poginulo	1		1				1		1
Dentisti	učestvovalo	3	2	5				3	2	5
	poginulo	1	1	2				1	1	2
Studenti medicine	učestvovalo	4	1	5				4	1	5
	poginulo									
Studenti farmacije	učestvovalo		2	2				2	2	
	poginulo		1	1				1	1	
Studenti veterinarne	učestvovalo									
	poginulo									
Medicinske sestre	učestvovalo		4	4				4a)		4
	poginulo		1	1				1		1
Apotekarski boničari	učestvovalo		2	2				2		2
	poginulo									
Sanitetski bolničari	učestvovalo	9	34	43				9	34	43
	poginulo	1	12	13				1	12	13
Veterinarski boničari	učestvovalo									
	poginulo									
Svega	učestvovalo	49	54	103	1	2	3	50	56	106
	poginulo	19	21	40		1	1	19	22	41

a) Jedna medicinska sestra u Pokretu otpora u Francuskoj

*Broj zdravstvenih radnika u narodnooslobodilačkom ratu 1943. godine
(novopridošli)*

		NOV			NOP			NOR		
		m	ž	svega	m	ž	svega	m	ž	svega
Lekari	učestvovalo poginulo	94 15	12a)	106 15				94 15	12 15	106 15
Farmaceuti	učestvovalo poginulo	26 2	7	33 2				26 2	7 2	33 2
Veterinari	učestvovalo poginulo	8 1		8 1				8 1		8 1
Dentisti	učestvovalo poginulo	11 1	1	12 1				11 1	1 1	12 1
Studenti medicinske	učestvovalo poginulo	25 3	10 3	35 6				25 3	10 3	35 6
Studenti farmacije	učestvovalo poginulo	11 1	4 1	15 2				11 1	4 1	15 2
Studenti veterinare	učestvovalo poginulo	2		2				2		2
Medicinske sestre	učestvovalo poginulo		10	10					10	10
Apotekarski pomoćnici	učestvovalo poginulo	6 1	10 1	16 1				6 1	10 1	16 1
Sanitetski bolničari	učestvovalo poginulo	31b) 2	266 23	297 25				31 2	266 23	297 25
Veterinarski bolničari	učestvovalo poginulo	1 1		1 1				1 1		1 1
Svega	učestvovalo poginulo	215 26	320 29	535 55				215 26	320 29	535 55

a) Jedna lekarica u albanskim partizanskim jedinicama

b) Jeden bolničar u albanskim partizanskim jedinicama

*Broj zdravstvenih radnika u narodnooslobodilačkom ratu 1944. godine
(novoprdošli)*

		NOV			NOP			NOR		
		m	ž	svega	m	ž	svega	m	ž	svega
Lekari	učestvovalo poginulo	96a)	7	103				96	7	103
Farmaceuti	učestvovalo poginulo	8	6	14				8	6	14
Veterinari	učestvovalo poginulo	6	1	7				6	1	7
Dentistii	učestvovalo poginulo	4	1	5				4	1	5
Studenti medicine	učestvovalo poginulo	19	6	25				19	6	25
Studenti farmacije	učestvovalo poginulo	5	3	8				5	3	8
Studenti veterrine	učestvovalo poginulo									
Medicinske sestre	učestvovalo poginulo		3	3				3	3	
Apotekarski pomoćnici	učestvovalo poginulo	1	3	4				1	3	4
Sanitetski bolničari	učestvovalo poginulo	14	32	46				14	32	46
Veterinarski bolničari	učestvovalo poginulo	1		1				1		1
Svega	učestvovalo poginulo	154	62	216				154	62	216
			5	5				5	5	

a) Dесет lekara iz Mađarske na prisilnom radu u Borskom rudniku stupili 1944. u NOV;
Jedan lekar iz Jugoslavije u sastavu Crvene armije

**Broj zdravstvenih radnika u narodnooslobodilačkom ratu 1945. godine
(novopridošli)**

*Zbirni pregled zdravstvenih radnika učesnika u narodnooslobodilačkom ratu
1941 — 1945.*

		NOV			NOP			NOR		
		m	ž	svega	m	ž	svega	m	ž	svega
Lekari	učestvovalo	275	33	308	9	6	15	284	39	323
	poginulo	34	9	43	5	4	9	39	13	52
Farmaceuti	učestvovalo	45	15	60	8	3	11	53	18	71
	poginulo	5	2	7	5	2	7	10	4	14
Veterinari	učestvovalo	21	1	22				21	1	22
	poglunulo	3		3				3		3
Dentisti	učestvovalo	24	4	28	2	2	4	26	6	32
	poginulo	4	2	6	2		2	6	2	8
Studenti medicine	učestvovalo	65	20	85	12	7	19	77	27	104
	poginulo	15	4	19	11	6	17	26	10	36
Studenti farmacije	učestvovalo	16	10	26				16	10	26
	poginulo	1	3	4				1	3	4
Studenti veterinarne	učestvovalo	7		7	3		3	10		10
	poginulo	2		2	3		3	5		5
Medicinske sestre	učestvovalo		18	18		1	1		19	19
	poginulo		1	1		1	1		2	2
Apotekarski pomoćnici	učestvovalo	8	15	23				8	15	23
	poginulo		1	1				1	1	1
Sanitetski bolničari	učestvovalo	59	384	443				59	384	443
	poginulo	5	74	79				5	74	79
Veterinarski bolničari	učestvovalo	2		2				2		2
	poginulo	1		1				1		1
Svega	učestvovalo	522	500	1022	34	19	53	556	519	1075
	poginulo	70	97	167	27	11	38	97	108	205

Samuel Lerer (Voja
Todorović), student
prvoborac, narodni heroj,
komandant divizije u ratu





Dr Roza Papo, prvoborac,
prva žena general u JNA



Dr Izidor Papo, prvoborac,
glavni hirurg u NOV



Maketa vojne bolnice u Splitu koja nosi naziv
»Dr Izidor Perera-Matić«.

OPŠTI OSVRT NA UČEŠĆE JEVREJA ZDRAVSTVENIH RADNIKA U NOR

Na osnovu napred iznetih podataka o učešću Jevreja zdravstvenih radnika u narodnooslobodilačkom ratu, mogu se izvući sledeći zaključci:

1. U NOR je učestvovao znatan broj Jevreja zdravstvenih radnika i pored toga što su okupator i njegovi pomagači pogubili u raznim logorima oko 1000 tih radnika. Procenat uključenih zdravstvenih radnika u odnosu na njihov broj do drugog svetskog rata iznosi: 27,8% lekara; 19,1% farmaceuta; 15,0% veterinara; 19,4% dentista; 44,8% studenata medicine; 52,5% studenata farmacije; 33,3% studenata veterine. Međutim, navedeni procenti ne daju pravu sliku o stvarnom broju učesnika u NOR, jer nije odbijen broj zdravstvenih radnika koji su stradali kao žrtve fašističkog terora. Po odbitku tog broja, procenat uključenih u NOR iznosi: 43,5% lekara; 31,3% farmaceuta; 40,7% veterinara; 54,3% dentista; 63,7% studenata medicine; 77,7% studenata farmacije; 66,6% studenata veterine.

2. U NOR je poginulo 205 zdravstvenih radnika od 1075 koliko je bilo uključeno u NOR, odnosno oko 19,1%. U sastavu NOV je poginulo 167, a u sastavu NOP 38 lica. Broj i procenat poginulih je iznosio, u: 1941. g. 105 (51,0%); 1942. g. 41 (20,0%); 1943. g. 55 (26,9%); 1944. g. 5 (2,2%).

3. Procenat poginulih zdravstvenih radnika po stručnim profilima, u odnosu na ukupan broj stradalih, iznosi: 25,7% lekara; 7,8% farmaceuta; 1,47% veterinara; 3,46% dentista; 17,3% studenata medicine; 1,98% studenata farmacije; 2,47% studenata veterine; 1,0% medicinskih sestara; 0,5% apotekarskih pomoćnika; 38,6% sanitetskih bolničara; 0,5% veterinarskih bolničara.

4. Od 1075 zdravstvenih radnika u sastavu NOR, rat je preživelo 870 lica (80,9%). Oni bi, bez sumnje, najvećim delom stradali kao žrtve fašističkog terora da se nisu blagovremeno uključili u NOR.

5. U toku drugog svetskog rata stradalo je oko 1137 zdravstvenih radnika Jevreja u Jugoslaviji- od kojih 932 kao žrtve fašističkog terora, dok su 205 poginula u NOR. Broj stradalih i poginulih zdravstvenih radnika po stručnim profilima vidi se iz sledećeg pregleda:

Profesija	Broj u 1941. g.	Broj stradalih kao žrtve fašizma	Broj poginulih u NOR	Svega	u %
Lekari	1150	435	52	487	42,3
Farmaceuti	350	135	14	149	42,0
Veterinari	120	76	3	79	65,83
Dentisti	160	103	8	111	68,7
Studenti medicine	250	90	36	126	50,0
Studenti farmacije	54	13	4	17	31,4
Studenti veterine	30	14	5	19	63,3
Medicinske sestre	19	14	2	16	73,6
Apotekarski pomoćnici	17	17	1*	18	
Sanitetски bolničari	29	29	79*	108	
Veterinarski bolničari	—	—	1*	1	
Primalje	?	6	—	4	
Svega:		932	205	1137	

* Osposobljeno u sastavu NOV

Iz prednjeg pregleda se vidi da je drugi svetski rat preživelo: oko 663 lekara (269 u sastavu NOV); oko 200 farmaceuta (56 u sastavu NOV); oko 40 veterinara (19 u sastavu NOV); oko 50 dentista (24 u sastavu NOV); oko 126 studenata medicine (67 u sastavu NOV); oko 37 studenata farmacije (22 u sastavu NOV); oko 11 studenata veterine (5 u sastavu NOV). Ukupno je od navedenih stručnih profila preživelo drugi svetski rat 1127 lica, od kojih 461 u sastavu NOV. Ostala preživela lica koja nisu učestvovala u NOR spasena su delom blagovremenim sklanjanjem u neke susedne zemlje, dešom što su bila u mešovitim brakovima, a jedan manji broj vratio se iz internacije iz raznih koncentracionih i zarobljeničkih logora.

6. Procenat stradalih i poginulih zdravstvenih radnika po pokrajinama je sledeći: Hrvatska i Slavonija 31,35%; Bačka, Baranja i Međimurje 24,2%; Srbija 22,2%; Banat 8,65% Bosna i Hercegovina 8,65% Makedonija 3,87%, itd.

Jevreji zdravstveni radnici Jugoslavije dali su značajan doprinos u NOR. Manji broj tih radnika bio je na raznim komandnim i političkim dužnostima u sastavu NOV, dok je najveći broj bio u sastavu partizanskog saniteta. Njihovim uključivanjem u partizanski sanitet bio je u znatnom stepenu ublažen problem nedostatka tog stručnog kadra.

Od preživelih zdravstvenih radnika 29 su nosioci »Partizanske spomenice 1941. g.«, a Samuel Lerer (Voja Todorović) je nosilac Ordena narodnog heroja Jugoslavije.

U mnogim posleratnim publikacijama pominju se imena većeg broja zdravstvenih radnika Jevreja, lekara i bolničarki u vezi s njihovim požrtvovanim radom oko lečenja ranjenih i bolesnih partizana. Oni se nisu odvajali od svojih pacijenata ni u najtežim ratnim situacijama. Veći broj zdravstvenih radnika je stradao skupa sa svojim pacijentima prilikom neprijateljskih napada na partizanske bolnice. Njihova imena su uklesana na spomen-pločama u: Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu, Medicinskom i Veterinarskom fakultetu u Beogradu, Farmaceutskom i Veterinarskom fakultetu u Zagrebu, kao i u mnogim drugim mestima. Sem toga, izvestan broj zdravstvenih ustanova, kao i ulica u mnogim mestima Jugoslavije nose danas imena poginulih zdravstvenih radnika Jevreja. Jugoslovenski narodi nisu ih zaboravili — dostojno su im se odužili.

ZDRAVSTVENI RADNICI JEVREJI U NOVOJ JUGOSLAVIJI

Jugoslavija spada u red onih država koje su izgubile u toku drugog svetskog rata procentualno najveći broj stanovnika. U odnosu na ostale narode i narodnosti Jugoslavije najveći procenat gubitaka otpada na jugoslovenske Jevreje. Taj procenat iznosi oko 81,5% od njihovog broja pre početka drugog svetskog rata.

I do početka drugog svetskog rata broj zdravstvenih radnika u Jugoslaviji bio je relativno mali, a taj broj je bio znatno smanjen u toku rata, jer su Nemci i ustaše pobili veći broj zdravstvenih radnika, a izvestan broj je pogin

nuo u sastavu NOV. Među stradalima i pobijenima bio je znatan broj Jevreja. U toku rata mnoge zdravstvene ustanove su bile uništene, pa se po oslobođenju postavio težak problem u vezi sa stvaranjem nove organizacije zdravstvene službe. U radu na organizaciji nove zdravstvene službe značajnu ulogu su odigrali i zdravstveni radnici Jevreji. U prilog tome govore brojni podaci o rukovođećim položajima koje su zauzeli jevrejski zdravstveni radnici kako u okviru civilne tako i vojne zdravstvene službe. Iznećemo neke podatke:

u sastavu sanitetske službe JNA čin general-potpukovnika stekla su dva, a general-majora tri lekara;

jedan student veterine stekao je čin general-pukovnika JNA;

jedan veterinar je bio načelnik veterinarske službe JNA;

u Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu izabrano je 11 lekara za profesore;

31 lekar, 5 farmaceuta i 1 veterinar su univerzitetski profesori, a 11 lekara docenti;

4 lekara su članovi akademije nauka i umetnosti;

sekretar za zdravstvo SFRJ je bio neko vreme 1 lekar, a isto tako i sekretar za zdravstvo SR Bosne i Hercegovine;

veliki broj lekara Jevreja nalazi se u bolnicama i klinikama na položajima primarijusa.

Radi upoređenja navećemo da je bio u predratnoj Jugoslaviji na položaju univerzitetskog profesora samo 1 lekar Jevrejin, a 9 su bili na položajima docenata. Sem toga, u bivšoj Jugoslovenskoj vojsci nijedan Jevrejin nije stekao čin generala. Navedeni podaci pokazuju da su Jevreji u novoj Jugoslaviji ravнопravni članovi jugoslovenske zajednice. Mnogim lekarima Jevrejima je omogućeno da se posvete naučnom radu i stekli su priznanje i u svetu kao naučni radnici.



SPISAK ZDRAVSTVENIH RADNIKA JEVREJA ŽRTAVA FAŠISTIČKOG TERORA*

LEKARI

Acel dr Ernest, lekar u Somboru. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1926. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.
Adler Sigmunda dr Antal, lekar u Adi. Rođen 1902. Medicinski fakultet završio 1927. Po okupaciji Vojvodine prebegao u Mađarsku, gde je od Nemaca uhapšen krajem 1944. i ubijen u Budimpešti.
Adler dr Antun, lekar u Zagrebu. Rođen 1902. Medicinski fakultet završio 1927, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Budimpeštu, gde su ga Nemci ubili početkom 1945.
Adler dr Uri, lekar u Sarajevu. Rođen 1912. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
Ažbenić (Elbenschütz) dr Ilona, lekar u Beogradu. Rođena 1904. u Zrenjaninu. Po okupaciji Beograda prebegao u Novi Sad, gde je ubijena januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.
Ažjenšteiter (Eisenstädt) dr David, lekar u Zagrebu. Rođen 1887. Medicinski fakultet završio 1912, a zatim specijalizirao ginekologiju. Bio je primar i u Zakladnoj bolnici u Zagrebu. Streljan od ustaša u Zagrebu kao talac u drugoj polovini 1941.
Ajzler (Eisler) dr Ladislav, lekar u Subotici. Rođen 1914. Medicinski fakultet završio 1939. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
Albala Gavrila dr Laza, lekar u Beogradu. Rođen 1895. u Smederevu. Medicinski fakultet završio 1929, a zatim specijalizirao ginekologiju. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Skoplje, odakle je doveden od Gestapoa 27. 11. 1941. na Banjicu, a 3. 12. 1941. ubijen.
Alfandari Avrama dr Jaša, lekar u Beogradu. Rođen 1894. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1922. u Poznanju, a zatim specijalizirao internu medicinu. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Skoplje, odakle je doveden 27. 11. 1941. od Gestapoa na Banjicu i 3. 12. 1941. ubijen.
Alhalei dr Nisim, vojni lekar u Leskovcu u činu kapetana I klase. Rođen 1900. u Leskovcu. Ubijen od bugarskih fašista u Leskovcu maja 1941.
Alkalaj Avrama dr Moša-Bukus, lekar u Beogradu. Rođen 1878. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1904. u Beču, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici 3. 12. 1941.
Alkalaj Avrama dr Nisim, lekar u Beogradu. Rođen 1897. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1927. u Beogradu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Bio je asistent na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Početkom 1942. godine, neposredno posle izvršene teške operacije nad njim, upali su ljičićeveci u bolnicu i ubili ga.
Altman (Altmann) dr Edmund, lekar u Osijeku. Rođen 1888. Medicinski fakultet završio 1913, a zatim specijalizirao pedijatriju. Po okupaciji Jugoslavije odveden 15. 6. 1941. u Grac, a zatim u neki nemački logor i ubijen.
Amar Menahema dr Avram, lekar u Beogradu. Rođen 1899. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1928. u Pragu, a zatim specijalizirao pedijatriju. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Skoplje, odakle je doveden od Gestapoa 27. 11. 1941. na Banjicu i 3. 12. 1941. ubijen.

* Za lica za koja nismo mogli utvrditi godinu rođenja navedena je približna godina starosti u vreme kada su stradala. Kao mesto prebivališta navedena su ona u kojima su pomenuta lica živela pred početak drugog svetskog rata.

Arminski dr Makso, lekar u Vrapču. Rođen 1876. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1901, a zatim specijalizirao stomatologiju u Beču. U drugoj polovini 1941. god. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
Arueti Avrama dr Maksim, lekar u Beogradu. Rođen 1915. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Doveden na Banjicu od Gestapoa 18. 2. 1942 i 17. 4. 1942. ubijen.
Atlas dr Jovan, lekar u Subotici. Rođen 1915. u Subotici. Član SKOJ-a od 1936. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
Aušpic (Auspitz) Matije dr Branko, lekar u Vršcu. Rođen 1908. u Vršcu. Iz Vršca je odveden od Gestapoa 17. 9. 1941. u logor »Topovske šupe«, a otkroba 1941. streljan kod Jabuke (Pančeva).
Aušpic (Auspitz) dr Marija-Mari, lekar u Somboru. Rođena 1913. u Somboru, a medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. Po okupaciji Vojvodine prebegla u Budimpeštu, gde je uhapšena od Gestapoa 1944. god., odvedena u Aušvic i ubijena.
Aušpic (Auspitz) dr Rudolf, lekar u Somboru. Rođen 1897. u Somboru. Medicinski fakultet završio 1920. u Budimpeštu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen od mađarskih fašista u Somboru 14. aprila 1941. godine.
Aušpic (Auspitz) dr Stevan, lekar u Somboru. Rođen 1912. u Somboru. Medicinski fakultet završio 1938. u Zagrebu. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
Avramović dr Hajim, lekar u Beogradu. Rođen 1898. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1926. u Pragu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Pirot, gde su ga bugarski fašisti marta 1943. predali Nemcima koji su ga odveli u Treblinku i ubili.
Azriel dr Solomon, lekar u Beogradu. Rođen 1889. u Smederevu. Medicinski fakultet završio 1914. u Beču. Po diplomiranju bio je sa službom u Sanitetu grada Beograda. Ubijen od Nemaca na Banjici 14. novembra 1941.
Balaš (Balasz) dr Ignat, lekar u Novom Sadu. Oko 40 godina. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije«.
Balint dr Leopold, lekar u Molu. Rođen 1882. Medicinski fakultet završio 1905. Odveden krajem maja 1944. od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
Balint dr Rozika, lekar u Molu. Rođena 1889. Medicinski fakultet završila 1914. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.
Band dr Aleksandar, lekar u Zavidovićima. Rođen 1877. Medicinski fakultet završio 1901. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijen.
Baruh dr Ašer, lekar u Beogradu. Rođen 1902. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao stomatologiju. Doveden na Banjicu 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. ubijen.
Baruh dr Moric, lekar u Beogradu. Rođen 1903. Medicinski fakultet završio 1930. u Beogradu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Sofiju, odakle je odveden marta 1943. u Treblinu i ubijen.
Baruh dr Samuel, lekar u Sarajevu. Rođen 1895. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1924, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju u Beču. Po oku-

150 J. Romano

paciji Jugoslavije prebegao u Italiju, gde je umro 1944.

Bauer dr Marko, lekar u Zagrebu. Roden 1894. Medicinski fakultet završio 1919, a zatim specijalizirao okulistiku. U drugoj polovini 1941. godine odveden u Jasenovac, gde je umro 1942. od pegavog tifusa.

Bek (Beck) dr Teodor, lekar u Srpskim Morevicama (Banat). Roden 1885. Medicinski fakultet završio 1910. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe«, a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevao).

Bellin dr Deže, lekar u Debelskoj. Oko 50 godina Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe«, a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevao).

Bem (Böhm) dr Lili, lekar u Vukovaru. Rodena 1901. u Madarskoj. Član KPJ. Specijalizirala okulistiku. Po dolasku ustaša na vlast izvršila samoubistvo maja 1941.

Benau dr Drago, lekar u Beogradu. Roden 1917. u Brčkom. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Ubijen od Nemaca na Banjici 16. 9. 1941.

Benedek dr Imre, lekar iz Novog Sada. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1926. u Virčburgu, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Benedek dr Mirko, lekar iz Novog Sada. Roden 1869. Medicinski fakultet završio 1894. Ubijen u Novom Sadu od madarskih fašista januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Beraha dr Bora, lekar iz Beograda. Roden 1888. u Nišu. Medicinski fakultet završio 1906. u Beču. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Niš, gde je ubijen od Nemaca februara 1942. na Bubnju (Niš).

Berger dr Matija, lekar u Bajmoku. Oko 75 godina. Medicinski fakultet završio 1894. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Berger dr Mirko, lekar u Beogradu. Roden 1910. Specijalizirao pedijatriju. Doveden na Banjicu (Beograd) od Nemaca 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. je strelijan.

Berger Jenea dr Pavle, lekar u Beogradu. Roden 1905. u Bjelovaru. Specijalizirao pedijatriju. Doveden od Nemaca na Banjicu 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. strelijan.

Berglas dr Bernard, lekar u Duševnoj bolnici u Kovinu. Oko 40 godina. Specijalizirao psihijatriju. Godine 1941. prebegao u Beograd gde je uhvaćen od Gestapoa i ubijen na Banjici.

Bethlheim (Bettelheim) dr Izolda, lekar u Koprivnici. Oko 50 godina. Odvedena od strane ustaša 1941. u Jasenovac, gde je ubijena.

Bihari-Bellin dr Stevan, lekar u Zagrebu. Roden 1913. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac. Pri pokušaju bekstva iz logora oktobra 1941. ubijen.

Bihler (Bichler) dr Julije, lekar iz Bačke Topole. Roden 1886. Medicinski fakultet završio u Beču 1911, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Bilalić dr Samuilo, lekar u Banja Luci. Roden 1884. Medicinski fakultet završio 1909. Jula 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Bir (Bier) dr Fela, lekar u Beogradu. Rodena 1906. Medicinski fakultet završila u Beogradu 1932. Decembra 1941. odvedena u logor na Sajmištu, gde je stradala 1942. godine.

Blau dr Đorđe, lekar u Novom Sadu. Roden 1915. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1939. u Beogradu. Septembra 1942. odveden od madarskih fašista na prisilan rad u Ukrajlinu, gde je stradao 1943. godine.

Blivaljs-Bellin (Bilweiss) Edmundra dr Bruno, lekar u Zagrebu. Roden 1912. u Zagrebu, gde je završio medicinski fakultet. Juha 1941. odveden od ustaša na Pag, gde je ubrzo ubijen.

Blum dr Aleksandar, lekar iz Bača (Bačka). Roden 1903. Medicinski fakultet završio 1928, a zatim specijalizirao hirurgiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Bodnar dr Ladislav, lekar u Zagrebu. Oko 45 godina. U drugoj polovini 1941. godine odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Bokor dr Arpad, lekar u Novom Sadu. Oko 45 godina. Ubijen od madarskih fašista u Novom Sadu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Bokor dr Mirko, lekar u Somboru. Oko 40 godina. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u Čurugu prilikom zloglasne »racije«.

Boroš-Sulman (Schulmann) dr Jolana, lekar u Subotici. Rodena 1911. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Bošak dr Aleksandar, lekar u Čurugu. Oko 40 godina. Ubijen od madarskih fašista u Čurugu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Brandris dr Kalman, lekar u Bačkoj Topoli. Star oko 50 godina. Medicinski fakultet završio 1924. Kao rezervni sanitetski oficir jugoslovenske vojske odveden aprila 1941. u zarobljenički logor u Nemačku, gde je 1942. godine umro od trbušnog tifusa.

Braun dr Ferdo, lekar u Donjoj Dubravi (Prelog). Star oko 75 godina. Godine 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Bril (Brüll) dr Simon, lekar u Beogradu. Roden 1912. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1937. u Beogradu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Doveden na Banjicu od Nemaca 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. strelijan.

Bruker (Brucker) dr Oskar, lekar u Bačkoj Palanci. Star oko 50 godina. Medicinski fakultet završio 1923. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Brumer (Brummer) dr Ladislav, lekar u Subotici. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1925, a zatim specijalizirao internu medicinu. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Madarsku, gde je ubijen 1944.

Buhwald (Buchwald) dr Dragutin, lekar u Zagrebu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1934. u Beogradu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Busovaču (Bosna), odakle su ga ustaše 1942. godine odvele u Jasenovac.

Cajsel (Zeisel) dr Jovan, lekar u Novom Sadu. Star oko 50 godina. Medicinu završio 1925. Ubijen od madarskih fašista u Novom Sadu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Časar dr Viktor, lekar u Novom Sadu. Roden 1902. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Čelebonović Zaharija dr Moša, lekar u Beogradu. Roden 1902 u Nišu. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču, a zatim specijalizirao internu medicinu. Po okupaciji Beograda prebegao u Niš, gde su ga Nemci strelijali na Bubnju februara 1942. godine.

Čelebonović-Naftali Zoltana dr Sofija, lekar u Beogradu. Rodena 1902. u V. Kikindi. Decembra 1941. odvedena od Nemaca u logor na Sajmištu (Zemun), gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Dajč (Deutsch) dr Aleksandar, lekar u Subotici. Roden 1902. Medicinski fakultet završio 1928. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Dajč (Deutsch) dr Aleksandar, lekar u Vinkovcima. Star oko 60 godina. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao stomatologiju. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

- Dajč (Deutsch) Kolomana dr Leopold**, lekar u Beogradu. Rođen 1910. Ubijen ga Nemci na Banjici novembra 1941. godine.
- Danon Josipa dr Isak**, lekar u Beogradu. Rođen 1897. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1927, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Ubijen u logorskoj bolnici na Banjici 1942. godine.
- Darvaš dr Imre**, lekar u Bečeju. Rođen 1899. Medicinski fakultet završio 1927, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen u Bečeju od madarskih fašista januara 1942. prilikom zloglasne »racije».
- Dembic dr Aleksandar**, lekar u Bačkoj Palanci. Star 73 godine. Medicinski fakultet završio 1895. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Dembic dr Kelemen**, lekar u V. Kikindi. Star 45 godina. Specijalizirao stomatologiju. Avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. ubijen kod Jabuke (Pančevu).
- Dembic dr Marko**, lekar u Vršcu. Rođen 1900. u Vršcu. Medicinski fakultet završio 1926, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd) a oktobra 1941. ubijen kod Jabuke (Pančevu).
- Demeter dr Mirkša**, lekar u Staroj Kanjiži. Gradski fizik u penziji. Rođen 1882. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, ali je na putu za logor umro u Segedinu.
- Deneberg (Denneberg) dr Stevan**, lekar u Subotici. Rođen 1901. Medicinu završio u Virčburgu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Deneš dr Delzder**, lekar u Čakovcu. Rođen 1904. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Madarsku i 1944. ubijen.
- Dolinšek-Sege dr Tea**, lekar u Zagrebu. Rođena 1903. Specijalizirala okulistiku. Godine 1942. izvršila samoubistvo u Zagrebu.
- Ejdus dr Solomon**, lekar iz Beograda. Rođen 1877. u Dvinsku. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen kod Jajinaca 18. marta 1942. od Nemaca.
- Ekštajn (Eckstein) dr Ljudevit**, lekar u Novom Sadu. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1921, a zatim specijalizirao stomatologiju. Pred odvođenje za Aušvic maja 1944. godine izvršilo samoubistvo. Po drugoj verziji stradao januara 1942. u Novom Sadu prilikom »racije».
- Eli dr David**, vojni lekar u Kragujevcu u činu santičkog majora. Rođen 1899. Streljan od Nemaca 21. oktobra 1941. u Kragujevcu.
- Eli dr Moša**, lekar u Kragujevcu. Član KPJ. Rođen 1897. Bio je honorarni hirurg u Vojoj bočnici u Kragujevcu. Streljan u Kragujevcu od Nemaca 21. oktobra 1941.
- Epštajn (Epstein) dr Ernest**, lekar u Subotici. Rođen 1909. u Subotici. Medicinu završio 1934. u Beogradu. Kao težak nervni bolesnik lečio se u Opštjoj bočnici u Beogradu, odakle su ga Nemci odveli 3. 7. 1942. i ubili.
- Erker dr Alfred**, lekar u Beogradu. Star 40 godina. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici 1942. godine.
- Erman dr Jelena**, lekar u Oslijeku. Rođena 1896. u Janovcima (Češka). Godine 1942. umrla od srčanog udara pred odvođenje u logor.
- Eškenazi dr Morić**, lekar u Beogradu. Rođen 1902 u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1927, a zatim specijalizirao neurologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici 3. 12. 1941.
- Fajer (Feuer) dr Imre-Bela**, lekar u Debelsaći. Rođen 1891. u Mohaču. Medicinski fakultet završio 1914. u Budimpešti, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor
- Topovske šupe• (Beograd), a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevu).**
- Fain (Fein) Mavre dr Geza**, lekar u Zagrebu. Rođen 1871. Medicinski fakultet završio 1896, a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je prebačen od talijanskih fašista u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije ostao je zbog bolesti u bolnici na Rabu, gde su ga uhvatili Nemci marta 1944, odveli u Aušvic i ubili.
- Farago Ignjata dr Đorđe**, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1895. u Beloj Crkvi. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), odakle je odveden 17. 9. 1941. i streljan kod Jabuke (Pančevu).
- Farkaš dr Bukusa dr Rašela**, lekar u Beogradu. Rođena 1906. u Beogradu, gde je završila medicinski fakultet 1932. Specijalizirala je okulistiku, pa je postavljena za asistenta na Očnoj klinici Medicinskog fakulteta u Beogradu. Po dolasku Nemaca u Beograd prebjegla za Prištinu, odakle su je Nemci 1944. odveli u logor Bergen-Belsen, gde je ubijena.
- Farkaš dr Evgenije**, lekar u Beogradu. Rođen 1909. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.
- Feldes (Földes) dr Mihailo**, lekar u Somboru. Rođen 1886. u Baji. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.
- Felner (Fellner) dr Ernest**, lekar u Kikindi. Rođen 1905. Medicinski fakultet završio 1931. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevu).
- First (Fürst) dr Aleksandar**, lekar u Vrbasu. Star 45 godina. Medicinski fakultet završio 1918. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.
- First (Fürst) dr Ernest**, lekar u Zenici. Rođen 1910. Umro 1942. u Zenici od pegavog tifusa.
- First (Fürst) dr Hans**, lekar u Zenici. Medicinski fakultet završio 1910. Odveden 1942. od strane ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- First (Fürst) Ronald dr Vera**, lekar u Vrbasu. Stara 43 godine. Medicinski fakultet završila 1922, a zatim specijalizirala stomatologiju. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, ali je na putu kod Baje izvršila samoubistvo.
- Fišer (Fischer) dr Aleksandar**, lekar u Pančevu. Star 50 godina. Specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevu).
- Fišer (Fischer) dr Edo**, lekar u Dardi. Rođen 1903. Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijen.
- Fišer (Fischer) Bernarda dr Feliks-Srećko**, lekar u Državnoj bočnici u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1936. u Zagrebu, a zatim specijalizirao pedijatriju. Avgusta 1941. upućen je od ustaša u Kozarac (Bosna) radi suzbijanja endemskog sifilisa. Januara 1944. odveli ga Nemci u Banja Luku, gde je streljan.
- Fišer (Fischer) dr Jakob-Žak**, lekar u Zagrebu. 62 godine. Medicinski fakultet završio 1904. Bio je lekar Okružnog ureda u Zagrebu. Godine 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Fišer (Fischer) dr Rigo**, lekar u Beogradu. Rođen 1887. u Pančevu. Specijalizirao stomatologiju. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Madarsku, odakle su ga Nemci 1944. godine odveli u Aušvic i ubili.
- Fles dr Eugen**, lekar u Beogradu. Rođen 1902. u Beloj Crkvi. Medicinski fakultet završio 1929. Nemci ga doveli na Banjicu 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. streljali.

Fleš Zoltana dr Imre, lekar, asistent Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Rođen 1911. Medicinski fakultet završio u Beču 1935, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Ubijen od Nemaca u Beogradu aprila 1941. godine.

Fodor-Frajnd (Freund) dr Mirko, lekar u Zagrebu. Star 40 godina. Medicinski fakultet završio 1925, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Fodor-Frajnd (Freund) dr Ljudevit, lekar u Zagrebu. Rođen 1884. Medicinski fakultet završio 1914, a zatim specijalizirao stomatologiju. Kao teškog bolesnika ustaša su ga nosili na iz stana radi odvođenja u Jasenovac, u drugoj polovini 1941, ali je umro u sabirnom logoru u Zagrebu.

Fogl-Kepih (Fogel-Kepich) dr Ljubica, lekar u Subotici. Rođena 1899. Medicinski fakultet završila 1923. Početkom juna 1944, prilikom odvođenja za Aušvic, izvršila samoubistvo kod Bačalmaša.

Frajberger (Freiburger) dr Nikola, lekar u Kutinu. Rođen 1899. u Zagrebu. Medicinski fakultet završio 1928. u Gracu. Odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.

Frajdenfeld (Freudenfeld) dr Pavle, lekar u Beogradu. Rođen 1902. Medicinski fakultet završio 1927. u Beogradu, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Doveden od Nemaca na Banjicu 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. je ubijen.

Frajnd (Freund) dr David, lekar u Sremskoj Mitrovici. Rođen 1897. u Sremskoj Mitrovici. Medicinski fakultet završio 1924. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Modriču (Bosna), odakle je odveden od Nemaca maja 1943. za Aušvic i ubijen.

Frajnd (Freund) dr Karlo, lekar u Pančevu. Rođen 1909. Medicinski fakultet završio 1932. u Beogradu. Odveden 3. 7. 1942. od Gestapoa iz Opšte državne bolnice u Beogradu, gde je ležao kao teški nervni bolesnik, i ubijen.

Frajnd (Freund) dr Sigfried, lekar u Opatiji. Star 77 godina. Odveden od Nemaca 1944, godine u Aušvic, gde je ubijen.

Frank-Rado dr Irena, lekar u Subotici. Rođena 1900. Medicinski fakultet završila 1925. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Frank dr Ištvan, lekar u Senti. Rođen 1899. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Frank dr Pavle, lekar u Subotici. Star 43 godine. Medicinski fakultet završio 1925, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Frank dr Stevan, lekar u Subotici. Rođen 1899. Medicinski fakultet završio 1926. Septembra 1942. odveden na prisljani rad u Austriju, gde je umro 1944. godine.

Frehl (Fröhlich) Alberta dr Iso, lekar u Zagrebu. Rođen 1884. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1909. u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Avgusta 1941. premešten je od ustaša u Prijedor radi suzbijanja nemackog sifilisa. Nemci su ga odveli 20. 3. 1943. u Aušvic, gde je umro od pegavog tifusa.

Frenkl dr Imre, lekar u Malom Idošu. Rođen 1913. Krajem maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Fridlender (Friedländer) dr Ljudevit, lekar u Vinkovcima. Rođen 1903. Medicinski fakultet završio 1929, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijen.

Friedman (Friedmann) dr Aleksandar, lekar u Banja Luci. Star 68 godina. Medicinski fakultet završio 1900. Junia 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Fridman (Friedmann) dr Otto, lekar u Brčkom. Rođen 1908. u Tužil. Medicinski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Zeklan od ustaša u Brčkom 10. 12. 1941. Fuka (Fuchs) Solomon dr Đurića, lekar u Kneževim Vinogradima. Rođen 1906. Medicinski fakultet završio u Beču 1932. Krajem maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Fuka (Fuchs) dr Iso, lekar iz Zagreba. Rođen 1882. Odveden 1943. god. u Aušvic, gde je ubijen. Fuka-Lisitär (Fuchs) dr Jovica, lekar u Zagrebu. Rođen 1900. Specijalizirao stomatologiju. Julie 1941. odveden od ustaša i ubijen na Velebitu.

Furman Samulla dr Edward, lekar u Beogradu. Rođen 1900. u Baranji. Specijalizirao stomatologiju. Doveden na Gestapoa na Banjicu 2. 12. 1941, a 17. 4. 1942. ubijen.

Gabor dr Šandor, lekar u Bečeju. Star 60 godina. Medicinski fakultet završio 1909. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca za Aušvic, gde je ubijen.

Gaon dr Jozef, lekar u Sarajevu. Rođen 1897. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1924. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša 27. 10. 1941. u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.

Garcenberg dr Roman, lekar u Beogradu. Star 56 godina. Medicinski fakultet završio 1911. Doveden na Banjicu od Gestapoa 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. ubijen.

Glasgal (Glasgall) dr Manfred, lekar u Varaždinskim Toplicama. Rođen 1866. u Lavovu (Poljske). Medicinski fakultet završio 1886, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je iste godine ubijen.

Glikštal (Glückstahl) dr Geza, lekar u Senti. Rođen 1871. Medicinski fakultet završio 1899. Krajem maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Goldner dr Geza, lekar u Subotici. Rođen 1911. u Subotici. Medicinski fakultet završio 1934. u Beču. Krajem maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, a zatim u Dahuđe, gde je ubijen.

Gonda dr Morig-Mario, lekar u Pančevu. Rođen 1860. Medicinski fakultet završio 1895. u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. doveden ga Nemci u logor "Topovske šupe" (Beograd), a oktobra 1941. je strelijan kod Jabuke (Pančevu).

Gostl dr Vera, lekar u Zagrebu. Rođena 1905. Medicinski fakultet završila 1931. Ubijena od ustaša u Zagrebu aprila 1945. godine.

Grünberg (Grünberg) dr Jozef, lekar u Derventli. 85 godina. Medicinski fakultet završio 1903. Izvršio samoubistvo 1942. prilikom odvođenja za Jasenovac.

Grinsberg dr ?, vojni lekar u Nišu. 55 godina. Rodom iz Poljske. Bio je pred rat sanitetski putkovnik — načelnik saniteta divizijske u Nišu. Nepoznato gde i kada je stradao.

Gros (Gross) dr Andrija, lekar u Beogradu. Rođen 1898. u Subotici. Medicinski fakultet završio 1933, a zatim specijalizirao stomatologiju. Doveden na Banjicu od Nemaca 27. 11. 1941, a 3. 12. 1941. ubijen.

Gros (Gross) Izdora dr Herman, lekar u Zagrebu. Rođen 1894. Medicinski fakultet završio 1921. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1944. godine.

Gros-Sperber (Gross-Sperber) dr Julka, lekar iz Zagreba. Rođena 1897. Medicinski fakultet završila 1924, a zatim specijalizirala stomatologiju. Odvedena od ustaša u drugoj polovini 1941. godine u Jasenovac, gde je ubijena.

Gros (Gross) dr Mavro, lekar u Zagrebu. Rođen 1893. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1917. u Beču, a zatim specijalizirao balneologiju. Novembra 1941. premešten je u Kiseljak (Bosna) radi

suzbijanja endemskog sifilisa. Ubijen od Nemaca u Kiseljaku februara 1945.

Grosman (Grosmann) dr Marko, lekar u Bačkoj. Rođen 1889. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Grosman (Grosmann) dr Vilić, lekar u Kumanima (Zrenjanin). Rođen 1910. Krajam avgusta 1941. odveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. strelijan kod Jabuke (Pančevo).

Grubi (Gruby) dr Rudolf, lekar u Novom Sadu. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1922. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Gutman (Guttmann) Ljudevita dr Đorđe, lekar u Zagrebu. Rođen 1910. Medicinski fakultet završio 1936. Premešten u drugoj polovini 1941. u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa. Nestao 1943. godine.

Gutman (Guttmann) dr Ivo, lekar u Titovom Užicu. Rođen 1890. Medicinski fakultet završio 1915, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Aprila 1941. posle raspada Jugoslovenske vojske odveden kao sanitetski rezervni oficir u zarobljeništvo u Nemačku, gde je umro početkom 1945. godine.

Haas dr Bertold, lekar u penziji iz Zagreba. Oko 78 godina. Ubijen od ustaša u Zagrebu 1943. godine.

Haj (Hay) dr ?, lekar u Opatiji. Star 55 godina. Godine 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hajim dr Alfred, lekar u Novom Sadu. Rođen 1896. u Pančevu. Medicinski fakultet završio 1921, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hajim dr Bela, lekar u Svetozaru Miletiću. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1923. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hajim dr Isaak, lekar u Beogradu. 50 godina. Specijalizirao internu medicinu. Ubijen od Nemaca na Banjici 1941. godine.

Hajim dr Izidor, Izbeglica iz Austrije. Živeo u Beogradu. Rođen 1885. Ubijen od Nemaca na Banjici oktobra 1941. godine.

Hajim dr Marko, lekar iz Beograda. Rođen 1896. u Beogradu. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Pirot, odakle je marta 1943. odveden u Trebiniku i ubijen.

Hajoš dr Bela, lekar u Subotici. Rođen 1889. Medicinski fakultet završio 1926, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, a zatim u Dahanu, gde je ubijen.

Handler dr Bela, lekar u Titelu. Rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1927. Ubijen od mađarskih fašista u Titelu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Handler M. dr Julije, lekar u Zagrebu. Rođen 1899. Specijalizirao stomatologiju. Godine 1942. odveden od Nemaca iz Osijeka za Aušvic, gde je ubijen.

Has dr Hinko, lekar u Alibunarju. Star 40 godina. Ubijen u Alibunarju 12. aprila 1941. od folksdobjera.

Hecl dr Friderik, lekar u Vrbanju. Star 55 godina. Medicinski fakultet završio 1911. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hegediš dr Ernest, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1878. Specijalizirao dermatovenerologiju. Krajam avgusta 1941. odveden ga Nemci u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. je strelijan kod Jabuke (Pančevo).

Hercl dr Josip, lekar u Vukovaru. Rođen 1895. u Zemunu. Medicinski fakultet završio 1923. u Pragu. Novembra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Hercog (Herzog) dr Aleksandar, lekar u Derventu. Star oko 40 godina. Odveden 1944. godine u Jasenovac, gde je ubijen.

Hercog (Herzog) dr Andrija, lekar u Banatskom Karadordevu. Krajam avgusta 1941. odveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod Jabuke (Pančevo).

Hercog (Herzog) dr Erne, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1912. Specijalizirao stomatologiju. Po okupaciji Zrenjanina prebegao u Novi Sad, odakle je odveden maja 1942. u Aušvic i ubijen.

Hercog (Herzog) dr Morig, lekar u Beogradu. Rođen 1913. Medicinski fakultet završio 1937. u Beogradu, a zatim specijalizirao hirurgiju. Ubijen na Banjici krajam 1941. godine.

Herman dr Dezider, lekar u penziji u Lipiku. Rođen 1865. Medicinski fakultet završio 1892. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Herman dr Robert, lekar u Karlovcu. Rođen 1864. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1900. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Heršković J. dr Isaak, lekar iz Našica. Rođen 1899. u Dalju. Medicinski fakultet završio 1921. u Beču. Juha 1941. odveden od ustaša u Loborgrad, odakle su ga Nemci sproveli 1941. za Aušvic, a 1944. godine je ubijen.

Hiljković dr Aleksandar. Rođen 1914. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Ubijen na Banjici krajam 1941. godine.

Hirš (Hirsch) dr Mikša, lekar u Subotici. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1921. Krajam maja 1944. odveden ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hirš (Hirsch) dr Slavko, upravnik Doma narodnog zdravlja u Osijeku. Rođen 1894. Medicinski fakultet završio 1918, a zatim specijalizirao bakteriologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Derventu, odakle je 1942. odveden u Jasenovac i ubijen.

Hiršfeld (Hirschfeld) dr Šandor, lekar u Staroj Moravici (Bačka). Rođen 1909. Krajam maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hiršl (Hirschl) dr Alfred, lekar u Derventu. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijen.

Hiršl (Hirschl) dr Bogomir, lekar u Zagrebu. Rođen 1871. Medicinski fakultet završio 1896. Avgusta 1941. odveden od ustaša u logor u Gospic, gde je ubijen.

Hofman-Stern (Hoffmann-Stern) dr Rebeka. Rodena 1887. Lekar u Varaždinu. Medicinski fakultet završila 1912. Godine 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena.

Holender (Hollaender) dr David, lekar u Kuli. Rođen 1869. Medicinski fakultet završio 1894, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajam maja 1944. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Holo dr Ivan. Rođen 1913. u Zemunu. Medicinski fakultet završio 1938. u Beogradu. Stradao u logoru na Sejmiju 1942. godine.

Honić dr Slavko, lekar u Podravskoj Slatini. Rođen 1903. Medicinski fakultet završio 1930. u Zagrebu. Godine 1942. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Hrubić (Hrubić) dr Julio, lekar u Karlovcu. 40 godina. Ubijen od ustaša u Jasenovcu krajam 1941.

Hubaji dr Imre, lekar u Čurugu. Oko 40 godina. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Čurugu prilikom zloglasne »racije«.

Irić dr Bela, lekar u Pančevu. Rođen 1891. Medicinski fakultet završio 1915. u Budimpešti. Krajam avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine strelijan kod Jabuke (Pančevo).

Irić dr Ludvig, lekar u V. Kikindi. Star oko 50 godina. Krajam avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijen kod Jabuke (Pančevo).

- Ivanji dr Franjo, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1899. Medicinski fakultet završio 1922, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančev). Ivanji-Šomlo dr Ida, lekar u Zrenjaninu. Rođena 1901. Medicinski fakultet završio 1925. Krajem avgusta 1941. dovedena od Nemaca u Beograd, a decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), gde je 1942. ubijena.
- Ivanji dr Morig, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1867. Medicinski fakultet završio 1892. Po okupaciji Zrenjanina od strane Nemaca aprila 1941. izvršio samoubistvo.
- Izael dr Isak, lekar u penziji iz Sarajeva. Rođen 1877. Medicinski fakultet završio 1902. u Beču. Poginuo 1942. u Bosni, kada je voz u kojem se on nalazio našao na minu.
- Ižak I. dr Šima, lekar u Vraniću (Goražde). Rođen 1883. u Mađarskoj. Doveli ga Nemci 28. oktobra 1941. na Banjicu, gde je ubijen 3. novembra 1941.
- Jagoda dr Julijus, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1890. Medicinski fakultet završio 1916. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančev).
- Kac (Katz) dr Arnold, lekar u Daruvaru. Rođen 1875. Medicinski fakultet završio 1919, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen od ustaša u Jasenovcu 24. decembra 1944.
- Kac L. (Katz) dr Artur, lekar u Zagrebu — lekar Okružnog ureda. Rođen 1875. Medicinski fakultet završio 1906. Odveden 1941. od ustaša u Jadovno, a zatim u Jasenovac, gde je ubijen 1944.
- Kac (Katz) dr Bertold, lekar u Đakovu. Rođen 1898. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1925. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Banju Luku, odakle su ga januara 1944. Nemci odveli u nepoznatom pravcu.
- Kahan dr Solomon, lekar iz Beograda. Rođen 1899. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen na Banjici 7. jula 1942.
- Kajner dr Dežider, lekar u Novom Sadu. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1922, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.
- Kajon dr Cezar, lekar u Beogradu. Rođen 1883. Medicinski fakultet završio 1918. u Beču, a zatim specijalizirao ortopediju. Bio je u svlašnici sanitetskog sastava »Farkić« u Beogradu. Ubijen na Banjici 1942. godine.
- Kalman dr Imre, lekar u Somboru. Rođen 1890. u Kolatu. Medicinski fakultet završio 1913. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.
- Kaljuski dr Marko (Mordeha), lekar u Beogradu. Rođen 1894. u Rusiji. Medicinski fakultet završio 1918. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.
- Kampos dr Samuel, lekar u Sarajevu. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1928, a zatim specijalizirao stomatologiju. Neko vreme radio u Zagrebu, a pred rat u Sarajevu. Odveden od ustaša 1941. u logor Jasenovac, gde je ubijen.
- Kardoš dr Imre, lekar u Novom Sadu. Star 40 godina. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglašene »racije«.
- Kasović (Kasovicz) dr Rudolf, lekar u Novom Sadu. Rođen 1893. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1918. u Budimpešti, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Kasović (Kasovicz) dr Rudolf, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1903. Specijalizirao hirurgiju. Godine 1941. prebegao u Budimpeštu, gde je pred odvođenje u Aušvic 1944. izvršio samoubistvo.
- Katalan J. dr Nisim, lekar u Beogradu. Rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1926. u Beču, a zatim specijalizirao ginekologiju. Doveden na Banjicu 27. novembra 1941, a 3. decembra 1941. ubijen.
- Kaufe dr Izolda, lekar-kozmetičar iz Zagreba. Rođena 1899. Odvedena od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijena.
- Kelemen dr Josip, lekar u St. Bečiju. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1925. Ubijan od mađarskih fašista januara 1942. u St. Bečiju prilikom zloglašene »racije«.
- Kemenji (Kemeny) dr Eugen, lekar u Kikindi. Rođen 1902. Medicinski fakultet završio 1927. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u Beograd (»Topovske šupe«), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančev).
- Kenig (König) dr Mirko, lekar u Bajmoku, gde je rođen 1910. Medicinski fakultet završio 1935. u Beču, a zatim specijalizirao pedijatriju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Kenigsberg (Königsberg) dr Imre, lekar u Zrenjaninu. Star oko 40 godina. Specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančev).
- Kekšlo dr ?, lekar u Zrenjaninu. Star oko 50 godina. Specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančev).
- Kinstler (Künstler) dr Luj, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1895. Medicinski fakultet završio 1921, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. streljan kod Jabuke (Pančev).
- Kirsner (Kirschner) dr Ljudevit, opštinski lekar u D. Miholjcu. Rođen 1895. Medicinski fakultet završio 1919. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen marta 1945.
- Kirsner (Kirschner) dr Margita, lekar u D. Miholjcu. Rođena 1900. Medicinski fakultet završila 1925, a zatim specijalizirala stomatologiju. Godine 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena.
- Kiš dr Andrija, lekar u Novom Sadu. Rođen 1910. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1934. u Beogradu. Ubijen od mađarskih fašista u Novom Sadu januara 1942. prilikom zloglašene »racije«.
- Klagsbrun dr Bruno. Star 40 godina. Odveden od ustaša 1941. u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.
- Klein (Klein) dr ?, lekar u Vinkovcima. Star oko 40 godina. Ubijen od ustaša u Jasenovcu u jesen 1943. godine.
- Klein (Klein) dr Andrija, lekar u Subotici. Rođen 1896. Medicinski fakultet završio 1922. u Pragu, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Klein (Klein)-Abraham dr Blanka, lekar u Apatinu. Rođena 1899. Medicinski fakultet završila 1924, a zatim specijalizirala pedijatriju. Maja 1941. prebegla u Bjelovar, gde su je ustaše ubile 1942. godine.
- Klein (Klein) dr Bruno, lekar u Zagrebu. Oko 30 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Banju Luku, gde je stradao 1943. prilikom neprijateljskog bombardovanja.
- Klein (Klein) dr Elek, lekar u Adi. Rođen 1905. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukraineru, gde je stradao krajem 1943. godine.
- Klajn (Klein) dr Filip, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1915, a zatim specijalizirao pedijatriju. Maja 1941. prebegao u Mađarsku, odakle je odveden u radni logor i 1944. ubijen.

Klajn (Klein) dr Ignac, lekar u Horgošu. Roden 1897. Medicinski fakultet završio 1922. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u logor Vecles (Austrija), gde je ubijen iste godine.

Klajn (Klein) dr Matija, lekar u Novom Sadu. Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1923, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije».

Klajn (Klein) dr Samullo, lekar u Hajfeldu (Banat). Roden 1879. Medicinski fakultet završio 1904. Krajem avgusta 1941. odveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streljan kod Jabuke (Pančeva).

Klajn (Klein)-Gorski dr Viktor, lekar u Sl. Požegi. Roden 1912. u Sl. Brodu. Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je iste godine ubijen.

Klugman dr Sigmund, sanitetski potpukovnik u penziji iz Zagreba. Star 54 godine. Odveden od ustaša 1941. god. u Jasenovac, gde je ubijen.

Koen J. dr Alfred-Bata, lekar u Šapcu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1927. Streljan od Nemaca u Šapcu avgusta 1941. godine.

Koh (Koch) dr Arnold, lekar u St. Kanjiži. Roden 1884. Medicinski fakultet završio 1910, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Koh (Koch) dr Imre, lekar iz Bečeja. Roden 1892. Medicinski fakultet završio 1916, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u Bečeju prilikom zloglasne »racije».

Kolín dr Ignac (Mirko), lekar u Čakovcu. Roden 1870. Medicinski fakultet završio 1895. Godine 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Kolman dr Slavko, lekar iz Zagreba. Roden 1903. u Zagrebu. Medicinski fakultet završio 1930. u Zagrebu, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Umro 1945. god. na povratku iz ratnog zarobljeništva.

Kon (Kohn) dr Benko, lekar u Lipiku. Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1923, a zatim specijalizirao balneologiju. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Kon (Kohn) dr Matija, lekar u Novom Sadu. Star 70 godina. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije».

Kon (Kohn) I. dr Nada, lekar u Beogradu. Rodena 1906. u Zemunu. Medicinski fakultet završila 1931. u Beogradu. Decembra 1941. odvedena u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena.

Konforti dr Jakob, lekar u Mostaru. Roden 1896. Medicinski fakultet završio 1925. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. Februara 1942. uključile ga ustaše u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Banjalici. Posle kraćeg vremena obolio od tuberkuloze pluća i prebačen u Brestovac (Zagreb) na lečenje. Umro u Brestovcu 31. 8. 1942.

Konforti dr Josip, lekar u Beogradu. Roden 1916. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Ubili ga Nemci na Banjici decembra 1941. godine.

Konrad dr Martin, lekar u Varaždinu. Star 48 godina. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Koralek dr Hinko, lekar u Somboru. Roden 1869. u Trnavi. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Komes J. dr Aca, lekar u Beogradu. Roden 1895. u Mostaru. Medicinski fakultet završio 1921, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici novembra 1941. godine.

Kornel dr Jozef, lekar u St. Kanjiži. Roden 1889. Medicinski fakultet završio 1927. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Kozinski dr Klara, lekar u Beogradu. Rodena 1911. Medicinski fakultet završila 1936. Decembra 1941. odvedena u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 1942. godine.

Kraus (Krauss) P. dr Ladislav, lekar u Osijeku. Roden 1898. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden u drugoj polovini 1942. godine od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Kraus (Krauss) dr Oskar, lekar u St. Bečeju. Roden 1906. Medicinski fakultet završio 1930 u Beogradu. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u St. Bečeju prilikom zloglasne »racije».

Krishaber dr Laza, lekar u Šapcu. Roden 1910. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1935. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca oktobra 1941. godine kod Zasavice (Šabac).

Kun dr Leo, lekar u Sl. Brodu. Roden 1904. Član KPJ. Po dolasku ustaša na vlast odveden u logor Krušica, a zatim u St. Gradišku, gde je ubijen 1942. godine.

Kun-Band M. dr Milica, lekar u Zagrebu. Rodena 1913. Junu 1941. odvedena od ustaša u logor Loborgrad, a 1942. u Aušvic, gde je ubijena.

Kunorti dr Salamon, lekar u Sarajevu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1925. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Lajmderfer (Leimdörfer) dr Gustav, lekar u Zagrebu. Roden 1916. Medicinski fakultet završio 1940. Odveden od ustaša 1941. u Jasenovac, gde je ubijen 1944. godine.

Lakatoš dr Zoltan, lekar u Opatiji. Star 55 godina. Godine 1942. odveden od Italijanskih fašista u logor u Italiju, gde je umro iste godine.

Lasio (Laszlo) dr Mirko, opštinski lekar u Skorenovcu (Banat). Roden 1897. Medicinski fakultet završio 1921. u Budimpešti. Ubijen oktobra 1941. u Deliblatskoj peščari od Nemaca.

Lauš dr Mirko, lekar u Zagrebu. Star 30 godina. Ubijen od ustaša 1941. god. u Zagrebu.

Lebi (Löbl) dr Pavao, opštinski lekar u Gorjanima (Đakovo). Roden 1905. Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Aprila 1941. prilikom raspada jugoslovenske vojske bio je napadnut od ustaške rute kod Gorjana i ubijen.

Lebi (Löbl) dr Šandor, lekar u Opatiji. Roden 1883. u Madarskoj. Godine 1942. odveden od Italijanskih fašista u logor u Italiju, gde je iste godine umro.

Ledecki I. dr Artur, lekar u Zagrebu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. godine u Jasenovac, gde je ubijen.

Lederer dr Eugen, lekar iz Zrenjanina. Roden 1896. u Zrenjaninu. Medicinski fakultet završio 1922, a zatim specijalizirao hirurgiju. Krajem avgusta 1941. odveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), od Nemaca, a oktobra te godine streljan kod Jabuke (Pančeva).

Lederer dr Imre, lekar u Somboru. Roden 1895. u Somboru. Medicinski fakultet završio 1922, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Lendlar (Ländler) dr Salamon, lekar u Čalmi (Bačka). Roden 1895. Medicinski fakultet završio 1921. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Lendvaj dr Klara, lekar u Beogradu. Rodena 1901. Medicinski fakultet završila 1926. u Beogradu, kao prvi lekar Jevrejin koji je diplomirao na tom fakultetu. Specijalizirala stomatologiju. Aprija 1941. izvršila samoubistvo u Beogradu.

- Leon dr Ilonka**, lekar u Bitolju. Rodena 1914. u Bitolju. Marta 1943. odvedena od Nemaca u Trebljinku, gde je ubijena.
- Levi R. dr Ernest**, lekar u Skoplju. Roden 1904. Medicinski fakultet završio 1929, a zatim specijalizirao stomatologiju. Marta 1943. odveden od Nemaca u Trebljinku, gde je ubijen.
- Levi (Löwy) B. dr Hinko**, lekar u Zagrebu. Roden 1880. Medicinski fakultet završio 1905, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju i urologiju. Pred medicine bavio se proučavanjem istorije medicine Jugoslavije i iz te oblasti objavio veći broj radova. U drugoj polovini 1941. god. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je 1942. god. ubijen.
- Levi dr Isak**, lekar u Beogradu. Roden 1905. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.
- Levi-Mišić dr Rakila**, lekar u Krupnju. Rodena 1900. u Beogradu. Medicinski fakultet završila 1926, a zatim specijalizirala hirurgiju. Godine 1942. odvedena na Banjicu, gde je ubijena skupa s malim detetom septembra 1944. godine.
- Levi dr Rifka**, lekar u Sarajevu. Stara 57 godina. Odvedena oktobra 1941. u Loborgrad, a zatim za Aušvic, gde je ubijena.
- Levi dr Rudolf**, lekar u Trebinju. Roden 1868. Medicinski fakultet završio 1891. u Beču. Godine 1943. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Lidenfeld dr Alfons**. Star 45 godina. Odveden 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.
- Lipković (Lipkovics) dr Vinc**, lekar u Vinkovcima. Roden 1904. Medicinski fakultet završio 1930. Ubijen u Jasenovcu 1942. godine.
- Lorand H. dr Samuel**, lekar u Zagrebu. Roden 1863. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1887. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac gde je ubijen.
- Loža S. dr Franjo**, lekar u Srpskoj Crnji (Banat). Roden 1915. u Aradu. Medicinski fakultet završio 1940. Doveden od Nemaca na Banjicu 17. 9. 1941. a oktobra 1941. strešljan kod Jabuke (Pančevu).
- Ludwig dr Geza**, lekar u Somboru. Roden 1885. Medicinski fakultet završio 1910. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Lustig dr Ferdinand**, lekar u Sremskoj Kamenici. Star oko 50 godina. Ubijen od ustaša 1942. godine u Jasenovcu.
- Madej dr Lidija**, lekar u Beogradu. Rodena 1905. Specijalizirala stomatologiju. Decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. ubijena.
- Major dr Eljjas**, sanitetski inspektor u penziji. Roden 1874. Odveden u Aušvic 1943. godine.
- Makfeldr dr Katarina**, lekar u Sremskoj Kamenici. Stara oko 45 godina. Specijalizirala pedijatriju. Odvedena od ustaša 1942. godine u Jasenovac, gde je ubijena.
- Mandl dr Jakov**, lekar u Nišu. Roden 1897. u Nišu. Medicinski fakultet završio 1922, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Ubijen od Nemaca na Bubnju (Niš) februara 1942. godine.
- Marlić dr Zvonimir**, lekar u Zagrebu. Roden 1909. u Zagrebu. Medicinski fakultet završio 1934. u Zagrebu. Godine 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Marković dr Geza**, lekar u Beogradu. Roden 1900. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen na Banjici decembra 1941. god. od Nemaca.
- Matches dr Jozef**, opštinski lekar u Zaječaru. Roden 1895. Medicinski fakultet završio 1920. Strešljan od Nemaca na Bubnju (Niš) marta 1942. godine.
- Mevorah dr Menahem-Mika**, lekar u Beogradu. Roden 1901. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1929. u Beogradu, a zatim specijalizirao ginekologiju. Po okupaciji Beograda prebegao u Titovo Užice, gde su ga Nemci uhvatili novembra 1941. i strešljali.
- Mezel dr Izidor**, lekar u Subotici. Roden 1868. Medicinski fakultet završio 1893. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Mezel dr Ladislav**, lekar u Subotici. Roden 1893. Medicinski fakultet završio 1923. u Budimpešti, a zatim specijalizirao rendgenologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Mller (Müller) dr Andrija**, lekar u Derventu. Roden 1893. Medicinski fakultet završio 1918. Odveden od ustaša 1942. god. u Jasenovac, gde je ubijen.
- Mller (Müller) dr Matija**, lekar u Vrbasu. Roden 1884. Medicinski fakultet završio 1910. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Mller (Müller) J. dr Pavle**. Roden 1893. u St. Bečaju. Medicinski fakultet završio 1919. Doveden od Nemaca 17. 9. 1941. na Banjicu, a oktobra 1941. god. ubijen kod Jabuke (Pančevu).
- Milić dr Blanka**, lekar u Osijeku. Rodena 1891. Godine 1941. prebegao u Koprivnicu, gde je 1942. izvršila samoubistvo, kada su ustaše došle da vode u logor.
- Milić dr Srećko**, lekar u Osijeku. Star 56 godina. Godine 1941. prebegao u Koprivnicu, gde je 1942. izvršila samoubistvo, kada su ustaše došle da vode u logor.
- Montijas dr Avaram**, lekar u Metaljci (Čajniče). Roden 1898. u Banja Luci. Aprila 1941. odveli ga Nemci u nepoznatom pravcu.
- Mor dr ?**, lekar u V. Bečkereku (Zrenjanin). Star 51 godinu. Krajem avgusta 1941. doveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine strešljan kod Jabuke (Pančevu).
- Mosbacher (Moslbacher) dr Eduard**, lekar u Beogradu. Star oko 40 godina. Navodno stradao na Banjici 1941. godine.
- Munk dr Adolf**, lekar u Vrbasu. Roden 1864. Medicinski fakultet završio 1890. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Munk G. dr Natan**, lekar u Beogradu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1926. u Pragu, a zatim specijalizirao ginekologiju. Po okupaciji Beograda postavljen za lekar u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Ubijen marta 1942. godine.
- Nad (Nagy) dr Eugen**, lekar u Somboru. Roden 1866. u Kaši (Kassa, Madarska). Medicinski fakultet završio 1892. u Budimpešti, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Naht dr Arnold**, lekar u Beogradu. Roden 1915. u Poljskoj. Medicinski fakultet završio 1940. Ubijen od Nemaca na Banjici oktobra 1941. godine.
- Najman (Neumann) dr Bala**, lekar u V. Bečkereku (Zrenjanin). Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1924. Krajem avgusta 1941. doveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strešljan kod Jabuke (Pančevu).
- Najman (Neumann) dr Julije**, lekar u V. Bečkereku (Zrenjanin). Roden 1868. Medicinski fakultet završio 1893. u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strešljan kod Jabuke (Pančevu).
- Najman (Neumann) dr Jullje**, lekar u Pakracu. Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1925, a zatim specijalizirao stomatologiju. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 31. avgusta 1942.
- Najman (Neumann) dr Marika**, lekar u V. Bečkereku (Zrenjanin). 40 godina. Krajem avgusta 1941. do-

vedena u Beograd, a 12. decembra te godine internirana u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 1942. godine.

Najmen (Neumann) dr Žiga, viši zdravstveni savetnik u penziji u Đakovu. Roden 1861. Medicinski fakultet završio 1896. u Beču. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Novićić (Novičić) dr Ladislav. Roden 1911. u Segredi. Specijalizirao je neuropsihijatriju i do rata bio lekar u Duševnoj bolnici u Vrapču. Nestao 1942. godine. Verovatno odveden u Aušvic.

Papo (Pap) dr Mordohaj, lekar u Sarajevu. Roden 1911. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1937. Po dolasku ustaša na vlast uključen je u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Sarajevu. Godine 1942. odveden od ustaša u St. Gradišku, gde je ubijen.

Perić M. dr Leon, lekar u Sarajevu. Roden 1896. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1922. u Beču, zatim specijalizirao pedijatriju. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, a zatim prebačen u St. Gradišku, gde je ubijen početkom 1945. godine.

Pete (Pete) dr Matija, lekar u Adi. Star oko 54 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Pjade (Pjade) dr Bukić, lekar u Beogradu. Roden 1881. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1907, a zatim specijalizirao ginekologiju. Po dolasku Nemaca odreden je da vodi Jevrejsku bolnicu u Beogradu. Po njenoj likvidaciji marta 1942. prebačen je u bolnicu na Banjici (logorska bolnica). Kao lekar te bolnice ostao je u sećanjima mnogih preživelih logoraša zbog njegove humanosti. Blagim rečima teško je logoraš i ublažavao njihove psihičke patnje. Gledajući svakodnevno odvođenje i ubijanje logoraša, a naročito dece, taj veliki čovek je bio psihički uništen. Umro je 19. septembra 1943. od apopleksije cerebri.

Pjade (Pjade) dr Veilzar, lekar u Leskovcu. Roden 1893. Medicinski fakultet završio 1919. u Beču. Jula 1943. doveđen ga Nemci u Niš, gde je ubijen na Bubnju.

Pilišer (Pillscher) dr Eugen, lekar u Subotici. Roden 1913. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je ubijen 1943. godine.

Pinto dr Sara, lekar u Sarajevu. Rodena 1907. u Sarajevu. Oktobra 1941. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena 1942. godine.

Pisker dr Ilija, lekar u Indiji. Star oko 40 godina. Ubijen od ustaša 1942. godine u Indiji.

Polak (Pollak) dr Alfons, lekar u Sl. Brodu. Roden 1905. u Sl. Požegi. Medicinski fakultet završio 1929. u Zagrebu, a zatim specijalizirao internu medicinu. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je 1943. ubijen.

Polak (Pollak) dr Aranka, lekar u Zagrebu. Rodena 1914. u Crvenki. Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu. Odvedena 1942. od ustaša u logor u Đakovu, gde je umrla od trbušnog tifusa 1943. godine.

Polak (Pollak) dr Milan. Star oko 40 godina. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.

Polak (Pollak) dr Stanko, lekar u Karlovcu. Roden 1897. u Zagrebu, gde je 1923. završio medicinski fakultet, a zatim specijalizirao internu medicinu. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je iste godine i ubijen.

Polak (Pollak) dr Vlado, lekar u Vinkovcima. Roden 1904. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je iste godine ubijen.

Policec (Politcer) dr Natan, lekar u Kutini. Roden 1864. u Madarskoj. Medicinski fakultet završio 1891. u Beču. Odveden od ustaša 1942. u St. Gradišku, gde je iste godine ubijen.

Poper dr Stefan. Roden 1881. u Austriji. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrvatsko primorje odakle su ga Italijanski fašisti internirali u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije ostao je kao teži bolesnik u bolnici na Rabu, odakle su ga odveli Nemci marta 1944. u Aušvic i ubili.

Porin dr David, lekar u Beogradu. Star oko 50 godina. Ubijen na Banjici od Nemaca decembra 1941. godine.

Proskauder dr Fric, lekar u selu Rahići (Brčko). Roden 1895. u Breslavu. Medicinski fakultet završio 1922. u Breslavu. Zaklan od ustaša u Brčkom 10 decembra 1941.

Rajh-Rajčić (Reichl) dr Artur, lekar u Zagrebu. Roden 1875. Medicinski fakultet završio 1902, a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast sklonio se u Banja Lici, odakle su ga ustaša 1942. odveli u nepoznatom pravcu.

Rajchsman (Reichsmann) dr Zlata, lekar u Zakladnoj bolnici u Zagrebu. Rodena 1899. Medicinski fakultet završila 1924. a zatim specijalizirala okulistiku. Ubijena od ustaša 1942. u Zagrebu.

Rajter (Reiter) dr Josip, lekar u Bačkoj Palanci. Roden 1899. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Rajzner (Reisnor) dr Rena, lekar u Osijeku. Rođena 1909. Medicinski fakultet završila 1936. Odvedena jula 1942. od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Resig dr Fridrik, lekar u Vrbasu. Star oko 40 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca za Aušvic, gde je ubijen.

Rigo dr Aleksandar, lekar u Beogradu. Roden 1907. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.

Robiček (Robiček) dr Andrija, lekar u St. Kanjiži. Roden 1904. u Sigetvaru (Madarska). Medicinski fakultet završio 1928. u Beču, a zatim specijalizirao hirurgiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Rona dr Edit, lekar u Molu. Rodena 1898. Medicinski fakultet završila 1924. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Rona dr Josip, lekar u Molu. Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1924. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Ronal I. dr Etuša, lekar u Beogradu. Rodena 1914. Medicinski fakultet završila 1939. u Beogradu. Decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. ubijena.

Rot (Roth) dr Pavle, lekar u Kikindi. Roden 1883. Medicinski fakultet završio 1908. u Budimpešti, a zatim specijalizirao hirurgiju. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. streljan kod Jabuke (Pančevo).

Rovinski dr Sima, lekar u Đakovu. Star oko 45 godina. Pred odvođenje u ustaški logor 1942. izvršio samoubistvo u Đakovu.

Rozenberg (Rosenberg) M. dr Ljudevit, lekar u Zagrebu. Roden 1900. u Bjelovaru. Medicinski fakultet završio 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.

Rosner (Rosner) D. dr Rudolf, lekar u Zagrebu. Roden 1891. Medicinski fakultet završio 1917, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. Jula 1941. odveden od ustaša na Pag, gde je ubijen.

Ruben-Lukac dr Rašela, lekar u Beogradu. Rodena 1915. u Skoplju. Medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. Decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. ubijena.

Rubenović J. dr Rafailo, lekar u Beogradu. Roden 1895. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1924 u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Skoplje,

odakle ga je Gestapo doveo 27. novembra 1941. na Banjicu, gde je 3. decembra 1941. strešan. Rubinštajn (Rubinstein) dr Aleksandar, lekar u Osijeku. Rođen 1886. u Dardi. Medicinski fakultet završio 1896. u Beču. Bio je vojni lekar, penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Godine 1942. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen. Ruso dr David, lekar u Beogradu. Rođen 1915. u Šapcu. Strešan od Nemaca na Banjici 14. decembra 1941.

Ruso dr Hajim, lekar u Šapcu. Rođen 1883. Medicinski fakultet završio 1909. u Beču. Ubijen od Nemaca na Zasavici (Šabac) oktobra 1941. godine.

Ruso D. dr Menahem, lekar u Beogradu. Star 61 godinu. Specijalizirao pedijatriju. Ubijen na Banjici od Nemaca decembra 1941. godine.

Sabadoš (Szabados) dr Eva, lekar u Beogradu. Rođena 1909. Specijalizirala otorinolaringologiju. Decembra 1941. internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a 1942. god. ubijena.

Salom dr Jozef, lekar u Sarajevu. Rođen 1875. Medicinski fakultet završio 1901, a zatim specijalizirao ginekologiju. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Santo dr Aladar, lekar u Novom Sadu. Star oko 45 godina. Ubijen od mađarskih fašista u Novom Sadu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Sarvaš (Szarvas) dr Kološman, lekar u H. Drenovcu (Osijek). Rođen 1873. Medicinski fakultet završio 1898. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrvatsko primorje, odakle je od Italijanskih fašista interniran u logor na Rabu, gde je umro jula 1943. godine.

Sas dr Mirko, lekar u Subotici. Rođen 1893. Medicinski fakultet završio 1919, a zatim specijalizirao stomatologiju. Krajem maja 1944. izvršio samoubistvo u Subotici pred odvođenjem za Aušvic.

Sattler (Sattler) dr Matija, lekar u Novom Sadu. Rođen 1886. Medicinski fakultet završio 1911. Ubijen u Novom Sadu januara 1942. od mađarskih fašista prilikom zloglasne »racije«.

Sattler (Sattler) dr Eva, lekar u Novom Sadu. Rođena 1916. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Ubijena januara 1942. u Novom Sadu od mađarskih fašista prilikom zloglasne »racije«.

Sauer dr Rudolf, lekar u Kuli. Rođen 1894. Medicinski fakultet završio 1920. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sauerbrun (Sauerbrunn) dr Edmund, lekar u Karlovcu. Rođen 1865. u Češkoj. Medicinski fakultet završio 1894. u Beču. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Sege (Szegő) dr Gáza, lekar u Subotici. Rođen 1884. Medicinski fakultet završio 1899. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sege (Szegő) E. dr Jene, lekar u Temerinu. Rođen 1889. Medicinski fakultet završio 1914. Ubijen januara 1942. u Temerinu od mađarskih fašista prilikom zloglasne »racije«.

Sege (Szegő) dr Ladislav, lekar u Subotici. Rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1926, a zatim specijalizirao pedijatriju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Segedi (Szegedi) dr Eugen, lekar u Bačkoj Palanci. Rođen 1893. Medicinski fakultet završio 1918. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sekeli (Szekely) M. dr Andrija, lekar u Beogradu. Rođen 1914. u Vršcu. Medicinski fakultet završio 1939. u Beogradu. Doveden od Nemaca 12. juna 1942. na Banjicu, a 7. avgusta 1942. strešan.

Seleš (Szöllőss) dr Mavro, lekar u Banja Luci. Star 75 godina. Jula 1941. odveden od ustaša u logor u Gospic, gde je ubijen.

Seleš dr Osvald, lekar u Zagrebu. Star oko 40 godina. Odveden od ustaša 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Sende dr Ferdinand, lekar u Apatinu. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1928. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Senes (Szemes) dr Andrija, lekar u Leskovcu. Star 45 godina. Ubijen od Nemaca februara 1942. na Bubnju (Niš).

Silaš (Szilasi) dr Laslo, lekar u Bačkoj Topoli. Rođen 1887. Medicinski fakultet završio 1926. Ustupci 1922. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Silberkopf dr Oskar. Star 70 godina. Rođen u Beču, gde je završio medicinu. Godine 1938. došao u Zagreb. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrvatsko primorje, odakle su ga Italijanski fašisti internirali u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije zbog bolesti ostao u bolnici na Rabu, gde su ga Nemci uhapsili marta 1944. i odveli u Aušvic, gde je ubijen.

Simon M. dr Avram, lekar u Beogradu. Rođen 1900. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1926. Ubijen od Nemaca jula 1941. na Tašmajdanu (Beograd).

Singer F. dr Josif, lekar u Kikindi. Star 46 godina. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a otkroba te godine je strešan kod Jabuke (Pančevo).

Singer dr Joška, lekar u Vršcu. Rođen 1895. Medicinski fakultet završio 1921. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a otkroba te godine je strešan kod Jabuke (Pančevo).

Sion dr Samika, lekar u Srebrenici. Rođen 1908. Ubijen od ustaša u Srebrenici 1943. godine.

Sor (Sohr) dr Milan, lekar u Bos. Dubici. Rođen 1897. u Turčevcu (Koprivnica). Ubijen od ustaša 1942. godine u Jasenovcu.

Šafer (Schaffer) dr Aladar, lekar u Subotici. Rođen 1883. Medicinski fakultet završio 1909. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Šako A. dr Isak, lekar u Skoplju. Rođen 1871. Specijalizirao stomatologiju. Odveden od Nemaca mart 1943. u Trabliniku, gde je ubijen.

Šalgo dr Imre, lekar u Zrenjaninu. Rođen 1897. Medicinski fakultet završio 1922. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a otkroba te godine strešan kod Jabuke (Pančevo).

Šandor dr Meri, lekar u Senti. Rođena 1882. Medicinski fakultet završila 1907, a zatim specijalizirala okulistiku. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Šandor dr Singer, lekar u Senti. Rođen 1915. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Šapiro A. dr Jakov, lekar u Beogradu. Rođen 1886. u Ljubljiku (Rusija). Doveden od Nemaca na Banjicu 21. oktobra 1941, a 21. novembra 1941. ubijen.

Šefer (Schäffer) D. dr Mojsije, viši zdravstveni savetnik u penziji u Grubišnom Polju. 60 godina. Odveden od ustaša 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Šen (Schön) dr Leo, lekar u Vukovaru. Rođen 1901. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Šenbrun (Schönbrunn) dr Tibor, lekar u Subotici. Rođen 1915. Ubijen na Banjicu od Nemaca decembra 1941. godine.

Šenfajn (Schönfain) dr Nehemia, lekar u Kosovskoj Mitrovici. Rođen 1892. u Ostrogu (Ukrajina). Me-

dicinski fakultet završio 1917. Odveden od Gestapo februara 1942. u logor na Banjicu, a ubijen 8. maja 1942.

Šenfeld (Schönfeld) dr Kornel, lekar u Novom Sadu. Rođen 1913. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije».

Šifer (Schiffer) dr Morig, lekar u Zagrebu. Rođen 1869. Medicinski fakultet završio 1893. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Šili dr Endre, lekar u Novom Sadu. Star 45 godina. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije».

Šlezinger (Schlesinger) dr Aleksandar, lekar u Beogradu. Rođen 1912. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1938. Ubijen od Nemaca na Banjici decembar 1941. godine.

Šnerson dr Noah, lekar u Kragujevcu. Rođen 1886. Medicinski fakultet završio 1912. Strešjan od Nemaca u Kragujevcu 21. oktobra 1941.

Šnerson dr Sara, lekar u Kragujevcu. Rođena 1888. Medicinski fakultet završila 1912. Decembar 1941. dovedena u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 1942. godine.

Somodi dr Dezider, lekar u V. Kikindi. Star oko 40 godina. Odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), krajem avgusta 1941. a oktobra te godine strešjan kod Jabuke (Pančevu).

Šorš dr Alfred, lekar u Oslijeku. Rođen 1895. u Kapošvaru (Mađarska). Medicinski fakultet završio 1919. u Kološvaru. Ubijen od ustaša u Jasenovcu 1942. godine.

Šosberger (Schosberger) dr Franjo, lekar u Zemunu. Rođen 1902. u Temerinu. Medicinski fakultet završio 1928. a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije».

Špic (Spitz) dr Eugen, lekar u Novom Sadu. Rođen 1899. Medicinski fakultet završio 1925. Krajem maja 1944. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Špicer (Spitzer) dr Ica, lekar u Slivcu. Rođena 1910. Krajem maja 1944. odvedena u Aušvic, gde je ubijena.

Špicer (Spitzer) dr Milan, lekar u Oslijeku. Rođen 1898. u Đakovu. Medicinski fakultet završio 1926. u Beču, a zatim specijalizirao ginekologiju. Premešten od ustaša septembra 1941. u Derventu, a zatim u Građadac radi suzbijanja endemskog sifilisa. Krajem 1941. se razboleo pa je prebačen u bolnicu u Osijek, gde je umro 26. 4. 1942.

Špicer (Spitzer) dr Serena, lekar u Zagrebu. Rođena 1905. Medicinski fakultet završila 1930. a zatim specijalizirala stomatologiju. Odvedena 1943. u Aušvic, gde je ubijena 1944. godine.

Špicer (Spitzer) dr Stjepan, lekar u Somboru. Rođen 1871. u Segedinu. Medicinski fakultet završio 1896. Krajem maja 1944. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Šprer E. dr Pavao, lekar u Zagrebu. Star 49 godina. Specijalizirao otorinolaringologiju. Juha 1941. odveden od ustaša u Jadovno, a zatim u Jasenovac, gde je ubijen.

Šrajber (Schreiber) dr Aleksandar, lekar u Kovačici. Rođen 1875. Medicinski fakultet završio 1901. Krajem 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. strešjan kod Jabuke (Pančevu).

Šrajber (Schreiber) dr Mavro, lekar u Subotici. Rođen 1864. Medicinski fakultet završio 1890. a zatim specijalizirao okulistiku. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Štajn (Stein) dr Armin, lekar u Vinkovcima. Star 50 godina. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen od ustaša u Jasenovcu 1944. godine.

Štajn (Stein) dr Beno, lekar u Zagrebu. Rođen 1890. u Telču (Češka). Medicinski fakultet završio 1913. u Beču, a 1914. došao u Zagreb, gde je specijalizirao internu medicinu. Bio je poznat kao odličan stručnjak, javni i kulturni radnik. Od 1928. u naprednom pokretu, postao član KPJ. U njegovom stanu su se okupljali napredni kulturni radnici i taj skup je nazvan »Klub dr Bene Štajna«. U dosljedu zagrebačke policije stoji: »... Istaknuti komunista u ciljem stanu se održavaju ilegalni sastanci«. Više puta je bio hapšen od policije. Po zadacima KP putovao je u Beč prenositi ilegalni materijal Kominterni. Do rata napisao je više stručnih i naučnih radova iz oblasti interne medicine, kao i više članaka u naprednim kulturnim časopisima. U vreme apriliškog rata 1941. godine bio je pozvan kao rezervni sanitetski oficir u jugoslovensku vojsku. Kapitulacija ga je zatekla u Čačku. Svestan crne sudbine koja ga će očekuju kao Jevrejina i komunistu, izvršio je aprila 1941. samoubistvo u Čačku.

Štajn-Špicer (Stein-Spitzer) dr Ilona, lekar u Somboru. Rođena 1889. u Baji. Medicinski fakultet završila 1915. Nepoznato gde i kada je stradala.

Štajn (Stein) dr Jakob, lekar u Subotici. Rođen 1868. Medicinski fakultet završio 1893. Krajem maja 1944. Nemci ga odveli u Aušvic, a zatim u Bergen-Belsen, gde je ubijen.

Štajn (Stein) dr Ljudevit, lekar u Lipiku. Rođen 1886. Medicinski fakultet završio 1911. a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. god. u Jasenovac, gde je ubijen.

Štajn (Stein) F. dr Mavro, lekar u Zagrebu. Rođen 1893. u Selenču. Medicinski fakultet završio 1917. u Budimpešti. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Tuzlu radi suzbijanja endemskog sifilisa. Umro je u Tuzli 14. novembra 1941.

Štajner (Steiner) dr Aleksandar, lekar u Sl. Požegi. 35 godina. Specijalizirao stomatologiju. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. god. u Jasenovac, gde je ubijen.

Štajner (Steiner) L. dr Josip, lekar u Senti. Rođen 1910. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Prebegao u Mađarsku, gde je ubijen 1944. godine.

Štajner (Steiner) V. dr Ladislav, lekar u Kikindi. Rođen 1913. Medicinski fakultet završio 1939. u Beogradu. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. ubijen kod Jabuke (Pančevu).

Štajner (Steiner) dr Samojlo, lekar u Sl. Požegi. Rođen 1880. u Beču. Medicinski fakultet završio 1906. u Beču. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Štajner (Steiner) dr Vilim, lekar u Kikindi. Star 54 godine. Krajem avgusta 1941. odveden u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijen kod Jabuke (Pančevu).

Štern (Stern) dr Armin, lekar u Banja Luci. Star 60 godina. Specijalizirao stomatologiju. Ubijen u Banja Luci od Nemaca januara 1944. godine.

Štern-Hofman (Stern-Hoffmann) dr Rebeka, lekar u Varaždinu. Rođena 1887. u Rumuniji. Medicinski fakultet završila 1912. u Beču. Odvedena od Nemaca 1944. u Dahu, gde je ubijena.

Šternberg (Sternberg) dr Adolf, lekar u Sarajevu. Rođen 1893. Medicinski fakultet završio 1923. a zatim specijalizirao internu medicinu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945.

Štesel (Stessol) dr Erne, lekar u Senti. Rođen 1889. Medicinski fakultet završio 1914. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Štettler (Stettler) I. dr Avram. Rođen 1867. u Lavovu. Medicinski fakultet završio 1892. Doveden od

160 J. Romano

- Gestapoa 14. 9. 1941. na Banjicu, a 17. 9. 1941. ubijen.
- Strasser (Strasser)** L. dr Geza, lekar u Somboru. Roden 1885. u Kuli. Medicinski fakultet završio 1908. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Strelinger** dr Ferdinand, lekar u Beogradu. Roden 1876. Diplomirao 1901. Navodno stradao na Banjici 1941. godine.
- Sugar** dr Nikola, lekar u Subotici. Roden 1896. Medicinski fakultet završio 1923. u Pragu, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u logor Terezienštat, gde je umro početkom 1945. od peggavog tifusa.
- Sulman (Schulmann)** dr Andrija, lekar u Subotici. Roden 1899. Medicinski fakultet završio 1929. u Beču, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Svarek (Schwartz)** dr Andrija, lekar u Novom Sadu. Star oko 40 godina. Po okupaciji Vojvodine prebegao u Budimpeštu, gde je 1944. Izvršio samoubistvo pred odvođenjem za Aušvic.
- Svarek (Schwartz)** dr Jakob, lekar u Senti. Roden 1903. Medicinski fakultet završio 1929. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Svarek (Schwartz)** dr Jakob, lekar u Prelugu (Čakovec). Star oko 45 godina. Odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen 1944. godine.
- Svarek (Schwartz)** dr Vladislav, lekar u Novom Sadu. Roden 1910. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio 1936. u Beogradu. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
- Svarek (Schwartz)** I. dr Vladislav, lekar u Senjskom rudniku. Roden 1910. u Molu. Medicinski fakultet završio 1936. Doveden od Gestapoa 14. novembra 1942. na Banjicu, a 17. aprila 1944. ubijen.
- Tajtelbaum** dr Jozef, lekar u Prizrenu. Roden 1895. Medicinski fakultet završio 1920. Odveden od Gestapoa 1944. u Aušvic, gde je ubijen.
- Temer A. dr Ervin**, lekar u V. Bećkereku (Zrenjanin). Roden 1913. u V. Bećkereku. Medicinski fakultet završio 1937. u Beogradu, a zatim specijalizirao ginekologiju. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine stremljen kod Jabuke (Pančevo).
- Testa A. dr Nisim**, lekar u Beogradu. Roden 1884. Medicinski fakultet završio 1910. u Beču. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.
- Tibor** dr Ervin, lekar u Somboru. Roden 1883. Medicinski fakultet završio 1907. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Trajer F. dr Berta**, lekar u Beogradu. Rodena 1908. Medicinski fakultet završila 1932. u Beogradu. Decembra 1941. Internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. god. ubiljena.
- Traub** dr Alfred, lekar u Odžacima. Roden 1887. Medicinski fakultet završio 1912. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Vajcenfeld (Weltzenfeld)** dr Eugen, lekar u Grgurevcima (Bačka). Star oko 40 godina. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
- Vajnberger (Weinberger)** dr Draga, lekar u Zagrebu. Rodena 1899. u Sesvetu. Medicinski fakultet završila 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirala dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast premeštena u Građac, a zatim u Zenicu radi suzbijanja endemskog sifilisa. Godine 1943. odvedena od ustaša iz Zenice u Jasenovac, gde je 1944. god. ubiljena.
- Vajner (Weiner)** dr Mirko, lekar u Novom Sadu. Roden 1912. Medicinski fakultet završio 1938. Ubijen od mađarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne »racije«.
- Vajntraub (Weintraub)** dr Josip, lekar u Belom Manastiru. Roden 1888. Medicinski fakultet završio 1914. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Mađarsku, gde je uhapšen i odveden u logor Oroszlán, u kojem je umro 1944. godine.
- Vajs (Weiss)** dr Abel, lekar u Skoplju. Roden 1913. Medicinski fakultet završio 1939. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.
- Vajs (Weiss)** dr Andrija, lekar u Beogradu. Roden 1912. u Budimpešti. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Po okupaciji Beograda prebegao u Vojvodinu, odakle je septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
- Vajs (Weiss)** dr David, lekar u Varaždinskim Toplicama. Roden 1873. Medicinski fakultet završio 1899. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je iste godine ubijen.
- Vaje (Weiss)** dr Hinko, lekar u Zagrebu. Roden 1903. Specijalizirao Internu medicinu. Bio je asistent na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Kao rezervni sanitetski oficir Jugoslovenske vojske odveden aprila 1941. u zarobljenički logor u Toronju, gde je umro od peggavog tifusa.
- Valdner dr Ilona**, lekar u Bečju. Rodena 1902. Medicinski fakultet završila 1927. Ubijena od mađarskih fašista januara 1942. u Bečju prilikom zloglasne »racije«.
- Valter-Marković** dr Vera, lekar u Beogradu. Rodena 1878. Medicinski fakultet završila 1904, a zatim specijalizirala rendgenologiju. Decembar 1941. Internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. god. ubiljena.
- Veksler (Vechsler)** dr Izidor, lekar u Zemunu. Roden 1898. Medicinski fakultet završio 1923, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Verendorf dr Richard**. Roden 1887. u Beču. Lekar u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1913, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Doveden od Gestapoa na Banjicu 15. decembra 1941, a marta 1942. stremljen.
- Vig dr August**, lekar u Senti. Roden 1893. Medicinski fakultet završio 1919, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Vig dr Janoš**, lekar u Somboru. Roden 1902. u Somboru. Medicinski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubiljena.
- Vinski dr Marija**, lekar u Zagrebu. Stara oko 40 godina. Simpatizer KPJ. Ubiljena u Zagrebu 1941. od ustaša.
- Viola V. dr Nikola**, lekar u Zagrebu. Roden 1903. Medicinski fakultet završio 1929, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Po dolasku ustaša na vlast sklonio se u Čakovec, odakle je odveden 1944. god. od Nemaca u Aušvic i ubijen.
- Viola dr Vilim**, lekar u Čakovcu. Star oko 70 godina. Odveden 1944. od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Votek dr Béla**, lekar u Pančevu. Roden 1896. Medicinski fakultet završio 1923. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod Jabuke (Pančevo).
- Zemanek dr Dezider**, lekar u Novom Sadu. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1925. Ubijen od mađarskih fašista u Novom Sadu januara 1942. prilikom zloglasne »racije«.

Zonenfeld (Sonnenfeld) dr Aleksandar, lekar u Vinčevima. Roden 1900. Medicinski fakultet završio 1927. Ubijen od ustaša 1942. god. u St. Gradiški.

Zonenfeld (Sonnenfeld) dr Olga, lekar u Zemunu. Stara oko 40 godina. Godine 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, a zatim u St. Gradišku, gde je ubijena.

FARMACEUTI

Abinun mr Avram, apotekarski saradnik iz Travnika. Star 30 godina. Odveden od ustaša 1942. god. u Jasenovac, gde je ubijen.

Adanja mr Isak, drogerista iz Beograda. Roden 1903. u Beogradu. Farmaceutski fakultet završio 1927. u Zagrebu. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Albahari mr Avram-Aca, drogerista iz Beograda. Roden 1904. u Požarevcu. Farmaceutski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Strejčan juna 1941. na Tešmajdanu od Nemaca.

Alkalaj mr Hajnrih, drogerista iz Beograda. Star 42 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Alkalaj mr Isak, apotekar (drogerista) iz Beograda. Star 50 godina. Ubijen na Banjici decembra 1941. od Nemaca.

Almožilno A. mr Moša, apotekarski saradnik iz Beograda. Star 45 godina. Ubijen na Banjici decembra 1941. od Nemaca.

Altarac mr Mordehai, apotekarski saradnik u Sarajevu. Roden 1917. u Sarajevu. Novembra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Ast-Kun mr Vera, apotekarski saradnik u Sarajevu. Rodena 1912. u Rumuniji. Avgusta 1941. odvedena od ustaša u Lobergrad, a zatim u Aušvic, gde je ubijena.

Avramović mr Ela, apotekarski saradnik u Beogradu. Star 38 godina. Odvedena od Nemaca 1943. godine u Aušvic, gde je ubijena.

Avramović A. mr Rafaelo, drogerista u Beogradu. Roden 1905. u Sarajevu. Farmaceutski fakultet završio 1931. u Zagrebu. Po okupaciji Beograda prebegao u Skoplje, odakle je doveden od Gestapoja na Banjicu 27. novembra 1941. a 3. decembra 1941. strejčan.

Balaša mr Ruža, apotekarski saradnik u Somboru. Rodena 1898. u Bačkom Gradištu. Farmaceutski fakultet završila 1922. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Bauer mr Dragica, apotekarski saradnik u Zagrebu. Rodena 1913. u Bicske. Farmaceutski fakultet završila 1935. u Zagrebu. Odvedena od ustaša 1942. god. u Đakovu, gde je stradala. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Beker (Becker) mr Sigmund, apotekar iz Sarajeva. Roden 1898. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac gde je ubijen.

Bergl (Bergol) mr Eugen, apotekar iz Subotice. Star 45 godina. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukreplju, gde je stradao 1943. godine. Blau mr Eugen, apotekar iz Beograda. Roden 1908. Farmaceutski fakultet završio 1931. u Zagrebu. Doveden na Banjicu od Nemaca 27. novembra 1941. a 3. decembra 1941. strejčan.

Bodni mr Adolf, apotekar iz Zagreba. Star 43 godine. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. god. u Jasenovac, gde je ubijen.

Brajer mr Filip, apotekar u Banatskom Brestovcu. Roden 1899. Farmaceutski fakultet završio 1930. u Zagrebu. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Madarsku, gde je ubijen 1944. godine.

Brandaje (Brandels) mr Karlo, apotekarski saradnik iz Novog Sada. Roden 1907. u Novom Sadu. Farmaceutski fakultet završio 1923. u Zagrebu. Do rata objavio više zapaženih članaka iz oblasti farmacije. Ubijen od madarskih fašista januara 1942. u Novom Sadu prilikom zloglasne "racije". Bruckner (Bruckner) B. mr Feliks, apotekar u Beogradu. Roden 1889. u Banja Luci. Ubijen na Banjici od Nemaca decembra 1941. godine.

Caler (Zahler) I. mr Leo, apotekar iz Beograda. Roden u Češkoj. Star 46 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.

Caler (Zahler) mr Rozalija, apotekarski saradnik u Beogradu. Rodena u Češkoj. Stara 45 godina. Decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a 1942. god. ubijena.

Danon mr Blanka, apotekarski saradnik u Sarajevu. Rodena 1904. u Sarajevu. Farmaceutski fakultet završila 1927. u Zagrebu. Oktobra 1941. odvedena od ustaša za Đakovu, gde je stradala.

Danon mr Moric, apotekarski saradnik u Visokom. Roden 1912. Farmaceutski fakultet završio 1940. Odveden u drugoj polovini 1941. god. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.

Derdi (Görgy) mr Matija, apotekar u Subotici. Roden 1897. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Elažar M. mr Jozef, apotekarski saradnik u Sarajevu. Roden 1910. u Gračanici (Bosna). Farmaceutski fakultet završio 1934. u Zagrebu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, a zatim prebačen u St. Gradišku, gde je ubijen aprila 1945. godine.

Engl (Engel) mr Slavko, apotekar u Sisku. Roden 1895. Farmaceutski fakultet završio 1917. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. god. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1944. god. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Fehér mr Franjo, apotekar u Uljini (Bačka). Roden 1902. u Novom Sadu. Farmaceutski fakultet završio 1925. u Zagrebu. Ubijen maja 1941. u Uljini od folksdjočera.

Feler E. mr Kazimir, apotekar u Donjoj Stubici (Hrvatska). Star 40 godina. Odveden 1942. god. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

First (Fürst) mr Zdenko, apotekar u Zagrebu. Roden 1896. u Bjelovaru. Farmaceutski fakultet završio 1919. u Zagrebu. Ubijen od ustaša početkom 1945. godine u Lepoglavi. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Fišer (Fischer) H. mr Magda, apotekarski saradnik u Nišu. Rodena 1911. u Sajkašu (Bačka). Dovedena od Nemaca 19. decembra 1941. u logor na Sajmištu (Zemun), gde je ubijena 9. februara 1942.

Fišer (Fischer) mr Pavle, apotekarski saradnik u Zagrebu. Roden 1897. u Osijeku. Farmaciju završio 1920. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegeo u Split, gde je umro 1942. god. od Tbc.

Fišer (Fischer) mr Roza, apotekar u Potiskom sv. Nikoli (Banat). Rodena 1895. u Senti. Farmaceutski fakultet završila 1918. u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. dovedena od Nemaca u Beograd, a

decembra te godine internirana u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 1942. godine. Fiš-Polak (Fischl-Pollak) mr Blanka, apotekar u Koprivnici. Rodena 1902. u Koprivnici. Farmaceutski fakultet završila 1924. u Zagrebu. Godine 1942. odvedena od Nemaca u logor u Poljskoj, gde je ubijena.

Frelih (Fröhlich) mr Leo, apotekar u Karlovcu. Star 65 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje odakle su ga italijanski fašisti internirali u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije septembra 1943. sklonio se na oslobođenu partizansku teritoriju u Lici, gde su ga uhvatile ustaše 1944. god. kod sela Škara i ubile.

Fridman (Friedmann)-Goldberger mr Ezra, apotekarski saradnik u Zagrebu. Roden 1911. u Tešnju. Farmaceutski fakultet završio 1934. u Zagrebu. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. god. u Jasenovac, gde je ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Fridman (Friedmann) mr Rudolf, apotekar u Čantaviru. Roden 1904. u Indiji. Farmaceutski fakultet završio 1930. u Gracu. Neposredno po okupaciji Bačke odveden od mađarskih fašista u nepoznatom pravcu.

Fridman (Freidmann) mr Tibor, apotekar u Bačkoj Palanci. Roden 1910. Farmaceutski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Januara 1942. našao se slučajno u Novom Sadu, gde je ubijen od mađarskih fašista prilikom zloglasne »racije«.

Fuks (Fuchs) J. mr Dragutin, apotekar u Kraljevu. Roden 1910. u Osijeku. Doveden od Gestapoja na Banjicu 4. oktobra 1943. a 21. oktobra 1943. ubijen.

Fuks (Fuchs) M. mr. Emil, apotekar u Zagrebu. Star 75 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje odakle su ga italijanski fašisti internirali u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije septembra 1943. prešao na oslobođenu partizansku teritoriju u Lici, gde su ga uhvatile ustaše 1944. god. kod sela Škara i ubile.

Fuks (Fuchs) mr Hugo, apotekar u Osijeku. Star 60 godina. Farmaceutski fakultet završio 1905. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast bio je od njih tako fizički maltretiran, da je umro 1942. god. u Đakovu.

Fuks (Fuchs) mr Zdenko, apotekar u Zagrebu. Roden 1898. Ubijen od ustaša u Lepoglavi marta 1945. godine.

Fuks (Fuchs) mr Žiga, apotekar u Mokrinu (Banat). Roden 1881. u St. Kanjiži. Farmaceutski fakultet završio 1902. u Koložvaru (Mađarska). Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine streljan kod Jabuke (Pančevo).

Gabor A. mr Julije, drogerista u Beogradu. Roden 1911. u V. Bećkereku (Zrenjanin). Novembra 1941. doveden od Nemaca na Banjicu (Beograd), a decembra te godine ubijen.

Gertner (Gärtner) mr David, drogerista u Beogradu. Roden 1910. u Poljskoj. Farmaceutski fakultet završio 1934. u Zagrebu. God. 1942. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen 1943. godine. Giskan M. mr Rudolf, apotekar u Kovinu. Roden 1892. u Plivnicama. Farmaceutski fakultet završio u Budimpešti. Po kapitulaciji Jugoslavije odveden aprila 1941. kao rezervni sanitetski kapetan u zarobljenički logor, odakle je pobegao i vratio se u Beograd. Skrivaо se u Vojnoj bolnici, ali su ga Nemci otkrili i streljali na Banjici 3. avgusta 1942.

Glikštal (Glückstahl) mr Mor, apotekar u Senti, gde je rođen 1880. Farmaceutski fakultet završio 1911. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Gonda mr Ladislav, apotekar u Bačkoj Topoli. Roden 1894. Farmaceutski fakultet završio u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Gottfrid (Gottfried) mr Ernest, apotekar u Pančevu. Roden 1902. u Šopronu. Farmaceutski fakultet završio 1925. u Zagrebu. Kao rezervni sanitetski oficir odveden po kapitulaciji Jugoslavije u nemačko zarobljeništvo, odakle je uspeo pobegi i vratiti se u Pančevo. Avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod Jabuke (Pančevo).

Grün (Grün) I. mr Julije, apotekar u Beogradu. Roden 1896. u Sl. Požegi. Farmaceutski fakultet završio 1919. u Zagrebu. Ubijen na Banjici 1942. god. od Nemaca. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Grinvald (Grünwald) I. mr Oto, drogerista u Skoplju. Roden 1895. Marta 1943. odveden od Nemaca u logor Treblinka, gde je ubijen.

Gros (Gross) S. mr Teodor, apotekar u Daruvaru. Roden 1908. Farmaceutski fakultet završio 1930. u Zagrebu. God. 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1944. godine.

Gutman (Guttmann) mr Bela, apotekarski saradnik u Beogradu. Roden 1906. u Beždanu. Farmaceutski fakultet završio 1930. u Zagrebu. Po kapitulaciji Jugoslavije odveden aprila 1941. u zarobljenički logor u Nemačkoj, odakle je pobegao i vratio se u Beograd. Nemci su ga otkrili i streljali na Banjici 1942. god. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Hajfeld mr ?, apotekar u Kozarcu (Kikinda). Star 35 godina. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod Jabuke (Pančevo).

Hajzler (Heisler) mr Otto, apotekar u Beogradu. Roden u Osijeku. 40 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. god. na Banjici.

Heht (Hecht) mr Adolf, apotekar u Osijeku. Roden 1893. Farmaceutski fakultet završio 1914. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Đerventu, gde je radio u Domu narodnog zdravlja. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je umro 1943. od pegavog tifusa. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Heht (Hecht) mr Leopold, apotekarski saradnik u Osijeku. Roden 1907. Farmaceutski fakultet završio 1931. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. god. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945.

Hercler mr Bernard, apotekar u Semeljima (Đakovica). Roden 1898. Farmaceutski fakultet završio 1921. u Zagrebu. Odveden u drugoj polovini 1941. od ustaša u Jasenovac. Ubijen aprila 1945. pri lilkom pokušaju bekstva. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Herenfeld V. mr Aleksandar, apotekar u V. Bećkereku (Zrenjanin). Roden 1888. u Kapošvaru. Od Nemaca doveden 16. maja 1942. na Banjicu, gde je streljan 28. maja 1942.

Herlinger mr Štefa, apotekar u Karlovcu. Roden 1902. Farmaceutski fakultet završio 1925. u Zagrebu. Odvedena od Nemaca 1943. god. u Aušvic, gde je ubijena.

Horvat mr Josip, apotekarski saradnik u Subotici. Star 33 godine. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajnu, gde je poginuo 1943. god. pri raščišćavanju minskih polja.

Joki mr Leopold, apotekarski saradnik u Sarajevu. Roden 1909. Farmaceutski fakultet završio 1931.

- u Zagrebu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Josifović mr Isak**, apotekar u Beogradu. Rođen 1904. u Bitolju. Farmaceutski fakultet završio 1927. u Zagrebu. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.
- Judić M. mr Sima**, drogerista u Beogradu. Rođen 1906. u Kragujevcu. Farmaceutski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Po okupaciji Beograda prebegao u Kragujevac, gde su ga Nemci streljali 21. oktobra 1941.
- Kabiljo mr Aron**, apotekarski saradnik u Sarajevu. Rođen 1901. u Sarajevu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Kadelburg mr Ervin**, apotekarski saradnik u Subotici. Star 23 godine. Odveden septembra 1942. na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
- Kamhi A. mr Mordehai**, apotekarski saradnik u Skoplju. Rođen 1912. u Skoplju. Farmaceutski fakultet završio 1936. u Zagrebu. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.
- Kamps mr Olga**, apotekarski saradnik u Sarajevu. Stara 30 godina. Oktobra 1941. odvedena od ustaša u St. Gradišku, gde je ubijena.
- Kerenji (Kerény) mr Andrija**, apotekarski saradnik u Subotici. Rođen 1909. u Somboru. Farmaceutski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Klš mr Vilmoš**, apotekarski saradnik u Subotici. Rođen 1892. u Kuli. Farmaceutski fakultet završio u Budimpešti. Bavio se književnošću. Napisao je veći broj novela, zbirku pesama i dva romana na madarskom jeziku, a 1940. god. »Apotekarski priručnik«. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Klajn-Šenvald (Klein-Schönwald) mr Felice**, drogerista u Zagrebu. Rođena 1900. Farmaceutski fakultet završila 1923. u Zagrebu. Godine 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena iste godine.
- Klajn (Klein) mr Josip**, apotekarski saradnik u Subotici. Rođen 1908. Farmaceutski fakultet završio 1932. u Zagrebu. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.
- Klajn (Klein) mr Jozef**, apotekarski saradnik u Senti. Star 40 godina. Umro 1944. u logoru u Madarskoj.
- Klajn (Klein) mr Klara**, apotekarski saradnik u Novom Sadu. Rođena 1904. u Novom Sadu. Farmaceutski fakultet završila 1927. u Zagrebu. Po okupaciji prebegla u Budimpeštu, gde je ubijena od Nemaca 1944. godine.
- Knić mr Oto**, apotekar u N. Bečeju. Rođen 1901. u Kuli. Doveden od Gestapoa aprila 1944. na Banjicu i ubijen 17. aprila 1944.
- Kolin mr Ladislav**, apotekarski saradnik u Senti. 34 godine. Septembar 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik, gde je ubijen 1944. god. pri pokušaju bekstva.
- Kon (Kohn) mr Josip**, apotekarski saradnik u Glini. Rođen 1901. Farmaceutski fakultet završio 1925. u Zagrebu. Odveden 1941. god. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Kon (Kohn) mr Margita**, apotekar u Subotici. Rođena 1903. u Božjakovini. Farmaceutski fakultet završila 1925. u Berlincu. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.
- Kon (Kohn) mr Marija**, apotekarski saradnik u Valjevu. Rođena 1908. Farmaceutski fakultet završila 1931. u Zagrebu. Ubijena od Nemaca 21. oktobra 1941. u Valjevu.
- Konfini mr Moša**, zastupnik farmaceutske firme »Riedel« u Beogradu. Rođen 1897. u Nišu. Farmaceutski fakultet završio 1923. u Zagrebu. Ubi-
- jen od Nemaca jula 1941. na Tašmajdanu (Beograd).
- Kornel mr ?**, (žena dr Jozefa Kornela), apotekar u St. Kanjiži. Stara 43 godine. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.
- Krajanski dr mr pharm. Artur**, apotekar u Varaždinu gde je rođen 1884. Farmaceutski fakultet završio u Beču, a u Budimpešti stekao doktorat farmaceutskih nauka. Sem toga, u Beču je završio i bakteriološki kurs. Posvetio se proučavanju istorije farmacije i iz te oblasti objavio veliki broj naučnih radova na našim inostranim časopisima. Istakao se u radu na reorganizaciji farmaceutske nastave na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu, kao i farmaceutske službe uopšte. U svojoj apotezi je osnovao i vrlo interesantan muzej. Kada je raspisani konkurs za nastavnika na katedri za istoriju farmacije na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu 1938. godine, Krajanski, i pored toga što je imao sve kvalitete, sem rasne, za to mesto, nije bio izabran. Po okupaciji Jugoslavije aprila 1941. izvršio samoubistvo u Varazdinu. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.
- Kreo mr Luigi Josipov**, apotekar u Rijeci. Star 49 godina. Odveden 1944. god. od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.
- Kunorti mr Sado**, apotekarski saradnik u Sarajevu, gde je rođen 1911. Farmaceutski fakultet završio 1935. u Zagrebu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.
- Lederer mr Jelka**, apotekar u Sremskoj Mitrovici. Rođena 1903. Godine 1942. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena 1944. godine.
- Levenzon (Lewensohn) mr Ignat**, drogerista u Beogradu. 57 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici novembra 1941.
- Levi mr Isidor**, stariji, apotekar u Sarajevu. Rođen 1896. u Višegradi. Farmaceutski fakultet završio u Zagrebu. Odveden početkom 1942. godine od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.
- Levi mr Isidor**, mladi, apotekarski saradnik u Sarajevu. Rođen 1906. u Višegradi. Farmaceutski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.
- Levi A. mr Salomon**, drogerista u Beogradu. Rođen 1888. u Beogradu. Doveden na Banjicu od Nemaca 14. septembra 1941. a 17. septembra 1941. ubijen.
- Levi-Finci J. mr Tilda**, apotekarski saradnik u Beogradu. Rođena 1909. u Višegradi. Farmaceutski fakultet završila 1933. u Zagrebu. Januara 1942. doveđena u logor Sajmište (Zemun) i iste godine ubijena.
- Luka mr Oton**, apotekar u Beogradu. Rođen u Sarajevu. 50 godina. Strelijan na Banjici od Nemaca 1942. godine.
- Mandelbaum mr Jevgenije**, zastupnik firme »Izs« u Beogradu. Rođen 1879. u Nišu. Farmaceutski fakultet završio u Minhenu 1903. Na Beogradskom univerzitetu diplomiрао 1908. hemiju i fiziku. Bio vojni apotekar do 1930. god. kada je penzionisan u činu potpukovnika. On je osnovao prvu hemijsku laboratoriju u Glavnoj vojnoj bolnici u Beogradu i do penzionisanja bio njen upravnik. Bio je nastavnik na Vojno-sanitetskoj školi. Ubijen je od Nemaca 18. jula 1941. na Tašmajdanu.
- Margulit mr. Milan**, apotekar u Križevcima. Rođen 1900. Farmaceutski fakultet završio 1924. u Zagrebu. Oveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.
- Melamed D. mr. Leon**, drogerista u Skoplju. Rođen 1883. u Skoplju. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Mevorah M. mr Mišel, drogerista u Beogradu. Rođen 1909. u Bugarskoj. Farmaceutski fakultet završio u Zagrebu. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Miller (Müller) Salgo mr Margita, apotekarski saradnik. Rođena 1917. u Starom Bečiju. Farmaceutske studije započela u Zagrebu, ali je 1941. godine morala prekinuti po dolasku ustaša na vlast. Studije je nastavila u Segedinu, gde je diplomirala. Po diplomiranju radila u apoteci u Rekošpoli (Mađarska). Jun 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Nadi (Nagy) mr Imre, apotekar u V. Kikindi. Rođen 1873. u Sv. Stefanu (Mađarska). Farmaceutski fakultet završio 1895. u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strelijan kod Jabuke (Pančevo).

Ned (Nagy) B. mr Imre, apotekar u Subotici. Rođen 1890. u Mokrinu. Farmaceutski fakultet završio 1910. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, a zatim prebačen u logor Kaufring, gde je umro novembra 1944. od iznemoglosti. **Najibah (Neubach) mr Edita**, apotekarski saradnik u Banja Luci. Rođena 1913. u Bijeljini. Farmaceutski fakultet završila 1937. u Zagrebu. Ubijena od ustaša u Banja Luci 1942. godine.

Novaković-Noah A. mr Manojlo, apotekar u Beogradu. Rođen 1903. u Skoplju. Farmaceutski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Ubijen na Banjici decembra 1941. od Nemaca.

Ofner (Offner) mr Antal, apotekar u St. Kanjiži. Rođen 1905. Farmaceutski fakultet završio 1928. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Ormoš (Ormosz) mr Andon, apotekar u Senti. Rođen 1886. Farmaceutski fakultet završio u Kolozvaru (Mađarska). Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Papai mr Eva, apotekarski saradnik iz Osijeka. Rođena 1918. Farmaceutski fakultet završila 1940. u Zagrebu. Ubijena od ustaša 25. septembra 1942. na Jablancu.

Papo J. mr Levi, apotekarski saradnik iz Skoplja. Rođen 1916. u Skoplju. Farmaceutski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Papo mr Santo, apotekar u Rogatici. Rođen 1900. u Sarajevu. Farmaceutski fakultet završio 1923. u Zagrebu. Januara 1942. ubili ga četnici kod Rogačice.

Pardo mr Josif, apotekar u Beogradu. Rođen 1881. Oktobra 1941. odveden od Nemaca u logor na Banjici, gde je ubijen decembra iste godine.

Pardo mr Klara, apotekarski saradnik u Beogradu. Stara oko 40 godina. Prema izjavama nekih odvedena je decembra 1941. u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Pardo mr Leon, apotekar u Bitolju. Rođen 1903. u Bitolju. Farmaceutski fakultet završio 1923. u Zagrebu. Marta 1943. sproveden od bugarskih fašista iz Bitolje u sabirni logor u Skoplju, odakle su ga Nemci odvali u logor u Treblinku, gde je ubijen.

Pinto mr Mika, apotekarski saradnik u Beogradu. Rođen 1906. u Kragujevcu. Farmaceutski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Po okupaciji Beograda od Nemaca prebegao u Kragujevac, gde je ubijen 21. oktobra 1941. prilikom masovnog strelijanja gradana Kragujevca.

Roder mr Oskar, apotekar u Bačkoj Topoli. Rođen 1893. u Čantaviru. Farmaceutski fakultet završio 1915. u Kolozvaru (Mađarska). Po okupaciji Vojvodine prebegao u Mađarsku, gde se skrivaо do 1944. god. Živeći u stalnoj nervnoj napetosti očekujući, da bude otkriven od mađarskih fašista i

odveden u logor. To je dovelo do teškog oboljenja i do smrti u 1944. godini.

Rosenfeld (Rosenfeld) mr Oskar, drogerista u Zagrebu. Star 47 godina. Niјe poznato gde i kada je stradao, sem što se njegovo ime nalazi u spisku žrtava fašizma grada Zagreba, koliko je sačinila 1945. god. Komisija za ispitivanje žrtava fašizma u Hrvatskoj. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Rubin A. mr Lenka, apotekar u Beogradu. Rođena 1910. u Zrenjaninu. Farmaceutski fakultet završila 1934. u Zagrebu. Decembra 1941. odvedena od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 9. februara 1942.

Salom mr Šua, apotekarski saradnik u Travniku. Rođen 1901. u Travniku. Farmaceutski fakultet završio u Zagrebu. Aprila 1942. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Samulović mr Jakob, apotekar u Beogradu. Rođen 1898. u Smredevu. Farmaceutski fakultet završio u Gracu. Oktobra 1941. odveden od Nemaca u logor na Banjici, a decembra te godine ubijen. **Sas-Zoltan mr Jelisaveta**, apotekar u Vrbasu. Stara 35 godina. Krajem maja 1944. odvedena u logor u Bačkoj Topoli, a zatim u logor u Aušvicu, gde je ubijena.

Sege (Szegő) Halmoš mr Jelena, apotekar u V. Bečkerek (Zrenjanin). Rođena 1888. u Međoturu (Mađarska). Gimnaziju je završila u V. Bečkerek, a Farmaceutski fakultet u Budimpešti 1908. Radila je do 1918. god. kao apotekarski saradnik, kada je otvorila svoju apoteku u V. Bečkerek. Krajem avgusta 1941. dovedena je od Nemaca u Beograd, gde je internirana u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Sege (Szegő) Ing. et mr pharm. Imre, apotekar u V. Bečkerek (Zrenjanin). Rođen 1889. u Mađarskoj, gde je diplomirao za inženjera hemije i po diplomiranju radio kao hemičar u fabriči šećera u V. Bečkerek. Godine 1925. završio je i farmaceutski fakultet I od tada je vodio skupa sa svojom ženom (Sege-Halmoš mr Jelenom) apoteku u V. Bečkerek. Krajem avgusta 1941. odveden je od Nemaca u Beograd, gde je internirana u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijen kod s. Jabuke (Pančevo).

Semere (Szemeré) dr et mr pharm. Pavle, apotekar u Adi. Rođen 1900. u Budimpešti. Godine 1923. diplomiраo u Budimpešti pravne nauke i stekao doktorat političkih nauka, a 1926. završio I farmaceutski fakultet. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, a zatim prebačen u Mauthausen, gde je ubijen.

Semere (Szemeré) mr Pavle, apotekar u Subotici. Rođen 1892. u Kuli. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Susman (Suszmann) mr Aleksandar, apotekar u Derventu. Star 60 godina. Odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.

Šajer (Scheyer) mr Leo, apotekar u Križevcima. Star 55 godina. Jula 1941. odveden od ustaša u logor Gospic, a zatim u Jasenovac, gde je ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Šenauer (Schönauer) mr Josip, apotekarski saradnik u Daruvaru. Rođen 1908. u Ivanpolju. Farmaceutski fakultet završio 1935. u Zagrebu. Jula 1941. odveden od ustaša u logor u Gospic, a zatim prebačen u Jasenovac, gde je ubijen 1943. godine.

Šenauer (Schönauer) S. mr Liza, apotekarski saradnik u Zagrabu. Rođena 1900. u Vukovaru. Godine 1943. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena aprila 1945.

Smukler (Schmuckler) mr Josip, apotekar u Zavidovlčima. Roden 1888. u Odesi. Farmaceutski fakultet završio 1914. u Zagrebu. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1944. pri pokušaju bekstva.

Špiller (Spiller) D. mr Eugen, apotekar u Zagrebu. Star 54 godine. Nepoznato gde i kada je stradao. **Ungar mr Marko**, apotekarski saradnik u Beogradu. Roden 1907. u Srbobranu. Farmaceutski fakultet završio 1932. u Zagrebu. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Vagi mr Aleksandar, apotekar u V. Bečkereku (Žrenjanin). Roden 1872. u Akovu (Bosna). Farmaceutski fakultet završio 1893. u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strešan kod Jabuke (Pančeva). **Vaksler (Wachsler) mr Isidor**, apotekarski saradnik u Vinkovcima. Roden 1912. Farmaceutski fakultet završio u Zagrebu. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Vejnberger (Weinberger) mr Fanika, drogerista u Zagrebu. Stara 45 godina. Odvedena od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac gde je ubijena. **Vajnfeld (Weinfeld) I. mr Eugen**, apotekar u Stanislavi (Bačka). Roden 1886. u Novom Sadu. Farmaceutski fakultet završio 1911. u Koložvaru (Mađarska). Objavio je veći broj članaka iz oblasti farmacije. Po okupaciji Vojvodine prebegao u Budimpeštu, odakle su ga odveli Nemci 1944. u Aušvic i ubili.

Vajntraub (Weintraub) mr Maks, apotekar u Bijeljini. Star 46 godina. Krajem 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine. **Vajs-Sajden (Weiss-Selden) mr Ida**, apotekar u Zenici. Rodena 1906. u Poljskoj. Farmaceutski fakultet završila u Beču. Godine 1942. kada su došle ustaše da je vode u logor, izvršila samoubistvo, ali su je lekari spasili. Odvedena u St. Mađarsku, gde je 1942. godine ubijena.

Vajs (Weiss) mr Isa, apotekarski saradnik u Osijeku, gde je rođen 1919. Farmaceutski fakultet završio pred sam rat 1941. u Zagrebu. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945.

Vidrih (Widrich) mr Ladislav, apotekar u Temerinu. Roden 1907. u Temerini. Farmaceutski fakultet završio 1930. u Zagrebu. Ubijen od mađarskih fašista aprila 1941. u Temerini.

Vig S. mr Zoltan, apotekarski saradnik u Beogradu. Roden 1908. u Vršcu. Farmaceutski fakultet završio 1931. u Zagrebu. Ubijen na Banjici od Nemaca oktobra 1941.

Volfenzon (Wolfensohn) mr Beno, apotekarski saradnik iz Koprivnice. Roden 1909. Farmaceutski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Neposredno po dolasku ustaša na vlast odveden u Lepoglavu, gde je ubijen. Njegovo ime je uklešano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu. **Zaharijević mr Jakob-Zak**, apotekar u Beogradu. Roden 1903. Farmaceutski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Ubijen na Banjici decembra 1941.

VETERINARI

Alhalel Leon, veterinar u Beogradu. Roden 1913. u Zagori (Bugarska). Veterinarski fakultet završio 1940. u Zagrebu, ali kao Jevrejin nije mogao dobiti službu, pa je živeo kod roditelja u Beogradu. Oktobra 1941. doveden od Nemaca na Banjicu, a decembra iste godine ubijen.

Altarac Jakov, veterinar u penziji u Subotici. Roden u Sarajevu. 60 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Balind Dezider, veterinar u Adi. Roden 1895. u Molu. Veterinarski fakultet završio 1919. u Budimpešti. Objavio je veći broj radova iz oblasti bakteriologije i serologije. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Baranji (Barany) Geza, okružni veterinar u Senti. Roden u Mađarskoj. 60 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen. **Bauer R. Aleksandar**, veterinar u Sloveniji. Roden 1907. u Zlataru. Veterinarski fakultet završio 1937. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast izvršilo samoubistvo u Zagrebu Juna 1941.

Bauer Robert, veterinar u penziji u Pakracu. Roden 1870. u Zagrebu. Veterinarski fakultet završio u Beču. Objavio je više radova iz oblasti veterine. Avgusta 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubrzo ubijen.

Braun Ignat, veterinar u Begej sv. Đurđu. Star 50 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Davidović Filip, veterinar bez zaposlenja. Roden 1914. u Osijeku. Veterinarski fakultet završio 1939. ali kao Jevrejin nije mogao dobiti službu. Pripadao je naprednom studentskom pokretu na fakultetu, pa su ga ustaše po dolasku na vlast odvedle u Jasenovac, gde je ubijen krajem 1941. godine.

Erdeš (Erdős) dr Dezider, veterinar u Subotici. Roden u Kapošvaru (Mađarska). Star oko 60 go-

dina. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti, pa je po diplomiraju ostao na fakultetu kao asistent, a zatim docent. U vreme mađarske revolucije 1919. napustio je Mađarsku i došao u Jugoslaviju, gde nije mogao dobiti službu, pa je osnovao Zavod za proizvodnju cepiva protiv stočnih zaraza. Godine 1937. napustio je Zavod i preuzeo dužnost opštinskog veterinara u Subotici. Objavio je veći broj naučnih i stručnih radova, najviše iz oblasti imunologije. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Erš Karl, veterinar u penziji iz Pančeva. Roden 1870. u Mađarskoj. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strešan kod Jabuke (Pančeva).

Feliks Milan, veterinar bez zaposlenja. Roden 1912. u Kutini. Veterinarski fakultet završio 1939. u Zagrebu, ali do rata nije mogao, kao Jevrejin, dobiti zaposlenje. Kapitulacija Jugoslavije ga je zatekla u Zagrebu, odakle su ga odvele ustaše septembra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Ferenházi Josif, veterinar u penziji iz Pančeva. Roden u Mađarskoj. Star 65 godina. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine strešan kod Jabuke (Pančeva).

Frank Julije, veterinar u Vršcu. Star 50 godina. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine strešan kod Jabuke (Pančeva).

Frankl Emanuel, viši veterinarski savetnik u penziji iz Zagreba. Roden 1877. u Bartolovcu kraj Ludbreša. Veterinarski fakultet završio u Beču. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Frehl (Fröhlich) Ernest, veterinar u Beogradu. Roden 1913. Veterinarski fakultet završio 1937. u Zagrebu. Po diplomiranju radio u Centralnom veterinarskom bakteriološkom zavodu u Beogradu. Nepoznato gde i kada je stradao, ali najverovatnije na Banjici 1941. godine.

Fuks (Fuchs) Salomon, veterinarski inspektor u penziji iz Osijeka. Roden 1870. u Tarnopolu (Poljska). Veterinarski fakultet završio 1893. u Lavovu. Služio je po raznim mestima u Hrvatskoj i Slavoniji, a od 1935. do penzionisanja bio šef veterinarske službe Dunavske banovine. Bio je vrlo cenjen kao stručnjak i organizator službe, a posebno zbog skromnosti i doslednosti. Juna 1942. interniran u logor »Tenje« kod Osijeka, a avgusta te godine odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Gabor J. Antun, veterinar u penziji iz Beograda. Roden 1888. u Njusći (Češka). Do penzionisanja služio po raznim mestima Jugoslavije. Oktobra 1941. odveden od Nemaca na Banjicu, gde je ubrzo ubijen.

Gere (Gérő) Arpad, veterinar u Senti. Roden 1887. u Mađarskoj. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. Pod uticajem svoga sina dr Ištvena, člana KPJ, bio simpatizer naprednog pokreta, zbor čega je po okupaciji Vojvodine strahovito mučen od mađarskih fašista. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Goranić Kamil, veterinar u penziji iz Zagreba. Star 66 godina. Do penzionisanja služio u Delnicama, Sušaku i Splitu, pa se po penzionisanju nastanio u Zagrebu, odakle su ga odvele ustaše u drugoj polovini 1941. u Jasenovac i ubile.

Gostil Vilko, veterinar u Pregradi. Roden 1911. u Pregradi. Veterinarski fakultet završio u Zagrebu. Godine 1942. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je iste godine ubijen pri pokušaju bekstva.

Gros (Gross) Ignat, veterinar u Gajdobi. Star 45 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Gros (Gross) Viktor, veterinar bez zaposlenja. Roden 1916. u Sl. Brodu. Veterinarski fakultet završio 1939. u Zagrebu, ali budući da kao Jevrejin nije mogao dobiti službu, živeo je kod svojih roditelja u Sl. Brodu. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen 1942. god pri pokušaju bekstva.

Gutzon (Guttsohn) Vilim, veterinar u Novom Vrbasu. Star 55 godina. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Hauzer (Hauser) Ernest, veterinar u Svetozar Miletiću. Star 45 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Henigsman Herbert, veterinar u Indiji. Star 50 godina. Odveden 1942. god. od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Hofman (Hoffmann) A. Adam, veterinar u Sl. Požegi. Star 62 godine. U Jugoslaviju je došao 1908. i služio po raznim mestima. Septembra 1941. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Hornung Franjo, veterinar u Sr. Mirovici. Star 55 godina. Septembra 1941. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Horvat Leopold, veterinar u penziji iz Pančeva. Roden 1874. u Mađarskoj, gde je završio Veterinarski fakultet. Služio po raznim mestima Jugoslavije, a po penzionisanju se nastanio u Pančevu. Krajem avgusta 1941. sproveli ga Nemci u logor »Topovske šupe«, (Beograd), a u oktobra te godine je ubijen kod Jabuke (Pančeva).

Imre Izidor, veterinar u Baču. Roden 1875. u Mađarskoj, a u Budimpešti je završio Veterinarski fakultet. Kad veterinar služio preko 40 godina u Baču, odakle je krajem maja 1944. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Imre I. Ladislav, veterinar u Baču. Roden 1908. u Baču. Veterinarski fakultet završio 1933. u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Jun Feliks, veterinarski savetnik u penziji iz Zgreba. Star 73 godine. Služio je po raznim mestima Jugoslavije, a po penzionisanju se nastanio u Zagrebu, odakle je odveden od ustaše 1942. god. u Jasenovac i ubijen.

Kister M. Ljudevit, veterinar u Đakovu. Roden 1913. u Budimpešti. Veterinarski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Odveden od ustaše u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Klajn (Klein) Aron, veterinar u Čantavru. Roden 1881. u Čantavru. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca iz Sombora u Aušvic, gde je ubijen.

Koen A. Avram, Roden 1913. Veterinarski fakultet završio aprila 1941. u Zagrebu, odakle su ga ustaše 1941. god. odvele u nepoznatom pravcu.

László (Laszlo) Herman, veterinarski savetnik u penziji iz Mostara. Roden u Austriji. Star 75 godina. U Jugoslaviju je došao 1908. i služio po raznim mestima. Nemci ga odveli 1943. iz Mostara u Aušvic, gde je ubijen.

Lauffer (Lauffer) dr Salamon, viši veterinarski savetnik u penziji iz Zagreba. Star 86 godina. U Jugoslaviju je došao 1888. i do penzionisanja služio po raznim mestima. Po penzionisanju se nastanio u Zagrebu, a po dolasku ustaše prebegao je u Hrv. primorje, odakle je od italijanskih fašista interniran u logor na Rabu, gde je avgusta 1943. umro.

Libling (Liebling) Julijus, veterinar u Donjem Miholjcu. Roden 1872. u Lavovu, gde je završio Veterinarski fakultet. Između dva svetska rata bio je jedan od najistaknutijih stručnjaka za moderno predrastvorje. Objavio je veći broj radova iz te oblasti. Septembra 1941. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Lipa Filip, veterinarski pukovnik u penziji iz Zagreba. Star 58 godina. Bio je neko vreme civilni, a zatim vojni veterinar. Objavio je više stručnih radova iz oblasti higijene i sanitarne. Godine 1942. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Lohort (Lohert) Julije, veterinar u Požarevcu. Star 50 godina. Odveden od Nemaca septembra 1941. na Banjicu i ubrzo ubijen.

Mate dr Ladislav, veterinar u Zagrebu. Roden 1914. u Sl. Brodu. Veterinarski fakultet završio 1939. u Zagrebu, gde je stekao i doktorat veterinarskih nauka. Bio je do rata asistent na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu, a po dolasku ustaše na vlast prebegao u Sarajevo, odakle su ga ustaše odvele 1942. u Jasenovac, gde je ubijen 1944. godine.

Melinger Aleksandar, veterinar u penziji iz Zagreba. Star 56 godina. Odveden od ustaše 1941. godine u nepoznatom pravcu.

Miler (Miller) Eduard, veterinar u Žemunu. Star 52 godine. Odveden od ustaše 1942. god u Jasenovac gde je ubijen.

Najman (Neumann)-Nović August, veterinarski savetnik u penziji iz Zagreba. Star 66 godina. Godine 1942. odveden od ustaše u Jasenovac, gde je ubijen.

Novak M. Dragutin, veterinarski pukovnik u penziji iz Beograda. Star 65 godina. Ubijen od Nemaca na Banjicu decembra 1941.

Osvald (Oswald) dr Branko, veterinar u Zagrebu. Roden 1908. u Zagrebu, gde je 1931. završio Veterinarski fakultet, a zatim stekao doktorat veterinarskih nauka. Još kao student se istakao radovinom iz oblasti animalne fizijologije, pa je postavljen za asistenta na tom fakultetu, ali je ubrzo premešten »po potrebi službe« u Uroševac, gde

ni je imao uslova za naučni rad. Posle Izvesnog vremena uspeo je doći u Higijenski zavod u Skoplju, a zatim u Križevcima, odakle je ponovo premešten na rad na Veterinarski fakultet u Zagrebu. Kao mlađ stručnjak stekao je brojnim na učnim radovima, prvenstveno iz oblasti ornitofitologije, priznanje i u nas i u svetu. Bavio se i književnošću i napisao je veći broj pesama, kao i jednu dramu. Najveći deo tih radova je propao u toku rata. Po dolasku ustaša na vlast, stvaren svega što ga očekuje, Izvršio je maja 1941. samoubistvo.

Perl Eled, veterinar u Subotici. Rođen 1914. u Subotici. Rođen 1914. u Subotici. Veterinarski fakultet završio pred rat 1941. Po dolasku mađarskih fašista u Suboticu bio je strašno maltretiran i zatvaran. Godine 1942. upućen je na prisljen rad u Medumurje, a 1944. odveli ga Nemci u logor Mildorf (Nemačka), gde je ubijen.

Polak (Pollak) dr Feliks, viši veterinarski savetnik u Zagrebu. Rođen 1892. u Viriju. Veterinarski fakultet završio 1914. u Beče, gde je 1915. stekao i doktorat veterinarskih nauka. Pred rat je bio na dužnosti u Banskoj upravi u Zagrebu. Jula 1941. ustaše su ga zatvorile i zverski mučile, a zatim prebacile u Jasenovac, gde je ubroj umro.

Polgar Makso, viši veterinarski savetnik u Skoplju. Rođen 1881. u Austriji. Veterinarski fakultet završio u Beče. U Jugoslaviju je došao 1906. I do rata služio po raznim mestima. Rat ga je zatekao na dužnosti u Banskoj upravi u Skoplju, odakle su ga Nemci marta 1943. odveli u Treblinku, gde je ubijen.

Purec Samuel, veterinar u penziji u Herceg-Novom. Rođen 1872. u Premišlu (Poljska). Veterinarski fakultet završio u Lavovu. Po dolasku u Jugoslaviju služio po raznim mestima, a 1935. je pensionisan kao sreski veterinar u Herceg-Novom. Zbog toga što su mu deca otišla u partizane, italijanski fašisti su ga strahovito maltretirali i zatvorili u Cetinju, odakle su ga Nemci 1944. odveli u Aušvic, gde je ubijen.

Rajhman (Reichmann) Gustav, viši veterinarski savetnik u Višegradi. Rođen 1872. u Poljskoj. Veterinarski fakultet završio u Lavovu. Godine 1906. došao u Bosnu, gde je do rata služio po raznim mestima. Godine 1942. odveden od ustaša iz Višegrada u Jasenovac, gde je ubijen.

Rot (Roth) Jakob, veterinar u Bačkoj Topoli. 52 godine. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Roter (Rotter) Mavro, veterinar u Suhopolju (Hrvatska). Star 55 godina. Septembra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Salc (Salz) A. Josip, veterinarski savetnik u penziji u Beogradu. Rođen iz Austrije. 60 godina. Veterinarski fakultet završio u Beče i 1905. došao u Bosnu. Do pensionisanja služio po raznim mestima Jugoslavije. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Salom Sua, veterinar u Rostuši. Rođen 1903. u Travniku. Veterinari su počeli studirati u Beče, a završio u Zagrebu 1938. Za vreme studija u Beče primljen je za člana KP Austrije. Kao komunista proteran je iz Beče 1926. Na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu se potpuno bio pasivizirao. Gestapo je imao podatke o njemu kao komunistu, pa je aprila 1941. uhapšen i odveden u nepoznatom pravcu.

Samek Rudolf, veterinar u Sl. Požegi. Rođen 1895. u Ludbregu. Veterinarski fakultet završio 1912. u Lavovu. Do rata služio po raznim mestima Jugoslavije. Decembra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Samek R. Slavko. Rođen 1915. u Ludbregu. Veterinarski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Poginuo

6. aprila 1941. g. prilikom nemačkog vazdušnog napada na Beograd, gde je služio vojni kadrovske rok.

Santo Vilim, veterinar u Bačkom Petrovcu. Star 53 godine. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sauer Oskar, veterinar u Novom Bečeju. Star 50 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Segedi (Szegedy) Imre, veterinar u Čantaviru. Star 50 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Seke Josip, veterinar u penziji u Somboru. Rođen 1873. u Kapuvaru (Madarska). Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. Služio po raznim mestima Jugoslavije, a po penzionisanju se nastanio u Somboru. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sekelj (Szekely) Leopold, veterinarski savetnik u Zagrebu. Star 71 godina. Godine 1942. odveden od ustaša u St. Gradišku, gde je ubijen.

Sekelj (Szekely) Mavro, veterinar u Srpskom Aradcu. Star 55 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sigeti (Szigeti) dr Aleksandar, veterinar u Subotici. Rođen u Temišvaru. 60 godina. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti, gde je po diplomiraju postavljen za asistenta, a zatim docenta. Posle mađarske revolucije 1919. prebegao u Jugoslaviju, gde je skupa s dr Deziderom Erdešem osnovao u Subotici Zavod za proizvodnju cepiva protiv stočnih zaraza. Godine 1937. napustio je Zavod i zaposlio se kao veterinar u Subotici. Objavio je veći broj stručnih i naučnih radova u našim i inostranim časopisima, najvećim delom iz oblasti serologije. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Sokolić Julije, veterinar u Krupnju. Rođen 1910. Veterinarski fakultet završio 1935. u Zagrebu. Kao rezervni veterinarski oficir odveden je, po kaptulaciji Jugoslavije u nemačko zarobljeništvo, gde mu se gubi trag.

Sorger Albert, veterinar u Pakracu. Rođen 1891. Veterinarski fakultet završio u Beče, zatim služio po raznim mestima Jugoslavije. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je aprila 1945. ubijen.

Šafner (Schaffner) Jakob, veterinar u Apatinu u penziji. Star 65 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Šagi Bela, veterinar u Titovom Velesu. Rođen 1879. u Madarskoj. Veterinarski fakultet završio 1903. u Budimpešti, a zatim došao u Jugoslaviju, gde je služio po raznim mestima. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Šenvald (Schönwald) H. Ivica, veterinar u Kastvu. Rođen 1913. u Donjoj Stubici. Veterinarski fakultet završio 1939. u Zagrebu. Zbog bolesti došao aprila 1941. na lečenje u Zagreb, gde su ga ustaše uhapsile i odvele u logor St. Gradiška. Ubijen je oktobra 1942. kod Okučana.

Šrajer (Schreier) Aleksandar, veterinar u Staroj Moravici. Star 53 godine. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Stern (Stern) dr Hinko, veterinar u Zagrebu. Rođen 1899. u Čakovcu. Veterinari su studirao u Beče i Zagrebu. Godine 1937. stekao u Zagrebu doktorat veterinarskih nauka. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945. godine.

Teler dr Ivan, veterinarski pukovnik u Beogradu. Rođen 1897. u Austriji, a u Beče je završio Veterinarski fakultet. Po dolasku u Jugoslaviju služio je kao vojni veterinar. Septembra 1941. doveden od Nemaca na Banjicu (Beograd), gde je krajem te godine ubijen.

Tratner Koloman, veterinarski savetnik u Novom Sadu. Rođen u Mađarskoj. Star 45 godina. Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. Krajem maja 1944. odveli ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Turk Viktor, veterinar u Sisku, gde je rođen 1912. Veterinarski fakultet završio 1938. u Zagrebu, ali kao Jevrejin nije mogao dobiti zaposlenje, pa je živeo kod roditelja u Sisku. Po dolasku ustaša na vlast uspeo je da se skrije sve do početka 1945. godine, kada je otkriven i ubijen u Sisku. **Vajs (Weiss) Vlado**, veterinar u Čaribrodu. Rođen 1908. u Siraču (Daruvar). Veterinarski fakultet završio 1931. u Zagrebu, kao prvi u svojoj generaciji. Kao rezervni veterinarski oficir odveden po

kapitulaciji Jugoslavije u nemačko zarobljeništvo, odakle je uspeo pobeći pa se nastanio u Siraču. Odveden od ustaša krajem 1941. u Staru Gradišku, gde je ubijen juna 1942.

Vajsman (Weissmann) Ljudevit, veterinar u Sarči. Star 50 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Winter (Winter) Izidor, veterinar u Mrkonjićgradu. Rođen 1911. u Bihaću. Veterinarski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Na fakultetu je pripadao grupi naprednih studenata. Po dolasku ustaša na vlast doputovao u Zagreb, da bi spasao majku, ali su ga ustaše uhapsili i odvele u Jasenovac, gde je ubijen.

DENTISTI

Ajzler (Eisler) Imre, dentista u Sentu, gde je rođen 1924. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Albala Miro, dentista u Bitolju, gde je rođen 1911. Marta 1943. odveden od bugarskih fašista u sažinu logor u Skoplju, odakle su ga Nemci odveli u Treblinku i ubili.

Alfandari I. Paul, dentista u Beogradu. Rođen 1912. u Pančevu. Ubijen od Nemaca na Banjici oktobra 1941. godine.

Altarac Mirta, dentista u Tuzli. Rođena 1907. Septembra 1941. odvedena od ustaša u logor Laborgrad, gde je ubijena 1942. godine.

Andelo Mika, dentista u Beogradu, gde je rođen 1901. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.

Aušpits (Aauspitz) Ernest, dentista u Vršcu. Rođen 1913. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske Šupe« (Beograd), a oktobra iste godine strešan kod s. Jabuke (Pančeva).

Avramović Ašer, dentista u Šapcu. Rođen 1921. Jula 1941. interniran od Nemaca u logor u Šapcu, a oktobra te godine strešan u Zasevici (Sabac).

Baruš Ašer, dentista u Beogradu. Rođen 1911. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Baruh Kalman, dentista u Skoplju. Rođen 1908. u Beogradu. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Blat (Blatt) Oskar, dentista u Tuzli. Rođen 1911. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.

Brajer (Breiter) Alfons, dentista u Žabarištu. Rođen 1913. u Beču. Doveden 2. decembra 1941. od Nemaca na Banjicu, gde je ubijen 17. aprila 1942.

Bruck (Bruck) Karlo, dentista u Somboru. Rođen 1902. u Starom Sivcu. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Buhalter (Buchalter) Maks, dentista u Derventi. Rođen 1911. Odveden 1942. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Cindorf Izidor, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1921. Odveden od ustaša 27. oktobra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Crnulović Kornelije, dentista u Beogradu. Rođen 1883. u Beogradu. Krajem oktobra 1941. ubijen od Nemaca na Banjici.

Cvajgental (Zweigental) Artur, dentista u Sarajevu. Rođen 1902. Odveden od ustaša 27. oktobra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Engi Evgenije, dentista u Beogradu. Star 35 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Fekete Elemin, dentista u Šrbobranu. Rođen 1888. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Finci Josip, dentista u Bos. Brodu. Rođen 1905. Odveden 1942. od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

First (Fürst) Zvonko, dentista u Zagrebu. Rođen 1905. u Zagrebu. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Fridman (Friedmann) A. Elza, dentista u Banja Luci. Rođena 1909. u Banja Luci. Juna 1942. odvedena od ustaša u logor u St. Gradiški, gde je ubijena.

Gatenjo Sara, dentista u Skoplju gde je rođena 1916. Marta 1943. odvedena od Nemaca u Trebliniku, gde je ubijena.

Gelb Mavro, dentista u Zagrebu. Rođen 1899. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen.

Gombos Lazar, dentista u Subotici, gde je rođen 1913. Septembra 1942. odveden na prisiljan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine.

Gros (Gross) Armin, dentista u Somboru. Rođen 1927. u Subotici. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Gros (Gross) Pavla, dentista u Beogradu. 40 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Gutman (Guttmann) Josip, dentista u Somboru. Rođen 1927. u Subotici. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Hajmer Oskar, dentista u Murskoj Soboti. Rođen 1898. Jun 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Haker (Hacker) Tibor, dentista u Beogradu. Rođen u Lugošu (Rumunija). Star 35 godina. Septembra 1941. pokušao iz Beograda pobeći u Mađarsku, ali je kod Ade uhnutan od Nemaca i odveden u nepoznatom pravcu.

Hazan G. Samullo, dentista u Nišu. Star 35 godina. Ubijen od Nemaca februara 1942. na Bubnju (Niš).

Herman Teodor, dentista u Zagrebu. Rođen 1911. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nađezi se u spisku žrtava fašizma, koji je sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina u Hrvatskoj. Spisak se nađe u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Heršković Sara, dentista u Vinkovcima. Rođena 1923. Jun 1942. odvedena od ustaša u logor u Đakovo, gde je umrla 1943. od trbušnog tifusa.

Hofman (Hoffmann) Alfred, dentista u Zagrebu, gde je rođen 1915. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nađezi se u spisku žrtava fašizma koji je sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nađe u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Hofman (Hoffmann) Josip, dentista u Beogradu. Star 45 godina. Ubijen na Banjici od Nemaca decembra 1941.

Horovic (Horovitz) Dora, dentista u Subotici, gde je rođen 1912. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je stradao 1943. godine. **Hupert Slavko**, dentista u Zagrebu. Rođen 1919. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen. **Husar Ludvig**, dentista u Beogradu. Star 35 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Izrael Štefica, dentista u Zagrebu, gde je rođena 1923. Nepoznato gde i kada je stradala. Njeno ime nalazi se u spisku žrtava fašizma koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu. **Izrael Zora**, dentista u Zagrebu. Rođena 1899. Nepoznato gde i kada je stradala. Njeno ime se nalazi u spisku žrtava fašizma koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Jelentć Mira, dentista u Zagrebu, gde je rođena 1923. Nepoznato gde i kada je stradala. Njeno ime se nalazi u spisku žrtava fašizma, koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu. **Jelinek Mikša**, dentista u Subotici. Star 47 godina. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Kabiljo Silvio, dentista u Zagrebu. Rođen 1924. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime se nalazi u spisku žrtava fašizma koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Kajon Jozef, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1905. Odveden 27. oktobra 1941. od strane ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Kapuano Menahem, dentista u Štipu, gde je rođen 1881. Marta 1943. doveden od Bugara u sabirni logor u Skoplje, odakle su ga odveli Nemci u logor Treblinka, gde je ubijen.

Karić Hajim, dentista u Beogradu. Star 35 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Kenigsberg (Königsberg) Imre, dentista u Beogradu. Rođen 1904. u Beždanu. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod s. Jabuke (Pančevo).

Kenigsberg (Königsberg) Roza, dentista u Beždanu. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Kiš Steva, dentista u Somboru, gde je rođen 1909. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Klaić (Klein) Zla, dentista u Vukovaru, gde je rođena 1920. Juna 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena.

Klajnman (Kleinmann) Edmund, dentista u Zemunu. Rođen 1901. Juna 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Kormoš Zdenko, dentista u Beogradu. Rođen 1921. u Piternicu. Ubijen 17. novembra 1941. na Banjici od Nemaca.

Kovač Laslo, dentista. Rođen 1904. u Madarskoj. Doveden 9. novembra 1942. od Nemaca na Banjici, gde je ubijen 1. decembra 1942.

Kraus (Krausz) Mirko, dentista u Subotici. Star 53 godine. Godine 1942. odveden u logor u Austriji, gde je izvršio samoubistvo 1943. godine. **Kraus (Krauss) Slavko**, dentista u Zagrebu. Rođen 1907. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma, koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Lajpnik (Leipnick) Josip, dentista u Subotici. Rođen 1922. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Laslo (Laszlo) Imre, dentista u Senti gde je rođen 1921. Ubijen od mađarskih fašista 1944. god. u segedinskom zatvoru.

Lasta Ernest, dentista u Beogradu. Rođen 1911. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Levi Nahman Bora, dentista u Nišu, gde je rođen 1922. Ubijen od Nemaca na Banjici novembra 1941. **Levi B. Isak**, dentista u Beogradu, gde je rođen 1911. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.

Levi J. Rozika, dentista u Zenici, gde je rođena 1923. Godine 1942. odvedena od ustaša u logor u St. Gradišku, gde je ubijena.

Levi Salamon, dentista u Gajevu (Jastrebarsko). Star 40 godina. Ubijen od ustaša 1943. godine u Jasenovcu.

Lorand Alfred, dentista u Zagrebu. Star 44 godine. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma, koji je sačinila Komisija za Ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Luka Rudolf, dentista u Beogradu. Rođen 1844. u Sarajevu. Ubijen od Nemaca na Sajmištu u prvoj polovini 1942. godine.

Maestro Margita, dentista u Zagrebu. Rođena 1913. Stradala u logoru Birkenau, gde je odvedena od Nemaca 1943. godine.

Mendoza Eldad, dentista u Bitolju, gde je rođen 1901. Marta 1943. doveden od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplje, odakle su ga Nemci odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Morvaj ?, dentista u Pančevu. Star 40 godina. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. ubijen kod s. Jabuke (Pančevo).

Najman (Neumann) Josip, dentista u Dubrovniku. Rođen 1906. u Travniku. Po kapitulaciji Italije krio se po okolnim selima do decembra 1943, kada je uhićen od Nemaca i pod optužbom da je skriva komunistički materijal izveden pred vojni sud u Sarajevu, koji ga je osudio na smrt februara 1944.

Najman (Neumann) Josip, dentista u Novom Sadu. Star 40 godina. Mađarski fašisti su ga predali ustaša, koje su ga ubile na Previaci 15. juna 1942. godine.

Nehan Ernest, dentista u Skoplju, gde je rođen 1897. Marta 1943. odveden od Nemaca u Trebliniku, gde je ubijen.

Nišić Žak, dentista u Beogradu. Star 40 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Papo Danko, dentista u Šapcu. Rođen 1902. Ubijen od Nemaca oktobra 1941. u Zasavici (Sabac).

Papo Leon, dentista u Novoj Gradiški. Rođen 1903. U drugoj polovini 1941. godine odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945. prilikom pokušaja bekstva.

Pile Joško, dentista u Zavidovićima. Star 50 godina. U drugoj polovini 1941. godine odveden od ustaša u logor St. Gradiška, gde je ubijen 1942.

Polak (Pollak) Imre-Mirko, dentista u Beogradu. Rođen 1903 u Banatskom Aranđelovcu. Ubijen od Nemaca na Banjici oktobra 1941.

Polgar Kalman, dentista u V. Kikindi. Star 40 godina. Krajem avgusta 1942. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra te godine ubijen kod s. Jabuke (Pančevo).

Rajnic (Reinitz) Ladislav, dentista u Osijeku. Rođen 1890. Juna 1942. Interniran u logor Tenje (Osijek), a avgusta te godine odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Rendell Alfred, dentista u Zagrebu Rođen 1921. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen.

Rip (Rippi) Jozef, dentista u Valjevu. Rođen 1906. Ubijen oktobra 1941. u Valjevu od četnika.

Roman Oskar, dentista u Subotici. Star 63 godine. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Romes Artur, dentista u Zagrebu. Roden 1892. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle su ga Italijani odveli u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije kao težak bolesnik ostao je na Rabu, odakle su ga Nemci marta 1944. odveli u Aušvic i ubili.

Rozhenek (Rosenheck) Elza, dentista u Banja Luci. Rodena 1908. u Poljskoj. Jun 1942. odvedena od ustaša u logor St. Gradiška, gde je ubijena.

Ruso Šimon, dentista u Bitolju, gde je rođen 1915. Marta 1943. doveden od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju, odakle su ga Nemci odveli u Treblinku, gde je ubijen.

Salamon Zoltan, dentista u Somboru. Roden 1912. u Marmarošištu (Mađarska). Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen. **Silberberg Nikola**, dentista u Beogradu. Star 45 godina. Ubijen na Banjici decembra 1941. od Nemaca.

Silberšajn (Silberschein) Aleksandar, dentista u Zagrebu. Roden 1885. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma, koji je 1945. sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Sindverst ?, dentista u Beogradu. Star 40 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Singer L. Lili, dentista u Beogradu. Rodena 1909. u Zemunu. Do 5. juna 1942. skrivala se u Beogradu, kada je otkrivena od Gestapoa i dovedena na Banjicu, gde je ubijena 9. jula 1942.

Singer Melania, dentista u Osijeku. Stara 45 godina. Jun 1942. Internirana u logor Tenje (Osijek), odakle je odvedena avgusta te godine u Aušvic, gde je ubijena.

Šako Žak, dentista u Skoplju, gde je rođen 1871. Marta 1943. odveden od Nemaca u logor Treblinka, gde je ubijen.

Šil I. Margita, dentista u Zagrebu. Rodena 1912. u Mađarskoj. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Aleksinac, odakle je dovedena 18. septembra 1942. u logor na Banjici i 7. oktobra 1942. streljana.

Slezinger (Schlesinger) Marija, dentista u Zagrebu. Stara 46 godina. Nepoznato gde je i kada je stradala. Njeno ime nalazi se u spisku žrtava fašizma koji je 1945. sačinila Komisija za ispitivanje

ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Špicer (Spitzer) Fridman, dentista u Zagrebu. Roden 1905. Odveden od Nemaca 1943. u Aušvic, gde je ubijen 1944. godine.

Špicer (Spitzer) — Milanović Milan, dentista u Zagrebu. Roden 1899. Član KPJ od 1920. Od 1926. do 1928. bio član MK KPJ u Zagrebu. U 1942. godini odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen 1944. Zbog zasluga stечenih kao partizanski i društveni radnik do drugog svetskog rata, jedna Zubna ambulanta u Zagrebu nosi njegovo ime («Zubna ambulanta Milan Milanović»).

Sternberg (Sternberg) Bela, dentista u Senti. Roden 1899. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Sternberg (Sternberg) Tibor, dentista u Senti. Roden 1897. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Štift Ferdinand, dentista u Zagrebu. Star 44 godina. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma koji je 1945. sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Švarc (Schwartz) Slavko, dentista u Beogradu. Star 37 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Trudilošev David, dentista u Zagrebu. Roden 1875. u Beču. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odveden juna 1943. u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije ostao zbog bolesti na Rabu, gde su ga Nemci marta 1944. uhvatili, odveli u Aušvic i ubili.

Vajntraub (Weintraub) — Vernič Maks, dentista u Zagrebu. Roden 1888. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma, koji je sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Vajs (Weiss) Vlado, dentista u Beogradu. Star 40 godina. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Vajntner (Weitner) Josip, dentista u Beogradu. Star 44 godine. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Vig Paula, dentista u Bačkoj Topoli. Stara 50 godina. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Zobel Marko, dentista u Zagrebu. Star 37 godina. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma, koji je 1945. sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

MEDICINSKE SESTRE

Abravanel Nisim, iz Pirote, rođen 1920. Marta 1943. odveden od Nemaca sa Treblinku, gde je ubijen.

Adler K. Oto, student iz Pakrac, rođen 1919. Medicinu počeo studirati u Zagrebu. Vrlo aktivan u naprednom pokretu. Krajem 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Adler Zora, student iz Zagreba, rođena 1921. Odvedena od Nemaca 1943. u Aušvic, gde je ubijena.

Altarac S. Jakov, student iz Sarajeva, rođen 1915. Odveden od ustaša 3. septembra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Anaf Josif, student iz Beograda. Roden 1920. Ubijen na Banjici od Nemaca oktobra 1941.

Aronović Rašela-Šela, student, rođena 1921. u Beogradu. Živela u Obrenovcu. Po okupaciji prebegla u Niš, odakle je dovedena od Nemaca na Sajmište početkom 1942. i iste godine ubijena.

Azriel Šarl, student iz Skoplja, rođen 1918. Marta 1943. odvele ga Nemci sa Treblinku, gde je ubijen.

Balog Andrija, student iz Subotice, gde je rođen 1914. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Band A. Milan, student iz Zemuna, rođen 1912. Odveden od ustaša 1942. u Jasenovac, gde je ubijen.

Band I. Pavle, student iz Zavidovića, rođen 1920. Odveden od ustaša oktobra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Beraha Jakov, student iz Beograda. Roden 1921. u Somboru. Ubijen na Banjici od Nemaca decembra 1941.

Berger Ž. Viktor, aps. iz Zagreba. Roden 1917. Odveden jula 1941. od ustaša u Karlobag, gde je ubijen.

Bernard Steva, student iz Beograda, rođen 1918. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Bloch (Bloch) Đura, student. Rođen 1913. u Beočinu. Odveden 1942. od ustaša u St. Gradišku, gde je ubijen.

Bondi Valter, student iz Beograda, rođen 1920. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Brauner H. Đuro, student iz Karlovca, rođen 1921. Ubijen od Nemaca na Sajmištu 1942. godine.

Bukis Solomon, student iz Beograda, rođen 1921. Ubijen od Nemaca na Sajmištu 1942. godine.

Engl (Engel) J. Fridrih, student iz Sarajeva, rođen 1915. Studirao u Beogradu. Oktobra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Engl (Engel) J. Olga, student iz Sarajeva, rođena 1919. Studirala u Beogradu. Avgusta 1941. odvedena od ustaša u logor Kruščica, zatim u Loborgrad, a 1942. prebačena u Aušvic, gde je ubijena.

Engl (Engel) J. Žoržeta, student iz Sarajeva. Rođena 1920. u Beču. Avgusta 1941. odvedena od ustaša u logor Kruščica, zatim u Loborgrad, a 1942. prebačena u Aušvic, gde je ubijena.

Fogl (Fogel) Aleksandar, student iz Subotice, rođen 1913. Studirao u Zagrebu. Ubijen od madarskih fašista u Subotici 1942. godine.

Frank Rene, student iz Debeljače, rođen 1917. Godine 1941. prebegao u Smederevo, odakle su ga Nemci doveli 1942. na Sajmište, gde je ubijen.

Freljh (Fröhlich) J. Josetina, student iz Zagreba, rođena 1920. Odvedena 1942. od ustaša u Đakovu, gde je iste godine stradala.

Fridman (Friedmann) Alfred, aps. medicine. Rođen 1910. u Gospodincima. Studirao u Beču. Ubijen u Aušvicu 1944. godine.

Fuchsman (Fuchsmann) Aron, aps. iz Beograda. Rođen 1917. Ubijen na Banjici decembra 1941. od Nemaca.

Gal Gabor, student iz Subotice, rođen 1914. Septembra 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik, gde je ubijen 1944. pri pokušaju bekstva.

Gatenjo S. Albert, student iz Skoplja, rođen 1918. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Geršon I. Mirko, student iz Subotice, rođen 1921. Ubijen od madarskih fašista 1944. god. na prisilnom radu u Madarskoj.

Gildner Aleksandar, aps. iz Subotice, rođen 1916. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrjinu, gde je ubijen 1943. godine.

Goldner A. Josip, aps. iz Zagreba, rođen 1914. Ne poznato gde i kada je stradao.

Goldštajn (Goldstein) V. Želimir, student iz Kutine, rođen 1914. Studirao u Beogradu, gde je ostao po kapitulaciji Jugoslavije. Doveden na Banjicu od Nemaca 30. septembra 1941. a 17. aprila 1942. ubijen.

Gros (Gross) Olga, student iz Beograda. Rođena 1921. u Subotici. Ubijena na Sajmištu od Nemaca 1942. godine.

Gros (Gross) K. Zoltan, student iz Beograda. Rođen 1917. u Osijeku. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Hazan L. Izrailo, student iz Niša, rođen 1915. član SKOJ-a. Doveden od Nemaca na Banjicu 10. avgusta 1942. i 11. avgusta 1942. streļjan.

Hekš F. Tibor, student iz Karlovca, rođen 1920. Ubijen do ustaša u Jasenovcu 1942. godine.

Herci Štefan, apsol. iz Pančeva, rođen 1915. Krajem avgusta 1941. odveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. streļjan kod Jabuke (Pančeva).

Hoffman (Hoffmann) A. Greta, student iz Beograda. Rođena 1920. u Sl. Požegi. Godine 1941. prebegla u Sl. Požegu, odakle su je ustaše odvele 1942. u Jasenovac i 1944. ubile.

Iric Georg, student iz Pančeva, rođen 1920. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijen kod Jabuke (Pančeva).

Jakovljević Bora, student iz Beograda, rođen 1920. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Kajon Rifka, student iz Sarajeva, rođena 1919. Studirala u Beogradu. Odvedena od ustaša iz Sarajeva oktobra 1941. u St. Gradišku, gde je stradala.

Kalmić Rahamin, apsol. iz Beograda, rođen 1917. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Kardoš Petar, student iz Subotice, rođen 1920. Krajem maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Kaufe Pavle, student iz Zagreba, rođen 1919. Ubijen od ustaša 1941. u Jasenovcu.

Klajn (Klein) Samuela-?»Tek«, aps. medicine. Rođen 1910. u Hajfeldu. Medicinu studirao u Beču. Ubijen na Banjici oktobra 1941.

Klugman S. Salomon, student iz Zagreba, rođen 1918. Ubijen od ustaša jula 1941. u Jadovnu.

Koš Koloman, student iz Pančeva, rođen 1920. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streļjan kod Jabuke (Pančeva).

Kral J. Ljudevit, cand. medic. u Zagrebu. Rođen 1920. Ne zna se gde i kada je stradao.

Krešić Mirkо, aps. medicine iz Osijeka, rođen 1914. Odveden od ustaša septembra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Laso (Laszlo) H. Margita, student iz Zagreba. Rođena 1919. Ne zna se gde i kada je stradala.

Levi Bencion, student iz Sarajeva, rođen 1918. Studirao u Beogradu. Ubijen od ustaša u Jasenovcu 1942. godine.

Levi L. Jaša, student iz Beograda, rođen 1921. Po okupaciji prebegao u Pirot, odakle je odveden od Nemaca marta 1943. i ubijen.

Levi Olga, student iz Žemuna, rođena 1917. Odvedena 1942. u St. Gradišku, gde je ubijena.

Lukač Rašela, aps. medicine iz Subotice, rođena 1918. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Mandil I. Hajim, student iz Niša, rođen 1921. Februara 1942. ubijen od Nemaca na Bubnju kod Niša.

Mandl N. Boris, student iz Zagreba. Rođen 1920. Ubijen od ustaša jula 1941. u Jadovnu.

Mašljah I. Leon, student iz Beograda, rođen 1920. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Munk-Vesel M. Eleonora, aps. medicine iz Beograda, rođena 1918. Decembra 1941. dovedena od Nemaca na Sajmište, gde je ubijena 1942. godine.

Papo Rikica, student iz Sarajeva, rođena 1920. Ubijena od ustaša 1942. u St. Gradišku.

Pardo R. Neta, student iz Skoplja, rođena 1920. Marta 1943. odvedena od Nemaca u Treblinku, gde je ubijena.

Pijade Ceda, student iz Beograda, rođen 1915. Ubijen na Banjici oktobra 1941. od Nemaca.

Pinto Moise, student iz Sarajeva, rođen 1921. Ubijen od ustaša u Jasenovcu 1942. godine.

Pisker L. Hinko, student iz Indije, rođen 1919. Jula 1941. odveden od ustaša u logor na Pagu, a zatim prebačen u Jasenovac, gde je ubijen 1942. godine.

Polak (Pollak) Ana, student iz Subotice, rođena 1921. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Polak (Pollak) Steva, student iz Pančeva, rođen 1920. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine streļjan kod Jabuke (Pančeva).

Rajhi (Reili)-Rajlić Ivan, student iz Zagreba, rođen 1913. Ne zna se gde i kada je stradao. Po jednoj

verziji ubijen je u Banja Luci 1942. od strane Nemaca skupa s ocem dr Arturom. Rajner (Reiner) Dezider,aps. medicine iz Bele Crkve, rođen 1918. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine strejčan kod Jabuke (Pančevo).

Romano A. Beja, student iz Sarajeva, rođena 1921. Ubijena od ustaša 1942. u St. Gradiški.

Romano D. Rikica, student iz Sarajeva, rođena 1913. Upisala se na Beogradski medicinski fakultet 1933, ali je prekinula studije. Ubijena od ustaša 1942. u St. Gradiški.

Rozenvaser (Rosenwasser) E. Boris, student iz Zagreba, rođen 1920. Ubijen od ustaša Julia 1941. u Jadovnu.

Rozenvaser (Rosenwasser) E. Viktor, student iz Zagreba, rođen 1922. Ubijen od ustaša Julia 1941. u Jadovnu.

Ruben I. Rafailo, student iz Beograda, rođen 1920. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Santó Ivan, student iz Sombora, rođen 1920. Ubijen od mađarskih fašista u Somboru 14. aprila 1941. Satler (Satller) Radivoj, student. Doveden od ustaša u Jasenovac krajem 1941, a ubijen aprila 1945. Sigeti (Szegedi) Andrija, student iz Beograda. Rođen 1920. Ubijen od Nemaca na Banjici februara 1942. Sigman (Siegmann) S. Sara, student iz Sarajeva, rođena 1921. Ubijena u St. Gradiški od ustaša 1942. godine.

Sor (Sohr) L. Fric, student iz Zagreba. Rođen 1918. Ne zna se gde i kada je stradao.

Šafer (Schaffter) A. Arpad, student iz Zagreba. Rođen 1913. Ubijen u Jasenovcu od ustaša 1941. godine. Šenbrun (Schönbrunn) B. Boško, student iz Beograda. Rođen 1918. u Subotici. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Snerson (Schnersohn) N. Josip, student iz Kragujevca, rođen 1920. Ubijen od Nemaca 21. oktobra 1941. u Kragujevcu.

Spicer (Spitzer) Ernest, student iz Đakova. Star 28 godina. Ne zna se gde i kada je stradao.

Štajn (Stein) Karlo, student iz Pančeva. Rođen 1917. u Debeljači. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra iste godine ubijen kod Jabuke (Pančevo). Stark (Stark) Ferdinand, student iz Vinkovaca. Rođen 1921. u Gracu. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Štettler (Stettler) M. Zvonimir, student iz Zagreba, rođen 1915. Ubijen od ustaša Julia 1941. u Jadovnu. Šwabenic (Schwabenitz) A. Mira, student iz Zagreba. Rođena 1921. Odvedena od Nemaca 1943. u Aušvic, gde je ubijena.

Švarc (Schwartz) B. Andor, student iz Beograda. Rođen 1917. u Temišvaru. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941.

Švard (Schwartz) Suzana, aps. medicine iz Pančeva. Rođena 1917. u Zrenjaninu. Krajem avgusta 1941. dovedena od Nemaca u Beograd, a decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena 1942. godine.

Ternbah (Terenbach) I. Salom, aps. medicine iz Zagreba. Star 25 godina. Ne zna se gde i kada je stradao.

Vais (Weiss) Daniel, aps. medicine iz Sl. Broda, rođen 1917. Godine 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

Vaja (Weiss) Dragutin, student iz Niša. Rođen 1907. u Poljanicima. Doveden na Banjicu od Nemaca 10. avgusta 1942. a 11. avgusta 1942. ubijen.

Vaja (Weiss) I. Tito, aps. medicine iz Osijeka, rođen 1919. Oktobra 1941. malazio se u Bosni u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa. Godine 1942. odveden u Jasenovac, gde je ubijen 1944.

Viler Ladislav, aps. medicine iz Pančeva, rođen 1913. Krajem avgusta 1941. doveden od Nemaca u logor »Topovske šupe« (Beograd), a oktobra 1941. ubijen kod Jabuke (Pančevo).

STUDENTI FARMACIJE

Atijas E. Moric, student iz Sarajeva. Rođen 1918. u Bugojnu. Studirao na Beogradskom farmaceutskom fakultetu. Odveden iz Sarajeva od ustaša 3. novembra 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Blaum L. Ervin, student iz Novog Sada, rođen 1918. Studirao na Beogradskom farmaceutskom fakultetu. Krajem maja 1944. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Ferera Mirjam, student iz Sarajeva, rođena 1918. Član SKOJ-a postala u gimnaziji. Studirala na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Oktobra 1941. odvedena od ustaša u Đakovo, gde je stradala.

Finci V. Silvio, student iz Zagreba. Rođen 1920. u Sarajevu. Studirao na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Nepoznato gde i kada je stradao.

Hajzler (Heisler) Paul, student iz Osijeka, rođen 1918. Studirao na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Ubijen od ustaša oktobra 1941. u Jasenovcu.

Karlo Albert, vodio parfimeriju u Beogradu. Rođen 1903. u Leskovcu. Farmaceutske studije započeo, ali nije završio. Ubijen od Nemaca decembra 1941. na Banjici.

Kraljanski A Franjo, student iz Varaždina, rođen 1920. Studirao na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Nepoznato gde i kada je stradao.

Levi Milan, student iz Sv. Ivan Želina. Rođen 1915. u Komini. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Ubijen od ustaša 1942. u Jasenovcu.

Mandil B. Estera, student iz Beograda. Rođena 1921. u Prištini. Studirala na Beogradskom farmaceutskom fakultetu. Decembra 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište, a 1942. ubijena.

Mandil B. Samullo, student iz Beograda. Rođen 1920. u Prištini. Studirao na Beogradskom farmaceutskom fakultetu. Ubijen od Nemaca na Banjici decembra 1941. godine.

Memes Gina, student iz Sarajeva. Rođena 1920. u Višegradi. Studirala na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Odvedena od ustaša oktobra 1941. u Jasenovac, gde je ubijena 1942. godine.

Santo Ladislav, student iz Sombora, rođen 1922. Studirao na Zagrebačkom farmaceutskom fakultetu. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Mađarsku, gde je ubijen 1944. godine.

Ungar Ing. Boško, student iz Subotice. Rođen 1886. u Horgošu. Diplomirao u Cirkulu za mađarskog inženjera. Zbog bolesti nije se mogao baviti profesijskom kojom se bio posvetio, pa se upisao na farmaciju u Zagrebu. Kao težak plućni bolesnik nije mogao redovno davati ispite. Krajem maja 1944. odveden iz Subotice u Aušvic, gde je ubijen.

STUDENTI VETERINE

Altarac Morig, student iz Mostara. Rođen 1914. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Po dolasku ustaša na viast odveden u nepoznatom pravcu.

Antal Benji, student iz Novog Sada, rođen 1920. Član SKOJ-a. Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Godine 1943. odveden u logor u Madarsku, a zatim u Aušvic, gde je ubijen.

Davidović N. Raka, student iz Pirote, rođen 1921. Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Hajzler (Heisler) J. Pavao, student iz Zagreba. Rođen 1918. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Hercl (Hercl) Aleksandar, student iz Osijeka, rođen 1921. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Godine 1942. pokušao pobeti iz Osijeka za Dalmaciju, ali su ga ustaše uhvatile u Lici i ubile.

Klajn (Klein) Miro, student iz Zagreba. Rođen 1917. u Dolici (Krapina). Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Odveden od ustaša u drugoj polovini 1941. u Jasenovac, gde je ubijen.

Krauzer (Krauser) Antun, student iz Subotice, rođen 1921. Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Godine 1942. odveden na prisilan rad u Balf (Madarska), gde je ubijen 1943. Njegovo ime je uklešano na spomen-ploči na Veterinarskom fakultetu u Beogradu.

Lederer Đorda, student iz Novog Sada. Rođen 1917. u Budimpešti. Studirao na Beogradskom veterinar-

skom fakultetu. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajnu, gde je ubijen 1943. Njegovo ime je uklešano na spomen-ploči na Veterinarskom fakultetu u Beogradu.

Marić Branko, student iz Zagreba. Rođen 1914. u Koprivnici. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Maja 1941. ustaše su ga uhapsile pod optužbom da je komunista, zatvorile u Krestinu i 9. Jula 1941. strejale u Maksimiru.

Mencer (Mentzer) Nandor, student iz Čuruga, rođen 1916. Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Krajam maja 1944. odveden od Nemaca u Aušvic, gde je ubijen.

Polancar Z. Ivo, student iz Karlovca, rođen 1920. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Odveden od ustaša u Jasenovac u drugoj polovini 1941. I ubijen.

Rausnic (Raunisitz) Tibor, student iz Osijeka, rođen 1912. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Član SKOJ-a. Avgusta 1942. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen aprila 1945.

Šagi B. Andrija, student iz T. Velesa. Rođen 1917. u Sombathelu (Madarska). Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Marta 1943. odveden iz T. Velesa za Treblinku, gde je ubijen. Njegovo ime je uklešano na spomen-ploči na Veterinarskom fakultetu u Beogradu.

Zonenšain (Sonnenscheln) Mirko (Moric), student iz Našica, rođen 1917. u Kokotčevcima (Našice). Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Septembra 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ubijen.

MEDICINSKE SESTRE

Kavić Vera, medicinska sestra u Beogradu. Stara 30 godina. Ubijena od Nemaca na Banjici 13. marta 1943. godine.

Kentigsberg (Königsberg) Terezija, medicinska sestra u Somboru, gde je rođena 1913. Krajam maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Klajn (Klein) Ari, medicinska sestra u Zrenjaninu. Stara 30 godina. Avgusta 1941. dovedena od Nemaca u Beograd, a decembra te godine internirana u logor Sajmište (Zemun). Ubijena početkom 1942. godine.

Konfinio N. Bukića, medicinska sestra u Beogradu. Rođena 1921. u Smederevu. Decembra 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Našić Emīl, sanitetski pomoćnik u Brčkom. Star 52 godine. Zaklan od ustaša decembra 1941. u Brčkom.

Polićkan L. Paulina, medicinska sestra u Beogradu, gde je rođena 1920. Decembra 1941. Internirana

od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a 8. januara 1942. ubijena.

Špicer (Spitzer) Ana, medicinska sestra u Osijeku. Stara 45 godina. Po dolasku ustaša na viast prebegla u Gradačac (Bosna), odakle su je odvele u St. Gradišku i ubili.

Stern (Stern) ?, medicinska sestra u Novom Sadu. Odvedena od Nemaca krajam maja 1944. u Aušvic, gde je ubijena.

Švaro (Schwartz) M. Klara, medicinska sestra u Zagrebu, gde je rođena 1903. Godine 1942. odvedena od ustaša u Jasenovac, gde je ubijena.

Vortman (Wortmann) ?, medicinska sestra u Osijeku. Odvedena od Nemaca avgusta 1942. u Aušvic, gde je ubijena.

Zonenberg (Sonnenberg) Etuška, medicinska sestra u Sl. Brodu, gde je rođena 1911. Po dolasku ustaša na viast prebegla u Lukavac (Bosna), gde je ubijena 1943. od Nemaca.

? Magda, medicinska sestra u Subotici. Stara 30 godina. Odvedena krajam maja 1944. od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

PRIMALJE

Abraham Rebeka, primalja u Vinkovcima. Stara 85 godina. Juna 1942. odvedena od ustaša u logor Jasenovac, gde je odmah ubijena.

Adanja Rejna, primalja u Beogradu. Stara 65 godina. Decembra 1941. odvedena od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Fride Olga, primalja u Beogradu. Stara 60 godina. Decembar 1941. odvedena od Nemaca u logor Sajmište, gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Rosenrauh (Rosenrauch) Jeti, primalja u Banja Luci. Rođena 1877. Jun 1942. odvedena od ustaša u logor St. Gradiška, gde je ubijena.

Rozner (Rosner) Katica, primalja u Sl. Brodu. Stara 70 godina. Godine 1942. odvedena u logor u Đakovu i iste godine umrla od trbušnog tifusa.

Šalom-Talvi Sofija, primalja u Beogradu. Stara 65 godina. Decembar 1941. odvedena od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

APOTEKARSKI POMOĆNICI*

Aladašon Eliezer, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1915. Marta 1943. doveden od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplje i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Albahari Avram, apotekarski pomoćnik u Beogradu. Star 40 godina. Ubijen od Nemaca decembar 1941. na Banjici.

Alfandari Njezi, apotekarski pomoćnik u Beogradu, gde je rođena 1921. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena u prvoj polovini 1942. godine.

Alkalač M. Mordo, apotekarski pomoćnik u Beogradu. Rođen 1910. u Požarevcu. Skriva se u Beogradu do 3. jula 1942. kada je otkriven od Gestapoa i istog dana streljan na Banjici.

Beraha H. Isak, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1894. Marta 1943. doveden od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplje i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka i tamо ubili.

Haj Žak, apotekarski pomoćnik u Beogradu. Star 35 godina. Ubijen od Nemaca na Banjici decembar 1941. godine.

Kasorla Nisim, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1888. Marta 1943. bugarski fašisti su ga internirali u sabirni logor u Skoplju, odakle su ga Nemci odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Koen B. Josif, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1908. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka gde je ubijen.

Konforti H. Albert, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1910. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Levi M. Isak, apotekarski pomoćnik u Štipu, gde je rođen 1925. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Lustig Oskar, apotekarski pomoćnik u Zagrebu, gde je rođen 1920. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime nalazi se u spisku žrtava fašizma koji je sačinila Komisija za ispitivanje ratnih zločina u Hrvatskoj. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Mandil N. Ezra, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1908. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Mandil N. Josif, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1906. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Negrin Haim, apotekarski pomoćnik u Skoplju, gde je rođen 1880. Marta 1943. Interniran od bugarskih fašista u sabirni logor u Skoplju i predat Nemcima, koji su ga odveli u logor Treblinka, gde je ubijen.

Rip (Ripp) Hugo, apotekarski pomoćnik u Beogradu, gde je rođen 1901. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Suboticu. Krajam maja 1944. odveven ga Nemci u Aušvic, gde je ubijen.

Sason I. Nisim, apotekarski pomoćnik u Beogradu. Rođen 1913. u Skoplju. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Skoplje, odakle su ga odveli Nemci u Treblinku, gde je ubijen.

Sigmund Abraham, apotekarski pomoćnik u Beogradu. Star 40 godina. Decembar 1941. ubijen od Nemaca na Banjici.

BOLNIČARKE — LABORANTI

Albahari Buna, domaćica u Beogradu. Stara 35 godina. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu.** Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Alfandari Melania, domaćica u Beogradu. Stara 55 godina. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Alfandari Sali, učenica u Beogradu. Rođena 1924. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Alkalač Matilda, domaćica u Beogradu. Rođena 1917. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Alkalač Sarina, domaćica u Beogradu. Rođena 1914. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Almožilino Dintil, domaćica u Beogradu. Rođena 1912. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

* priučeni pomoćnici u apotekama.
** Bolničarke u Jevrejskoj bolnici u Beogradu nisu bile profesionalne bolničarke. Bolnica je formirana po naredenju Gestapoa maja 1941. za lečenje obolelih Jevreja i stručno osoblje u njoj bili su isključivo Jevreji.

Bejakov Žak, laborant u Beogradu. Star 32 godine. Ubijen od Nemaca na Banjici decembar 1941.

Cibah Erika, instrumentarka u Beogradu. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Davić Sultana, domaćica u Beogradu. Rođena 1917. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Demajo Berta, domaćica u Beogradu. Rođena 1919. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Demajo Debora, domaćica u Beogradu. Rođena 1917. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Epštejn (Epstein) Terezija, bolničarka u Beogradu. 25. godina. Decembar 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Eškenazi Rena, domaćica u Beogradu. Rođena 1914. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), a početkom 1942. ubijena.

Faj M. Jelena, bolničarka u Zagrebu. Rođena 1921. u Zagrebu. Nepoznato gde i kada je stradala. Njeno ime se nalazi u spisku žrtava fašizma koji je sačinila 1945. Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

Henigsfeld (Hönigsfeld) I. Marta, bolničarka u Zagrebu, gde je rođena 1900. Maj 1943. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Kalmić Lea, domaćica u Beogradu. Rođena 1918. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. godine.

Kalmić Rašela, domaćica u Beogradu. Rođena 1913. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište gde je ubijena početkom 1942. godine.

Königsberg (Königsberg) Irena, bolničarka u Somboru. Rođena 1913. u Beždanu. Krajem maja 1944. odvedena od Nemaca u Aušvic, gde je ubijena.

Kornicar (Kornitzer) Viktor, bolničar u Osijeku, gde je rođen 1882. Juna 1942. interniran u logoru Tenje, a avgusta 1942. odveden u Aušvic, gde je ubijen.

Kozinski Nadežda, domaćica u Beogradu. Rođena 1912. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. internirana u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. od Nemaca. Kraus (Krauss) Josip, laborant u Zagrebu, gde je rođen 1912. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u logor Jasenovac, gde je ubijen.

Mizrahi E. Haim, laborant u Skoplju, gde je rođen 1908. Marta 1943. odveden od Nemaca u Treblinku, gde je ubijen.

Pijado Bulisa, domaćica u Beogradu. Rođena 1913. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. godine.

Rizmondo-Pijade Lucija, domaćica u Beogradu. Rođena 1910. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. godine.

Ruso M. Marel, bolničar u Bitolju, gde je rođen 1913. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao u Solun, gde je uhuvačen od Gestapoa i 6. novembra 1942. doveden na Banjicu, a 9. novembra 1942. ubijen.

Sason Erna, domaćica u Beogradu. Rođena 1908. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. godine.

Semo Berta, domaćica u Beogradu. Rođena 1910. Bolničarka u Jevrejskoj bolnici u Beogradu. Decembar 1941. Internirana od Nemaca u logor Sajmište (Zemun), gde je ubijena početkom 1942. godine.

Šenbaum (Schönbaum) Lujza, bolničarka u Zagrebu, gde je rođena 1885. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja odakle su je Talijani odveli u logor na Rabu. Po kapitulaciji Italije ostala je na Rabu zbog bolesti, pa su je Nemci uhuvali marta 1944, odveli u Aušvic i ubili.

Šrajber (Schreiber) Leopold, laborant u Zagrebu. Rođen 1909. Nepoznato gde i kada je stradao. Njegovo ime se nalazi u spisku žrtava fašizma koji je sačinila 1945. Komisija za ispitivanje ratnih zločina. Spisak se nalazi u Arhivu Hrvatske u Zagrebu.

SPISAK ZDRAVSTVENIH RADNIKA JEVREJA UČESNIKA U NARODNOOSLOBODILAČKOM RATU*

LEKARI

Abelsberg Š. dr Pavle, lekar u Subotici. Roden 1893. u Bačkoj Palanci. Medicinski fakultet završio u Budimpešti 1919, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Po okupaciji bio u logoru u Bač. Topoli, a zatim prebegao u Madarsku. U NOV od marta 1945. bio lekar Bolničkog centra 3. korpusa. Abravanel Nisima dr Hajim. Roden 1896. u Pirotu. Medicinski fakultet završio 1926. u Pragu, a zatim specijalizirao Internu medicinu. U NOV od septembra 1944, bio upravnik Bolnice u Sopotu, a zatim u Golubinciima (Makedonija). Nosilac jednog vojnog odlikovanja.

Adanja dr Solomon, lekar u Beogradu, gde je rođen 1905. Medicinski fakultet završio 1929. u Beču, a zatim specijalizirao hirurgiju i urologiju. Po okupaciji prebegao u Madarsku, gde je bio interniran u logor. U NOV od maja 1945. bio lekar u Glavnoj vojnoj bolnici u Beogradu. Nakon rata ostanao u JNA kao načelnik Urološkog odjeljenja Vojnomedicinske akademije. Izabran je za profesora. Pensionisan kao sanitetski pukovnik. Nosilac 4 vojna odlikovanja. Objavio oko 50 naučnih radova iz oblasti urologije.

Ajzenšteter (Eisenstädt) D. dr Vlatko, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1902. i završio 1926. medicinski fakultet, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Tuzlu u vezi sa akcijom za suzbijanje endemskog sifilisa (oktobra 1941). U NOV od oktobra 1943, bio upravnik bolnice 27. divizije, zatim bolnice 38. divizije, pa bolnice teških ranjenika 3. korpusa. Posle rata ostanao u JNA. Umro 1947. kao lekar Vojne bolnice u Sarajevu. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Akerman (Ackermann) M. dr Radoslav, lekar u Zadru. Roden 1907. Medicinski fakultet završio 1931. u Zagrebu, a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od novembra 1943, bio lekar bolnice Požeškog vojnog područja, a zatim bolnice Papučko-kandžijskog područja. Nosilac 1 vojnog odlikovanja i Ordena rada 1. stepena. Posle rata je na dužnosti šefa ginekološkog odjeljenja Medicinskog centra u Zadru.

Alfandari dr Isak, lekar u Sarajevu. Roden 1900. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1924. u Beogradu, a zatim specijalizirao neurologiju. Za vreme studija bio jedan od najistaknutijih markista na Beogradskom univerzitetu, gde je postao član KPJ. God. 1919. učestvovao kao delegat Beogradskog univerziteta na Internacionašnom kongresu studenata socijalista-kommunista u Zenici. Bio član Centralnog odbora SKOJ-a, a kasnije sekretar Sekcije KPJ na Medicinskom fakultetu. Po završetku studija i dalje radio u revolucionarnom radničkom pokretu u Beogradu i Sarajevu. Kao istaknutog komunistu ustaše su ga uhapsile ubrzo po dolasku na vlast i ubile (1941).

Alfandari dr Isak, lekar u Beogradu. Specijalizirao urologiju. Po okupaciji Beograda prebegao u Italiju. U NOV od kraja 1943, bio lekar partizanske bolnice u Grumu (Italija).

Almull dr Žarko, lekar u Beogradu. Roden 1901. Medicinski fakultet završio 1927, a zatim specijala-

lizirao otorinolaringologiju. Po okupaciji Beograda prebegao u Italiju. U NOV od 1944. Bio zadužen za organizaciju sanitetske službe u zbegu u Italiji. Altaras Kalmija dr Jakov, lekar u Donjem Vakufu. Roden 1900. u Banja Luci. Medicinski fakultet završio 1926. u Zagrebu. Bio neko vreme vojni lekar, a zatim sreški lekar. Po dolasku ustaša na vlast uključen je u ekipu za suzbijanje endemskog sifilisa. U NOV od jula 1943, bio upravnik ambulante 10. krajške brigade, referent saniteta Komande vojnog područja Mrkonjićgrad, upravnik oddjeljenja bolnice 2. prol. divizije, upravnik Vojne bolnice "Đurđevnik". Pensionisan kao sanitetski major. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Umro 1960. u Sarajevu.

Altaras L. dr Jakov. Roden 1918. u Splitu. Medicinski fakultet završio 1944. u Bariju. U NOV od septembra 1943, bio referent saniteta 1. dalmat. prol. brigade, lekar u bolnici 8. korpusa, upravnik partizanske ambulante u Bariju. Posle rata specijalizirao rendgenologiju. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Altaras dr Silvio, lekar u Splitu, gde je rođen 1913. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Naprednom pokretu je pristupio za vreme studija. Po okupaciji Splita stupio u NOP i bio član ilegalnog "Pododbora zdravstvenih radnika" i rukovodilac "Rejoniske zdravstvene službe". U NOV od septembra 1943, bio šef hirurške ekipa IV. operativne zone, referent saniteta 13. dalmat. brigade, šef sanitetskog odseka 25. divizije. Krajem maja 1945, prilikom oblačila jedinica, ubijen iz zasede od nepoznatog zločinca. Njegovo ime je uklešano na spomen-ploči u VMA u Beogradu. Poginuo kao sanitetski major.

Amadaj dr Samulio, lekar u Beogradu. Roden 1897. na Ubu. Medicinu završio 1925. u Beču. U NOV od novembra 1944, bio lekar Vojne bolnice u Skoplju.

Anaf I. dr Marko, lekar u Beogradu. Roden 1909. u Požarevcu. Medicinski fakultet završio 1936. u Beogradu, a zatim specijalizirao biohemiju. Naprednom pokretu pristupio za vreme studija. U NOP od početka ustanaka. U njegovom stanu je održan marta 1941. ilegalni sastanak PK KPJ za Srbiju. Posle rata je izabran za profesora na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Objavio je oko 30 naučnih radova iz oblasti biohemije nadbubrežnih žlezda.

Andraš (Andras) dr Laslo, lekar iz Budimpešte. Godine 1943, doveden na prisilan rad iz Madarske u Borskog rudnik. Po oslobođenju Borskog rudnika od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio lekar u jedinicama 14. korpusa. Posle rata vratio se u Madarsku.

Arminski M. dr Vladimir, lekar u Zagrebu. Specijalizirao je dermatovenerologiju. U NOV od početka maja 1944, bio šef veneričnog odjeljenja bolnice 6. korpusa, a zatim šef antivenerične ekipa 6. korpusa.

Atlas dr Albert, lekar u Bugojnu, gde je rođen 1913. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast upućen je u Jajce

* Za lice za koja nismo mogli utvrditi godinu rođenja naveli smo približno godine starosti u vreme stupanja u NOR. Kao mesta prebivališta navedena su ona u kojima su pomenuta lica živela pred početak drugog svetskog rata.

radi suzbijanja endemskog sifilisa. Sredinom 1942. stupio u redove NOV, bio referent saniteta 3. brigade 16. vojvodanske divizije. Poginuo avgusta 1944. kod Kalinovika kao sanitetski major. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Atlas dr Morig-Branko, lekar u Bugojnu, gde je rođen 1912. Medicinski fakultet završio 1938. u Beogradu. Po dolasku ustaša na vlast uključen je u ekipu za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni U NOV od avgusta 1943., bio referent saniteta 3 brigada 1. proleterske divizije; ref. saniteta 2. brigade 6. divizije; upravnik bolnice 5. korpusa u Šipragama. Posle rata ostao u JNA. Specijalizirao internu medicinu. Penzionisan 1970. kao sanitetski pukovnik. Nosilac 4 vojna odlikovanja.

Bader K. dr Artur, lekar u Vukovaru, gde je rođen 1903. Medicinski fakultet završio 1934. u Zagrebu, a zatim specijalizirao pedijatriju. Po dolasku ustaša na vlast upućen je u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa (Tuzlu). U NOV stupio oktobra 1943., bio referent saniteta 1, a zatim 2. vojvodanske brigade 16. divizije. Posle rata demobilisan. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Barmaper dr Herman, lekar u Zagrebu. Rođen 1891. u Novoj Gradiški. Medicinski fakultet završio 1914. u Budimpešti, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Avgusta 1941. premešten od ustaša u Tuzlu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio lekar u bolnici 17. divizije; upravnik bolnice 3. korpusa; referent saniteta Tuzlanskog vojnog područja. Posle rata ostao u JNA. Nosilac 4 vojna odlikovanja.

Baruš dr David, lekar u Bitolju. Rođen 1901. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1926. u Beogradu, a zatim specijalizirao Internu medicinu u Sarajevu. U NOV od marta 1945. bio šef Internog odjeljenja Vojne bolnice u Bitolju. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika.

Bauer dr Samuel-Kličić, lekar u Bosanskoj Gradiški. Rođen 1898. u Bugojnu. Medicinski fakultet završio 1928. u Boloniji. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Split, gde je vodio Jevrejsku ambulantu za Izbeglice. U NOV od septembra 1942. bio šef Internog odjeljenja 4. operativne bolnice u Glamoču, a decembra 1942. šef Internog odjeljenja bolnice u Drinićima. Poginuo krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Bauer dr Rikard, Rođen 1891. u Slavonskoj Požegi. Medicinski fakultet završio 1914. a zatim specijalizirao rendgenologiju. U NOV od oktobra 1943. iz Splita, rendgenolog bolnice 8. korpusa na Visu; rendgenolog Vojne bolnice u Zagrebu. Posle rata ostao neko vreme u JNA. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Umro posle rata.

Baušić H. dr Vilko, lekar u Zagrebu. Rođen 1896. u Vukovaru. Medicinski fakultet završio 1924. u Beču, a u Zagrebu specijalizirao hirurgiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je najpre u Tuzlu, a zatim u Kladanj radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio šef hirurške ekipa 2. proleterske divizije; šef hirurške ekipa 2. korpusa; upravnik Centralne bolnice za Crnu Goru. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Umro je posle rata.

Benvenisti Samuila dr Avram, lekar u Beogradu, gde je rođen 1902. Medicinski fakultet završio 1927. u Beču, a zatim specijalizirao bakteriologiju i serologiju. U NOV od septembra 1944. bio upravnik bolnice Kumonovskog vojnog područja. Posle rata demobilisan.

Ber dr Stjepan, lekar u Čačku. Rođen 1913. u Petrovgradu (Zrenjanin), a medicinski fakultet završio u Zagrebu. Specijalizirao ginekologiju. Kao lekar služio u Sarajevu i Tuzli, a 1940. premešten je

u Čačak, gde je vodio ginekološko odeljenje. Sredinom septembra 1941. pristupio Čačanskom partizanskom odredu kao referent saniteta. Poginuo 21. oktobra iste godine u borbi s Nemcima u selu Jarčujaku kod Kraljeva. Sahranjen u Čačku, gde su Nemci doveli mrtvo telo dr Bera.

Berger A. dr Franjo, lekar u Novom Sadu. Rođen 1909. u Budimpešti. Medicinski fakultet završio 1932. u Bratislavu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Naprednom pokretu pristupio još u vreme studija. U njegovom stanicu su održavani ilegalni partijski sastanci, kao i sastanci PK KPJ za Vojvodinu, pa iz toga zaključujemo da je verovatno bio član KPJ. U NOP pristupio na početak ustanaka i aktivno saradivao s partizanima. Pošto su njegov rad otkrile fašističke vlasti, morao se skloniti u Mađarsku, odakle se vratio marta 1945. i stupio u NOV. Bio šef Zubne stanice bolnice 3. armije. Berger dr Vladimir, hirurg. U NOV od 1944. bio hirurg bolnice 3. armije.

Bergman (Bergmann) Jozefa dr Berta, lekar u Mostaru. Rođena 1892. u Blažuju. Bila je prva žena u Bosni i Hercegovini koja je završila gimnaziju. Medicinski fakultet završila 1918. u Beču. Službovala kao lekar po raznim mestima u BiH i konačno bila na dužnosti upravnika Školske poliklinike u Mostaru. U NOP je pristupila na početak ustanaka, slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama, lečila ranjene partizane, držala ilegalne kurseve prve pomoći. Zbog tog rada bila je 2 puta hapšena, a 15. januara 1945. odvedena u Jasenovac, gde je ubijena. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu i u Mostaru.

Bergman (Bergmann) dr Hinko. U NOV od prve polovine 1942. godine. Bio lekar u Štabu 3. operativne zone Hrvatske.

Bernhaut dr Izidor, vojni lekar u Karlovcu. Rođen 1891. u Poljskoj. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Banju Luku u vezl s akcijom za suzbijanje endemskog sifilisa. U NOV od početka septembra 1944. bio šef Internog odjeljenja bolnice broj 8. 5. korpusa, a zatim upravnik te bolnice. Demobilisan kao sanitetski major.

Bethlaim (Bettelheim) M. dr Stjepan, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1898. Medicinsku studirao u Beču, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Turbe, a zatim u Kupres radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio nastavnik na Višem sanitetskom kursu u Jajcu; nastavnik na Srednjoj sanitetskoj školi 5. korpusa; upravnik bolnice za neuroze 5. korpusa. Posle rata profesor na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Objavio oko 70 naučnih radova od kojih su vrlo zapaženi radovi iz oblasti ratnih neuroza. Nosilac je 2 vojna odlikovanja. Umro u Zagrebu 1970.

Bienfeld (Bienenfeld) dr Rudolf, lekar u Vukovaru. Rođen 1907. u Našicama. Medicinski fakultet završio 1932. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od oktobra 1943. bio referent saniteta 8. kraljevske brigade; upravnik Srednje sanitetske škole 5. korpusa; upravnik bolnice broj 6 Petog korpusa; upravnik hirurške poljske bolnice 2. armije. Posle rata ostao u JNA. Umro 4. septembra 1952. kao sanitetski potpukovnik. Nosilac je 3 vojna odlikovanja.

Bišić dr Franjo, lekar u Vrapču. Rođen 1914. u Zagrebu. Po završenom medicinskom fakultetu, specijalizirao neuropsihijatriju, pa je bio lekar u Duševnoj bolnici u Vrapču. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Pakrac, odakle je prebegao 1942. partizanima. Bio je referent saniteta u jedinicama 7. banjilske divizije. Posle 5. neprijateljske ofanzive vodio je zarazno odjeljenje bolnice 3. korpusa na Majevici. U vezl s njegovom pogibjom aprila 1944. postoji dve verzije: po jednoj poginuo je kod sela Trnave (Istočna Bosna) u borbi

s Nemcima u toku 7. neprijateljske ofanzive, a po drugoj je bio zarobljen u toj borbi, odveden u Brčko, gde je obešan. Njegovo ime je uklесano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Bivas H. dr Josif, lekar u Prištini, gde je rođen 1905. Medicinski fakultet završio 1931. u Tuluži. U NOV od septembra 1944. bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Blau S. dr Anton, lekar u Zagrebu. Roden 1896. u Madarskoj. Medicinski fakultet završio 1930. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od početka maja 1945. bio zamenik upravnika ambulante Komande grada Zagreba.

Blau-Franetić dr Ruža, lekar u Bačkoj Topoli, gde je rođena 1914. Medicinu studirala u Zagrebu, gde je pristupila naprednom studentskom pokretu i postala član KPJ. Po okupaciji Vojvodine aktivno učestvuje u NOP, ali je ubroj uhaćena i osuđena na robiju. Krajem 1942. po izlasku s robije prebegla u Madarsku, odatle se maja 1944. vratila u Jugoslaviju i stupila u NOV, bila referent saniteta Zagorskog partizanskog odreda, referent saniteta Kalničkog, a zatim Belovarskog vojnog područja, a početkom maja 1945. upravnik ambulante Komande grada Zagreba. Posle rata ostala u JNA. Penzionisana u činu sanitetskog majora. Nosič 2 vojna odlikovanja. Završila specijalizaciju iz Interno medicine.

Brajer H. dr Karlo, lekar u Bjelovaru, gde je rođen 1905. a u Zagrebu je završio 1930. medicinski fakultet, kao i specijalizaciju iz ginekologije. Po došlasku ustaša na vlast premešten je u Zavidoviće radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim sanitetskim dužnostima u 27. diviziji.

Braun-Imre dr Cecilia. Rodena 1914. Medicinski fakultet završila u Zagrebu. U NOV od decembra 1944. bila na raznim sanitetskim dužnostima.

Braun dr Mirko. Roden 1911. u Horgošu. Po okupaciji Vojvodine odveden na prisilan rad. U NOV od 1944. bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Centner (Zentner) M. dr Pavao, lekar u Semeljicima (Dakovu). Roden 1894. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1922. u Beču. U NOV od aprila 1943. bio šef odjeljenja bolnice na Petrovoj gori; upravnik vojne bolnice područja Krkavica; šef raznog odjeljenja bolnice u Šibeniku; zamenik referenta saniteta Komande vojnog područja za severnu Dalmaciju. Posle rata ostao u JNA do 1951. kada je penzionisan u činu majora. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Copf (Zopf) dr Eugen. Roden 1908. Medicinski fakultet završio u Zagrebu. U NOV od februara 1945. bio referent saniteta 2. brigade 5. divizije KNOJ. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog majora.

Dajč (Deutsch) dr Edo, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1895. Medicinski fakultet završio 1920. u Bratislavu, a zatim specijalizirao ortopediju. Do drugog svetskog rata bio je već afirmiran u Zagrebu kao odličan stručnjak. Objavio je veći broj stručnih radova u »Lječničkom vjesniku«. Po došlasku ustaša na vlast premešten je u Tuzlu avgusta 1941. radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio hirurg u bolnici 3. korpusa u Trnavi. Aprila 1944. u toku 7. neprijateljske ofanzive, zarobljen je od Nemaca, odveden u Brčko, gde je obešen, dok su njegova žena i dete ubijeni u selu Srebrenik (Istočna Bosna). Njegovo ime je uklесano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Dajč (Deutsch) dr Josip, lekar u Zagrebu. Roden 1901. u Lajpcigu, gde je 1928. završio medicinski fakultet. U NOV od 1942. bio upravnik prihvatne bolnice 4. divizije; upravnik bolnice lakaš ranjenika 6. proleterske divizije; šef internog odjeljenja

bolnice 10. divizije; upravnik bolnice 6. proleterske divizije; šef nervnog odjeljenja bolnice 3. armije. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Dajč (Deutsch) dr Julija. Godine 1944. radio u bolnici 6. proleterske divizije.

Dajč (Deutsch) dr Miroslav, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1926. u Beču, a zatim specijalizirao ginekologiju. Naprednom pokretu pristupio u vreme studija. Član KPJ od 1922. god. Kao komunista osuden od Suda za zaštitu države na 9 meseci zatvora. Imao je veliki uticaj na učenice za primanje u Zagrebu, kao nastavnik u Školi za primanje uvodeći ih u napredni pokret. Po dolasku ustaša na vlast premešten je avgusta 1941. u Guču goru (Travnik), a kasnije u Jajce radi suzbijanja endemskog sifilisa. Avgusta 1943. stupio u redove NOV, bio referent saniteta u jedinicama 4. a kasnije 10. divizije. Krajem 1943. na radu u Sanitetskom odjeljenju VS. Januara 1944. razboleo se od trbušnog tifusa. Prilikom evakuacije bolnice u kojoj je ležao smrznuo se na planini Vitorog (Bosna). Njegovo ime je uklесano na spomen-ploči na Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu.

Dajč (Deutsch) dr Samuel, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1905. Medicinski fakultet završio 1930. u Virčburgu, a zatim specijalizirao internu medicinu. U NOV od oktobra 1944. Iz Travnika, gde je bio premešten od ustaša. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: lekar u bolnici 5. korpusa u Travniku, šef internog odjeljenja bolnice 5. korpusa u Ljubljiji, upravnik bolnice za plućne bolesti u Banja Luci. Posle rata demobilisan. Danas primarijus u Zagrebu. Objavio je preko 40 stručnih i naučnih rada u oblasti Interne medicine.

David dr Frederik. U NOV od 1943. Bio referent saniteta 7. kraljevske brigade 10. divizije.

Deak dr Andrija, vojni lekar. Roden 1889. u Sljetvaru (Madarska). Medicinski fakultet završio 1925. Za vreme okupacije nalazio se u madarskim logorima. U NOV od novembra 1944. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: šef zaraznog odjeljenja bolnice GŠ Vojvodine, upravnik Sanitetske oficirske škole. Posle rata ostao u JNA i bio upravnik Poliklinike Vojnomedicinske akademije, a zatim pomoćnik upravnika te Akademije. Penzionisan u činu general-majora sanitetske službe. Nosič 3 vojna odlikovanja. Objavio je nekoliko brošura o fašističkim zločinima.

Delić M. dr Miroslav, lekar u lečilištu za koštanu oboljenja u Kraljevcu. Roden 1901. u Sl. Požegi. Medicinski fakultet završio 1923. u Zagrebu, a zatim specijalizirao ortopediju. U NOV od septembra 1943. Bio lekar u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija). Posle rata demobilisan i postavljen za primarijusa u Zagrebu. Objavio preko 100 stručnih i naučnih radova. Odlikovan ordenom rada 1. stepena. Umro 1971. u Zagrebu.

Dembić dr Andrija. Roden 1904. u Bačkoj Palanci. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču. U NOV od novembra 1944. Bio lekar u bolnici Vojnog područja u B. Palanci, a zatim zamenik šefa epidemiološkog odjeljenja Vojne oblasti za Vojvodinu. Posle rata demobilisan.

Dežo (Dezső) Julija dr Juraj. Roden 1908. u Vršcu. Specijalizirao neuropsihijatriju. U NOV od oktobra 1943. bio upravnik bolnice 10. korpusa; referent saniteta Komande grada Varaždin; upravnik odjeljenja za tbc i venerična oboljenja bolnice 2. operativne zone.

Dulč-Dajč J. dr Miroslav, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1889. Medicinski fakultet završio 1913. u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu. U NOV od novembra 1943. bio upravnik bolnice 1/2 u Slavoniji; šef zaraznog odjeljenja Vojne bolnice u Osijeku. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan

u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja. **Ejdus-Popović dr Branislava**, lekar u Beogradu. Rođena 1907. u Dvinsku (SSSR). Medicinski fakultet završila 1932. u Beogradu, a zatim specijalizirala stomatologiju i ortopediju vilčica. U NOV od oktobra 1944, bila šef zubne ambulante Komande grada Beograda. Posle rata šef Stomatološke klinike u Beogradu. Objavila oko 30 stručnih i naučnih radova u oblasti ortopedije vilčica.

Ejdus Solomona dr Lota, lekar u Beogradu, gde je rođena 1913. Medicinski fakultet završila 1940 g. u Beogradu i postavljena je za asistenta na tom fakultetu. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u unutrašnjost Srbije i septembra 1941. stupila u redove NOV. Bila lekar u Kosmajskom partizanskom odredu. Poginula je u borbi s Nemcima u toku 1. neprijateljske ofanzive oktobra 1941. kod sela Bralići (G. Milanovac). Postoјi verzija da je uhvaćena od četnika i zaklana. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu. **Ekrelsing de Benjamin**. Rođen 1913. u Poljskoj. U NOV od decembra 1943. iz logora Feramonte (Italija). Bio neko vreme lekar u partizanskim boinicama u Italiji, a krajem 1944. otisao u Palestino.

Ekštajn (Eckstein) dr Juda, Rođen 1911. u Ukrajini. U NOV od avgusta 1944. Bio je lekar u bolnici na Hvaru, a zatim u Sinju.

Ekštajn (Eckstein) Natana dr Mišo. Rođen 1906. u Poljskoj. Specijalizirao je stomatologiju. U NOV od septembra 1944. bio referent saniteta 3. srpske brigade. Posle rata ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog potpukovnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Erš H. dr Ladislav, lekar u Pančevu. Rođen 1899. u Mako (Madarska). Medicinski fakultet završio 1923. u Budimpešti. Po okupaciji prebegao u Madarsku, gde je interniran u logor do aprila 1945. u NOV od 1. maja 1945. bio lekar u Bolnici lakih ranjenika 3. armije.

Fajn (Fein) Geze dr Robert, lekar u Zagrebu. Rođen 1904. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. po izlasku iz logora na Rabu. Bio lekar u Sanitetskoj ekipi u Dodoši na Baniji. Posle rata demobilisan.

Fehér dr Vladislav, lekar u Kikindi, gde je rođen 1908. U NOV od februara 1944. bio referent saniteta Komande mesta Kikinde, a zatim lekar u bolnici 3. armije. Posle rata demobilisan.

Fekete Farkaš dr Bruno, lekar u Zemunu, gde je rođen 1893. Medicinski fakultet završio 1931. u Beogradu. U NOV od juna 1944. Bio pozadinski lekar na teritoriji Jazaka.

Feldman M. dr Miroslav. Rođen 1899. u Virovitici. Medicinski fakultet završio 1924. u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu u Zagrebu. U NOV od avgusta 1943. bio referent saniteta mornarice za Hrvatsko primorje; upravnik pokretne bolnice 3. korpusa; upravnik pokretne bolnice 6. armije. Posle rata neko vreme ostao u JNA. Demobilisan kao sanitetski potpukovnik. Po demobilizaciji našao se na dužnosti Direktora narodnog zdravlja u Zagrebu. Bavi se književnošću. Izdao je nekoliko zbirki pesama i nekoliko drama. Nosičac je 2 vojna odlikovanja i Ordena rada I i III stepena.

Ferber J. dr Ivan - Edvin. Rođen 1908. u Vinkovcima. Medicinski fakultet završio 1932. Specijalizirao hirurgiju. U NOV od oktobra 1944. bio lekar u bolnici 21. srpske divizije. Posle rata demobilisan. Danas je profesor na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Objavio je veći broj stručnih i naučnih radova.

Fertig dr Roza, lekar u Sarajevu, gde je rođena 1914. Medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. U NOV od aprila 1945. bila lekar Komande

grada Sarajeva. Posle rata ostala u JNA. Danas potpukovnik. Nosičac 3 vojna odlikovanja. **Finci J. dr Leon**. Rođen 1896. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1923. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od 1943. bio zubar u 26. diviziji, lekar u Zdravstvenoj sekциji pozadinskog saniteta 8. korpusa u Livnu; referent saniteta 4. obalskog primorskog sektora; upravnik Zubne ambulante Komande mornarice. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Fink dr Hinko, hirurg. U NOV od septembra 1944. bio upravnik bolnice 6. slavonskog korpusa; šef hirurške ekipa 11. divizije; šef hirurške ekipa 40. divizije. Posle rata demobilisan.

First (Fürst) dr Klara, lekar u Beogradu. Rođena 1908. u Budimpešti. Medicinski fakultet završila 1932. u Beogradu, a zatim specijalizirala pedijatriju. Naprednom pokretu pristupila u vreme studija i postala član KPJ. Kao komunista osuđena od Suda za zaštitu države 1934. na zatvor. Po dolasku Nemaca u Beograd aktivno se uključila u NOP, ali je ubrzo uhapšena od Gestapo i ubijena na Banjici 1942. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Flisbah (Fischbach) dr Jonas, lekar u Sarajevu. Rođen 1901. u Falkenu (Rumunija). Medicinski fakultet završio 1927. u Zagrebu, a zatim specijalizirao internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast uključen je u ekipo za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni (Maglaj). U NOV od novembra 1944. bio referent saniteta Komande mesta Tešanj; referent saniteta Banjalučkog partizanskog odreda; upravnik bolnice 39. divizije. Posle rata pensionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Fišer (Fischer) dr Andrija, lekar u Somboru, gde je rođen 1914. Naprednom pokretu pristupio u vreme studija, u NOP na početku ustanaka. Radio na organizovanju udarnih grupa. Njegov rad su otkrile madarske fašističke vlasti i osudile ga na 6 godina robije. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, ali je uspeo pobeći 4. decembra 1942. i preći na sovjetsku teritoriju. Do dobijanja podataka o njemu, sovjetske vlasti su ga internirale u logor, ali je u međuvremenu umro u logoru 1943. godine.

Fišer (Fischer) dr Đuro, lekar u Zagrebu. Star 30 godina. Po dolasku ustaša na vlast upućen u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od 1944. bio upravnik bolnice Narodnooslobodilačkog odbora Tešanj, a zatim lekar u 19. diviziji. Posle rata demobilisan.

Fišer (Fischer) Josipa dr Đuro, lekar u Zagrebu. Rođen 1914. u Budimpešti. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran na Rab a septembra 1943. stupio u NOV. Bio upravnik bolnice 26. divizije; lekar u bolnici 8. korpusa, a zatim u bolnici Prvog ličkog vojnog područja. Zbog nesvesnog i neodgovornog rada u lečenju ranjenika bio je od Vojnog suda osudjen na smrt januara 1945.

Fišer (Fischer)-Lederer dr Klara, lekar u Osijeku. Rođena 1908. u Šiklošu. Medicinski fakultet završila 1932. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premeštena u Modrič radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od novembra 1943. Vodila ambulantu Komande mesta Tešanj. Posle rata demobilisana.

Fišer (Fischer) dr Ljudevit - Lujo, lekar u Zagrebu. Rođen 1885. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1910. U NOV od početka maja 1945. Bio lekar u bolnici 2. armije. Posle rata demobilisan.

Fišer (Fischer) dr Oton, lekar u Osijeku, gde je rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1925. u Beču. Specijalizirao Internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Odžake (Bosna)

radi suzbijanja endemskog sifilisa, gde je vodio serološku laboratoriju. U NOV od novembra 1943, bio referent saniteta Komande mesta Modriča; lekar u bolnici 36. divizije; šef internog odjeljenja bolnice 8. korpusa. Posle rata demobilisan. Umro 1948. u Osijeku.

Fisér (Fischer) H. dr Sartorius - Feodora. Rođena 1901. u Koprivnici. Medicinski fakultet završila 1926. u Hamburgu, a zatim specijalizirala pedijatriju. U NOV od septembra 1943, bila lekar u bolnici 6. korpusa, a zatim na raznim sanitetskim dužnostima u pozadini na Papuku i Pašnju. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Danas direktor Centra za zaštitu matera i dečje zaštite u Zagrebu. Objavila više radova iz oblasti dečje zaštite.

Fisér (Fischer) dr Zlatko, lekar u Sisku. Rođen 1902. u Imbrovcu. Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bihać radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od novembra 1942. U toku 5. neprijateljske ofanzive bio lekar u Centralnoj bolnici na Sutjeaci, gde je zarobljen od Nemaca i streljan skupa s drugaricom 13. juna 1943. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Fiši dr Dragutin, lekar u Novom Sadu. Rođen 1907. u Obrežu (Zemun). Medicinski fakultet završio 1934. u Zagrebu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. NOP pristupio na početku ustanika I po direktivi KP organizirao kurseve za prvu pomoć. U NOV od marta 1945, bio lekar sanitetskog broda »Vasti Lupu«. Posle rata ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Fiši Morica dr Josip, lekar u Zagrebu. Rođen 1912. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1936. u Zagrebu, a zatim specijalizirao urologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Šebešić, a zatim u Vitez radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od avgusta 1944, bio referent saniteta Dubrovačkog odreda; lekar u bolnici 8. korpusa na Visu; glavni hirurg Komande srednjodalmatinskog vojnog područja; urolog Vojne bolnice u Splitu. U JNA ostao do 1947. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.

Frankl dr Pavao, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1915. i završio medicinski fakultet, a zatim specijalizirao internu medicinu. U NOV od početka maja 1945, bio lekar zaražnog odjeljenja bolnice 2. armije. Posle rata demobilisan. Danas primarijus.

Freihl (Fröhlich) Oskara dr Albert, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1913. Medicinski fakultet završio 1937. u Beču, a zatim specijalizirao pedijatriju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Travnik, a zatim u Bugojno radi suzbijanja endemskog sifilisa. Povezao se s partizanima i slao im sanitetski materijal, a učestvovao je i u organizovanju napada na jedan ustaški voz. U NOV od oktobra 1944, bio upravnik bolnice 53. divizije, a zatim bolnice Banjalučkog vojnog područja. Poginuo posle rata u saobraćajnoj nesreći.

Frenkl A. dr Josip, lekar u Somboru. Rođen 1913. u Čantaviru, a medicinski fakultet završio u Zagrebu, gde je specijalizirao internu medicinu. U NOV od marta 1945, bio lekar u partizanskoj bolnici u Grumu.

Frenkl dr Oto, lekar u Budimpešti. Godine 1943. doveden na prisilan rad u Borski rudnik, odakle je po oslobođenju od strane partizanskih jedinica stupio u NOV septembra 1944. Bio referent saniteta u jedinicama 14. korpusa. Posle rata se vratio u Mađarsku.

Fridman (Friedmann) dr Nikola, lekar u Budimpešti. Rođen u Češkoj. Godine 1942. doveden na prisilan rad u Borski rudnik, odakle je po oslobođenju od strane partizanskih jedinica stupio u NOV sep-

tembra 1944, bio referent saniteta 16. brigade 25. srpske divizije. Posle rata se vratio u Mađarsku.

Gartenberg dr Isidor, lekar u Beogradu. U NOV stupio na početku ustanika u Srbiji, gde je poginuo u toku 1. neprijateljske ofanzive. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Genci dr Béla, lekar u Budimpešti. Godine 1943. doveden na prisilan rad u Borski rudnik, odakle je po oslobođenju od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u sastav NOV. Bio na raznim sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa. Posle rata se vratio u Mađarsku.

Gere (Gerő) Arpada dr Istvan, lekar Iz Sente, gde je rođen 1909. Po završetku medicinskom fakulteta specijalizirao stomatologiju. Naprednom pokretu pristupio u vreme studija i 1936. je primljen za člana KPJ. Pred rat je bio član MK KPJ za Sente, a zadužen je bio partiskom tehnikom i radom s intelektualcima. Kao komunista osudjen je od Suda za zaštitu države na 2 godine robije. Po kapitulaciji Jugoslavije aktivno učestvuje u organizovanju ustanika u senčanskom kraju i organizuje udarne grupe. Njegov rad su otkrile mađarske fašističke vlasti i osudile ga na smrt. Obešen u Senti 11. novembra 1941. Posle rata podignuta mu je u Senti spomen-ploča. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Ginsberg dr Ervin, lekar u Osijeku, gde je rođen 1915. a medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Građaćac radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV stupio u Jula 1943, bio referent saniteta 16. muslimanske brigade; šef hirurške ekipe 17. divizije. Posle rata ostao u JNA. Specijalizirao grudnu hirurgiju. Danas pukovnik i profesor na VMA u Beogradu. Objavio je oko 40 stručnih i naučnih radova iz oblasti grudne hirurgije. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Ginsberger Lj. dr Oskar, lekar u Osijeku. Rođen 1898. u Gradištu (Vinkovci). Medicinski fakultet završio 1920. u Gracu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bihać radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od novembra 1942, bio šef serološke laboratorije u bolnici u Jasikovcu; upravnik ambulante 7. brigade; upravnik Bolnice rekonvalescenata u Livnu; upravnik venerološkog odjeljenja Bolnice broj 2. 5. korpusa; referent saniteta Komande vojnog područja Podgrmeč. Demobilisan kao kapetan 1. klase. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Objavio 25 stručnih radova iz oblasti veneričnih oboljenja. Dobitnik nagrade grada Siska »22. junia«.

Gležinger (Glesinger) dr Lajos, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1925. u Beču, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. Kao rezervni sanitetski oficir odveden u zarobljeništvo posle kapitulacije Jugoslavije. Po povratku iz zarobljeništva aprila 1945. stupio u NOV, bio lekar Pokretne poljske bolnice 2. armije. Posle rata posvetio se proučavanju istorije zdravstvene kulture, posebno Jugoslavije. Danas profesor na katedri za istoriju medicine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je iz oblasti istorije zdravstvene kulture 8 knjiga i oko 500 članaka. Nosičac je 1 odlikovanja.

Goldner V. dr Milan, lekar u Zagrebu. Rođen 1908 u Ogulinu. Medicinski fakultet završio u Zagrebu, a zatim specijalizirao fitiologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Tuzlu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943, bio referent saniteta 18. hrvatske brigade 11. divizije; ref. saniteta Komande vojnog područja Tuzla; upravnik Ranjeničkog centra u Tuzli; glavni terapeut 3. korpusa, šef sanitetskog odseka Komande grada Sarajevo. Posle rata ostao u JNA do 1961,

kada je penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac je 2 vojna odlikovanja.

Goldšmit-Štajner (Goldsmeid-Steiner) dr Zora, lekar u Pakracu. Rođena 1902. u Novigradu. Medicinski fakultet završila 1928. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premeštena je u oktobra 1941. u Podhumce (Bosna) radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV stupila avgusta 1942. bila lekar u bolnici 1. proleterske brigade; šef hirurškog odeljenja bolnice u Bosanskom Petrovcu; referent saniteta 1. dalmatinske brigade; šef hirurške ekipe 7. banj ske divizije; šef hirurške ekipe 10. korpusa; referent saniteta 1. gardijske brigade. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan kao sanitetski potpukovnik. Nositac 5 vojnih odlikovanja.

Goldštajn (Goldstein) dr Vili. Rođen 1908. u Mađarskoj. Specijalizirao hirurgiju u Sarajevu. U NOV od aprila 1945. bio zamenik glavnog hirurga Bolničkog centra 3. armije u Subotici. Ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika.

Gorančić (Bergwald) dr Franjo, lekar u Zemunu. Rođen 1900. u Bjelovaru. Medicinski fakultet završio 1930. U NOV od oktobra 1944. bio šef zaraznog odeljenja bolničkog centra u Zemunu. Posle rata demobilisan.

Gostil dr Hinko, lekar u Zagrebu. Rođen 1907. u Krapini. Medicinski fakultet završio 1934. u Gracu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa (V. Kladuša, Cazin, Bosanska Krupa). Oboleo od pegavog tifusa i prebačen na lečenje u Jajce, odakle je juna 1942. otišao u partizane. Radio je u hirurškom odeljenju bolnice u Podgrmeču. U toku 5. neprijateljske ofanzive bio je lekar Centralne bolnice VS. Početkom juna 1943. bio je zarobljen od Nemaca skupa sa zenom i oboje su ubijeni. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Graff (Greiff) dr Mario. Rođen 1900. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1926. u Bečeju, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio lekar bolnice 4. operativne zone; upravnik Zubne ambulante bolnice 4. operativne zone; upravnik Zubne klinike Štaba mornarice; upravnik Zubne ambulante grada Beograda. Godine 1946. demobilisan u činu sanitetskog majora. Nositac 2 vojna odlikovanja. Danas primarijus, načelnik zubnog odeljenja bolnice „Dragiša Mišović“ u Beogradu. Objavio je 15 stručnih i naučnih radova iz oblasti stomatologije.

Grin (Grün) dr Armin. Rođen 1892. Po završetku medicinske specijalizacije epidemiologiju. Kao rezervni sanitetski oficir bivše jugoslovenske vojske bio u nemackom zarobljenstvu do aprila 1945. kada je stupilo u NOV. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Grin (Grün) J. dr Ernest, lekar u Sarajevu. Rođen 1899. u Slavonskoj Požegi. Medicinski fakultet završio 1923. u Bečeju, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Zavod za suzbijanje endemskog sifilisa u Benja Luci. U NOV od septembra 1944. Bio na radu u Sanitetskom odseku 5. korpusa, a zatim u Oblasnom NO odboru za Bosansku krajninu i u Sanitetskom odeljenju ZAVNOBIH-a. Posle rata nalazi se na dužnosti profesora Medicinskog fakulteta u Sarajevu. Objavio preko 100 naučnih i stručnih radova. Izabran za člana Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine. Nositac Ordena rada I reda.

Grünbaum (Grünbaum) dr J. Dragutin. Rođen 1906. u Virovitici. Medicinski fakultet završio 1933. u Beogradu, a zatim specijalizirao hirurgiju. U NOV od aprila 1945. bio lekar u bolnici 1. armije.

Griner (Grüner) dr Simon, lekar u Sarajevu. Rođen 1897. u Kristinopolu (Poljska). Medicinski fakultet završio 1923. u Bečeju, a zatim specijalizirao bakteriologiju i serologiju. Kao bakteriolog do II svet. rata radio u Higijenskom zavodu u Sarajevu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Tuzlu u vezi sa suzbijanjem endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. Bio je referent saniteta brigade 10. divizije. Teška maltratiranja od ustaša dovela su do depresivnih pojava, pa je prebačen na lečenje u Baru. U trenutku duševnog rastrojstva izvršio je 1944. samoubistvo. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Griner (Grüner) B. dr Teodor. Rođen 1913. u Nitri (Češka). Medicinski fakultet završio 1937. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1944. bio referent saniteta 9. brigade 10. divizije; referent saniteta 10. divizije. U JNA ostao do 1956. kada je demobilisan u činu sanitetskog majora. Posle rata specijalizirao pedijatriju. Objavio je oko 30 naučnih i stručnih radova iz oblasti pedijatrije. Nositac je 3 vojna odlikovanja.

Grinfeld (Grünfeld) dr Julije-Jojo, lekar u Zagrebu. Rođen 1912. u Miškolcu. Medicinski fakultet završio u Zagrebu 1939. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa. Oboleo od pegavog tifusa prebačen je na lečenje u Jajce, odakle je novembra 1944. stupio u NOV. Bio referent saniteta 17. kraljevske brigade; ref. saniteta Duvanjskolicanijskog vojnog područja; lekar u bolnici 10. divizije. Nositac 2 vojna odlikovanja. Umro u Sarajevu 1962.

Gros (Gross) dr Ervin. Rođen 1912. u Poljskoj. U NOV od juna 1944. Bio lekar u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Gutman (Guttmann) dr Frida, lekar u Titovom Užicu. Rođena 1896. u Poljskoj. U NOV je stupila septembar 1941. kao lekar partizanske bolnice u Užicu. U toku 1. neprijateljske ofanzive povlači se s ranjenicima na Zlatibor, a zatim u Sandžak, gde je vodila bolnicu u Novoj Varoši. Posle je bila lekar u bolnici u Čajniču, Smiljincu i Bos. Petrovcu. U 5. neprijateljskoj ofanzivi bila je lekar Centralne bolnice VS na Sutjesci, a zatim referent saniteta 14. brigade 53. bosanske divizije. Septembar 1944. upućena u Šiprage za upravniku bolnice 5. korpusa, ali na putu na planini Borije napadnuta je od četnika kolona ranjenika koje je sprovodila za Šiprage. Zarobljena je i zatvorenja 28. 9. 1944. Njeno ime uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Haase dr Alfred. Rođen 1899. u Nemačkoj. Specijalizirao okulistiku. U NOV od jula 1944; bio lekar bolnice Vojne oblasti u Sinju, bolnice 8. korpusa i bolnice 4. korpusa. Posle rata demobilisan.

Haber dr Ignac, lekar u Pregradi. Rođen 1894. u Focsim (Rumunija). Medicinski fakultet završio 1928. U NOV od septembra 1943. bio upravnik bolnice IV/1 B, bolnice IV/2, bolnice Vojne oblasti 4. korpusa, bolnice 8. divizije, referent saniteta Žumberačkog vojnog područja. Umro u drugoj polovini 1944. od pegavog tifusa. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Hafner dr Žiga, lekar u Zagrebu. Rođen 1903. u Graberju (Hrvatska). Medicinu završio 1931. u Padovi, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Busovaču radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od jula 1943. bio referent saniteta 9. kraljevske brigade, šef Internog odeljenja bolnice 5. korpusa, upravnik Zarazne bolnice u Benja Luci. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 5 vojnih odlikovanja.

Hajder dr Lajčo. Rođen 1909. u Madarskoj. Specijalizirao stomatologiju. U NOV od aprila 1944, bio šef Zubne amb. bolničkog centra 3. armije u Subotici. Hajim dr Jovan-Josip. Rođen 1884. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1909, a zatim specijalizirao dermatovenorologiju. U NOV od marta 1945, bio upravnik Dermatovenerološke ambulante u Zemunu, posle rata šef dermatovenerološke klinike VMA u Beogradu. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Umro posle rata u Beogradu.

Hajman (Heimann) dr Jolanda. lekar u Subotici, gde je rođena 1901. NOP pristupila na početku ustanka; slala sanitetski materijal partizanima i lečila ranjene partizane. Njen rad su otkrile madarske fašističke vlasti i osudile su je 1942. na robiju, gde je ostala do kraja rata.

Halas dr Jene. Rođen u Peću (Madarska). Godine 1943. prebačen je iz Madarske na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio lekar u jedinicama 14. korpusa. Posle rata vratio se u Madarsku.

Han dr Arpad, lekar u Zagrebu. Rođen 1903. u Novakovcu (Prelog). Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Bio je asistent na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten je u Bosnu radi suzbijanja endemskog sifilisa, ali je uspeo pobeći u Dalmaciju, odakle su ga talijanski fašisti internirali u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik bolnice Daruvarskog vojnog područja; predavač na Višem sanitetskom kursu pri VŠ; lekar u Sanitetском odeljenju GŠ Hrvatske. Demobilisan juna 1945. u činu sanitetskog majora. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Po demobilizaciji izabran za profesora na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Objavio preko 100 naučnih i stručnih radova. Dopisni član Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu; član Njujorške akademije; počasni član Češkog lekarskog društva i Zbora liječnika Hrvatske. Umro 1968. u Zagrebu.

Han dr Eduard, lekar u Olovu. Rođen 1903. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1928. u Beču. U NOV od aprila 1945, bio referent saniteta 3. brigade 7. banjanske divizije.

Hara dr Julijana, lekar u Beogradu. Rođena 1907. Medicinski fakultet završila 1932. u Beogradu, a zatim specijalizirala stomatologiju. Po okupaciji Srbije prebegla u Albaniju, gde je septembra 1943. stupila u redove albanskih partizanskih jedinica: upravnik bolnice u Lušnji (Albanija).

Hauptman-Mezić dr Jozef, lekar u Beogradu. Rođen 1910. u Ukrajini. Medicinski fakultet završio 1937. u Beogradu, a odmah po diplomiranju je otišao u Španiju kao borac u redovima republikanske armije. Posle njenog povlačenja Interniran je u Francuskoj, ali je uspeo pobeći iz logora i stupiti u redove Pokreta otpora u Francuskoj, gde je ostao do kraja rata. Od 1945. u JNA. Penzionisan u činu general-potpukovnika sanitetske službe. Nosilac je »Partizanske spomenice 1941. g.« i 5 vojnih odlikovanja.

Helənbah (Helenbach) dr Helena. Rođen 1904. u Zagrebu. Medicinski fakultet završila 1929. U NOV od septembra 1943, bila referent saniteta Komande vojnog područja Bjelovar; lekar u bolnici 10. korpusa; lekar Komande kalničkog vojnog područja. Posle rata demobilisana.

Herc (Herz) dr Rudolf, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1908. Pored medicine završio i farmaciju. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta 13. dalmatinske brigade; šef hirurške ekipe 28. divizije; upravnik bolnice 26. divizije; upravnik

bolnice Vojne oblasti 11. korpusa. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Herceg P. dr Pavao, lekar u Zagrebu. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1924. u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Bio asistent na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Derventu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od početka maja 1945, bio šef Internog odeljenja Poljske bolnice 4. armije. Umro posle rata.

Herceg dr Stjepan. Rođen 1904. u Našicama. U NOV od maja 1943. Bio lekar u bolnici u Sekovićima; lekar u bolnici 16. divizije; upravnik bolnice Vojnog područja Vinkovci; referent saniteta 4. vojvodanske brigade; ref. saniteta 1. vojvodanske brigade; upravnik bolnice 16. divizije. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Herci (Herzl) dr Margita, lekar u Banja Luci. Rođena 1900. u Subotici. Specijalizirala pedijatriju. Januara 1942. izšla iz Banja Luke i stupila u NOV. Vodila bolnicu u Tisovcu i Čemerici. Prikljom napada četnika na bolnicu u Čemerici 19. maja 1942. zarobljena i zaklana. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Hercog (Herzog) Z. dr Drago, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1905. Medicinski fakultet završio 1929. u Berlinu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od maja 1944, bio referent saniteta Dubrovackog odreda; upravnik zubne ambulante 26. divizije; šef zubnog odeljenja bolnice 8. korpusa.

Hercog (Herzog) M. dr Milan, lekar u Beogradu, gde je rođen 1904. i medicinski fakultet završio 1937. Specijalizirao hirurgiju. U NOV od septembra 1943. Bio šef odeljenja bolnice vojnog područja broj 2; šef hirurške ekipe 6. prol. divizije; šef hirurške ekipe 11. korpusa; šef hirurške ekipe 13. divizije; upravnik bolnice 35. divizije; upravnik bolnice 4. korpusa.

Herlinger dr Drago, lekar u Sisku. Rođen 1887. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1914. u Beču, a zatim specijalizirao hirurgiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Blaće, odakle je stupio u novembru 1942. u NOV. Na Grmeču formirao najveću partizansku bolnicu za prihvatanje oko 700 ranjenika i bolesnika i rukovodio višim sanitetskim kursem. U toku 5. neprijateljske ofanzive, početkom juna 1943. teško je ranjen, ali nije dopustio da ga nose borci na nosilima jer, kao što je rekao, »svaki borac je potreban na frontu«. Jahač je u koloni s ranjenicima, a kada je iznemogao rekao je pratilocima: »idite, morate idti, vidite kolika je kolona ranjenika — neko mora i da gine«. Umro je na Sutjesici ostavivši za sobom trajne uspomene o dobrom stručnjaku i plemenitom čoveku. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Herlinger dr Ivo, lekar u Osijeku. Rođen 1896. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1922. u Beču, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Tešanj, a zatim u Teslić radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV stupio decembra 1942. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: lekar u 1. proleterskoj diviziji; upravnik bolnice 3. korpusa; šef hirurške ekipe 16. divizije; šef Zavoda za transfuziju krvi. Posle rata ostao neko vreme u JNA. Demobilisan u činu sanitetskog potpukovnika. Jedan je od osnivača Medicinskog fakulteta u Sarajevu i prvi profesor na katedri za uho, nos i grio. Objavio veći broj naučnih radova. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Umro maja 1963. u Sarajevu.

Hircler (Hirtzler) M. dr Rene, lekar u Zagrebu. Rođen 1898. u Normancima (Osijek). Medicinski fakultet završio u Beču, a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od jula 1943, bio upravnik bolnice broj 2 šestog korpusa.

Hiršl (Hirschl)-Karanfilović dr Elza, lekar u Zagrebu. Rođena 1907. u Varaždinu. Medicinski fakultet završila 1933. u Zagrebu, a zatim specijalizirala pedijatriju. Po dolasku ustaša na vlast premeštena u Jani (Bosnu) radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od avgusta 1943. bila lekar u bolnici 3. korpusa. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Hiršl (Hirschl) dr Milan, lekar u Zagrebu. Rođen 1909. u Grubišnom Polju. Specijalizirao internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Prozor a zatim u Gračanicu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od februara 1943. bio upravnik bolnice 3. divizije. Poginuo aprila 1943. u toku 4. neprijateljske ofanzive kod Prejna. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Hiršl (Hirschl) dr Mladen, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1900. a 1926. završio medicinski fakultet. Specijalizirao stomatologiju. U NOV od novembra 1942. bio referent saniteta Papučko-krdijskog vojnog područja; upravnik bolnice broj 8 drugog korpusa; upravnik zarazne bolnice broj 9 Biogradskog vojnog područja. Poginuo decembra 1943. kod Drenovca (Slavonija). Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Hiršler (Hirschler) dr Slavko, lekar u Koprivnici, gde je rođen 1901. Medicinski fakultet završio 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Tešanj radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od decembra 1942. bio šef zaraznog odjeljenja bolnice 5. korpusa. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Umro 1951. u Zagrebu.

Hohšteter (Hochstädtter) dr Bela, lekar u Zagrebu. Rođen 1901. u Murskoj Soboti. Medicinski fakultet završio 1925. u Beče, a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od oktobra 1943. bio lekar bolnice 17. divizije; šef hirurške ekipe 27. divizije. Posle rata ostao u JNA. Nosičac 2 odlikovanja. Umro posle rata.

Holik dr Ema, lekar u Bjelovaru. U NOV od početka ustanaka: slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama i lečila ranjene partizane. Njen rad su otkrile ustaše, pa su je streljale 1942. godine. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Horn Š. dr Mavro, lekar u Zagrebu. Rođen 1888. u Lavovu, gde je završio medicinski fakultet 1914. a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1944. Bio šef stomatološkog odjeljenja Bolničkog centra u Banja Luci.

Horović (Horowitz) dr Hugo, lekar u Beogradu, gde je rođen 1882. Medicinski fakultet završio 1905. a zatim specijalizirao internu medicinu. Po okupaciji Beograda prebegao u Hrv. primorje, odakle je od talijanskih vlasti interniran u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik bolnice na Rabu; lekar u bolnici u Grumu (Italija); šef Internog odjeljenja bolnice 8. korpusa; lekar u bolnici Vojnog područja Šibenik. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Horvat V. dr Artur, lekar u Slavonskoj Požegi. Rođen 1895. u Domboruvaru (Madarska). Medicinski fakultet završio 1921. u Gracu, a zatim specijalizirao hirurgiju. U NOV od decembra 1944. bio hirurg u bolnici broj 6 petog korpusa. Posle rata demobilisan. Danas primarijus u penziji. Objavio 25 stručnih i naučnih radova iz oblasti hirurgije.

Iric dr Dezider, lekar u Debeljači. Rođen 1895. u Pančevu. Specijalizirao neuropsihijatriju. U NOV od januara 1945. bio šef kožnoveneričnog odjeljenja bolnice 3. armije.

Šah dr Jelena, lekar u Beogradu. Rođena 1915. u Padini. Medicinski fakultet završila u Beogradu. U NOV od oktobra 1944. bila upravnik bolnice u

selu Vranovci (Makedonija). Nosičac 1 vojnog odlikovanja. Posle rata specijalizirala bakteriologiju. **Jelinek (Jellinek) dr Đuro**, lekar u Zagrebu. Rođen 1884. Medicinski fakultet završio 1908. a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. sa Raba upravnik Prihvatske bolnice 35. divizije.

Jelinek (Jellinek) dr Đorđe, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1910. Medicinski fakultet završio 1937. u Bazelu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. sa Raba, šef Zubne ambulante pri GŠ Hrvatske; šef Zubne ambulante pri bolnici 4. korpusa. Posle rata demobilisan.

Julijus dr Dezider, lekar u Vrapču. Rođen 1895. u Pančevu. Medicinski fakultet završio 1921. u Pragu, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. Bio lekar u Duševnoj bolnici u Vrapču. U NOV od septembra 1943. sa Raba upravnik bolnice Banjaskog vojnog područja u Otočcu; upravnik Vojne bolnice Šibeničkog područja. Demobilisan 1945. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Posle rata profesor na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Član Nemačke akademije za psihijatriju. Objavio 40 naučnih i stručnih radova iz oblasti sudske medicine, kao i brošuru »Lječnički ratni zločinci«. Umro je u Zagrebu 1953. godine.

Jungvrt (Jungwirt) dr Gustav, lekar u Zagrebu. Rođen 1899. u Podrute. Medicinski fakultet završio 1924. u Beču, a zatim specijalizirao pedijatriju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Mostar radi suzbijanje endemskog sifilisa, odakle je prebegao u Hrv. primorje. Talijani su ga internirali u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. kao pozadinski sanitetski radnik organizovao zdravstvenu zaštitu dece na Baniji, Lici i Kordunu, a zatim bio upravnik Detčje bolnice u Buzeti. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Kajon E. dr Ezra, lekar u Sarajevu. Rođen 1890. Medicinski fakultet završio 1919. u Beču. U NOV od oktobra 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima u jedinicama 5. korpusa. Umro 1971. godine.

Kajzer (Kaiser) dr Makso, lekar u Osijeku. Rođen 1877. u Đakovu. Medicinski fakultet završio 1901. a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je odveden od talijanskih vlasti u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. bio upravnik Zubne ambulante u Monopoli (Italija); upravnik Zubne ambulante Pomorske komande severnog Jadrana. Posle rata demobilisan.

Kalaj (Kalay) E. dr Ladislav, lekar u Zagrebu. Rođen 1913. u Zrenjaninu. Medicinski fakultet završio 1936. u Zagrebu, a zatim specijalizirao internu medicinu. U NOV od septembra 1943. Iz logora na Rabu. Zbog bolesti upućen na lečenje u Svajcarsku, gde se uključio u rad Izbegličkog odabara za pomaganje NOP. Posle rata profesor Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio preko 70 naučnih i stručnih radova iz oblasti gastroenterologije. Nosičac Ordena rada I reda.

Kalderon dr Jakov, Rođen 1900. u Nišu. Medicinski fakultet završio 1926. a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1944. bio upravnik bolnice 46. divizije, a zatim šef hirurškog odjeljenja bolnice 1. armije.

Kalman dr Franjo, Rođen 1898. u Subotici. Medicinski fakultet završio 1924. a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od januara 1945. bio šef Zubne stanice u Zrenjaninu.

Kalman dr Mihajlo, Rođen 1911. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. U NOV od januara 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima. Posle rata specijalizirao hirurgiju.

Kauf L. dr Jakov, lekar u Tuzli. Rođen 1894. u Beče, gde je 1920. završio medicinski fakultet. Spe-

cijalizirao stomatologiju. U NOV od aprila 1945, bio šef Zubnog odjeljenja bolnice 6. armije. Kauter dr Leopold, lekar u Zagrebu. Roden 1903. u Virju (Bjelovar). Medicinski fakultet završio 1929. u Berlincu, a zatim specijalizirao hirurgiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Pazarić radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1944, bio hirurg u bolnici 5. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilec 3 vojna odlikovanja. Sada profesor Medicinskog fakulteta u Sarajevu. Objavio oko 40 naučnih i stručnih radova iz oblasti hirurgije.

Kaunic (Kaunis) dr Pavle, lekar u Sarajevu. Roden 1884. u Beču, gde je završio medicinski fakultet. Bio direktor Higijenskog zavoda u Sarajevu. U NOV od aprila 1945, bio: šef bakteriološke laboratorije Vojne bolnice 6. armije. Posle rata profesor na Medicinskom fakultetu u Sarajevu.

Kelemen dr Endre, lekar u Mađarskoj. Godine 1943. doveden iz Mađarske na pristlan rad u Boraki rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio na raznim sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa. Vratilo se u Mađarsku.

Keler dr Aleksandar. Roden 1914. u Žrenjaninu. U NOV od oktobra 1944. Bio referent saniteta 12. vojvodanske brigade.

Keler dr Gustav. Roden 1912. u Sarajevu. U NOV od juna 1942. Bio upravnik bolnice 3. operativne zone; referent saniteta 9. divizije; referent saniteta 6. korpusa; ref. saniteta 28. divizije.

Kesler dr Andrija. Roden 1895. u Srbobranu. Medicinski fakultet završio 1923. u Zagrebu. U NOV od aprila 1945, bio lekar u bolnici Vojnog područja u Srbobranu.

Kesler dr Jovan. Roden 1901. u Sotinu (Vukovar). Medicinski fakultet završio 1926. u Beogradu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1944, bio lekar u bolnici u Valjevu; lekar u Zubnoj ambulanti Komande grada Beograda.

Kiščić dr Žiga, lekar u Zagrebu. Roden 1901. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1925, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943, bio upravnik bolnice 1. korpusa, avgusta 1944, bio premešten za 5. korpus, ali je na putu kod Pleive (centralna Bosna) uhvaćen od četnika i ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Klajn (Klein) dr Hugo, lekar u Beogradu. Roden 1894. u Vukovaru. Medicinski fakultet završio 1919. u Beču, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. U NOV od oktobra 1944. Bio neurolog u Glavnoj vojnoj bolnici do kraja rata. Posle rata izabran za profesora na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju. Objavio veliki broj stručnih i naučnih radova iz oblasti neuropsihijatrije i pozorišne umetnosti.

Klajn (Klein) dr Jakov, lekar u Zagrebu. 40 godina. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Split, gde je do odlaska u partizane radio u Jevrejskoj ambulanti. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Klajn (Klein) dr Josip. Roden 1898. u Kikindi. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao okulistiku. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Split. U NOV od septembra 1943. Bio šef očnog odjeljenja bolnice 8. korpusa u Vela Luci, a zatim Bariju. Posle rata demobilisan.

Klajn (Klein) dr Vladislav, lekar u Beogradu. Roden 1909. u Bačkom Petrovom selu. Po završetku medicinskog fakulteta u Zagrebu, specijalizirao neuropsihijatriju u Beogradu. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao na teritoriju Hrv. primorja, odakle

je odveden od Talijana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta 17. brigade; referent saniteta 30. divizije; upravnik bolnice 31. divizije; referent saniteta 31. divizije. Posle rata ostao neko vreme u JNA. Demobilisan u činu sanitetskog potpukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Primarijus — šef neuropsihijatrijskog odjeljenja bolnice »Dragiša Mišović« u Beogradu. Objavio veliki broj stručnih i naučnih radova iz oblasti neuropsihijatrije. Godine 1963. dobio »Oktobarsku nagradu« grad Beograd za naučni rad.

Koen dr Leon, lekar u Beogradu, gde je rođen 1876. Medicinski fakultet završio 1901. u Beču, a zatim specijalizirao urologiju. Godine 1919. izabran za prvog šefu Hirurškourološkog odjeljenja Medicinskog fakulteta u Beogradu, a zatim za profesora na tom fakultetu. Po dolasku Nemaca u Beograd bio izložen raznim maltretiranjima, ali je uspeo poběći u London. Oktobra 1944. vratilo se u Beograd i stupio u NOV. Bio šef Urološkog odjeljenja Glavne vojne bolnice u Beogradu. Po demobilizaciji ponovo je prauzeo katedru na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Objavio veliki broj naučnih i stručnih radova iz oblasti urologije. Izabran za člana Hirurške akademije u Parizu. Umro 1949. u Beogradu.

Kolb dr Martin. Roden 1903. u Golubincima. Na početku ustanka našao se u Istočnoj Srbiji odakle je novembra 1941. stupio u NOV. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta Kukavičkog partizanskog odreda; referent saniteta 2. južnomoravske brigade; upravnik bolnice 2. proleterske divizije; šef Sanitetskog odsaka Vajevske vojne oblasti. Posle rata ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 4 vojna odlikovanja. Umro 1968. u Beogradu.

Kolin-Kon (Kohn) dr Viktor, lekar u Beogradu. Roden 1909. u Đakovu. Medicinski fakultet završio u Graču, a zatim specijalizirao urologiju u Partizanu i Beogradu. U vreme studija stupio u napredni pokret i postao član KPJ. Po okupaciji Beograda skloplio se u unutrašnjost Srbije, povezao se s partizanskim odredima i avgusta 1941. stupio u Kosmajski partizanski odred, gde je vršio dužnost referenta saniteta. U vremenu 1. nepriljateljske ofanzive teško oboleo na plućima, pa je upućen na rad u pozadini, kao pozadinski lekar. Godine 1943. ponovo je stupio u redove partizanskih jedinica kao referent saniteta Šumadijskog partizanskog odreda. Maja te godine, prilikom prevljanja ranijenika na bojištu, bio je zarobljen od Jotićevaca kod sela Vrbovac (Smederevo) i odveden u Smederevo, gde je obešen, a zatim bacen u Dunav. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Komer dr Aleksandar. Roden 1914. U redove NOV stupio 1944. Bio referent saniteta 12. vojvodanske brigade 12. korpusa.

Kon (Kohn) dr Artur, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1900., a 1924. završio Medicinski fakultet. Specijalizirao urologiju. U NOV stupio početkom maja 1945, kao lekar u bolnici 2. armije.

Kon (Kohn) dr Š. Bela, lekar u Zagrebu. Roden 1900. u Bednji. Medicinski fakultet završio 1925. u Zagrebu, a zatim specijalizirao hirurgiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Brnjic (Zenica), a zatim u Mostar radi suzbijanja endemskog sifilisa. Iz Mostara je pobegao u Hrvatsko primorje, odakle je odveden od talijanskih vlasti u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: upravnik bolnice broj 12 u Šumaricama; šef hirurške ekipe 7. banjanske divizije; upravnik bolnice 7. banjanske divizije. Krajem 1943. pri napadu Nemaca na bol-

nici bio zarobljen i odveden u logor Buhenvald, gde je ostao do kraja rata.
Kon (Kohn) dr Dragutin, lekar u Varaždinu. Rođen 1904. u Garešnici. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao stomatologiju. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, gde je ostao do kraja aprila 1945. Po oslobođenju stupio u redove NOV. Bio upravnik Zubne ambulante 3. armije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Kon (Kohn) dr Marko. U NOV od 1944. Bio šef saniteta Zapadne vojne oblasti Srbije.

Kon (Kohn) dr Vladislav, lekar u Subotici. Rođen 1912. u Košicama (Slovačka). Medicinski fakultet završio 1938. u Gracu, a zatim specijalizirao epidemiologiju. Godine 1943. odveden na prislani rad u Borski rudnik, odakle je po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u redove NOV. Bio lekar u Jedincima 14. korpusa, a zatim upravnik Bolničkog centra broj 2. Demobilisan u činu kapetana 1. klase. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Sada na dužnosti šefa Epidemiološkog odjeljenja Zavoda za zaštitu narodnog zdravlja u Rijeci. Objavio više radova iz oblasti alimentarne intoksikacije.

Konfino dr Žak, lekar u Leskovcu, gde je rođen 1892. Medicinski fakultet završio u Bernu. U NOV od oktobra 1944. bio lekar u Glavnog vojnog bolnici u Beogradu, a zatim upravnik ambulante Crvenog krsta u Beogradu. Posle rata demobilisan. Poznat kao književnik, do danas objavio 11 knjiga pripovedaka i romana, kao i 1 dramu i 1 komediju. **Konforti dr Jozef**, lekar u Travniku, gde je rođen 1893. Medicinski fakultet završio 1922. u Beču. U drugoj polovini 1941. god. odveden od ustaša u Jasenovac, odakle je uspeo pobegi oktobra 1943. kada je stupio u redove NOV. Bio lekar Centralne bolnice na Žumberku; upravnik bolnice Unske grupe; šef hirurške ekipe MSB 39. divizije; referent saniteta 2. kordonuškog vojnog područja; referent saniteta Vojne oblasti zapadne Bosne. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 5 vojnih odlikovanja.

Kovač dr Ivo, lekar u Osijeku. Rođen 1891. U NOV od 1944. Bio lekar u Jedincama 6. korpusa. Umro posle rata.

Kovač dr Ladislav. Rođen 1906. u Temišvaru. U NOV od marta 1944. bio referent saniteta 2. bat. 3. dopunske brigade 3. armije.

Kramer dr Mirko. Rođen 1912. u Beču. U NOV od septembra 1943. Bio referent saniteta Moslavackog odreda; ref. saniteta Kalničkog odreda; ref. saniteta 33. divizije; referent saniteta Moslavackog vojnog područja. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Kraus (Krauss) dr Gustav, lekar u Zagrebu. Rođen 1885. u Karlovcu. Medicinski fakultet završio 1910. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Kotor Varoš radi suzbijanja endemskog sifilisa, odakle je novembra 1942. stupio u redove NOV. Neko vreme radio u Bolnici u Bos. Petrovcu. U toku 5. neprijateljske ofanzive zarobljen od Nemaca i odveden na Banjicu, gde je streljan 17. avgusta 1943. S njim su stradali njegova žena dr Julijana i sin od 6 godina. Njegovo ime je uklezano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Kraus (Krauss) dr Herbert, lekar u Peckoj. Rođen 1918. u Bačincima, a medicinski fakultet je završio 1934. u Zagrebu. U NOV od avgusta 1941. Bio referent saniteta Valjevskog odreda; ref. saniteta 1. Šumadijanskog odreda; pomoćnik načelnika saniteta SOVS. Bio jedan od organizatora partizanskog vojnog saniteta. Godine 1943. izabran za člana AVNOJ-a. Posle rata ostao u JNA na dužnosti up-

ravnika Glavne vojne bolnice u Beogradu, a zatim načelnika Vojnomedicinske akademije u Beogradu. Demobilisan u činu generalmajora sanitetske službe 1956, kada je postavljen za savezničkog sekretara za zdravstvo FNRJ, 1962. za direktora Saveznog zavoda za zdravstvenu zaštitu. Umro 1970. godine, u Beogradu. Vrlo je zaslужan za postignute uspehe u organizaciji civilne zdravstvene službe posle rata. Nosičac "Partizanske spomenice 1941. g." i 5 vojnih odlikovanja.

Kraus (Krauss)-Lederer dr Julijana, lekar u Zagrebu. Rođena 1898. u Grgurevcima. Medicinski fakultet završila 1926. u Beču, a zatim specijalizirala kozmetiku. Po dolasku ustaša na vlast premeštena s mužem dr Gustavom u Kotor Varoš radi suzbijanja endemskog sifilisa, odakle je novembra 1942. stupila u redove NOV. Bila lekar u bolnici u Bos. Petrovcu. U toku 5. neprijateljske ofanzive zarobljena od Nemaca i odvedena na Banjicu, gde je streljana 17. avgusta 1943. Njeno ime je uklezano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Kraus dr Lavoslav, lekar u Osijeku, gde je rođen 1897. U Budimpešti, gde je počeo studirati medicinu, uključujući se u radnički pokret i učestvovao u madarskoj revoluciji. Posle prvog svetskog rata nastavio je studije u Beču, gde je bio jedan od osnivača »kluba studenata socijalista iz Jugoslavije«. U Berlinu je završio specijalizaciju iz stomatologije. Između dva svetska rata saradivao u radničkim časopisima i vrlo aktivno radio u organizaciji sindikata lekara. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: upravnik bolnice na Mororu; ref. saniteta 20. divizije; upravnik bolnice 1. korpusa; upravnik Više sanitetske škole; ref. saniteta 1. brigade 6. prol. divizije; epidemilog 5. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan 1961. kao načelnik Odjeljenja za zdravstveno prosvetovanje u JNA u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 5 vojnih odlikovanja i Ordena republike. Objavio je veći broj radova iz oblasti radničkog pokreta Jugoslavije.

Kraus (Krauss) dr Oskar. Rođen 1898. u Virju (Virovitica). Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao stomatologiju. U NOV od februara 1942. Poginuo iste godine kod Ozrena u borbi sa četnicima.

Kraus (Krauss) dr Otto, lekar u Mrkopalju. Rođen 1898. u Slavonskoj Požegi. Medicinski fakultet završio 1922. u Beču. U NOV od 1941. bio upravnik bolnice 5. operativne zone u Drežnici; upravnik partizanske bolnice u Grumu (Italija); ref. saniteta Vojnog područja Žumberak; upravnik Vojne bolnice u Mladenvcu. Demobilisan u činu sanitetskog majora. Nosičac "Partizanske spomenice 1941. g." i 2 vojna odlikovanja.

Kraus (Krauss) dr Zdenko. Rođen 1914. u Đakovu. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu, a zatim počeo specijalizirati hirurgiju. Po okupaciji vraća se u Hrvatsku, odakle je oktobra 1941. premešten od ustaša u Ljubiju radi suzbijanja endemskog sifilisa. Maj 1942. prebegao partizanima i bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta 1. kraljevske brigade; šef hirurške ekipe 4. divizije; ref. saniteta 10. divizije; načelnik saniteta Komande ratnog vazduhoplovstva. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Kremzir dr Ernest; lekar u Rijeci. Rođen 1906. na Sušaku. Medicinski fakultet završio 1928. u Gracu, a zatim specijalizirao hirurgiju. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik bolnice Primorskogoranskog odreda; šef hirurške ekipe GŠ Hrvatske; šef hirurške ekipe 6. prol. divizije; upravnik Pokretne hirurške poljske bolnice 1. armije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika sa dužnosti zamenika načelnika VMA u Beo-

gradu. Nosič 4 vojna odlikovanja. Objavio više radova iz oblasti ratne hirurgije.
Lebi (Löbl) dr Stjepan, lekar u Novom Sadu, gde je rođen 1915. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. U NOV od aprila 1945. bio lekar vojne bolnice u Novom Sadu. Posle rata ostao u JNA i završio specijalizaciju iz stomatologije. Sada u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Lederer dr Ladislav, lekar u Vrbovskom. Rođen 1915. u Belišću. Medicinski fakultet završio 1941. u Zagrebu. Februara 1942. premestan od ustaša u Modrič radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1943. Bio je referent saniteta 6. istočnobosanske brigade; ref. saniteta 17. divizije. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao dermatovenerologiju. Umro 1953. u činu sanitetskog majora u Splitu.

Lev (Löw) dr Ivo, lekar u Gospicu. Rođen 1912. u Zagrebu, gde je završio 1937. medicinski fakultet, a zatim specijalizirao Internu medicinu. Još u vreme studija pristupio je naprednom pokretu i bio istaknuti marksista na fakultetu, gde je i postao član KPJ. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Doboj a zatim u Gračanici radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od marta 1943. Bio lekar u 2. prol. divizije; ref. saniteta 17. divizije; upravnik bolnice 3. korpusa. Poginuo prilikom napada na bolnicu 20. aprila 1944. kod sefa Trnava (istočna Bosna). Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Levenberg dr Deža, lekar u Beogradu. Rođen 1909. u Novom Sadu. Medicinski fakultet završio u Beogradu 1940. U NOV od marta 1944. Bio lekar Vojnog područja Kalnik; upravnik bolnice Vojnog područja Kalnik; referent saniteta Virovitičkog vojnog područja; upravnik evakuacionog odjeljenja bolnice 3. armije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog majora. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Levenštajn (Lewenstein) dr ?, u NOV od 1943, u sanitetu Slavonije.

Levntal (Löwenthal) dr Zdenko, Rođen 1914. u Grabcovcu (Darda). Član SKOJ-a od 1936. Aktivno radio u naprednim udruženjima. Medicinski fakultet završio 1941. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Zavidoviće, Kakanj i Alipašin Most radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od marta 1945. Bio lekar hirurške ekipe 3. crnogorske divizije; šef saniteta Vojne komande u Foči, a zatim u Goraždu. Demobilisan 1947. u činu kapetana 1. klase. Posle rata specijalizirao Internu medicinu. Sada profesor na Medicinskom fakultetu u Beogradu na katedri za Istoriju medicine. Objavio oko 150 radova iz te oblasti.

Levi A. dr Bukić, lekar u Beogradu, gde je rođena 1895. Medicinski fakultet završila 1922. u Lozani, a zatim specijalizirala Internu medicinu. Po okupaciji Beograda prebegla u Split, gde se 1942. uključila u NOP. Pod ilegalnim imenom „dr Vuka Majića“ lečila je porodice partizana, slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama, održavala kurseve za bolničarke.

Levi dr Hajim-Bukus, lekar u Tešnju. Rođen 1899. u Banja Luci. Medicinski fakultet završio 1926. u Beču. U NOV od septembra 1944. bio lekar Komande mesta u Sanskom Mostu. Umro posle rata.

Levi dr Izidor, lekar u Cazinu. Rođen 1906. u Bihaću. Medicinski fakultet završio 1930. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast određen u ekipu za suzbijanje endemskog sifilisa u Cazinu. U NOV od novembra 1942. Bio lekar u hirurškom odjeljenju Centralne bolnice 1. bosanskog korpusa; referent saniteta 2. dalmatinske brigade; ref. saniteta 2. prol. divizije; upravnik bolnice 37. divizije; upravnik logora za rekonvalescente NOV

u Italiji. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan 1963. u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 4 vojna odlikovanja.

Levi dr Kurt, lekar u Beogradu. Rođen 1912. u Žemunu. Medicinski fakultet završio 1935. u Beogradu, a zatim specijalizirao neuropsihijatriju. U napredni pokret stupio još u vreme studija, kada je primljen za člana KPJ. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegao u Užice, gde je stupio u redove NOV septembra 1941. Bio upravnik bolnice Užičkog partizanskog odreda. U toku 1. neprjaljelske ofanzive bio zarobljen od Nemaca, zverski mučen i odveden na Banjicu, gde je strelljan 17. aprila 1942. od Gestapoa.

Levi dr Salomon-Moni, Rođen 1896. u Travniku. Medicinski fakultet završio u Beču. U vreme studija u Beču postao 1922. član KP Austrije. U Beču je radio na Izdavanju lista „Srpski Čekić“, (organ KPJ) kao i lista „La fédération Balkanique“, koji su ilegalno prebacivani u Jugoslaviju. Po povratku u Jugoslaviju postavljen 1928. za člana Reonskog i Opštinskog komiteta KP u Zagrebu i za rukovodica tehnike CK KPJ. Godine 1929. uhapšen kao komunista i od Suda za zaštitu države osuđen na 10 godina robije. Po Izlasku s robije nastavio je s ilegalnim radom i budući da kao komunista nije mogao dobiti odgovarajuću službu, zapošlio se kao trgovачki putnik farmaceutskog preduzeća „Kaštel“. Kapitalacija Jugoslavije ga je zatekla u Drvaru. Odmahn na početku ustanka pristupio NOV. Postavljen za komesara Cvrljiške partizanske čete, a zatim za upravnika partizanske bolnice u Drvaru. Posle toga bio na dužnosti: zamenika komesara Krajiškog odreda; referenta saniteta 7. krajiške brigade; lekar u bolnici 1. prol. divizije; načelnik sanitetskog odseka 16. vojvodanske divizije i načelnik sanitetskog odseka 3. korpusa. U toku 5. neprjaljelske ofanzive bio teško ranjen u glavu, kojom prilikom mu je oštećen i očni vid. Posle rata bio načelnik Sanitetskog odsečnja 6. armije, zamenik načelnika Sanitetske uprave JNA, načelnik VMA u Beogradu. Godine 1958. demobilisan u činu generalmajora sanitetske službe, pa je postavljen za predsednika Savjeta za zdravstvo SR Bosne i Hercegovine, koju je dužnost obavljao do aprila 1958. Nosič „Partizanske spomenice 1941. g.“ i 6 vojnih odlikovanja.

Lipa dr Josip, lekar u Zagrebu. Rođen 1902. u Somboru. Specijalizirao je dermatovenerologiju. U NOV od januara 1943. Bio lekar partizanske bolnice na Bllokovu; referent saniteta 5. dalmatinske brigade; lekar bolnice 3. divizije; ref. saniteta Durmitorskog odreda; lekar bolnice 2. prol. divizije; upravnik bolnice 3. prol. divizije; upravnik bolnice u Šibeniku; upravnik Pokretne hirurške poljske bolnice 2. armije. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Lipković (Lipkovics) dr Rudolf, lekar u Osijeku. Rođen 1906. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao hirurgiju. Godine 1942. odveden u logor Jasenovac odakle je po oslobođenju stupio u redove NOV početkom maja 1945. Bio hirurg u prihvatom bolniču 3. armije.

Lipković (Lipkovics) dr Vinko, lekar u Šnetecu. Rođen 1897. u Gospodinčima. Medicinski fakultet završio u Zagrebu. U NOV od Jula 1941. Po počinjenju partizanskih jedinica prebegao u Hrv. primorje, odakle je od Taličana interniran u logor na Rabu. U NOV ponovo stupio septembra 1943. bio upravnik partizanske bolnice u Udbini. Umro 1944. od pegavog tifusa u Tolici (Banija).

Lipman-Polak dr Sidonija, lekar u Beogradu. Rođena 1893. u Bajci. Po okupaciji Beograda sklonila se u selo Štitar (kod Sapca) i od prvog dana ustanaka uključila se u NOP. Po formiranju Mačvanskog odreda avgusta 1941. stupila u taj odred i vodila

- njegovu bolnicu u Čokešini. U toku 1. neprijateljske ofanzive povlači se s ranjenicima u Bajnu Baštu, a zatim na planinu Taru odakle je prešla u Istočnu Bosnu. U Šekovićima je vodila partizansku bolnicu sve do 10. jula 1943, kada je ubijena od Nemaca prilikom njihovog napada na bolnicu. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
- Majer dr Artur**, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1904. i završio medicinski fakultet 1930., a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. U NOV od početka maja 1945. lekar Koznoveneričnog odeljenja bolnice 2. armije.
- Majerić dr Dragan**, rođen 1898. u Humu (Varaždin). U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio lekar u bolnici 8. korpusa, referent saniteta 13. dalmatinske brigade, a zatim lekar u bolnici u Barju.
- Mandilović dr Bora**, lekar u Požarevcu. Rođen 1899. u Nišu. U NOV od septembra 1944. Bio upravnik bolnice zarobljeničkog logora. Posle rata ostao u JNA. Umro 1950. u činu sanitetskog majora. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Marić dr Hinko**, lekar u Varaždinu, gde je rođen 1897. Medicinu završio 1922. u Beču. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Gračanicu radi suzbijanja endemskog sifilisa, odakle je stupio februara 1943. u NOV. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.
- Mel dr David**, rođen 1907. u Sieradžu (Poljska). Medicinu završio 1943. u Modeni. U NOV od maja 1944. bio lekar u bolnici u Grumu, a zatim u bolnici 8. korpusa. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao epidemiologiju. Objavio veći broj naučnih radova iz te oblasti. Danas profesor VMA u Beogradu u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja.
- Mermeljačin (Mermeistein) dr Salem**, rođen 1912. u Ukrajini. Specijalizirao rendgenologiju. U NOV od 1943. Posle rata ostao u JNA. Umro kao sanitetski pukovnik.
- Mevorah dr Isak**, lekar u Beogradu, gde je rođen 1910. Medicinski fakultet završio 1939. u Beogradu. U NOV od januara 1945. bio lekar u Glavnoj vojnoj bolnici u Beogradu, a zatim šef Bolničkog centra u Vinkovcima. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog potpukovnika 1969. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Miler (Müller) dr Andrija**, rođen 1885. u Velikoj Kikindi. U NOV od septembra 1943. Bio šef odeljenja bolnice Vojnog područja broj 2 (4. korpusa); šef hirurške ekipe 8. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog majora.
- Miler (Müller) dr Bela**, rođen u Budimpešti, gde je završio medicinski fakultet i gde je radio kao lekar do drugog svetskog rata. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u redove NOV. Bio na sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa. Posle rata vratio se u Mađarsku.
- Miler (Müller) dr Miroslav**, rođen 1904. u Harkanovcima (Našice). U NOV od aprila 1945. bio lekar u bolnici broj 819 u Vinkovcima.
- Mirić-Kornićar (Kornitzer) dr Vera**, rođena 1917. Medicinski fakultet završila početkom 1941. u Beogradu. U NOV od oktobra 1944. bila lekar u Glavnoj vojnoj bolnici u Beogradu.
- Miskolci dr Eugen**, rođen 1907. u Vinkovcima. U NOV od septembra 1943. po oslobođenju iz logora na Rabu. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: upravnik bolnice 7. divizije; referent saniteta 7. divizije. Posle rata ostao neko vreme u JNA. Demobilisan u činu sanitetskog majora. Umro posle rata.
- Munk J. dr Artur**, lekar u Subotici, gde je rođen 1886. Medicinski fakultet završio 1909. u Budim-
- pešti. U NOV od decembra 1944. bio upravnik Zarazne bolnice 3. centra Vojne oblasti za Vojvodinu u Subotici.
- Munk dr Moša**, lekar u Beogradu, gde je rođen 1886. Medicinski fakultet završio 1912. a zatim specijalizirao internu medicinu. U NOV od septembra 1943. bio šef internog odeljenja partizanske bolnice u Grumu (Italija), a zatim Glavne vojne bolnice u Beogradu.
- Nahmijas J. dr Lora**, rođena 1913. u Banja Luci. Medicinski fakultet završila 1938. u Zagrebu. U NOV od jula 1941. Prilikom ukazivanja lekarske pomoći ranjenim partizanima uvačena od četnika kod Svdne i 27. jula 1941. ubijena. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
- Nahmijas dr Rafael**, lekar u Osijeku. Rođen 1898. u Banja Luci. Medicinski fakultet završio u Beču, a zatim specijalizirao bakteriologiju. Radio do rata u Higijenskom zavodu u Osijeku. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Travnik radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1944. bio upravnik bolnice u Travniku, a zatim u Bugojnu. Umro posle rata.
- Najfeld (Neufeld) dr Alfred**, lekar u Zagrebu. Rođen 1911. u Rzeszowu (Poljska). Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Banoviće, zatim u Živinice i Bosansku Krupu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od juna 1944. bio upravnik bolnice 39. divizije; referent saniteta 15. krajiške brigade. Posle rata ostao u JNA. Specijalizirao neuropsihijatriju. Penzionisan 1970. u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Objavio nekoliko radova iz oblasti neuropsihijatrije.
- Najman (Neumann) J. dr Emil**, rođen 1907. u Cazinu. Medicinski fakultet završio 1931. u Zagrebu, a zatim specijalizirao pedijatriju. U NOV od marta 1945. bio lekar u pokretnoj zaražnoj bolnici 1. armije. Posle rata izabran za profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio oko 60 naučnih i stručnih radova iz oblasti pedijatrije.
- Najman (Neumann) dr Jakob**, rođen 1912. u Kupinovu. Specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. bio upravnik Zubne ambulante 7. banijske divizije, a zatim 4. korpusa.
- Najman (Neumann) dr Ljuba**, lekar u Zagrebu, gde je rođena 1899. I završila medicinski fakultet 1924. a zatim specijalizirala internu medicinu. Posebno se bavila hematologijom. Po dolasku ustaša na vlast premeštena u Gornji Vakuf radi suzbijanja endemskog sifilisa. Odmah je stupila u vezu s partizanima slala im sanitetski materijal i ilegalno lečila ranjene partizane. U NOV je stupila septembra 1942. Bila šef internog odeljenja bolnice u Drinićima, u toku 4. i 5. neprijateljske ofanzive lekar ešalonata Internih bolesnika i rekonvalescenata. Umrla početkom juna 1943. od iscrpljenosti nakon preležanog peggavog tifusa. O njenom požrtvovanom radu i ljubavi prema ranjenicima i bolesnicima postoje mnogi zapisi preživelih partizana. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
- Najman (Neumann) dr Vladimir**, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1902. i završio medicinski fakultet, a zatim specijalizirao epidemiologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Tuzlu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio lekar u bolnici 27. divizije. U toku 7. neprijateljske ofanzive 1944. zarobljen od četnika na Majevici, odveden u Brčko, gde je ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
- Nik (Nick) dr Alfred**, lekar u Zagrebu. Rođen 1902. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1926. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Visoko

radi suzbijanja endemskog sifilisa. Odmah stupio u vezu s partizanima i stao im sanitetski materijal. U NOV od oktobra 1943. Bio referent saniteta Jajačkog vojnog područja; upravnik bolnice 10. divizije; upravnik bolnice broj 4 petog korpusa; referent saniteta Srednjobosanskog vojnog područja; referent saniteta 4. divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja i Ordena rada. Posvetio se proučavanju istorije zdravstvene kulture Jugoslavije i iz te oblasti objavio više radova.

Nisim dr Avram, lekar u Skoplju. Roden 1894. U NOV od oktobra 1944. bio lekar u bolnici 46. divizije, a kasnije u pozadinskom sanitetu u Pirotu. Posle rata demobilisan.

Oberzon (Obersohn) dr Buro, lekar u Oslijeku. Roden 1905. u Vukovaru. Medicinski fakultet završio 1931. U NOV od septembra 1943. Bio šef internog odjeljenja bolnice 10. divizije; upravnik bolnice Visokofojničkog odreda; upravnik bolnice broj 3 petog korpusa. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Penzionisan u činu sanitet. pukovnika.

Ornštajn (Ornstein) M. dr Karlo, lekar u Oslijeku. Roden 1894. Medicinski fakultet završio 1920. u Beču, a zatim specijalizirao rendgenologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten septembra 1941. u Banju Luku radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1944. Bio lekar u bolnici broj 8 petog korpusa u Sanskom Mostu; upravnik bolnice 5. korpusa u Ljubušti; upravnik bolnice lakih ranjenika u Banja Luci. Nosilac 1 vojnog odlikovanja. Umro 1970. u Osijeku.

Ovadia dr Elazar, lekar u Višegradi. Roden 1890. u Bitoli. U NOV od februara 1944. bio lekar Prijemskooperativne grupe; referent saniteta 6. crnogorske brigade; ref. saniteta 4. prekomorske brigade. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Papo dr Izidor, lekar u Sarajevu. Roden 1913. u Ljubuškom. Medicinski fakultet završio 1937. u Zagrebu, a zatim specijalizirao hirurgiju. U NOP 1941. a u NOV od početka 1942. Bio referent saniteta Mostarskog bataljona; šef hirurške ekipe Vrhovnog štaba; šef hirurške ekipe 3. divizije; šef hirurške ekipe Sanitetskog odjeljenja VS. Posle rata ostao u JNA. Glavni hirurg JNA i načelnik hirurške klinike VMA u Beogradu u činu sanitetskog generalpotpukovnika. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 7 vojnih odlikovanja. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Kao stručnjak-hirurg-kardiolog stekao je svetski glas i član je nekoliko inozemnih akademija; član Internacionallnog društva hirurga i Internacionalnog društva za kardiovaskularnu hirurgiju; dopisni član Hirurškog društva Velike Britanije i Američkog društva za kardiologiju. Član Srpske akademije nauka i umetnosti. Dobitnik nagrade AVNOJ-a. Nosilac Ordena rada 1. reda. Objavio preko 100 naučnih i stručnih radova u domaćim i inozemnim časopisima.

Papo dr Rafael, lekar u Sarajevu. Star 55 godina. Medicinski fakultet završio 1914. u Beču, a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Papo dr Roza, lekar u Olovu. Rodena 1913. u Sarajevu. Medicinski fakultet završila 1940. u Zagrebu. U NOV od 1941. bila lekar bolnice Ozren-skog partizanskog odreda; upravnik bolnice Brčanskog odreda; referent saniteta 8. brigade; ref. saniteta 17. divizije. Posle rata ostala u JNA. Specijalizirala infektologiju. Izabrana za profesora VMA u Beogradu. Šef Zarazne klinike pri VMA. General-major sanitetske službe, prva žena-general u JNA. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 6 vojnih odlikovanja. Objavila više radova iz oblasti epidemiologije.

Perera-Matić dr Izidor, lekar u Vela Luci. Roden 1912. u Vela Luci, a medicinski fakultet je završio 1938. u Zagrebu. Po okupaciji Dalmacije stupio u redove NOP, a marta 1942. u NOV, bio referent saniteta IV operativne zone; ref. saniteta 1. dalmatinske brigade; šef saniteta 8. korpusa. Poginuo 14. januara 1944. kod sela Nadgradina od artiljerijske granate. U vreme pogibije imao čin sanitetskog potpukovnika. Perera je bio jedan od prvih organizatora sanitetske službe u dalmatinskim partizanskim jedinicama. Posle rata, u znak zahvalnosti za požrtvovan rad, novopodignuta vojna bolnica u Splitu nosi njegovo ime. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Pjade dr Rafael, Roden 1916. u Beogradu. Medicinski fakultet završio 1941. u Beogradu. U NOV od aprila 1945. bio lekar Skopskog garnizona. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao rendgenologiju. Demobilisan u činu sanitetskog potpukovnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Pinto dr David, lekar u Sarajevu, gde je rođen 1897. Medicinski fakultet završio 1929. a zatim specijalizirao internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast uključen u ekipo za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni. U NOV od septembra 1944. bio upravnik Zarazne bolnice 3. korpusa, a zatim bolnice lakih ranjenika 8. armije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog potpukovnika. Nosilac 4 vojna odlikovanja i Ordena rada 1. reda.

Pinto dr Leon, lekar u Sarajevu, gde je rođen 1889. Medicinski fakultet završio 1923. u Pragu, a zatim specijalizirao internu medicinu. U NOV od marta 1945. bio lekar u bolnici 2. korpusa, a zatim upravnik ambulante Komande grada Sarajeva.

Podvinec L. dr Srećko, lekar u Zagrebu. Roden 1899. u Oslijeku. Medicinski fakultet završio 1925. u Beču, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten Tuzlu radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. bio šef hirurške ekipe 27. divizije. Posle rata izabran za profesora Medicinskog fakulteta u Beogradu na kojem položaju je penzionisan 1969. Objavio 105 naučnih i stručnih radova, knjigu »Hirurgija čeljusti« i udžbenik »Otorinolaringologija«. Za postignute uspehe u naučnom radu nagrađen »Sedmoujulkom nagradom SR Srbije«. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Polak (Pollak) S. dr Slavko, lekar u Popovači. Roden 1889. u Vojnom Krizu. Medicinski fakultet završio 1925. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1943. bio upravnik bolnice Moslavačkog odreda; šef odjeljenja bolnice 10. korpusa; referent saniteta Komande grada Varaždina. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Polak (Pollak) dr Stjepan-Pišta, lekar u Zagrebu. Roden 1903. u Hroznatinu (Češka). Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Prijedor radi suzbijanja endemskog sifilisa, odakle je maja 1942. stupio u redove NOV. Bio referent saniteta Prvog kozaračkog odreda, a zatim šef internog odjeljenja bolnice u Podgrmeču. Umro 8. decembra 1942. od pegavog tifusa. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Polak (Pollak) dr Vera, lekar u Popovači. Rodena 1902. u Orahovici. Medicinski fakultet završila 1928. u Zagrebu. Od početka ustanka učestvovala u NOP. U NOV od oktobra 1943. Bila na sledećim sanitetskim dužnostima: šef odjeljenja bolnice Moslavačkog vojnog područja; šef odjeljenja bolnice 10. korpusa; upravnik vojne bolnice u Varaždinu. Posle rata demobilisana. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Policer (Politser) dr Stjepan-Pišta, lekar u Zagrebu. Roden 1894. u Bugojnu. Medicinski fakultet za-

vršio 1925. Još u vreme studija pristupio naprednom pokretu i bio član tadašnje Socijaldemokratske partije, a kasnije član KPJ. Bio član Gradskog komiteta KPJ u Zagrebu, a kasnije sekretar Gradskog komiteta u Osijeku. Kao komunista bio stalno proganjan od tadašnjeg državnog režima. Po dolasku ustaša na vlast odveden u logor u Gospić, zatim u Đakovo, pa Jasenovac, odakle je uspeo pobeti 1942., i stupio u NOV. Bio referent saniteta Kozačkog odreda i 5. krajinskog brigada, upravnik bolnice 5. korpusa, a zatim referent za zdravstvo pri NO odboru za Bosansku krajinu. Pred kraju rata bio referent u Komitetu za zaštitu narodnog zdravlja Jugoslavije. Nosič 3 vojna odlikovanja. Godine 1952. u duševnoj depresiji izvršio samoubistvo.

Paper dr Nandor, lekar u Bezdanu. Rođen 1887. Medicinski fakultet završio 1912. u Budimpešti. Po okupaciji Bačke stupio u NOP i slao sanitetski materijal partizanskim odredima. Njegov rad je otvoren, pa je od madarskog suda u Somboru osuđen na smrt i strešan 19. februara 1942. u Somboru.

Rajner (Reiner) A. dr Ivan. Rođen 1911. u Sl. Požegi. Diplomirao 1937. u Zagrebu. Specijalizirao Internu medicinu. U NOV od početka maja 1945. Bio lekar u Internom odeljenju bolnice 2. armije. **Remenjić-Svarc (Remeny-Schwarz) dr Suzana,** lekar u Zagrebu. Rođena 1912. u Austriji. Specijalizirala Internu medicinu. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Split, gde se uključila u NOP i bila član »Rejonske zdravstvene službe« za zbrinjavanje Jevrejskih izbeglica. U NOV stupila septembra 1943. bila upravnik bolnice 4. operativne zone; šef odeljenja bolnice 26. divizije; lekar u Glavnoj vojnoj bolnici u Beogradu. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Rip (Ripp) dr Ružica, lekar u Beogradu. Rođena 1914. u Bezdanu. Medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. Naprednom pokretu pristupila za vreme studija i 1940. postala član KPJ. Po dolasku Nemaca u Beograd prebegla u Crnu Goru i avgusta 1941. stupila u NOV, bila referent saniteta Komskog partizanskog odreda. Početkom 1942. bila zarobljena od četničkih redovnika obesena 20. marta 1942. u Kolašinu. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Romano J. dr Mario, lekar u Sarajevu. Rođen 1915. u Visokom. Medicinski fakultet završio 1941. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Visoko, a zatim u Foču radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. Bio lekar ambulantne Komande mesta Bugojno; referent saniteta 1. prol. brigade; ref. saniteta 21. srpske divizije; pomoćnik načelnika saniteta 1. armije. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao kardiologiju. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Nosič 7 vojnih odlikovanja. Objavio više naučnih i stručnih radova iz oblasti kardiologije.

Rotdajč (Rotteutsch) dr Anica. Rođena 1912. u Murskoj Soboti. Medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. NOP pristupila na početku ustanka: slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama i lečila ranjene partizane. Njen rad su otkrile ustaše 1944. godine, odvele je u zatvor u Lepoglavu, gde je ubijena.

Rozencvajg (Rosenzweig) M. dr Erlik, lekar u Zagrebu. Rođen 1903. u Banja Luci. Medicinski fakultet završio 1928. u Parmi (Italija), a zatim specijalizirao ginekologiju. Bio do rata asistent na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Banja Luku radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1944. Bio šef hirurške ekipe 10. divizije; hirurg bolnice broj 3 Petog korpusa; šef odeljenja

Centralne vojne bolnice u Banja Luci. Posle rata izabran za profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio preko 100 naučnih i stručnih rada. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Rozencvajg (Rosenzweig) dr Fišl, lekar u Travniku. Rođen 1882. Medicinski fakultet završio 1909. u Beču, a zatim specijalizirao Internu medicinu. U NOV od oktobra 1944. bio lekar u pozadičkoj bolnici u Travniku, a zatim šef hirurškog odeljenja bolnice u Jajcu.

Rozencvajg (Rosenzweig) dr Lea, lekar u Osijeku, gde je rođena 1916. Medicinski fakultet završila u Zagrebu. U NOV od oktobra 1944. bila šef zaraznog odeljenja bolnice 1. armije. Posle rata ostala u JNA i specijalizirala bakteriologiju. Izabrana za profesora VMA u Beogradu. Objavila veći broj naučnih i stručnih radova. Penzionisana 1969. u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Rubanjić dr Pal, lekar iz Budimpešte. Godine 1943. doveden na prisilni rad u Borski rudnik, odakle je po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio hirurg u bolnici 23. srpske divizije. Posle rata vratio se u Madarsku.

Ruben E. dr Remon. Rođen 1911. u Skoplju. Medicinski fakultet završio 1934. u Gracu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. U NOV od decembra 1944. bio šef veneričnog odeljenja bolnice GS Makedonije. Posle rata profesor Medicinskog fakulteta u Skoplju. Objavio oko 20 naučnih i stručnih radova. Nosič Ordena rada 1. reda.

Sajs dr Vladimir. U NOV od 1943. i te godine poginuo. Njegovo je име uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Sale (Salz) dr Hinko. Rođen 1906. u Bleću. Specijalizirao stomatologiju. U NOV od aprila 1945. bio lekar Zubnog odeljenja Glavne vojne bolnice u Beogradu. Posle rata demobilisan.

Salom D. dr Mento, lekar u Bijeljini gde je rođan 1898. Medicinski fakultet završio 1927. u Beču. Po dolasku ustaša na vlast uključen u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni. U NOV od avgusta 1943. bio lekar u bolnici 3. korpusa; upravnik bolnice 16. vojvodanske divizije; upravnik bolnice 36. divizije; šef Sanitetskog odseka Komande grada Beograda. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Salom B. dr Rafael. Rođen 1897. u Travniku. Medicinski fakultet završio 1922. u Pragu, a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od januara 1944. bio lekar u Ratnoj mornarici.

Samulović dr Albert, lekar u Prištini, gde je rođen 1913. Medicinski fakultet završio u Zagrebu. U NOV od februara 1945. bio referent saniteta Komande mesta Priština, a zatim šef saniteta grupe brigada na Kosmetu.

Sarapić J. dr Jakov, lekar u Skoplju. Rođen u Banja Luci. Medicinski fakultet završio 1931. u Beču. Od početka ustanaka uključio se u NOP u Makedoniji: lečio ranjene partizane, slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama na terenu Skopske Crne gore. Njegov rad su otkrili bugarski fašisti i osudili ga na robiju. Po oslobođenju s robije 1944. godine (oktobra) stupio u NOV, bio šef saniteta Makedonske divizije Korpusa narodne odbrane Jugoslavije. Posle rata ostao u JNA. Bio upravnik Vojne bolnice u Beogradu. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 4 vojna odlikovanja. Godine 1944. imenovan za člana Antifašističkog sobranja Makedonije.

Sekler dr Robert, lekar u Zagrebu. Rođen 1908. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu, a zatim specijalizirao oftalmologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Sanski Most

radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od marta 1943, bio referent saniteta Podgrmečkog vojnog područja. Demobilisan u činu kapetana 1. klase. Nositac 1 vojna odlikovanja. Posle rata izabran za profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Doktor medicinskih nauka. Objavio veći broj naučnih radova iz oblasti primene aloplastične transplantacije rožnjače.

Semze dr Nikola. Roden 1914. u Subotici. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao neuropsihijatriju. Godine 1942, odveden na prisilan rad u Borski rudnik, odakle je uspeo pobeći jun 1944. I stupio u redove NOV. Bio referent saniteta 14. brigade 23. srpske divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Sendre dr Albert-Bela. Roden 1896. u Budimpešti, gde je završio medicinski fakultet. U NOV od septembra 1944, bio upravnik bolnice Prnjavor skog vojnog područja, a kasnije bolnice 53. divizije. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Singer dr Adolf, lekar u Subotici, gde je rođen 1910. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao internu medicinu. Naprednom pokretu pristupio u vreme studija u Beču. Bio član KPJ. Kad komunista hapšen više puta od režima stare Jugoslavije. Pre početka drugog svetskog rata organizovao po direktivama Partije kurseve prve pomoci i prevođio na madarski jezik marksističku literaturu. Po kapitulaciji Jugoslavije radi na organizovanju ustanka u subotičkom kraju. Njegov rad su otkrili madarski fašisti pa ga je Vojni sud osudio na smrt. Obešen u Subotici 18. novembra 1941. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Singer-Sinski dr Gustav, lekar u Zagrebu. Star 40 godina. Medicinu završio u Beču, gde je specijalizirao i stomatologiju. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik Zubne ambulante u raznim jedinica ma. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog majora. Umro u Splitu.

Suvin-Šlezinger (Schlesinger) dr Miroslav, lekar iz Zagreba, gde je rođen 1899. Medicinski fakultet završio 1923. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. Bio referent saniteta Biokovskog odreda; ref. saniteta 11. dalmatinske brigade; lekar u bolnici 8. korpusa; ref. saniteta Kninskog vojnog područja; ref. saniteta Komande grada Split. Posle rata izabran za profesora Stomatološkog fakulteta u Zagrebu. Objavio preko 60 naučnih i stručnih radova, kao i 4 udžbenika iz oblasti stomatologije. Nositac 2 vojne odlikovanja i Ordena rada 1. reda.

Svećenski dr Branko. Roden 1910. u Osijeku. Medicinski fakultet završio početkom 1941. u Zagrebu. U NOV od juna 1944, bio lekar u bolnici 1. prol. korpusa, a zatim zamениk referenta saniteta 5. divizije. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao neuropsihijatriju. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Objavio 25 naučnih i stručnih radova iz oblasti mentalne higijene. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 4 vojna odlikovanja. Umro 1971. u Beogradu.

Šajn dr Karlo. Roden 1916. U NOV od 1944. Bio lekar u bolnici 12. korpusa.

Šefer (Schäffer) G. dr Eugen, lekar u N. Kanjiži. Roden 1909. u Starom Petrovom selu. Medicinski fakultet završio 1935. u Beču, a zatim specijalizirao stomatologiju. Godine 1942, odveden na prisilan rad u Borski rudnik odakle je oslobođen septembra 1944. od partizanskih jedinica i odmah stupio u redove NOV. Bio šef Zubne ambulante 23. srpske divizije. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan u činu majora.

Šefer (Schäffer) dr Samuel. Roden u Voćinu. U NOV od 1943. Bio upravnik odjeljenja bolnice broj VI/2b. Poginuo 1944. na Papuku.

Šenfeld (Schönfeld)-Popadić dr Mirjam, lekar u Bitolju. Rodena 1905. u Iglo-u (Mađarska). Medicinski fakultet završila 1930. u Zagrebu, a zatim specijalizirala pedijatriju. U NOV od septembra 1943. Bila upravnik ambulante 2. makedonske brigade; upravnik bolnice na Kožut planini; pomoćnik načelnika saniteta 5. armije. Posle rata ostala u JNA. Demobilisana u činu sanitetskog majora. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Šik-Oberhofer B. dr Tea, lekar u Zagrebu. Rodena 1913. u Karlovcu. Medicinski fakultet završila 1938. u Zagrebu, a zatim specijalizirala pedijatriju. U NOV od septembra 1943. Bila upravnik bolnice Dilijskog odreda; bolnice 12. divizije; ref. saniteta Komande dilijskog vojnog područja; upravnik bolnice 12. divizije; ref. saniteta 12. divizije. Demobilisana u činu kapetana. Nositac 3 vojna odlikovanja. Posle rata izabrana za profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavila preko 50 naučnih i stručnih radova iz oblasti dečje srčane patologije.

Šinko-Špicer (Spitzer) dr Irma, lekar u Zagrebu. Stara oko 40 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla u Dalmaciju, odakle je internirana u logor na Rabu, gde je organizovala kurseve prve pomoći. U NOV od septembra 1943. Bila lekar u pozadiinskim sanitetskim ustanovama na teritoriji Banije i Kordun.

Šlezinger (Schlesinger) dr Albert, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1901. i završio medicinski fakultet 1926. Po dolasku ustaša na vlast premešten oktobra 1941. u Špijonicu srpsku (Bosna) radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od aprila 1945. bio upravnik vojnog oporavilišta 3. korpusa. Umro posle rata.

Šlezinger (Schlesinger)-Brand dr Marija, lekar u Zagrebu. Rodena 1895. u Samoku (Poljska). Medicinski fakultet završila 1920. u Beču, a zatim specijalizirala stomatologiju. Naprednom pokretu pristupila u vreme studija. Po dolasku ustaša na vlast premeštena avgusta 1941. u Pećigrad radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od novembra 1942. Bila lekar u partizanskim bolnicama. Aprila 1943. u vreme 4. neprijateljske ofanzive teško oboljela i pred smrt naredila da je sahrane pred ulaz u zemuniku u kojoj su bili skriveni teško ranjeni partizani. Nemci, našavši na grob, nisu dalje tragali i tako su sačuvani ranjenici u zemuniku. Posle rata je na mestu gde je bila pokopana podignuta spomen-ploča na kojoj su uklesane sledeće reči: »Ovdje je pokopana partizanska lekarka dr. Marija Šlezinger. Pre smrti sama je odredila položaj groba, da bi svojim koštrom sakrila ulaz u zemuniku. Otkopavši njen grob, neprijatelj je odustao od daljeg traganja. Mrtva partizanka zaštitila je žive drugove«. Keo lekar dr Marija Šlezinger je bila veoma omiljena među partizanima i o njenoj požrtvovanom radu nalažimo mnoge podatke u posleratnim publikacijama. U toku 5. neprijateljske ofanzive poginuli su i njen muž dr Miroslav Šlezinger i kćerka Milena. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Šlezinger (Schlesinger) dr Miroslav, lekar u Zagrebu. Roden 1895. u Našicama. Medicinski fakultet završio 1920. u Beču, a zatim specijalizirao epidemiologiju. Jedan od organizatora službe zdravstvenog osiguranja radnika u Središnjem uredu u Zagrebu, kao i osnivač ambulante za profesionalne bolesti. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Cetinograd radi suzbijanja endemskog sifilisa, odakle je novembra 1942. stupio u redove NOV. Postavljen za glavnog epidemiologa pri Sanitetском odjeljenju VŠ. U toku 5. neprijateljske ofanzive rukovodio organizacijom evakuacije ranjenika i bolesnika. Krajem maja 1943. zarobljen

je na Sutjesci od Nemaca i skupa s kćerkom Milenom streljan. Do rata objavio više radova iz oblasti socijalne medicine. Njegovo ime je uklесano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
Šmukler (Schmuckler) dr Vilim, lekar u Osijeku. Roden 1888. u Odesi. Medicinski fakultet završio 1913. u Beču. Po dolasku ustaša na vlast premešten avgusta 1942. u Gračanicu (selo Doborovac) radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od februara 1943. bio lekar u bolnici 11. divizije; referent saniteta Posavsko-trbavskog vojnog područja; šef internog odeljenja Vojne bolnice u Osijeku. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Snaider (Schnieder) dr Josip, lekar u Pakracu. Roden 1900. u Kostajnici. Medicinski fakultet završio 1924. U NOV od aprila 1945. bio lekar Medicinsko-sanitetskog bataljona 36. divizije.

Šnicler (Schnitzler) dr Nandor, lekar iz Madarske. Roden u Prešovi (Poljska). Godine 1943. doveden iz Madarske na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u redove NOV. Bio lekar u jedinicama 14. korpusa. Posle rata se vratio u Madarsku.

Spicer (Spitzer) dr Fric, lekar u Zagrebu. Roden 1914. u Sl. Požegi. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim sanitetskim dužnostima. Posle rata specijalizirao internu medicinu. Danas je primarijus. Objavio oko 30 stručnih i naučnih radova iz oblasti abdominalnog tifusa, leptospiroza, tetanusa i pleuritisa.

Spicer (Spitzer)-Rotbart dr Irma, lekar u Zagrebu. Rođena 1896. u Budimpešti, a medicinski fakultet završila 1926. u Beču. Specijalizirala rendgenologiju. U NOV od decembra 1943. Bila upravnik bolnice broj 9; upravnik bolnice Karlovačkog vojnog područja (4. korpusa); referent saniteta Kninskog vojnog područja; referent saniteta Komande grada Splita. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Spicer (Spitzer) dr Pavao, lekar u Slisku. Roden 1900. u Zagrebu, gde je završio 1924. medicinski fakultet, a zatim specijalizirao fitiologiju. 6. V. 1942. do kraja aprila 1945. bio u logoru Jasenovac. U NOV od početka maja 1945. bio: lekar Pokretnе bolnice 3. armije. Umro posle rata.

Spicer (Spitzer) dr Vladimir, lekar u Somboru. Roden 1912. u Bajmoku. Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu, a zatim specijalizirao oftalmologiju. U NOV od 1944. Iz Borskog rudnika, gde je bio na prisilnom radu. Ostao u JNA.

Spicer (Spitzer) dr Vladislav. Roden 1912. u Somboru. U NOV od aprila 1945. bio upravnik ambulante Komande mesta Subotica.

Šprung (Sprung) M. dr Laura, lekar u Sarajevu. Rodena 1914. u Bugojnu. Medicinski fakultet završila 1939. u Beogradu. U NOV od oktobra 1934. Bila lekar u hirurškoj ekipi 2. prol. divizije; upravnik bolnice 3. divizije; ref. saniteta 6. crnogorske brigade; upravnik bolnice 2. vojne oblasti. Posle rata ostala u JNA i specijalizirala internu medicinu. Sada u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 4 vojna odlikovanja. Objavila nekoliko radova iz oblasti leukoze i hepatitisa.

Štajn (Stein) dr Andrija. Roden 1914. u Rumi. Medicinski fakultet završio u Zagrebu. U NOV od 1944. godine.

Štajn (Stein) dr Ivan. U NOV od 1944. Bio upravnik bolnice vojnog područja 6/2-6. korpusa.

Štajnberg (Steinberg) dr Fridrik, lekar u Sarajevu. Roden 1890. u Beču, gde je završio medicinski fakultet 1914. a zatim specijalizirao oftalmologiju. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta Kalničkog odreda; lekar u bolnici 10. korpusa; lekar u

bolnici 2. armije. Nosič 3 vojna odlikovanja. Objavio nekoliko radova iz oblasti patologije oka.

Štajner (Steiner) dr Alfred. Roden 1910. u Sl. Požegi. Medicinski fakultet završio u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od decembra 1942. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: lekar u bolnici na Petrovoj gori; ref. saniteta 6. prol. divizije; zamenik načelnika saniteta 1. prol. korpusa i 1. armije. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao maksilarnu hirurgiju. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Objavio 30 naučnih i stručnih radova iz oblasti maksilarne hirurgije, kao i iz saniteta u NOR. Nosič 5 vojnih odlikovanja.

Štajner (Steiner) dr Marko, lekar u Srpskoj Crnji. Roden 1895. Medicinski fakultet završio 1923. a zatim specijalizirao ginekologiju. U NOV od marta 1945. Bio upravnik bolnice u Torži. Umro 1971. godine.

Štajner (Steiner) dr Stjepan, lekar u Zagrebu. Roden 1915. u Donjoj Stubici. Medicinski fakultet završio 1940. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast premešten u Mostar, a zatim u Konjic radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od jula 1942. bio referent saniteta 2. prol. brigade; upravnik bolnice SOVŠ-a; šef hirurške ekipe 7. banjanske divizije. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao internu medicinu. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Sada u činu sanitetskog pukovnika. Nosič 5 vojnih odlikovanja. Objavio oko 40 naučnih i stručnih radova, najvećim delom iz oblasti reumatске groznice.

Štajnfeld (Steinfeld) J. dr Aleksandar. Roden 1905. u Somboru. Medicinski fakultet završio 1938. u Beogradu. Za vreme studija bio jedan od istaknutih marksista na fakultetu i član KPJ. Kao komunista osuden od Suda za zaštitu države dva puta na po 3 godine robije. Aprila 1941. zarobljen od Nemaca ka rezervni sanitetski oficir i odveden u zarobljenički logor, gde se uključio u Antifašistički front. Po povratku iz zarobljeništva specijalizirao dermatovenerologiju. Umro 1972. u Suboticu.

Stern (Stern) A. dr Gertruda, lekar u Banja Luci, gde je rođena 1912. Medicinski fakultet završila 1940. u Beogradu. Za vreme studija pristupila naprednom pokretu. U NOV od januara 1942. bila lekar bolnice u Borljama (Bosna), a zatim u Višćanima. Jula 1942. zarobljena od četnika i predstava Nemima, koji su je posle strahovitog mučenja streljali 10. 8. 1942. u Banja Luci. Njeno ime je uklесano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Stern (Stern) dr Ivan. U NOV od novembra 1943. Bio upravnik Vojne bolnice Dilijskog područja, a zatim referent saniteta 12. brigade.

Stern (Stern) dr Jakov. U NOV od 1944. Bio upravnik bolnice Vojnog područja Zadar.

Stern (Stern) F. dr Oskar, lekar u Zagrebu. Roden 1901. u Podravskoj Slatini. Medicinu završio 1925. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bio upravnik bolnice u Diliju; upravnik stomatološkog odeljenja bolnice I/IV 2. korpusa; upravnik Vojnopozadinske zubne ambulante u Slavoniji. Nosič 3 vojna odlikovanja. Posle rata izabran za profesora Stomatološkog fakulteta u Zagrebu. Objavio veliki broj stručnih i naučnih radova.

Štraser (Strasser) S. dr Đura. Roden 1894. u Sremskim Karlovcima. Medicinski fakultet završio 1923. u Gracu. U NOV od oktobra 1944. bio upravnik bolnice broj 6 u Petrovaradinu, a zatim lekar u bolnici 6. korpusa. Nosič 1 vojni odlikovanja.

Štraus (Straus) dr Zvonimir, lekar u Pakracu. Roden 1900. u Zagrebu. Po završetku medicinskog fakulteta specijalizirao hirurgiju. U NOV od septembra 1944. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima:

upravnik boinice 3. korpusa; šef hirurške ekipe 38. divizije; glavni hirurg Vojne oblasti 3. korpusa. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Umro posle rata.

Švarc (Schwartz) dr Alekseandar, lekar u Zagrebu. Rođen 1910. u Osijeku. Medicinski fakultet završio 1936. u Beču, a zatim specijalizirao oftalmologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten avgusta 1941. u Tuzlu, a zatim u Bos. Petrovac radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od oktobra 1943. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta 2. kralješke brigade; ref. saniteta 1. vojvodanske brigade; ref. saniteta 20. brigade; upravnik boinice 27. divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog majora. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Švarc (Schwartz) dr Miroslav, lekar u Sarajevu. Rođen 1903. u Kupresu. Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od aprila 1945. Bio lekar u ambulantni Komande grada Sarajeva. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pot-pukovnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Umro 1970. u Sarajevu.

Švarc (Schwartz) S. dr Petar, lekar u Novom Sadu. Rođen 1890. u Segedinu. Medicinski fakultet završio 1917. u Budimpešti, a zatim specijalizirao bakteriologiju. U NOV od oktobra 1944. bio upravnik Stanice za transfuziju krvlji pri SOVS. Posle rata demobilisan. Objavio oko 50 naučnih i stručnih radova iz oblasti bakteriologije i serologije. Penzionisan kao naučni savetnik.

Švarc (Schwartz) dr Vladislav, lekar u Boljevcu. Rođen 1910. u Molu. Medicinski fakultet završio 1940. u Beogradu. Naprednom pokretu pristupio još u gimnaziji i 1932. postao član KPJ. Po direktivi Partije Jula 1941. radi na organizovanju ustanka u boljevačkom srezu. Njegov rad je otkriven pa je odveden u logor u Nemačku, odakle je oslobođen po završetku rata. Objavio 10 stručnih radova.

Tauber dr Julije, lekar u Čantavru. Rođen 1906. u Novom Vrbasu. Medicinski fakultet završio 1930, a zatim specijalizirao stomatologiju. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u redove NOV. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: lekar u boinici 14. korpusa; šef hirurškog odjeljenja Izačionog centra broj 2. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Tempi dr Ignac, lekar u Zagrebu. Rođen 1896. u Pabjanice (Poljska). Medicinski fakultet završio 1927. u Zagrebu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast uključen u akciju za suzbijanje endemskog sifilisa i upućen u Kakanj, Travnik, a zatim u Vitez. U NOV od septembra 1944. Bio referent saniteta 16. kralješke brigade 39. divizije; upravnik boinice 10. divizije; upravnik Poljske pokretnе boinice 5. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac je 3 vojna odlikovanja.

Tešenji P. dr Bela, lekar u Vrbasu. Rođen 1898. u Torži (Sombor). Medicinski fakultet završio 1920. u Budimpešti, a zatim specijalizirao hirurgiju. U NOV od oktobra 1944. Bio hirurg u boinici u Vrbasu, a zatim u Starom Bečeju.

Trajer F. dr Vladislav, Rođen 1906. u Temerinu. Medicinu završio u Segedinu. U NOV od septembra 1944. Bio lekar ambulante 9. brigade 7. banjanske divizije, a zatim u hirurškoj ekipi 14. korpusa.

Trebić D. dr Šimo, lekar u Beogradu. Rođen 1910. u Đakovu. U NOV od 1944. bio referent saniteta 23. srpske brigade.

Vagman (Wagmann) dr Vilim. Rođen 1910. u Drohobici (Galicija). Medicinski fakultet završio 1944. u Bariju. U NOV od marta 1944. bio lekar u bazi NOV u Bariju, a zatim u boinici u Sremskoj Mitrovici. Posle rata specijalizirao Internu medicinu. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Vajnert (Weinert) dr Ernest, vojni lekar u Beogradu. Rođen 1902. u Brașovu (Rumunija). Specijalizirao je fitiologiju. U NOV od juna 1944. bio lekar partizanske boinice u Grumu (Italija). Nosilac 1 vojnog odlikovanja. Umro posle rata.

Vajs (Weiss) dr Aleksandar, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1894. Medicinski fakultet završio 1919. a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast premešten avgusta 1941. u Dobre Vode (Bosna) radi suzbijanja endemskog sifilisa. Početkom 1943. oboleo od angina pektoris, pa je prebačen u Zagreb na lečenje. U NOV od aprila 1945. bio upravnik bakteriološkog laboratorija Vojne oblasti 3. korpusa.

Vajs (Weiss) dr Arabela. Rođena 1906. u Daruvaru. Medicinski fakultet završila 1931. u Beču. Do rata lekar u Šisku. Po dolasku ustaša na vlast premeštena u Bosanski Novi radi suzbijanja endemskog sifilisa. U NOV od 1944. bila: lekar u pozadinskoj boinici u Drvaru.

Vajs (Weiss) dr Emanuel, lekar u Ogulinu. Rođen 1914. Daruvaru. Medicinski fakultet završio 1939. u Zagrebu. U NOV od decembra 1942. Bio upravnik boinice broj 7; referent saniteta 5. operativne zone; upravnik boinice 8. divizije; ref. saniteta 7. banjanske divizije; upravnik boinice Vojnog područja 4/2; šef Sanitetskog odseka Vojne oblasti 4. korpusa. Posle rata ostao u JNA i specijalizirao patofiziologiju. Izabran za profesora VMA u Beogradu. Sada u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 6 vojnih odlikovanja. Objavio preko 40 naučnih i stručnih radova.

Vajs (Weiss) dr Filip, lekar u Bosiljevu (Karlovac). Rođen 1904. u Budrovcu. U NOV od juna 1942. bio lekar u jedinicama 7. banjanske divizije. Poginuo 2. aprila 1943. u toku 4. neprijateljske ofanzive kao referent saniteta 7. banjanske divizije kod Male Ljubine (Hercegovina). Njegovo ime je učesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Vajs (Weiss) A. dr Marija-(Maja) lekar u Beogradu. Rođena 1901. Medicinski fakultet završila 1926. u Zagrebu, a zatim specijalizirala pedijatriju. U NOV od juna 1942. bila lekar 2. prol. brigade. Posle rata direktor Centra za zaštitu majke i deca u Beogradu. Umrla 1960. u Beogradu. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Vajs (Weiss) J. dr Milan, lekar u Zagrebu, gde je rođen 1902. i završio 1926. medicinski fakultet, a zatim specijalizirao otorinolaringologiju. U NOV od juna 1943. bio lekar u boinici 4. operativne zone; upravnik boinice 8. korpusa; šef odjeljenja boinice broj 8 četvrtog korpusa; šef hirurške ekipe 9. divizije; upravnik boinice 19. divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja. Objavio veći broj stručnih i naučnih radova.

Vardo dr Vince, lekar iz Madarske. Godine 1943. doveden na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u redove NOV. Bio lekar u jedinicama 14. korpusa. Po završetku rata vratio se u Madarsku.

Vereš dr Vladimir. Rođen 1894. u Ugrinovcima (Zemun). U NOV od oktobra 1944. Bio referent saniteta Komande mesta St. Pazova, a zatim Komande vojnog područja Sr. Mitrovica.

Vig M. dr Mihailo. Rođen 1907. u Debeljači. Medicinski fakultet završio 1932. u Zagrebu, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. U NOV od

novembra 1944, bio referent saniteta Komande mesta u Subotici.

Vilf (Wilf) dr Leo, lekar iz Zagreba. Rođen 1900. Medicinski fakultet završio 1926, a zatim specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943, bio upravnik prištavske ambulante S. korpusa, a zatim bolnice broj 8 petog korpusa u Sanskom Mostu. Krajem 1944. osuden na smrt zbog neprijateljske delatnosti.

Vinski dr Pavle, lekar iz Zagreba. Specijalizirao stomatologiju. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Vinter (Winter) dr Miroslav, lekar u Zagrebu. Rođen 1897. u Sarajevu. Medicinski fakultet završio 1923. u Beču, a zatim specijalizirao dermatovenerologiju. Po dolasku ustaša na vlast premestio u Gornji Vakuf radi suočavanja endemskog sifilisa. U NOV od septembra 1942, bio upravnik u Podglavici. Poginuo marta 1943. na Šatoru (Bosna) u vreme 4 neprijateljske ofanzive. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Vinter (Winter) dr Pavle, lekar iz Zagreba. U NOV od 1942. Poginuo 1943. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Virčburger dr Ivan, lekar u Beogradu. Rođen 1911. u Virju. U NOV od aprila 1945, bio upravnik ambulante 4. armije. Ostao neko vreme u JNA.

Vizner (Wiesner) dr Mavro, lekar u V. Gaju (Vršcu). Rođen 1904. u Beždanu. Medicinski fakultet završio 1928. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1945, bio lekar u 9. vojvodanskoj brigadi, 1. vojvodanskoj brigadi, i u bolnici u Vinkovcima. Pensionisan u činu sanitetskog majora.

Wolf (Wolf) H. dr Edgard. Rođen 1898. u Dubrovniku. Medicinu završio 1924. u Beču. Specijalizirao otorinolaringologiju. U NOV od oktobra 1944, bio šef ušnog odjeljenja bolnice u Dubrovniku, a zatim u Šibeniku. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Zaharija dr Salom, lekar u Beogradu. Rođen 1897. u Bijeljini. Medicinski fakultet završio 1927. u Beču, a zatim specijalizirao urologiju. Po okupa-

ciji Beograda sklonio se u Dragaš (Kosovo) gde se aktivan uključio u NOP, slao sanitetski materijel partizanskim jedinicama, lečio ranjene partizane i dr. Maja 1944. uhapšen od Nemaca i odveden u logor kod Beča, gde je ostao do kraja rata.

Zoltan dr Imre, lekar u Beču, gde je rođen 1913. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik. Septembra 1944. oslobođen od strane partizanskih jedinica i stupio u NOV. Bio šef epidemiološkog odseka Komande ratnog vazduhoplovstva. Posle rata demobilisan.

Zon (Sohn) dr Mojsije-Milan, lekar u Sarajevu. Rođen 1891. u Pšemislju (Galicija). Medicinski fakultet završio 1915. u Beču. Još u vremenu studija uključio se u napredni pokret. Pred kraj prvog svetskog rata došao u Sarajevo, gde je stupio u redove Socijal-demokratske partije. Godine 1918. izabran za člana Mesnog i Glavnog odbora Socijal-demokratske partije, a 1919. i za člana Centralnog veća novoosnovane Socijalističke partije Jugoslavije (komunista). Zbog naprednog delovanja bio osuden na 4 meseca zatvora. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Split, gde se uključio u NOP i bio upravnik Jevrejske ambulante za zbrinjavanje Izbeglica. U NOV stupio maja 1943. i bio na sledećim sanitetskim dužnostima: upravnik bolnice 4. operativne zone, upravnik bolnice 26. dalmatinske divizije, upravnik bolnice 8. korpusa, upravnik bolnice 21. srpske divizije. Demobilisan u činu sanitetskog kapetana. Nosič 2 vojna odlikovanja. Posle rata se, do penzionisanja, nalazio na dužnosti šefa Uprade za socijalno osiguranje pri Ministarstvu zdravlja Bosne i Hercegovine.

Zonenfeld (Sonnenfeld) A dr Ladislav, lekar u Subotici, gde je rođen 1911. Medicinski fakultet završio 1935. u Zagrebu. Madarski fašisti odveli su ga 1943. na prisilan rad u Ukrajinu. Godine 1944. prebegao na sovjetsku teritoriju i stupio u redove Crvene armije.

FARMACEUTI

Ajzenštajn (Eisenstein) B. mr Milan, apotekar u Tuzli. Rođen 1887. u Koprivnici. Farmaciju završio 1910. u Pragu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Dalmaciju, odakle je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943, bio apotekar bolnice Vojnog područja Kraljevica; apotekar centralne apoteke 10. korpusa; apotekar partizanske bolnice u Grumu (Italija).

Akerman (Ackermann) mr Duro, apotekarski saradnik. Rođen 1911. u Bjelovaru. Farmaciju završio 1935 u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik ambulante u Slat. Drenovcu; apotekar Vojnog područja Psunj; apotekar centralne apoteke 6. korpusa. Ostao u JNA, pensionisan u činu sanit. pukovnika.

Albahari mr Rahela, apotekarski saradnik iz Tuzle. Rođen 1910. u Sarajevu. Farmaciju završila 1939. u Zagrebu. Na fakultetu je postala član KPJ. Na početku ustanaka pristupila NOP, ali je ubrzo od ustaša odvedena kao komunista u Lopograd, odakle su je Nemci odveli u Aušvic i ubili.

Alkalaj Mario-»Brada«, drogerista u Beogradu. Rođen 1912. u Fojnici. Po okupaciji Beograda prebegao u Hrv. primorje odakle je odveden od

talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio borac u 2. bat. 2. brig. 7. banjanske divizije; kulturno-prosvetni referent u četi; delegat u bazi NOVJ u Bariju. Demobilisan u činu poručnika. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Almožilino mr Nisim, apotekar u Beogradu, gde je rođen 1881. Farmaciju završio u Beču. U NOV od avgusta 1941. Radio na organizaciji farmaceutske službe u Čačku. U vreme 4 neprijateljske ofanzive zarobljen od četnika kod Ovčarsko-kablarске klisure i ubijen oktobra 1941. U sastavu NOV poginuli su i njegova žena, kao i dva sina. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Altarac mr Isak-Žak, apotekar u Beogradu, gde je rođen 1897. Po okupaciji Beograda sklonio se u Dalmaciju. U NOV od septembra 1942, bio referent saniteta Bračkog partizanskog odreda; apotekar u partizanskoj bolnici u Bariju.

Ašer mr Ašer, apotekarski saradnik u Prištini, gde je rođen 1906. Farmaciju završio 1933. u Zagrebu. U NOV od februara 1945; bio upravnik Sanitetskog skladišta GS Makedonije. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan u činu kapetana 1. klase. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Bauer mr Kornel-Kolja, apotekarski saradnik u Kraljevici. Rođen 1912. u Osijeku. U NOV od marta

1942, bio šef apoteke Ličkog vojnog područja, a zatim apotekar u 7. banjaskoj diviziji. Poginuo krajem maja 1943. u Crnoj Gori u toku 5. neprijateljske ofanzive. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Belić-Sporčić mr Dragica, apotekar u Cazinu. Rođena 1891. u Daruvaru. U NOV od 1944, bila apotekar partizanske apoteke u V. Kladuši, a zatim u Bihaću.

Bergman (Bergmann)-Krčmar J. mr Lujza, apotekarski saradnik u Mostaru. Rođena 1897. u Kakanju. Farmaciju završila 1922. u Beču. U NOP od 1941. Stala sanitetski materijal partizanima, zbog čega je bila više puta hapšena. Prebegla u Dalmaciju gde je oktobra 1944. stupila u NOV, bila referent za apotekarstvo 29. hercegovačke divizije.

Berkeš dr et mr Ivan, asistent na Medicinskom hemijskom institutu u Zagrebu. Rođen 1910. u Bjelovaru. Farmaciju završio 1933. u Zagrebu, a zatim studirao biohemiju. Godine 1939. stekao doktorat filozofskih nauka. U NOV od septembra 1943. s Rabu, bio referent za apotekarstvo 12. divizije; upravnik Hemijskog laboratorija u Daruvaru. Nosilac 1 vojnog odlikovanja. Posle rata izabran za profesora na Farmaceutskom fakultetu u Beogradu. Objavio 3 udžbenika i oko 80 naučnih radova.

Binenfeld (Bienenfeld) mr Jaša, apotekar u Virovici. Rođen 1888. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Crikvenicu, odakle je od talijanskih fašista interniran u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943, bio apotekar GŠ Hrvatske, a zatim ZAVNOH-i i upravnik Sanitetskog skladišta Vojne oblasti 4. korpusa. Umro posle rata.

Brajković-Pošak (Polšak) mr Greta, apotekarski saradnik u Novom. Rođena 1907. u Ogulinu. Farmaciju završila 1929. u Zagrebu. U NOV od septembra 1942. Vodila partizansku apoteku u Novom. Oktobra 1943. zarobljena od Nemaca i odvedena u Aušvic, gde je ubijena. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Brajković-Brajer mr Vladimir, direktor tvornice lekova u Zagrebu. Rođen 1897. u Slavonskoj Požeži. U NOV od septembra 1942, bio referent za apotekarstvo 4. korpusa; na radu u Sanitetskom odeljenju GŠ Hrvatske; Sanitetskom odeljenju VŠ. Demobilisan 1946. u činu sanitetskog poručnika.

Bramer (Brammer) mr Alfred, apotekarski saradnik u Banja Luci, gde je rođen 1912. Farmaciju završio 1938. u Zagrebu. U NOV od februara 1945, bio referent za apotekarstvo 25. divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 4 vojna odlikovanja.

Bramer (Brammer) mr Ernest, apotekar u Banja Luci, gde je rođen 1899. Farmaciju završio 1921. u Zagrebu. U NOV od septembra 1944, bio upravnik Sanitetskog skladišta ZAVNOBiH-a. Umro posle rata.

Bramer (Brammer) mr Hans, apotekar u Zagrebu. Rođen 1901. u Banja Luci. Farmaciju završio 1925. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1944, bio referent za apotekarstvo 12. divizije.

Čačkež mr Nunča, apotekarski saradnik iz Bosanske Gradiške. Rođena 1912. NOP pristupila na početku ustanka: stala sanitetski materijal partizanskim jedinicama i logorašima. Njen su rad otkrile ustaše i osudile je na smrt 1944. godine.

Dečić mr Ervin, apotekar u Novskoj, gde je rođen 1911. Farmaciju završio 1937. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943, bio apotekar u Partizanskoj bolnici u Slavoniji; referent za apotekarstvo 28. divizije; upravnik Centralne apoteke 6. korpusa; upravnik apoteke Komande grada Zagreba.

Dečić mr Stjepan, apotekar u Novskoj. 50 godina. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim apotekarskim dužnostima u pozadini.

Derenčin-Ajhorn mr Selma, apotekarski saradnik u Krizevcima. Rođena 1906. u Beču. Farmaciju završila 1929. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Hrv. primorje, odakle je internirana od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943, bila upravnik apoteke 4. korpusa; referent za apotekarstvo u Sanitetskom odeljenju GŠ Hrvatske. Demobilisana u činu potporučnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Finkelštajn (Finkelstein) mr Bruno, apotekar iz Prnjavora, gde je rođen 1906. Farmaciju završio 1928. u Zagrebu. U NOV od januara 1943, bio referent za apotekarstvo u 2. prol. diviziji; ref. za apotekarstvo 38. divizije; ref. za apotekarstvo 3. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 4 vojna odlikovanja.

Fiser (Fisher) mr Ljudevit, apotekarski saradnik iz Sarajeva, gde je rođen 1914. Farmaciju završio 1936. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943, bio bočničar u Jevrejskom raspomatom bataljonu; apotekar bolnice u Kočevlju; referent za apotekarstvo Istarskog vojnog područja.

Fiser (Fischer) mr Stevan. Rođen 1904. u Vrbasu. U NOV od novembra 1944, bio apotekar u Sanitetskom skladištu GŠ Vojvodine; referent za apotekarstvo 16. divizije; apotekar bolnice teških ranjenika 3. armije.

Fiser (Fischer)-Bruk J. mr Valerija, Rođena 1911. u Osijeku. Farmaciju završila 1938. u Zagrebu. U NOV od 1944. Bila na raznim apotekarskim dužnostima.

Flajšman (Fleischmann) mr Eduard, apotekar iz Sremske Mitrovice, gde je rođen 1908. Farmaciju završio 1934. u Zagrebu. Kao rezervni sanitetski oficir odveden aprila 1941. u nemačko zatrudnjenje. Po povratku iz zarobljeništva aprila 1945. stupio u NOV, bio apotekar u Glavnom sanitetskom skladištu u Žemunu.

Fuks (Fuchs) mr Milan, apotekar iz Zagreba. Rođen 1903. u Đakovu. Farmaciju završio 1926. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje odakle je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943, bio apotekar 4. korpusa.

Fuks (Fuchs) mr Željko. Rođen 1918. u Đakovu. Farmaciju završio 1941. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast upućen u Bosnu u akciju za suzbijanje endemskog sifilsa. U NOV od aprila 1945, bio referent za apotekarstvo Komande posavskog vojnog područja. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Goldberger mr Oto, apotekar u Sanskom Mostu. Rođen 1907. Farmaciju završio 1932. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943, bio upravnik Sanitetskog skladišta 5. korpusa.

Grabarić mr Vladimir, apotekar u Zagrebu, gde je rođen 1905. i završio farmaciju 1938. g. U NOV od septembra 1943, bio referent za apotekarstvo 17. divizije; ref. za apotekarstvo 3. korpusa; upravnik Sanitetskog skladišta 3. korpusa. Penzionisan u činu sanit. pukovnika.

Grinberger (Grünberger) mr Dezsider-Željko, apotekar u Zagrebu. Rođen 1903. u Baškoj. Farmaciju završio 1934. u Zagrebu. U NOV od 1944, bio apotekar bolnice u Osijeku.

Herč (Herz) mr Teodor. Rođen 1913. u Rogatskoj Slavini. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bio referent za apotekarstvo 26. divizije; apotekar u

Skladištu 8. korpusa; upravnik Sanitetskog skladišta GS Hrvatske.

Herman mr Lav, drogerista. Star 58 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Zbog bolesti prebačen 1944. g. u Bari na lečenje.

Heršković mr Oskar, apotekar u Osijeku. Rođen 1903. u Dalju. Farmaceutski fakultet završio 1929. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odveden u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio na raznim apotekarskim dužnostima. Posle rata demobilisan.

Jusefović T. mr Isak, apotekarski saradnik u Beogradu. Rođen 1902. u Pirotu. Po ulasku Nemaca u Beograd prebegao u Pirot odakle je 1944. stupio u NOV. Bio apotekar Vojnog područja u Pirotu

Kajon-Rikov mr Vukica, apotekarski saradnik u Sarajevu. Rođena 1911. u Višegradu. Farmaceutski fakultet završila 1935. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1943. Bila na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo 3. sandžacke brigade, referent za apotekarstvo 2. prolet. divizije, referent za apotekarstvo 1. tenkovske armije. Posle rata ostala u JNA. Penzionisana u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Kalman mr Julije. Rođen 1902. Farmaceutski fakultet završio 1926. U NOV od oktobra 1943. Bio na sledećim dužnostima: upravnik apoteke bolnice broj 6 Drugog korpusa, upravnik apoteke 8. korpusa.

Koen-Rubenović mr Lena, apotekar u Beogradu. Rođena 1906. u Šapcu. Po okupaciji prebegla iz Beograda u Kumanovo, gde je stupila u NOP. Sve do kraja rata slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama.

Kolbach (Kolbachi) Ing. Dragutin, inženjer hemije u Zagrebu. Rođen 1912. u Osijeku. U NOV od oktobra 1943. Bio na sledećim dužnostima: apotekar u hirurškoj eksploji 16. divizije, šef Hemijeskog odseka Sanitetskog deljenja 3. armije. Posle rata izabran za sveučilišnog profesora u Zagrebu.

Kolman-Nik mr Jelisavet, apotekarski saradnik u Zagrebu. Rođena 1903. u Koprivnici. U NOV od oktobra 1943. Bila na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo Jajačkog vojnog područja; 10. divizije; upravnik Sanitetskog skladišta 5. korpusa; referent za apotekarstvo Vojne oblasti centralne Boane. Penzionisana u činu kapetana 1. klase. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Kolman mr Viktor, apotekar u Gračanicu. Rođen 1902. u Koprivnici. Farmaceutski fakultet završio 1926. u Zagrebu. NOP pristupio na početku ustanka dostavljajući ilegalno sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Februara 1943. uputio sav materijal svoje apoteke partizanima, a sam krenuo na Ozren radi uključivanja u sastav NOV. Na putu je bio uhvaćen od Nemaca i ubijen. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na fakultetu u Zagrebu.

Kon (Kohn) M. mr Geza, apotekar u Novom Sadu. Rođen 1907. u Bečelju (Madarska). Farmaceutski fakultet završio 1931. u Zagrebu. Po direktivi KPJ organizovao na početku ustanka kurseve prve pomoći, kao i udarne grupe u kojima je i sam učestvovao pri vršenju sabotaža i diverzija.

Kraus (Krauss) mr Artur, apotekar u Gradačcu, gde je rođen 1897. Farmaceutski fakultet završio 1918. u Zagrebu. U NOV od februara 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo 38. divizije. Godine 1944. bio je u borbi teško ranjen, pa je upućen u Bari na lečenje. Umro 1947. od posledica ranjavanja.

Lajtner (Leitner) S. mr Anka, apotekar u Bjelovaru. Rođena 1895. u Orahovici. Farmaceutski fakultet završila 1924. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1944. Bila apotekar u bolnici Vojnog područja IV/2. Umrla posle rata u Bjelovaru.

Lederer mr Jelena, apotekarski saradnik u Zagrebu. Rođena 1902. Farmaceutski fakultet završila 1925. u Zagrebu. U NOV od decembra 1942. Bila apotekar u Centralnoj apoteci Sanitetskog deljenja VŠ. Umrla marta 1943. u toku 4. neprijateljske ofanzive kod Kalinovika od pegavog tifusa. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Manase mr Henrik, apotekarski saradnik u Zagrebu. Rođen 1902. u Beču. Farmaceutski fakultet završio 1935. u Zagrebu. U NOV od 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima. Posle rata ostao u JNA.

Mandil mr Moša, apotekarski saradnik u Krupnju. Rođen 1906. u Nišu. Naprednom pokretu pristupio u vreme studija na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu, koji je završio 1931. NOP je prišao na početku ustanka u zapadnoj Srbiji. Septembar 1941. izabran za prvog predsednika NO odbora u Krupnju (Srbija). Bio prvi predsednik novostvorene vlasti na oslobođenoj teritoriji zapadne Srbije. U toku 1. neprijateljske ofanzive na toj teritoriji bio zarobljen od Nemaca i odveden na Banjicu, gde je ubijen početkom 1942. godine.

Mandilović mr Žak, apotekarski saradnik. Rođen 1913. u Prokuplju. Farmaceutski fakultet završio u Zagrebu 1936. U aprilskom ratu 1941. bio zarobljen kao rezervni sanitetski oficir i odveden u zarobljenički logor u Nemačku. Po izlasku iz logora marta 1945. stupio u NOV. Bio je postavljen za pomoćnika šefa za apotekarstvo Vojne oblasti za Vojvodinu. Posle rata ostao u JNA. Sanitetski pukovnik. Nosičac 4 vojna odlikovanja.

Nád (Nagy) mr Ladislav, apotekar u Somboru. Rođen 1897. Farmaceutski fakultet završio 1921. u Zagrebu. Po okupaciji Bačke od Madara pristupio NOP. Ilegalno kanalima dostavljao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Madarsi fašisti su otkrili njegov rad, pa je marta 1942. osudjen od prekog suda na višegodišnju robiju. Septembar te godine odveden na prisilan rad u Ukrajinu, odakle se vratilo posle rata.

Papo-Pajić mr Zlata, apotekarski saradnik u Banja Luci. Rođena 1915. u Sarajevu. Farmaceutski fakultet završila 1938. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Crnu Goru. U NOV od 1944. Bio na raznim apotekarskim dužnostima u pozadini.

Pinto-Remeni D. mr Lea, apotekarski saradnik. Rođena 1912. u Sarajevu. Farmaceutski fakultet završila 1936. u Zagrebu. Naprednom pokretu pristupila u vreme studija. U njenom stanu u Zagrebu nalazila se ilegalna tehnika za izradu lažnih pasoša za dobrovolječi koji su odlazili u Španiju. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Split, gde se aktivno uključila u NOP. Po odluci MK KPJ Split trebalo je da učestvuje maja 1942. u atentatu na karabinijere, ali je veza zakasnila. U NOV od 1944. Bila apotekar u partizanskoj bolnici za tuberkulozu u San Ferdinandu (Italija).

Polaček mr Geza, apotekar u Novom Sadu. Star 38 godina. U NOP od 1941. Tajnim kanalima slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Njegov rad su otkrili Madari i internirali ga 1942. u logor u Bačkoj Topoli, odakle je 1944. odveden u logor u Nemačku. Iz logora se vratilo posle rata.

Polak (Pollak)-Majder mr Elza, apotekarski saradnik u Varaždinu. Rođena 1909. u Krnjaku. Farmaceutski fakultet završila 1932. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Bila referent za zdravstvo pri NO odboru Preko, a zatim upravnik Sanitet-

skog skladišta pri Okružnom NO odboru Zadar. Nositac 1 vojna odlikovanja.
Rauh (Rauch) mr Julije, apotekarski saradnik. Rođen 1911. u Bečeju. Farmaciju završio 1934. u Zagrebu. U NOV referent za apotekarstvo 15. brigade »Sandor Petefi«, a zatim apotekar bolnice 16. vojvodanske divizije.

Renert mr Adolf, drogerista u Novom Sadu. Rođen 1908. Po okupaciji Vojvodine od Madara prebegao na teritorij Hrvatskog primorja, odakle su ga Talijani odveli u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio apotekar partizanske bolnice u Otočcu. U 1944. zarobljen od Nemaca, odveden u logor Aušvic i ubijen.

Salom-Papo mr Mira, apotekarski saradnik u Banja Luci, gde je rođena 1915. Farmaceutski fakultet završila 1940. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritorij Hrvatskog primorja, odakle je interniran od Talijana u logor na Rabu. U NOV stupila septembra 1943. Bila na sledećim dužnostima: apotekar bolnice Vojnog područja Dili; referent za apotekarstvo 40. divizije. Posle rata ostala neko vreme u JNA. Demobilisana u činu sanitetskog kapetana 1. klase. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Sinberger mr Leo, apotekar u Vinkovcima. Rođen 1907. Farmaceutski fakultet završio 1932. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Split, odakle je septembra 1943. stupio u NOV. Bio referent za apotekarstvo pri Oblasnom NO odboru za Dalmaciju.

Starver mr Emil-Mika, apotekar u Bosanskoj Dubici. Rođen 1903. Farmaceutski fakultet završio 1928. u Zagrebu. Odmah po izbijanju ustanka stupio u NOP i tajnim kanalima slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Njegov rad su otkrile ustaše i maja 1943. osudile ga na smrt. Strelnjan je Banja Luci. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploču u VMA u Beogradu.

Susman (Sussman) mr Sigfried-Fric, apotekar u Sarajevu, gde je rođen 1909. Farmaceutski fakultet završio 1933. u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritorij Hrvatskog primorja, odakle su ga Talijani internirali u logor na Rabu. U NOV stupio septembra 1943. Bio apotekar pri NO odboru u Otočcu, gde su ga Nemci zarobili, odveli u logor Aušvic i tamо ubili.

Svećenski mr Velimir, apotekar u Tešnju. Rođen 1894. u Osijeku. Farmaceutski fakultet završio 1920. u Zagrebu. U NOV stupio marta 1943. Bio apotekar u sastavu pozadinskog saniteta do kraja rata.

Šilinger mr Albert, apotekarski saradnik. Rođen 1907. U NOV stupio aprila 1945. Bio apotekar u Sanitetkom skladištu 3. armije.

Štajn (Stein) mr Karlo, apotekarski saradnik u Novom Sadu. Star 31 godinu. Po okupaciji Bačke od Madara stupio u NOP i ilegalnim kanalima slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Nje-

gov rad je otkriven i februara 1942. osudio ga je madarski preki sud na robiju. Septembar 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajini, gde je stradao 1943. godine.

Štajner (Steiner) mr Bela, apotekar u Trebnju. Rođen 1903. u Orohvaci. Farmaceutski fakultet završio 1927. u Zagrebu. U NOV od avgusta 1944. u Italiji, gde je prebegao. Bio apotekar u partizanskoj bolnici broj 33 u Italiji, a zatim u apoteci Alta Mara (Italija). Posle rata ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Švarc (Schwartz) mr Zvonko, apotekarski saradnik u Križevcima. Farmaceutski fakultet završio 1927. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Radio na proizvodnji lekova u Bariju, a zatim bio referent za apotekarstvo 2. korpusa. Pred kraj rata je bio upravnik apoteke pri Komandi mesta Šavnik. Posle rata ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Tomašić mr Eugen, apotekarski saradnik u Zagrebu. Rođen 1907. u Senti. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritorij Hrvatskog primorja, odakle je interniran od Talijana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. godine. Bio apotekar Centralne apoteke 4. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Vajs (Weiss) mr Hans, apotekarski saradnik u Zenici. Rođen 1914. u Beču. Farmaceutski fakultet završio 1938. u Zagrebu. U drugoj polovini 1941. odveden od ustaša u Jasenovac, odakle je uspeo pobeći 1943. Stupio u NOV i bio na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo Psunjskog partizanskog odreda, referent za apotekarstvo 40. divizije, apotekar u Sanitetkom skladištu Vojne oblasti 6. korpusa. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Vajs (Weiss) mr Manja, apotekarski saradnik. 40 godina. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritorij Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila apotekar u Bolnici vojnog područja IV/2-A.

Vajs (Weiss) mr Otto, apotekar u Zenici. Rođen 1886. u Novoj Gradiški. Farmaceutski fakultet završio 1907. u Zagrebu. U NOP stupio 1941. Slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Njegov rad su otkrile ustaše i krajem 1942. prilikom odvođenja u logor Izvršilo samoubistvo.

Varjaš mr Vladislav, apotekar u Splitu. U NOV od septembra 1943. Bio apotekar Centralne apoteke 4. korpusa.

Zaloščer mr Leo, apotekar u Iluku. Rođen 1899. Farmaceutski fakultet završio 1923. u Zagrebu. U NOP stupio na početku ustanka. Slao sanitetski materijal partizanskim jedinicama. Godine 1942. ustaše su otkrile njegov rad, pa je od ustaškog prekog suda osuđen na smrt. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

VETERINARI

Altarac J. Samuel, veterinar u Kotor-Varoši. Rođen 1908. u Banja Luci. Veterinarski fakultet završio 1934. u Zagrebu. U NOV od 1942. Bio na sanitetskim dužnostima u kraljevskim jedinicama. Jun 1942, prilikom neprijateljske ofanzive na Kozari, bio zarobljen i odveden u logor Stara Gradiška, gde je ubijen aprila 1945. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu.

Atias D. Albert. Rođen 1912. u Sarajevu. Veterinarski fakultet završio 1939. u Zagrebu. Naprednom

pokretu pristupio još u gimnaziji. Član KPJ postao 1935. Kao komunista bio hapšen od policije. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Italiju, gde je bio interniran do kapitulacije Italije. Februar 1944. stupio u redove talijanskih partizana i postavljen za komesara čete. U drugoj polovini 1944. godine prebacio se u Jugoslaviju i uključio u NOV. Bio referent veterinarne 26. divizije; ref. veterinar Artillerijske grupe 8. korpusa; načelnik Veterinarskog odseka 8. korpusa; načelnik Veterinarskog odjeljenja 4. armije. Posle rata ostao u

JNA. Penzionisan u činu pukovnika. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Posle rata stekao naslov doktora veterinarskih nauka.

Blen Ignac, viši veterinarski savetnik iz Sarajeva. Rođen 1874. u Pšemislju (Poljska). Veterinarski fakultet završio 1899. u Lavoru. Godine 1908. došao u Bosnu za veterinaru i ostao do drugog svetskog rata. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, gde je interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. Septembra 1943. stupio u redove NOV, bio sreski veterinar pri NO odboru Topusko. Po završetku rata vratio se u Sarajevo, gde je učestvovao u akcijama za suzbijanje epizootija. Umro 1969. u Zagrebu.

Bril dr Žiga, veterinar u penziji u Zagrebu. Rođen 1878. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio referent veterine pri NO odboru Vrginmost, zatim NOO Topusko i na radu u Veterinarskom odjeljenju ZAVNOH-a.

Fenje Josip, veterinar u T. Užicu. Rođen 1885. u Budimpešti, gde je diplomirao 1908. Sledće godine došao u Bosnu i do II svetskog rata služio u raznim mestima Jugoslavije. Posle okupacije Srbije krio se po selima i otkrova 1944. stupio u NOV. Bio veterinar pri Sreskom NOO Raška, a zatim u Požarevcu. Godine 1935. penzionisan, a 1959. umro u Požarevcu.

Fukelman Đorđe, veterinar u G. Milanovcu. Star 65 godina. Po okupaciji Jugoslavije krio se po selima u Srbiji. Oktobra 1944. stupio u NOV. Bio referent veterine pri Sreskom NOO Čačak.

Galfi Dezider. U NOV od decembra 1944. Bio referent veterine u Artiljerijskoj brigadi 24. divizije.

Gostilj Josip, veterinar u Ogulinu. Rođen 1889. u Loborgradu. Veterinu završio u Beče, gde je stekao i naslov doktora veterinarskih nauka. U NOP od 1942. Referent veterine pri Okružnom NOO Gorski kotar, a zatim na radu u Veterinarskom odjeljenju ZAVNOH-a. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Herman Dezider, veterinarski pukovnik. Rođen 1885. u Dombrovu. Veterinarski fakultet završio 1908. u Budimpešti. Posle ugušenja revolucije u Mađarskoj, u kojoj je i sam učestvovao, prešao 1919. u Jugoslaviju, gde je neko vreme bio u civilnoj, a zatim vojnoj veterinarskoj službi. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Hrv. primorje, odakle je od Talijana interniran na otok Rab. U NOV od septembra 1943. Bio referent veterine 8. korpusa, a zatim upravnik veterinarske bolnice tog korpusa. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu pukovnika 1952. Nosičac 2 vojna odlikovanja. Umro 1958. u Beogradu. Bio najstariji veterinar u sastavu NOV.

Hofman (Hoffmann) Arnold, veterinar u Banja Luci. Rođen 1881. u Hruševcu (Zagreb). Veterinarski fakultet završio u Budimpešti. U NOV od septembra 1944. Bio veterinar na oslobođenoj teritoriji Bosanske krajine. Umro 1959. u Banja Luci.

Horvatić Miro. Rođen 1919. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio referent veterine u jedinicama 7. banjiske divizije.

Kalderon Jakob, veterinar u Šapcu. Rođen 1901. Veterinarski fakultet završio 1925. u Zagrebu: bio prvi veterinar Jevrejin, koji je diplomirao na tom fakultetu. U NOV od septembra 1943. bio referent veterine 4. operativne zone.

Kamhi Moric, veterinar u Tešnju. Rođen 1915. u Sarajevu. Veterinarski fakultet završio početkom 1941. u Zagrebu. Još u gimnaziji je pristupio na-

prednom pokretu i bio vrlo aktivan u »Matatiji«. Na početku ustanka pristupio NOV. Bio referent saniteta u Tešnjskom partizanskom odredu. Poginuo krajem 1941. u borbi s neprijateljem.

Klajn (Klein) Mavro. Rođen 1916. u Popovači. Veterinarski fakultet završio u Zagrebu početkom 1941. Pripadao grupi naprednih studenata i kao takav radio u ilegalnoj tehnici u Zagrebu. Njegov rad je otkrila policija, pa je bio uhapšen i ležao u zatvoru u Beogradu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Italiju, a zatim u Švajcarsku, gde je aktivno učestvovao u radu Odbora za pomoć NOP u Jugoslaviji. U NOV od maja 1945. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu veterinarskog pukovnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Lasto (Laszlo) Ignac, veterinar u Banja Luci. Rođen 1886. u Šurovici (Slovačka). Veterinarski fakultet završio 1910. u Budimpešti, prešao u Jugoslaviju i celo vreme bio gradski veterinar u Banja Luci. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je odveden od talijanskih fašista u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. bio veterinar NO odbora u Buzeti, a zatim u Klašniču. Posle rata vratio se u Banja Luku, gde je penzionisan 1950. Umro 1969. u Banja Luci.

Marinović-Fišer (Fischer) dr Oto, veterinar na Rabu. Rođen 1907. Veterinarski fakultet završio 1933. u Zagrebu, a 1939. stekao doktorat veterinarskih nauka. U NOV od novembra 1942. Bio na raznim veterinarskim dužnostima u jedinicama 10. korpusa.

Romanu dr Jaša, veterinar u Loznici. Rođen 1908. u Banja Luci. Veterinarski fakultet završio 1932. u Zagrebu, a 1934. stekao naslov doktora veterinarskih nauka. U NOV od septembra 1941. Bio na raznim sanitetskim dužnostima, a od 1944. referent veterine 5. korpusa. Posle rata ostao u JNA. Od 1959. do 1963. bio načelnik veterinarske službe JNA. Penzionisan u činu veterinarskog pukovnika. Nosičac »Partizanske spomenice 1941. g.«, kao i 8 vojnih odlikovanja.

Samakovljija-Laudor Margita. Rođena 1914. u Prijedoru. Veterinarski fakultet završila 1940. u Zagrebu. U NOV od decembra 1944. Bila borac, a zatim upravnik armijske veterinarske bolnice.

Šmalec (Schmalz)-Jakovčić Vilim. Rođen 1913. Veterinarski fakultet završio 1938. u Zagrebu. U NOV od jula 1943. Bio borac, a zatim referent veterine 35. divizije. Posle rata stekao naslov doktora veterinarskih nauka.

Šterk (Sterk) Vladimir, veterinar u Skoplju. Rođen 1908. Veterinarski fakultet završio 1932. u Zagrebu, gde je stekao i naslov doktora veterinarskih nauka. U NOV od maja 1945. bio referent veterine 1. konjičke brigade. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan u činu majora. Sada profesor na Poljoprivrednom fakultetu u Beogradu.

Švrljuga Ferdo, veterinar u Zagrebu. Rođen 1888. u Blagorodovcu. Veterinarski fakultet završio u Beču. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Radio na organizovanju veterinarske službe na oslobođenoj teritoriji u Kordunu. Poginuo na Kordunu početkom 1944. godine prilikom neprijateljskog bombardovanja iz vazduha.

Taub Viktor, veterinar u Bačkoj Topoli. Star 50 godina. U NOV od oktobra 1944., a do tada u zatrobljeništvu. Veterinar u Stočnom depou u Šapcu.

DENTISTI

- Altarac Pepi**, dentista iz Sarajeva, gde je rođen 1905. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Novembar 1943. u borbi s Nemcima bio teško ranjen i zarobljen. Odveden na Banjicu gde je streljan.
- Bergman (Bergmann) Hinko**, dentista iz Sl. Broda. Roden 1918. U NOV od avgusta 1941. Bio borac, a zatim referent saniteta u Krdijsko-papučkom odredu. Poginuo juna 1942. kod Stojčinovca u borbi s ustašama.
- Blajer Đorđe**, dentista u Skopiju. Roden 1908. u Staroj Pazovi. Pre rata istaknuti sindikalni radnik. NOP je pristupio na početku ustanka: radio na organizovanju ilegalne zdravstvene službe za zbrinjavanje partizana. Njegov rad su otkrili bugarski fašisti i osudili ga na robiju; odakle su ga avgusta 1944. oslobodili partizani i od tada je bio u sastavu NOV. Bio upravnik bolnice GS Makedonije, zatim bolnice 42. divizije; šef saniteta grada Skoplja. Demobilisan u činu kapetana 1. klase. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 1 vojnog odlikovanja. Umro u Skoplju 1970. godine.
- Blau Jelena-III.** Rodena 1919. u B. Topoli. U NOV od aprila 1944. bila referent saniteta u Zagorskem partizanskom odredu, a zatim u Kalničkom odredu. Novembar 1944. premeštena u vojvodanske jedinice, ali je na putu upala u ustašku zasedu kod Kutina i ubijena.
- Desić Ervin**, rodan u Orahovici. U NOV od septembra 1943. bio upravnik zubne ambulante 6. korpusa, a zatim zubne ambulante pri NO od boru Slatinski Drenovac.
- Druker (Drucker) Hugo**, dentista iz Sarajeva, gde je rođen 1905. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Neko vreme bio u jedinicama 7. banijske divizije, a zatim upravnik zubne ambulante pri Šreškom NO odboru Petrinje; član Zdravstvene komisije pri ZAVNOH-u. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Glezinger (Glesinger) Božidar**. U NOV od septembra 1943. Bio upravnik Zubne ambulante Daruvarskog partizanskog odreda, a zatim Okružnog NO od bora Nova Gradiška.
- Hajnc Oskar**, dentista u Iluku, gde je rođen 1919. U NOV od juna 1942. bio upravnik zubne ambulante 1. i 2. bosutskog partizanskog odreda, a zatim zubar u bolnici 12. korpusa.
- Hajnc Tredo**. Rodena 1923. u Jeličini. U NOV od juna 1942. Zubar u bolnici 12. korpusa.
- Hofman (Hoffmann) Árpád**, dentista u Oslijeku, gde je rođen 1910. U NOV od septembra 1943. iz Splita, gde je prebegao. Bio upravnik zubne ambulante bolnice u Komizi; zubar bolnice 8. korpusa; zubar pri Štabu ratne mornarice, zatim u Partizanskoj zubnoj klinici.
- Hofman (Hoffmann) Viktor**, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1915. U NOV od septembra 1944, bio referent saniteta Konjičkog partizanskog odreda; zubar u bolnici 29. divizije; šef zubne stanice u Mostaru.
- Kabilje Aron**, dentista iz Splita, gde je rođen 1914. U NOV od februara 1943, bio referent saniteta Špiltskog odreda; ref. saniteta 1. bat. 3. dalmatinske brig; zubar u 3. dalmatinskoj brigadi.
- Kajzer (Kaiser) Miro**. Roden 1915. u Kostajnici. U NOV od oktobra 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.
- Lapter Žiga**, 45 godina. U NOV od septembra 1943, bio pomoćnik u hirurškoj ekipi 12. divizije; zubar u Oficirskoj školi, a zatim u 27. diviziji; na radu u pozadinskom sanitetu Slavonije.
- Ler (Lehr) Rudolf**. Roden 1911. u Bijeljini. U NOV od septembra 1943, bio upravnik zubne ambulante 16. divizije; upravnik zubne ambulante 36. divizije. Montiljo Hinko, dentista u Crikvenici. Roden 1897. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio upravnik zubne ambulante Vojnog područja; zubne ambulante 35. divizije; zubne ambulante pri Štabu 11. korpusa. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Najman (Neumann) M. Jakob**, dentista u Zemunu. Roden 1912. u Kupinovu. Po okupaciji Jugoslavije prebegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je interniran od Talijana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio zubar pri Štabu 7. banijske divizije. Godine 1944. oboleo od tifusa pa je prebačen u Baru na lečenje. Posle rata ostao u JNA. Demobilisan 1948. u rangu vojnog službenika 7. klase. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Papo Eliezer**, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1908. Član KPJ. Do rata istaknuti partijski radnik. Po dołasku ustaša na vlast uhapšen kao komunista, odveden u Jasenovac i ubijen.
- Papo Mihail**, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1905. U NOV od septembra 1941. do marta 1942, kada se vratilo u Sarajevo, gde su ga uhapsile ustaše. Prilikom odvodenja u logor Jasenovac pokušao je pobegti, ali je ubijen.
- Pesah Tilda**, dentista, u Sl. Brodu, gde je rođena 1912. U NOV od 1942, u slavonskim partizanskim jedinicama. Poginula krajem 1942. u borbi s ustašama.
- Pilinger Vladimir**, dentista. U NOV od 1942. Bio na sledećim dužnostima: zubar u bolnici u Petrovoj gori; upravnik Zubne ambulante 8. divizije; upravnik zubne ambulante 4. korpusa. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Rajter (Reiter) Julija-Cura**, dentista u Beogradu. Rodena 1918. u Mrakovcu. U NOP od početka ustanka. Uhvaćena od Gestapo-a 1942. prilikom izvršavanja određenog partijskog zadatka i odvedena u Aušvic, odakle se vratila posle rata.
- Rosenberg (Rosenberg)-Farkaš Elza**, dentista. Rodena u Mukachevu. 25 godina. Član SKOJ-a. Budući da u Jugoslaviji nije mogla da se zaposli otišla je u Budimpeštu, gde je stupila u NOP. Njen rad su otkrili Madari i internirali je u logor u B. Topoli, a zatim je odvedena u Aušvic. Vratila se u Jugoslaviju posle rata.
- Rosenfeld (Rosenfeld) Bruno**, dentista. Roden 1903. u Ptiju. U NOV od decembra 1944. Bio zubar u 33. diviziji.
- Samek Branko**, dentista u Sarajevu, gde je rođen 1912. U NOV od aprila 1945.
- Šil Arpad**, dentista u Aleksincu. Roden 1910. U NOP stupio jula 1941. Njegovo učešće u NOP otkrili su Nemci i Krajiskomandatura za zaječarsku oblast osudila ga na smrt i streljala krajem avgusta 1941.
- Šosberger (Schossberger)-Brdarić Iso**, dentista u Valjevu. Roden 1912. u Komletincima (Vinkovci). U NOV od avgusta 1941. Bio na sledećim dužnostima: borac u Valjevskom odredu; u Pratećoj četi VŠ; politički komesar čete, a zatim bataljona u Inžinjerijskoj brigadi VŠ, politički komesar u 1. proleterskoj brigadi. Demobilisan u činu kapetana. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 3 vojna odlikovanja.
- Šrajber (Schreiber) Andelka**, dentista. U NOV od septembra 1943. Radila u zubnoj ambulanti 6. korpusa.
- Stern (Stern) A. Erih**, dentista u Banja Luci, gde je rođen 1916. Naprednom pokretu pristupio pre rata. U NOV od januara 1942. Radio u partizanskoj

bolnici na Manjači (centralna Bosna). Sredinom 1942. prilikom napada četnika na bolnicu, bio zabiljen i ubijen.

Sultajs (Schultheis) Rudolf, dentista. Roden 1912. u Karlovcu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odveden od Taližana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta Jevrejskog rapskog bataljona; zamenik referenta saniteta 3. brigade 7. banjikske divizije; zubar u bolnici 7. banjikske divizije i pri Štabu 4. armije. Demobilisan u činu poručnika. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Verner Oto, dentista u Zagrebu, gde je rođen 1909. U NOV od jula 1944. Bio upravnik Zubne ambulante 23. divizije, a zatim referent za zubarstvo 14. korpusa.

Volner Drago, dentista u Virovitici, gde je rođen 1919. U NOV od 1941. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta Bilogorskog odreda; komesar čete, komesar bataljona i komandant bataljona u 12. brigadi 28. divizije. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan 1957. u činu potpukovnika. Nosič »Partizanske spomenice 1941. g.« i 6 vojnih odlikovanja.

STUDENTI MEDICINE

Abinun Markus-Mordo. Roden 1915. u Sarajevu. Medicinu studirao u Zagrebu, gde je pristupio naprednom studentskom pokretu. U NOV od septembra 1941. bio upravnik bolnice u Okruglici (Bosna), a kasnije radio u bolnici u Šekovićima. Godine 1943. oboleo od pegavog tifusa i ležao u bolnici u Okruglici, gde je ubijen od četnika prilikom napada na bolnicu.

Albahari Simha-Cila. Rodena 1917. u Koprivnici. Medicinu studirala u Zagrebu. U NOV od Junu 1942. Organizovala prvu partizansku bolnicu na Žumberku. Kasnije bila na sledećim dužnostima: referent saniteta 4. brigade 7. banjikske divizije; ref. saniteta 13. prol. brigade; komesar bolnice 2. operativne zone; upravnik bolnice 4. korpusa; šef odjeljenja bolnice Vojne oblasti 8. korpusa. Posle rata završila medicinski fakultet i specijalizirala mikrobiologiju i parazitologiju. Nosič »Partizanske spomenice 1941. g.« i 3 vojna odlikovanja.

Alfandari Isak-»Alfoa». Roden 1919. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. Naprednom studentskom pokretu pristupio za vreme studija i postao član SKOJ-a. U NOV od jula 1941. Bio puškomitrzejac u Posavskom partizanskom odredu. Poginuo decembra 1941. kod Sjenice.

Almožline Josif-»Alma». Roden 1917. u Vodeni (Grčka). Studirao 2 godine medicinu u Beogradu, a pred rat prešao na pravo. Član SKOJ-a postao 1935., a član KPJ 1936. Istantan rukovodilac u studentskoj naprednoj organizaciji i kao takav učestvovao skupa s Lolem Ribarom kao delegat Beogradskog univerziteta na Međunarodnom omišljenjskom kongresu u Parizu. U NOV od avgusta 1941. u Čačanskom partizanskom odredu, a zatim u 2. prol. brigadi. Poginuo pri napadu na Kupres 3. 8. 1942. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu. Kao učesnici u NOV poginuli su njegov otac, majka i brat.

Altarac L. Albert. Roden 1914. u Mostaru. Medicinu počeo studirati u Beogradu. U NOV od aprila 1942. Bio lekar u ambulantu 10. hercegovačke brigade; lekar u bolnici 3. divizije; referent saniteta Romanijskog odreda; ref. sanit. 17. brigade; lekar u bolnici 10. divizije. Demobilisan u činu kapetana. Nosič 3 vojna odlikovanja. Godine 1946. završio Medicinski fakultet u Beogradu.

Anaf Salamon-»Žika». Roden 1914. u Požarevcu. Medicinu počeo studirati u Beogradu. Naprednom pokretu pristupio još u gimnaziji i 1939. postao član SKOJ-a, a 1941. član KPJ. Juna 1941. postavljen od PK KPJ za člana Vojne komisije Okružnog komiteta KP Srbije sa srez Požarevac sa zadatom da u tom kraju organizuje ustank. Krajem jula 1941. stupio u Kosmački partizanski odred i imenovan za komandira čete. Poginuo je u toku prve neprijateljske ofanzive u borbi s Nemcima 7. ok-

tobra 1941. kod Venčana. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Atlas A. Đorđe. Roden 1918. u Temišvaru. Medicinu je počeo studirati u Beogradu, a zatim u Zagrebu. Po okupaciji Jugoslavije vratio se u Suboticu. Odakle je septembra 1942. odveden na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio na sledećim dužnostima: hirurška ekipa 25. srpske divizije; upravnik ambulante 19. brigade; ref. saniteta Auto-puka 1. tenkovske armije. Demobilisan u činu zastavnika. Nosič je 1 vojnog odlikovanja. Godine 1947. završio medicinski fakultet, a zatim specijalizirao bakteriologiju i epidemiologiju.

Bahar Jakov. Roden 1919. u Prištini. Medicinu počeo studirati u Beogradu. U NOV stupio 1941. Poginuo 1943. god. kod mesta Tumori na grčkoj granici.

Berger Regina. Rodena 1922. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila na raznim sanitetskim dužnostima. Posle rata završila medicinski fakultet.

Bergl (Bergel) Julije. Roden 1920. u Petrovaradinu. U NOV od oktobra 1944. Bio na sledećim dužnostima: pomoćnik referenta saniteta 7. brig. 31. divizije; referent saniteta 7. brig. 31. divizije. Posle rata završio medicinski fakultet.

Berk Ernest. Roden 1919. U NOV od septembra 1943. bio referent saniteta 1. bat. 17. brigade; upravnik ambulante 17. brigade; upravnik bolnice 9. korpusa. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Blivajs (Bliweiss) Aleksandar. Roden 1922. u Zagrebu, gde je počeo studirati medicinu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta bat. 4. brigade 13. divizije; ref. saniteta 2. brig. 35. divizije; ref. saniteta 43. divizije. Demobilisan u činu poručnika. Nosič 2 vojna odlikovanja. Posle rata završio medicinu i specijalizirao ginekologiju. Docent na medicinskom fakultetu u Zagrebu.

Bokor A. Ladislav. Roden 1921. u Somboru. Medicinu počeo studirati u Beogradu 1939. U gimnaziji postao član SKOJ-a. Po okupaciji Vojvodine 1941. učestvuje kao član udarne grupe u vršenju sabotaža i diverzije. Njegov rad su otkrile mađarske fašističke vlasti i marta 1942. g. osudile ga na 6 godina robije. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrainu, gde je ubijen 4. decembra 1942.

Borović (Borovics) Ivan. Roden 1921. u Vinkovcima. Medicinu studirao u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Radio po raznim partizanskim bolnicama. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Brajković Edgard. Star 21 godinu. U NOV stupio 1941. Poginuo 1942. ne zna se gde.

Carin-Kajzer (Kaiser) N. Mira, aps. medicine. Rođena 1915. u Hrvatskoj Kostajnici. Medicinu stu-

dirala u Zagrebu. Član SKOJ-a od 1935. Kao komunista bila osuđena od Suda za zaštitu države na 1 godinu robije. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla u Split, odakle je internirana na Korčulu. Septembra 1943. evakuisana u Bar i s detetom od 3 meseca. U NOV od septembra 1944. bila referent saniteta u jedinicama 8. korpusa, a zatim lekar u pozadijskim bolnicama u Dalmaciji. Nosičac 2 vojna odlikovanja. Posle rata završila medicinski fakultet.

Dajč (Deutsch) K. Leopold-Dajač, student u Beogradu, gde je rođen 1918. i počeo studirati medicinu. U gimnaziji je postao član SKOJ-a, a na Medicinskom fakultetu bio sekretar skojske organizacije. Aktivno je učestvovao u revolucionarnom pokretu studentske omladine. U NOV je stupio avgusta 1941. i bio borac u Kosmajskom odredu, u čijem sastavu je poginuo 1941. u borbi s Nemcima.

Danon M. Šida, student u Beogradu. Rođena 1921. u Sarajevu. Po okupaciji Jugoslavije prebjegla u Split, odakle je septembra 1943. stupila u NOV. Bila zamenik šefa hirurške ekipе 9. dalmatinske divizije. Nosičac 2 vojna odlikovanja. Posle rata završila medicinski fakultet.

Pejoš Klara, student u Beogradu. Rođena 1921. u V. Kikindi. Član SKOJ-a postala u gimnaziji, a na Medicinskom fakultetu u Beogradu član KPJ. Godine 1940. bila član OK SKOJ-a za Kikindu i član MK KPJ Kikinda. U vreme studija vrlo aktivna u studentskom naprednom pokretu. Po kapitulaciji Jugoslavije postavljena za člana PK KPJ za Vojvodinu i bila zadužena za rad na organizovanju ustanaka na toj teritoriji, a posebno za rad s omladinom madarske nacionalnosti. Sve do novembra 1943. radila na toj teritoriji kao politički pozadijni radnik. Prilikom održavanja ilegalnog sastanka u Baćkoj Palanci, 12. 11. 1943. bila opkoljena od madarskih žandarma i u borbi s njima junački poginula.

Forstner Žvonko, student. Rođen 1922. u Zagrebu, gde je počeo studirati medicinu. U NOV stupio avgusta 1943. Bio na sledećim sanitetskim dužnostima: upravnile bolnice područja Bihać; referent saniteta 2. brig. 13. propl. divizije; referent saniteta partizanskog odreda »Plavi Jadran«; referent saniteta 2. muslimanske brigade; zamenik referenta saniteta Kraljiškog odreda 8. divizije. Nosičac 2 vojna odlikovanja. Posle rata završio medicinski fakultet.

Fertig Hajnrih, student. Rođen 1919. u Sarajevu. Medicinu studirao u Zagrebu. Član SKOJ-a postao u sarajevskoj gimnaziji, a član KPJ na fakultetu. Bio vrlo aktivan u revolucionarnom pokretu u Sarajevu, gde je po zadatku Partije radio u sindikatu grafičara. Po dolasku ustaša na vlast aktivno učestvuje u organizovanju pokreta otpora u Sarajevu, ali su ga ustaše ubijali već 23. 6. 1941. Neko vreme ležao u sarajevskom zatvoru, a zatim odveden u logor u Slano, pa u Jasenovac, gde je ubijen 15. 1. 1942.

Finci Božić Hana, student. Rođena 1919. u Sarajevu. Član SKOJ-a, a kasnije KPJ. U vreme okupacije radila u tehniči MK KPJ Sarajevo. U njenom stanu održavani su ilegalni sastanci i skrivali su se komunisti. Neki rukovodiovi navode da je njen stan sve do 1944. bio glavno uporište Partije u Sarajevu. Ustaše su otkrile njen rad 1944. i odveli su u logor Jasenovac, gde je ubijena.

Finci I. Žak, stud. agronomije. Rođen 1921. u Sarajevu. Po dolasku ustaša prebjegao u Dalmaciju, odakle je avgusta 1942. stupio u NOV. Bio na sledećim dužnostima: na radu u bolnici 4. operativne zone u Glamčiću; upravnik ambulante 4. operativne zone u Miliništima; referent saniteta 6. istočnobosanske propl. brigade. Demobilisan u či-

nu kapetana 1. klase. Nosičac 2 vojna odlikovanja. Posle rata diplomirao na Poljoprivrednom fakultetu. Profesor na Sarajevskom univerzitetu. Objavio veći broj stručnih rada.

Fišer L. Đorđe, student medicine iz Novog Sada. Rođen 1920. u Titelu. Bio na prisilnom radu od marta 1943. do oktobra 1944. u Borskom rudniku. U NOV od oktobra 1944. u bolnici 3. armije.

Fogi (Fogel) Aleksandar, student. Rođen 1919. u Subotici. Na fakultetu postao član SKOJ-a. Po kapitulaciji Jugoslavije vratio se u Suboticu, gde učestvuje u organizovanju udarnih grupa, kao i u vršenju diverzija i sabotaža. Madarski fašisti su otkrili njegov rad, pa je marta 1942. po presudi prekog suda strelijan.

Frajdenfeld (Freudentfeld) Bata, student. Rođen 1922. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. Po okupaciji prebjegao u Dalmaciju, odakle je stupio septembra 1943. u NOV. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Frajndl (Freundlich) Emil, student. Rođen 1921. u Zagrebu, gde je počeo studirati medicinu. Po dolasku ustaša na vlast prebjegao u Dalmaciju, a zatim u Italiju. U NOV od septembra 1943. Radio u partizanskoj bolnici u mestu Grumo (Italija). Posle rata završio medicinski fakultet.

Fridrih (Fridrich) Zvonimir, student. Rođen 1919. U NOV od septembra 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Gabaj Moša, student. Rođen 1918. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. Kao deč-k-narednik blivše jugoslovenske vojske odveden u zarobljenički logor u Nemačku, gde se uključio u NOP. Godine 1943. organizovao sabotažu u pilnari Krimišav, ali je otkriven i od Vojnog suda u Drezdenu osuden na smrt i strelijan.

Gergel E. Ivan, student. Rođen 1921. u Filipovu. Medicinu počeo studirati u Beogradu. U NOV stupio februara 1945. Radio u bolnici Baćkog vojnog područja. Posle rata završio medicinski fakultet.

Gorski Viktor, student. Rođen 1920. U NOV stupio 1944. Bio referent saniteta Čehoslovačke brigade.

Hajon M. Judita, student. Rođena 1920. u Bijeljini. U Beogradu počela studirati medicinu. Član KPJ postala na fakultetu, dok je član SKOJ-a postala još u gimnaziji u Bijeljini, iz koje je bila izbačena zbog svog naprednog delovanja. Kao komunista uhapšena od ustaša 30. juna 1941. odvedena u logor i ubijena.

Hakštok (Hackstock) Vinko, Rođen 1920. U NOV od decembra 1942. Bio na sledećim dužnostima: lekar u bolnici broj 6 na Papuku; referent saniteta 21. brigade; ref. saniteta 17. brigade; ref. saniteta Dilijskog odreda; ref. saniteta Osječke brigade. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Hercog (Herzog) F. Franjo, Rođen 1916. u Segedinu. Medicinu studirao u Zagrebu, gde je pristupio naprednom pokretu. U NOV od avgusta 1941. Bio komesar u Bečkerečkom partizanskom odredu. Kada je došlo do rasformiranja odreda, prebjegao u Mađarsku, gde je uhapšen i ostao u zatvoru do kraja rata. Posle rata završio medicinu i specijalizirao pedijatriju. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Herman Ado; Rođen 1921. U NOV od oktobra 1944. Bio referent saniteta u Čehoslovačkoj brigadi.

Hofman (Hoffmann) Alfred, Rođen 1910. u Osijeku. Medicinu studirao u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Hole Đorđe, Rođen 1920. u Senti. Medicinu studirao u Zagrebu. Septembar 1942. odveden na prisilni rad u Borski rudnik, odakle je stupio u NOV septembra 1944. po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica. Bio na sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa. Posle rata završio medicinski fakultet.

Husar L. Imre. aps. medicinе. Roden 1913. u Našicama. U NOV od aprila 1944, bio lekar u bolnici broj 2 Okružnog NO odbora Našice. Posle rata završio medicinski fakultet i specijalizirao fitologiju.

Husar L. Marta. Rođena 1920. u Novom Sadu studirala u Beogradu. Naprednom pokretu pristupila u gimnaziji i bila sekretar skojevske organizacije. Po okupaciji Vojvodine aktivno radi u ilegalnom pokretu otpora, ali je ubrzo, otkrivena i osudena na 12 godina robije. Oktobra 1944. vratila se u Jugoslaviju i stupila u NOV. Bila na sanitetskim dužnostima u slavonskim partizanskim jedinicama. Posle rata završila medicinu i specijalizirala ginekologiju. Docent na Medicinskom fakultetu. Nosilac Ordena rada 1. stepena.

Husar Ruža. Rođena 1922. u Koprivnici. Medicinu studirala u Zagrebu. U NOV od juna 1944. Bila pomoćnik referenta saniteta 32. divizije.

Izrael Hazan. Roden 1919. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. U NOV od 1941. Poginuo — ne zna se gde i kada.

Josifović Albert. Roden 1920. u Prištini. Medicinu studirao u Beogradu. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Albaniju, gde je stupio septembra 1942. u redove albanskih partizanskih jedinica (7. brigada). U NOV od kraja 1943. Posle rata završio medicinski fakultet. Ostao u JNA. Potpukovnik Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Julijus-Kramer Jelena. Rođena 1902. u Budimpešti. Do rata s prekidima studirala u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim sanitetskim dužnostima: upravnik ambulante Zagrebačkog odreda; lekar u bolnici u Otočcu, a zatim u Glini i Sibeniku. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Kaufman (Kaufmann) Tibor. Roden 1919. u Subotici. NOP pristupio na početku ustanka. Član udarne grupe. Uhvaćen prilikom vršenja sabotaže i osuđen od madarskog vojnog suda u Subotici marta 1942. na robiju. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je 1943. ubijen.

Kaveson A. Salamon. Roden 1920. u Bihaću. Član SKOJ-a postao u gimnaziji. Medicinu studirao u Beogradu, gde je bio vrlo aktivan u naprednom studentskom pokretu. Po kapitulaciji Jugoslavije vratilo se u Bihać, gde su ga uhapsile ustaše kao komunistu i u julu 1941. strejale.

Kaveson-Fleš Vera. Rođena 1919. u Oslijeku. Medicinu studirala u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Radila u pozadinskom sanitetu. Umrla na porodaju 1944. u Bariju.

Keler August. Roden 1922. u Zagrebu, gde je studirao medicinu. U NOV od 1942. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta 1. partizanskog odreda 3. slavonske zone; ref. saniteta 16. brigade; ref. saniteta za operativne jedinice u Sanitetskom odseku 11. korpusa; ref. saniteta 28. divizije. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Kital Drago. Roden 1917. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio neko vreme na radu u rabskoj bolnici, a zatim u jedinicama 7. banijske divizije.

Kovač I. Ivo. Roden 1920. u Oslijeku. Medicinu studirao u Zagrebu. U NOV od septembra 1944. Bio na sledećim dužnostima: zamenik referenta saniteta bataljona Stalinskog odreda; pomoćnik lekara u osječkoj bolnici.

Krishaber Lajoš-Lajčo. Roden 1922. u Subotici. NOP pristupio na početku ustanka. Radio na organizovanju udarnih grupa u Subotici i učestvovao u vršenju sabotaže. Njegov rad su otkrile madarske fašističke vlasti i marta 1942. osuđile na dugo godišnju robiju. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je ubijen 1943. godine.

Kuser Josip. Roden 1920. u Ogulinu. U NOV od januara 1944. Bio na raznim sanitetskim dužnostima.

Lang L. Arnold. Roden 1904. u Valpovu. U NOV od avgusta 1944. Bio na radu u bolnici Vojnog područja broj 3 jedanaestog korpusa.

Lauber Andrija. Roden 1921. u Vinkovcima. U NOV od decembra 1944. Bio na radu u partizanskoj bolnici u Dubrovniku, a zatim referent saniteta Komande grada Dubrovnik.

Leonic Jelena. Rođena 1908. u Pojškoj. U NOV od januara 1945. Bila na sanitetskoj dužnosti.

Levi Z. Karolj. Roden 1918. u Košicama. Do rata živeo u Senti. Medicinu studirao u Beogradu. Naprednom pokretu pristupio još u gimnaziji, a na fakultetu postao član KPJ. Godine 1941. izabran za člana MK KPJ za senčanski srez. Po okupaciji Bačke učestvuje u organizovanju ustanka: formiraо udarne grupe za vršenje sabotaže i diverzija. Njegov rad je otkriven, pa je od madarskog vojnog suda osuđen na smrt. Obešen je u Senti novembra 1941. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u Senti.

Levi Š. Morić. Roden 1917. u Prijedoru. Medicinu studirao u Beogradu, gde je stupio u redove napredne studentske omladine i postao kandidat za člana KPJ. U NOV od Jula 1941. bio upravnik partizanske bolnice u Strigovu (prva partizanska bolnica u Bos. krajini); referent saniteta bataljona 2. krajiskog odreda; ref. saniteta 2. krajiske brigade. Početkom 1943. oboren je od pegavog titusa. U toku 4. neprijateljske ofanzive sklonjen u bunker, gde su mu se smrzle i noge, pa je od posledica pegavca i smrzavanja umro. Kao lekar i čovek bio vrlo omiljen među ranjenim partizanima. Pominje se u brojnim posleratnim publikacijama. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Levi Morić. Roden 1921. u Sarajevu. U NOV od septembra sa Raba. Borac u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banijske divizije. Poginuo na Baniji krajem 1943. godine.

Levi A. Salvator. Roden 1919. u Bitolju. Medicinu je studirao u Beogradu. U NOV od oktobra 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta odreda »Goce Delčev«; lekar u bolnici 51. divizije; ref. saniteta 2. inženjerijske brigade GŠ Makedonije. Demobilisan kao potporučnik. Nosilac 1 vojnog odlikovanja. Posle rata završio medicinu i specijalizirao rendgenologiju.

Majder Vladimir-Kurt. Roden 1911. u Sisku. Medicinu studirao u Zagrebu. Član SKOJ-a postao u gimnaziji. Godine 1936. otišao u Španiju, gde se borio u redovima španske republikanske armije. Po povlačenju republikanske armije iz Španije došao u logor u Francuskoj, odakle je pobegao i avgusta 1942. po dolasku u Jugoslaviju stupio u redove NOV. Bio na sledećim dužnostima: obaveštajni oficir 3. operativne zone Hrvatske, zatim GŠ Hrvatske, a potom član GŠ Hrvatske. Oboren je od pegavog titusa i umro juna 1943. u Otočcu. Posle rata njegove kosti su prenete u Sisak i tamо sahranjene.

Mel Frida. Rođena 1919. u Dunajska strada (Češka). U NOV od avgusta 1944. Radila u partizanskoj bolnici broj 13 u Grumu (Italija), a zatim u bolnici na Visu.

Miller (Müller) Petar. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio referent saniteta Bilogorskog odreda a zatim radio u bolnici 6. korpusa.

Molnar Ivan. Roden 1918. u Sisku. Medicinu studirao u Zagrebu. U NOV od maja 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta Moslavackog odreda; ref. saniteta Moslavackog vojnog područja; ref. saniteta 2. brig. 33. divizije. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Musatija Josip. Roden 1920. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bio referent saniteta 2.

bataljona Imotskog odreda. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Posle rata završio medicinski fakultet. Najfeld-Spicer (Neufeld-Spitzer) R. Šta. Rodena 1916. u Sl. Brodu. Studirala medicinu u Zagrebu. U NOV od maja 1944. bila pomoći lekar u bolnici 39. divizije. Posle rata završila medicinski fakultet i specijalizirala bakteriologiju i serologiju. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.

Papa H. Pavle-Šiljor. Roden 1914. u Perlezu. Član SKOJ-a posteo u gimnaziji, a 1933. na Beogradskom fakultetu primijen za člana KPJ. Kao komunista osuđen od Suda za zaštitu države 1934. na 3 godine robije. Po izlasku s robije izabran za člana CK SKOJ-a, a 1940. za člana CK KPJ. Do rata rukovodio tehnikom CK KPJ u Zagrebu i bio instruktur u CK KP Hrvatske. Po dolasku ustaša na vlast radi na organizovanju ustanka. Početkom avgusta 1941. po direktivi CK KPJ otišao u Split radi organizovanja partizanskih odreda. U roku od nekoliko dana uspeo je formirati 7 odreda. Za političkog komesara tih odreda postavljen je Pap, koji je istovremeno bio privremeni komandir Vođičko-zatonskog odreda. Izdajom je zarobljen 15. 8. 1941. i strelijan u Skradinu. Posle rata proglašen za Narodnog heroja Jugoslavije. U Beogradu jedna ulica nosi ime Pavla Papa. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Papa M. David. Roden 1919. u Splitu. Medicinu studirao u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Poginuo 1944. godine.

Papa I. Ester. Rodena 1920. u Vlăsegardu. Studirala medicinu u Beogradu, gde je stupila u redove napredne studentske omladine i postala član SKOJ-a. Po okupaciji vraka se u Vlăsegardu, gde je u letu 1941. uhapšena od ustaša kao komunista i navodno ubijena u Vlăsegardu.

Perera Ester-Zora. Rodena 1920. u Vela Luci. Medicinu studirala u Beogradu. U NOV od marta 1942. Bila na sledećim dužnostima: lekar u Dečjem domu u Drvaru; referent saniteta u 4. dalmatinskoj brigadi; upravnik bolnice 9. divizije. Posle rata ostala u JNA i završila medicinski fakultet. Pensionisana u činu sanitetskog pukovnika. Nosičac 4 vojna odlikovanja.

Perl Gelert. Roden 1919. u Subotici. Kandidat za člana KPJ postao pred rat. Po okupaciji Bačke vraka se u Suboticu, gde radi na organizovanju ustanka i formiranju udarnih grupa. Sem toga, obavljao i dužnost pozadinskog obaveštajca. Njegov rad su otkrile mađarske fašističke vlasti pa ga je vojni sud u Subotici osudio na smrt. Obešen u Suboticu 18. novembra 1941.

Pesah Loon. Roden 1922. u Sarajevu. U NOV od avgusta 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta 2. brigade 7. banjlike divizije; higijeničar u 33 diviziji; zamenik ref. saniteta Moslavackog odreda; ref. saniteta bataljona 1. brigade 33. divizije. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Pijade V. Jelisaveta-Jela. Rodena 1920. u Bogatiću. Medicinu studirala u Beogradu. Po okupaciji Beograda prebegla u Leskovac, gde se 1941. uključila u NOP. Njen rad su otkrili Nemci 1944. godine i odveli je u Aušvic, odakle se vratila po završetku rata.

Rajner (Reiner) Egon. 24. godine. Medicinu studirao u Beogradu, gde se aktivno uključio u napredni studentski pokret. Godine 1936/37. bio sekretar Udrženja medicinara u Beogradu. Prema podacima kojima raspolazimo, bio u partizanima od 1943. godine.

Rausnic (Raussnitz) Liza. Rodena 1899. u Beču. Medicinu počela studirati, pa prekinula studije. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Radila u bolnici u Dubravi, a zatim u bolnici u Supetru, Visu i Komiži.

Roder Vera. Rodena 1920. u Osijeku. Medicinu studirala u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Radi u Tehničkom odjeljenju Oblasnog NO odbora za Bosansku krajninu. Teško obolela, pa je prebačena 1944. na lečenje u Baru, gde je umrla 21. septembra 1944.

Rot (Roth) Josip. Roden 1922. u Dobrom polju. U NOV od septembra 1944. Radio u bolnici u Vrbasu.

Roter (Rother) Miša. U NOV od septembra 1943. u hrvatskoj ekipi 6. prol. divizije.

Ruso M. Žaklin. Rodena 1919. u Ženevi. Medicinu studirala u Beogradu. Na fakultetu se uključila u napredni pokret i postala član SKOJ-a. Bila vrlo aktivna u Udrženju medicinara. U NOV od 1941. Poginula — ne zna se gde i kada.

Sidikario J. Avram. Roden 1919. u Bitolju. Medicinu studirala u Beogradu. Na fakultetu postao 1938. član SKOJ-a, a 1941. član KPJ. Godine 1941. uključio se u NOP u Bitolju, gde je radio na organizovanju ustanka. Godine 1943. po zadatku Partije otišao u Bugarsku radi povezivanja rada s bugarskom KP. Nosičac 3 vojna odlikovanja. Posle rata završio medicinu i specijalizirao pedijatriju. Docent na Medicinskom fakultetu u Skoplju.

Samakovlija Mišo. Roden 1920. u Goraždu. U NOV od septembra 1943. Radio u bolnici 4 korpusa, a zatim bio referent saniteta Žumberačke brigade i referent saniteta 3. brigade 34. divizije. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Sekelj (Sekely) Beća. Roden 1921. u V. Bečkereku. (Zrenjanin). Medicinu započeo studirati u Zagrebu. Po okupaciji Jugoslavije prebegao u Split, odakle su ga talijanski fašisti internirali na Korčulu. Januara 1943. prebegao iz Vele Luke partizanima i uključio se u Korčulanski, a zatim u Hvarski odred. Posle kraće vremena premešten u 5. crnogorsku proletersku brigadu. Poginuo kao borac u sastavu te brigade početkom juna 1943. na Sutjesici u toku 5. nepriljedelske ofanzive.

Sekelj (Sekely) Vladimir. Roden u Budimpešti. Star oko 23. godine. Medicinu počeo studirati u Budimpešti, odakle su ga mađarski fašisti odveli 1943. na prisilan rad u Borski rudnik. Septembar 1944. po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica, stupio u NOV. Bio na raznim sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa do kraja rata, kada se vratio u Mađarsku.

Seleš (Szöllös) Đuro. Roden u Sarajevu 1921. Medicinu počeo studirati u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Dalmaciju, a početkom juna 1943. interniran od talijanskih fašista u logor na Rabu. U NOV stupio septembra 1943. kao borac Rapackog Jevrejskog bataljona, zatim je radio u Bolniči broj IV/2. Posle rata završio medicinski fakultet.

Sende-Popović Kornelija. Rodena 1914. u Bačalmahu (Mađarska). Medicinu studirala u Beogradu, gde je stupila u napredni pokret. Ubrzo postala član SKOJ-a, a zatim član KPJ. Bila jedna od najaktivnijih članova Udrženja medicinara u Beogradu. U vreme španskog građanskog rata odlazi u Španiju, gde se uključila u redove španske republikanske armije. Po povlačenju boraca te armije iz Španije bila neko vreme internirana u logor u Francuskoj, ali je uspjela da se 1941. prebaci u Jugoslaviju, koja je već bila pod okupacijom. Bez obzira na opasnost, produžila je s revolucionarnim radom. Gestapo, koji je pratilo njen rad, uхватio ju je 7. avgusta 1941. prilikom izvršavanja partizanskog zadatka i strelija na Banjici septembra 1941. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.

Šlender Vera. Rodena 1921. U NOV od septembra 1943. Bila na raznim sanitetskim dužnostima. Po-

ginula krajem 1943. Njeno ime je uklesano na spomen-ploči u VMA u Beogradu.
Senbrun (Schönbrunn) Tibor. Roden 1921. u Subotici. Medicinu počeo studirati u Beogradu, gde je stupio u napredni pokret i postao član SKOJ-a. Po okupaciji Jugoslavije vratio se u Suboticu, gde se odmah uključio u pokret otpora. Kao član udarne grupe učestvovao u vršenju raznih sabotaža i diverzija. Njegov rad su otkrili madarski fašisti novembra 1941. i marta 1942. je osuden na 12 godina robije. Septembra te godine je odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je raščišćavao milnska polja. Decembra 1942. uspeo je pobeti i prešao zaledeni Don s namerom da stupi u sastav Crvene armije. Međutim, s obzirom na to što CA nije raspolagala potrebnim podacima, internirala ga je u logor, gde je umro u prvoj polovini 1943. godine.

Šimon Magda, aps. medicine. Rodena 1917. u Bedekovčini. U NOV je stupila aprila 1944. Bila na radu u bolnici Vojnog područja Slavonski Brod. Posle rata završila medicinski fakultet. Specijalizirala bakteriologiju. Na radu u VMA u Beogradu.

Šprajcer (Spreizer) Josip. Roden 1921. u Budimpešti. U NOV od novembra 1944. Bio na sledećim dužnostima: lekar u hirurškom centru broj 2; lekar u bolnici 36. divizije; referent saniteta 3. brigade 36. divizije. Posle rata završio medicinski fakultet.

Šprung (Sprung) Maks. Roden 1922. u Bugojnu. Medicinu počeo studirati u Beogradu. Po kapitulaciji Italije prebegao u Split, a zatim u Italiju. U NOV stupio avgusta 1944. Neko vreme radio u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija), a zatim u bolnici na Jelsi. Kasnije bio referent saniteta 3. brigade 35. divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja. Posle rata završio medicinski fakultet.

Šrajer (Schreiber) Andelka. Rodena 1921. u NOV od septembra 1943. Radila u hirurškoj ekipi 12. divizije, a zatim u bolnici broj I/1 u Slavoniji.

Štajn (Stein) Toma. Roden 1918. u Bajci. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta Kalničkog odreda; pomoćni lekar u bolnici Vojne oblasti 10. korpusa; referent saniteta Moslavackog odreda.

Štajner (Steiner) Miša. Roden 1921. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. U NOV od februara 1943. iz Splita. Bio na sledećim dužnostima: politički delegat Blokovskog odreda, a zatim u 3. dalmatinskoj brigadi; referent saniteta Livanjskog odreda; personalni referent 7. kralješke brigade. Demobilisan u činu zastavnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Posle rata završio medicinski fakultet.

Štajner (Steiner) Zvonko. Roden 1920. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio referent saniteta odreda, a zatim brigade u 10. diviziji.

Štaler Žorica. Rodena 1920. U NOV od septembra 1943. Bila na dužnosti lekarskog pomoćnika u bolnici 35. divizije. Poginula juna 1944. prilikom napada četnika na bolnicu.

Stern-Sternić M. Maksim. Roden 1921. u Beogradu, gde je počeo studirati medicinu. Naprednom pokretu pristupio u gimnaziji i 1937. postao član

SKOJ-a. Vrlo aktivno radio u Udruženju medicinara. U NOV stupio avgusta 1941. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta Kosmajskog odreda; lekarski pomoćnik u bolnici u Novoj Varoši; referent saniteta bataljona 3. sandžačke brigade; higijeničar 7. banjanske divizije; referent saniteta 19. brigade. Posle rata završio medicinski fakultet i specijalizirao neuropsihijatriju. Docent na Beogradskom medicinskom fakultetu. Objavio veći broj stručnih i naučnih radova. Nosilac je »Partizanske spomenice 1941. g. i 3 vojna odlikovanja.«

Štraser (Strasser) Toma. Roden 1922. u Somboru. Medicinu počeo studirati u Beogradu. Do februara 1945. bio Interniran u logoru u Poljskoj, kada je uspeo pobeti, pa stupio u NOV. Radio u bolnici Bačkog vojnog područja. Posle rata završio medicinski fakultet i specijalizirao internu medicinu. Profesor na Beogradskom medicinskom fakultetu. Objavio veći broj stručnih i naučnih radova.

Šultajs (Schultheiss) Zlatko. Roden 1922. u Karlovcu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio referent saniteta Banjinskog odreda.

Švarc (Schwartz) D. Jeti. Rodena 1921. u Zvorniku. Medicinu studirala u Beogradu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim dužnostima: referent saniteta bataljona 4. brigade 13. divizije, a zatim 2. brigade 35. divizije, kao i u bolnici broj IV/2 A. Posle rata završila medicinu i specijalizirala pedijatiju. Ostala u JNA. Sada u činu sanitetskog pukovnika. Nosilac 4 vojna odlikovanja.

Švarc (Schwartz) Krešimir. Roden 1920. u Zagrebu, gde je počeo studirati medicinu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio zamenik referenta saniteta Bjelovarskog odreda.

Trajer Drago. U NOV od januara 1945. Bio referent saniteta Požeškog odreda, a zatim u jedinicama 6. korpusa.

Vajs (Weiss) J. Nada. Rodena 1920. u Beogradu, gde je studirala medicinu. U NOV od aprila 1944. Biila upravnik ambulante 4. srpske brigade, a zatim referent saniteta 1. inženjerske brigade. Posle rata završila medicinski fakultet. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Vereš Pal. Student iz Madarske. Godine 1943. odveden na prisilan rad u Borski rudnik. Po oslobođenju tog mesta od strane partizanskih jedinica septembra 1944. stupio u NOV. Bio na sanitetskim dužnostima u jedinicama 14. korpusa. Posle rata se vratio u Madarsku.

Vesel Oto. Roden 1919. u Beogradu, gde je studirao medicinu. Naprednom pokretu pristupio još u gimnaziji, a na fakultetu postao član KPJ. Avgusta 1941. pokušao pobeti iz Beograda u partizane, ali je uhvaćen u Zemunu od Gestapoa i streljan.

Vilhajm (Wilheim) Ladislav. Roden 1920. u Subotici. NOP pristupio na početku ustanka. Bio član udarne grupe i kao takav uhvaćen od madarskih vlasti i osuden na robiju. Septembra 1942. odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je ubijen 1943. godine.

STUDENTI FARMACIJE

Abinun M. Mirko. Roden 1919. u Travniku. Farmaciju počeo studirati u Beogradu. U NOV od jula 1944. Bio na dužnosti apotekara u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija), a zatim u bazi NOV u Bariju. Posle rata završio farmaciju.

Akerman (Ackermann)-Krajanski Eva. Rodena 1921. u Varaždinu. Po kapitulaciji Jugoslavije prebogla u

Hrvatsko primorje, odakle je internirana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u bolnici Vojnog područja Papuk; apotekarski pomoćnik u apoteci Vojnog područja Slavonska Požega; referent za apotekarstvo 12. divizije; apotekar u bolnici Voj-

nog područja Slavonska Požega, a zatim u bolnici u Osijeku. Nositac 1 vojna odlikovanja. Almožino N. Rea. Rodena 1919. u Beogradu. Član SKOJ-a postala u gimnaziji. Po direktivi KP završila kurs prve pomoći pred početak drugog svjetskog rata. U NOV od početka avgusta 1941. Radila u Agitpropu u Novoj Varoši, a zatim bila bolničarka u 2. prol. brigadi. Po završenom apotečarskom kursu postavljena za referenta za apotekarstvo u 3. crnogorskoj, a zatim u 29. diviziji. Pred kraj rata bila na dužnosti referenta za apotekarstvo u Sanitetskom odeljenju Korpusa narodne odbrane. Posle rata završila farmaciju i ostala u JNA. Pensionisana u činu sanitetskog potpukovnika. Nositac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 4 vojna odlikovanja.

Altarac-Abinum Judita. Rodena 1915. u Splitu. Farmaciju studirala u Zagrebu. Po kapitulaciji Jugoslavije vratila se u Split, gde se aktivno uključila u NOP. U NOV od septembra 1943. Bila na dužnosti upravnika Sanitetskog skladišta 5. korpusa. Nestala je krajem 1944. Prema nekim podacima osuđena na smrt od Vojnog suda zbog neprijateljskog rada.

Badel Marija. Rodena 1920. u Zrenjaninu. U NOV od novembra 1942. Bila na sledećim dužnostima: apotekar u Centralnoj bolnici 4. korpusa; upravnik apoteke u Đežnici; politički komesar Sanitetskog kursa u Otočcu. Demobilisana u činu poručnika. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Baruhović Manuel. Roden 1918. u Prištini. Farmaciju počeо studirati u Beogradu. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao u Albaniju, gde je bio interniran. U NOV od 1944. Bio na raznim apotečarskim dužnostima. Posle rata završio farmaciju.

Binemfeld (Blenienfeld) J. Zlatko. Roden 1921. u Virovitici. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao u Crikvenicu, odakle je odveden u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo 35. divizije; apotekar bolnice 11. korpusa; referent za apotekarstvo 13. divizije. Posle rata završio farmaciju, specijalizirao biohemiju i stekao naslov doktora farmaceutskih nauka. Sanitetski pukovnik. Nositac 4 vojna odlikovanja.

Biti Jakov. Roden 1918. u Skoplju. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao u Albaniju, gde je bio interniran. U NOV od oktobra 1944. Bio na raznim apotečarskim dužnostima. Posle rata završio farmaciju.

Gidić Gadalja. Roden 1920. u Prištini. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. Po kapitulaciji Jugoslavije prebegao u Albaniju, gde je bio interniran. U NOV od oktobra 1944. Bio na raznim apotečarskim dužnostima. Posle rata završio farmaciju.

Herman Gideon. Roden 1914. u Slavonskom Brodu. Po doaskoju ustaša na vlast prebegao u Split, gde se aktivno uključio u NOP kao član »Dobro zdravstvenih radnika«. To je bila ilegalna organizacija koja je slala sanitetski materijal partizanskim jedinicama. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: upravnik Sanitetskog skladišta 4. operativne zone; apotekar u Sanitetskom skladištu VS; šef Apotekarskog odseka Glavnog štaba Srbije. Posle rata završio farmaciju. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Hofman (Hoffmann) A. Alma. Rodena 1921. u Banja Luci. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Bila referent za apotekarstvo u 39. diviziji 5. korpusa.

Kabiljo D. Rifka. Rodena 1921. u Prijedoru. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. U NOV od maja 1942. Bila referent za apotekarstvo 2. kozaračkog odreda. Jula 1942. u toku neprijateljske ofanzive

na Kozari zarobljena od Nemaca, odvedena u Bosansku Dubicu, gde je streljana.

Kastro Irma. Rodena 1920. u Skoplju. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. U NOV od oktobra 1944. Poginula početkom 1945. g. u sastavu makedonskih jedinica.

Maler J. Zora. Rodena 1920. u Osijeku. Farmaciju počeо studirati u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila apotekar u 1. artiljerijskoj oficirskoj školi GS Hrvatske. Posle rata završila farmaciju.

Mešulam J. Ela. Rodena 1921. u Beogradu, gde je počeо studirati farmaciju. Član SKOJ-a od pre rata. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bila borac u 1. dalmatinskoj brigadi. Poginula krajem septembra 1943. kod Klisa.

Musafija M. Majer. Roden 1919. u Sl. Brodu. U NOV od septembra 1943. Bio na sledećim dužnostima: pomoćnik upravnika Sanitetskog skladišta 4. korpusa, a zatim Centralne apoteke VS. Neko vreme radio u Apotekarskom odseku Sanitetskog odeljenja VS. Napisao priručnik za divizijskog apotekara u NOV i POJ. Pred kraj rata bio šef apotekarske službe Vojne oblasti 9. korpusa. Posle rata završio farmaciju i ostao u JNA. Umro u činu sanitetskog pukovnika. Nositac 4 vojna odlikovanja.

Porges D. Dragutin. Roden 1915. u Beču. U NOV od oktobra 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent za apotekarstvo 17. divizije; apotekar bolnice 3. korpusa; referent za apotekarstvo 27. divizije; upravnik Sanitetskog skladišta 3. korpusa. Posle rata završio farmaciju. Ostao u JNA. Pensionisan u činu sanitetskog potpukovnika. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Salom I. Ante. Roden 1916. u Sarajevu. U NOV od marta 1943. iz Splita. Bio na sledećim dužnostima: apotekar ambulante u Crikvenici; Sanitetskog skladišta GS Hrvatske; referent za apotekarstvo 35. divizije; upravnik Sanitetskog skladišta Vojne oblasti 11. korpusa. Posle rata završio farmaciju.

Stern (Stern) S. Mladen. Roden 1904. u Bjelovaru. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio apotekar u Glavnom sanitetskom skladištu u Lici, a zatim upravnik apoteke 13. divizije.

Štraser (Strasser) Mihajlo. Roden 1922. u Sr. Karlovicima. U NOV od oktobra 1944. Bio apotekar Vojne bolnice broj 6 u Petrovaradinu, a zatim referent za apotekarstvo 3. vojvodanske brigade 36. divizije. Posle rata završio medicinu.

Štraser (Strasser) Nikola. Roden 1923. u Sr. Karlovicima. U NOV od oktobra 1944. Bio apotekar u bolnici broj 6 u Petrovaradinu, a zatim referent za apotekarstvo 5. vojvodanske brigade 36. divizije.

Straus (Straus) J. Božidar. Roden 1922. u Daruvaru. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bio na sledećim dužnostima: apotekar u Sanitetskom skladištu GS Hrvatske; referent za apotekarstvo Unsko operativne grupe; apotekar u Centralnoj apoteci 4. korpusa. Posle rata završio farmaciju. Objavio veći broj radova iz oblasti biohemije.

Ternbah (Terenbach) Mirko. Roden 1920. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio na raznim apotekarskim dužnostima. Posle rata završio farmaciju. Docent na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu.

Vajs (Weiss) O. Ivo. Roden 1921. u Popovači. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio na sledećim dužnostima: apotekar bolnice 7. banjanske divizije. Krajem 1943. poginuo kod Traumščaka (Banja). Posle rata Dom narodnog zdravlja, keo i jedna ulica u Popovači nosi naziv »Braća Vajs«, kao uspomena na njega i njegovog brata, koji je takođe kao borac poginuo u sastavu NOV.

STUDENTI VETERINE

Blam Oto. Roden 1919. u Novom Sadu. Veterinu studirao u Beogradu. Na fakultetu pristupio naprednom pokretu i 1941. postao član SKOJ-a. Po kapitulaciji Jugoslavije vratilo se u Novi Sad, gde je aktivno učestvovao u NOP: prikupljao oružje, organizovao udarne grupe za vršenje sabotaža i diverzija u kojima je i sam učestvovao. Njegov rad je otkrio okupator i 27. oktobra 1941. ga je obesio u Futogu. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Beogradskom veterinarskom fakultetu.

Breslauer (Bresslauer) Albert. Roden 1921. u Daruvaru. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. U NOV od septembra 1943. Borac u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinici ma 7. banjiske divizije.

Frid Oto, student iz Nove Gradiške. Veterinu počeo studirati u Zagrebu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Italiju odakle je 1944. stupio u NOV. Referent veterine u artiljerijskim jedinicama. Posle rata završio veterinu i ostao u JNA do 1948, kada je demobilisan u činu kapetana 1. klase. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Keršner (Kerschner) Aleksandar. Roden 1922. Studirao u Zagrebu. U NOV od početka 1945. Referent veterine 18. brigade 40. divizije.

Lerer (Lehrer) Samuel-Todorović Vojko. Roden 1914. u Mostaru. Član KPJ od 1933. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu, gde je razvio punu aktivnost u naprednom pokretu. Bio zadužen prenošenjem ilegalnog partijskog materijala između zagrebačke partijske organizacije i PK KPJ ka Bosni i Hercegovinu. Godine 1936. prilikom provale u sarajevskoj partijskoj organizaciji, uhapšen i odležao 10 mjeseci u zatvoru. Po izlasku iz zatvora, 1937. otišao u Španiju, gde se borio u redovima španske republikanske armije. Posle njenog povlačenja interniran u logor u Francuskoj, odakle je uspeo pobediti i avgusta 1941. stupio u redove NOV. Bio na sledećim dužnostima: komandant Grahovskog bataljona, Glamočkog bataljona, Udarnog bataljona, komandant 1. krajške brigade, komandant 39. a zatim 10. divizije. Kao komandant 1. krajške brigade organizovao napad na neprijateljski aerodrom Rajlovac kod Sarajeva, kojom prilikom je uništeno 34 aviona. Posle rata ostao u JNA i nalazio se na visokim rukovodećim položajima. Sada u činu general-pukovnika i član Saveta federacije. Proglašen za Narodnog heroja Jugoslavije. Nosilac je »Partizanske spomenice 1941. g.« i 9 visokih vojnih odlikovanja.

Polak (Pollak) A. Josip-Pepo. Roden 1913. u Pakracu. Član SKOJ-a postao u gimnaziji, a član KPJ na Zagrebačkom sveučilištu. Studirao na Veterinarskom fakultetu, gde je bio jedan od osnivača partijske celije. Uživao glas vrlo izgrađenog marksista, pa je izabran i za člana Univerzitetinskog komiteta KPJ. Njegova aktivnost se nije kretala samo unutar studentske organizacije. Do punog izražaja je došla u radu radničkih udruženja, sportskih i kulturnih. Redovno je učestvovao u radničkim štrajkovima. Po dolasku ustaša na vlast radio je neko vreme u Zagrebu na organizovanju

ustanka, a zatim je po direktivi KP otišao u Dalmaciju, gde je postavljen za komandira Šibeničkog odreda. Neko vreme bio politički komesar, a zatim komandir tog Odreda. Godine 1942. u borbi s talijanskim jedinicama bio zarobljen i strelijan u Šibeniku. Posle rata podignuta mu je u Pakracu spomen-ploča, kao i na zgradji sportskog društva »Tekstilac« u Zagrebu.

Polak (Pollak) Tibor. Roden 1920. u Subotici. Studirao na Beogradskom veterinarskom fakultetu. Po okupaciji Jugoslavije vratio se u Suboticu i kao član udarne grupe učestvovao u vršenju sabotaža i diverzija. Krajem 1941. godine uhapšen prilikom jedne partijske provale i marta 1942. osuđen od madarskog suda na robiju. Septembra te godine odveden na prisilan rad u Ukrajinu, gde je ubijen 1943.

Rolin (Rölich) Imre-Mirko. Roden 1919. u Beču. Studirao na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu. Po dolasku ustaša na vlast prebegao u Hrv. primorje, odakle je interniran u logor na Rabu. Septembra 1943. stupio u NOV. Bio zamenik referenta veterine 8. divizije.

Rozencvajg (Rosenzweig) J. Viktor. Roden 1914. u Rumi. Gimnaziju pohađao u Novom Sadu, gde je primljen 1933. za člana SKOJ-a. Te godine je formirao prvu skojsku organizaciju u novosadskoj gimnaziji. Član KPJ postao 1934. g. Studirao veterinu u Zagrebu. Aktivno delovao među studentima i radnicima i učestvovao u svim naprednim akcijama koje je organizovao Univerzitetski komitet KPJ. Bio odličan poznavalec marksističke naуke i ekonomike i iz tih oblasti je odražao veći broj predavanja u studentskim i radničkim organizacijama. Zbog svog naprednog delovanja često je dolazio u sukob sa studentima frankovcima, koji su mu jednom prilikom teško ozledili oči. Kao komunista osuđen od Suda za zaštitu države na 6 mjeseci zatvora. Noću 30/31. marta 1941. bio uhapšen kao komunista od Mečekove građanske zaštite, koja ga je kasnije predala ustašama. Zatvoren u Kerestincu, odakle je 9. jula 1941. izveden u Maksimir i strelijan skupa sa Pricom, Hadžiljom i Keršovanljem. Bavio se i poezijom i napisao veći broj pesama revolucionarnog karaktera. Posebno su interesante njegove pesme u kojima naglašava svoj težak položaj u tadašnjem društvu zbog jevrejskog porekla. Ali on ne očava žiga zbog toga, jer je svestan da će napredno društvo za koje se bori te razlike izbrisati.

Sattler (Sattler) Fedor. Roden 1922. u Vojnom Križu. Veterinu počeo studirati u Zagrebu, ali je morao prekinuti studije po dolasku ustaša na vlast. Vratio se u rodno mesto, gde se odmah uključio u NOP i neko vreme obavljao dužnost pozadinskog obaveštajca. Kasnije odlazi u Moslavacki odred u čijim redovima se borio do februara 1944, kada je u borbi s ustašama poginuo kod Dubrovčaka. Njegovo ime je uklesano na spomen-ploči na Zagrebačkom veterinarskom fakultetu

Štejner (Steiner) Branko. Roden 1922. U NOV od početka 1945. Bio referent veterine 2. brigade 43. divizije.

MEDICINSKE SESTRE

Baruh-Pesah Rifka-Bukica. Rodena 1911. u Sarajevu. Do rata živela u Bosanskoj Gradiški. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla u Split, odakle je septembra 1942. stupila u NOV. Radila u bolnici

4. operativne zone u Glamoču, a zatim u Centralnoj bolnici VŠ-a. Poginula početkom juna 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive skupu s mužem dr. Samuelom Baruhom-Kičići.

Baš Ana-Marija. Rođena 1893. Felsöszentivánu (Mađarska). Do 1928. živela u Subotici, gde je bila rukovodilac feminističkog pokreta i jedan od organizatora ogranka Medunarodne radničke samopomoći. Godine 1928. odsefila u Belgiju, gde je radila u organizaciji jugoslovenske emigracije. Godine 1936. otišla u Španiju u redove španske republikanske armije. Bila medicinska sestra u jednoj divizijskoj bolnici. Po povlačenju republikanske armije internirana u logor u Francuskoj, odakle je uspela pobeći za Belgiju, gde je stupila u Pokret otpora i radila kao medicinska sestra do kraja rata.

Farner Edita. Stara oko 25 godina. U NOV stupila septembra 1943. Radila kao medicinska sestra u dečijim domovima na oslobođenoj teritoriji Slavonije.

Binzenfeld-Rehnicer (Bienenfeld-Rechnitzer) Z. Olga. domaćica iz Vukovara. Rođena 1908. u Karlovcu. Oktobra 1943. prebegla u Sanski Most i odmah stupila u NOV. Radila kao medicinska sestra u Višoj sanitetskoj školi 5. korpusa, a zatim u Hrvatskoj poljskoj bolnici 2. armije. Nosilac 2 vojnog odlikovanja.

Hibaj Mira. Rođena 1919. u Novom Sadu. U NOV od oktobra 1944. Kao medicinska sestra radila u raznim sanitetskim ustanovama.

Indig Ružica, medicinska sestra u Osijeku, gde je rođena 1912. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je internirana od Talijana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Radila u sanitetu 10. korpusa. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Keler Ankica. Rođena 1919. u Virju. U NOV od 1943. Bila upravnik bolnice III/3, a zatim bolnice IV/4 u Slavoniji, a pred kraj rata radila u privatnoj bolnici 28. divizije.

Kraus (Krauss) Lea, medicinska sestra u Zagrebu, gde je rođena 1914. Za člana KPJ primljena 1934. Sledеće godine osudena kao komunista od Suda za zaštitu države u 1 godinu robije. Po izlasku s robije prebegla u Španiju, gde se uključila u redove španske republikanske armije. Po povlačenju republikanske armije iz Španije dospela u logor u Francuskoj, odakle je uspela pobeći 1942. godine i stupila u Pokret otpora u kojem je ostala do kraja rata.

Levi Tilda, medicinska sestra u Bosanskoj Gradiški. Rođena 1916. u Banja Luci. Po izbijanju ustanka

stupila u NOP. Slala sanitetski materijal ilegalnim kanalima partizanskim jedinicama. Njen rad su otkrile ustaše i osudile je na smrt. Streljana je 1942. g. u Banja Luci.

Liberman (Liebermann) Karola, medicinska sestra u Zagrebu. Rođena 1911. u Beču. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle su je internirali Talijani u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Radila u partizanskoj bolnici u Glini, a zatim u Bariju.

Majder T. Slavka. Rođena 1912. u Majuru (Dakovo). U NOV od oktobra 1944. Bila na raznim sanitetskim dužnostima.

Mate Sabina, medicinska sestra u Sarajevu, gde je rođena 1903. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Mostar, odakle je odvedena od Talijana u logor na Hvaru, a zatim na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim sanitetskim dužnostima: medicinska sestra u bolnici Vojne oblasti 4. korpusa; hirurški ekipi 11. korpusa; upravnik bojničice rekonvalescencije 4. korpusa; glavni higijeničar 8. korpusa. Demobilisana u činu poručnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Papo G. Šarlota, primalja iz Mostara, gde je rođena 1910. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Dubrovnik, gde su je Talijani internirali u logor, a zatim odveli u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bojničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u drugim jedinicama na teritoriji Slovenije na dužnosti referenta saniteta. Springer J. Edita, medicinska sestra iz Beograda. Rođena 1920. u Pečuhu. U NOV od 1943. Bila na raznim sanitetskim dužnostima.

Stern (Stern) Valerija, laborant u Zagrebu. Rođena 1918. U NOV od 1943. Radila u Serološko-kliničkoj laboratoriji 11. korpusa.

Vajnert (Weinert) Cica, laborant u Zagrebu, gde je rođena 1920. U NOV od juna 1944. Bila na raznim sanitetskim dužnostima.

Vaja (Weiss) I. Zlata, medicinska sestra u Sl. Brodu, gde je rođena 1911. U NOV od jula 1942. Bila referent saniteta u Slavonskom partizanskom odredu, a zatim radila u bolnici 6. korpusa. Nosilac 2 vojnog odlikovanja.

Zoro I. Frančeska, medicinska sestra u Rijeci, gde je rođena 1897. U NOV od 1942. Bila na raznim sanitetskim dužnostima u 13. istarskoj brigadi, 43. istarskoj diviziji i u Vojnoj bolnici u Rijeci.

APOTEKARSKI POMOĆNICI

Abinun Branko, učenik, star 19. godina. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio na dužnosti apoteatarskog pomoćnika u Glavnom sanitetskom slaganju na Visu.

Alkalaj A. Isidor, učenik iz Sarajeva gde je rođen 1921. U NOV od oktobra 1943. Po završetku apoteatarskog kursa postavljen je apoteatarskog pomoćnika u 11. dalmatinsku brigadu, a zatim bio upravnik apoteke Vojne oblasti za Dalmaciju.

Altarac R. Izahar, trgovac iz Splita. Rođen 1897. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio na dužnosti apoteatarskog pomoćnika u bolnici 8. korpusa.

Čelebi S. Jakov, službenik iz Zemuna, gde je rođen 1907. U NOV od juna 1943. Bio apoteatarski pomoćnik u Kalničkom odredu; Sanitetskom odseku 6. korpusa; Oblasnom NO odboru za Slavoniju. Demobilisan u činu poručnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Ferenci Georg. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio na dužnosti apoteatarskog pomoćnika u partizanskoj apoteci u Segenovcu (Lika).

Furhti (Furchi) Pavle. Rođen 1917. u Sarajevu. U NOV od septembra 1944. Bio referent za apotekarstvo 3. brigade 37. divizije.

Ginzberg (Ginsberg) F. Vladimir, službenik iz Osičke, gde je rođen 1916. U NOV od septembra 1943. na dužnosti apoteatarskog pomoćnika 17. divizije; upravnik ambulante zarobljenika 5. korpusa; sekretar u Sanitetskom odseku 5. korpusa.

Heršković Draga, domaćica iz Osijeka, gde je rođena 1908. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila na dužnosti apoteatarskog pomoćnika u partizanskoj bolnici u Bariju, zatim u bolnici 8. korpusa u Splitu, a pred kraj rata referent za apotekarstvo pri Oblasnom NO odboru za Slavoniju. Katan Eliezer, radnik iz Sarajeva. Rođen 1920. u Rogatici. U NOV od 1941. U partizanima završio

kurs za apotekarskog pomoćnika, pa je raspoređen na dužnost u bolnici broj 1 Trećeg korpusa. Posle rata završio farmaceutski fakultet i ostao u JNA. Sanitetski pukovnik, na radu u VMA u Beogradu. Nosič je "Partizanske spomenice 1941. g." i 4 vojna odlikovanja.

Kraus (Krauss) A. Tonka, vaspitačica u Zagrebu. Rođena 1915. u Bosanskom Šamcu. U NOV od jula 1943. iz Gradačca, gde se bila sklonila. U partizanima završila apotekarski kurs, pa je raspoređena na dužnost apotekarskog pomoćnika u bolnici 3. korpusa u Šekovićima. Godine 1944. pri lilkom napada četnika na bolnicu zarobljena i ubijena.

Levi Z. Klarica, domaćica iz Cazina. Rođena 1911. u Zvorniku. U NOV od novembra 1942. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika u bolnici u Podgrmeču; Centralnoj bolnici 1. korpusa; Centralnoj bolnici VŠ; bolnici 37. divizije i u Invalidskom domu u Bariju.

Levi C. Regina, domaćica. Rođena 1910. u Bihaću. U NOV od 1943. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika u 10. diviziji.

Morpurgo Gabriela, domaćica iz Splita, gde je rođena 1916. U NOV od septembra 1943. iz Splita. U partizanima završila kurs za apotekarskog pomoćnika, pa je raspoređena u bolnicu 8. korpusa. **Morpurgo Julijana**, učenica iz Splita, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. iz Splita. U partizanima završila kurs za apotekarskog pomoćnika, pa je raspoređena na dužnost referenta za apotekarstvo pri Štabu 4. primorskog obalског sektaora. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Morpurgo-Mladinov Silvana, domaćica iz Splita, gde je rođena 1914. U NOV od septembra 1943. iz Splita. U partizanima završila kurs za apotekarskog pomoćnika, pa je raspoređena za referenta za apotekarstvo pri Štabu 3. obalског primorskog

sektora, a zatim bila apotekar u Prihvatom logoru u Kvasanu (Italija). Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Ornštajn (Ornstein) K. Mila, učenica. Rođena 1928. u Osijeku. U NOV od septembra 1944, završila apotekarski kurs. Bila referent za apotekarstvo u 15. kraljskoj brigadi 39. divizije.

Princ Esterka, učenica. Rođena 1926. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. U NOV završila apotekarski kurs. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika na razmjeni partizanskim jedinicama.

Suri A. Lea, učenica. Rođena 1926. u Skoplju. U NOV od decembra 1944, završila apotekarski kurs, pa je postavljena za apotekarskog pomoćnika u bolnici 5. armije. Posle rata završila medicinski fakultet.

Špigler (Spiegler) O. Vlasta, učenica. Rođena u Ludbregu. U NOV od jula 1943, završila apotekarski kurs. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika u jedinicama 10. korpusa, a zatim u apoteci Vojne oblasti 10. korpusa u Otočcu.

Štajner (Steiner) A. Zora, domaćica iz Trebnja. Rođena 1907. u Vrginmostu. U NOV od avgusta 1944. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika u partizanskoj bolnici broj 33 u Gravlini (Italija). Nosič 2 vojna odlikovanja.

Ungar Zehava-Seka, domaćica iz Osijeka. Rođena 1908. U NOV od septembra 1943. s Raba. Radila u apoteci NO odobra u Prusci kod V. Kladuše, a zatim u apotekarskom odseku 4. korpusa.

Vajs (Weiss) Marija, domaćica iz Popovače. Rođena 1903. u Dulovcu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila na dužnosti apotekarskog pomoćnika u bolnici broj 10 u Drežnici, a zatim u pozadinskim bolnicama u Baniji.

Vajs (Weiss) Zora, domaćica. U NOV od novembra 1942. Bila apotekarski pomoćnik u 3. brigadi 7. banijske divizije. Nosič 2 vojna odlikovanja.

BOLNIČARKE I BOLNIČARI

Abinun A. Klara-Lela, svršena gimnazijalka iz Sarajeva, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 8. korpusa.

Abinun J. Roza, krojačica iz Sarajeva, gde je rođena 1914. Član KPJ od 1937. Član PK KPJ za Bosnu i Hercegovinu. Od 1941—43. u talijanskom logoru. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolnici 8. korpusa. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Abramović I. Ignac, učenik. Rođen 1920. u Pakracu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Komandir bolničke čete 32. divizije.

Abramović I. Jozefina, učenica. Rođena 1925. u Pakracu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici Vojnog područja Podravska Slavina.

Abrašanel H. Nisim, učenik. Rođen 1935. u Skoplju. U NOV od oktobra 1944. Bolničar u bolnici u Preode, zatim u Kumanovu i Skoplju. Posle rata završila medicinski fakultet. Poginuo 1963. u Skoplju za vreme zemljotresa.

Abrašanel H. Rena-Nita, učenica. Rođena 1932. u Skoplju. U NOV od oktobra 1944. Bolničarka u bolnici u Preode, zatim u Kumanovu i Skoplju. Posle rata završila medicinski fakultet. Poginula 1963. u Skoplju za vreme zemljotresa.

Adler Ljerka, učenica. Rođena 1925. u Osijeku. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u Splitском, a zatim u Mosorskom odredu i u bolnici 19. divizije.

Ahsen (Achsen) Gina, službenica. Rođena 1923. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banijske divizije. Od jula 1944. bolničarka u partizanskoj bolnici u Bariju (Italija).

Ajhorn (Eichhorn) Stevan, službenik. Rođen 1890. u Beogradu. U NOV od novembra 1944. Bolničar u Hirurškoj ekipi 1. prot. divizije.

Ajzenštajn (Eisenstein) S. Elza, domaćica iz Tuzle. Rođena 1895. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici u Otočcu, a zatim u Kraljevcu.

Ajzenštajn (Eisenstein) M. Mila, učenica iz Tuzle. Rođena 1922. u Beču. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu i u bolnici u Otočcu; član Agitpropa pri NOO Glini; apotekarski pomoćnik u apoteci ZAVNOH-a. Posle rata završila farmaciju.

Albahari Ankica, učenica. Rođena 1924. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Albahari I. Berta-Lela, svršena gimnazijalka. Rođena 1921. u Sarajevu. U NOV od oktobra 1941. Bila borac u Kalinovackom odredu, a zatim referent saniteta bataljona u 10. hercegovačkoj brigadi. U drugoj polovini 1943. g. u borbi sa četnicima teško ranjena kod Avtovca (Gacko) i posle kraćeg vremena podlegla ranama.

- Albahari I. Ela**, svršena gimnazijalica. Rođena 1921. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim referent saniteta u jedinicama 7. banjanske divizije.
- Albahari D. Judita**, učenica iz Drvara. Rođena 1923. u Sanskom Mostu. U NOV od decembra 1942. u partizanima završila srednji i viši sanitetski kurs. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u bolnici u Drvaru, 1. prol. divizije, Hirurški ekpli VS; referent saniteta 1. bataljona Banjalučkog odreda; referent saniteta 3. bat. 14. brigade 11. divizije; referent saniteta brigade KNOJ. Demobilisana u činu poručnika. Nosičac 1 vojnog odlikovanja. Posle rata završila šumarski fakultet.
- Albahari I. Lela**, učenica. Rođena 1928. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banjanske divizije. Poginula 1944. g.
- Albahari D. Rahela**, učenica iz Drvara. Rođena 1922. u Sanskom Mostu. U NOV od jula 1941. Bila bolničarka u Drvarskom odredu, a zatim omladinski rukovodilac na teritoriji Bosanske krajine. Nosičac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 3 vojna odlikovanja.
- Albahari Šari**, učenica. Rođena 1925. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banjanske divizije. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.
- Alkalaj Beba**, domaćica. Rođena 1920. u Sarajevu. U NOV od oktobra 1941. Bolničarka u 6. istočnobosanskoj proleterskoj brigadi. Poginula 1942. g. ne zna se gde.
- Alkalaj M. Beba**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1923. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka 2. brigade 11. dalmatinske divizije; referent saniteta Artillerijske grupe 8. korpusa.
- Alkalaj Flora**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1909. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici u Buzeti.
- Alkalaj R. Gilda**, domaćica iz Beograda. Rođena 1900. u Solunu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Bariju (Italija).
- Alkalaj Sida**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1923. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bila u sledećim jedinicama: Mosorski odred, 2. dalm. brigadi 9. divizije, Stab artillerijske grupe 8. korpusa, Stab artillerijske brigade 4. armije. Obavljala sledeće dužnosti: četna bolničarka, referent saniteta bataljona, referent saniteta brigade. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.
- Almozlino-N. Emili »Guta»**, učenik iz Beograda. Rođena 1923. Član SKOJ-a. U NOV od avgusta 1941. Bio borac i Istovremeno bolničar u Čačanskom odredu. U borbi s Nemcima 3. avgusta 1941. bio teško ranjen prilikom izvlačenja ranjenog druga sa borbenog položaja, zarobljen i ubijen.
- Almozlino-Vig Tereza**, domaćica iz Beograda. Rođena 1896. U NOV od avgusta 1941. Do prve neprijateljske ofanzive u zapadnoj Srbiji radila kao bolničarka u Čačanskoj partizanskoj bolnici. U toku 5. neprijateljske ofanzive nalazila se kao bolničarka u sastavu Centralne bolnice. VS. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.
- Altarac Beba**, učenica iz Vlasenice. Rođena 1922. U NOV od septembra 1941. Poginula kao bolničarka 6. istočnobosanske prol. brigade. 1943. na Majevici.
- Altarac-Atijas Blanke**, domaćica iz D. Vakufa. Rođena 1908. u Bugojnu. U NOV od septembra 1943: bolničarka u bolnici 10. kralješke brigade, bolnici VS, ambulanti 1. prol. brigade, bolnici u Dubrovniku. Demobilisana u činu desetara.
- Altarac Flora**, domaćica iz Sarajeva. Stara 37 godina. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Dečjem domu u Buzeti.
- Altarac S. Flora**, domaćica iz Splita. Rođena 1915. u Beču. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka u Mosorskem odredu, 1. prol. dalmatinskoj brigadi, 12. dalmatinskoj brigadi.
- Altarac Hanika-Vuja**, tekstilna radnica iz Sarajeva, gde je rođena 1917. U NOV od jula 1941. U sastavu NOV završila niži i srednji bolničarski kurs. Na početku ustanka vodila partizansku ambulantu u Šeovićima, a zatim bila referent saniteta bataljona u 6. istočnobosanskoj prol. brigadi, upravnik ambulante te brigade. Nosičac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 3 vojna odlikovanja.
- Altarac J. Matilda**, domaćica iz Vlasenice. Rođena 1906. u Bijeljini. U NOV od 1941. Bolničarka u bolnici na Rudinama, Bjeljanskom odredu, 6. istočnobosanskoj prol. brigadi. Komandi mesta Vlasenica. Nosičac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 2 vojna odlikovanja.
- Altarac I. Morić**, student prava iz Mostara. Rođen 1914. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničar u Jevrejskom rapskom bataljonu, referent saniteta bataljona 3. brigade 7. banjanske divizije, Komande banjinskog vojnog područja, Biljačkog vojnog područja. Demobilisan u činu poručnika. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.
- Altarac Paula**, domaćica. Rođena 1919. u Travniku. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. U partizanima završila viši sanitetski kurs. Bila bolničarka u jedinicama 9. dalmatinske divizije, a zatim referent saniteta 2. bataljona 2. brigade te divizije.
- Altarac Spomenka**, učenica iz Mostara. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Komandi bjelackog vojnog područja.
- Altarac Zora**, domaćica iz Splita. Rođena 1916. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 2. dalmatinske prol. brigade.
- Altarac I. Žek**, trgovac iz Sarajeva. Rođen 1897. U NOV od 1942. Iz Splita. Bio referent saniteta u jedinicama 8. korpusa. Demobilisan u činu kapetana. Nosičac 2 vojna odlikovanja.
- Altaras-Sekler O. Perla**, nastavnik muzike. Rođena 1914. u Beogradu. U NOV od marta 1943. Bolničarka u jedinicama 5. korpusa.
- Anaf, J. Jelica**, učenica. Rođena 1929. u Sremskoj Mitrovici. U NOV od kraja jula 1941. Bolničarka u Posavskom partizanskom odredu, a kasnije u vojvodinskim partizanskim jedinicama. Zarobljena od Nemaca 17. juna 1944. kod Grabova (Ilok) i ubijena. Bila jedna od najmlađih bolničarki u sastavu NOV.
- Atlas M. Berta-Danica**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1913. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici u Buzeti, a zatim u Glini.
- Atlas Jozef**, učenik. Rođen 1924. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničar u Bolnici vojnog područja 4/2-A.
- Atlas Klara**, učenica iz Splita. Rođena 1921. u Travniku. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).
- Atlas A. Luna**, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1908. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bila bolničarka u bolnici 26. divizije, a zatim u bolnici u Grumu (Italija). Nosičac 1 vojnog odlikovanja.
- Atlas M. Rita**, učenica iz Bugojna. Rođena 1926. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, ambulanti 2. brig. 7. banjanske divizije, bolnici te divizije.
- Atlas Sara**, domaćica iz Splita. Rođena 1901. u Foj-

nici. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija). Atias-Herlinger C. Sarina-Sajka, učiteljica u Tešnju. Rođena 1909. u Bihaću. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u 13. primorskogoranskoj brigadi, a zatim radila u sektoru prosvete u pozadini.

Bader Valerija, domaćica iz Virovitice. Rođena 1923. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila bolničarka u slavonskim partizanskim jedinicama, a zatim u 1. brigadi 6. prol. divizije.

Balog Ljubica, učenica iz Zagreba. Rođena 1928. u Berčecu (Zagreb). U NOV od marta 1943. Bolničarka u 1. četi. 2. bat. Kalničkog odreda, a zatim u jedinicama 10. korpusa. Poginula Jun 1944. kod Daruvara. Imala čin vodnika.

Baranji S. Pavle, učenik iz Srbobrana. Rođen 1923. U NOV od septembra 1944. Bolničar u Bolnici 2. armije.

Barmaper Maja, učenica iz Zagreba. U NOV od oktobra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 16. vojvodanske brigade.

Baruh Blanka, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1912. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla u Split, odakle je septembra 1943. stupila u NOV. Bila bolničarka u 3. bataljonu 3. dalmatinske brigade. Krajem 1943. teško ranjena u borbi sa četnicima kod Krstaca (Hercegovina) i ubrzo umrla od posledica ranjavanja.

Baruh E. Blanka-Barić Blanka, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. u Doboju. U NOV od oktobra 1941. Bila bolničarka u Kalinovačkom odredu, a zatim u 10. hercegovačkoj brigadi. Godine 1943. teško ranjena u borbi s Nemcima i prebačena na lečenje u bolnicu u Muč kod Prenja, ali je ubrzo zaklana od četnika pri njihovom napadu na bolnicu.

Baruh-Balci Ela, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u jedinicama 14. slovenačke divizije. Demobilisana u činu zastavnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Baruh Erna-Seka, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. U NOV od 1941. Poginula 1942. g. kao bolničarka u jedinicama 4. crnogorske brigade.

Baruh Hela, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. u Beogradu. U NOV od 1941. Bolničarka u 1. proleterskoj brigadi. Aprila 1942. poginula u borbi s Nemcima kod Gata (Hercegovina).

Baruh S. Lela, učenica iz Zagreba. Rođena 1925. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 12. i 3. dalmatinske brigade 26. divizije, a zatim u bolnici u Bariju.

Bauer-Cindrić Vera, učenica. Rođena 1924. u Zavidovićima. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u 2. bataljonu 4. krajške brigade, ambulantni 10. krajške brigade i referent saniteta 2. bataljona 10. krajške brigade.

Beker-Engl Erna, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1908. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici Vojnog područja Topusko.

Belin Herta, domaćica. Rođena 1916. u Češkoj. U NOV od juna 1944. Bolničarka u raznim partizanskim jedinicama.

Belošević M. Bojana, učenica iz Zagreba. Rođena 1924. U NOV od septembra 1943. sa Hvara. Neko vreme radila u krojačkoj radionici 8. korpusa, a zatim bila bolničarka u zbegu El-Šat.

Belošević-Valder H. Marija, domaćica iz Zagreba. Rođena 1899. u Karlovcu. U NOV od septembra 1943. sa Hvara. Neko vreme radila u krojačkoj radionici 8. korpusa, a zatim bila bolničarka u zbegu EL-Šat.

Benedik J. Erna, učenica. Rođena 1919. u Križu (Čazma). U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u haubičkom divizionu 4. korpusa. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Benedik Jela, student iz Zagreba, gde je rođena 1918. U NOV od 1941. Bolničarka u 6. istočnobanskoj prol. brigadi. Poginula 1943. kod Sekovića u borbi sa četnicima.

Benedik J. Vilma-Mima, učenica. Rođena 1922. u Križu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u haubičkom divizionu 4. korpusa. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Benihaker Šarika, frizerka iz Sarajeva. Rođena 1917. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u bolnici u Glini.

Benevenisti S. Liza, domaćica iz Beograda. Stara 55 godina. U NOV od jula 1941. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u bolnici u Čačku, kuvarica u stočnoj farmi na Vučevu, bolničarka u Centralnoj bolnici VS-a. Umrla na Sutjesci početkom junca 1943. od peganog tifusa u toku 5. neprijateljske ofanzive. U NOV su stradali njen muž Mika, dva sina i kćerka.

Benevenisti R. Luna, domaćica iz Beograda. Rođena 1910. Po okupaciji prebjegla u Skoplje, odakle je stupila 1944. U NOV. Bolničarka u bolnici u s. Ravno (Kumanovo).

Benevenisti Zora, učenica iz Beograda. Rođena 1922. U NOV od novembra 1941. Bolničarka u 2. četi šumadijskog bataljona 1. prol. brigade. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u 5. neprijateljskoj ofanzivi kao bolničarka Centralne bolnice VS. Berger-Komloš Šačka, učenica iz Novog Sada. Rođena 1920. U NOP od 1941. Uhapšena 1942. i osuđena na robiju. S robjom pobegla u prvoj polovini 1943. i stupila u NOV kao bolničarka u Kalničkom odredu. Godine 1944. na putu za vojvodanske jedinice uhvaćena od ustaša i ubijena.

Bernhaut I. Andre, učenik iz Karlovca. Rođen 1928. U NOV od septembra 1944. Bolničar u bolnici 5. korpusa u Ljubljani.

Bernhaut I. Edmond, učenik iz Karlovca. Rođen 1924. U NOV od septembra 1944. Bolničar u bolnici 5. korpusa u Ljubljani.

Bihler (Bichler) Elza, domaćica iz Osijeka. Stara 54 godine. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u pozadinskim bolnicama u Lici.

Bihler (Bichler)-Levi Frida-Dunja, službenica iz Sremske Mitrovice. Stara 35 godina. U NOV od septembra 1941. Bila referent saniteta Posavskog odreda, a od 1942. g. referent saniteta za Srem. Skupa s kćerkom zarobljena 17. juna 1944. od strane Nemaca kod s. Grabova i ubijena. U vreme pogibije imala čin sanitetskog majora. Skupa s njom poginula je i njena kći Jelica Anaf, bolničarka.

Bihler (Bichler) M. Ivo, student. Rođen 1922. u Osijeku. U NOV od septembra 1943. s Raba. Po završenom bolničarskom kursu bio na dužnosti higijeničara 11. korpusa, a zatim u jedinicama 4. armije.

Bihler (Bichler) T. Zorica, domaćica iz Zagreba. Rođena 1895. U NOV od maja 1943. Bila bolničarka u Komandi mesta Virje. Zarobljena od ustaša 14. maja 1944. i ubijena.

Blennenfeld (Bienenfeld) Valerija, domaćica iz Virovitice. Rođena 1897. u Voćinu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnicama pozadinskim na teritoriji Slavonije.

Bišćki Lj. Antonija, nastavnica muzike iz Novog Sada. Rođena 1907. u Travniku. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici u

- Buzeti, a zatim nastavnica u partizanskoj gimnaziji u Glinici. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Bobetko-Goldman Jelena**, učenica. Rođena 1924. u Majuru (Kostajnica). U NOV od aprila 1942. Bolničarka u jedinicama 7. i 2. brigade 7. banjanske divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Bošković D. Maja**, učenica iz Zagreba. Rođena 1922. u Osijeku. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banjanske divizije. Pred kraj rata radila u Prosvetnom odseku NO odbora za Moslavinu.
- Breslau Helena**, domaćica. Rođena 1912. u Gracu. U NOV od avgusta 1943. Bolničarka u hirurškoj ekipi 34. divizije 4. korpusa.
- Breslauer (Bresslauer) R. Helena**, student. Rođena 1917. u Daruvaru. Septembra 1941. pobegla iz ustaške bolnice i stupila u NOV. Bila bolničarka u slovenskim partizanskim jedinicama. Poginula 1942. g. u Slavoniji.
- Breslauer (Bresslauer) R. Mirjam**, učenica. Rođena 1926. u Daruvaru. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u Rapskom batalojnu, a zatim u jedinicama 7. banjanske divizije. Poginula 1944. g.
- Broner J. Debora**, učenica. Rođena 1925. u Splitu. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka u 7. brigadi 20. dalmatinske divizije. U borbi ranjena. Demobilisana u činu vođnika.
- Broner J. Jozefina**, službenik iz Splita. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u 13. brigadi 9. dalmatinske divizije. Demobilisana u činu st. vođnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Bučur Esterka**, učenica. Rođena 1925. u Jezeru. U NOV od novembra 1944. Bolničarka u 3. dalmatinskoj brigadi.
- Cević Moša**, šofer. Rođen 1920. u Nišu. U NOV od septembra 1943. Bolničar u 18. brigadi 30. divizije. Novembra 1943. zarobljen od Nemaca i odveden u logor u Nemačku, gde je ostao do kraja rata.
- Cvajgental (Zweigenthal) Edita**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1918. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici 10. korpusa, a zatim na radu u Sanitetskom deljenju 4. korpusa.
- Cvajgental (Zweigenthal) Viola**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Dečjem domu u Buzeti.
- Čerlin-Levi D. Lili**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1928. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 14. (slovenačke) divizije. Demobilisana u činu st. vođnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Čerkovski Sonja**, domaćica, rođena u Našlcima. Stara 22 godine. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom batalionu, a zatim u 1. četu 4. bat. 4. brigade 7. banjanske divizije.
- Dajb (Deutsch) Suzana**, učenica. Rođena 1922. u Senti. U NOV od septembra 1944. Bolničarka u bolnici broj 2 Treće armije.
- Daniti Brankica-Majkicica**, krojačica iz Sarajeva. Rođena 1920. U NOV od jula 1941. Bila bolničarka u Romanjiskom odredu, a zatim referent saniteta 17. majevačke brigade, te bolničarka u bolnici 3. korpusa. Poginula početkom 1944. u s. Trnava prilikom napada četnika na bolnicu.
- Daniti J. Hana**, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1927. U NOV iz Splita septembra 1943. Bolničarka u Mosorskem odredu, a zatim u bolnici 8. korpusa na Visu.
- Daniti Lalika**, domaćica iz Mostara. Rođena 1909. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.
- Daniti Muša**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. U NOV od jula 1941. Bolničarka u bolnici Romanj-
- skog odreda. Ubijena početkom 1942. g. kod Srednjeg (istočna Bosna) od četnika prilikom napada na bolnicu.
- Daniti S. Sara**, domaćica iz Zavidovića. Rođena 1914. U NOV od avgusta 1943. Bolničarka u bolnici 10. divizije, a zatim u Pratećem bataljonu 5. korpusa.
- Daniti Zora**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1923. Član SKOJ-a od 1941. U NOV od septembra 1941. Bolničarka u Romanjiskom odredu, a zatim referent saniteta 6. bat. 1. prol. brigade. Nosilac 2 vojna odlikovanja i "Partizanske spomenice 1941. g."
- Danon A. Blanka**, domaćica iz Splita. Rođena 1918. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolnici 26. dalmatinske divizije, a zatim u partizanskoj bolnici broj 33 u Gravini (Italija). Nosilac 1 odlikovanja.
- Danon-Danil Ela**, rođom iz Sarajeva. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici Vojnog područja IV/2-B.
- Danon M. Ela**, domaćica. Rođena 1918. u Visokom. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka, a zatim referent saniteta u Artiljerijskom dijelzivionu 8. korpusa.
- Danon Erna**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1918. U NOV od septembra 1941. Bolničarka u Romanjiskom odredu, a zatim u 2. četu 6. bat. 1. prol. brigade. Umrla po pegavog tifusa sredinom 1943. g.
- Danon Z. Erna**, student filozofije iz Sarajeva. Rođena 1915. U NOV od avgusta 1943. Iz Splita. Bolničarka u bolnici 9. divizije, a zatim radila u Kulturnoj ekipi ZAVNOH-a.
- Danon Lalika**, domaćica iz Mostara. Rođena 1918. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.
- Danon M. Rahela**, službenica iz Splita. Rođena 1915. u Visokom. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka, a zatim referent saniteta bataljona u dalmatinskim jedinicama. Demobilisana u činu potporučnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja.
- Danon M. Sarina**, učenica iz Beograda. Rođena 1927. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u ličkim partizanskim jedinicama. Krajam 1943. zarobljena od Nemaca i odvedena u Aušvic, gde je ostala do kraja rata.
- Demajo M. Bosiljka**, učenica. Rođena 1921. u Osijeku. U NOV od jula 1943. Bolničarka u ambulantni 16. divizije, a zatim u jedinicama 5. vojvodanske brigade.
- Demajo J. Esterka**, učenica. Rođena 1919. u Žernunu. U NOV od oktobra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 17. brigade, a zatim u Bolnici vojnog područja Podravska Slatina. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Derma Evika**, učenica iz Sl. Požege. Rođena 1926. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u 21. brigadi. Poginula 1944. u borbi s Nemcima kod Štefanja (Slavonija).
- Dijamant Žanka**, učenica iz Ogulina. Rođena 1926. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 6. profeterske divizije. Poginula krajam 1943. g.
- Diker (Dicker)-Perera D. Regina**, službenica iz Splita. Rođena 1903. U NOV od septembra 1943. Iz Splita. Bolničarka u Omiškom i Mosorskem odredu, a zatim referent saniteta bataljona u jedinicama 20. divizije.
- Dule M. Andrija**, učenik iz Zagreba. Rođen 1929. U NOV od novembra 1943. Po završenom bolničarskom kursu postavljen za bolničara u bolnici I/2 na Psunju.
- Dule M. Julije**, učenik iz Zagreba. Rođen 1926. U NOV od novembra 1943. Po završenom bolničarskom kursu postavljen za referenta saniteta u

Bilogorskom odredu, a zatim u Bolnici VI/3-C u Dilju.

Duić L. Vera, domaćica iz Zagreba. Rođena 1897. U NOV od novembra 1943. Bila na dužnosti šefa laboratorije bolnice Vojnog područja VI/1-b, a zatim laboratorije Zaraznog odjeljenja bolnice u Osijeku.

Diuć I. Zvonko, učenik iz Zagreba. Rođen 1926. u Sisku. U NOV od jula 1942. Bio bolničar, a zatim referent saniteta 3. bataljona 1. brigade 1. hrvatske divizije.

Džialovski Ilonka, domaćica iz Osijeka. Rođena 1913. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u bolnici 11. korpusa.

Ebenšparger ? domaćica iz Zagreba. Stara 30 godina. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bila bolničarka u bolnici 20. divizije, a zatim u bolnici u Bariju.

Epštajn (Epstein) Truda, domaćica iz Zagreba. Rođena 1918. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u Jedinicama 7. banjanske divizije. Poginula krajem 1943. u Gorskom kotaru.

Erenfajnd (Ehrenfreund) G. Božidar, student ekonomije iz Zagreba. Rođen 1922. U NOV od januara 1943. Bio bolničar u Jedinicama 16. omladinske brigade, a zatim referent saniteta 1. bataljona te brigade.

Erenfajnd (Ehrenfreund) I. Zora, učenica iz Zagreba. Rođena 1925. u Somboru. U NOV od juna 1942. Bila bolničarka u Jedinicama 13. prol. brigade.

Eskenazi-Finci Anica, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1915. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Fajer (Feuer) Marija, domaćica. Stara 22 godine. U NOV od 1943. Bila bolničarka u jedinicama na teritoriji Bosne i Zubnerka. Poginula 1944. prilikom izvlačenja ranjenika sa borbenog položaja.

Fajstman Roska, učenica iz Žemuna. Rođena 1921. U NOV od 1943. Bila bolničarka u 1. vojvodanskoj brigadi.

Farkaš Šarka, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1920. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u jedinicama 13. prekomorske divizije. Krajem 1943. zarobljena u Nemaca i odvedena u logor u Ne-mačku, gde je ostala do kraja rata.

Farkaš Jelena. U NOV od 1943. Bila bolničarka u jedinicama 11. vojvodanske brigade.

Fedorov S. Vilić, učenik iz Sl. Broda. Rođen 1924. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio bolničar u jedinicama 7. banjanske divizije, a zatim referent saniteta Zagrebačkog odreda.

Feješ Ruža, učenica. Rođena 1922. u Kljenku (Makarska). U NOV od februara 1943. iz Splita. Bila bolničarka u 3. bataljonu 1. dalmatinske brigade.

Fekete Jelka. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 18. brigade, a zatim u Bilogorskom partizanskom odredu.

Finci-Eskenazi J. Anica, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1919. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim jedinicama. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Finci Elica, učenica iz Sarajeva. Rođena 1927. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u jedinicama 7. banjanske divizije, a od kraja 1944. na radu u Topuskom.

Finci Š. Jahiel, službenik iz Splita. Rođen 1909. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio bolničar u 12. splitskoj četi, a zatim higijeničar u 26. dalmatinskoj diviziji. Demobilisan u činu st. vodnika.

Finci Jakov-Žak, student šumarstva iz Sarajeva. Rođen 1921. U NOV od avgusta 1942. iz Splita. Bio na stotinu dužnostima: bolničar u 4. operativnoj zoni; zamenik referenta saniteta bataljona u 6. istočnobosanskoj prol. brigadi; referent saniteta bataljona u 19. birčanskoj brigadi; referent sani-

teta Romanijskog odreda; referent saniteta 20. romanijске brigade. Nosilac 2 vojna odlikovanja. Profesor Šumarskog fakulteta u Sarajevu.

Finci J. Lonč, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u Jedinicama 7. banjanske divizije. Krajem 1943. zarobljena u Nemaca i odvedena u logor Revensbrik, gde je ostala do kraja rata. Posle rata završila medicinski fakultet.

Finci J. Matilda, učenica iz Splita. Rođena 1926. Član SKOJ-a. U NOV od aprila 1942. iz Splita. Bolničarka u Mosorskom odredu, a zatim u Jedinicama 1. prol. brigade. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.

Finci Raheila, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1906. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici u Buzetu.

Finci J. Regina, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Finci-Levi Rozika, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1918. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 6. ličke divizije, a zatim u Dečjem domu u Buzetu.

Finci Sida, učenica iz Sarajeva. Rođena 1928. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u Mosorskom odredu, a zatim u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Finci-Hajon Tina, domaćica iz Splita. Rođena 1910. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u 3. četi 4. bataljona 10. brig. dalmatinske divizije.

Fišer-Srajer (Fischer-Schreiber) D. Lujza, student filozofije iz Zagreba. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 26. i 35. divizije, a zatim u bolnici 1. ličkog vojnog područja.

Fišer (Fischer) (žena dr Zlatka Fišera), domaćica iz Siska. 36. godina. U NOV od novembra 1942. Bila bolničarka u Podgrmečkoj bolnici i u Centralnoj bolnici VS-a. Poginula 13. juna 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.

Fleš Šrećko. Rođen 1907. u Žemunu. U NOV od maja 1944. Radio u laboratoriјi bolnice u Mono-polju (Italija).

Fodor Ivanka, domaćica iz Zagreba. U NOV od 1943. Bolničarka u 3. brigadi 36. divizije. Poginula 15. aprila 1945. kod Stipanovca.

Frai Liane, domaćica. Rođena 1913. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici na Cvijanović-brdu.

Gao Gina, domaćica iz Sarajeva. Stara 20 godina. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu i u jedinicama 7. banjanske divizije, a zatim kuvarica u Stabu te divizije.

Gao Lena, učenica. Rođena 1925. u Drvaru. U NOV od juna 1943. Bolničarka u 1. četi, 2. bat. 1 brigade 8. divizije.

Gao Irena, učenica iz Sarajeva. Stara 20 godina. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u 10. haubičkom divizionu 4. korpusa.

Gener Vera. U NOV od 1942. Borac, a zatim referent saniteta u Karlovačkoj udarnoj brigadi.

Goldberger-Bezinović P. Agnezza, učenica. Rođena 1923. u Budimpešti. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u Kalničkom, a zatim u Blokovskom odredu, referent saniteta 4. obalskog sektora 4. operativne zone, na radu u Agitpropu Oblasnog komiteta KPH za Dalmaciju. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Goldberger-Fridman Serena, domaćica iz Zagreba. Rođena 1898. u Madarskoj. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Kalničkom odredu, a zatim radila u Intendanturi 10. zagrebačkog korpusa.

- Goldner-Haslinger R.** Livija, domaćica iz Zagreba. Rođena 1915. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 18. brigadi 3. korpusa, a zatim sekretar Komande vojne oblasti 3. korpusa.
- Goldšmit (Goldschmidt) A.** Dora, domaćica iz Osijeka. Rođena 1916. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u partizanskim jedinicama na Hvaru, a zatim u bolnici u Bariju.
- Goldšmit (Goldschmidt) Ela,** učenica iz Zagreba. Stara 20. godina. U NOV od septembra 1943. s Rabom. Bolničarka u slovenačkim jedinicama.
- Goldstein-Bril (Goldstein-Brüll) S.** Lea, knjižar iz Karlovca. Rođena 1904. u Beču. U NOV od 1942. Bolničarka u Hirurškoj ekipi GŠ Hrvatske, a zatim u Centralnoj bolnici.
- Gostl A.** Ljudevit, trgov. pomoćnik iz Zagreba. Rođen 1902. u Lobaru. U NOV od 1942. Bolničar u bolnici 10. korpusa.
- Gostl Vera,** domaćica iz Zagreba. Rođena 1910. U NOV od novembra 1942. Bolničarka u bolnici broj 1, a zatim u Centralnoj bolnici VS-a. Poginula početkom juna 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.
- Grin (Grün) Boriška,** domaćica. Rođena 1917. u Virovici. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Komandi vojnog područja Topusku.
- Grin (Grün) Ljubica,** domaćica. Rođena 1919. u Virovici. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u oporavilištu u Topuskom.
- Griner (Grüner) Emica,** U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u zbegu El-Šat.
- Grof Fanika,** učenica iz Bugojna. Rođena 1925. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u jedinicama 4. divizije 5. korpusa.
- Gros (Gross) I.** Mirjam, učenica iz Daruvara. Rođena 1923. U drugoj polovini 1941. g. pobegla iz logora u Lobergradu i stupila u NOV. Poginula kao bolničarka 1944. g.
- Gutman (Guttmann) Olivera,** učenica iz T. Užica. Rođena 1927. U NOV od septembra 1941. U partizanima završila srednji i viši sanitetski kurs. Bolničarka u 1. bataljonu 3. sandžačke brigade, a zatim referent saniteta brigade 53. divizije. Nosilac »Partizanske spomenice« 1941. g.«
- Gutman (Guttmann) I.** Vita, učenica iz T. Užica. Rođena 1923. U NOV od septembra 1941. Borac u Užičkom partizanskom odredu, a zatim bolničarka u 2. prol. brigadi. Poginula juna 1943. kod Kallnovika.
- Hajnrih (Heinrich) Eva,** učenica. Rođena 1924. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u zubnoj ambulanti u Glini.
- Hajon Š.** Blanka, domaćica. Rođena 1906. u Bijeljini. U NOV od 1941. Bolničarka u 6. Istočnobosanskoj proleterskoj brigadi. Godine 1944. zarobljena od Nemaca u Medaši (Semberija) i streljana u Bijeljini.
- Hajon Elvira,** učenica. Rođena 1923. u Dubrovniku. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim jedinicama.
- Haler M.** Ivana, učenica. Rođena 1921. u Sarajevu. U NOV od aprila 1944. Borac u 5. prekomorskoj brigadi, zatim bolničarka u 11. brigadi 26. divizije. Oktobra 1944. ranjena kod Pelešca, prebačena u bolnicu u Gravini (Italija) gde je umrla 1. 11. 1944.
- Hara J. David,** trgov. putnik. Rođen 1922. u Beogradu. Godine 1941. prebegao u Albaniju i septembra 1943. stupio u albanske partizanske jedinice. Bio bolničar u bolnici u Lušnji (Albanija).
- Helering S.** Erna, domaćica. Rođena 1910. u Zavidovićima. U NOV od 1941. Bolničarka u Romanjiskom odredu. Poginula 1942. g. na Majevici u borbi sa četnicima.
- Helering S. Rahela,** domaćica. Rođena 1912. u Zavidovićima. U NOV od juna 1943. Bolničarka u 1. proleterskoj brigadi.
- Helering S. Sara,** domaćica. Rođena 1918. u Zavidovićima. U NOV od juna 1943. Bolničarka u 1. proleterskoj brigadi.
- Herlinger Branko,** učenik iz Siska. Rođen 1925. u Glini. U NOV od novembra 1942. Bolničar u Centralnoj bolnici VS. Poginuo početkom juna 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.
- Herlinger-Svarc (Schwartz) J.** Giza, domaćica iz Siska. Rođena 1890. u Glini. U NOV od novembra 1942. Bolničarka u Centralnoj bolnici VS. Poginula početkom juna 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.
- Herlinger I.** Jordana, učenica iz Osijeka, gde je rođena 1928. U NOV od decembra 1942. Bolničarka u bolnici 1. prol. divizije; bolnici 3. korpusa; jedinicama 16. vojvodanske divizije. Posle rata završila medicinski fakultet i ostala u JNA. Pensionisana u činu sanitetskog potpukovnika. Nositelj 3 vojna odlikovanja.
- Herlinger D.** Ljiljana, učenica iz Osijeka. Rođena 1923. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim, a zatim u žumbečkim partizanskim jedinicama.
- Herlinger Mlčika,** domaćica iz Osijeka. 45 godina. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.
- Herlinger I.** Mira, učenica iz Osijeka, gde je rođena 1930. U NOV od decembra 1942. Bolničarka u bolnici 1. prol. divizije, a zatim u bolnici 3. korpusa.
- Herlinger M.** Zlata, domaćica iz Osijeka. Rođena 1900. U NOV od decembra 1942. Bolničarka u bolnici 1. prol. divizije, a zatim u bolnici 3. korpusa. Poginula 1944. g. prilikom napada četnika na bolnicu 3. korpusa u Šekovićima.
- Herman V.** Gina, učenica iz Tuzle, gde je rođena 1930. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u jedinicama 27. divizije, a zatim u bolnici te divizije u Trnovu. Godine 1944. zarobljena od Nemaca, odvedena na Sajmište (Zemun), gde je ubijena.
- Herman F.** Jelena, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1927. U NOV od decembra 1941. Bolničarka u Romanjiskom odredu; 1. prol. brigadi; Sanitetskom odseku VS. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Hirš-Breker (Hirsch-Brecher) Tonka.** Rođena 1912. u Kolomeji (Galiciji). U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila bolničarka u jedinicama. 7. banjarske divizije, a zatim radila u administraciji u NO odoru Slunj, Vrginmost i ZAVNOH-u.
- Hirt L.** Mira, student iz Beograda, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim jedinicama.
- Hofman (Hoffmann) Teri.** U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u zubnoj klinici u Dalmaciji.
- Hohst (Hochst) M.** Mira, učenica. Rođena 1923. U NOV od avgusta 1943. Referent saniteta pri Stabu 10. divizije 5. korpusa. Demobilisana u činu st. vodnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Holender (Hollaender) Vera,** domaćica iz Zagreba, gde je rođena 1910. U NOV od decembra 1944. Bolničarka u Hirurškoj ekipi 5. korpusa.
- Horn I.** Nada, student iz Osijeka, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u slavonskim partizanskim jedinicama. Poginula februara 1945. kod Belog Manastira (Baranja).
- Horvat Margita,** učenica iz Virovitice, gde je rođena 1922. U NOV od februara 1943. Bolničarka u Posavskom odredu.
- Inselz Melinka,** učenica iz Osijeka. Rođena 1926. u Indiji. U NOV od februara 1943. iz Splita. Bolničarka u 4. bat. 11. dalmatinske brigade 26. divizije.

a zatim politički komesar previjališta te brigade. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Iric D. Oto, student iz Debelače, gde je rođen 1920. U NOV od 1942. Bolničar u partizanskim jedinicama u Homolu (istočna Srbija).

Izrael J. Berta, Rođena 1914. u Velikoj Gorici. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila bolničarka, a zatim referent saniteta 1. partizanskog odreda 13. divizije 11. korpusa; bolničarka u bolniči Vojne oblasti 4. korpusa; Sanitetski odsek 4. korpusa.

Izrael R. Mihajlo, Rođen 1914. u Zavidovićima. U NOV od juna 1944. Referent saniteta 1. bataljona 14. brigade 33. divizije.

Izrael A. Paula, frizerka. Rođena 1922. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u »Šercerjevoj brigadi«. Demobilisana u činu zastavnika. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Izrael Puba, U NOV od septembra 1943. s Raba. Referent saniteta 1. odreda 13. divizije 11. korpusa.

Jakobović M. Lila, domaćica iz Makarske. Rođena 1912. u Podr. Slatini. U NOV od 1943. Bolničarka u bolniči 6. korpusa broj 5.

Jelinek (Jellinek) Suzana, krojačica. Rođena 1915. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Zubnoj ambulanti 35. divizije.

Jinker-Jelić Ana, učenica iz Šiska. Rođena 1923. Član SKOJ-a od 1940. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banijske divizije. U borbi s neprijateljem teško ranjena kod Glamoča i od tada radila u Partizanskom kazalištu i u Dečjem domu. Nosič 3 vojna odlikovanja.

Julijus Anka, domaćica. Rođena 1900. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banijske divizije, a od 1944. u bolniči u Bariju.

Julijus D. Stevo, učenik. Rođen 1929. u Kovinu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Kurir u bolniči u Topuskom. Posle rata završio medicinu.

Jun-Broda Ina, domaćica iz Zagreba. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u bolniči na Mororu, a zatim u Bolu na Braču.

Jungvirt (Jungwirt) Zlata, domaćica iz Zagreba. Rođena 1907. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Dečjem domu u Buzeti.

Kabiljo S. Danica, dipl. pravnik. Rođena 1911. u Sarajevu. Član KPJ. U NOV od avgusta 1941: bolničarka u Romanjiskom odredu; bolničar u Rudem; bolničar 2. prol. brigade; higijeničar pri Štabu 2. korpusa. Nosič »Partizanske spomenice 1941. g.« i 3 vojna odlikovanja. Demobilisana u činu majora.

Kabiljo I. Erna, domaćica. Rođena 1921. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u Mosorskem odredu, Komandi mesta na Braču i u bolniči u Bariju.

Kabiljo J. Goldina, svršena gimnazialka iz Gradačca, gde je rođena 1920. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u jedinicama 17. divizije. Godine 1944. zarobljena od Nemaca i streljana.

Kabiljo I. Hana, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1916. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u Dečjoj bolniči u Buzeti.

Kabiljo Meri, radnica iz Sarajeva, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u ambulantni 4. ličke prol. divizije.

Kabiljo K. Paula, domaćica iz Turbeta. Rođena 1919. u Travniku. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Referent saniteta bataljona 3. dalmatinske brigade 9. divizije, a zatim komesar čete u toj brigadi. Nosič 1 vojnog odlikovanja.

Kabiljo I. Santo, zanatlija iz Sarajeva, gde je rođen 1911. U NOV od februara 1943. iz Splita. Politički delegat bolničke čete 26. divizije; bolničar u Medicinskom sanitetskom bataljonu 26. divizije.

Kajon Hagare-Seka, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1922. Član SKOJ-a. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 4. operativne zone; referent saniteta 1. prekomorske brigade; referent saniteta 1. talijanske brigade. Posle rata ostala u JNA. I završila medicinski fakultet. Sanitetski pukovnik, nosič 4 vojna odlikovanja.

Kajzer (Kaiser) Livilja, domaćica iz Osijeka, gde je rođena 1889. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka — Zubarski pomoćnik u ambulanti u Monopolju (Italija).

Kalderon O. David, učenik iz Bitolja, rođen 1922. U NOV od marta 1943. Bio na sledećim dužnostima: referent saniteta odreda »Goce Delčev«; ref. saniteta bataljona brigade »Mirče Acev«; ref. saniteta 2. bat. 2. makedonske brigade; pomoćnik ref. saniteta 49. divizije; komandant bolnice 15. korpusa. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Kalman Ilonka, radnica. Rođena 1923. u Totovom selu. U NOV od 1941. Bolničarka u 1. četu 1. bat. 2. prol. brigade. Poginula 5. marta 1943. na Crnom vrhu kod D. Vakufa.

Kamhi A. Bianka, radnica iz Sarajeva, gde je rođena 1918. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u Mosorskom odredu; jedinicama 26. divizije. U Italiji završila rendgenološki kurs.

Kamhi M. Erna, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1914. U NOV od jula 1941. Bolničarka u Romanjiskom odredu. Poginula — ne zna se gde i kada.

Kamhi D. Jahieš, učenik iz Sarajeva, gde je rođen 1921. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničar u bolniči 7. banijske divizije; kurir u Komandi vojne oblasti 4. korpusa.

Kamhi J. Lelica, učenica. Rođena 1924. u Šidu. U NOV od marta 1943. Referent saniteta u 2. majačkom odredu, a zatim u Artiljerijskoj brigadi 17. divizije. Demobilisana u činu poručnika. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Kamhi Rita, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1927. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Kamhi J. Sara-Beba, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1902. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolniči na Šumaricama; Banijsko vojno područje; Vojna oblast 4. korpusa.

Kampos Simbula, krojačica iz Sarajeva. 24. godine. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Rapskom bataljonu, i u hirurškoj ekipi 7. divizije, a zatim u bolniči na Baniji.

Kaveson-Levi J. Regina, domaćica iz Bihac, gde je rođena 1900. U NOV od septembra 1942. Bolničarka u bolniči 1. bosanskog korpusa; Centralnoj bolniči VŠ. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.

Kaveson J. Salomon, učenik iz Bihac, gde je rođen. U NOV od septembra 1942. Bio sekretar bolnice broj 2 Petog korpusa.

Keler-Barivinska Meri, U NOV od 1943. Bila instrumentarka u bolniči 6. korpusa.

Kern V. Ljudevit, trg. pomoćnik iz Podr. Slatine, gde je rođen 1910. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničar u Rapskom bataljonu, a zatim u 3. bataljonu 2. brigade 7. banijske divizije.

Kern I. Nikola, trg. pomoćnik iz Podr. Slatine, gde je rođen 1914. U NOV od juna 1942. Referent saniteta 4. hrvatske brigade. Demobilisan u činu kapetana. Nosič 2 vojna odlikovanja.

Kern F. Vera, domaćica. Rođena 1918. u Kutini. U NOV od septembra 1943. s Raba. Referent saniteta 3. bat. 4. brigade 7. banijske divizije.

Keršner Drago, službenik. Rođen 1916. u Đakovu. U NOV od 1943. Bolničar u bolničkoj četi bolnice IV/1-B 4. korpusa.

- Kindibal Zora**, učenica. Rođena 1924. u Višegradi. U NOV od oktobra 1942. Referent saniteta bataljona 6. Istočnobosanske prol. brigade.
- Kiršner (Kirschner) Gizela**, učenica. Rođena 1923. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.
- Kiš Pavle**. Roden 1918. u Rumi. U NOV od septembra 1943. Bolničar u bolnici 3. korpusa.
- Koen Erna**, učenica. Rođena 1926. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.
- Kolban H. Jan**, trgovac iz Rume. Roden 1902. u Beču. Na početku ustanka prebegao u Srbiju, gde je stupio u partizane. Bolničar u bolnici u Ljuboviji, a posle 1. neprijateljske ofanzive prešao u istočnu Bosnu, gde je poginuo 1942. u borbi sa četnicima.
- Kolban Štefanija**, domaćica iz Rume. Rođena 1901. u Zagrebu. Na početku ustanka prebegao u Srbiju, gde je stupila u partizane. Bolničarka u bolnici u Ljuboviji. Posle 1. neprijateljske ofanzive prešla u istočnu Bosnu, gde je umrla 1942. od pegavog tifusa.
- Kolman Elvira-Lija**, službenik iz Zagreba. Rođena 1913. u Koprivnici. U NOV od oktobra 1943. Završila viši bolničarski kurs u partizanima. Bolničarka u bolnici 11. divizije, a zatim 10. divizije. Posle rata ostala u JNA. Penzionisana u činu potporučnika. Nositelj 2 vojna odlikovanja. Umrla 1948. u Zagrebu.
- Komer A. Rezika**, učenica. Rođena 1926. u Zlataru. U NOV od januara 1944. Bolničarka u bolnici VI/4-A 6. korpusa.
- Komloš Edita**, učenica. Rođena 1922. u Novom Sadu. U NOP od 1941. Početkom 1942. uhapšena, ali je 1943. pobegla iz затvora i stupila u partizane kao bolničarka u Kalničkom odredu. Godine 1944. na putu za vojvodanske jedinice uhvaćena od usata i ubijena.
- Kon (Kohn) B. Elisa**, učenica. Rođena 1923. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici na Šumaricama. Krajem 1943. zatrivena od Nemaca, odvedena za Aušvic i ubijena.
- Kon (Kohn) Marija**, stud. phil. Rođena 1921. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banjlike divizije, a zatim u bolnici na Šumaricama. Posle rata kazališna glumica.
- Kon (Kohn) M. Mirjam**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. u Mostaru. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banjlike divizije. Godine 1944. zatrivena od Nemaca i odvedena za Aušvic, gde je ostala do kraja rata. Posle rata završila pravo.
- Kon-Straus (Kohn-Strauss) M. Olga**, domaćica iz Pakracu. Rođena u Kukujevcima 1913. Pre rata bila uključena u napredni pokret i zbog toga odvedena u logor Jasenovac, neposredno po dolasku ustaša na vlast. Krajem 1942. zamjenjena je i stupila u partizane. Bila bolničarka, a kasnije radila u Agitpropu CK KP Hrvatske.
- Konforti A. Lala**, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 8. korpusa.
- Konforti-Baruh M. Sarika-Mamicac**, domaćica iz Bljeline, gde je rođena 1900. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 1. bataljonu 3. brigade 13. divizije; bolničar u Senju i Oficirskoj školi u Cetinogradu.
- Kopeleman (Koppelmann) B. Teri**, domaćica iz Dervente, gde je rođena 1920. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u Virovitičkoj brigadi 40. divizije.
- Koš Aco**, učenik iz Sarajeva, gde je rođen 1926. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničar u bolnici 13. divizije. Umro krajem 1943. od pegavog tifusa.
- Kovač Cecilia**. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 1. četu 5 bat. 10. hercegovačke brigade.
- Kovač Dita**, profesor muzičke škole u Osijeku. Stara 51 godinu. U NOV od septembra 1944. Bolničarka u bolnici 6. korpusa.
- Kovač Emilia**, učenica iz Pakraca, gde je rođena 1928. U NOV od marta 1943. Bojničarka u Daruvarskom odredu 17. brigade.
- Kovač I. Mira**, svršena gimnazijalka iz Osijeka. Rođena 1920. U NOV od 1944. Instrumentarka u hirurškoj ekipi 16. divizije.
- Krajtmajer N. Neva**, učenica. Rođena 1927. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 12. brigadi 26. divizije.
- Kramer Vera**, domaćica. Rođena 1907. u Nemačkoj. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u pozadinskim partizanskim bolnicama.
- Kraus (Krauss) L. Eva**, učenica iz Osijeka. Rođena 1929. U NOV od septembra 1943. Radila u Agitpropu baze NOVJ u Bariju, a kasnije kao bolničarka u bolnici u Grumu (Italija). Nositelj 1 vojnog odlikovanja.
- Kraus (Krauss) Fanika**, domaćica iz Gradačca. Stara 52 godine. U NOV od jula 1943. Bolničarka u 27. diviziji i bolnici 3. korpusa. Godine 1944. zarobljena od Nemaca i ubijena u Brčkom.
- Kraus (Krauss) L. Judita**, učenica iz Osijeka. Rođena 1925. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u hirurškoj ekipi 9. dalmatinske divizije i u bolnici 8. korpusa. Kasnije administrator u Nacionalnom komitetu narodnog oslobođenja Jugoslavije. Nositelj 3 vojna odlikovanja.
- Kraus (Krauss) Julija**, domaćica iz Osijeka. Rođena u Szekszardu (Mađarska) 1901. U NOP od 1942. u Splitu, a u NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolnici u Gravini (Italija) i u Dečjoj koloniji u Splitu, a zatim upravnik te kolonije. Nositelj 1 vojnog odlikovanja.
- Kraus (Krauss) J. Lili**, domaćica iz Zagreba. Rođena 1913. u Beču. U NOV od maja 1942. Bolničarka u 1. hirurškoj brigadi, a zatim u hirurškoj ekipi 4. divizije. Posle rata ostala u JNA. Penzionisana u činu poručnika. Nositelj 2 vojna odlikovanja.
- Kraus (Krauss) M. Margita**, domaćica. Rođena 1908. u Beču. U NOV od oktobra 1944. Laborant u bolnici 5. korpusa.
- Kraus (Krauss) A. Tirca**, učenica iz Gradačca. Rođena 1926. U NOV od jula 1943. Bolničarka u 27. diviziji i bolnici 3. korpusa. Godine 1944. zarobljena od Nemaca i odvedena u logor iz kojeg se vratio posle rata.
- Krešić Jelka**, domaćica iz Osijeka. Stara 50 godina. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u pozadinskim partizanskim bolnicama.
- Kronfeld Zdenka**, učenica iz Zagreba. Rođena 1923. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u partizanskim jedinicama.
- Latinger A. Viola**, službenica iz Beograda. Rođena 1923. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici na Baniji.
- Lederer M. Edita-Dita**, učenica iz Sv. Ivan Žabno. Rođena 1922. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim jedinicama. Godine 1944. ranjena u borbi, pa je prebačena na lečenje u Bari. Ostala invalid.
- Lederer-Altarac I. Mira**, službenik iz Zagreba. Rođena 1920. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila borac, a zatim higijeničar u 1. brigadi 7. banjlike divizije; referent saniteta te brigade. Demobilisana u činu st. vodnika. Nositelj 2 vojna odlikovanja.
- Lederer R. Mira**, domaćica iz Vrbovskog, gde je rođena 1921. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u ambulantni 6. Istočnobosanske prol. brigade;

referent saniteta bataljona 17. divizije; zamenik ref. saniteta Artiljerijske brigade 17. divizije.

Lederer M. Tea, učenica. Rođena 1926. u Sv. Ivan Žabno. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama. Poginula 1944. u Dolenjskom, a pokopana u Dožu (Slovenija).

Lenard Marija, učenica. Rođena 1925. u Subotici. Po okupaciji Jugoslavije sklonila se u Boru, odakle je juna 1944. stupila u NOV. Bolničarka u 1. proletarijskoj brigadi.

Ler (Lehrer) Edita. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Barju.

Lerer (Lehrer)-Popović Z. Enka »Nada Sarajka«, radnica iz Sarajeva. Rođena 1919. Pre rata vrlo aktivna u naprednom pokretu. U NOV od avgusta 1941. Bila borac u Igmanjskoj četi, a zatim bolničarka u bolnici u Foči. Zbog porođaja sklonjena u Hadžiće kod Sarajeva, gde su je ustešće otkrile i sa dvoje male dece odvela maja 1942. u logor u St. Gradišku, a zatim u Đakovu, gde su svi stradali.

Lerer (Lehrer) Z. Gina, tekstilna radnica iz Sarajeva. Rođena 1916. u Mostaru. U NOV od jula 1943. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u hirurškoj ekipi 32. divizije; referent saniteta u Komandi mesta Podr. Slatina; higijeničar u Štabu 1. armije. Demobilisana u činu st. vodnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Lerer (Lehrer) Z. Tilda, radnica iz Sarajeva, gde je rođena 1919. Naprednom pokretu pristupila pre rata. U NOV od avgusta 1941. Bila bolničarka u Igmanjskom odredu; referent saniteta bataljona 1. kraljiške brigade; referent saniteta 10. kraljiške brigade. Nosičac »Partizanske spomenice 1941.« i 3 vojna odlikovanja.

Levi Bianka, učenica iz Mostara. Rođena 1924. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u slovenačkim partizanskim jedinicama. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.

Levi J. Erna-Drenka, učiteljica iz Bihaća. Stara 27 godine. U NOV od 1941. Bila bolničarka u 4. bataljonu 2 profetarske brigade. Poginula početkom juna 1943. u 5. neprijateljskoj ofanzivi pri proboru kod Vrbničke reke.

Levi Klara-Dragica, učiteljica iz Travnik. Stara 24 godine. U NOV od 1941. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici u Okruglici. Poginula 1942. prilikom napada četnika na bolnicu.

Levi Š. Rifka, domaćica iz Prljedora. Rođena 1910. U NOV od septembra 1942. Bila bolničarka u 1. kozaračkom odredu, a zatim u Centralnoj bolnici VS. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.

Levi-Daniti Sida, krojačica iz Sarajeva, gde je rođena 1910. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u »Sercerjevoj brigadi«. Poginula 1944. u Sloveniji.

Levinger M. Jolan, profesor u Bijelom Polju (Crna Gora). Rođena 1913. u Pločici (Kovin). U NOP od 1941, a u NOV od februara 1942. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u 2. bataljonu 5. crnogorske brigade; komesar bolnice 5. crnogorske brigade; član Politodjela 3. sandžačke brigade. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Lion L. Ždenka, učenica iz Vinkovaca. Rođena 1929. u Prkovicima (Vinkovci). Juna 1942. Internirana u logor u Vinkovcima, odakle je uspela pobeg i tog meseca stupila u NOV. Bila bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Lipkovlje-Grof A. Danica, domaćica iz Srnetice. Rođena 1903. u Orlovcu. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u bolnici u Glini, a zatim

pozadinski zdravstveni radnik pri NO odboru Glina.

Lipman K. Ana, učenica iz Subotice, gde je rođena 1927. U NOV od septembra 1941. Bila bolničarka u Mačvanskom odredu, a zatim u bolnici 3. korpusa u Istočnoj Bosni. Poginula zajedno s majkom (dr Elizabetom Lipman) 1943. prilikom napada četnika na bolnicu.

Liska I. Hedika, učenica iz Tuzle, gde je rođena 1929. U NOV od avgusta 1943. Bila bolničarka u jedinicama Istočne Bosne. Poginula 20. decembra 1943. kod Vareša.

Mačoro Klarica, domaćica iz Sarajeva. Stara 20 godina. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u jedinicama na teritoriji Slovenije. Mačoro J. Klarica, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1923. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u Kalničkom odredu; bataljonu »Ranko Divljan« i u 1. prol. brigadi. Nosičac 3 vojna odlikovanja.

Maestro Gracija, domaćica iz Zagreba. Rođena 1910. u Bihaću. U NOV od 1941. Bila bolničarka u proleterskim jedinicama, a maja 1943. u bolnici VS u Rudinama (Crna Gora). Prilikom obilaska jednog odeljenja te bolnice maja 1943. uhvaćena od četnika i odvedena u nepoznatom pravcu.

Majcen-Rita J. Nada, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1926. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u »Sercerjevoj« i »Zindavskovoj« brigadi. Nosičac 1 vojnog odlikovanja.

Majz F. Vera, krojačica. Rođena 1918. u Kutini. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u 3. bat. 4. brigade 7. banjlike divizije; referent saniteta u tom bataljonu. Demobilisana u činu st. vodnika. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Matihajm Katarina, domaćica. Rođena 1909. U NOV od novembra 1944. Bila bolničarka u bolnici 2. korpusa.

Meler Malvina-Malčika, domaćica iz Han Krama (Vlasenica). Rođena 1908. U NOV od početka 1942. god. Bila bolničarka u bolnici 3. korpusa u Šekovčićima. Poginula 1943. god. na Majevici.

Miler (Müller) Edita, učenica. Rođena 1924. u Jajcu. U NOV od septembra 1943. U partizanima završila viši sanitetski kurs. Bila na dužnosti bolničarke i referenta saniteta u jedinicama 5. korpusa.

Miler (Müller) Ljuba, domaćica iz Sl. Požege. Stara 42 godine. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u jedinicama 13. divizije.

? Mirjam, domaćica iz Turbeta. U sačuvanim dokumentima pominje se kao »Mirjam Jevrejka iz Turbeta«. U NOV od 1941. Bila bolničarka u jedinicama 10. hercegovačke brigade. Poginula maja 1943. kod Gacke.

Miškolci Irena, domaćica iz Vinkovaca. Rođena 1914. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u jedinicama 7. banjlike divizije.

Mitler (Mittler) Ljuba, domaćica iz Zagreba. Rođena 1900. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici u Glini.

Mizrahi S. Alfred, student ekonomije iz Skoplja. Rođen 1911. U NOV od jula 1941. s prekidom od kraja te godine do druge polovine 1942, kada je ponovo stupio u redove NOV. Bio je referent saniteta Jablaničkog odreda, Debarskog odreda i Alanske brigade. Nosičac 2 vojna odlikovanja.

Molnar U. Aleksandar. Rođen 1911. u St. Kaniji. U NOV od aprila 1943. Borac, a zatim bolničar u bolnici u Donjem Vakufu.

Molnar Đ. Arpad, učenik. Rođen 1926. u Beogradu. U NOV od decembra 1944. Bolničar u brigadi »Sandor Petefi«.

Molnar Katka, domaćica. Rođena 1918. U NOV od novembra 1944. Bolničarka u bolničkoj bazi 12. korpusa.

- Molnar Zora**, domaćica. Rođena 1914. U NOV od novembra 1944. Bolničarka u bolničkoj bazi 12. korpusa.
- Montilić J. Rafael**, šef poreske uprave u Sarajevu. Roden 1897. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničar u bolnici 8. korpusa, a zatim pratičac Vladimira Nazora. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Montilić H. Šida**, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1908. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u bolnici 8. korpusa, a zatim bolničarka Vladimira Nazora. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Montilić S. Albert**, učenik iz Sjenice, gde je rođen 1920. U NOV od septembra 1943. Higijeničar u bolnici 3. divizije.
- Montilić J. Anica**, službenica iz Sarajeva, gde je rođena 1915. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla u Dubrovnik, gde su je talijanski fašisti internirali u dubrovački logor, a zatim u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u Tomšićevoj brigadi. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Montilić M. Avram**, tekstilni radnik iz Sarajeva, gde je rođen 1927. U NOV od marta 1942. Referent saniteta 5. bat. 10. hercegovačke brigade, a zatim 12. hercegovačke brigade; pomoćnik šefa saniteta 29. divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Montilić J. Hanika**, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1927. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u dalmatinskim jedinicama.
- Montilić Reka**, službenica iz Sarajeva, gde je rođena 1923. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici u Bariju (Italija).
- Montilić Rozika**, Rođena 1923. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u hirurškoj ekipi 26. divizije.
- Montilić A. Santo**, brijački radnik iz Sarajeva, gde je rođen 1910. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničar Jevrejskog rapskog bataliona, zatim ref. saniteta Unske operat. grupe i higijeničar 2. brig. 7. divizije. Demobilisan u činu poručnika. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Moreno Armando**, student iz Beograda. Roden 1920. U NOP od 1943. u Svajcarskoj odakle je 1944. otišao u Francusku, gde je bio neko vreme u jedinicama Pokreta otpora, a krajem 1944. došao u Jugoslaviju i stupio u NOV. Bio na sanitetskim dužnostima u bolnici 8. korpusa.
- Munk Elemens**, učenik iz Beograda. Roden 1923. U NOV od novembra 1944. Bio bolničar u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).
- Musafija Ankica**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1924. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici Vojnog područja IV/2-B.
- Musafija R. Flora**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u pozadičkim bolnicama na Baniji.
- Musafija M. Josip**, učenica iz Sarajeva. Roden 1924. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio referent saniteta u Imotskom odredu, a zatim u jedinicama 26. divizije. Januara 1944. zarobljen i odveden u logor u Nemačku, gde je ostao do kraja rata. Posle rata završio medicinski fakultet.
- Musafija Lonika**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1922. Član SKOJ-a. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici na Šumaricama. Godine 1944. zarobljena, odvedena u Aušvic, gde je ostala do kraja rata. Posle rata završila medicinski fakultet.
- Musafija J. Nina**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1923. U NOV o septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banjanske divizije.
- Musafija-Papo Rašela**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1919. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u 7. brigadi 7. banjanske divizije.
- Musafija Sarika**, učenica iz Sarajeva. Rođena 1923. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici na Šumaricama.
- Musafija J. Tilda-Tina**, učenica iz Splita. Rođena 1927. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 8. korpusa.
- Nadaški I. Olga**, učenica. Rođena 1919. u Alibunaru. U NOV od oktobra 1943. Bolničarka u 3. srpskoj brigadi, a zatim referent saniteta bataljona u toj brigadi.
- Nad (Nagy) Eugen**, učenik. Roden 1926. u Petrovcima (Vukovar). U NOV od avgusta 1944. Bolničar u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).
- Najman (Neumann) Ana**, učenica. Rođena 1928. u Dalju. U NOV od novembra 1944. Bolničarka u bolnici 12. korpusa.
- Najman (Neumann) Herta**, učenica. Rođena 1924. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a kasnije vaspitačica u Dečjem domu na Baniji.
- Najman (Neumann)-Herlinger J. Marija**, domaćica. Rođena 1892. u Zagrebu. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u žumberačkim partizanskim jedinicama. Umrla 1946. u Zagrebu.
- Najman (Neumann) Irena**, domaćica iz Zagreba. Rođena u Čakovcu 1903. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u bolnici 6. korpusa.
- Najman (Neumann) Paula**, domaćica iz Zagreba. Rođena u Hamburgu. 53 godine. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Zdravstvenoj ekipi u Dodoši.
- Nik (Nick) A. Natko**, učenik. Roden 1921. u Zagrebu. U NOV od oktobra 1943. Po završetku višeg sanitetskog kursa bio je na dužnosti dezinfektor u bolnici 6. lijeke divizije. Poginuo 25. maja 1944. u Drvaru prilikom neprijateljskog desanta.
- Novacić F. Fred**, profesor u Zagrebu. Roden 1906. u Tešnju. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bio referent saniteta u Mosorskem odredu, Viškom odredu i 11. dalmatinskoj brigadi. Demobilisan u činu potporučnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Offenbach (Offenbach) S. Ginka**, učenica iz Zagreba. Rođena 1927. u Lodu (Poljska). U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade. Poginula 1944. u Sloveniji.
- Ovadja E. Perla**, učenica iz Višegrada. Rođena 1928. u Sarajevu. U NOV od januara 1944. Bolničarka u Primorsko-operativnoj grupi, 9. crnogorskoj brigadi i u 3. diviziji. Nosilac 2 vojna odlikovanja.
- Ovadja M. Raheba-Kika**, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1894. U NOV od januara 1944. Bolničarka u Primorsko-operativnoj grupi, 9. crnogorskoj i 4. prekomorskoj brigadi. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Ozmo E. Rafael**, trgovac iz Zenice, gde je rođen 1916. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bio borac Rapskog bataljona, zatim u 2. bataljonu Banijskog odreda; referent saniteta brigade -Vasilije Gačeša-. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.
- Pai Jlonka**, učenica. Rođena 1928. u Sisku. U NOV od januara 1943. Bolničarka u 1. bataljonu 1. brigade 33. divizije.
- Palikaš A. Gisela**, domaćica iz Beograda. Rođena 1907. u Iluku. U NOV od novembra 1944. Bolničarka u Vojnoj bolnici u Beogradu.
- Papo Angelina**, frizerka iz Splita, gde je rođena 1922. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bolničarka u jedinicama 9. dalmatinske divizije.
- Papo M. Blanka**, učenica iz Splita, gde je rođena 1925. U NOV od septembra 1943. iz Splita. Bila borac u Mosorskem odredu, a kasnije bolničarka u Šibeničkom odredu i u Artillerijskoj brigadi 20. divizije. Demobilisana u činu st. vodnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Papo-Baković S. Dona-»Mika«, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1922. U NOV od 1941. Bolničarka u Kalinovačkom odredu; referent saniteta u 10. hercegovačkoj brigadi. Demobilisana u činu poručnika. Nositac »Partizanske spomenice 1941. g. i 4 vojna odlikovanja.

Papo-Binenfeld (Bienenfeld) Gina, Rodena 1924. u Sarajevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Repskom jevrejskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banjanske divizije. Nositac 3 vojna odlikovanja.

Papo M. Luka, učenica iz Sarajeva gde je rođena 1924. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim partizanskim jedinicama.

Papo Matilda, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1921. U NOV od luna 1944. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Papo S. Mira, učenica iz Sarajeva gde je rođena 1922. U NOV od septembra 1941. Bolničarka u Kalinovačkom odredu. U 1942. imala prekid u stažu, pa je 1943. ponovo stupila u NOV kao bolničarka u 29. diviziji.

Papo S. Regina, učenica iz Sarajeva. Rodena 1924. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u 1. bataljonu 2. brig. 7. banjanske divizije, zatim apotekarski pomoćnik u bolnici Vojnog područja IV/2.

Papo S. Renika, krojačica iz Sarajeva. Rodena 1919. U NOV od oktobra 1941. Bolničarka u Bircanskom i Majevičkom odredu, referent saniteta bataljona 6. Istočnobosanske prol. brigade. Nositac »Partizanske spomenice 1941. g. i 2 vojna odlikovanja.

Papo A. Rikica, domaćica iz Sarajeva. Rodena 1913. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka pri NO odboru Stajnici, zatim NO odboru Turjansko i Otočac, bolnici Vojne oblasti 4. korpusa.

Papo Roza, domaćica iz Sarajeva. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 7. banjanske divizije.

Papo J. Roza, radnica iz Sarajeva. Rodena 1914. Član PK SKOJ-a. U NOV od avgusta 1944. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Papo J. Tilda, tektstilna radnica iz Sarajeva. Rodena 1923. U NOV od avgusta 1944. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Papo Tonka, učenica iz Splita. Rodena 1923. U NOV od avgusta 1944. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Paškes E. Dora, učenica iz Splita. Rodena 1927. U NOV od marta 1944. Bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija), zatim politički komesar bolničke čete te bolnice i bolničke čete 8. korpusa.

Perera-Fertig L. Donkica-Dana, radnica iz Sarajeva. Rodena 1914. Član KPJ od 1940. U NOV od avgusta 1941. Bolničarka u Kalinovačkom odredu, a zatim u 10. hercegovačkoj brigadi. Poginula 1942. kod s. Prešenica (Hercegovina) pri napadu četnika na bolnicu.

Perera-Druker Regina, domaćica iz Splita. Rodena 1903. U NOV od septembra 1943. Referent saniteta 1. bataljona Mosorskog odreda, a zatim u 20. dalmatinskoj diviziji.

Perera D. Ruža, dipl. phil. Rodena 1908. u Vela Luci. U NOV od novembra 1942. Upravnik Dečjeg doma u Drvaru, ambulantne 9. dalmatinske divizije, kulturno-prosvjetni referent 35. vojvodanske divizije. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Perera J. Sipura, domaćica iz Bljeljine. Rodena 1912. U NOV od 1941. Bolničarka u bolnici u Šešovićima. Poginula 1943. kod Tuzle.

Pesah C. Isak, Rođen 1915. u Nišu. U NOV od februara 1945. Bolničar u bolničkoj četi puka za vezu JA.

Pijade D. Alisa, učenica iz Beograda. Rodena 1923. Po okupaciji Beograda prebjegla u Leskovac, gde je krajem 1941. stupila u Leskovacki odred. Po-

ginula kao bolničarka tog odreda decembra 1941. u borbi sa četnicima.

Pilinger Jozefina, domaćica iz Sl. Broda. Rodena 1917. U NOV od 1941. Bolničarka u raznim partijskim jedinicama u Slavoniji, a zatim u dečjim domovima. Nositac »Partizanske spomenice 1941. god. i 2 vojna odlikovanja.

Pinto S. Gonda, učenica iz Sarajeva. Rodena 1922. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u jedinicama 26. dalmatinske divizije.

Pinto S. Nela, učenica iz Sarajeva. Rodena 1927. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u jedinicama 14. slovenačke divizije, a kasnije radila u Okružnom komitetu u Garčinu. Poginula nesrećnim slučajem 26. 6. 1944. kod Garešnice.

Pisker L. Lili, radnica iz Zagreba. Rodena 1909. u Karlovcu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, pokretnoj bolnici 18. slovenačke divizije, a zatim apotekarski referent u bolnici u Ogulinu i u bolničkom centru u Karlovcu. Demobilisana u činu vodnika. Nositac 1 vojnog odlikovanja.

Pisker Lina, domaćica iz Zagreba. Stara 54 godine. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u pokretnoj bolnici 18. slovenačke divizije.

Pisker Vera, radnica iz Zagreba. Rodena 1912. u Karlovcu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u pokretnoj bolnici 18. slovenačke divizije. Nositac 1 vojnog odlikovanja.

Podreka A. Roza-Halina, učenica. Rodena 1923. u Redomsku (Poljska). Aprila 1944. pobegla iz nemackog logora i kod Jesenica stupila u NOV. Bila bolničarka u 1. bataljonu brigade »France Prešern«; jedinicama 31. divizije i 2. divizije Korpusa narodne odbrane. Nositac 1 vojnog odlikovanja.

Pokorni (Pokorny) E. Vera, učenica iz Olova, gde je rođena 1927. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 19. brigadi 27. divizije.

Polak (Pollak) Erna. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Dečjoj bolnici u Buzeti.

Polak (Pollak) Baruh Gracija, domaćica iz Bihaća. Stara 35 godina. U NOV od novembra 1942. Bolničarka u bolnici u Grmeču. Poginula marata 1943. na Grmeču u toku 4. neprijateljske ofanzive.

Polić A. Branko, učenik iz Zagreba, gde je rođen 1922. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničar u jedinicama 7. banjanske divizije.

Premru J. Sonja, službenica iz Splita. Rodena 1904. u Beogradu. U NOV od 1944. po izlasku iz talijanskog logora. Bolničarka u bolnici u Bariju (Italija).

Princ D. Estera, učenica iz Zagreba, gde je rođena 1924. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u Rapskom bataljonu; referent saniteta 4. brigade 6. ličke divizije. Posle rata ostala u JNA. Nositac 2 vojna odlikovanja.

Radić Vera, U NOV od 1943. Bila bolničarka. Nositac 1 vojnog odlikovanja.

Rajh (Reich) Rudi, učenik iz Virovitice, gde je rođen 1927. U NOV od 1941. Bio bolničar u 2. bataljonu Kalničkog odreda; referent saniteta 25. brodske brigade; politički komesar bataljona. Nositac »Partizanske spomenice 1941. g. i 4 vojna odlikovanja. Posle rata ostao u JNA. Penzionisan u činu potpukovnika.

Rajić R. Elza, učenica. Rodena 1922. u Prozoru. Član SKOJ-a pre rata. Od 1941. do januara 1944. bila u ustaškom logoru, kada je pobegla i stupila u NOV. Bolničarka u jedinicama 13. divizije.

Romanović J. Anica, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1924. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rab. U NOV od septembra 1943.

Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u brigadi »Tone Tomšić«. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Romano S. David, krojač iz Sarajeva, gde je rođen 1914. U NOV od avgusta 1944. Bio bolničar u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija). Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Romano Flora, domaćica iz Sarajeva, gde je rođena 1895. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u bolnici u Dubravi na Jeisu, a zatim u bolnici 8. korpusa.

Romano S. Rozika, učenica iz Travnika. Rodena 1925. u Zvorniku. Krajem 1941. odvedena od ustaša u logor Jasenovac, a zatim u logor St. Gradiška odakle je uspjela pobeći 1942. u Dubrovnik, gde je internirana u logor, a zatim odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u bolnicama na Baniji.

Rot (Roth) M. Olga, učenica. Rodena 1924. u Vlašnicama. U NOV od oktobra 1942. Bila bolničarka u 6. istočnoproleterskoj brigadi, bolnici 38. divizije, referent saniteta 2. brigade 3. divizije Korpusa narodne obrane. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Rozencvajg (Rosenzweig)-Justus Julijana, domaćica iz Rume. Rodena 1912. U NOV od 1943. Bila bolničarka u srpskim jedinicama. Poginula 1944. god.

Sak (Sack) Erna, učenica iz Sarajeva. Rodena 1922. Član SKOJ-a od 1941, a KPJ od 1942. U NOV od septembra 1941. Bolničarka u Romanijskom odredu, a zatim u 1. prol. brigadi. Umrla 1943. od pegavog tifusa u bolnici 1. prol. brigade.

Salcberger (Salzberger) Nada, učenica iz Osijeka. Rodena 1922. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u Jevrejskom rapskom bataljonu, a zatim u jedinicama 7. banijske divizije.

Salom Duška, domaćica. Rodena 1920. u Zvorniku. U NOV od avgusta 1943. Bolničarka u 16. vojvodanskoj brigadi. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Salom Erna, učenica. Rodena 1924. U NOV od septembra 1943. s Rabu. Bila bolničarka u slovenačkom bataljonu Rabske brigade, a zatim u brigadi »Tone Tomšić«. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Salom D. Ruta, domaćica iz Jajca, gde je rođena 1921. U NOV od jula 1941. Omladinski rukovodilac i bolničarka u »Pelagićevom bataljonu«, zatim u 2. proleterskoj brigadi i u bolnici 3. korpusa. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 2 vojna odlikovanja.

Salom D. Zlata, učenica iz Jajca, gde je rođena 1924. U NOV od jula 1941. Bolničarka u »Pelagićevom bataljonu«, a zatim u drugim jedinicama na dužnosti omladinskog rukovodilaca. Nosilac »Partizanske spomenice 1941. g.« i 2 vojna odlikovanja.

Samakovlija A. Blanka-Beba, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1924. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Dalmaciju odakle je odvedena u logor na Hvaru. Učestvovala u organizovanju odlaške Jevrejskih omladinačica iz tog logora u partizane. Njen rad su otkrili talijanski fašisti i uhapsili, a zatim odveli u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 7. banijske divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Samakovlija R. Maca, učenica. Rodena u Velikom Lišcu (Karlovac). U NOV od novembra 1942. Bila bolničarka u 13. proleterskoj brigadi, a zatim referent saniteta u Žumberačkom odredu i Žumberačkoj brigadi, te u bolnici 34. divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Sattler (Sattler) Marija, učenica iz Virovitice, gde je rođena 1930. U NOV od marta 1943. Bolničarka u jedinicama Virovitičke brigade.

Sekler V. Margita, domaćica iz Zagreba. Rodena 1889. u Budimpešti. U NOV od marta 1943. Bolničarka u bolnici 3. korpusa.

Singer E. Eva, učenica iz Dubrovnika. Rodena 1925. U NOV od juna 1942. Iz Splita. Bolničarka u Morskom odredu, a zatim u jedinicama 8. korpusa.

Singer V. Katica, domaćica iz Kikinde. Rodena 1910. u Podgoraču (Našice). U NOV od septembra 1943. s Raba. Bolničarka u pozadinskim bolnicama.

Svećenski Vera, student iz Osijeka, gde je rođena 1921. Po dolasku ustaša na vlast prebegla u Dalmaciju, odakle je internirana u logor na Rabu.

U NOV od septembra 1943. Bolničarka u jedinicama 7. banijske divizije (3. brigada).

Šajber (Scheibler) L. Emica-Smilja, učenica. Rodena 1925. u Gradini (Virovitica). U NOV od avgusta 1942. Bila bolničarka u Brodskoj brigadi. Godine 1943. zarobljena od ustaša, odvedena u logor, ali je uspjela pobeći i ponovo stupila u NOV.

Šenfeld (Schönfeld) Edita, učenica iz Tuzle, gde je rođena 1926. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u nekim drugim slovenačkim jedinicama.

Šenfeld (Schönfeld) Irena, učenica iz Tuzle, gde je rođena 1924. Po dolasku ustaša na vlast prebegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u slovenačkim bataljonima Rabske brigade, a zatim u 18. slovenačkoj brigadi u kojoj je bila sekretar SKOJ-a.

Seter Jelena, učenica. Rodena 1925. U NOV od novembra 1944. Bila bolničarka u bolničkoj bazi 12. korpusa.

Šlezinger (Schlesinger) M. Milena, učenica iz Zagreba. Rodena 1923. U NOV od novembra 1942. iz Pećigrada (Bosna), gde se sklonila po dolasku ustaša na vlast. Bila bolničarka u partizanskim bolnicama u zapadnoj Bosni, a zatim u Centralnoj bolnici VS. Poginula krajem maja 1943. na Sutjesci u toku 5. neprijateljske ofanzive.

Šlezinger (Schlesinger) H. Nada, učenica iz Zagreba. Rodena 1922. u Virju. U NOV od juna 1942. Bila bolničarka u bolnici broj 7 u s. Vukelići. Poginula u tom mestu 27. januara 1944. prilikom neprijateljskog bombardovanja bolnice.

Šmukler (Schmuckler) V. Izabela, student iz Osijeka, gde je rođena 1920. Po dolasku ustaša na vlast sklonila se s. Dobrohovac (Gradačac), odakle je marta 1943. stupila u NOV. Bila bolničarka u bolnici 11. divizije, a zatim u bolnici Posavsko-trebaškog vojnog područja.

Šmukler (Schmuckler) Julijana, domaćica iz Osijeka. Rodena 1895. Po dolasku ustaša na vlast sklonila se u s. Dobrohovac (Gradačac) odakle je marta 1943. stupila u NOV. Bila bolničarka u bolnici 11. korpusa, a zatim u bolnici Posavsko-trebaškog vojnog područja.

Šnajder (Schnieder) Rut, učenica iz Osijeka, gde je rođena 1925. Po dolasku ustaša na vlast sklonila se u s. Dobrohovac (Gradačac) odakle je marta 1943. stupila u NOV. Bila bolničarka u bolnici 11. korpusa, a zatim u bolnici Posavsko-trebaškog vojnog područja.

Šnajder (Schnieder) Andelka, domaćica, 24 godine. U NOV od 1943. Bila instrumentarka u hirurškoj ekipi 12. divizije.

Šnajder (Schnieder) I. Ljerka, učenica. Rodena 1923. u Crikvenici. U NOV od maja 1942. Bila bolničarka u hirurškoj ekipi 10. korpusa. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Šnelek (Schnelek)-Lulik Milica, domaćica. Stara 25 godina. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u hirurškoj ekipi 10. korpusa.

čarka, a zatim referent saniteta Karlovačke brigade.

Šneler (Schneler) A. Zorka, učenica iz Ogulina, gde je rođena 1923. U NOV od juna 1943. Bila bolničarka, a zatim referent saniteta bataljona 1. brigade 33. divizije.

Špicer (Spitzer) Ivan. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bio dezinfektor u bolnici 2. kordunaškog vojnog područja.

Špicer (Spitzer) M. Mirjam, učenica iz Osijeka, gde je rođena 1928. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle su je Talijani odveli u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 4. i 11. korpusa.

Špiro A. Roza, učenica iz Zagreba. Rodena 1923. u Radenskoj (Poljska). U NÖP od 1941. Godine 1943. neprijatelj je otkrio njen ilegalan rad i odveo ju je u logor u Manhajm, odakle je uspešno pobjeći u Jugoslaviju. U NOV stupila 1944. Bila bolničarka u Prešernovoj brigadi, a zatim u jedinicama 31. slovenačke divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Štajn (Stein) Vera, domaćica iz Sarajeva. Rodena 1904. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici broj 33. a zatim u bolnici Vojnog područja VI/2.

Štajner (Steiner) Mirjam, učenica. Rodena 1926. U NOV od oktobra 1944. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Štajner (Steiner) D. Miša, učenik iz Beograda. Roden 1921. Po okupaciji Beograda sklonio se u Split, odakle je prebačen na Korčulu. U NOV stupio februara 1943. Bio referent saniteta Glamočkog odreda, zatim Livanjskog odreda i 7. brigade 10. divizije. Demobilisan u činu zastavnika. Nosilac 2 vojnog odlikovanja.

Štajner (Steiner) D. Roza, domaćica. U NOV od 1943. Bila bolničarka u raznim partizanskim jedinicama. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Štajner-Šnetrepli (Steiner-Schnetréppel) Henči, domaćica iz Turbeta. Rodena 1911. u Sarajevu. U NOV od marta 1943. Iz Splita, gde je prebjegla po dolasku ustaša na vlast. Bila bolničarka u Srednjodalmatinском odredu, a zatim u zbegu »El-Sat« u Egiptu. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Štauer (Staller) Sofija, domaćica. 22 godine. U NOV od 1943. g. Bila bolničarka u jedinicama 13 divizije. Godine 1944. teško ranjena u borbi s neprijateljem, zarobljena i ubijena.

Štambuk Esterka, učenica iz Splita. Rodena 1924. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u Mosorskom odredu, a zatim u drugim dalmatinskim jedinicama.

Štern (Stern) Dragan, učenik iz Zagreba. Roden 1930. Po dolasku ustaša na vlast prebjegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odveden u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolnici 6. korpusa.

Štern (Stern) Gizela, domaćica iz Zagreba. Rodena 1905. Po dolasku ustaša na vlast prebjegao na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je odvedena u logor na Rab. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u bolnici 6. korpusa.

Švabenic (Schwabenitz) L. Berta, domaćica iz Dubravca (V. Gorica), gde je rođena 1919. U NOV od 1942. Bolničarka u bolnici na Petrovoj Gori. Nosilac 2 vojne odlikovanja.

Švabenic (Schwabenitz) Jeika, službenik iz Zagreba I stud. ekonom. Rodena 1919. u Osijeku. Naprednom pokretu pristupila 1935. Član KPJ. Po dolasku ustaša na vlast prebjegao u Sarajevo, gde se uključila u ilegalni rad. Njen rad su otkrile ustaše i nju uhapsile, ali su njeni drugovi uspešni

da je izvuku iz zatvora. U NOV od septembra 1941. Bila bolničarka u Romanjskom odredu; referent saniteta u 6. istočnobosanskoj pro. brigadi, zatim u bolnici u Šekovićima. Godine 1942. poginula pri napadu četnika na bolnicu.

Švabenic (Schwabenitz) Vera, službenik iz Osijeka. U NOV od juna 1942. Bolničarka u bolnici u Brežnici; higijeničar 1. brigade 13. divizije; instrumentarka u hirurškoj ekipi 13. divizije. Demobilisana u činu potporučnika. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Švarc (Schwartz) D. Blanka, domaćica. Rodena 1920. u Zvorniku. U NOV od septembra 1943. Bolničarka u 4. brigadi 13. divizije, a zatim u Sanitetskom odseku 35. divizije. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Švarc (Schwartz) Danica, domaćica. Rodena 1917. u Rajčićima. U NOV od septembra 1943. Referent saniteta 2. bataljona 17. udarne brigade 28. divizije.

Švarc (Schwartz) Gerda, službenik iz Osijeka, gde je rođena 1917. U NOV od 1941. Bila bolničarka i borac u Slavonskom partizanskom odredu. Poginula u drugoj polovini 1941. g. kod s. Trpinja u borbi s ustašama.

Švarc (Schwartz) Lea, učenica. Rodena 1924. u Branjevu. U NOV od septembra 1943. s Raba. Bila na sledećim dužnostima: administrator u Sanitetskom odseku 6. divizije; Instrumentarka u hirurškoj ekipi 1. divizije; politički komesar te ekipa. Demobilisana u činu zastavnika. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Švarc (Schwartz) Ljubica, učenica. Rodena 1925. u Gackom. U NOV od 1943. Bolničarka u 3. bataljonus 13. brigade 10. divizije.

Švarcenberg (Schwartzenberg) Sonja, učenica iz Daruvara. Rodena 1926. U NOV od 1942. Bolničarka u Daruvarskom odredu.

Tadić I. Salisa, domaćica u Beogradu. Rodena 1916. u Sofiji. U NOV od septembra 1944. Bolničarka u bolničkoj bazi 12. korpusa.

Tajfer Marica. U NOV od septembra 1943. Bolničarka, a zatim referent saniteta 2. bataljona 13. proleterske brigade. Poginula 6. maja 1945. u s. Vrbovci kod Zagreba.

Tausig (Taussig) Marija, domaćica u Zagrebu. Stara 29 godina. Rodena u Češkoj. Po dolasku ustaša na vlast prebjegla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle je internirana od Talijana u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u bolnici u Šumaricama, gde su je zarobili Nemci 1944. godine i odveli u logor u Nečmačku, odakle se vratila posle rata u Jugoslaviju.

Teljban Lj. Lina, učenica. Rodena 1922. u Kuzminu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim sanitetskim dužnostima: referent saniteta bataljona 6. vojvodanske brigade; referent saniteta 6. vojvodanske brigade; referent saniteta 1. brigade Korpusa narodne odbrane. Nosilac 2 vojna odlikovanja.

Terek Kajka, domaćica. Rodena u Višnjićevu. Stara 22 godine. U NOV od 1943. Bila bolničarka u raznim partizanskim jedinicama. Poginula 1944. godine u Bosni.

Tolentino R. Flora, učenica u Sarajevu, gde je rođena 1922. Po kapitulaciji Italije prebjegao na teritoriju Dalmacije, odakle je odvedena u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila na sledećim dužnostima: bolničarka u slovenačkoj Rabskoj brigadi; bolničarka u slovenačkoj »Šerčerjevoj« brigadi i u Slovenskočkalostarskom odredu; na radu u Agitpropu Oblasnog komiteta KPH za Buzet. U ratu je tri puta ranjavana. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Tolentino S. Rozina, učenica. Rođena 1924. u Trstu. U NOV od marta 1943. Bolničarka u 5. bataljonu 11. brigade 26. dalmatinske divizije.

Tolnauer-Pik R. Đurđa, domaćica u Zagrebu. Rođena 1904. u Sušinu (Đurđenovac). Po dolasku ustaša na vlast prebogla u Split. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 26. dalmatinske divizije, a zatim u zbegu El Šat.

Ungar M. Irena, domaćica iz Zagreba. Rođena 1913. u Budimpešti. Po dolasku ustaša na vlast prebogla na teritoriju Hrvatskog primorja, odakle su je Talijani internirali u logor na Rabu. U NOV od septembra 1943. Bila bolničarka u jedinicama 7. banjanske divizije.

Urlich (Uhrlich) Nada, učenica. Stara 19 godina. U NOV od 1941. Do maja 1942. bila bolničarka u Igmanskoj partizanskoj bolnici u Foči, a u toku 3. neprijateljske ofanzive gubi joj se trag.

Vajler (Weiler) N. Dobrila, učenica. Rođena 1922. u Šibeniku. U NOV od juna 1943. iz Šibenika. Bila bolničarka u 3. bataljonu 3. dalmatinske brigade; u 3. bataljonu 1. proleterske brigade i referent saniteta u tom bataljonu. Nosilac 1 vojnog odlikovanja.

Vajndorfer (Weindorfer) Anka, domaćica. U NOV od 1943. Bila bolničarka u Kosmajskom partizanskom odredu. Poginula u borbi sa četnicima avgusta 1944. kod s. Vodnje u Srbiji.

Vajner (Weiner) S. Lenka, domaćica. Rođena 1917. u Bajmoku. U NOV od januara 1945. Bila laporant u partizanskoj bolnici u Tarantu (Italija) gde je pobegla po kapitulaciji Jugoslavije.

Vajnert (Weinert) Anica, učenica. Rođena 1926. Po kapitulaciji Jugoslavije prebogla u Italiju, odakle je 1944. stupila u NOV. Bila bolničarka u partizanskoj bolnici u Grumu (Italija).

Vajs (Weiss) Dana, učenica. Rođena 1922. u Prijedoru. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bila bolničarka u Kalničkom odredu i u bolnici 10. korpusa; na radu u Agitpropu 4. korpusa.

Vajs (Weiss) Margita, domaćica iz Zagreba. Rođena 1903. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici 4. korpusa broj IV-2A.

Vajs (Weiss) Vlatka, učenica. Rođena 1922. u Daruvaru. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u Prihvratnoj stanici 7. banjanske divizije, a

zatim higijeničar u 7. brigadi te divizije. Posle rata ostala u JNA. Demobilisana u činu kapteta. Nosilac 3 vojna odlikovanja.

Vajs-Špicer J. Zlata, domaćica iz Zagreba gde je rođena 1901. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici na Banjili, a zatim u bolnici u Bariju.

Vajs (Weiss) Zora, domaćica iz Dakova. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u bolnici 7. banjanske divizije.

Veber (Weber) I. Anka, učenica iz Zagreba. Rođena 1926. U NOV od jula 1942. Bolničarka u Slavonskom partizanskom odredu, a zatim u 6. proleterskoj brigadi.

Veres F. Marija, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1916. U NOV od avgusta 1943. Bolničarka u bolnici 6. korpusa broj 2-E.

Viler H. Edit, učenica. Rođena 1927. u Moravskoj Ostravi (Češka). U NOV od aprila 1944. Bolničarka u jedinicama 9. dalmatinske divizije.

Vizler (Wiesler) Mira, student iz Tuzle. Rođena 1920. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u jedinicama 33. slovenačke divizije.

Vizler (Wiesler) Zlata, student iz Tuzle. Rođena 1921. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Bolničarka u »Šercerjevo« brigadi, a zatim radila u Okružnom komitetu KP Hrvatske za Gorski kotar.

Vol (Wohl) Marija, domaćica iz Zagreba. Rođena 1920. U NOV od septembra 1944. Bolničarka u Decjem domu u Italiji.

Zdunić S. Jozefina, učenica iz Sarajeva, gde je rođena 1926. U NOV od aprila 1943. Bolničarka u zagorskim partizanskim jedinicama.

Zon (Sohn) A. Nada-Zina, domaćica iz Sarajeva. Rođena 1898. u Gračanici. U NOV od aprila 1943. iz Splita. Bolničarka u Mosorskem odredu, i bolnici 8. korpusa, a zatim referent saniteta bataljona u 1. prol. diviziji.

Zvicer (Zwitzer) S. Anka, učenica. Rođena 1925. u Gračanici. U NOV od avgusta 1943. Referent saniteta bataljona 6. istočnobosanske prole. brigade, referent saniteta 15. majevičke brigade, a zatim 16. muslimanske brigade.

Zupunski G. Matilda, učenica iz Beograda. Rođena 1926. U NOV od decembra 1944. Bolničarka sanitetskog voza broj 5.

VETERINARSKI BOLNIČARI

Koen David, trgovac iz Sarajeva. Rođen 1885. U NOV od septembra 1943. sa Raba. Veterinarski bolničar u Veterinarskoj ambulanti 7. banjanske divizije. Poginuo 1944. kod Brinja prilikom napada ustaša na ambulantu.

Levi T. Jozef, službenik iz Banja Luke. U NOV od septembra 1944. Veterinarski bolničar u jedinicama 5. korpusa.

SPISAK ZDRAVSTVENIH RADNIKA ČIJA JE SUDBINA NEPOZNATA

LEKARI

Alkalaj dr Nisim, dipl. 1940. g. u Beogradu
Altarac R. dr Klara, dipl. 1939. g. u Beogradu
Baruh L. dr Estora, dipl. 1935. g. u Beogradu
Frolić dr Franjo, dipl. 1926. g.
Gesner dr Olga, dipl. 1925. g. u Zagrebu
Fišer-Kon dr Regina, dipl. 1908. g.

Gros dr Viktor, dipl. 1933. g. u Beogradu
Klajn dr Andrija, dipl. 1941. g. u Beogradu
Klajn A. dr Ilize, dipl. 1936. g. u Beogradu
Rajnmund dr Albert, lekar u Gložnju
Rozner dr Ljubica, dipl. 1929. g.
Silberberg dr Geza, dipl. 1927. g.

Singer dr Lavoslav, dipl. 1913. g.
Šefer dr Matija, dipl. 1925. g.
Štajn dr Martin, lekar u Silbašu

Štajner dr Mihajlo, lekar u Bukiću
Štajman dr Fridrih, lekar u Čibu
Švarc F. dr Ljudevit, dipl. 1933. g. u Beogradu

FARMACEUTI

Ajsnec mr Pavao, dipl. 1927. g.
Bernauer mr Elza, dipl. 1935. g.
Brajer mr Miroslav, apot. saradnik iz Zagreba
Fajn mr Ela, dipl. 1940. g.
Flajšer mr Ruža, dipl. 1933. g.
Grafić mr Stjepan, dipl. 1910. g.
Grošman mr Olga, dipl. 1933. g.
Hofman mr Antun, apotek. saradnik iz Varaždina
Hofman mr Kornelija, dipl. 1932. g.
Kaufman mr Borislka, apotek. saradnik iz Beograda
Kon mr Albert, dipl. 1915. g.

Manhajm mr Vilmoš, dipl. 1923. g.
Miler mr Klara, dipl. 1936. g.
Rozenberg mr Helena, dipl. 1927. g.
Šik-Bordoš mr Judit, dipl. 1939. g.
Švarc mr Imre, dipl. 1926. g.
Švarc mr Josip, dipl. 1911. g.
Švarc mr Melanija, dipl. 1937. g.
Templi mr Rudolf, dipl. 1911. g.
Vajnberger mr Dragutin, dipl. 1938. g.
Vajs mr Melita, dipl. 1930. g., apotekarski saradnik
u Beogradu

STUDENTI MEDICINE

Anau J. Edo, rodom iz Zrenjanina
Baron V. Dežider, rodom iz Starog Bela
Bauer N. Vladimir, rodom iz Betleja
Brajer H. Žuzana, rodom iz Klarije
Fišer D. Edita, rodom iz Arade
Fleš M. Verona, rodom iz Apatina
Fuks A. Mira, rodom iz Beča

Hafner B. Bela, rodom iz N. Bečeja
Levi I. Pepo, rodom iz Soluna
Polak D. Vilim, rodom iz V. Kikinde
Rozenberg Šmul-Jakov, rodom iz Poljske
Vajs Isa, rodom iz Pančura
Varga I. Bela, rodom iz Sečnja

STUDENTI FARMACIJE

Klajn K. Hilda, rodom iz Pančeva
Ruso I. Regina, rodom iz Beograda
Špeg I. Hilda, rodom iz Sarajeva

Vidrih J. Veronika, rodom iz Temerina
Vig E. Vera, rodom iz B. Topole

REGISTAR LIČNIH IMENA

Abeatar-Beataro Samuel, 85
 Abelsberg dr Pavle, 176
 Abinun mr Avram, 161
 Abinun Branko, 206
 Abinun A. Klara-Lela, 207
 Abinun Markus, 134, 199
 Abinun M. Mirko, 203
 Abinun Moša, 78
 Abinun J. Roza, 207
 Abraham (feležer), 89
 Abraham Hebreus, 85
 Abraham Rebeka, 173
 Abramović I. Ignac, 207
 Abramović I. Ignac, 207
 Abramović I. Jozefina, 207
 Abravanel N. dr Haim, 176
 Abravanel Nisim, 170
 Abravanel H. Nisim, 207
 Abravanel H. Rena, 207
 Achsen Gina — v. Ahsen Gina
 Acel dr Ernest, 149
 Ackermann M. dr Radoslav — v.
 Akerman M. dr Radoslav
 Ackermann mr Djuro — v.
 Akerman mr Djuro
 Ackermann-Krajanski A. Eva — v.
 Akerman-Krajanski A. Eva
 Adanja mr Isak, 161
 Adanja Rejna, 173
 Adanja dr Solomon, 176
 Adler S. dr Antal, 149
 Adler dr Antun, 149
 Adler Ljerka, 207
 Adler K. Oto, 170
 Adler dr Uri, 149
 Adler Zora, 170
 Ahsen Gina, 207
 Ajbenšić dr Ilona, 149
 Ajhorn Steva, 207
 Ajner mr Pavao, 221
 Ajzenštajn S. Elza, 207
 Ajzenštajn M. Mila, 207
 Ajzenštajn M. mr Milan, 193
 Ajzenštajn Pinkas (veter.), 85
 Ajzenšteter dr David, 149
 Ajzenšteter dr Vlatko, 176
 Ajzler Imre, 168
 Akerman mr Djuro, 193
 Akerman-Krajanski A. Eva, 203
 Akerman M. dr Radoslav, 176
 Aladašon Eliezer, 174
 Albahari Ankica, 207
 Albahari Avram, 174
 Albahari mr Avram-Aca, 161

Albahari I. Berta-Lela, 207
 Albahari Buna, 174
 Albahari Cila-Simha, 103, 134, 135, 199
 Albahari I. Ela, 208
 Albahari D. Judita, 208
 Albahari I. Lela, 208
 Albahari D. Rahela, 138, 208
 Albahari mr Rahela 98, 102, 103, 126, 193
 Albahari Sari, 208
 Albala dr David, 81
 Albala G. dr Laza, 149
 Albala Moric, 168
 Aleksandar dr Mavro, 83
 Alfandari Isak-Alfo, 97, 103, 134, 199
 Alfandari dr Isak, 97, 100, 103, 128, 176
 Alfandari dr Isak, 176
 Alfandari A. dr Jaša, 110, 149
 Alfandari Melanija, 174
 Alfandari Njezil, 174
 Alfandari I. Paul, 168
 Alfandari Sali, 174
 Alhalel Leon (veter.), 165
 Alhalel dr Nisim, 149
 Alkalaj Beba, 208
 Alkalaj M. Beba, 208
 Alkalaj Flora, 208
 Alkalaj R. Gilda, 208
 Alkalaj mr Hajnrih, 161
 Alkalaj mr Isak, 161
 Alkalaj A. Isidor, 206
 Alkalaj Mario, 193
 Alkalaj Matilda, 174
 Alkalaj M. Mordo, 174
 Alkalaj A. dr Moša-Bukua, 81, 149
 Alkalaj dr Nisim, 220
 Alkalaj Olga, 123
 Alkalaj Sarina, 174
 Alkalaj Sida, 207
 Alkalaj dr Solomon, 81
 Almožilino Djintil, 174
 Almožilino N. Haim-Guta, 121, 208
 Almožilino Josif-Alma, 199
 Almožilino A. mr Moša, 161
 Almožilino mr Nisim, 81, 133, 193
 Almožilino Rea, 103, 135, 204
 Almožilino-Vig Tereza, 138, 208
 Almuli dr Žarko, 178
 Alprunc Ivan Krstitelj, 82
 Altarac L. Albert, 199
 Altarac Beba, 208
 Altarac-Atlas Blanka, 208
 Altarac Flora, 208
 Altarac S. Flora, 208
 Altarac Hanika-Vuja, 138, 208

- Altarac mr Isak-Žak, 193
 Altarac R. Izahar, 206
 Altarac Jakov (veter.), 165
 Altarac K. dr Jakov, 176
 Altarac S. Jakov, 170
 Altarac-Abinun Judita, 204
 Altarac Kalmi-Kalamiko, 7
 Altarac R. dr Klara, 220
 Altarac J. Matilda, 138, 208
 Altarac Mirta, 168
 Altarac mr Mordehaj, 161
 Altarac Moric, 173
 Altarac I. Moric, 208
 Altarac Paula, 208
 Altarac Pepi, 198
 Altarac I. Samuel (veter.), 133, 196
 Altarac Spomenka, 208
 Altarac Zora, 208
 Altarac I. Žak, 208
 Altaras L. dr Jakov, 176
 Altaras-Sekler O. Perla, 208
 Altaras L. dr Silvio, 116, 176
 Altman dr Edmund, 149
 Altmann dr Edmund — v. Altman dr Edmund
 Altstätter dr Žiga — v. Altstätter dr Žiga
 Altšteter dr Žiga, 83
 Amar M. dr Avram, 149
 Amodaj dr Samuil, 176
 Anaf J. Jelica, 138, 208
 Anaf Josif, 170
 Anaf dr Marko, 97, 103, 176
 Anaf Solomon, 97, 103, 121, 126, 134, 199
 Anau J. Edo, 221
 Andrasfy dr Laslo — v. Andraši dr Laslo
 Andraši dr Laslo, 176
 Andjelo Mika, 168
 Antal Benji, 97, 103, 173
 Arminski dr Makso, 149
 Arminski M. dr Vladimir, 176
 Aronović Rašela, 170
 Arueti A. dr Maksim, 149
 Ast-Kun mr Vera, 161
 Ašer mr Ašer, 193
 Atias Albert, 77
 Atias dr Albert, 176
 Atias D. Albert (veter.), 99, 100, 102, 103, 133, 196
 Atias Avram, 77
 Atias M. Berta-Danica, 208
 Atias Isak, 77
 Atias Jozef, 208
 Atias Klara, 208
 Atias A. Luna, 208
 Atias dr Moric-Branko, 177
 Atias E. Moric, 172
 Atias M. Rita, 208
 Atias Samuel, 77
 Atias Sara, 208
 Atias-Herlinger C. Sarina, 209
 Atlas A. Đorđe, 199
 Atlas dr Jovan, 103, 149
 Auspitz M. dr Branko — vidl
 Aušpic M. dr Branko
 Auspitz Ernest — v. Aušpic Ernest
 Auspitz dr Marija — v. Aušpic dr Marija
 Auspitz dr Rudolf — v. Aušpic dr Rudolf
 Auspitz dr Stevan — v. Aušpic dr Stevan
 Aušpic M. dr Branko, 149
 Aušpic Ernest, 168
 Aušpic dr Marija, 149
 Aušpic dr Rudolf, 149
 Aušpic dr Stevan, 149
 Avramović Ašer, 168
 Avramović mr Ela, 161
 Avramović dr Hajim, 149
 Avramović A. mr Rafailo, 161
 Azriel Samuel, 79
 Azriel dr Solomon, 110, 149
 Azriel Šari, 170
 Badel Marija, 204
 Bader K. dr Artur, 177
 Bader Valerija, 209
 Bahar Jakov, 199
 Balasz dr Ignat — v. Balaš dr Ignat
 Balaš dr Ignat, 149
 Balaša mr Ruža, 161
 Balind Dezider (veter.), 165
 Balint dr Leopold, 149
 Balint dr Rozika, 149
 Balog Andrija, 170
 Balog Ljubica, 209
 Band dr Aleksandar, 149
 Band A. Milan, 170
 Band I. Pavle, 170
 Banjai dr Bertalan, 90
 Barany Geza — v. Baranji Geza
 Barany S. Pavle — v. Baranji S. Pavle
 Baranji Geza (veter.), 165
 Baranji S. Pavle, 209
 Barmaper dr Herman, 177
 Barmaper Maja, 209
 Baron Dezider, 221
 Baruh Ašer, 168
 Baruh dr Ašer, 149
 Baruh Blanka, 209
 Baruh E. Blanka, 209
 Baruh dr David, 177
 Baruh-Balc Ela, 209
 Baruh- Erna-Seka, 209
 Baruh L. dr Estera, 220
 Baruh Heja, 209
 Baruh Kalman, 168
 Baruh S. Lela, 209

- Baruh dr Morig, 149
 Baruh dr Moša, 93
 Baruh Rašela-Šela, 95, 123
 Baruh-Pesai Rifka, 205
 Baruh dr Samuel, 149
 Baruh dr Samuel-Kiši, 177
 Baruhović Manuel, 204
 Baš Ana Marija, 206
 Bauer Aleksandar (veter.), 165
 Bauer mr Dragica, 161
 Bauer mr Kornel-Kolja, 193
 Bauer dr Marko, 150
 Bauer dr Rikard, 177
 Bauer Robert (veter.), 84, 165
 Bauer-Cindrić Vera, 209
 Bauer N. Vladimir, 221
 Bauer dr Žiga, 88
 Baum dr Isidor, 87
 Baum H. dr Vilko, 177
 Beck dr Teodor — v. Bek dr Teodor
 Becker-Engl Erna — v. Beker-Engl Erna
 Becker mr Sigmund — v. Beker mr Sigmund
 Bejakov Žak, 175
 Bek dr Teodor, 150
 Beker-Engl Erna, 209
 Beker mr Sigmund, 161
 Belić-Sporčić mr Dragica, 194
 Belin dr Deže, 150
 Belin Herta, 209
 Belošević M. Bojana, 209
 Belošević-Valder Marija, 209
 Bem Lili, 123
 Bem dr Lili, 103, 150
 Benau dr Drago, 150
 Benedek dr Mirko-Imre, 90, 150
 Benedik J. Erna, 209
 Benedik Jela, 209
 Benedik J. Vilma, 209
 Benihaker Šarika, 209
 Benvenisti (lekar Slavuš paše), 86
 Benvenisti S. dr Avram, 177
 Benvenisti Liza, 138, 209
 Benvenisti R. Luna, 209
 Benvenisti Sima, 95
 Benvenisti Zora, 209
 Ber dr Stevan, 177
 Beraha dr Bora, 81, 150
 Beraha H. Isak, 174
 Beraha Jakov, 170
 Bergel mr Eugen — v. Bergl mr Eugen
 Bergl Julije — v. Bergl Julije
 Berger dr Franjo, 103, 125, 177
 Berger dr Matija, 150
 Berger dr Mirko, 150
 Berger J. dr Pavle, 150
 Berger Regina, 199
 Berger-Komloš Šaćika, 209
 Berger Z. Viktor, 170
 Berger dr Vladimir, 177
 Bergl mr Eugen, 161
 Bergl Julije, 199
 Berglas dr Bernard, 150
 Bergman J. dr Berta, 177
 Bergman dr Hinko, 177
 Bergman-Krčmar mr Lujza, 194
 Bergmann J. dr Berta — v. Bergman J. dr Berta
 Bergmann dr Hinko — v. Bergman dr Hinko
 Bergmann-Krčmar dr Lujza — v. Bergman-Krčmar
 dr Lujza
 Berke Ernest, 199
 Berkeš dr et mr Ivan, 194
 Bernard Steva, 170
 Bernauer mr Elza, 221
 Bernhaut I. Andre, 209
 Bernhaut I. Edmond, 209
 Bernhaut dr Isidor, 177
 Betelhajm dr Izolda, 150
 Betelhajm dr Stjepan, 177
 Betone Juda de, 76
 Bettelheim dr Izolda — v. Betelhajm dr Izolda
 Bettelheim dr Stjepan — v. Betelhajm dr Stjepan
 Bichler Elza — v. Bihler Elza
 Bichler-Levi Frida — v. Bihler-Levi Frida
 Bichler M. Ivo — v. Bihler M. Ivo
 Bichler dr Julije — v. Bihler dr Julije
 Bichler dr Vilko — v. Bihler dr Vilko
 Bichler T. Zorica — v. Bihler T. Zorica
 Bien Ignac (veter.), 84, 133, 197
 Bienenfeld mr Jaša — v. Finenfeld mr Jaša
 Bienenfeld-Rechnitzer Z. Olga — v. Binenfeld-
 -Rechnicer Z. Olga
 Bienenfeld dr Rudolf — v. Binenfeld dr Rudolf
 Bienenfeld Valerija — v. Binenfeld Valerija
 Bienenfeld J. Zlatko — v. Binenfeld J. Zlatko
 Bier dr Fela — v. Bir dr Fela
 Bihari B. dr Stevan, 150
 Bihler Elza, 209
 Bihler-Levi Frida, 137, 209
 Bihler M. Ivo, 209
 Bihler dr Julije, 150
 Bihler Vilko, 99, 103
 Bihler T. Zorica, 209
 Bijelić dr Samuilo, 150
 Binenfeld mr Jaša, 194
 Binenfeld-Rechnicer T. Olga, 206
 Binenfeld dr Rudolf, 132, 177
 Binenfeld Valerija, 209
 Binenfeld J. Zlatko, 204
 Bir dr Fela, 150
 Bišić dr Franjo, 177
 Bišćki Antonija, 209
 Biti Jakov, 204
 Bivas H. dr Josip, 178
 Blajer Đorđe, 102, 103, 121, 128, 134, 198

- Blam L. Ervin, 172
 Blam Oto, 97, 103, 121, 123, 127, 135, 205
 Blat Oskar, 168
 Blatt Oskar — v. Blat Oskar
 Blau S. dr Anton, 178
 Blau dr Dordé, 150
 Blau mr Eugen, 161
 Blau Jelena, 198
 Blau-Francetić dr Ruža, 103, 121, 125, 178
 Blivajs Aleksandar, 199
 Blivajs-Belin E. dr Bruno, 150
 Bliweiss Aleksandar — v. Blivajs Aleksandar
 Bljeweiss-Belin E. dr Bruno —.
 Blivajs-Belin E. dr Bruno
 Bloch Djura — v. Bloh Djura
 Bloh Djura, 171
 Blum dr Aleksandar, 150
 Bobetko-Goldman Jelena, 210
 Bodnar dr Ladislav, 150
 Bodni mr Adolf, 161
 Böhm Lili — v. Bem Lili
 Böhm dr Lili — v. Bem dr Lili
 Bohor Salomon, 76
 Bokor dr Arpad, 150
 Bokor A. Ladislav, 97, 103, 123, 126, 199
 Bokor dr Mirko, 150
 Bondi Valter, 171
 Boroš-Šulman dr Jolanda, 150
 Borovic Ivan, 199
 Borowics Ivan — v. Borovic Ivan
 Bošak dr Aleksandar, 150
 Bošković Magda, 95
 Bošković D. Maja, 210
 Brajer A. Alfons, 168
 Brajer mr Filip, 161
 Brajer H. dr Karlo, 178
 Brajer mr Miroslav, 221
 Brajer H. Žužana, 221
 Brajković Edgard, 199
 Brajković-Polak mr Greta, 194
 Brajković-Brajer mr Vladimir, 194
 Bramer mr Alfred, 194
 Bramer mr Ernest, 194
 Bramer mr Hans, 194
 Bramer mr Robert, 89
 Brammer mr Alfred — v. Bramer Alfred
 Brammer mr Ernest — v. Bramer mr Ernest
 Brammer mr Hans — v. Bramer mr Hans
 Brammer mr Robert — v. Bramer mr Robert
 Brandajs mr Karlo, 161
 Brandeis mr Karlo — v. Brandajs mr Karlo
 Brandris dr Kalman, 150
 Braun-Imre dr Cecilia, 178
 Braun dr Ferdo, 150
 Braun Ignjat (veter.), 165
 Braun dr Mirko, 178
 Braun Olga, 123
 Brauner H. Djuro, 171
 Breslau Helena, 210
 Breslauer Albert, 205
 Breslauer R. Helena, 210
 Breslauer dr Jakov, 83
 Breslauer R. Mirjam, 210
 Brill dr Bernard, 80
 Brill dr Hinko, 84
 Brill dr Simon, 150
 Brill dr Žiga, 84, 133, 197
 Broner Debora, 210
 Broner J. Jozefina, 210
 Bruck Karlo — v. Bruk Karlo
 Brucker dr Oskar — v. Bruker dr Oskar
 Bruckner mr Feliks — v. Brukner mr Feliks
 Bruk Karlo, 168
 Bruker dr Oskar, 150
 Brukner mr Feliks, 161
 Brüll dr Bernard — v. Brill dr Bernard
 Brüll dr Hinko — v. Brill dr Hinko
 Brüll dr Simon — v. Brill dr Simon
 Brüll dr Žiga — v. Brill dr Žiga
 Brumer dr Ladislav, 150
 Brummer dr Ladislav — v. Brumer dr Ladislav
 Buchhalter Maks — v. Buhalter Maks
 Buchwald dr Dragutin — v. Buhvald dr Dragutin
 Bučar Estera, 210
 Buhalter Maks, 168
 Buhvald dr Dragutin, 150
 Bukiš Solomon, 171
 Cabiglius-Kabiljo Leo, 85
 Cajsel dr Jovan, 150
 Cajaler dr Ferdinand, 87
 Calec I. mr Leo, 161
 Calec mr Rozalija, 161
 Caper dr Leopold, 89
 Carin-Kajzer N. Mira, 98, 199
 Cauderer dr Bernhard, 87
 Centner M. dr Pavao, 178
 Cević Moša, 210
 Cibah Erika, 175
 Cindorf Izidor, 168
 Copf dr Eugen, 178
 Crnulović Kornelije, 168
 Cvajgental Artur, 168
 Cvajgental Edita, 210
 Cvajgental Viola, 210
 Čačkez dr Munča, 194
 Časar dr Viktor, 150
 Čelebi S. Jakov, 206
 Čelebonović Z. dr Moša, 150
 Čelebonović-Naftali Z. dr Sofija, 150
 Čerin-Levi D. Lili, 210
 Čerkovski Sonja, 210

- Dajč dr Aleksandar, 150
 Dajč dr Edo, 178
 Dajč dr Josip, 178
 Dajč dr Julije, 178
 Dajč Leopold-Daja, 97, 103, 200
 Dajč K. dr Leopold, 151
 Dajč dr Miroslav, 97, 100, 103, 178
 Dajč J. dr Samuel, 112, 178
 Dajč Suzana, 210
 Daniti Brankica, 137, 210
 Daniti J. Hana, 210
 Daniti Lalika, 210
 Daniti Muša, 210
 Daniti S. Sara, 210
 Daniti Zora, 210
 Danon mr Blanka, 161
 Danon A. Blanka, 210
 Danon-Danić Ela, 210
 Danon M. Ela, 210
 Danon Erna, 210
 Danon Z. Erna, 210
 Danon J. dr Isak, 151
 Danon Lalika, 210
 Danon mr Moric, 161
 Danon M. Rahela, 210
 Danon M. Sarina, 210
 Danon M. Sida, 200
 Darari Josip, 92
 Darvasz dr Imre — v. Darvaš dr Imre
 Darvaš dr Imre, 151
 Davič Edi, 95
 Davič Haim, 76
 Davič Rena, 76
 Davič Sultana, 175
 David dr Frederik, 178
 Davidović Filip (veter.), 100, 165
 Davidović N. Raka, 173
 Deak dr Andrija, 178
 Deči mr Ervin, 194
 Deči mr Stjepan, 194
 Dedić Vladimir, 121
 Delić M. dr Miroslav, 178
 Demajo Berta, 175
 Demajo M. Bosiljka, 210
 Demajo Debora, 175
 Demajo J. Estera, 210
 Dembic dr Aleksandar, 90, 151
 Dembic dr Andrija, 178
 Dembic dr Kelemen, 151
 Dembic dr Marko, 151
 Demeter dr Mikša, 151
 Deneberg dr Stevan, 151
 Deneš dr Dezider, 151
 Denneberg dr Stevan — v. Deneberg dr Stevan
 Derenčin-Ajhorn mr Selma, 194
 Derma Evica, 210
 Desić Ervin, 198
 Deutsch dr Aleksandar — v. Dajč dr Aleksandar
 Deutsch dr Edo — v. Dajč dr Edo
 Deutsch dr Josip — v. Dajč dr Josip
 Deutsch dr Julije — v. Dajč dr Julije
 Deutsch Leopold — v. Dajč Leopold
 Deutsch K. dr Leopold — v. Dajč K. dr Leopold
 Deutsch dr Miroslav — v. Dajč dr Miroslav
 Deustch J. dr Samuel — v. Dajč J. dr Samuel
 Deutsch Suzana — v. Dajč Suzana
 Deszö J. dr Juraj — v. Deže J. dr Juraj
 Deže J. dr Juraj, 178
 Dicker-Perera D. Regina — v. Diker-Perera D. Regina
 Dijamant Greta, 100
 Dijamant Vilhelm (veter.), 81
 Dijamant Žanka, 210
 Diker-Perera D. Regina, 210
 Ditrichstein dr Franjo — v. Ditrihštajn dr Franjo
 Ditrihštajn dr Franjo, 110
 Dolinšeg-Sego dr Tea, 151
 Drucker Hugo — v. Druker Hugo
 Druker Hugo, 198
 Dulić M. Andrija, 210
 Dulić M. Julije, 210
 Dulić-Dajč dr Miroslav, 178
 Dulić Vera, 211
 Dulić I. Zvonko, 211
 Derdi mr Matija, 161
 Džialovski Ilonka, 211
 Ebenšpanger ?, 211
 Ekstein dr Juda — v. Ekštajn dr Juda
 Ekstein dr Ljudevit — v. Ekštajn dr Ljudevit
 Ekstein N. dr Mišo — v. Ekštajn N. dr Mišo
 Efenberger Josip, 89
 Elbenschütz dr Ilona — v. Ajbenšič dr Ilona
 Eichorn Stevan — v. Ajhorn Stevan
 Eisenstädtler dr David — v. Ajzenšteter dr David
 Eisenstädtler D. dr Vlatko — v.
 Ajzenšteter D. dr Vlatko
 Eisenstein S. Elza — v. Ajzenštajn S. Elza
 Eisenstein M. Mila — v. Ajzenštajn M. Mila
 Eisenstein B. mr Milan — v.
 Ajzenštajn B. mr Milan
 Eisenstein Pinkas (veter.) — v.
 Ajzenštajn Pinkas (veter.)
 Eisler Imre — v. Ajzler Imre
 Eisler dr Ladislav — v. Ajzler dr Ladislav
 Eisner mr Pavao — v. Ajzner mr Pavao
 Ejduš-Popović dr Branislava, 179
 Ejduš S. dr Lota, 179
 Ejduš dr Solomon, 151
 Ekrefling dr Benjamin, 179
 Ekštajn dr Juda, 179
 Ekštajn dr Ljudevit, 151

- Ekštejn N. dr Mišo, 179
 El dotor di Granada, 92
 Elazar M. mr Jozef, 161
 Eli dr David, 151
 Eli dr Moša, 151
 Engel J. Friderik — v. Engl J. Friderik
 Engel J. Olga — v. Engl J. Olga
 Engel mr Slavko — v. Engl mr Slavko
 Engel J. Zorzeta — v. Engl J. Zorzeta
 Engl Evgenijje, 168
 Engli J. Friderik, 171
 Engl J. Olga, 171
 Engl mr Slavko, 161
 Engl J. Zorzeta, 171
 Epstein-Mihailovna dr Ana — v. Epštajn
 Mihailovna dr Ana
 Epstein dr Ernest — v. Epštajn dr Ernest
 Epstein Terezija — v. Epštajn Terezija
 Epstein Truda — v. Epštajn Truda
 Epstein ? — v. Epštajn ?
 Epštajn-Mihailovna dr Ana, 80
 Epštajn dr Ernest, 151
 Epštajn Terezija, 175
 Epštajn Truda, 211
 Epštajn ?, 89
 Erdeš dr Dezider, 165
 Erdős dr Dezider — v. Erdeš dr Dezider
 Erenfajnd G. Božidar, 211
 Erenfajnd I. Zora, 211
 Erker dr Alfred, 151
 Erlich Leopold — v. Erlih Leopold
 Erlih Leopold, 79
 Erman dr Jelena, 151
 Erš Karl (veter.), 165
 Erš H. dr Ladislav, 179
 Eškenazi-Finci Anica, 211
 Eškenazi dr Isak, 110
 Eškenazi dr Moric, 151
 Eškenazi Rena, 175

 Faj M. Jelena, 175
 Fajer dr Imre-Bela, 151
 Fajer Marija, 211
 Fajer dr Nataniel, 83
 Fajn mr Ela, 211
 Fajn M. dr Geza, 151
 Fajn G. dr Robert, 179
 Fajstman Reska, 211
 Farago I. dr Dörde, 151
 Farhi B. dr Rašela, 151
 Farhi Šarika, 211
 Farkaš dr Evgenijje, 151
 Farkaš Jelena, 211
 Farkič dr Avram, 81
 Farmer Edita, 206
 Farthofer Julijus (veter.), 89
 Fedorov S. Vilim, 211

 Feher mr Franjo, 161
 Feher dr Ladislav, 179
 Fein mr Ela — v. Fajn mr Ela
 Fein M. dr Geza — v. Fajn M. dr Geza
 Fein G. dr Robert — v. Fajn G. dr Robert
 Feješ Klara, 97, 103, 121, 126, 200
 Fejaš Ruža, 211
 Fekete F. dr Bruno, 179
 Fekete Elemir, 168
 Fekete Jelka, 211
 Feldes dr Mihajlo, 151
 Feldman E. dr Miroslav, 179
 Felter E. mr Kazimir, 161
 Feliks dr Ignjat, 80
 Feliks Milan (veter.), 165
 Felix dr Ignjat — v. Feliks dr Ignjat
 Felix Milan (veter.) — v. Feliks Milan (veter.)
 Fellner dr Ernest — v. Felner dr Ernest
 Felner dr Ernest, 151
 Fenje Josip (veter.), 197
 Ferber J. dr Ivan-Edvin, 179
 Ferenzhazl Josif (veter.) — v. Ferenzhazl Josif (vot.)
 Ferenczi Georg, 206
 Ferenzhazl Josif (veter.), 165
 Ferera Mirjam, 98, 103, 172
 Ferstner Zvonko, 200
 Fertig Hajnrich, 98, 103, 121, 126, 200
 Fertig dr Roza, 179
 Feuer dr Imre-Bela — v. Fajer dr Imre-Bela
 Feuer Marija — v. Fajer Marija
 Feuer dr Nataniel — v. Fajer dr Nataniel
 Fidler Moric, 79
 Fiedler Moric — v. Fidler Moric
 Figatner dr Milan, 83
 Finci-Eškenazi Anica, 211
 Finci Elica, 211
 Finci m Ernest, 89
 Finci-Božić Hana, 103, 200
 Finci Š. Jahiel, 211
 Finci Jakov-Zak, 211
 Finci Josip, 168
 Finci J. dr Leon, 179
 Finci J. Loni, 211
 Finci Luna, 76
 Finci J. Matilda, 211
 Finci Rahela, 211
 Finci J. Regina, 211
 Finci-Levi Rozika, 211
 Finci Sida, 211
 Finci V. Silvio, 172
 Finci-Hajon Tina, 211
 Finci I. Žak, 200
 Fink dr Hinko, 179
 Finkelstein mr Bruno — v. Finkelštajn mr Bruno
 Finkelstein mr Mihajlo — v. Finkelštajn mr Mihajlo
 Finkelstein Moric (veter.) — v. Finkelštajn Moric
 (veter.)

- Finkelštajn** mr Bruno, 194
Finkelštajn mr Mihajlo, 89
Finkelštajn Moric (veter.), 81
Firedi dr Aleksandar, 83
First dr Aleksandar, 151
First dr Ernest, 151
First dr Hans, 151
First dr Klara, 97, 103, 128, 174
First-Ronai dr Vera, 151
First mr Zdenko, 161
First Zvonko, 168
Fischbach dr Jonas — v. Fišbah dr Jonas
Fischer dr Aleksandar — v. Fišer dr Aleksandar
Fischer Alojz (veter.) — v. Fišer Alojz (veter.)
Fischer dr Andrija — v. Fišer dr Andrija
Fischer L. Djordje — v. Fišer L. Đorđe
Fischer dr Djuro — v. Fišer dr Đuro
Fischer D. Edita — v. Fišer D. Edita
Fischer dr Edo — v. Fišer dr Edo
Fischer B. dr Feliks — v. Fišer B. dr Feliks
Fischer dr Jakob-Žak — v. Fišer dr Jakob-Žak
Fischer-Lederer dr Klara — v. Fišer-Lederer dr Klara
Fischer dr Leo — v. Fišer dr Leo
Fischer-Schreiber dr Lujza — v. Fišer-Šrajber dr Lujza
Fischer dr Ljudevi-Luko — v. Fišer dr Ljudevit-Luko
Fischer mr Ljudevit — v. Fišer mr Ljudevit
Fischer H. mr Magda — v. Fišer H. mr Magda
Fischer dr Mikša — v. Fišer dr Mikša
Fischer dr Oton — v. Fišer dr Oton
Fischer mr Pavle — v. Fišer mr Pavle
Fischer dr Regina — v. Fišer dr Regina
Fischer dr Rigo — v. Fišer dr Rigo
Fischer mr Roza — v. Fišer mr Roza
Fischer dr Rudolf — v. Fišer dr Rudolf
Fischer dr Sartorijus Fedja — v. Fišer dr Sartorijus Fedja
Fischer dr Stevan — v. Fišer dr Stevan
Fischer-Bruk mr Valerija — v. Fišer-Bruk mr Valerija
Fischer dr Zlatko — v. Fišer dr Zlatko
Fischl mr Alojz — v. Fišl mr Alojz
Fischl-Pollak mr Blanka — v. Fišl-Polak mr Blanka
Fischl dr Dragutin — v. Fišl dr Dragutin
Fišbah dr Jonas, 179
Fišer dr Aleksandar, 151
Fišer Alojz (veter.), 89
Fišer dr Andrija, 96, 97, 103, 123, 125, 179
Fišer L. Đorđe, 200
Fišer dr Đuri, 179
Fišer D. Edita, 221
Fišer dr Edo, 151
Fišer B. dr Feliks, 151
Fišer dr Jakob-Žak, 151
Fišer-Lederer dr Klara, 179
Fišer-Šrajber dr Lujza, 211
Fišer dr Ljudevit-Luko, 179
Fišer mr Ljudevit, 194
Fišer H. mr Magda, 161
Fišer dr Mikša, 90
Fišer dr Oton, 179
Fišer mr Pavle, 161
Fišer dr Regina, 90
Fišer-Kon dr Regina, 220
Fišer dr Rigo, 151
Fišer mr Roza, 161
Fišer dr Rudolf, 87
Fišer dr Sartorijus Fedja, 180
Fišer mr Stevan, 194
Fišer-Bruk mr Valerija, 194
Fišer dr Zlatko, 180
Fišer (žena dr Zlatka Fišera), 211
Fišl mr Alojz, 84
Fišl-Polak mr Blanka, 162
Fišl dr Dragutin, 125, 180
Fleischer mr Ruža — v. Flajšer mr Ruža
Fleishmann mr Eduard — v. Flajšman mr Eduard
Flajšer mr Ruža, 221
Flajšman mr Eduard, 194
Fleš dr Eugen, 151
Fleš Z. dr Imre, 152
Fleš M. dr Josip, 180
Fleš Srećko, 211
Fleš M. Verona, 221
Fodor Ivanka, 211
Fodor-Frajnd Ljudevit, 152
Fodor-Frajnd Mirko, 152
Fodor Teodor, 96, 103
Fogel Aleksandar-Šandor — v. Fogl Aleksandar-Šandor
Fogel-Kepich dr Ljubica — v. Fogl-Kepih dr Ljubica
Fogl Aleksandar-Šandor, 103, 123, 126, 171, 200
Fogl-Kepih dr Ljubica, 152
Foscarini Marko, 86
Fraj Liane, 211
Frajberger dr Nikola, 152
Frajdenfeld Bata, 200
Frajdenfeld dr Pavle, 152
Frajnd dr David, 152
Frajnd dr Karlo, 152
Frajnd dr Sigrid, 152
Frajdlík Emil, 200
Frank-Rado dr Irena, 152
Frank dr Istvan, 152
Frank Julije (veter.), 165
Frank dr Pavao, 152, 180
Frank Rene, 171
Frank dr Stevan, 152
Frank Emanuel (veter.), 84, 165
Frankl dr Pavao, 180
Freiburger dr Nikola — v. Frajberger dr Nikola
Frelih O. dr Albert, 180
Frelih Ernest (veter.), 166

Frelih dr Franjo, 220
 Frelih A. dr Iso, 152
 Frelih J. Jozefina, 171
 Frelih mr Leo, 162
 Frenkl dr Imre, 152
 Frenkl A. dr Josip, 180
 Frenkl dr Oto, 180
 Freund dr David — v. Frajnd dr David
 Freund dr Karlo — v. Frajnd dr Karlo
 Freund dr Sigfrid — v. Frajnd dr Sigfrid
 Freudenberg Bata — v. Frajdenfeld Bata
 Freudenberg dr Pavle — v. Frajdenfeld dr Pavle
 Freundlich Emil — Frajndlih Emil
 Frid Oto, 205
 Frde Olga, 174
 Fridericus Magister medicus de Nerenberg, 82
 Fridlender dr Ljudevit, 152
 Friedman dr Aleksandar, 152
 Friedman Alfred, 171
 Friedman Branimir, 96
 Friedman Elza, 168
 Friedman-Goldberger mr Ezra, 162
 Friedman dr Mavro, 83
 Friedman dr Nikola, 180
 Friedman dr Oto, 152
 Friedman mr Rudolf, 162
 Friedman mr Tibor, 162
 Fridrich Zvonimir — v. Fridrik Zvonimir
 Fridrik Zvonimir, 200
 Fried Oto — v. Frid Oto
 Friedmann dr Aleksandar — v. Friedman dr Aleksandar
 Friedmann Alfred — v. Friedman Alfred
 Friedmann Branimir — v. Friedman Branimir
 Friedman Elza — v. Friedman Elza
 Friedmann-Goldberger mr Ezra — v. Friedman-Goldberger mr Ezra
 Friedmann dr Mavro — v. Friedman dr Mavro
 Friedmann dr Nikola — v. Friedman dr Nikola
 Friedman dr Oto — v. Friedman dr Oto
 Friedman mr Rudolf — v. Friedman mr Rudolf
 Friedman mr Tibor — v. Friedman mr Tibor
 Frölich O. dr Albert — v. Frelih O. dr Albert
 Frölich Ernest — v. Frelih Ernest
 Frölich dr Franjo — v. Frelih dr Franjo
 Frölich A. dr Iso — v. Frelih A. dr Iso
 Frölich J. Jozefina — v. Frelih J. Jozefina
 Frölich mr Leo — v. Frelih mr Leo
 Fuchs J. mr Dragutin — v. Fuks J. mr Dragutin
 Fuchs S. dr Djurika — v. Fuks S. dr Djurika
 Fuchs M. mr Emil — v. Fuks M. mr Emil
 Fuchs mr Hugo — v. Fuks mr Hugo
 Fuchs dr Iso — v. Fuks dr Iso
 Fuchs-Lisičar dr Jovica — v. Fuks-Lisičar dr Jovica
 Fuchs mr Milan — v. Fuks mr Milan
 Fuchs Mira — v. Fuks Mira
 Fuchs dr Samuilo — v. Fuks dr Samuilo

Fuchs Solomon (veter.) — v. Fuks Solomon (veter.)
 Fuchs mr Zdenko — v. Fuks mr Zdenko
 Fuchs mr Željko — v. Fuks mr Željko
 Fuchs mr Žiga — v. Fuks mr Žiga
 Fuchs mr Žigmund — v. Fuks mr Žigmund
 Fuchsman Aron — v. Fuksman Aron
 Fukelman Djordje (veter.), 197
 Fuks J. mr Dragutin, 162
 Fuks S. dr Djurika, 152
 Fuks M. mr Emil, 162
 Fuks mr Hugo, 162
 Fuks dr Iso, 152
 Fuks-Lisičar dr Jovica, 152
 Fuks mr Milan, 194
 Fuks Mira, 221
 Fuks dr Samuilo, 90
 Fuks Solomon (veter.), 85, 166
 Fuks mr Zdenko, 162
 Fuks mr Željko, 194
 Fuks mr Žiga, 162
 Fuks mr Žigmund, 91
 Fuksman Aron, 171
 Furht Pavle — v. Furht Pavle
 Furht Pavle, 206
 Furman S. dr Eduard, 152
 Fürst dr Aleksandar — v. First dr Aleksandar
 Fürst dr Ernest — v. First dr Ernest
 Fürst dr Hans — v. First dr Hans
 Fürst dr Klara — v. First dr Klara
 Fürst-Ronai dr Vera — v. First-Ronai dr Vera
 Fürst mr Zdenko — v. First mr Zdenko
 Fürst Zvonko — v. First Zvonko
 Gabaj Moša, 200
 Gabaj Tobi, 86
 Gabor J. Antun (veter.), 166
 Gabor A. mr Julije, 162
 Gabor dr Šandor, 152
 Gal Gabor, 171
 Galantaj dr Gabriel, 86
 Galantay dr Gabriel — v. Galantaj dr Gabriel
 Galfi Dezider (veter.), 197
 Gaon Gina, 211
 Gaon Irena, 211
 Gaon dr Jozef, 152
 Gaon Lena, 211
 Garcenberg dr Roman, 152
 Gartenberg dr Izidor, 180
 Gartenberg dr Moric, 79
 Gärtner mr David — v. Gertner mr David
 Gatenjo S. Albert, 171
 Gatenjo Sara, 168
 Gelb Mavro, 168
 Genci dr Bela, 180
 Gener Vera, 211
 Gere Arpad (veter.), 166
 Gere dr Ištvan, 97, 101, 103, 121, 123, 125, 180

- Gergel E. Ivan, 200
 Gerő Arpad (veter.) — v. Gere Arpad (veter.)
 Gerő dr Ištvan — v. Gere dr Ištvan
 Geršon Mirko, 171
 Geršon Nikola, 122
 Gertner mr David, 162
 Gesner dr Olga, 220
 Gidić Gedalja, 204
 Gildner Aleksandar, 171
 Ginsberg F. dr Ervin, 180
 Ginsberg F. Vladimir, 206
 Ginsberger Lj. dr Oskar, 180
 Giskan M. mr Rudolf, 162
 Glasgal dr Manfred, 83, 152
 Glasgall dr Manfred — v. Glasgal dr Manfred
 Glesinger Božidar — v. Glezinger Božidar
 Glesinger dr Lavoslav — v. Glezinger dr Lavoslav
 Glezinger Božidar, 198
 Glezinger dr Lavoslav, 82, 180
 Glid Josip (veter.), 84
 Glid Šandor, 123
 Glied Josip (veter.) — v. Glid Josip
 Glied Šandor — v. Glid Šandor
 Glik dr Aleksandar, 93
 Glik dr Leopold, 87, 88
 Glikštal dr Andrija, 90
 Glikštal dr Geza, 152
 Glikštal mr Mor, 91, 162
 Glück dr Aleksandar — v. Glik dr Aleksandar
 Glück dr Leopold — v. Glik dr Leopold
 Glückstahl dr Andrija — v. Glikštal dr Andrija
 Glückstahl dr Geza — v. Glikštal dr Geza
 Glückstahl mr Mor — v. Glikštal mr Mor
 Goldberger-Bezinović P. Agneza, 211
 Goldberger mr Oto, 194
 Goldberger Fridman Serena, 211
 Goldman dr 83
 Goldner dr Geza, 152
 Goldner A. Josip, 171
 Goldner-Haslinger R. Livija, 212
 Goldenr V. dr Milan, 180
 Goldschmidt A. Dora — v. Goldšmit A. Dora
 Goldschmied Ela — v. Goldšmit Ela
 Goldschmied Steiner dr Zora — v.
 Goldšmit-Štajner dr Zora
 Goldstein-Brüll S. Lea — v. Goldštajn-Bril S. Lea
 Goldstein dr Vilim — v. Goldštajn dr Vilim
 Goldstein V. Želimir — v. Goldštajn V. Želimir
 Goldšmit A. Dora, 212
 Goldšmit-Štajner dr Zora, 181
 Goldštajn-Bril S. Lea, 212
 Goldštajn dr Vilim, 181
 Goldštajn V. Želimir, 171
 Gombos Lazar, 168
 Gonda mr Ladislav, 162
 Gonda dr Morig-Mario, 152
 Goranić dr Franjo, 181
 Goranić Kamilo (veter.), 84, 166
 Gorski Viktor, 200
 Gostl dr Hinko, 181
 Gostl dr Josip, 133, 197
 Gostl A. Ljudevit, 212
 Gostl Vera, 212
 Gostl dr Vera, 152
 Gostl Vilko (veter.), 166
 Gotfrid mr Ernest, 162
 Gotlib dr Antun, 93
 Gottfried mr Ernest — v. Gotfrid mr Ernest
 Gottlieb dr Antun — v. Gotlib dr Antun
 Grabarić mr Vladimir, 194
 Grajf dr Mario, 181
 Grajf mr Stjepan, 221
 Greif dr Mario — v. Grajf dr Mario
 Greif mr Stjepan — v. Grajf mr Stjepan
 Grin dr Armin, 181
 Grin Borislka, 212
 Grin dr Ernest, 113, 181
 Grin I. mr Julije, 162
 Grin Ljubica, 212
 Grin dr Mavro, 90
 Grinbaum J. dr Dragutin, 181
 Grinberg dr Jozef, 152
 Grinberger mr Dezider, 194
 Griner Emica, 212
 Griner dr Simon, 181
 Griner dr Teodor, 181
 Grinfeld dr Julije-Jojo, 181
 Grinhut dr Aleksandar, 87
 Grinsberg dr 152
 Grinvald I. mr Oto, 162
 Grof Fanika, 212
 Gros dr Andrija, 152
 Gros Armin, 168
 Gros dr Ervin, 181
 Gros I. dr Herman, 152
 Gros Ignjat (veter.), 166
 Gros-Šperber dr Julka, 152
 Gros dr Mavro, 152
 Gros L. Mirjam, 212
 Gros Olga, 171
 Gros Pavle, 168
 Gros S. mr Teodor, 162
 Gros Viktor (veter.), 166
 Gros dr Viktor, 220
 Gros K. Zoltan, 171
 Grosman dr Marko, 153
 Grosman mr Olga, 221
 Grosman dr Vilim, 153
 Gross dr Andrija — v. Gros dr Andrija
 Gross Armin — v. Gros Armin
 Gross dr Ervin — v. Gros dr Ervin
 Gross I. dr Herman — v. Gros I. dr Herman
 Gross Ignjat (veter.) — v. Gros Ignjat (veter.)
 Gross-Šperber dr Julka — v. Gros-Šperber dr Julka

- Gross dr Mavro — v. Gros dr Mavro
 Gross L. Mirjam — v. Gros L. Mirjam
 Gross Olga — v. Gros Olga
 Gross Pavle — v. Gros Pavle
 Gross S. mr. Teodor — v. Gros S. mr Teodor
 Gross Viktor (veter.) — v. Gros Viktor (veter.)
 Gross K. Zoltan — v. Gros K. Zoltan
 Grossmann dr Marko — v. Grosman dr Marko
 Grossmann mr Olga — v. Grosman mr Olga
 Grossmann dr Villim — v. Grosman dr Villim
 Grubl dr David, 90
 Grubl dr Rudolf, 153
 Gruby dr David — v. Grubi dr David
 Gruby d Rudolf — v. Grubi dr Rudolf
 Grün dr Armin — v. Grin dr Armin
 Grün Boriška — v. Grin Boriška
 Grün dr Ernest — v. Grin dr Ernest
 Grün I. mr Julije — v. Grin I. mr Julije
 Grün Ljubica — v. Grin Ljubica
 Grün dr Mavro — v. Grin dr Mavro
 Grünbaum J. dr Dragutin — v. Grinbaum J. dr Dragutin
 Grünberg dr Jozef — v. Grinberg dr Jozef
 Grünberger mr Dezider — v. Grinberger mr Dezider
 Grüner Emica — v. Griner Emica
 Grüner dr Simon — v. Griner dr Simon
 Grüner dr Teodor — v. Griner dr Teodor
 Grünfeld dr Julije-Jojo — v. Grinfeld dr Julije-Jojo
 Grünhut dr Aleksandar — v. Grinhut dr Aleksandar
 Grünwald I. mr Oto — v. Grinvald I. mr Oto
 Gutman dr Adolf, 90
 Gutman mr Bela, 162
 Gutman Lj. dr Djordje, 153
 Gutman dr Frida, 181
 Gutman dr Iro, 153
 Gutman dr Jakob, 90
 Gutman Josip, 168
 Gutman Olivera, 138, 212
 Gutman I. Vita, 212
 Gutsohn Vilim (veter.) — v. Gutzon Vilim (veter.)
 Guttmann dr Adolf — v. Gutman dr Adolf
 Guttmann mr Bela — v. Gutman mr Bela
 Guttmann Lj. dr Djordje — v. Gutman Lj. dr Djordje
 Guttmann dr Frida — v. Gutman dr Frida
 Guttmann dr Iro — v. Gutman dr Iro
 Guttmann dr Jakob — v. Gutman dr Jakob
 Guttmann Josip — v. Gutman Josip
 Guttmann Olivera — v. Gutman Olivera
 Guttmann I. Vita — Gutman I. Vita
 Gutzon Vilim (veter.), 166
 Haas dr Bertold, 83, 153
 Haase dr Alfred, 181
 Haber dr Ignac, 181
 Hacker Tibor — v. Haker Tibor
 Hackstock Vinko — v. Hakštok Vinko
 Hafner B. Bela, 221
 Hafner dr Ziga, 181
 Haimb, 91
 Haj dr, 153
 Haj Žak, 174
 Hajder dr Lejčo, 182
 Hajfeld mr, 162
 Hajim dr Alfred, 153
 Hajim dr Bela, 153
 Hajim dr Isak, 153
 Hajim dr Izidor, 153
 Hajim dr Josif, 81
 Hajim dr Jovan, 182
 Hajim dr Marko, 153
 Hajman dr Jolanda, 123, 125, 182
 Hajman dr Ivan Jozef, 91
 Hajmer Oskar, 168
 Hajnc Oskar, 198
 Hajnc Trerda, 198
 Hajno dr Anton, 91
 Hajne Emanuel (veter.), 94
 Hajnrih Eva, 212
 Hajon S. Blanka, 212
 Hajon Elvira-Evica, 212
 Hajon M. Judita, 97, 103, 128, 200
 Hajoš dr Bela, 153
 Hajzler mr Oto, 162
 Hajzler Paul, 172
 Hajzler J. Pavao, 173
 Haker Tibor, 168
 Hakštok Vinko, 200
 Halas dr Jene, 182
 Haler M. Ivana-Seka, 212
 Han dr Arpad, 182
 Han dr Eduard, 182
 Han dr Željko, 93
 Handler dr Bela, 153
 Handler dr Bernhard, 90
 Handler M. dr Julije, 153
 Hara I. David, 212
 Hara dr Julijana, 182
 Has dr Bertold — v. Haas dr Bertold
 Has dr Hinko, 153
 Hase Leopold (veter.) — v. Haze Leopold (veter.)
 Hauptman-Mezić dr Jozef, 96, 100, 103, 132, 182
 Hausner Jakob (veter.) v. Hauzner Jakob (veter.)
 Hauzer Ernest, 162
 Hauzner Jakob (veter.), 89
 Hay dr — v. Haj dr
 Hayne dr Anton — v. Hajne dr Anton
 Hayne Emanuel (veter.) — v. Hajne Emanuel (veter.)
 Hazan L. Izrailo, 103, 171, 201
 Hazan H. Samuilo, 168
 Haze Leopold (veter.), 81
 Hecht mr Adolf — v. Heht mr Adolf
 Hecht mr Leopold — v. Heht mr Leopold
 Hecl dr Fridrih, 153

Hegediš dr Ernest, 153
 Heht mr Adolf, 162
 Heht mr Leopold, 162
 Heiman dr Jolanda — v. Hajman dr Jolanda
 Heisler mr Oto — v. Hajzler mr Oto
 Heisler Paul — v. Hajzler Paul
 Heisler Pavao — v. Hajzler Pavao
 Hekš F. Tibor, 171
 Helenbach dr Helena — v. Helenbah dr Helena
 Helenbah dr Helena, 182
 Helering S. Erna, 212
 Helering S. Rahela, 212
 Helering S. Sara, 212
 Henigsfeld I. Marta, 175
 Heningsman Herbert (veter.), 166
 Herc dr Rudolf, 182
 Herc mr Teodor, 194
 Hercog dr Pavao, 182
 Hercog dr Stjepan, 182
 Herci Aleksandar, 173
 Herci dr Josip, 153
 Herci dr Margita, 103, 182
 Herci Štefan, 171
 Hercler mr Bernard, 162
 Hercog dr Aleksandar, 153
 Hercog dr Andrija, 153
 Hercog dr Drago, 182
 Hercog dr Erne, 153
 Hercog Franjo, 103, 121, 126, 200
 Hercog Julije (veter.), 81
 Hercog M. dr Milan, 182
 Hercog dr Moric, 153
 Hercog dr Sigmund, 83
 Hercog dr Žiga, 83
 Herenfeld V. mr Aleksandar, 162
 Herlinger D. Branko, 212
 Herlinger dr Drago, 182
 Herlinger-Švarc J. Giza, 212
 Herlinger dr Ivo, 182
 Herlinger I. Jordana, 212
 Herlinger Dj. Ljiljana, 212
 Herlinger Matica, 212
 Herlinger I. Mira, 212
 Herlinger mr Štefa, 162
 Herlinger M. Zlata, 212
 Herman Ado, 200
 Herman dr Dezider, 153
 Herman Dezider (veter.), 133, 197
 Herman Gideon, 204
 Herman V. Gina, 212
 Herman F. Jelena, 212
 Herman mr Lav, 195
 Herman dr Robert, 83, 153
 Herman Teodor, 168
 Hermann Ado — v. Herman Ado
 Hermann dr Dezider — v. Herman dr Dezider

Hermann Dezider (veter.) — v. Herman Dezider (veter.)
 Hermann Gideon — v. Herman Gideon
 Hermann V. Gina — v. Herman V. Gina
 Hermann F. Jelena — v. Herman F. Jelena
 Hermann mr Lav — v. Herman mr Lav
 Hermann dr Robert — v. Herman dr Robert
 Hermann Teodor — v. Herman Teodor
 Heršković Draga, 206
 Heršković J. dr Isak, 153
 Heršković mr Oskar, 195
 Heršković Sara, 168
 Herz dr Rudolf — v. Herc dr Rudolf
 Herz mr Teodor — v. Herc mr Teodor
 Herzog dr Aleksandar — v. Hercog dr Aleksandar
 Herzog dr Andrija — v. Hercog dr Andrija
 Herzog dr Drago — v. Hercog dr Drago
 Herzog dr Erne — v. Hercog dr Erne
 Herzog Franjo — v. Hercog Franjo
 Herzog Julije (veter.) — v. Hercog Julije (veter.)
 Herzog M. dr Milan — v. Hercog M. dr Milan
 Herzog dr Moric — v. Hercog dr Moric
 Herzog dr Sigmund — v. Hercog dr Sigmund
 Herzog dr Žiga — v. Hercog dr Žiga
 Hibaj Mira, 206
 Hiljković dr Aleksandar, 153
 Hircler H. dr Rane, 182
 Hirsch Bertold (veter.) — v. Hirš Bertold (veter.)
 Hirsch dr Ignjat — v. Hirš dr Ignjat
 Hirsch dr Mikša — v. Hirš dr Mikša
 Hirsch dr Slavko — v. Hirš dr Slavko
 Hirsch-Brecher Tonka — v. Hirš-Breher Tonka
 Hirschenstein dr Ilija — v. Hiršenštajn dr Ilija
 Hirschfeld dr Šandor — v. Hiršfeld dr Šandor
 Hirschl dr Alfred — v. Hiršl dr Alfred
 Hirschl dr Bogumir — v. Hiršl dr Bogumir
 Hirschl-Karanfilović dr Elza — v. Hiršl-Karanfilović dr Elza
 Hirschl dr Milan — v. Hiršl dr Milan
 Hirschl dr Mladen — v. Hiršl dr Mladen
 Hirschler dr Slavko — v. Hiršler dr Slavko
 Hirschmann mr — v. Hiršman mr Ljudevit
 Hirš Bertold (veter.), 84
 Hirš dr Ignjat, 80, 83
 Hirš dr Mikša, 153
 Hirš dr Slavko, 153
 Hirš-Breher Tonka, 212
 Hiršenštajn dr Ilija, 83
 Hiršfeld dr Šandor, 153
 Hiršl dr Alfred, 153
 Hiršl dr Bogumir, 83, 153
 Hiršl-Karanfilović dr Elza, 183
 Hiršl dr Milan, 183
 Hiršl dr Mladen, 183
 Hiršler dr Slavko, 183
 Hiršman mr Ljudevit, 84, 89
 Hirt L. Mira, 212

Hirtzler H. dr Rene — v. Hircler H. dr Rene
 Hochstädter dr Bela — v. Hohšteter dr Bela
 Hofenrajh dr Mavro, 90
 Hoffenreich dr Mavro — v. Hofenrajh dr Mavro
 Hoffmann A. Adam (veter.) — v. Hofman A. Adam (veter.)
 Hoffmann Alfred — v. Hofman Alfred
 Hoffmann Alfred — v. Hofman Alfred
 Hoffmann Alma — v. Hofman Alma
 Hoffmann mr Antun — v. Hofman mr Antun
 Hoffmann Arnold (veter.) — Hofman Arnold (veter.)
 Hoffmann Arpad — v. Hofman Arpad
 Hoffmann A. Gerta — v. Hofman A. Gerta
 Hoffmann Josip — v. Hofman Josip
 Hoffmann mr Kornelija — v. Hofman mr Kornelija
 Hoffmann-Stern dr Rebeka — v. Hofman-Stern dr Rebeka
 Hoffmann Teri — v. Hofman Teri
 Hoffmann Viktor — v. Hofman Viktor
 Hoffmeister dr Benjamin — v. Hofmajster dr Benjamin
 Hofmajster dr Benjamin, 89
 Hofman A. Adam (veter.), 84, 166
 Hofman Alfred, 168
 Hofman Alfred, 200
 Hofman Alma, 204
 Hofman mr Antun, 221
 Hofman Arnold (veter.) 89, 133, 197
 Hofman Arpad, 198
 Hofman A. Gerta, 171
 Hofman Josip, 168
 Hofman mr Kornelija, 221
 Hofman-Stern dr Rebeka, 153
 Hofman Teri, 212
 Hofman Viktor, 198
 Hohst M. Mira, 212
 Hohšteter dr Bela, 183
 Holcer dr Adolf, 83, 84
 Holender dr David, 153
 Holender Vera, 212
 Holik dr Ema, 183
 Hollaender dr David — v. Holender dr David
 Hollaender Vera — v. Holender Vera
 Holo Djordje, 103, 200
 Holo dr Ivan, 153
 Holzer dr Adolf — v. Holcer dr Adolf
 Homet Mavro (veter.), 89
 Honig dr Slavko, 153
 Höngsfeld I. Marta — v. Henigsfeld I. Marta
 Horn dr Mavro, 183
 Horn I. Nada, 212
 Hornung Franjo (veter.), 166
 Horovic Djordje, 169
 Horovic dr Hugo, 183
 Horovitz Djordje — v. Horovic Djordje
 Horovitz dr Hugo — v. Horovic dr Hugo

Horvat V. dr Artur, 183
 Horvat mr Josip, 162
 Horvat Leopold (veter.), 166
 Horvat Margita, 212
 Horvatić Miro (veter.), 197
 Hrubi dr Julio, 153
 Hruba dr Julio — v. Hrubi dr Julio
 Hubaji dr Imre, 153
 Hupert Slavko, 169
 Husar Imre, 201
 Husar Ludvig, 169
 Husar Marta, 97, 103, 121, 126, 201
 Husar Ruža, 201
 Imre Izidor (veter.), 91, 166
 Imre I. Ladislav (veter.), 166
 Indig Ružica, 206
 Insekt Melanka, 212
 Irč dr Bala, 153
 Irč dr Dezider, 183
 Irč Georg, 171
 Irč dr Ludvig, 153
 Irč D. Oto, 213
 Isac Hebreus, 85
 Iseppo Senior, 86
 Išah dr Jelena, 183
 Ivanović dr 66
 Ivanji dr Franjo, 154
 Ivanji-Šomlo dr Ida, 154
 Ivanji dr Moric, 90, 154
 Izrael J. Berta, 213
 Izrael Hazan — v. Hazan Izrailo
 Izrael dr Isak, 88, 154
 Izrael R. Mihailo, 213
 Izrael A. Paula, 213
 Izrael Puba, 213
 Izrael Štefica, 169
 Izrael Zora, 169
 Ižak I. dr Sima, 154
 Jacobus Medicus, 82
 Jakobović M. Lila, 213
 Jagoda dr Julijus, 154
 Jakov »hećim«, 76
 Jakov »Jevrejin«, 79
 Jakovljević Bora, 171
 Jelenić Mira, 169
 Jelinek mr Dragutin, 84
 Jelinek dr Djuro, 183
 Jelinek dr Erih, 183
 Jelinek Mikša, 169
 Jelinek Suzana, 213
 Jeremić Rista, 87
 Jinker-Jelić Ana, 213
 Joki mr Leopold, 162
 Josifović Albert, 201
 Josip stariji — v. Iseppo Senior

- Juda stravara, 88
 Judić M. mr Sima, 163
 Julijus Anka, 213
 Julijus dr Dezider, 183
 Julijus-Kramer J. Jelena, 201
 Julijus D. Stevo, 213
 Jun Feliks (veter.), 85, 166
 Jun-Broda Ina, 213
 Jungvirt dr Gustav, 183
 Jungvirt Zlata, 213
 Jungwirt dr Gustav — v. Jungvirt dr Gustav
 Jungwirt Zlata — v. Jungvirt Zlata
 Jusefovć T. mr Isak, 195
- Kabiljo Aron, 198
 Kabiljo mr Aron, 163
 Kabiljo S. Danica, 138, 213
 Kabiljo I. Erna, 213
 Kabiljo J. Goldina, 213
 Kabiljo Meri, 213
 Kabiljo K. Paula, 213
 Kabiljo D. Rifka, 204
 Kabiljo I. Santo, 213
 Kabiljo Silvio, 169
 Kac dr Arnold, 154
 Kac L. dr Artur, 154
 Kac F. dr Bertold, 154
 Kac dr Jozef, 88
 Kadelburg mr Ervin, 163
 Kadoš Agneza, 103
 Kahan dr Solomon, 154
 Kaiser-Carin Mira — v. Carin-Kajser Mira
 Kaiser Livija — v. Kajzer Livija
 Kaiser dr Makso — v. Kajzer dr Makso
 Kaiser Miro — v. Kajzer Miro
 Kajner dr Dezider, 154
 Kajon dr Cezar, 154
 Kajon E. dr Ezra, 183
 Kajon Hagara-Seka, 213
 Kajon Jozef, 169
 Kajon Rifka, 171
 Kajon-Rikov mr Vukica, 195
 Kajzer Livija, 213
 Kajzer dr Makso, 183
 Kajzer Miro, 198
 Kalaj E. dr Ladislav, 183
 Kalaj E. dr Ladislav — v. Kalaj E. dr Ladislav
 Kalderon O. David, 213
 Kalderon Jakov (veter.), 133, 197
 Kalderon dr Jakov, 183
 Kalman dr Franjo, 183
 Kalman Ilonka, 213
 Kalman dr Imre, 154
 Kalman mr Julije, 195
 Kalman dr Mihajlo, 183
 Kalmić Lea, 175
 Kalmić Rahamin, 171
- Kalmić Rašela, 175
 Kaljuski dr Marko, 110, 154
 Kamhi A. Blanka, 213
 Kamhi M. Erna, 213
 Kamhi D. Jahiel, 213
 Kamhi J. Lelica, 213
 Kamhi Moric (veter.), 100, 133, 197
 Kamhi A. mr Mordahaj, 163
 Kamhi Rita, 213
 Kamhi J. Sara, 213
 Kampos mr Olga, 163
 Kampos dr Samuel, 154
 Kampos Simbula, 213
 Kapuano Menahem, 169
 Kardoš dr Imre, 154
 Kardoš Petar, 171
 Karić Hajim, 169
 Karlo Albert, 172
 Kasorla Nisim, 174
 Kasovic dr Rudolf, 154
 Kasovic dr Rudolf, 154
 Kasovics dr Rudolf — v. Kasovic dr Rudolf
 Kasovics dr Rudolf — v. Kasovic dr Rudolf
 Kastro Irma, 204
 Katalan dr Nisim, 154
 Katan Eliezer, 137, 206
 Katz dr Arnold — v. Kac dr Arnold
 Katz L. dr Artur — v. Kac L. dr Artur
 Katz F. dr Bertold — v. Kac F. dr Bertold
 Katz dr Jozef — v. Kac dr Jozef
 Kauf L. dr Jakov, 183
 Kaufer dr Izolda, 154
 Kaufer dr Leopold, 184
 Kaufer Pavle, 171
 Kaufman mr Boriška, 221
 Kaufman Tibor, 103, 123, 126, 201
 Kaufmann mr Boriška — v. Kaufman mr Boriška
 Kaufmann Tibor — v. Kaufman Tibor
 Kaunic dr Pavle, 184
 Kaunitz dr Pavle — v. Kaunic dr Pavle
 Kaveson-Levi J. Regina, 213
 Kaveson A. Salamon, 97, 103, 201
 Kaveson J. Salamon, 213
 Kaveson-Fleš Vera, 201
 Kavlić Vera, 173
 Kekslje dr 154
 Kelemen dr Endre, 184
 Kelemen dr Josip, 154
 Keler dr Aleksandar, 184
 Keler Ankica, 206
 Keler August, 201
 Keler dr Gustav, 184
 Keler-Barvinska Meri, 213
 Keller dr Aleksandar — v. Keler dr Aleksandar
 Keller Ankica — v. Keler Ankica
 Keller August — v. Keler August
 Keller dr August — v. Keler dr August

Keller-Barvinska Meri — v. Kefer-Barvinska Meri
 Kemenji dr Eugen, 154
 Kemeny dr Eugen — v. Kemenji dr Eugen
 Kenig dr Mirko, 154
 Königsberg dr Imre, 154
 Königsberg Irena, 175
 Königsberg Roza, 169
 Königsberg Terezija, 173
 Kereny dr Andrija — v. Kerenji dr Andrija
 Kerenji dr Andrija, 163
 Kern V. Ljudevt, 213
 Kern I. Nikola, 213
 Kern F. Vera, 213
 Kerschner Aleksandar — v. Keršner Aleksandar
 Kerschner Artur — v. Keršner Artur
 Kerschner Drago — v. Keršner Drago
 Keršner Aleksandar, 205
 Keršner Artur, 96, 98, 99, 103
 Keršner Drago, 213
 Kesler dr Andrija, 184
 Kesler dr Jovan, 184
 Kindibal Zora, 214
 Kinstler dr Luj, 154
 Kirachner Gizela — v. Kiršner Gizela
 Kirschner dr Margita — v. Kiršner dr Margita
 Kirschner dr Ljudevit — v. Kiršner dr Ljudevit
 Kiršner Gizela, 214
 Kiršner dr Ljudevit, 154
 Kiršner dr Margita, 154
 Kis Stevan, 191
 Kister M. Ljudevit (veter.), 166
 Kiš dr Andrija, 154
 Kiš Pavle, 214
 Kiš Steva, 169
 Kiš mr Vilmoš, 164
 Kišicki dr Žiga, 184
 Kitai Drago, 201
 Klagsburn dr Bruno, 154
 Klajn dr ?, 154
 Klajn dr Adolf, 90
 Klajn dr Andrija, 154
 Klajn dr Andrija, 220
 Klajn Ari, 173
 Klajn Aron (veter.), 91, 166
 Klajn-Abraham dr Blanka, 154
 Klajn dr Bruno, 154
 Klajn dr Elek, 154
 Klajn dr Emanuel, 84
 Klajn-Šenvald mr Felice, 163
 Klajn dr Filip, 154
 Klajn Hilda, 221
 Klajn dr Hugo, 184
 Klajn dr Ignac, 155
 Klajn A. dr Ilze, 220
 Klajn dr Jakov, 184
 Klajn dr Josip, 184
 Klajn mr Josip, 163

Klajn dr Jozef, 90
 Klajn mr Jožef, 163
 Klajn mr Klara, 163
 Klajn dr Matija, 155
 Klajn Mavro (veter.), 99, 100, 102, 103, 197
 Klajn Miro, 173
 Klajn dr Samuilo, 155
 Klajn S. ? »Tek«, 171
 Klajn-Gorski dr Viktor, 155
 Klajn dr Vladislav, 184
 Klajn Zia, 169
 Klajnkind dr Rikard, 83
 Klajnman Edmund, 169
 Klein ? — v. Klajn ?
 Klein dr Adolf — v. Klajn dr Adolf
 Klein dr Andrija — v. Klajn dr Andrija
 Klein dr Andrija — v. Klajn dr Andrija
 Klein Ari — v. Klajn Ari
 Klein Aron (veter.) — v. Klajn Aron (veter.)
 Klein-Abraham dr Blanka — v. Klajn-Abraham
 dr Blanka
 Klein dr Bruno — v. Klajn dr Bruno
 Klein dr Elek — v. Klajn dr Elek
 Klein dr Emanuel — v. Klajn dr Emanuel
 Klein-Schönwald mr Felice — v. Klajn-Šenvald
 mr Felice
 Klein dr Filip — v. Klajn dr Filip
 Klein Hilda — v. Klajn Hilda
 Klein dr Hugo — v. Klajn dr Hugo
 Klein dr Ignac — v. Klajn dr Ignac
 Klein A. dr Ilze — v. Klajn A. dr Ilze
 Klein dr Jakov — v. Klajn dr Jakov
 Klein dr Josip — v. Klajn dr Josip
 Klein mr Josip — v. Klajn mr Josip
 Klein dr Jožef — v. Klajn dr Jožef
 Klein mr Jožef — v. Klajn mr Jožef
 Klein mr Klara — v. Klajn mr Klara
 Klein dr Matija — v. Klajn dr Matija
 Klein Mavro (veter.) — v. Klajn Mavro (veter.)
 Klein Miro — v. Klajn Miro
 Klein dr Samuilo — v. Klajn dr Samuilo
 Klein S. ? »Tek« — v. Klajn S. ? »Tek«
 Klein-Gorski dr Viktor — v.
 Klajn-Gorski dr Viktor
 Klein dr Vladislav — v. Klajn dr Vladislav
 Klein Zia — v. Klajn Zia
 Kleinkind dr Rikard — v. Klajnkind dr Rikard
 Kleinmann Edmund — v. Klajnman Edmund
 Klingler David (veter.), 89
 Klugman S. Salomon, 171
 Klugman dr Sigmund, 155
 Kniel mr Oto, 163
 Kobler dr Geza, 87
 Kobloch Emanuel (veter.) — v. Kobloch Emanuel
 (veter.)
 Kobloch Emanuel (veter.), 89
 Koch dr Arnold — v. Koh dr Arnold

Koch dr Imre — v. Koh dr Imre
 Koen dr Alfred-Bata, 155
 Koen M. Avram (veter.), 166
 Koen David, 220
 Koen Erna, 214
 Koen B. Josif, 174
 Koen-Rubenović mr Lena, 195
 Koen dr Leon, 81, 93, 184
 Koen Luna, 95
 Koh dr Arnold, 155
 Koh dr Imre, 155
 Kohn mr Albert — v. Kon mr Albert
 Kohn dr Artur — v. Kon dr Artur
 Kohn dr Bela — v. Kon dr Bela
 Kohn dr Benko — v. Kon dr Benko
 Kohn dr Dragutin — v. Kon dr Dragutin
 Kohn B. Elica — v. Kon B. Elica
 Kohn mr Geza — v. Kon mr Geza
 Kohn Isak — v. Kon Isak
 Kohn mr Josip — v. Kon mr Josip
 Kohn Koloman — v. Kon Koloman
 Kohn mr Margita — v. Kon mr Margita
 Kohn Marija — v. Kon Marija
 Kohn mr Marija — v. Kon mr Marija
 Kohn dr Marko — v. Kon dr Marko
 Kohn dr Matija — v. Kon dr Matija
 Kohn Milan — v. Kon Milan
 Kohn M. Mirjam — v. Kon M. Mirjam
 Kohn I. dr Nada — v. Kon I. dr Nada
 Kohn-Strauss M. Olga — v. Kon-Straus M. Olga
 Kohn dr Vladislav — v. Kon dr Vladislav
 Kolb dr Martin, 131, 132, 184
 Kolbach ing Dragutin — v. Kolbah ing Dragutin
 Kolbah ing Dragutin, 195
 Kolban H. Jan, 214
 Kolban Štefanija, 214
 Kolin dr Ignac-Mirko, 155
 Kolin mr Ladislav, 163
 Kolin-Kon dr Viktor, 184
 Kolman Elvira-Lija, 214
 Kolman-Nik mr Jelisaveta, 195
 Kolman dr Slavko, 155
 Kolman mr Viktor, 195
 Kom Milan, 123
 Komer dr Aleksandar, 184
 Komer A. Rezika, 214
 Komloš Edita, 214
 Kon mr Albert, 221
 Kon dr Artur, 184
 Kon dr Bela, 184
 Kon dr Benko, 155
 Kon dr Dragutin, 185
 Kon B. Elica, 214
 Kon mr Geza, 195
 Kon Isak, 82
 Kon mr Josip, 163
 Kon Koloman, 82

Kon mr Margita, 163
 Kon Marija, 214
 Kon mr Marija, 163
 Kon dr Marko, 185
 Kon dr Matija, 155
 Kon M. Mirjam, 214
 Kon I. dr Nada, 155
 Kon-Straus M. Olga, 214
 Kon dr Vladislav, 185
 Konfino N. Bukica, 173
 Konfino mr Moša, 163
 Konfino dr Žak, 185
 Konforti H. Albert, 174
 Konforti dr Jakob, 155
 Konforti dr Josip, 155
 Konforti dr Jozef, 185
 Konforti A. Lala, 214
 Konforti-Baruh M. Sarika, 214
 König dr Mirko — v. Kenig dr Mirko
 Königsberg dr Imre — v. Kenigsberg dr Imre
 Königsberg Irena — v. Kenigsberg Irena
 Königsberg Roza — v. Kenigsberg Roza
 Königsberg Terezija — v. Kelgsberg Terezija
 Konrad dr Martin, 155
 Kopel dr Sigmund, 82
 Kopelman B. Teri, 214
 Koralek dr Hinko, 155
 Kormes J. dr Aca, 155
 Kornoš Zdenko, 169
 Kornel dr Jozef, 155
 Kornel mr (žena Kornel Jozefa), 163
 Kornicer Viktor, 175
 Kornitzer Viktor — v. Kornicer Viktor
 Koš Aco, 214
 Koš Koloman, 171
 Kovač Cecilia, 214
 Kovač Dita, 214
 Kovač Emilia, 214
 Kovač dr Iso, 185
 Kovač I. Ivo, 201
 Kovač dr Ladislav, 185
 Kovač Laslo, 169
 Kovač I. Mira, 214
 Kozinski dr Klara, 155
 Kozinski Nadežda, 175
 Krajanski mr Artur, 94, 163
 Krajanski A. Franjo, 172
 Krajtmajer N. Neva, 214
 Kral J. Ljudevit, 171
 Kramer dr Mirko, 185
 Kramer Vera, 214
 Kraus mr Artur, 195
 Kraus L. Eva, 214
 Kraus Fanika, 214
 Kraus dr Gustav, 185
 Kraus dr Herbert, 103, 131, 132, 185
 Kraus dr Herman, 80

- Kraus Josip, 175
 Kraus L. Judita, 214
 Kraus Jullija, 214
 Kraus-Lederer dr Julijana, 185
 Kraus P. dr Ladislav, 103, 114, 155
 Kraus dr Lavoslav-Leo 100, 101, 103, 185
 Kraus Lea, 96, 102, 103, 206
 Kraus J. Lili, 214
 Kraus M. Margita, 214
 Kraus Mirko, 169
 Kraus dr Oskar, 155
 Kraus dr Oskar, 185
 Kraus dr Oto, 132, 185
 Kraus Slavko, 169
 Kraus A. Tirca, 214
 Kraus A. Tonka, 207
 Kraus dr Zdenko, 185
 Krauser Antun — v. Krauzer Antun
 Krauss mr Artur — v. Kraus mr Artur
 Krauss L. Eva — v. Kraus L. Eva
 Krauss Fanika — v. Kraus Fanika
 Krauss dr Gustav — v. Kraus dr Gustav
 Krauss dr Herbert — v. Kraus dr Herbert
 Krauss dr Herman — v. Kraus dr Herman
 Krauss Josip — v. Kraus Josip
 Krauss L. Judita — v. Kraus L. Judita
 Krauss-Lederer dr Jullijana — v. Kraus-Lederer
 dr Julijana
 Krauss P. dr Ladislav — v. Kraus P. dr Ladislav
 Krauss dr Lavoslav-Leo — v. Kraus dr Lavoslav-Leo
 Kraus Lea — v. Kraus Lea
 Krauss J. Lili — v. Kraus J. Lili
 Krauss M. Margita — v. Kraus M. Margita
 Krauss Mirko — v. Kraus Mirko
 Krauss dr Oskar — v. Kraus dr Oskar
 Krauss dr Oskar — v. Kraus dr Oskar
 Krauss dr Oto — v. Kraus dr Oto
 Krauss Slavko — v. Kraus Slavko
 Krauss A. Tirca — v. Kraus A. Tirca
 Krauss A. Tonka — v. Kraus A. Tonka
 Krauss dr Zdenko — v. Kraus dr Zdenko
 Kräuterblüth-Krajanski mr Benjamin —
 v. Krojterblit-Krajanski mr Benjamin
 Krauzer Antun, 173
 Kremzir dr Ernest, 185
 Kreo mr Luigi Josipov, 163
 Kreševljaković Ali Riza, 89
 Krešić Jelka, 214
 Krešić Mirko, 171
 Krishaber Ladislav-Lajoš, 103, 123, 126, 201
 Krishaber dr Laza, 155
 Krojterblit-Krajanski mr Benjamin, 84
 Kronfeld Zdenka, 214
 Kun dr Leo, 125, 155
 Kun-Band dr Milica, 155
 Kunorti mr Sado, 163
 Kunorti dr Salamon, 155
 Künstler dr Luj — v. Kinstler dr Luž
 Kuser Josip, 201
 Lajmderfer dr Gustav, 155
 Lajpnik Josip, 169
 Lajtner S. mr Anka, 195
 Lakatoš dr Zoltan, 155
 Lakenbah Konstantin, 96
 Landau dr Herman, 79
 Ländler dr Salomon — v. Lendlér dr Salomon
 Lang Arnold, 201
 Lapter Žiga, 198
 Laslo Herman (veter.), 166
 Laslo Ignac (veter.), 133, 197
 Laslo Imre, 169
 Laslo H. Margita, 171
 Laslo dr Mirko, 155
 Lasta Ernest, 169
 Laszlo Herman (veter.) — v. Laslo
 Herman (veter.)
 Laszlo Ignac (veter.) — v. Laslo
 Ignac (veter.)
 Laszlo Imre — v. Laslo Imre
 Laszlo H. Margita — v. Laslo H. Margita
 Laszlo dr Mirko — v. Laslo dr Mirko
 Latinger A. Viola, 214
 Lauber Andrija, 201
 Laufer Anton (veter.), 89
 Laufer Salomon (veter.), 89, 166
 Lauffer Anton — v. Laufer Anton
 Laufer Salomon — v. Laufer Salomon
 Lauš dr Mirko, 155
 Lebl dr Pavao, 155
 Lebl dr Stjepan, 186
 Lebl dr Šandor, 155
 Ledecki I. dr Artur, 155
 Lederer Đorđe, 173
 Lederer M. Edita, 214
 Lederer dr Eugen, 155
 Lederer dr Imre, 155
 Lederer mr Jelena, 195
 Lederer mr Jelka, 163
 Lederer dr Ladislav, 186
 Lederer-Altarac I. Mira, 214
 Lederer R. Mira, 214
 Lederer M. Tea, 215
 Lefković dr Moric, 87
 Lefkowitz dr Moric — v. Lefković dr Moric
 Lefler Moric, 82
 Lehr Edita — v. Ler Edita
 Lehr Rudolf — v. Ler Rudolf
 Lehrer-Popović Enka — v. Lerer-Popović Enka
 Lehrer Z. Gina — v. Lerer Z. Gina
 Lehrer Z. Samuel — v. Lerer Z. Samuel
 Lehrer Z. Tilda — v. Lerer Z. Tilda
 Lehrmann Robert — v. Lerman Robert
 Leimdörfer dr Gustav — v. Lajmderfer dr Gustav

- Leipnik Josip — v. Laipnik Josip
 Leitner S. mr Anka — v. Lejtner S. mr Anka
 Lenard Marija, 215
 Lendler dr Salomon, 155
 Lendvai dr Klara, 155
 Leon dr Ilonka, 155
 Leonic Jelena, 201
 Ler Edita, 215
 Ler Rudolf, 198
 Lerer-Popović Enka, 215
 Lerer Z. Gina, 215
 Lerer Z. Samuel, 96, 98, 99, 103, 127, 138, 146, 205
 Lerer Z. Tilda, 138, 215
 Lerman Robert, 81
 Lev dr Ivo, 103, 186
 Lev dr Ljudevit, 83
 Levenberg dr Deža, 186
 Levenštajn dr ?, 186
 Levenštajn dr Henrik, 87
 Levenzon mr Ignat, 163
 Levi Bencion, 171
 Levi Bianka, 215
 Levi N. Bora, 169
 Levi dr Bukića, 186
 Levi Denes, 123
 Levi J. Erna, 215
 Levi R. dr Ernest, 156
 Levi Flora, 96
 Levi-Bihler Frida — v. Bihler-Levi Frida
 Levi dr Haim-Bukus, 186
 Levi B. dr Hinko, 93, 156
 Levi dr Isak, 156
 Levi B. Isak, 191
 Levi M. Isak, 174
 Levi mr Isidor, stariji, 163
 Levi mr Isidor, mladi, 163
 Levi dr Izidor, 186
 Levi Izrael, 82
 Levi L. Jaša, 171
 Levi T. Jozef, 220
 Levi Z. Karolj, 97, 103, 123, 126, 201
 Levi Klara-Dragica, 215
 Levi Z. Klarica, 207
 Levi dr Kurt, 97, 103, 186
 Levi Lola, 96
 Levi Mica, 96
 Levi Milan, 172
 Levi Moric, 201
 Levi Š. Moric, 103, 134, 201
 Levi Nahman-Bora, 169
 Levi Olga, 171
 Levi I. Pepo, 221
 Levi-Micić dr Rakila, 156
 Levi C. Regina, 207
 Levi dr Rifka, 156
 Levi Š. Rifka, 215
 Levi J. Rozika, 169
 Levi dr Rudolf, 156
 Levi Salomon, 169
 Levi dr Salomon-Moni, 100, 101, 103, 125, 131, 132, 186
 Levi A. mr Salomon, 163
 Levi A. Salvator, 201
 Levi-Daniti Sida, 215
 Levi Šebetaj, 97
 Levi Tilda, 128, 206
 Levi-Finci J. mr Tilda, 163
 Levlinger M Jolan, 215
 Levntal dr Zdenko, 112, 186
 Lewensohn mr Ignat — v. Levenzon mr Ignat
 Lewenstein dr ? — v. Levenštajn dr ?
 Lewenthal dr Zdenko — v. Levntal dr Zdenko
 Liberman Karola, 206
 Libling Julijus (veter.) — v. Libling Julijus (veter.)
 Licht Josip — v. Liht Josip
 Lidenfeld dr Alfons, 156
 Liebermann Karola — v. Liberman Karola
 Liebling Julijus (veter.) — v. Libling Julijus (veter.)
 Liht Josip, 96, 122
 Lion L. Zdenka, 215
 Lipa Filip (veter.), 84, 166
 Lipa dr Josip, 186
 Lipković-Grof A. Danica, 215
 Lipković dr Rudolf, 186
 Lipković dr Vince, 156
 Lipković dr Vinko, 186
 Lipkovitz-Grof A. Danica — v. Lipković-Grof
 A. Danica
 Lipkovics dr Rudolf — v. Lipković dr Rudolf
 Lipkovics dr Vince — v. Lipković dr Vince
 Lipkovics dr Vinko — v. Lipković dr Vinko
 Lipman K. Ana, 215
 Lipman-Polak dr Sidonija, 186
 Lipmann K. Ana — v. Lipman K. Ana
 Lipmann-Pollak dr Sidonija — v. Lipman-Polak dr
 Sidonija
 Liska I. Hedika, 215
 Löbl dr Pavao — v. Lebl dr Pavao
 Löbl dr Stjepan — v. Lebl dr Stjepan
 Löbl dr Šandor — v. Lebl dr Šandor
 Lochert Julije (veter.) — v. Lohert Julije (veter.)
 Löffler Moric — v. Lefler Moric
 Lohert Julije (veter.), 166
 Lorand Alfred, 169
 Lorand dr Samuel, 90, 156
 Löw dr Ivo — v. Lev dr Ivo
 Löw dr Ljudevit — v. Lev dr Ljudevit
 Löwy dr Hinko — v. Levi dr Hinko
 Löwy Izrael — v. Levi Izrael
 Loža S. dr Franjo, 156
 Luc Jakov (veter.), 81
 Ludvig dr Geza, 156
 Luka mr Oton, 163
 Luka Rudolf, 169

- Lukač Rašela, 171
 Luksadro dr Emanuel, 83
 Lumbroso Juda, 86
 Lusitanus Amatus — v. Roderiguez Joao
 Lustig dr Ferdinand, 156
 Lustig Oskar, 174
 Luxadro dr Emanuel — v. Luksadro dr Emanuel

 Macijah dr Haim, 110
 Mačoro Klarica, 215
 Mačoro J. Klarica, 215
 Madelj dr Lidija, 156
 Maestro Gracija, 215
 Maestro Margita, 169
 Magda (medic. sestra), 173
 Majcen-Rita J. Nada, 215
 Majder Vladimir-Kurst, 96, 98, 103, 134, 201
 Majder T. Slavka, 206
 Majer dr Artur, 187
 Majer dr Elijas, 87, 156
 Majerić dr Dragan, 187
 Majzl F. Vera, 215
 Makfeld dr Katarina, 156
 Maksimiljan, car, 91
 Maler J. Zora, 204
 Manase mr Henrik, 195
 Mandelbaum mr Jevgenije, 81, 94, 163
 Mandil B. Esterka, 172
 Mandil N. Ezra, 174
 Mandil I. Haim, 171
 Mandil dr Jakov, 156
 Mandil N. Josif, 174
 Mandil mr Moša, 195
 Mandil B. Samuilo, 172
 Mandilović dr Bora, 187
 Mandilović mr Žak, 195
 Mandl N. Boris, 171
 Manhajm mr Vilmoš, 221
 Manhalm mr Vilmoš — v. Manhajm mr Vilmoš
 Margulies dr Lazar, 114
 Margulits dr Rafailo, 81
 Margulit mr Milian, 163
 Marić Branko, 173
 Marić dr Hinko, 187
 Marić dr Zvonimir, 156
 Marinović-Flšer dr Oto, 197
 Markljević dr Henrik, 87
 Marković dr Aleksandar — v. Popov dr Aleksandar
 Marković dr Geza, 156
 Mašiljah I. Leon, 171
 Mate dr Ladislav, 166
 Mate Sabina, 206
 Matehes dr Jozef, 156
 Mathajm Katarina, 215
 Mehmed II, 76

 Mel dr David, 187
 Mel Frida, 201
 Melamed Abraham, 76
 Melamed Jerolim, 86
 Melamed D. mr Leon, 163
 Meier Malvina-Malčika, 215
 Melinger Aleksandar (veter.), 166
 Memes Gina, 172
 Mencer dr Izidor, 90
 Mencer Nandor, 173
 Mendoza Eldad, 169
 Mentzer dr Izidor — v. Mencer dr Izidor
 Mentzer Nandor — v. Mencer Nandor
 Mermelstein dr Salem — v. Mermelštajn dr Salem
 Mermelštajn dr Salem, 187
 Mesinger dr Drago, 90
 Messinger dr Drago — v. Mesinger dr Drago
 Mešulam J. Ela, 204
 Mevorah dr Isak, 187
 Mevorah dr Menahem-Mika, 156
 Mevorah M. mr Mišel, 164
 Mezei dr Izidor, 90, 156
 Mihailovna-Epštajn dr Ana — v. Epštajn-Mihailovna
 dr Ana
 Mihel ranarnik, 91
 Mikeš Djordje, 123
 Miler dr Andrija, 156
 Miler dr Andrija, 187
 Miler dr Bela, 187
 Miler Edita, 215
 Miler Edward (veter.), 166
 Miler Istvan, 123
 Miler mr Klara, 221
 Miler Ljuba, 215
 Miler-Šalgo mr Margita, 164
 Miler dr Matija, 156
 Miler dr Miroslav, 187
 Miler J. dr Pavle, 156
 Miler Petar, 201
 Miler dr Zlata, 97, 98, 103
 Milić dr Blanka, 156
 Milić dr Srećko, 156
 Milko dr Leopold, 90
 Mirnić-Kornicer dr Vera, 187
 Mirjam, bolničarka, 215
 Miškolci dr Eugen, 187
 Miškolci Irena, 215
 Mitler Ljuba, 215
 Mizrahi Alfred, 215
 Mizrahi E. Haim, 175
 Molnar U. Aleksandar, 215
 Molnar Dj. Arpad, 215
 Molnar Ivan, 201
 Molnar Katica, 215
 Molnar Zora, 216
 Montijas dr Avram, 156
 Montilić R. Rafael, 216

- Montilija H. Sida**, 216
Montiljo S. Albert, 216
Montiljo M. Avram, 216
Montiljo J. Hanika, 216
Montiljo Hinko, 198
Montiljo Reli, 216
Montiljo Rozika, 216
Montiljo A. Santo, 216
Mor dr ?, 156
Moreno Armando, 216
Moro Moša, 77
Morpurgo Gabriela, 207
Morpurgo Julijana, 207
Morpurgo Mario, 86
Morpurgo-Mladinov Silvana, 207
Morvaj ?, 169
Mosbacher dr Eugen — v. **Mosbaker dr Eugen**
Mosbaker dr Eugen, 156
Mose medico Ebreo, 85
Moskoni Juda ben Moše, 76
Müller dr Andrija — v. **Miler dr Andrija**
Müller dr Bela — v. **Miler dr Bela**
Müller Edita — v. **Miler Edita**
Müller Eduard (veter.) — v. **Miler Eduar (veter.)**
Müller Ištvan — v. **Miler Ištvan**
Müller mr Klara — v. **Miler mr Klara**
Müller Ljuba — v. **Miler Ljuba**
Müller-Šalgo mr Margita — v. **Miler-Šalgo mr Margita**
Müller dr Matija — v. **Miler dr Matija**
Müller dr Miroslav — v. **Miler dr Miroslav**
Müller J. dr Pavle — v. **Miler J. dr Pavle**
Müller Petar — v. **Miler Petar**
Müller dr Zlata — v. **Miler dr Zlata**
Munk dr Adolf, 156
Munk J. dr Artur, 187
Munk Elemens, 216
Munk-Vesel I. Eleonora, 171
Munk dr Moša, 187
Munk G. dr Natan, 156
Musafija Ankica, 216
Musafija R. Flora, 216
Musafija Josif, 201
Musafija M. Josip, 216
Musafija Majer, 135, 204
Musafija Lonika, 216
Musafija J. Nina, 216
Musafija-Papo Rašela, 216
Musafija Sarika, 216
Musafija J. Tilda-Tina, 216

Nadaški I. Olga, 216
Nad mr Bertalan, 90
Nad Eugen, 216
Nad dr Eugen, 156
Nad mr Imre, 90, 164
Nad B. mr Imre, 90, 91, 164

Nad mr Ladislav, 195
Nagy mr Bertalam — v. **Nad mr Bertalam**
Nagy Eugen — v. **Nad Eugen**
Nagy dr Eugen — v. **Nad dr Eugen**
Nagy mr Imre — v. **Nad mr Imre**
Nagy B. mr Imre — v. **Nad B. mr Imre**
Nagy mr Ladislav — v. **Nad mr Ladislav**
Hahmijas dr Isak, 89
Nahmijas dr Lora, 187
Nahmijas dr Rafael, 187
Nacht dr Arnold — v. **Naht dr Arnold**
Naht dr Arnold, 156
Najbah mr Edita, 164
Najfeld dr Alfred, 187
Najfeld-Špicer Eta, 202
Najman Ana, 216
Najman-Nović August (veter.), 166
Najman dr Bela, 156
Najman dr Emil, 187
Najman Herta, 216
Najman Irena, 216
Najman dr Izidor, 88
Najman dr Jakob, 187
Najman M. Jakob, 198
Najman Josip, 169
Najman Josip, 169
Najman dr Julije, 90, 156
Najman dr Julije, 156
Najman dr Ljuba, 187
Najman-Herlinger J. Marija, 216
Najman dr Marika, 156
Najman Paula, 216
Najman dr Vladimir, 187
Najman dr Žiga, 83, 157
Našić Emil, 173
Negrin Haim, 174
Nehan Ernest, 169
Neubach mr Edita — v. **Najbah mr Edita**
Neufeld dr Alfred — v. **Najfeld dr Alfred**
Neufeld-Spitzer Eta — v. **Najfeld-Špicer Eta**
Neumann Ana — v. **Najman Ana**
Neumann-Nović August (veter.) v. **Najman-Nović August (veter.)**
Neumann dr Bela — v. **Najman dr Bela**
Neumann dr Emil — v. **Najman dr Emil**
Neumann Herta — v. **Najman Herta**
Neumann Irena — v. **Najman Irena**
Neumann dr Izidor — v. **Najman dr Izidor**
Neumann dr Jakob — v. **Najman dr Jakob**
Neumann M. Jakob — v. **Najman M. Jakob**
Neumann Josip — v. **Najman Josip**
Neumann dr Julije — v. **Najman dr Julije**
Neumann dr Ljuba — v. **Najman dr Ljuba**
Neumann-Herlinger J. Marija — v. **Najman-Herlinger J. Marija**
Neumann dr Marika — v. **Najman dr Marika**
Neumann Paula — v. **Najman Paula**

- Neumann dr Vladimir — Najman dr Vladimir
 Neumann dr Ziga — v. Najman dr Ziga
 Nick dr Alfred — v. Nik dr Alfred
 Nick Natko — v. Nik Natko
 Nik dr Alfred, 187
 Nik A. Natko, 216
 Nisim dr Avram, 188
 Nisim Jakov, 86
 Nisim Žak, 169
 Novaček M. Dragutin (veter.), 166
 Novačić F. Fred, 216
 Novačić dr Ladislav, 157
 Novaković Djordje — v. Erlih Leopold
 Novaković-Noah A. mr Manoilo, 164
- Obersohn dr Djuro — v. Oberzon dr Djuro
 Oberzon dr Djuro, 188
 Obrenović Miloš, 76
 Ofenbah Ginka, 216
 Offner mr Antal — v. Ofner mr Antal
 Offner dr Mor — v. Ofner dr Mor
 Ofner mr Antal, 164
 Ofner dr Mor, 89
 Ormosz mr Andon — v. Ormož mr Andon
 Ormož mr Andon, 164
 Ornstein dr Karlo — v. Ornštajn dr Karlo
 Ornstein K. Mila — v. Orštajn K. Mila
 Ornštajn dr Karlo, 188
 Ornštajn K. Mila, 207
 Osvald dr Branko, 94, 166
 Oswald dr Branko — v. Osvald dr Branko
 Ovadia dr Elazar, 188
 Ovadia E. Perla, 216
 Ovadia M. Rahela-Kika, 216
 Ozmo E. Rafael, 216
- Pal Ilonka, 216
 Palikaš A. Gizela, 216
 Pap Pavle-Šiljo, 97, 103, 121, 126, 134, 202
 Papai mr Eva, 164
 Papo Albert, 77
 Papo Angelina, 216
 Papo Avram, 77
 Papo M. Blanka, 218
 Papo Danko, 169
 Papo M. David, 202
 Papo-Baković S. Donka, 138, 217
 Papo Ellezer, 102, 103, 128, 198
 Papo Estera, 97, 103, 128
 Papo I. Estera, 202
 Papo-Binenfeld Gina, 217
 Papo-Papić Isak, 77
 Papo dr Isidor, 131, 132, 188
 Papo Leon, 169
 Papo J. mr Levi, 164
 Papo M. Luna, 217
- Papo Matilda, 217
 Papo Merkada, 76
 Papo Mihael, 198
 Papo S. Mira, 217
 Papo Mirjam, 76
 Papo dr Mordehai, 157
 Papo dr Rafael, 88, 188
 Papo S. Regina, 217
 Papo-Salom Rahela, 76
 Papo S. Renika, 138, 217
 Papo Rikica, 171
 Papo A. Rikica, 217
 Papo Roza, 217
 Papo J. Roza, 217
 Papo dr Roza, 132, 188
 Papo Santo, 77, 78
 Papo mr Santo, 164
 Papo G. Šarlotka, 206
 Papo J. Tilda, 217
 Papo Tonka, 217
 Papo-Papić mr Zlata, 195
 Pardo mr Josif, 164
 Pardo mr Klara, 164
 Pardo mr Leon, 164
 Pardo R. Neta, 171
 Paškes E. Dora, 217
 Perera-Fertig L. Donkica, 217
 Perera Ester, 102, 103
 Perera Estera-Zora, 202
 Perera-Matić dr Izidor, 131, 132, 188
 Perera-Druker Regina, 217
 Perera D. Ruža, 217
 Perera J. Sipura, 217
 Perić M. dr Leon, 157
 Perl Eled, 167
 Perl Gelert, 97, 103, 121, 123, 127, 202
 Pesah C. Isak, 217
- Pesah Leon, 202
 Pesah Tilda, 198
 Pete dr Matija, 157
 Petrović Jovan — v. Šauengl Jozef
 Pignatelli Baptista, 85
 Pijade D. Alisa, 217
 Pijade dr Bukić, 81, 110, 157
 Pijade Bulisa, 175
 Pijade Čeda, 171
 Pijade V. Jelisaveta-Jela, 202
 Pijade dr Rafael, 188
 Pijade dr Velizar, 157
 Piš Joško, 169
 Pillingr Jozefina, 138, 217
 Pillingr Vladimir, 198
 Pilišcher dr Eugen — v. Pilišer dr Eugen
 Pilišer dr Eugen, 157
 Pinto dr David, 188
 Pinto S. Gonda, 217
 Pinto Jakov, 92

- Pinto D. mr Lea, 195
 Pinto dr Leon, 188
 Pinto mr Mika, 164
 Pinto Moise, 171
 Pinto S. Nela, 217
 Pinto dr Sara, 157
 Pisker L. Hinko, 171
 Pisker dr Ilija, 157
 Pisker L. Lili, 217
 Pisker Lina, 217
 Pisker Vera, 217
 Podreka A. Roza-Halina, 217
 Podvinec dr Srećko, 188
 Pokorni E. Vera, 217
 Pokorny E. Vera — v. Pokorni E. Vera
 Polaček mr Geza, 195
 Polak dr Alfons, 157
 Polak Ana, 171
 Polak dr Aranka, 157
 Polak-Majder mr Elza, 195
 Polak Erna, 217
 Polak dr Feliks, 167
 Polak-Baruh Graciјa, 217
 Polak Imre-Mirko, 169
 Polak Josip-Pepo, 98, 99, 103, 121, 127, 136, 205
 Polak Martin, 79
 Polak dr Milan, 157
 Polak dr Rihard, 87
 Polak dr Slavko, 188
 Polak dr Stanko, 157
 Polak Steva, 171
 Polak dr Stjepan, 188
 Polak Tibor, 123, 128, 135, 205
 Polak dr Vera, 188
 Polak Dj. Vilim, 221
 Polak dr Vlado, 157
 Polancer Z. Ivo, 173
 Polgar Kalman, 169
 Polgar Makso (veter.), 89, 167
 Policer dr Natan, 83, 157
 Policer dr Stjepan, 100, 101, 103, 132, 188
 Polić A. Branko 217
 Politzer dr Natan — v. Policer dr Natan
 Politzer dr Stjepan — v. Policer dr Stjepan
 Pollak dr Alfons — v. Polak dr Alfons
 Pollak Ana — v. Polak Ana
 Pollak dr Aranka — v. Polak dr Aranka
 Pollak-Majder mr Elza — v. Polak-Majder mr Elza
 Pollak Erna — v. Polak Erna
 Pollak dr Feliks — v. Polak dr Feliks
 Pollak-Baruh Graciјa — v. Polak-Baruh Graciјa
 Pollak Imre-Mirko — v. Polak Imre-Mirko
 Pollak Josip-Pepo — v. Polak Josip-Pepo
 Pollak Martin — v. Polak Martin
 Pollak dr Milan — v. Polak dr Milan
 Pollak dr Rihard — v. Polak dr Rihard
 Pollak dr Slavko — v. Polak dr Slavko
 Pollak dr Stanko — v. Polak dr Stanko
 Pollak Steva — v. Polak Steva
 Pollak dr Stjepan — v. Polak dr Stjepan
 Pollak Tibor — v. Polak Tibor
 Polak dr Vera — v. Polak dr Vera
 Pollak Dj. Vilim — v. Polak Dj. Vilim
 Pollak dr Vlado — v. Polak dr Vlado
 Poljokan L. Paulina, 173
 Popov dr Aleksandar, 80
 Popov dr Nandor, 123, 128, 189
 Popov dr Stjepan, 157
 Pops dr Samuel, 80
 Pordes dr Ignjat, 87
 Porges D. Dragutin, 204
 Porin dr David, 157
 Premeru J. Sonja, 217
 Princ D. Esterka, 207, 217
 Proskauer dr Fric, 157
 Purec dr Samuel (veter.) 85, 167
 Rad Vera, 217
 Rafael »hećim«, 77
 Raguz dr Ivan, 112
 Rajh Rudi, 138, 217
 Rajhi-Rajić dr Artur, 157
 Rajhi-Rajić Ivan, 171
 Rajhman Gustav (veter.), 167
 Rajhsman dr Zlata, 157
 Rajić R. Elza, 217
 Rajner Dezider, 172
 Rajner Egon, 202
 Rajner A. dr Ivan, 189
 Rajner dr Jakob, 83
 Rajner dr Moric, 83
 Rajnic Ladislav, 169
 Rajnmund dr Albert, 220
 Rajter dr Josip, 157
 Rajter Julijana, 102, 103, 134, 198
 Rajzner dr Rena, 157
 Rauch mr Julije — v. Rauh mr Julije
 Rauh mr Julije, 196
 Rausnic Liza, 201
 Rausnic Tibor, 100, 103, 173
 Raussnitz Liza — v. Rausnic Liza
 Raussnitz Tibor — v. Rausnic Tibor
 Reich Rudi — v. Rajh Rudi
 Reichi-Rajić dr Artur — v. Rajhi-Rajić dr Artur
 Reichi-Rajić Ivan — v. Rajhi-Rajić Ivan
 Reichmann Gustav (veter.) — v. Rajhman
 Gustav (veter.)
 Reichmann dr Zlata — v. Rajhsman dr Zlata
 Reiner Dezider — v. Rajner Dezider
 Reiner Egon — v. Rajner Egon
 Reiner A. dr Ivan — v. Rajner A. dr Ivan
 Reiner dr Jakov — v. Rajner dr Jakov
 Reiner dr Moric — v. Rajner dr Moric

- Reinmund dr Albert — v. Rajnmund dr Albert
 Reinitz Ladislav — v. Rajnic Ladislav
 Reisner dr Rena — v. Rajzner dr Rena
 Reiter dr Josip — v. Rajter dr Josip
 Reiter Julijana — v. Rajter Julijana
 Remeny-Schwartz dr Suzana — v. Remenji-Švarc
 dr Suzana
 Remenji-Švarc dr Suzana, 116, 189
 Rendell Alfred, 169
 Renert mr Adolf, 196
 Resig dr Fridrik, 157
 Riberos David, 85
 Rigo dr Aleksandar, 157
 Rip Hugo, 174
 Rip Jozef, 169
 Rip dr Ružica, 97, 103, 189
 Ripp Hugo — v. Rip Hugo
 Ripp Jozef — v. Rip Jozef
 Ripp dr Ružica — v. Rip dr Ružica
 Rizmondo-Pijade Lucija 175
 Robicsek dr Andrija — v. Robiček dr Andrija
 Robiček dr Andrija, 157
 Roder mr Oskar, 164
 Roder Vera, 201
 Roderigues Joao, 85
 Rolich Imre-Mirko — v. Rolih Imre-Mirko
 Rolih Imre-Mirko, 205
 Roman Oskar, 170
 Romano I. Anica, 217
 Romano A. Beja, 172
 Romano S. David, 218
 Romano Flora, 218
 Romano dr Jaša, 133, 134, 197
 Romano dr Mario, 189
 Romano D. Rikica, 172
 Romano S. Rozika, 218
 Romes Artur, 170
 Rona dr Edit, 157
 Rona dr Josip, 157
 Ronai I. dr Etuška, 157
 Rosenberg-Farkaš Elza — v. Rozenberg-Farkaš Elza
 Rosenberg mr Helena — v. Rozenberg mr Helena
 Rosenberg Šmul-Jakov — v. Rozenberg Šmul Jakov
 Rosenberg M. dr Ljudevit — v. Rozenberg M.
 dr Ljudevit
 Rosenbusch David (veter.) — v. Rozenbuš
 David (veter.)
 Rosencheck Elza — v. Rozenhek Elza
 Rosenfeld Bruno — v. Rozenfeld Bruno
 Rosenfeld mr Oskar — v. Rozenfeld mr Oskar
 Rosenrauch Jeti — v. Rozenrauh Jeti
 Rosenwasser E. Boris — v. Rozenvaser E. Boris
 Rosenwasser E. Viktor — v. Rozenvaser E. Viktor
 Rosenzweig M. dr Erih — v. Rozencvajg M. dr Erih
 Rosenzweig dr Fišl — v. Rozencvajg dr Fišl
 Rosenzweig-Justus Julijana — v. Rozencvajg-Justus
 Julijana
 Rosenzweig dr Lea — v. Rozencvajg dr Lea
 Rosenzweig J. Viktor — v. Rozencvajg J. Viktor
 Rosner Katilca — v. Rozner Katica
 Rosner D. dr Rudolf — v. Rozner D. dr Rudolf
 Rot Jakob (veter.), 167
 Rot Jakov, 89
 Rot Josip, 202
 Rot M. Olga, 218
 Rot dr Pavle, 157
 Rotdajč dr Anica 189
 Rotenštajn Albin (veter.), 85
 Roter Mavro (veter.), 167
 Roter Miša, 202
 Roth Jakob (veter.) — v. Rot Jakob (veter.)
 Roth Jakov — v. Rot Jakov
 Roth Josip — v. Rot Josip
 Roth M. Olga — v. Rot M. Olga
 Roth dr Pavle — v. Rot dr Pavle
 Rothdeutsch dr Anica — v. Rotdajč dr Anica
 Rothenstein Albin — v. Rotenštajn Albin
 Rother Mavr (veter.) — v. Roter Mavro (veter.)
 Rother Miša — v. Roter Miša
 Rovinski dr Sima, 157
 Rozenberg-Farkaš Elza, 198
 Rozenberg mr Helena, 221
 Rozenberg Šmul-Jakov, 221
 Rozenberg M. dr Ljudevit, 157
 Rozenbuš David (veter.), 89
 Rozencvajg M. dr Erih, 189
 Rozencvajg dr Fišl, 189
 Rozencvajg-Justus Julijana, 218
 Rozencvajg dr Lea, 189
 Rozencvajg J. Viktor, 95, 98, 99, 103, 125, 205
 Rozenfeld Bruno, 198
 Rozenfeld mr Oskar, 164
 Rozenhek Elza, 170
 Rozenrauh Jeti, 174
 Rozenvaser E. Boris, 172
 Rozenvaser E. Viktor, 172
 Rozner Katica, 174
 Rozner dr Ljubica, 220
 Rozner D. dr Rudolf, 157
 Rubanji dr Pal, 189
 Ruben I. Rafailo, 172
 Ruben-Lukač dr Rašela, 157
 Ruben dr Remon, 189
 Rubenović I. dr Rafailo, 157
 Rubin A. mr Lenka, 164
 Rubinstejn dr Aleksandar — v. Rubinštajn
 dr Aleksandar
 Rubinštajn dr Aleksandar 114, 158
 Ruso dr David, 158
 Ruso dr Haim, 81, 158
 Ruso Hana, 76
 Ruso M. Marsel, 175
 Ruso D. dr Menahem, 158
 Ruso Regina, 221

Ruso Šimon, 170
 Russo Žaklen, 97, 103, 202

Sabadoš dr Eva, 158
 Sachs dr Mavro — v. Saks dr Mavro
 Sadikario J. Avram 97, 103, 121, 127, 202
 Sajs dr Vladimir, 189
 Sak Erna, 218
 Saks dr Mavro, 83
 Salamon Josip, 85
 Salamon sin Mojsija, 77
 Salamon Zoltan, 170
 Salc dr Hinko, 189
 Salc A. Josip (veter.), 167
 Salcberger Nada, 218
 Salom I. Ante, 204
 Salom Duška, 218
 Salom Erna, 218
 Salom Isak, 77, 87
 Salom dr Jozef, 88, 158
 Salom H. Jozef, 77
 Salom D. dr Mento, 189
 Salom-Papo A. mr Mira, 196
 Salom B. dr Rafael, 189
 Salom D. Ruta, 138, 218
 Salom mr Šua, 164
 Salom Šua (veter.), 98, 100, 103, 167
 Salom D. Zlata, 138, 218
 Salz dr Hinko — v. Salc dr Hinko
 Salz A. Josip (veter.) — v. Salc A. Josip (veter.)
 Samakovlija A. Blanka-Beba, 218
 Samakovlija dr Isak, 88
 Samakovlija R. Maca, 218
 Samakovlija-Laudor Margita (veter.), 197
 Samakovlija Mišo, 202
 Samek Branko, 198
 Samek Rudolf (veter.), 167
 Samek R. Slavko (veter.) 167
 Samuilović dr Albert, 189
 Samuilović mr Jakob, 164
 Santo dr Aladar, 158
 Santo Ivan, 172
 Santo Ladislav, 172
 Santo Vilim (veter.), 167
 Sarafić dr Jakov, 189
 Sarvaš dr Koloman, 83, 158
 Sas-Zoltan mr Jelisaveta, 164
 Sas dr Mirko, 158
 Saso Sima, 110
 Sason Erna, 175
 Sason I. Nisim, 174
 Satler dr Eva, 158
 Satler Fedor, 100, 136, 205
 Satler Marija, 218
 Satler dr Matija, 158
 Satler Radivoj, 172
 Sauer Oskar (veter.), 167

Sauer dr Rudolf, 158
 Sauerbrun dr Edmund, 158
 Schaffer dr Aladar — v. Šafer dr Aladar
 Schaffer A. Arpad — v. Šafer A. Arpad
 Schäffer dr Eugen — v. Šefer dr Eugen
 Schäffer dr Matija — v. Šefer dr Matija
 Schäffer dr Mojsije — v. Šefer dr Mojsije
 Schäffer dr Samuel — v. Šefer dr Samuel
 Schäffner Jakob (veter.) — v. Šefner Jakob (veter.)
 Schauengel Jozef — v. Šauengel Jozef
 Scheyer mr Leo — v. Šajer mr Leo
 Schiffer dr Moric — v. Šifer dr Moric
 Schlang Isak — v. Šlang Isak
 Schlesinger dr Albert — v. Šlezinger dr Albert
 Schlesinger dr Aleksandar — v. Šlezinger
 dr Aleksandar
 Schlesinger Herman — v. Šlezinger Herman
 Schlesinger Ignjat (veter.) — v. Šlezinger
 Ignjat (veter.)
 Schlesinger Jozef — v. Šlezinger Jozef
 Schlesinger mr Jozef — v. Šlezinger mr Jozef
 Schlesinger-Brand dr Marija — v. Šlezinger-Brand
 dr Marija
 Schlesinger Marija — v. Šlezinger Marija
 Schlesinger M. Milena — v. Šlezinger M. Milena
 Schlesinger dr Miroslav — v. Šlezinger dr Miroslav
 Schlesinger H. Nada — v. Šlezinger H. Nada
 Schmaltz-Jakovčić Vilim (veter.) — v. Šmalc-Jakovčić
 Vilim (veter.)
 Schmuckler V. Izabela — v. Šmukler V. Izabela
 Schmuckler dr Josip — v. Šmukler dr Josip
 Schmuckler Julija — v. Šmukler Julija
 Schmuckler I. Rut — v. Šmukler I. Rut
 Schmuckler dr Vilim — v. Šmukler dr Vilim
 Schnekkendorf dr Lajb — v. Šnekendorf dr Lajb
 Schneider dr ? — v. Šnajder dr ?
 Schneider Andjelka — v. Šnajder Andelka
 Schneider dr Josip — v. Šnajder dr Josip
 Schneider I. Ljerka — v. Šnajder I. Ljerka
 Schnersohn N. Josip — v. Šnerson N. Josip
 Schnersohn dr Noah — v. Šnerson dr Noah
 Schnersohn dr Sara — v. Šnerson dr Sara
 Schintzler dr Nandor — v. Šnicler dr Nandor
 Schomet Moric (veter.) — v. Šomet Moric (veter.)
 Schön dr Leo — v. Šen dr Leo
 Schönauer mr Josip — v. Šenauer mr Josip
 Schönauer S. mr Liza — v. Šenauer S. mr Liza
 Schönbaum Lujza — v. Šenbaum Lujza
 Schönbrunn B. Bela — v. Šenbrunn B. Bela
 Schönbrunn Tibor — v. Šenbrunn Tibor
 Schönfein dr Nehemija — v. Šenfajn dr Nehemija
 Schönfeld Edita — v. Šenfeld Edita
 Schönfeld Irena — v. Šenfeld Irena
 Schönfeld dr Kornel — v. Šenfeld dr Kornel
 Schönfeld-Popadić dr Mirjam — v. Šenfeld-Popadić
 dr Mirjam
 Schönheit dr Rubin — v. Šenhaft dr Rubin

- Schönstein Lavoslav — v. Šenštajn Lavoslav
 Schönwald Ivica — v. Šenvald Ivica
 Schossberger dr Aleksandar — v. Šosberger
 dr Aleksandar
 Schossberger Alfred — v. Šosberger Alfred
 Schossberger dr Franjo — v. Šosbereger dr Franjo
 Schossberger-Brdarić Iso — v. Šosberger-Brdarić
 Iso
 Schreiber dr Aleksandar — v. Šrajber dr Aleksandar
 Schreiber Andjelka — v. Šrajber Andelka
 Schreiber Leopold — v. Šrajber Leopold
 Schreiber dr Makso — v. Šrajber dr Makso
 Schreier Aleksandar — v. Šrajer Aleksandar
 Schulmann dr Andrija — v. Šulman dr Andrija
 Schultheiss Rudi — v. Šultajs Rudi
 Schultheiss Zlatko — v. Šultajs Zlatko
 Schwabenitz L. Berta — v. Švabenic L. Berta
 Schwabenitz A. Jelka — v. Švabenic A. Jelka
 Schwabenitz A. Mira — v. Švabenic A. Mira
 Schwabenitz A. Vera — v. Švabenic A. Vera
 Schwartz dr Aleksandar — v. Švarc dr Aleksandar
 Schwartz B. Andor — v. Švarc B. Andor
 Schwartz dr Andrija — v. Švarc dr Andrija
 Schwartz Blanka — v. Švarc Blanka
 Schwartz Danica — v. Švarc Danica
 Schwartz dr Dragutin — v. Švarc dr Dragutin
 Schwartz Emil — v. Švarc Emil
 Schwartz Gerda — v. Švarc Gerda
 Schwartz mr Imre — v. Švarc mr Imre
 Schwartz D. Jeti — v. Švarc D. Jeti
 Schwartz dr Jakab — v. Švarc dr Jakob
 Schwartz dr Jakob — v. Švarc dr Jakob
 Schwartz mr Josip — v. Švarc mr Josip
 Schwartz mr Josip — v. Švarc mr Josip
 Schwartz M. Klara — v. Švarc M. Klara
 Schwartz Krešimir — v. Švarc Krešimir
 Schwartz dr Ladislav — v. Švarc dr Ladislav
 Schwartz Lea — v. Švarc Lea
 Schwartz Ljubica — v. Švarc Ljubica
 Schwartz F. dr Ljudevit — v. Švarc F. dr Ljudevit
 Schwartz mr Melanija — v. Švarc mr Melanija
 Schwartz dr Miroslav — v. Švarc dr Miroslav
 Schwartz dr Petar — v. Švarc dr Petar
 Schwartz A. Suzana — v. Švarc A. Suzana
 Schwartz I. dr Vladislav — v. Švarc I. dr Vladislav
 Schwartz dr Vladislav — v. Švarc dr Vladislav
 Schwartz dr Vladislav — v. Švarc dr Vladislav
 Schwartz mr Zvonko — v. Švarc mr Zvonko
 Schwartz dr Žiga — v. Švarc dr Žiga
 Schwartzenberg Lj. Sonja — v. Švarcenberg Lj.
 Sonja
 Schwimme dr Moric — v. Švimer dr Moric
 Sege dr Geza, 158
 Sege Šing. et mr Imre, 164
 Sege Halmoš mr Jelena, 91, 164
 Sege E. dr Jene, 158
 Sege dr Ladislav, 158
 Segedi dr Eugen, 158
 Segedi Imre (veter.), 167
 Seke Josip (veter.), 167
 Sekelj M. dr Andrija, 96, 97, 158
 Sekelj Béla, 202
 Sekelj Leopold (veter.), 167
 Sekelj Mavro (veter.), 167
 Sekelj Vladimir, 202
 Sekler V. Margita, 218
 Sekler dr Robert, 189
 Seleš Djuro, 202
 Seleš dr Moric-Mavro, 88, 158
 Seleš dr Osvald, 158
 Semere dr et mr Pavle, 164
 Semere mr Pavle, 164
 Semo Berta, 175
 Semze dr Nikola, 190
 Sende dr Ferdinand, 158
 Sende-Popović Kornelija, 96, 97, 103, 127, 202
 Sende dr Albert-Bela, 190
 Seneš dr Andrija, 158
 Senić dr Zvonimir, 114
 Slavuš Paša, 86
 Siegmann S. Sara — v. S. Sara
 Sielski dr Stanko, 112, 114
 Sigeti dr Aleksandar, 167
 Sigeti Andrija, 172
 Sigman S. Sara, 172
 Sigmund Abraham, 174
 Silaši dr ? 90
 Siberberg dr Geza, 220
 Silberberg Nikola, 170
 Silberkopf dr Oskar, 158
 Silberschein Aleksandar — v. Silberšajn Aleksandar
 Silberšajn Aleksandar, 170
 Simental Leo (veter.), 89
 Simon M. dr Avram, 158
 Sinberger mr Leo, 196
 Sindverst ? 170
 Singer dr Adolf, 96, 101, 103, 121, 122, 123, 125, 190
 Singer E. Eva, 218
 Singer-Sínski dr Gustav, 190
 Singer F. dr Josif, 158
 Singer dr Joška, 158
 Singer V. Katica, 218
 Singer dr Lavoslav, 83
 Singer dr Lavoslav, 221
 Singer L. Lili, 170
 Singer Melanija, 170
 Sion dr Samika, 158
 Slander Vera, 202
 Sohn dr Mojsije-Milan — v. Zon dr Mojsije-Milan
 Sohn Nada-Zina — v. Zon Nada-Zina
 Sohr L. Fric — v. Sor L. Fric
 Sohr dr Milan — v. Sor dr Milan
 Sokolić Julije (veter.) 167
 Sondermajer dr Roman 80

Sondermayer dr Roman — v. Sondermajer dr Roman
 Sonnenberg Etuška — v. Zonenberg Etuška
 Sonnenfeld dr Aleksandar — v. Zonenfeld
 dr Aleksandar
 Sonnenfeld A. dr Ladislav — v. Zonenfeld A.
 dr Ladislav
 Sonnenfeld dr Olga — v. Zonenfeld dr Olga
 Sonnenschein Mirko — v. Zonenšajn Mirko
 Sor L. Fric, 172
 Sor dr Milan, 158
 Sorger Albert (veter.), 167
 Sperk Eduard (veter.) — v. Šperk Eduard (veter.)
 Spiegler O. Vlasta — v. Špíglér O. Vlasta
 Spiller D. mr Eugen — v. Špíler D. mr Eugen
 Spiro A. Roza — v. Špiro A. Roza
 Spitz dr Eugen — v. Špic dr Eugen
 Spitzer Ana — v. Špicer Ana
 Spitzer dr Arnold — v. Špicer dr Arnold
 Spitzer Ernest — v. Špicer Ernest
 Spitzer dr Fric — v. Špicer dr Fric
 Spitzer Fridman — v. Špicer Fridman
 Spitzer dr Ica — v. Špicer dr Ica
 Spitzer-Rothbart dr Irma — v. Špicer-Rothbart dr Irma
 Spitzer Ivan — v. Špicer Ivan
 Spitzer dr Milan — v. Špicer dr Milan
 Spitzer-Milanović Milan — v. Špicer-Milanović Milan
 Spitzer M. Mirjam — v. Špicer M. Mirjam
 Spitzer dr Mor — v. Špicer dr Mor
 Spitzer dr Pavao — v. Špicer dr Pavao
 Spitzer dr Serena — v. Špicer dr Serena
 Spitzer dr Stevan — v. Špicer dr Stevan
 Spitzer dr Vladimir — v. Špicer dr Vladimir
 Spitzer dr Vladislav — v. Špicer dr Vladislav
 Spreitzer Josip — v. Šprajcer Josip
 Sprung M. dr Laura — v. Šprung M. dr Laura
 Sprung M. Maks — v. Šprung M. Maks
 Starver mr Emil-Mika, 196
 Stark Ferdinand — v. Štark Ferdinand
 Stein dr Andrija — v. Štajn dr Andrija
 Stein dr Armin — v. Štajn dr Armin
 Stein dr Beno — v. Štajn dr Beno
 Stein-Spitzer dr Ilona — v. Štajn-Špicer dr Ilona
 Stein dr Ivan — v. Štajn dr Iván
 Stein dr Jakov — v. Štajn dr Jakov
 Stein Karlo — v. Štajn Karlo
 Stein mr Karlo — v. Štajn mr Karlo
 Stein dr Ljudevit — v. Štajn dr Ljudevit
 Stein dr Martin — v. Štajn dr Martin
 Stein F. dr Mavro — v. Štajn F. dr Mavro
 Stein Toma — v. Štajn Toma
 Stein Vera — v. Štajn Vera
 Steinberg dr Fridrik — v. Štajnberg dr Fridrik
 Steiner dr Aleksandar — v. Štajner dr Aleksandar
 Steiner dr Alfred — v. Štajner dr Alfred
 Steiner mr Bela — v. Štajner mr Bela
 Steiner Branko — v. Štajner Branko
 Steiner Emil (veter.) — v. Štajner Emil (veter.)

Steiner-Schnetrepel M. Hencí — v. Štajner-Šnetrepel
 M. Hencí
 Steiner L. dr Josip — v. Štajner L. dr Josip
 Steiner dr Julije — v. Štajner dr Julije
 Steiner V. dr Ladislav — v. Štajner V. dr Ladislav
 Steiner dr Marko — v. Štajner dr Marko
 Steiner dr Mihajlo — v. Štajner dr Mihajlo
 Steiner Mirjam — v. Štajner Mirjam
 Steiner Miša — v. Štajner Miša
 Steiner Dj. Mišo — v. Štajner Dj. Mišo
 Steiner mr Rikard — v. Štajner mr Rikard
 Steiner Dj. Roza — v. Štajner Dj. Roza
 Steiner Rudolf (veter.) — v. Štajner Rudolf (veter.)
 Steiner dr Samojo — v. Štajner dr Samojo
 Steiner dr Stjepan — v. Štajner dr Stjepan
 Steiner dr Vilim — v. Štajner dr Vilim
 Steiner A. Zora — v. Štajner A. Zora
 Steiner Zvonko — v. Štajner Zvonko
 Steinfeld dr Aleksandar — Štajnfeld dr Aleksandar
 Steinhardt dr Izidor — v. Štajnhard dr Izidor
 Steinmann dr Fridrik — v. Štajnman dr Fridrik
 Sterk dr Vladimir — v. Šterk dr Vladimir
 Stern (medic. sestra) — v. Štern (medic. sestra)
 Stern dr Armin — v. Štern dr Armin
 Stern Dragan — v. Štern Dragan
 Stern A. Erih — v. Štern A. Erih
 Stern A. dr Gertruda — v. Štern A. dr Gertruda
 Stern Gizela — v. Štern Gizela
 Stern dr Hinko — v. Štern dr Hinko
 Stern dr Ivan — v. Štern dr Ivan
 Stern dr Jakov — v. Štern dr Jakov
 Stern Maksim — v. Štern Maksim
 Stern S. Mladen — v. Štern S. Mladen
 Stern F. dr Oskar — v. Štern F. dr Oskar
 Stern-Hoffmann dr Rebeka — v. Štern-Hofman dr
 Rebeka
 Stern Valerija — v. Štern Valerija
 Sternberg dr Adolf — v. Šternberg dr Adolf
 Sternberg Bela — v. Šternberg Bela
 Sternberg Tibor — v. Šternberg Tibor
 Stessel dr Erne — v. Štesel dr Erne
 Stetler I. dr Avram — v. Štetler I. dr Avram
 Stetler M. Zvonimir — v. Štetler M. Zvonimir
 Stift Ferdinand — v. Štift Ferdinand
 Strasser dr Djuro — v. Štraser dr Djuro
 Strasser dr Geza — v. Štraser dr Geza
 Strasser Mihajlo — v. Štraser Mihajlo
 Strasser Nikola — v. Štraser Nikola
 Strasser Toma — v. Štraser Toma
 Strauss J. Božidar — v. Štraus J. Božidar
 Strauss Josip (veter.) — v. Štraus Josip (veter.)
 Strauss dr Zvonimir — v. Štraus dr Zvonimir
 Sumbul mr Jakov, 88
 Sumbul Jozef, 88
 Sumbul Samuel 77
 Suri A. Lea 207
 Susman mr Aleksandar 89, 164

- Susman mr Sigfrid 198
 Sussmann mr Aleksandar — v. Susman mr Aleksandar
 Sussmann mr Sigfrid — v. Susman mr Sigfrid
 Suvin-Šlezinger dr Miroslav, 190
 Svećanski dr Branko, 190
 Svećenski mr Vellimir, 196
 Svećenski Vera, 218
 Szabados dr Eva — v. Sabadoš dr Eva
 Szarvas dr Koloman — v. Sarvaš dr Koloman
 Szegedy dr Eugen — v. Segedi dr Eugen
 Szegedy Imre (veter.) — v. Segedi Imre (veter.)
 Szegő dr Geza — v. Sege dr Geza
 Szegő ing et mr Imre — v. Sege ing et mr Imre
 Szegő-Halmoš mr Jelena — v. Sege-Halmoš
 mr Jelena
 Szegő E. dr Jene — — v. Sege E. dr Jene
 Szegő dr Ladislav — v. Sege dr Ladislav
 Szekely M. dr Andrija — v. Sekelj M. dr Andrija
 Szekely Béla — v. Sekelj Béla
 Szekely Leopold (veter.) — v. Sekelj Leopold (veter.)
 Szekely Mavro (veter.) — v. Sekelj Mavro (veter.)
 Szekely Vladimír — v. Sekelj Vladimír
 Szemere dr et mr Pavle — v. Semere dr et mr Pavle
 Szenes dr Andrija — v. Seneš dr Andrija
 Szigeti dr Aleksandar — v. Sigeti dr Aleksandar
 Szigeti Andrija — v. Sigeti Andrija
 Szilasi dr — v. Sileši dr ?
 Szilási dr Laslo — v. Sileši dr Laslo
 Szöllös Djuro — v. Seleš Đuro
 Szöllös dr Moric-Mavro — v. Seleš dr Moric-Mavro
- Šafer dr Aladar, 158
 Šafer A. Arpad, 172
 Šafner Jakob (veter.), 167
 Šagi B. Andrija, 173
 Šagl Béla (veter.), 167
 Šajber L. Emica-Smilja, 218
 Šajer mr Leo, 164
 Šajn dr Karlo, 190
 Šako A. dr Isak, 158
 Šako Žak, 170
 Šalgo dr Imre, 158
 Šalom-Talvi Sofija, 174
 Šandor dr Meri, 158
 Šandor dr Singer, 158
 Šapiro dr Jakob, 158
 Šauengi Jozef, 79
 Šefer G. dr Eugen
 Šefer dr Matija, 221
 Šefer dr Mojsije-Moric, 83, 158
 Šefer dr Samuel, 190
 Šen dr Leo, 158
 Šenauer mr Josip, 164
 Šenauer S. mr Liza, 164
 Šenbaum Lujza, 175
 Šenbrun B. Béla, 171
 Šenbrun Tibor, 97, 103, 123, 127, 203
- Šenbrun dr Tibor, 158
 Šenfajn Nehemija, 158
 Šenfeld Edita, 218
 Šenfeld Irena, 218
 Šenfeld dr Kornel, 159
 Šenfeld Leo, 88
 Šenfeld-Popadić dr Mirjam, 190
 Senhajt dr Rubin, 83
 Šenštajn Lavoslav, 83
 Šenvald Ivica, 10, 167
 Šeter Jelena, 218
 Šifer dr Morig, 159
 Šik-Bordoš mr Judit, 221
 Šik-Oberhofer dr Tea, 190
 Šil Arpad, 128, 198
 Šil dr Endre, 159
 Šil Margita, 170
 Šilingr mr Albert, 196
 Šimon Magda, 203
 Šinko-Špicer dr Irma-Mici, 190
 Šišman dr Friderik, 83
 Šlezinger dr Albert, 190
 Šlezinger dr Aleksandar, 159
 Šlezinger Herman, 79
 Šlezinger Ignjat (veter.), 81
 Šlezinger Jozef, kapelnik, 79
 Šlezinger mr Jozef, 88
 Šlezinger Marija, 170
 Šlezinger-Brand dr Marija, 132, 190
 Šlezinger M. Milena, 218
 Šlezinger dr Miroslav, 93, 100, 101, 103, 112, 131, 190
 Šlezinger H. Nada, 218
 Šmač-Jakovčić Vilim (veter.), 197
 Šmukler V. Izabela, 218
 Šmukler mr Josip, 165
 Šmukler Julijana, 218
 Šmukler I. Rut, 218
 Šmukler dr Vilim, 191
 Šnajder ? 87
 Šnajder Andelka, 218
 Šnajder dr Josip, 191
 Šnajder I. Ljerka, 218
 Šnekendorf dr Lajb, 80
 Šnelek-Lulik Milica, 218
 Šneler A. Zorka, 219
 Šnerison N. Josip, 172
 Šnerison dr Noah, 159
 Šnerison dr Sara, 159
 Šnicler dr Nandor, 191
 Šomet Moric (veter.), 89
 Šomodji dr Dezider, 159
 Šomodji dr Šandor, 90
 Šorč dr Alfred, 159
 Šosberger dr Aleksandar, 89
 Šosberger dr Franjo, 93, 159
 Šosberger-Brdarić Iso, 102, 103, 128, 134, 198
 Špegl I. Hilda, 221

- Šperk Eduard (veter.), 89
 Špic dr Eugen, 159
 Spicer Ana, 173
 Spicer mr Arnold, 84
 Spicer Ernest, 172
 Spicer dr Fric, 191
 Spicer Fridman, 170
 Spicer dr Ica, 159
 Spicer-Rothbart dr Irma, 191
 Spicer Ivan, 219
 Spicer dr Milan, 159
 Spicer-Milanović Milan, 102, 103, 159, 170
 Spicer M. Mirjam, 219
 Spicer dr Mor, 90
 Spicer dr Pavao, 191
 Spicer dr Serena, 159
 Spicer dr Stevan, 159
 Spicer dr Vladimir, 191
 Spicer dr Vladislav, 191
 Špigel O. Vlasta, 207
 Špiler D. mr Eugen, 165
 Špirer E. dr Pavao, 159
 Spiro A. Roza, 219
 Šrajcer Josip, 203
 Springer J. Edita, 206
 Šprung M. dr Laura, 191
 Šprung M. Maks, 203
 Šrajber dr Aleksandar, 90, 159
 Šrajber Andjelka, 203
 Šrajber Andjelka, 198
 Šrajber Leopold, 175
 Šrajber dr Mavro, 159
 Šrajer Aleksandar (veter.), 167
 Štajn dr Andrija, 191
 Štajn dr Armin, 159
 Štajn dr Beno, 93, 101, 103, 159
 Štajn-Spicer dr Ilona, 159
 Štajn dr Ivan, 191
 Štajn dr Jakob, 90, 159
 Štajn Karlo, 172
 Štajn mr Karlo, 196
 Štajn dr Ljudevit, 159
 Štajn dr Martin, 221
 Štajn F. dr Mavro, 159
 Štajn Toma, 203
 Štajn Vera, 219
 Štajnberg dr Fridrih, 191
 Štajner dr Aleksandar, 159
 Štajner dr Arpad, 191
 Štajner mr Béla, 196
 Štajner Branko, 205
 Štajner Emil (veter.), 84
 Štajner-Šnetrepl M. Hencí, 219
 Štajner L. dr Josip, 159
 Štajner dr Julije, 90
 Štajner V. dr Ladislav, 159
 Štajner dr Marko, 191
 Štajner dr Mihajlo, 221
 Štajner Mirjam, 219
 Štajner Miša, 203
 Štajner Dj. Mišo, 219
 Štajner mr Rikard, 84
 Štajner Dj. Roza, 219
 Štajner Rudolf (veter.) 84
 Štajner dr Samojo, 159
 Štajner dr Stjepan, 191
 Štajner dr Vilim, 159
 Štajner A. Zora, 207
 Štajner Zvonko, 203
 Štajnfeld dr Aleksandar, 95, 97, 103, 191
 Štajnhard dr Izidor, 93
 Štajnman dr Fridrih, 221
 Štaler Sofija, 219
 Štaler Zorica, 203
 Štambuk Estera, 219
 Stark Ferdinand, 172
 Štok dr Vladimir, 197
 Stern (medic. sestra), 173
 Stern dr Armin, 159
 Stern Dragan, 219
 Stern A. Erlih, 198
 Stern A. dr Gertruda, 191
 Stern Gizela, 219
 Stern dr Hinko, 167
 Stern dr Ivan, 191
 Stern dr Jakov, 191
 Stern-Sternić Makslam, 97, 103, 134, 203
 Stern S. Mladen, 204
 Stern F. dr Oskar, 191
 Stern-Hofman dr Rebeka, 159
 Stern Valerija, 206
 Sternberg dr Adolf, 159
 Sternberg Béla, 170
 Sternberg Tibor, 170
 Štesel dr Erne, 159
 Štetler I. dr Avram, 159
 Štetler M. Zvonimir, 172
 Štift Ferdinand, 170
 Štraser dr Djuro, 191
 Štraser dr Geza, 170
 Štraser Mihajlo, 204
 Štraser Nikola, 204
 Štraser Toma, 203
 Straus J. Božidar, 204
 Straus Josip (veter.), 84
 Straus dr Zvonimir, 191
 Štrelinger dr Ferdinand, 160
 Šugar dr Nikola, 160
 Šulman dr Andrija, 160
 Šulman Ruža, 86
 Šultajs Rudl, 199
 Šultajs Zlatko, 203
 Švabenec L. Berta, 119
 Švabenec A. Jelka, 137, 219

- Svabenic A. Mira**, 172
Svabenic A. Vera, 219
Švarc dr Aleksandar, 192
Švarc B. Andor, 172
Švarc dr Andrija, 160
Švarc Blanka, 219
Švarc Danica, 219
Švarc dr Dragutin, 83, 84
Švarc Gerda, 219
Švarc mr Imre, 221
Švarc dr Jakab, 160
Švarc dr Jakob, 160
Švarc D. Jeti, 203
Švarc mr Josip, 84
Švarc mr Josip, 221
Švarc M. Klara, 173
Švarc Krešimir, 203
Švarc dr Ladislav, 97
Švarc Lea, 219
Švarc Ljubica, 219
Švarc F. dr Ljudevit, 221
Švarc mr Melanija, 221
Švarc dr Miroslav, 192
Švarc dr Petar, 192
Švarc Slavko, 170
Švarc A. Suzana, 172
Švarc dr Vladislav, 160
Švarc I. dr Vladislav, 103, 121, 125, 160
Švarc dr Vladislav, 192
Švarc mr Zvonko, 196
Švarc dr Žiga, 93
Švarcenberg Lj. Sonja, 219
Švimer dr Morig, 90
Švrljuga Ferdo (veter.), 84, 85, 197

Tadžer L. Salisa, 219
Tajfer Marica, 219
Tajtelbaum dr Jozef, 160
Tau Josip (veter.), 89
Taub Viktor (veter.), 197
Tauber dr Julije, 192
Tausig August (veter.), 84
Tausig Marija, 219
Taussig August (veter.) — v. Tausig August (veter.)
Taussig Marija — v. Tausig Marija
Teler dr Ivan, 167
Teljban Lj. Lina, 219
Temer A. dr Ervin, 160
Tempi dr Ignac, 192
Tempi M. dr Rudolf, 221
Terek Kajka, 219
Terenbach Mirko — v. Ternbah Mirko
Terenbach I. Šalom — v. Ternbah I. Šalom
Ternbah Mirko, 204
Ternbah I. Šalom, 172
Testa A. dr Nisim, 160

Tešenji dr Béla, 192
Thau Josip (veter.) v. Tau Josip (veter.)
Thobi Salomon, 86
Tibor dr Ervin, 160
Tito Josip Broz, 127
Todorović Voja — v. Lerer Samuel
Tolentino A. Flora, 219
Tolentino S. Rozina, 220
Tolnauer-Pik K. Durda, 220
Tomašić mr Eugen, 196
Trajer F. dr Berta, 160
Trajer Drago, 203
Trajer F. dr Vladislav, 192
Tratner Koluman (veter.), 168
Traub dr Alfred, 160
Trebić D. dr Simo, 192
Treulich dr Jakob — v. Trojlih dr Jakob
Trojlih dr Jakob, 87
Trudilover David, 170
Turk Viktor (veter.), 168

Ungar Ing. Béla, 172
Ungar M. Irena, 220
Ungar mr Marko, 165
Ungar Zehava-Seke, 207
Urlich Nada — v. Urluh Nada
Urluh Nada, 220

Vagi mr Aleksandar, 89, 90, 165
Vagman dr Vilim, 192
Vahsler mr Isidor, 165
Vajc Leo (veter.), 89
Vajcenfeld dr Eugen, 160
Vajler N. Dobrila, 220
Vajnberger dr Draga, 160
Vajnberger mr Dragutin, 221
Vajnberger mr Fanika, 165
Vajndorfer Anka, 220
Vajner Jula, 95
Vajner S. Lenka, 220
Vajner dr Mirko, 160
Vajnert Anica, 220
Vajnert Cica, 206
Vajnert dr Ernest, 192
Vajnfeld I. mr Eugen, 91, 165
Vajntraub dr Josip, 160
Vajntraub mr Maks, 165
Vajntraub-Vernić Maks, 165
Vajs dr Abel, 160
Vajs dr Andrija, 160
Vajs dr Aleksandar, 192
Vajs dr Arabela, 192
Vajs Dana, 220
Vajs Daniel, 172
Vajs dr David, 83, 160
Vajs Dragutin, 172
Vajs dr Emanuel, 192

- Vajs dr Filip, 192
 Vajs mr Hans, 196
 Vajs dr Hinko, 160
 Vajs-Sajden mr Ida, 165
 Vajs Isa, 221
 Vajs O. Ivo, 204
 Vajs-Bijelić Koloman (veter.), 85
 Vajs mr Manja, 196
 Vajs Margita, 220
 Vajs dr Marija, 192
 Vajs Marija, 207
 Vajs mr Melita, 221
 Vajs J. Nada, 203
 Vajs dr Oskar, 83, 84
 Vajs mr Oto, 89, 196
 Vajs dr Simon, 83
 Vajs I. Tito, 172
 Vajs Vlado (veter.), 168
 Vajs Vlado, 170
 Vajs Vlatka, 220
 Vajs I. Zlata, 206
 Vajs Zora, 207
 Vajs Zora, 220
 Vajsman dr Karlo, 114
 Vajsman Ljudevit (veter.), 168
 Vajtner Josip, 170
 Valdner dr Ilona, 160
 Valter-Marković dr Vera, 160
 Vardo dr Vince, 192
 Varga I. Bela, 221
 Varjaš mr Vladislav, 196
 Veber I. Anka, 220
 Veksler dr Izidor, 160
 Verndorf dr Rikard, 160
 Vereš F. Marija, 220
 Vereš Pal, 203
 Vereš dr Vladimir, 192
 Verner Oto, 199
 Verthajm dr Pavao, 95
 Vesel Oto, 97, 103, 128, 203
 Vidrih mr Ladislav, 165
 Vidrih J. Veronika, 221
 Vig dr August, 160
 Vig dr Janoš, 160
 Vig M. dr Mihajlo, 192
 Vig Paula, 170
 Vig E. Vera, 221
 Vig S. mr Zoltan, 165
 Viler H. Edit, 220
 Viler Ladislav, 172
 Vilf dr Leo, 193
 Vilhajm dr ? 90
 Vilhajm Ladislav, 103, 123, 127, 135, 203
 Vinaver dr Avram, 80
 Vinski dr Marija, 160
 Vinski dr Pavle, 193
 Vinter Izidor (veter.), 100, 168
 Vinter dr Jakov, 83
 Vinter Julijus (veter.), 89
 Vinter dr Miroslav, 193
 Vinter dr Pavle, 193
 Viola V. dr Nikola, 160
 Viola dr Vilim, 160
 Virčburger dr Ivan, 193
 Vizler Mira, 220
 Vizler Zlata, 220
 Vizner dr Mavro, 193
 Vol dr Josip, 90
 Vol Marija, 220
 Volf H. dr Edgard, 193
 Volfenzon mr Beno, 165
 Volhajmer dr Jozef, 90
 Voiner Drago, 134, 199
 Vortman (medic. sestra), 173
 Voticki dr Bela, 160
 Vrcolj Stefanija, 96
 Vuletić dr Ante, 112, 114
 Wachsler mr Izidor — v. Vashler mr Izidor
 Wagmann dr Vilim — v. Vagman dr Vilim
 Waldner dr Ilona — v. Valdner dr Ilona
 Walter dr Bela — v. Valter dr Bela
 Walter-Marković dr Vera — v. Valter-Marković
 dr Vera
 Weber I. Anka — v. Veber I. Anka
 Weiller N. Dobrila — v. Vajler N. Dobrila
 Weinberger dr Draga — v. Vajnberger dr Draga
 Weinberger mr Dragutin — Vajnberger mr Dragutin
 Weinberger mr Fanika — v. Vajnberger mr Fanika
 Weindorfer Anka — v. Vajndorfer Anka
 Weiner Julia — v. Vajner Julia
 Weiner S. Lenka — v. Vajner S. Lenka
 Weiner dr Mirko — v. Vajner dr Mirko
 Weinert Anica — v. Vajnert Anica
 Weinert Cica — v. Vajnert Cica
 Weinfeld I. mr Eugen — v. Vajnfeld I. mr Eugen
 Weintraub dr Josip — v. Vajntraub dr Josip
 Weintraub mr Maks — v. Vajntraub dr Maks
 Weintraub-Vernič Maks — v. Vajntraub-Vernič Maks
 Weiss dr Abel — v. Vajs dr Abel
 Weiss dr Andrija — v. Vajs dr Andrija
 Weiss dr Aleksandar — v. Vajs dr Aleksandar
 Weiss dr Arabela — v. Vajs dr Arabela
 Weiss Dana — v. Vajs Dana
 Weiss dr David — v. Vajs dr David
 Weiss Dragutin — v. Vajs Dragutin
 Weiss dr Emanuel — v. Vajs dr Emanuel
 Weiss dr Filip — v. Vajs dr Filip
 Weiss mr Hans — v. Vajs mr Hans
 Weiss dr Hinko — v. Vajs dr Hinko
 Weiss-Seiden mr Ida — v. Vajs-Sajden mr Ida
 Weiss Isa — v. Vajs Isa
 Weiss mr Isa — v. Vajs mr Isa
 Weiss O. Ivo — v. Vajs O. Ivo

Weiss-Bijelić Koloman — v. Vajs-Bijelić Koleman
 Weiss mr Manja — v. Vaja mr Manja
 Weiss Margita — v. Vajs Margita
 Weiss dr Marija — v. Vajs dr Marija
 Weiss Marija — v. Vajs Marija
 Weiss mr Melita — v. Vajs mr Melita
 Weiss dr Milan — v. Vajs dr Milan
 Weiss J. Nada — v. Vajs J. Nada
 Weiss dr Oskar — v. Vajs dr Oskar
 Weiss mr Oto — v. Vajs mr Oto
 Weiss dr Simon — v. Vajs dr Simon
 Weiss I. Tito — v. Vajs I. Tito
 Weiss Vlado — v. Vajs Vlado
 Weiss Vlado (veter.) — v. Vajs Vlado (veter.)
 Weiss Vlatka — v. Vajs Vlatka
 Weiss I. Zlata — v. Vajs I. Zlata
 Weiss Zora — v. Vajs Zora
 Weiss Zora — v. Vajs Zora
 Weissman dr Karlo — v. Vajsman dr Karlo
 Weissman Ljudevit (veter.) v. Vajsman
 Ljudevit (veter.)
 Weitz Leo — v. Vajc Leo (veter.)
 Weitzenfeld dr Eugen — v. Vajcenfeld dr Eugen
 Wertheim dr Pavao — v. Verthajm dr Pavao
 Widrich mr Ladislav — v. Vidrich mr Ladislav
 Widrich J. Veronika — v. Vidrich J. Veronika
 Wiesler Mira — v. Vizler Mira
 Wiesler Zlata — v. Vizler Zlata
 Wiesner dr Mavro — v. Vizner dr Mavro
 Wilf dr Leo — v. Vilf dr Leo
 Wilhelm dr ? — v. Vilhajm dr ?
 Willhelm Ladislav — v. Vilhajm Ladislav
 Willer Ladislav — v. Viler Ladislav
 Winter Izidor (veter.) — v. Vinter Izidor (veter.)
 Winter dr Jakov — v. Vinter dr Jakov
 Winter Julijus (veter.) v. Vinter Julijus (veter.)
 Winter dr Miroslav — v. Vinter dr Miroslav
 Winter dr Pavle — v. Vinter dr Pavle

Wohl dr Josip — v. Vol dr Josip
 Wohl Marija — v. Vol Marija
 Wolf dr Edgard — v. Wolf dr Edgard
 Wolfensohn mr Beno — v. Wolfenzon mr Beno
 Wolheimer dr Jozef — v. Volhajmer dr Jozef
 Wortman (medic. sestra) — v. Vortman
 (medic. sestra)
 Zaharija dr Šalom 193
 Zaharijević mr Jakob-Zak 165
 Zahler I. mr Leo — v. Caler I. mr Leo
 Zahler mr Rozalija — v. Caler mr Rozalija
 Zajdenfeld dr Jakob 87, 88
 Zaloščer mr Leo 196
 Zaper dr Leopold — v. Caper dr Leopold
 Zauderer dr Bernhart — v. Cauderer dr Bernhart
 Zdunić S. Jozefina, 220
 Zeissel dr Jovan — v. Cajsel dr Jovan
 Zeisler dr Ferdinand — v. Cajsler dr Ferdinand
 Zemanek dr Dezider, 160
 Zentner M. dr Pavao — v. Centner M. dr Pavao
 Zindorf dr Izidor — v. Cindorf dr Izidor
 Zobel Marko, 170
 Zoltan dr Imre, 193
 Zon dr Mojsije-Milan 102, 103, 116, 193
 Zon Nada-Zina, 220
 Zonenberg Etuška 173
 Zonenfeld dr Aleksandar, 161
 Zonenfeld A. dr Ladislav 193
 Zonenfeld dr Olga, 161
 Zonenšajn Mirko, 173
 Zopf dr Eugen — v. Copf dr Eugen
 Zorc Frančeska, 206
 Zvicer S. Anka, 220
 Zweigental Artur — v. Cvajgental Artur
 Zweigental Edita — v. Cvajgental Edita
 Zweigental Viola — v. Cvajgental Viola
 Zupunski G. Matilda, 220

IZVORI I LITERATURA

A — IZVORI

ARHIVSKA GRADA

Arhiv Hrvatske, Zagreb
 Arhiv Jevrejske opštine, Split
 Arhiv Jevrejskog istorijskog muzeja, Beograd
 Istorijski arhiv grada Beograda, Beograd
 Istorijski arhiv grada Sarajeva, Sarajevo
 Istorijski arhiv Vojnomedicinske akademije, Beograd
 Dokumenti o ličnoj arhivi prof. dr Ernesta Grina, Sarajevo

STAMPANA GRADA

Arhiv Saveza komunista Bosne i Hercegovine, tom III, knjiga 1
Bošnjak — statistički kalendar 1900—1911, Sarajevo
Farmaceutski godišnjak, Zagreb 1934.
Godišnjak grada Beograda VIII, 1961. i IX—X, 1962.
Imenik subotičkih Jevreja žrtava fašističke okupacije 1941—1945, Subotica 1948.
Ivanović St., Kondukt-lista lekara iz 1884, Miscellanea 4, 1941.
Jovanović M., Sematički almanah grada Novog Sada, Novi Sad 1936.
Kadić M., Popis i raspored veterinara u Hrvatskoj i Slavoniji 1901, Veterinarni 9—10, 1967.
Kadić M., Popis i raspored veterinara u Hrvatskoj i Slavoniji 1918, Veterinarni 11—12, 1967.
Ko je ko u Jugoslaviji, Zagreb 1928.
Ko je ko u Jugoslaviji — Lekari, Beograd 1968.
Levi D., Regionalne Jevrejske zajednice do 1919, Spomenica Saveza Jevrejskih opština, Beograd 1969.
Medicinski godišnjak kraljevine Jugoslavije, Beograd 1933.
Mosbacher E., Jugoslovenski Jevreji u svetlosti statistike, Jevrejski narodni kalendar za 5570. (1940—1941).
Pedeset godina farmaceutske nastave na Zagrebačkom sveučilištu, Zagreb 1934.
Pedeset godina Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, Beograd 1970.
Perera D., Struktura Jevrejskog stanovništva pred drugi svetski rat, Spomenica Saveza Jevrejskih opština, Beograd 1969.
Senčanske žrtve fašizma 1941—1945, Sarajevo 1966.
Službene novine Jugoslavije od 5. oktobra 1940.
Spisak palih boraca — građana Sarajeva u NOB, poginulih boraca za oslobođenje Sarajeva i žrtava fašističkog terora, Sarajevo 1967.
Spisak somborskih Jevreja — žrtava fašističkog terora — Sombor (bez navoda godine izdanja).
Spomenica Farmaceutskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1882—1957, Zagreb 1958.
Statistički godišnjak kraljevine Hrvatske i Slavonije, Zagreb 1905. i 1911.
Statistički ljetopis za godinu 1874, Zagreb 1876.
Udicki J., Žrtve II svjetskog rata iz Sremske Mitrovice, Sremska Mitrovica 1955.
Upisnik studenata Farmaceutskog fakulteta u Beogradu (1938—1941).
Upisnik studenata Medicinskog fakulteta u Beogradu (1938—1941).
Vestnički — Bilten Štaba užičkog narodno-oslobodilačkog partizanskog odreda 1—12, 1941.
Zbornik dokumenata i podataka o narodnooslobodilačkom ratu jugoslovenskih naroda, tom II, Beograd 1949.
Zbornik na padnute borci vo narodnooslobodilačna borba od Bitolske okolje, Bitola 1957.
Zbornik narodnih heroja Jugoslavije, Beograd 1957.
Zločini fašističkog okupatora i njegovih pomagača prema Jevrejima Jugoslavije, Beograd 1957.

MEMOARSKA GRADA

Akerman Dj., Razvoj farmaceutske službe u 6. korpusu, Hronike o radu sanitetske službe u NOR, I, Beograd 1966.
 Ajzenštepter VI., Sećanje na rad u divizijskoj bolnici 27. i 38. divizije 1943—1944, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
 Badel Marija, Razvoj apotekarske službe u jedinicama NOV na Kordunu i Lici 1942—1945, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
 Baruh Draginja, Moric Levi — borac i ljekar iz narodnooslobodilačkog rata, Vojnosanitetski pregled 11, 1960.
 Beljakov V., Moj rad u sanitetu NOB 1941—1945, Hronike o radu sanitetske službe u NOR III, Beograd 1967.
Bolničarke i bolničari poginuli u NOR 1941—1945. — Sanitetski tehničar 5, 1981.
 Bošković Maja, Magda Bošković, Jevrejski almanah 1955—1956, Beograd 1956.
 Binenfeld R., Sanitetske škole 5. korpusa 1943—1945, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, Beograd 1967.
 Centner P., Zarezna i Interna VP bolnica Kravica (Lika) u 1943. Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.

- Dečić E., *Razvoj apotekarske službe u Slavoniji*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR I, Beograd 1966.
- Dragić D., *Rad u 19. biračkoj brigadi 27. divizije 1943. g. i u Štabu 38. divizije 3. korpusa*, Hronika o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Dragić D., *Sećanje na rad sanitetske službe 19. biračke brigade 38. NO udarne divizije*, Socijalna medicina 5, 1968.
- Folgarash Z., *Mučenik dr Bukić Pljade na Banjici*, Jevrejski almanah 1957—1958.
- Gerić M., *Sećanje na revolucionarni rad medicinske (rukopis)*, Istorijski arhiv grada Beograda, MG br. 225
- Ginsberg E., *Razvite hirurške službe u 17. udarnoj diviziji*, Socijalna medicina 5, 1968.
- Ginsberger O., *Sanitetska služba 7. banjiske brigade 1943*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
- Ginsberger O., *Sećanje na partizansku bolnicu u Jasikovcu na Klekovači*. — Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Goldšmit Zora, *Bolnica »Slatina» I. bolnica Petrovac*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Grajfi M., *Formiranje zubotekarske službe u Dalmaciji 1943*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR III, Beograd 1967.
- Herc T., *Apotekarska služba 26. divizije 1943—1944*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR III, Beograd 1967.
- Kolb M., *Sanitetska služba Južno-moravskog odreda, 1. južno-moravske brigade, 4. proleterske brigade, I i II proleterske divizije 1941—1944*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR IV, Beograd 1967.
- Konforti J., *Rad u raznim jedinicama, ustanovama na teritoriji Hrvatske i Bosne 1943—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Kraus L., *Drvar i Klekovača, Vojnosanitetski pregled 11, 1960*.
- Kraus L., *Dr. Silvio Altaras, Vojnosanitetski pregled 7—8, 1947*.
- Kraus L., *Dr. Stjepan Policer-Pišta, Vojnosanitetski pregled 5—6, 1952*.
- Kraus L. — Levi M., *Marksistički klubovi jugoslovenskih studenata u Beču, Četrdeset godina*, knjiga 1, Beograd 1960.
- Lederer L., *Sanitetska služba u 6. Istočnobosanskoj brigadi 17. udarne divizije u Istočnoj Bosni 1943*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Levi I., *Sećanje na rad u raznim jedinicama, ustanovama na teritoriji Bosne, Hercegovine i Crne Gore 1942—1945*, Hronike o radu sanitetske službe VII, Beograd 1967.
- Levi M. — Papo Roza, *Nešto o nastajanju saniteta u Istočnoj Bosni tokom narodnooslobodilačke borbe*, Socijalna medicina 5, 1968.
- Levi M. — Papo Roza, *Partizanski sanitet u Istočnoj Bosni*, Istočna Bosna u NOB, knjiga 2, Beograd 1971.
- Medanić A., *Pričaj saniteta 8. kordunaska divizije u jesen 1943*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
- Meštrović B., *Sanitetska služba Posavskog odreda za vreme 1. ofanzive*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR IV, Beograd 1967.
- Miler Zlata, *Studentske frakcije, Četrdeset godina*, knjiga 1, Beograd 1960.
- Musafija M., *Farmaceutska služba u Dalmaciji (8. korpus)* od 1943, Hronike o radu sanitetske službe u NOR III, Beograd 1967.
- Najman J., *Rad u Zubnoj ambulanti Štaba 7 divizije i sećanja na život u bolnicama Banije, Like i Korduna u 1943. i 1944.* Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
- Nik A., *Sećanje na rad u raznim jedinicama, ustanovama u Bosni, Hrvatskoj, Sloveniji i Dalmaciji 1943—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, Beograd 1967.
- Oberzon B., *Slećanje iz rudnika Breza u drugom svjetskom ratu*, Socijalna medicina 5, 1968.
- Papo Roza, *Da se ne zaboravi, Sećanje na rad sanitetske službe u NOV u Istočnoj Bosni*, Vojnosanitetski pregled 12, 1966.
- Perera-Matić Zora, *Prvi dečiji dom u Glamoču 1942*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR III, Beograd 1967.
- Perin J., *Sanitetska služba IV korpusa u 1944—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
- Perović Danica, *Razvoj sanitetske službe u centralnoj Bosni 1941—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, 1967.
- Pinto D., *Zaražna bolnica 3. korpusa 1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, Beograd 1967.
- Porges D., *Rad u 27. i 17. diviziji te Pokretnom sanitetskom slagalištu 3. korpusa od 1943—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Rozencvajg E., *Rad u hirurškoj mobilnoj ekipi 10. divizije*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, Beograd 1967.
- Salom M., *Sećanje na rad bolnice 16. vojvođanske divizije u 1944*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VI, Beograd 1967.
- Salom M., *Sećanje na rad u bolnici 3. korpusa u Trnavi i bolnici 16. vojvođanske divizije 1943—1944*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Semze N., *Sanitetska služba u 14. brigadi 23. udarne divizije*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR V, Beograd 1967.
- Sokolović Ema, *Podaci o radu i razvoju sanitetske i farmaceutske službe u raznim jedinicama NOV Hrvatske i Bosne*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II, Beograd 1966.
- Štejner A., *Rad i razvitak saniteta 6. divizije od augusta do konca 1943*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR V, Beograd 1967.
- Šprum T., *Druga kraljika brigada 11. divizije — i hirurška ekipa 11. divizije*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VII, Beograd 1967.
- Štermić M., *O srednjoškolskom pokretu u Beogradu (rukopis)*, Istorijski arhiv grada Beograda, MG br. 411
- Tartalja H., *Organizacija apotekarske službe u 8. korpusu*, Zbornik referata 11. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1963.
- Templ I., *16. brigada 39. divizije i bolnice 10. divizije 1944—1945*, Hronike o radu sanitetske službe u NOR VIII, Beograd 1967.

Vajs E., *O razvoju vojnog saniteta u Hrvatskoj 1942—1945, Hronike o radu sanitetske službe u NOR II*, Beograd 1966.
 Vrcelj Stefanija, *Napredni omladinski pokret u Beogradu* (rukopis), Istorijski arhiv grada Beograda MG br. 377

USMENA I PISMENA SAOPSTENJA

Adanja prof. dr Solomon, Alkalaj dr Moša, Almožino mr Rea, Atlas dr Albert, Atias mr Mosko, Bergman - Krčmar mr Lujza, Berkeš prof. dr Ivan, Berkeš mr Milan, Bramer mr Hans, Bramer mr Fredi, Dajč dr Samuel, Deak d Andrija, Erš dr Ladislav, Finkelštajn mr Bruno, Glesinger prof. dr Lavoslav, Gosti dr Branko, Gros dr Viktor, Gutman dr Mirko, Hafner dr Ziga, Hahamović dr Vanda, Herman Maks, Isah dr Jelena, Josifović dr Albert, Jelen dr Josip, Kadelburg dr Ladislav, Koen - Knežević Erna, Kon Eugen, Konforti dr David, Konforti dr Jozef, Kraus dr Lavoslav, Kraus Ruža, Lam mr Leo, Lebl Aleksandar, Lebl dr Stjepan, Lederer - Košir Edita, Lederer - Klancir Mira, Lev Elia, Levntal dr Zdenko, Najfeld dr Alfred, Najfeld dr Eta, Nik, dr Alfred, Nik mr Jelisaveta, Nisim dr Avram, Oberzon dr Đuro, Papo prof. dr Roza, Pijade dr Rafael, Pinto dr David, Porges mr Drago, Romano - Drače Anica, Romano prof. dr Mario, Romano mr Marinka, Rozencvajg prof. dr Erih, Salzberger Lea, Samakovilija Ing Ela, Saratčić dr Jakov, Sekelj dr Lasio, Sekelj Mirko, Stupar - Kajon mr Vukica, Šarić - Remenji dr Suzana, Somlo dr Olga, Sosberger Drago, Stajner dr Marko, Štajnfeld dr Aleksandar, Švarc dr Petar, Taitacák dr David, Tolentino - Devčić Flora, Vajnberger Dragica, Vajs prof. dr Emanuel, Vajs Vlatka, Zon dr Milan.

B — LITERATURA

a — KNJIGE

- Atanacković Z., *Zemun i okolina u ratu i revoluciji*, Beograd 1962.
 Bazala VI., *Poviestni rezanj medicine u hrvatskim zemljama*, Zagreb 1943.
 Bekić M. — Buturović I. — Goldstajn S., *Okrug Karlovac*, Zagreb 1965.
 Beljanski M., *Hronika o narodnooslobodilačkom ratu u Somboru i okolini 1941—1945*. g., Sombor 1967.
Bili smo borci 6. proleterske, Zenica 1969.
 Bojić M., *Posevski partizani*, Beograd 1961.
 Borković M., *SKOJ i omladinski pokret u Srbiji 1941—1945*, Beograd 1970.
 Brlošić S., *Đakovo i okolica u 1941*, Ustanak naroda Jugoslavije, knjiga 4, Beograd 1964.
 Cvetković S., *Napredni omladinski pokret u Jugoslaviji 1919—1928*, Beograd 1968.
 Damjanović Milica, *Napredni pokret studenata Beogradskog univerziteta*, knjiga 1, Beograd 1966.
 Dedijer VI., *Dnevnik*, knjiga 1, Beograd 1945.
Druga proleterska brigada, Beograd 1965.
 Egic O., *Ratni dnevnik II proleterske dalmatinske brigade*, Zagreb 1967.
 Đorđević VI., *Istorijsa srpskog vojnog saniteta*, knjiga 1, Beograd 1935.
 Đuričić A. — Elazar S., *Pregled istorije farmacije Bosne i Hercegovine*, Sarajevo 1958.
 Gizić D., *Dalmacija 1941*, Zagreb 1959.
 Gizić D., *Dalmacija 1942*, Zagreb 1959.
 Gizić D., *Dalmacija 1943*, Zagreb 1962.
 Gizić D., *Dalmacija 1944—1945*, Zagreb 1964.
 Glesinger L., *Cehoslovačko-južnoslavenske medicinske veze u prošlosti*, Beograd 1965.
 Glesinger L., *Jevrejski liječnici u jugoslavenskim zemljama* (rukopis), 1971, (u Jevrejskom istorijskom muzeju u Beogradu)
 Glivić V., *Terror i zločini nacističke Nemačke u Srbiji 1941—1944*, Beograd 1970.
 Grada za historiju narodnooslobodilačkog pokreta u Slavoniji, knjiga I—VI, Slavonski Brod
 Grgurević D., *Devetnaesta sjevernodalmatinska divizija*, Zagreb 1964.
 Ivanović L. — Vukomanović M., *Dani smrti na Sajmištu*, Novi Sad 1969.
 Janković M., *Grupa partizanskih odreda u zapadnoj Srbiji*, Beograd 1967.
 Jeremić R., *Priča istoriji zdravstvenih i medicinskih prilika Bosne i Hercegovine pod Turском i Austro-ugarskom*, Beograd 1951.
 Jeremić R., *Zdravstvene prilike u jugoslovenskim zemljama do kraja 19 veka*, Beograd 1935.
 Kako su komunisti zatvorili našu studentsku omladinu, Beograd 1940.
 Kazazović Č., *Travnik u narodnooslobodilačkom ratu*, Travnik 1969.
 Kečkemet D., *Zidovi u povijesti Splita*, Split 1971.
 Konstantinov D., *Revolucionata vo Bitolsko*, Bitola 1965.
 Kostadinović S., *Nadomak Beograda*, Novi Sad 1968.
 Kovacević R. — Rajić M., *Zenička partizanska organizacija i SKOJ u 1941. i 1942. godini*, Zenica 1968.
 Kvesić S., *Dalmacija u narodnooslobodilačkoj borbi*, Zagreb 1960.
 Levl M., *Seferdži u Bosni*, Beograd 1969.
 Leontić B., *Split 1941*, Beograd 1960.
 Likovi revolucije, knjiga I—III, Beograd 1966.
 Lukač D., *Ustanak u Bosanskoj krajini*, Beograd 1967.
 Marjanović J., *Beograd*, Beograd 1964.
 Marjanović J., *Ustanak i narodnooslobodilački pokret u Srbiji 1941*, Beograd 1963.
 Međimurje 1919—1959, Čakovec 1959.
 Mićanović S., *S Majevice i Šemberiće*, knjiga I—III, Sarajevo
 Mihailović V., *Iz istorije saniteta u obnovljenoj Srbiji od 1804—1860*, Beograd 1951.

- Mikuž M., *Pregled razvoja NOB u Sloveniji*, knjiga 1, Beograd 1956.
- Milisavac Z., *Poruke Iza rešetaka*, Novi Sad 1968.
- Na obali života i smrti*, Žemun 1958.
- Neretva*, Beograd 1966.
- Nikolić G., *Razvoj sanitetske službe u našoj Armiji*, Beograd 1947.
- Omladina Jugoslavije u NOB*, Beograd 1964.
- Peti kongres komunističke partije Jugoslavije*, Beograd 1949.
- Petovar R., *Sesta proleterska istočno-bosanska brigada*, Beograd 1951.
- Pintar I., *Medički-kirurški učni zavod v Ljubljani*, Ljubljana 1939.
- Prva proleterska brigada*, Beograd 1963.
- Prvata makedonsko-kosovska brigada*, Skopje 1958.
- Rado M. — Major J., *Istorija novosadskih Jevreja*, Novi Sad 1930.
- Rajčević V., *Studentski pokret na Zagrebačkom sveučilištu 1918—1941*, Zagreb 1959.
- Revolucionarni likovi Beograda*, Beograd 1967.
- Ribarić D., *Borbeni put 43. Istarske divizije*, Zagreb 1969.
- Romano J., *Organizacija i razvoj veterinarske službe u srpskoj vojsci (1800—1918)*, Beograd 1963.
- Romano J., *Veterinarska služba u NOB*, Beograd 1967.
- Romano J., *Lekaršte i narodni medicinski rukopisi na teritoriji Jugoslavije*.
- Romano J., *Jevreji u Repskom logoru i njihovo ukjučivanje u narodnooslobodilački rat*. (v. str.)
- Sarajlić A., *Ustanak na Romaniji i razvitak Romanjskog partizanskog odreda 1941*, Sarajevo 1951.
- Savić S., *Srem u narodnooslobodilačkoj borbi*, Beograd 1963.
- Smiljanić D., *Jevreji*, Beograd 1940.
- Sojević Đ., *Zapis kosovskog partizana*, Beograd 1965.
- Stamenković Đ., *Bubanj*, Niš 1963.
- Stanković M., *Prvi Šumadijski partizanski odred*, Beograd 1963.
- Sutjeska* — zbornik saćanja, knjiga I—VI, Beograd
- Šibl I., *Ratni dnevnik*, Zagreb 1960.
- Šijački Ljubica — Šijački S., *Klikinda 1941—1945*, Klikinda 1970.
- Šlang I., *Jevreji u Beogradu*, Beograd 1926.
- Tadić J., *Jevreji u Dubrovniku do polovine 17. stoljeća*, Sarajevo 1937.
- Tintor S., *Trinaesta primorsko-goranska udarna divizija*, Zagreb 1968.
- Užice 1941, Beograd 1961.
- Vasić Đ., *Hronika o oslobođilačkom ratu u južnoj Bačkoj*, Novi Sad 1969.
- Veterinari, studenti veterinarne i veterinarski tehničari u NOB*, Spomenica 1941—1961, Izd. Saveza društava veterinaraca FNRJ, Beograd 1961.
- Vilhar S. — Klun A., *Prva i druga prekomorska brigada*, Nova Gorica 1967.
- Vitorović A., *Centralna Srbija*, Beograd 1967.
- Vojvodina u borbi*, Novi Sad 1963.
- Vujasnović T., *Zenica — ljudi i život*, Zenica 1970.
- Žeđovska, Zagreb 1957.
- Zrenjanin, Zrenjanin 1966.
- Zarković G., *Historija sanitetske službe u NOV i POJ u Slavoniji*, Slavonski Brod 1968.
- Žena danas 1936—1944, Beograd 1966.
- Žene Hrvatske u narodnooslobodilačkoj borbi, knjiga 1 i 2, Zagreb 1955.
- Živković D. — Dejanović D. — Milovanović M. — Stamenković Đ., *Niš u vijetu oslobođilačkog rata*, Novi Sad 1968.

b — ČLANCI

- Albahari N., *Sarajevo u prvima danima okupacije i formiranje prvih partizanskih odreda u njegovoj okolini*. — *Ustanak naroda Jugoslavije*, knjiga 1, Beograd 1962.
- Albahari N., *Borili se i sagorjeli u revolucionarno-oslobodilačkoj borbi naroda Jugoslavije*. — Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966.
- Alkalaj D., *Sefardska opština u Beogradu*. — Jevrejski narodni kalendar za 5689. g.
- Alkalaj I., *Arhivska građa o Jevrejima u Srbiji*, Jevrejski almanah za 5689. g., Vršac 1928.
- Armando M., *Jevrejska omladina Beograda u NOB*, Jevrejski almanah 1954.
- Časar Ema, *Iz grada za jedno istorijsko poglavlje*, Jevrejski almanah 1961—1962.
- Cvorović V., *Užice 1941, Ustanak naroda Jugoslavije*, knjiga 4, Beograd 1964.
- Dajč S., *Jevrejski Ilječnici i akcija za suzbijanje endemskog sfilisa u Bosni*, Jevrejski pregled 1—2, 1970.
- Detoni Milica, *Mariborski geto*, Jevrejski almanah 1957—1958.
- Dimitrijević D., *Pioniri rendgenologije u Srbiji*, Zbornik radova 7. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1961.
- Doboš J., *Antifašistički pokret otpora u Senti 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.
- Dubajić M., *Organizacija KPJ i SKOJ-a u Subotici 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.
- Elazar S., *Narodna medicinska sefardskih Jevreja*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966.
- Finci M., *U avantgarde državnog progresa*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966.
- Ginsberger D., *Prilozi k historiji Jevreja na Balkanu*, Omanut V. 1—2, 1941.
- Glesinger L., *Dr. David Gruby iz Bačkog dobrog polja — pionir mikrobiologije*, Zbornik radova 3. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960.
- Glesinger L., *Povijest zagrebačkih Jevreja*, Židov, broj 38, 1936.
- Glesinger L., *Iz povijesti Jevreja u Hrvatskoj*, Jevrejski almanah 1954.
- Glesinger L., *Jevrejski Ilječnici u starom Zagrebu*, Jevrejski narodni kalendar za 5701. g. (1940—1941).

- Glesinger L., *Nekoliko novih podataka o dr Ivanu Krtitelju Alprunu*. — Liječnički vjesnik 7—8, 1957.
- Glesinger L., *Zameteni tрагови*, Jevrejski almanah 1959—1960.
- Grünwald G., *Stari popisi novosadskih Jevreja*, Jevrejski almanah 1961—1962.
- Hahamović J., *Aškenazi u Bosni i Hercegovini*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966.
- Hajon V., *Konačno — sloboda*, Jevrejski almanah 1954.
- Has Z., *Ostrijek i okolica u prvim danima NOB*, Ustanak naroda Jugoslavije, knjiga 4, Beograd 1964.
- Helfrih F., *Vojvodanski apotekari u Ostrijeku*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968.
- Ivanović L., *Teror nad Jevrejima u okupiranom Beogradu 1941—1942*, Godišnjak grada Beograda XIII, Beograd 1966.
- Ivković A., *Uništenje Jevreja i pljačka njihove imovine u Banatu 1941—1944*, Tokovi revolucije, knjiga 1.
- Jeremić R. — Tadić J., *Prilozi za istoriju zdravstvene kulture starog Dubrovnika*, 2. — Bilten centralnog higijenskog zavoda 10, Beograd 1939.
- Kallay J., *Od barbara do stomatologa*, Vjesnik (Zagreb) od 20. i 21. 8. 1966.
- Kalaj J., *Prilog razvoju stomatoloških ustanova u Hrvatskoj*, Zbornik radova 12 sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1964.
- Kamčevski Đ., *Razvoj sanitetske službe na teritoriji Makedonije u toku narodnooslobodilačkog rata*, Vojnosanitetski pregled 15, 1961.
- Kamenović Z. — Popović B. — Vencel I., *Lekari grada Zrenjanina (1880—1960)*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968.
- Konforti J., *Jevreji u unutrašnjosti Bosne i Hercegovine*, Spomenica 400 godina od dolaska Jevreja u Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo 1966.
- Levi A., *Spomenici Jevrejima borcima i žrtvama fašizma*, Jevrejski almanah 1954.
- Levi D., *Bitoljski Jevreji u narodnooslobodilačkoj borbi*, Jevrejski almanah 1957—1958.
- Levntal Z., *Dragovi koji više nema*, Jevrejski almanah 1954.
- Levntal Z., *Lekari na suzbijanju endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini i njihovo učešće u NOB*, Zbornik radova 11. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1963.
- Levntal Z., *Osječanin E. Klein — histolog i pionir engleske bakteriologije*, Zbornik radova 3. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960.
- Mirković A., *Farmaceuti Jevreji žrtve fašizma*, Jevrejski almanah 1961—1962.
- Mirnić J., *Sistem prekog suđenja na mađarskoj okupacionoj teritoriji 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.
- Nikolić G., *Ranjenici kao operativni i moralni faktori u četvrtom i petom neprijateljskom ofanzivi*, Acta historica medicinae, pharmaciae et veterinae VIII, 1—2, 1968.
- Nikolovski B., *O ženama zdravstvenim radnicima u narodnooslobodilačkoj borbi Makedonije*, Zbornik radova 11. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1963.
- Pinto S., *Jevrejski hečimi i stari u Bosni za tursko doba*, Medicinski arhiv 2, 1954.
- Protić M., *Lekari pali u narodnooslobodilačkom ratu*, Zbornik radova 3. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960.
- Radošević Z., Prof. dr Arpad Han (1903—1967), Liječnički vjesnik 12, 1968.
- Romano J., *Veterinarska služba civilnog sektora u toku NOR*, Zbornik radova 11. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1964.
- Romano J., *Formiranje i razvoj veterinarske službe u narodnoj revoluciji*, Zbornik radova 8. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1962.
- Romano J., *Iz razvoja veterinarske službe u NOR*, Period od decembra 1944. do maja 1945, Vojnoistorijski glasnik 1—2, 1960.
- Romano J., *Veterinarski kadar i njegovo osposobljavanje u NOR*, Acta historica medicinae, pharmaciae et veterinae 2, 1962.
- Romano J., *Farmaceuti Jevreji žrtve fašizma i poginuli u NOR*, Jevrejski almanah 1968—1970.
- Romano J., *Veterinari Jevreji žrtve fašizma i učesnici u narodnooslobodilačkom ratu Jugoslavije*, Jevrejski almanah 1968—1970.
- Romano J., *Neki podaci o učešću lekara Jevreja u akciji za suzbijanje endemskog sifilisa u Bosni i Hercegovini*, Jevrejski pregled 11—12, 1970.
- Romano J., *O učešću veterinarskog kadra Vojvodine u organizovanju ustanaka na toj teritoriji*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968.
- Romano J., *Učešće splitskih Židova u narodnooslobodilačkom ratu*, Židovi u povijesti Splita, Split 1971.
- Romano J., *Jevreje Jugoslavije u naprednom pokretu i narodnooslobodilačkom ratu*, Jevrejski pregled 1—2, 1971.
- Romano J., *Jedan od mnogih revolucionara Jevreja — Tibor Polak*, Jevrejski pregled 3—4, 1971.
- Romano J., *Jevreji u neprednom pokretu Između dva svjetska rata*, Jevrejski pregled 7—8, 1971.
- Romano J., *Učešće Jevreja članova KPJ i SKOJ-a u provođenju direktive »Majskog savetovanja«*, Jevrejski pregled 9—10, 1971.
- Romano J., *Neka razmatranja o učešću Jevreja u narodnooslobodilačkom ratu*, Jevrejski pregled 11—12, 1971.
- Rothbart V., *Cije je delo novosadska racija*, Jevrejski almanah 1965—1967.
- Sekelj M., *Učešće subotičke Jevrejske omladine u borbi protiv okupatora*, Jevrejski almanah 1955—1956.
- Senohradsky K. — Mihail O., *Lekari Slovac i zdravstvena prilike od 1900—1945. u Kovačici*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968.
- Stanojlović A., *Tragedija banatskih Jevreja za vreme drugog svetskog rata*, Jevrejski almanah 1959—1960.
- Šefančić A., *Veterinarstvo u Sloveniji*, Veterinarski glasnik 5, 1954.
- Šik L., *Jevrejski liječnici u Jugoslaviji*, Liječnički vjesnik 4, 1931.
- Slob T., *Viktor Rozencvajg*, Vetsrum 11—12, 1961.
- Tartalja H., *Historičari farmacije žrtve fašističkog terora*, Zbornik radova 3. sastank Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Beograd 1960.
- Trkulj V. — Popov M., *SKOJ Bečkerek (Zrenjanin) u ustanku*, Ustanak naroda Jugoslavije, knjiga 4, Beograd 1964.

Turk A., *Tri znameniti kranjski živilnozdravniki*, Jugoslovenski veterinarski glasnik 11, 1928.

Vajs A., *Jevreji u novoj Jugoslaviji*, Jevrejski almanah 1954.

Veg S., *Pripreme za ustanak i partizanski odredi u Banatu 1941*, Vojvodina 1941, Novi Sad 1967.

Vrtipraški R., *Zdravstvo u velikoklikindskom distriktu*, Zbornik radova 19. sastanka Naučnog društva za isto-

riju zdravstvene kulture Jugoslavije, Novi Sad 1968.

Zavrnik Fr., *Nešto o liječnicima — veterinarima*, Liječnički vjesnik 1931.

OBJAŠNJENJE SKRAĆENICA

AVNOJ — Antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Jugoslavije

bat. — bataljon

brig. — brigada

CK — centralni komitet

CK KPJ — Centralni komitet Komunističke partije Jugoslavije

div. — divizija

GŠ — glavni štab

GŠH — Glavni štab Hrvatske

GŠS — Glavni štab Slovenije

KNOJ — Korpus narodne odbrane Jugoslavije

KP — Komunistička partija

KPJ — Komunistička partija Jugoslavije

JNA — Jugoslovenska narodna armija

NO — narodnooslobodilački

NOO — narodnooslobodilački odbor

NOP — narodnooslobodilački pokret

NOR — narodnooslobodilački rat

NOV — narodnooslobodilačka vojska

NOV i POJ — Narodnooslobodilačka vojska i partizanski odredi Jugoslavije

PK — pokrajinski komitet

prol. — proleterski

sanit. — sanitet

SKOJ — Savez komunističke omladine Jugoslavije

veter. — veterinarski

VMA — Vojnomedicinska akademija

VP — vojno područje

VŠ — Vrhovni štab

ZAVNOBIH — Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Bosne i Hercegovine

ZAVNOH — Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske

S u m m a r y

Dr. Jaša ROMANO

JEWS IN THE MEDICAL SERVICES OF YUGOSLAVIA IN THE YEARS 1941—1945

Victims of Fascist Terror and Warriors in the Liberation War

In the organization and development of the medical services on the territories which formed the newly created SHS (Yugoslavia) in 1918 the Jewish members of the medical profession played a considerable role. These territories had no medical staff of their own until the second part of the 19th century. The first trained medical staff, with a number of Jews among them, came in the second part of the 18th century from the neighbouring countries. Some of these Jewish doctors were given important responsibilities. Until the first Yugoslav trained medical staff appeared on the scene medicine was practiced by "Volk-doctors" who relied on their own empiric experience. A number of these were Jews and some of them became rather famous, particularly in Bosnia. Also there were Jews among the vendors of medicinal herbs, called "atars".

In the second part of the 19th century Jews from the territory of the present-day Yugoslavia started to study medicine, veterinary surgery and pharmacology in the neighbouring countries as there were no such institutions in the country. At that time their number was, however, rather limited. After WWI such university training became possible in Yugoslavia as well and the number of Jewish students increased considerably. While there were only 350 medical doctors, 64 pharmacologists and 60 veterinary surgeons when the state of SHS was created, the respective numbers of Jews in those professions before the outbreak of WWII were 1150 doctors of medicine, 350 pharmacologists and 120 veterinary surgeons. To this numbers one should add 250 medical students, 50 students of pharmacology and 40 students of veterinary surgery. It should be mentioned also that there was a limited number of Jews also in the supporting medical staff (hospital attendants, laboratory attendants, nurses, midwives).

In the period between the two WW some Jews were among the best medical experts. However, only a few were on the staff of the universities (1 professor and 2 assistant professors) as their admittance was opposed by higher authorities

motivated by antisemitism, more particularly since 1933 when the nazi ideology started to find its way to spread in Yugoslavia.

The activity and the increasing influence of the Communist Party of Yugoslavia among the broad masses in the country brought also a number of Jews in the field of the revolutionary movement, particularly among the university students. In the years following the WWI the role of the socialist associations in Vienna and Prague was of particular importance in this respect as a number of Jewish students joined their ranks in those cities. They studied there the ideology of communism, became members of the Communist Party and it was only natural that they continued with their revolutionary activity after their return (dr. Salomon-Moni Levi, dr. Lavoslav Kraus, dr. Moša Eli, dr. Miroslav Dajč, dr. Miroslav Šlezinger and others). At the same time a great number of Jewish students joined the revolutionary movement at the Yugoslav universities as well. We shall mention a few whose revolutionary activity was particularly marked: in Zagreb — Zlata Miler, Stjepan Policer, Miroslav Dajč, Vladimir Majder-Kurt, Hajnrih Fertig, Mira Kajzer-Carin (students of medicine), Rahela Albahari and Mirjam Ferera (students of pharmacology), Samuel Lerer, Viktor Rozencvajg, Josip Polak (studens of veterinary surgery); in Belgrade — Isak Alfandari, Pavle Pap, Aleksandar Štajnfeld, Klara Feješ, Ružica Rip, Kornelija Sende-Popović (students of medicine), Oto Blam (student of veterinary surgery). Elected officebearers in the Communist Party of Yugoslavia were: Pavle Pap (member of the Central Committee of the Communist Youth and member of the Central Committee of the CPY), Zlata Miler (Secretary of the Local Committee of the Communist Youth in Zagreb and member of the Regional Committee of the Communist Youth), dr. Solomon-Moni Levi (member of the Municipal Committee of the CPY in Zagreb), dr. Stjepan Policer (member of the Local Committee of the CPY in Zagreb), dr. Ištvan Gere (member of Local Committee of the CPY in Senta), Milan Špicter, a dentist, (member of the Local Committee of the CPY in Zagreb), and others. The Court for the Protection of State sentenced to prison terms a number of Jews, members of medical profession among them. They were accused to be members of the revolutionary movement. When the civil war in Spain started seven Jews in medical profession joined the republican army.

The surprisingly sudden capitulation of Yugoslavia in the April war and the falling apart of the country was a real tragedy for the Yugoslav Jews. The Germans had an elaborated plan for their annihilation and an organization to carry out that plan. They first deprived the Jews of their property, then started to torture them psychologically to annihilate them physically at the end. All these measures were initiated, organized and carried out by the Germans on the whole territory of Yugoslavia but the cooperation of Hungarians, Bulgarians, Croatian Ustashis and partly of Italians made it easier for them to achieve their goal. The annihilation was not carried out simultaneously in all parts of the country and it turned out to be of importance who the new masters of a given area became. First, the Germans transported all the Jews from Banat to the camps in Belgrade. By the end of October 1941 all the men were killed, while the women and children met the same fate at the beginning of 1942. Among these Jews from

Banat 81 were in medical profession: 48 doctors of medicine, 13 pharmacologists, 4 veterinary surgeons, 6 dentists, 10 medical students. The transfer of Jews from Banat took place before partizan detachments were organized in that area and so the Jews had no way to join them.

As early as August 1941 the Germans started to confine the Jews in Belgrade to have already in September most of them under control in camps. When the first partizan units started operating in Western Serbia it was practically impossible for the Jews who were not in the camps to join them as the Germans used all means at their disposal to prevent the escape of Jews from Belgrade. Until December 1941 practically all the men were killed, while the women and children were allowed to live one more month. The Jews in other parts of Serbia met the same fate. Among the Jews killed there were 229 in medical profession: 93 medical doctors, 36 pharmacologists, 8 veterinary surgeons, 27 dentists, 26 students of medicine, 3 students of pharmacology, 1 student of veterinary surgery, 5 nurses, 3 midwives, 20 hospital attendants and 7 laboratory attendants.

The newly created Croatian puppet state, the so called Independent State of Croatia, was given the territories of Croatia, Slavonia, Srem and Bosnia and Hercegovina. From the very first day the Ustashis used against the Jews the same methods as the Germans. On the territory of Croatia and Slavonia the circumstances did not make it possible to organize partizan units as early as in the other parts of the country. When these units came into being thousands of Jews were already in the Ustashi camps. That is the reason why at the beginning of the Liberation War only a limited number of Jews could join the partizan ranks. As soon as the puppet Ustashi state was created the Ustashi oriented medical staff started a campaign against the Jews in medical profession demanding their confinement in camps. In fact their purpose was to take over the Jewish doctors' private consulting rooms and their equipment. The health service of Bosnia and Hercegovina proposed to use the Jewish doctors as a team to combat endemic syphilis on that territory. The team was in fact created and 70 doctors from Croatia and 10 from Bosnia were enlisted. During the war years most of them escaped and joined the Liberation Army.

On the territory of the so called Independent State of Croatia the Ustashis joining hands with the Germans killed 359 Jews trained in medical profession (82 among them from Bosnia and Hercegovina): 158 medical doctors (30 from BH), 53 pharmacologists (20), 36 veterinary surgeons (3), 41 dentists (11), 41 students of medicine (12), 7 students of pharmacology (3), 8 students of veterinary surgery (1), 5 nurses (1), 3 midwives (1), 6 hospital assistants and 1 assistant pharmacologist.

On the territory of Bačka, Baranja and Međimurje which were occupied by Hungary after the capitulation of Yugoslavia the conditions for operating partizan units were nonexistent until 1944. That is why on that territory few Jews can be found in the Liberation Army. When the first detachments were organized the Jews were already taken to the death camps, mostly to Auschwitz, in May 1944. However, at the very beginning of the uprising a considerable number of Jewish

youth joined the movement, mostly as members of shock units practicing sabotage and diversions. The enemy succeeded, however, to identify and arrest some of them and sentenced 28 to death and 150 to prison terms.

In Bačka the medical profession suffered its first heavy loss in January 1942 during what was called the "razaia", the murder action, when 27 doctors of medicine and one pharmacologist fall victims. A certain number perished in Ukraina and in Hungary where they were sent as forced labourers. The greatest number was, however, lost during the second part of 1944 in German camps where they were transferred together with the other Jews. From that territory the total number of victims was 224: 130 doctors of medicine, 28 pharmacologists, 24 veterinary surgeons, 20 dentists, 10 students of medicine, 3 students of pharmacology, 4 students of veterinary surgery, 4 nurses and 1 hospital assistant. On the territory of Macedonia most of the members of medical profession succeeded to escape to Albania and Greece after the capitulation of Yugoslavia. When the Jews from Macedonia were sent to the Treblinka death camp in March 1943 the Bulgarian authorities decided to employ some of them in the health service in Macedonia. That is why the medical profession did not suffer so great a loss in Macedonia. For all the same 35 people were lost: 4 doctors of medicine, 5 pharmacologists, 3 veterinary surgeons, 8 dentists, 3 students of medicine, one student of veterinary surgery, 2 nurses and 9 hospital attendants.

One part of Dalmacia and Croatia litoral became integral part of Italy (Zone I) while the rest was considered under occupation (Zone II). On these territories the Jews in medical profession were not very numerous before the war. However, a few thousands of Jews, with a number of those in medical profession among them, escaped to this part of the country after the capitulation, mostly from the newly created puppet Croatia. All of them joined the Liberation Army after the capitulation of Italy. Only one dentist was captured by the Germans and killed.

From the territory of Kosovo the Germans sent to death camps 2 doctors of medicine and 1 veterinary surgeon.

On the territory of all parts of Yugoslavia the medical profession's losses numbered 932 people: 435 doctors of medicine, 135 pharmacologists, 76 veterinary surgeons, 103 dentists, 90 students of medicine, 13 students of pharmacology, 14 students of veterinary surgery, 14 nurses, 6 midwives, 29 hospital assistants and 17 assistant pharmacologists.

In all 65.000 Yugoslav Jews were killed by the Nazis. The losses were not greater thanks to the fact that a number of Jews succeeded to escape confinement. Most of these joined the Liberation Army. Unfortunately the first actions against the Jews were the most successful and the number of those who escaped was rather limited. At the very beginning of the uprising about 1.000 Jews joined the Liberation Army, while another 3.500 joined later. During the war 1200 Jewish members of the Liberation Army were lost. The total number of Jews in the medical service of the Army was 1075. Out of these 205 were lost. Not all of those who had medical training were given duties in medical services, particularly the ones who joined the ranks at the very beginning of the uprising. Some of these,

mostly those who excelled themselves as revolutionaries before the war, were commissioned by the Communist Party to organize the uprising in various parts of the country. A few of them should be mentioned: Pavle Pap was busy in organizing the uprising in Dalmatia and was instrumental in the creation of seven partisan detachments; Josip Polak worked in the same area and became the commanding officer of the Šibenik partisan detachment; Samuel Lederer and dr. Salamon-Moni Levi were among the organizers of the uprising in Western Bosnia; Salamon Anaf worked in the district of Požarevac; dr. Adolf Singer in Subotica; dr Ištvan Gere in Senta; dr. Ružica Blau-Francetić in Bačka Topola; Klara Feješ and Husar Marta in South Bačka; Franjo Hercog in Banat; etc. etc. A great number of Jewish youth followed the instructions of the "May Consultations" of Zagreb and joined shock units which carried out actions of sabotage and other diversions to weaken the economic and military potentialities of the occupying forces. In the list of these one can find students of medicine, of veterinary surgery and pharmacology. Sooner or later most of these young people were caught and some were sentenced to death (Oto Blam, Karolj Levi and others), while a great number was sent to serve prison terms. Some others were sent as forced labourers to Ukraina, to Bosnia, to the Bor mines and to some other camps where, except a few, all of them perished (Gelert Perl, Aleksandar Fogl, Tibor Kaufman, Ladislav Krishaber, Ladislav Vilhelm, Tibor Polak, Hajnrih Fertig, Mirjam Ferera, and others). Some of the Jews of medical profession were given special duties by the Party in connection with the preparation of the uprising: dr. Jolanda Hajman, dr. Dragutin Fišl, mr. pharm. Geza Kon, for instance, were instructed to organize first aid courses. When the uprising started 50 Jews of medical profession joined the resistance movement and 38 of them had to give their life in fight for freedom. In addition, during the first year of the war 101 Jews of medical profession joined the Liberation Army. Out of these 67 fall in combat. Until the end of the war the total number of Jews of medical profession who joined the Liberation Army was 1075 out of which number 205 did not survive. Among the Jews in the medical staff of the Liberation Army there were: 323 medical doctors (52 was lost), 71 pharmacologists (14), 22 veterinary surgeons (3), 32 dentists (8), 104 students of medicine (36), 26 students of pharmacology (4), 10 students of veterinary surgery (5), 19 nurses (2), 23 assistant pharmacologists (1), 443 hospital assistants (79), 2 veterinary assistants (1).

A number of Jews in medical profession were charged with duties of great responsibility and reached high military ranks. So for instance Jews were: the deputy head of the health services at the Head Quarters, the head epidemiologist at the HQ, the head surgeon at the HQ there were Jews among the directors of health departments at Army Corps and Armies, some were heads of hospital administration or medical schools, etc. One student of veterinary surgery became during the war commanding officer of a division. Among those who joined the Liberation Army at the very beginning of the uprising and survived the war the following Jews in medical profession were given the "Partizan Star- 1941" decoration: dr. Herbert Kraus, dr. Salamon-Moni Levi, dr. Roza Papo, dr. Martin Kolb, dr. Jozef Hauptman, dr. Oto Kraus, dr. Isidor

Papo (doctors of medicine), dr. Jaša Romano (veterinary surgeon), Djordje Blajer, Iso Šosberger, Drago Volner, (dentists), Cila Albahari, Maksim Štern (students of medicine), Rea Almozino (student of pharmacology), Samuel Lerer (student of veterinary surgery), Eliezer Katan (assistant pharmacologist), Rahela Albahari, Hanika-Vuja Altarac, Matilda Altarac, Olivera Gutman, Danica Kabiljo, Tilda Lerer, Donka Papo, Renika Papo, Jozefina Pilinger, Rudi Rajh, Ruta D. Salom i Zlata D. Salom (hospital attendants). Samuel Lerer, student of veterinary surgery was awarded the "People's Hero" decoration.

In many writings published after the war reference is made to Jews in medical services, particularly to their efforts to help wounded and sick partizans adverse circumstances notwithstanding. Most of those who participated in war were awarded military decorations. On many memorial plates one can find names of Jews who died while serving in the armed forces medical services. Some health institutions are called by their names, and so are many streets in various cities of Yugoslavia.

Most of the Jewish medical officers who survived the war were engaged after the war in the organization of both the military and the public health service. Two doctors of medicine were promoted to the rank of two stars general, four reached the rank of one star general, while one student of veterinary surgery became a three stars general; one veterinary surgeon was the head of the veterinary service of the Yugoslav People's Army, 11 doctors of medicine were elected professors of the Military Medical Academy in Belgrade, while 31 doctors of medicine, 2 pharmacologists and 1 veterinary surgeon became professors at various universities in the country; the Federal Secretary of Health and the Republican Secretary of Health for Bosnia and Hercegovina were at a given time Jews, doctors of medicine by profession; four Jewish physicians were elected members of the Academy of Science and Art, etc. All the above can serve to prove that the Jews enjoy full rights as citizens of the Federal People's Republic of Yugoslavia.